

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน
เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

นางสาววิไลลักษณ์ ชาติวิเชียร

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาโลสตทศนศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2551
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE DEVELOPMENT OF A WEB-BASED INSTRUCTIONAL MODEL USING PROJECT-BASED
LEARNING ON SCIENCE SUBJECT TO DEVELOP THE VALUE OF SELF-IMMUNITY
IN THE SUFFICIENCY ECONOMY PHILOSOPHY FOR GRADE TEN STUDENTS

Miss Vilailux Chatvichean

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Audio-Visual Communications

Department of Curriculum, Instruction and Educational Technology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

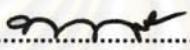
Academic Year 2008

Copyright of Chulalongkorn University

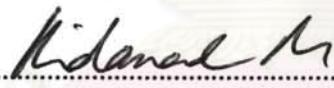
หัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนาฐานรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บ
วิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้าง
ค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
นางสาววิไลลักษณ์ ชาติวิเชียร
โดย
สาขาวิชา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ ดร.อรจริย์ ณ ตะกั่วทุ่ง

คณะกรรมการคุรุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..........คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..........ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.กิติянันท์ มลิทอง)

..........อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.อรจริย์ ณ ตะกั่วทุ่ง)

..........กรรมการ
(อาจารย์ ดร.วัชราภรณ์ แก้วดี)

..........กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ดร. ปริยานุช พิบูลสารภูด)

วิไลลักษณ์ ชาติวิเชียร : การพัฒนาฐานแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 (THE DEVELOPMENT OF A WEB-BASED INSTRUCTIONAL MODEL USING PROJECT-BASED LEARNING ON SCIENCE SUBJECT TO DEVELOP THE VALUE OF SELF-IMMUNITY IN THE SUFFICIENCY ECONOMY PHILOSOPHY FOR GRADE TEN STUDENTS) อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รศ.ดร.อรุจิร์ย ณ ตะกั่วทุ่ง, 346 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ การเรียนรู้แบบโครงงาน และการสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี 2) ศึกษาความคิดเห็นของผู้เขียนรายงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 3) ศึกษาผลการใช้ รูปแบบ และ 4) นำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 400 คน ที่ศึกษาอยู่ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2550 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 90 โรงเรียน ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 323 คน และผู้เขียนรายงานด้านการเรียนการสอนบนเว็บ ด้านการเรียนการสอนแบบโครงงาน ด้านการสร้างค่านิยม และด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 12 คน และ 2) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมหิดล ที่ลงทะเบียนนิเทศวิชาชีววิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 39 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ มีความคิดเห็นว่า เครื่องมือที่เหมาะสมมากที่สุดในการออกแบบสื่อความรู้ และความคิดเห็นคือ กระดาษสนทนา วิธีการที่เหมาะสมที่สุดในการส่งงานคือ การใช้ไปรษณีย์เล็กหรือนิเก็ต รูปแบบการทำโครงงานบนเว็บที่เหมาะสมที่สุดคือ การทำโครงงานแบบสำรวจรวมตัวอยู่ด้วย วิธีการวางแผนการทำโครงงานบนเว็บที่เหมาะสมที่สุดคือ อาจารย์และนักเรียนควรร่วมกันวางแผนการทำโครงงานบนเว็บ ระยะเวลาที่เหมาะสมในการสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คือ 3-4 สัปดาห์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นว่า เครื่องมือบนเว็บที่เหมาะสมมากที่สุดในการออกแบบสื่อความรู้คือ ห้องสนทนา และวิธีการที่เหมาะสมที่สุดในการส่งงานคือ การใช้จัดหมายอีเล็กทรอนิกส์
2. ความคิดเห็นของผู้เขียนรายงานคือ เครื่องมือที่เหมาะสมมากที่สุดในการติดต่อสื่อสารคือ ห้องสนทนา กระดาษสนทนา จดหมายอีเล็กทรอนิกส์ เครื่องมือที่เหมาะสมที่สุดในการส่งงานคือ เรียบเรียง เครื่องมือที่ช่วยสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คือ กระดาษสนทนา และเว็บสื่อ วิธีการนำเสนอโครงงานที่เหมาะสมที่สุดคือ การนำเสนอบนเว็บ และหน้าชั้นเรียน ระยะเวลาที่เหมาะสมในการสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงคือ 3-4 สัปดาห์ วิธีการที่เหมาะสมในการทำให้นักเรียนเกิดแนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และนำไปสู่การทำโครงงานได้คือ การตั้งคำถามในบทเรียน และวิธีการที่เหมาะสมที่สุดในการสอนเนื้อหาปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงคือ สอนเนื้อหาปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ระหว่างการสอนเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์

3. ผลการทดลองรูปแบบพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 20 ขั้นตอน; ขั้นเตรียมก่อนการเรียนการสอน (ในชั้นเรียน)
ประกอบด้วย 3 ชั้นตอนคือ 1) การปฐมนิเทศน์นักเรียน 2) การตั้งค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ 3) การอธิบายวัตถุประสงค์ของบทเรียน ชั้นกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วย 14 ชั้นตอนคือ 4) การกระตุ้นหรือเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจเกี่ยวกับบทเรียนและเนื้อหาที่จะเรียน 5) การบททวนความรู้ติดตามแก่นักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียน 6) การนำเสนอบทเรียน 7) การให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยม 8) การเตรียมการวางแผนช้าๆโครงงาน 9) การซั่นแนวทางการเรียนรู้ 10) การสร้างสรรค์หากาดค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแก่นักเรียน 11) การวางแผนการทำโครงงานบนเว็บ 12) การส่งเสริมการปฏิบัติตามค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแก่นักเรียน 13) การดำเนินโครงงาน 14) การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน 15) การสรุปและอภิปรายผลโครงงาน 16) การให้ผลลัพธ์แก่กลุ่ม และ 17) การเขียนรายงาน ชั้นประเมินผล ประกอบด้วย 3 ชั้นตอนคือ 18) การทดสอบความรู้ 19) การวัดค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ 20) การประเมินผลโครงงานของผู้เรียน

ภาควิชา หลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา
สาขาวิชา โสังฆศึกษา
ปีการศึกษา 2551

ลายมือชื่อผู้นิสิต
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
.....

4983755827 : MAJOR AUDIO-VISUAL COMMUNICATIONS

KEYWORDS : WEB-BASED INSTRUCTIONAL MODEL / PROJECT-BASED LEARNING / SELF-IMMUNITY / SUFFICIENCY ECONOMY PHILOSOPHY

VILAILUX CHATVICHEAN : THE DEVELOPMENT OF A WEB-BASED INSTRUCTIONAL MODEL USING PROJECT-BASED LEARNING ON SCIENCE SUBJECT TO DEVELOP THE VALUE OF SELF-IMMUNITY IN THE SUFFICIENCY ECONOMY PHILOSOPHY FOR GRADE TEN STUDENTS. THESIS PRINCIPAL ADVISOR : ASSOC. PROF. ONJAREE NATAKUATOONG, Ph.D., 346 pp.

The specific purposes of this research were: 1) to study the opinions of science teachers and grade ten students about web-based instruction, the project-based learning and the development of the value of self-immunity 2) to study the opinions of the experts concerning web-based instructional model using project-based learning on science subject to develop the value of self-immunity in the sufficiency economy philosophy for grade ten students 3) to study the implementation of web-based instructional model and 4) to propose web-based instructional model using project-based learning on science subject to develop the value of self-immunity in the sufficiency economy philosophy for grade ten students.

The samples of this research consisted of 1) 400 grade ten students who studied in the second semester of the 2007 academic year in 90 schools under the Office of The Basic Education Commission, 323 science teachers and 12 experts specialize in the web-based instructional design, the project-based learning, and the development of the value and self-immunity in sufficiency economy philosophy and 2) 39 grade ten students at Chulalongkorn University Demonstration Secondary School who studied biology subject in the first semester of the 2008 academic year.

The research findings revealed that :

1. The science teachers agreed that a tool for knowledge sharing is web board, an e-mail is the most appropriate tool for submitting assignment, a project-based format on web should be a survey project, teacher and students should plan a project together on web, to develop the value and self-immunity in the sufficiency economy philosophy should spend 3-4 weeks. The grade ten students agreed that chat room is an appropriate tool for knowledge sharing and an e-mail is appropriate for submitting assignment.

2. The experts agreed that a chat room, a web board and an e-mail are the most appropriate tools for communication, a blog should be used for submitting assignment, a web board and a blog are the most appropriate tool for learning about sufficiency economy philosophy, a project presentation should be on web and in the classroom; to develop the value and self-immunity in the sufficiency economy philosophy should spend 3-4 weeks, questioning during lesson presentation helps students learn about the value and self-immunity; and to present the value and self-immunity content together with science content is the most appropriate method.

3. It was found that the students who learned from the web-based instructional model using a project-based learning were statistically significant at .05 level post-test scores on the value of self-immunity in the sufficiency economy philosophy higher than pre-test scores.

4. A web-based instructional model using project-based learning on science subject to develop the value of self-immunity in the sufficiency economy philosophy for grade ten students consists of 20 steps; three steps for lesson preparation: 1) the unit orientation 2) pre-test on the value of self-immunity in the sufficiency economy philosophy 3) inform objectives; 14 steps for learning and teaching activities: 4) motivate learner attention with the lesson 5) recall prior knowledge 6) present content 7) present the value of self-immunity in the sufficiency economy philosophy 8) preliminary plan to start the project 9) provide guidance 10) develop the faith of the value of self-immunity in the sufficiency economy philosophy 11) plan a group project 12) enhance practical exercise based on the value of self-immunity in the sufficiency economy philosophy 13) conduct a project 14) participate in learning 15) a project summary and discussion 16) provide feed back 17) write a project report; and three steps for evaluation: 18) post-test on science content 19) post-test on the value of self-immunity in the sufficiency economy philosophy and 20) evaluate a project.

Department : Curriculum, Instruction and Educational Technology

Student's signature :

Field of study : Audio-Visual Communications

Principal Advisor's signature

Academic year : 2008

Viv

Ojaue Natakuatoong

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งของ รองศาสตราจารย์ ดร. อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อคิดเห็น อันเป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. กิตตานันท์ มลิทอง ประธานกรรมการ สอปวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร. วัชรากรณ์ แก้วดี และ ดร. ปริyanุช พิบูลสรวง กรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้ข้อคิดคำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทำให้วิทยานิพนธ์ ฉบับนี้สมบูรณ์และสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่สละเวลา อันมีค่า ช่วยตรวจสอบเครื่องมือ และให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ยิ่งต่อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

กราบขอบพระคุณคณาจารย์ประจำสาขาวิชาโสตทศนศึกษาทุกท่านที่ประสิทธิ์ ประธานวิชาความรู้ ให้คำปรึกษา แนะนำ และให้กำลังใจตลอดระยะเวลาที่ศึกษา และทำ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณโครงการทุนวิจัยมหาบัณฑิต สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ด้าน มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ที่ได้สนับสนุนงบประมาณสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณคณาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาระ การเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมหอรัตน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์สายสาขาวิชานักเรียน ที่กรุณาช่วยเหลือ เรื่องต่างๆ ทำให้การทดลองครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบใจน้องเกี้ยบที่คอยช่วยเหลือเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์ และนักเรียนชั้นมหอรัตน์ศึกษาปีที่ 4/4 ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ชาว AV49 โดยเฉพาะสุมาลี วิรงรอง ศรีวิมล ดรันภพ ศศิภพ วีไลพร วิว อำนาจ รวมทั้งพี่ๆ น้องๆ สาขาวิชาโสตทศนศึกษาทุกคน รวมทั้งอาจารย์ เพื่อนๆ RMUTT ที่คอยให้ความช่วยเหลือ เป็นกำลังใจด้วยดีตลอดมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งนายนิรัติศัย สกุลวินทร์ ที่คอยให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจเสมอมา ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี

ท้ายสุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ชื่น ให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือ ด้วยดีเสมอมา ตลอดจนพี่สาว และญาติๆ ที่เป็นกำลังใจ และให้ความช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ จึงทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๒
กิตติกรรมประกาศ.....	๓
สารบัญ	๔
สารบัญตาราง	๘
สารบัญแผนภูมิ.....	๙
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
สมมติฐานการวิจัย	9
ขอบเขตของการวิจัย.....	9
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	10
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	10
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	10
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	11
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	18
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนบนเว็บ.....	21
ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบโครงงาน	44
ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม	69
ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	91
ตอนที่ 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	101
3 วิธีดำเนินการวิจัย	110
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	110
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	111
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	113

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	133
	ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาศาสตร์ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และผู้เชี่ยวชาญ	133
	ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน	187
	ตอนที่ 3 ผลการรับรองรูปแบบการเรียนการสอน.....	189
5	ผลการวิจัย	193
	ตอนที่ 1 รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาภาษาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้ แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	194
	ตอนที่ 2 การนำรูปแบบไปใช้	231
6	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	233
	สรุปผลการวิจัย	236
	อภิปรายผลการวิจัย	244
	ข้อเสนอแนะ.....	249
	รายการอ้างอิง.....	251
	ภาคผนวก	263
	ภาคผนวก ก. รายนามผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ	264
	ภาคผนวก ข. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	266
	ภาคผนวก ค. เครื่องมือวัดค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	303
	ภาคผนวก ง. ตารางแสดงรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล	315
	ภาคผนวก จ. ตัวอย่างแผนกำกับกิจกรรม	334
	ภาคผนวก ฉ. ตัวอย่างหน้าจอก	342
	ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	346

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้องของบทบาทผู้สอนกับผู้เรียนกับจุดประสงค์การเรียนการสอน	118
2 ตารางแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความหมายของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	121
3 ตารางแสดงความคิดเห็นของอาจารย์วิชาวิทยาศาสตร์ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	134
4 ตารางแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บ	154
5 ตารางแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนแบบโครงงาน	162
6 ตารางแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างค่านิยม	170
7 ตารางแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	180
8 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีจากแบบวัดเจตคติ และแบบวัดมโนทัศน์ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง	187
9 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรองรูปแบบงานวิจัยของผู้ทรงคุณวุฒิ	189
10 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบวัดเจตคติในการปฏิบัติตนด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง	316
11 ตารางแสดงการตอบคำถามของนักเรียนเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีจากแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน	326

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	แสดงปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	14
2	แสดงองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนบนเว็บของมหาวิทยาลัย อิสินอยส์	26
3	แสดงกระบวนการวางแผนการทำโครงการ	55
4	แสดงแนวปฏิบัติในการกำหนดแผนงานการดำเนินงาน	56
5	แสดงลักษณะการเกิดค่า尼ยมตามความคิดของ Ejsenck	86
6	แสดงลักษณะการเกิดค่า尼ยมตามความคิดของนิพนธ์ คันอเลสี	87
7	แสดงลักษณะการเกิดค่า尼ยมตามความคิดของสนิท สมัครการ	88
8	แสดงลักษณะการเกิดค่า尼ยมตามความคิดของสาโรช บัวศรี	88
9	แสดงลักษณะการเกิดค่า尼ยมตามความคิดของเมรี ปีลันธนาห์	89
10	สรุปขั้นตอนการเกิดค่า尼ยมของ Raths, Harmin and Simon	90

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายหนึ่งคือ เร่งรัดการปฏิรูปการศึกษาโดยยึดคุณธรรมนำความรู้ สร้างความตระหนักรู้ในคุณค่าของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมีแนวทางสู่การปฏิบัติงานในการเร่งรัดการปฏิรูปการศึกษาดังกล่าวโดยการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ปลูกฝังจิตสำนึกรู้ค่านิยม คุณธรรม วัฒนธรรม ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งจะต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนดังกล่าว โดยมีการผลักดันหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา และมีเป้าหมายในการให้ผู้เรียนได้รับการปลูกฝังค่านิยมใน การนำคุณธรรมเป็นหลักในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550)

การปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อการสร้างให้ผู้เรียนมีค่านิยมเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จึงได้เริ่มจากการมีคณะกรรมการเศรษฐกิจพอเพียงสู่การเรียนการสอนขึ้น ภายใต้กระทรวงศึกษาธิการโดยได้มีการจัดทำตัวอย่างชุดหน่วยการเรียนรู้บูรณาการเศรษฐกิจพอเพียงในระดับการศึกษาต่าง ๆ โดยให้สถานศึกษาที่ผ่านเกณฑ์การสมัครเข้าร่วมทดลอง นำไปใช้ ซึ่งมีโรงเรียนที่ผ่านเกณฑ์และได้นำชุดหน่วยการเรียนไปบูรณาการใช้กับโรงเรียนทั้งหมด 9 โรงเรียน ซึ่งเรียกว่า โรงเรียนเครือข่ายเศรษฐกิจพอเพียง (www.sufficiencyeconomy.org)

จะเห็นได้ว่านโยบายของกระทรวงศึกษาธิการมีแนวคิดการบูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่หน่วยการเรียน ซึ่งมีทิศทางในการพัฒนาผู้เรียนไปในแนวทางเดียวกันคือ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับการปลูกฝังค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยพัฒนาผู้เรียน ตามความสามารถ ศักยภาพ ซึ่งมีการปรับปรุงหลักสูตร เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียน การสอนให้สอดคล้องในแต่ละโรงเรียน ตามสภาพเศรษฐกิจ สังคมฐานความรู้ นอกจากนี้ แผนการศึกษาแห่งชาติมีสาระสำคัญคือ การเรียนการสอนควรมีกระบวนการเรียนรู้ที่ยึดหยุ่น ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความสนใจ ความถนัด สามารถแสวงหาความรู้และการฝึกปฏิบัติจริง รู้จักคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาด้วยตนเองและสร้างคนที่พร้อมด้วยความรู้คุณธรรม (แผนการศึกษาแห่งชาติ, 2545) ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางในการเรียนรู้แบบโครงงานที่สนับสนุนแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจ สามารถแสวงหาความรู้และการฝึกปฏิบัติจริง และสามารถสอดแทรกปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งค่านิยมของผู้เรียน (กัวล์ มากอร์ส และมณี เรืองคำ, 2549) ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการได้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแผนการศึกษาแห่งชาติ และประโยชน์ที่จะได้รับจากการเรียนรู้แบบโครงงานนั้นผู้เรียนจะได้พัฒนาการเรียนรู้ เกิดการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เป็นการบูรณาการความคิดกับชีวิตประจำวัน และเป็นวิธีการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่งที่สามารถใช้ในการสร้างค่านิยมให้แก่ผู้เรียน ซึ่งจะเห็นได้จากหลาย ๆ โรงเรียนที่ได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวนี้องกับการสร้างค่านิยมเศรษฐกิจพอเพียง เช่น โรงเรียนกัลยาณีศรีอรุณราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ดำเนินการปลูกผักค่านิยมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงโดยการใช้โครงงานเป็นเครื่องมือ มีการส่งโครงงานเข้าประกวดจนได้รับรางวัลที่ 1 โครงงานสาขา วิทยาศาสตร์ในงานมหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารแห่งประเทศไทย และนักเรียนได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมโครงงานต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าเข้าใจถึงหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สามารถปลูกผักจิตสำนึกให้ได้รู้จักความพอเพียง รู้จักประหยัด อดออม มีการวางแผนในการดำเนินงานโครงการต่าง ๆ สามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ สามารถนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตได้จริง (สำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล, 2550) โรงเรียนพระธาตุทัยคอนแวนต์เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งที่ให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้โครงงานเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ให้กับนักเรียน โดยส่งเสริมให้มีการทำโครงการในทุกระดับชั้น จากการทำโครงงานนั้นส่งผลต่อการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนที่เห็นผลได้ชัดเจน และพบว่า นักเรียนเกิดความหลากหลายทางความคิด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาการศึกษา แห่งชาติ, 2544)

นอกจากนี้ตัวอย่างผลการดำเนินงานในเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดยะลา อำเภอเจริญ บุรีกาฬุล นครพนม สกลนคร และกาฬสินธุ์ ได้กำหนดแผนกลยุทธ์ให้ครูผู้สอน บูรณาการด้านคุณธรรม จริยธรรมเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้อย่างจริงจัง ต่อเนื่อง โดยกิจกรรมหนึ่งที่ใช้ในการบูรณาการการเรียนการสอนเข้ากับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงก็คือ การจัดประกวดโครงงานด้านคุณธรรม (วินัย รอดจ่าย, 2550) ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการที่ได้จัดให้มีการประกวด “โครงงานคุณธรรม เฉลิมพระเกียรติ” ซึ่งมี แนวคิดเกี่ยวกับคุณธรรมนำการเรียนรู้สู่ชุมชนเข้มแข็ง ด้วยวิถีเศรษฐกิจพอเพียง และโครงการประกวด “โครงงานคุณธรรม เยาวชนไทยทำดี ถวายในหลวง เฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงเจริญพระชนมพรรษา 80 พรรษา ในปี 2550” (กลุ่ม ส่งเสริมการจัดการศึกษา ศูนย์อบรมเยาวชนนครราชสีมา, 2549) ซึ่งจัดขึ้นเพื่อสร้างค่านิยมที่ถูกที่ควร ก่อให้เกิดการเรียนรู้ สื่อสารสิ่งดีงาม สร้างสรรค์ประโยชน์สุขได้อย่างแท้จริง และเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ร่วมกันพัฒนาและสร้างสรรค์ผลงานทางด้านคุณธรรม นอกจากนี้ยังมีโครงงาน ค่ายโครงงานคุณธรรม เยาวชนไทยทำดี ถวายในหลวง ปีการศึกษา 2550” ในลักษณะเดียวกันซึ่งจัดโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) มีจำนวน 525 ค่ายทั่วประเทศ เพื่อให้นักเรียนระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาได้ร่วมคิด โครงงานที่จะทำความดีร่วมเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสสมahanam คลเฉลิมพระชนมพรรษา

80 พรรษา 5 อันวาระ 2550 และเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้เยาวชนมีทัศนคติค่านิยมในการทำความดี มีคุณธรรมสามารถพัฒนาตนเป็นแบบอย่างและเป็นผู้นำที่ดี รวมทั้งเปิดโอกาสให้เยาวชนได้ฝึกฝนพัฒนาศักยภาพและทักษะการเป็นผู้นำ การวางแผนโครงการงาน การทำงานเป็นกลุ่ม การแข่งขันสถานการณ์ การแก้ปัญหา การประเมินผล และความรับผิดชอบต่องานที่ทำ ซึ่งจะเป็นการสร้างกระแสคความนิยมในการสร้างนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสถานศึกษาและชุมชนที่เป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่อง โดยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา 175 เขตทั่วประเทศ รับสมัครนักเรียน 3 ระดับมาเข้าค่ายเขตพื้นที่ละ 3 ค่าย ประกอบด้วย ค่าย นักเรียนระดับประถมศึกษา ค่ายนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และค่ายนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550)

จากตัวอย่างการนำโครงการมาเป็นวิธีการเรียนการสอนเพื่อสร้างค่านิยมเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนั้นสอดคล้องกับแนวคิดในการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบโครงการฯ เพื่อสร้างค่านิยมของวัลลย์ มาสจารัส และมนี เรืองขา (2549) ซึ่งได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบโครงการนั้นสามารถสอดแทรกปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งค่านิยมของผู้เรียน นอกเหนือจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของนันทิยา คุณพล (2545) ที่กล่าวว่า กระบวนการเรียน การสอนที่ครูผู้สอนควรนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบโครงการฯ กระบวนการกระบวนการหนึ่งนั้นคือกระบวนการสร้างเจตคติ ค่านิยม (Value) จะเห็นได้ว่าความมีการสอนแทรกกระบวนการปลูกฝังค่านิยมโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการฯ และยังทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ แนวคิด จนนำไปสู่การปรับเปลี่ยนค่านิยมที่อยู่ในตัวของผู้เรียนไปในแนวทางที่ดีได้ ดังนั้นผู้วิจัย จึงใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบโครงการฯ เพื่อการสร้างค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี คือ มีการเตรียมพร้อมรับผลกระทบ และการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ รอบตัว โดยคำนึงถึง ความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นทั้งใกล้และไกล (<http://www.sufficiencyeconomy.org/show.php?Id=1>) เนื่องจากการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีค่านิยม ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำเป็นต้องปรับเปลี่ยน แนวทางการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ซึ่งจะเห็นได้จากแผนการศึกษาแห่งชาติ ที่ได้จัดทำขึ้น โดยคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทยอันมีผลกระทบมาจากการพัฒนาที่ก้าวเข้าสู่ยุคสมัย “โลกาภิวัตน์” ที่ทำให้ขอบข่ายของการสืบเสาะ แสวงหา และถ่ายทอดความรู้และการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และ การสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ ได้นำไปสู่การปรับตัวและการเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาโดยภาพรวม เพื่อที่จะพัฒนาทักษะในการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (แผนการศึกษาแห่งชาติ, 2545) ซึ่งจะเห็นได้ว่าสังคมปัจจุบันนั้นมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาจากผลกระทบต่าง ๆ สอดคล้องกับกิจกรรม โครงการที่ช่วยเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนให้มีคุณภาพ พร้อมที่จะก้าวสู่ การเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544) ดังนั้น จึงควรสร้างค่านิยมด้านการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้

ผู้เรียนสามารถปรับตัว และรองรับผลกระทบสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ในปัจจุบันและอนาคต

แนวคิดดังกล่าวนั้นสอดคล้องกับวิทยากร เชียงกูล (2549) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการมองการศึกษาแบบแยกส่วนจากนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมที่เป็นจริงจะไม่ทำให้เข้าใจปัญหากระบวนการเรียนรู้ของคนเราได้อย่างแท้จริง และไม่มีทางที่จะฝ่าฟันอุปสรรคใหญ่ที่ขัดขวางการปฏิรูปการศึกษาได้ เราจะต้องคิดเปลี่ยนแปลงกรอบคิดค่า�นิยมของคนควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงตัวโครงสร้างและนโยบายการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานนั้นได้ช่วยเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ วางแผนการทำงานและการดำเนินโครงงานต่างๆ อันจะเป็นแนวทางหนึ่งในการปลูกฝังค่านิยมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีให้กับผู้เรียนได้ ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับแนวการจัดการศึกษา หมวด 4 มาตรา 24 ที่ระบุว่า “การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดกิจกรรมการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์”

จากรายงานสภาพการศึกษาไทย 2547/2548 (วิทยากร เชียงกูล, 2549) มีการประเมินความถนัดทางการเรียนระดับชาติช่วงปีในปีการศึกษา 2547 มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปีการศึกษา 2546 ในวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา พลศึกษา และคณิตศาสตร์ แต่ลดลงในวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ชีวภาพ และ เคมี นอกจากนี้จากการประเมินความถนัดทางการเรียนระดับชาติช่วงปีการศึกษา 2544 - 2546 ใน 3 ด้านคือ ความสามารถทางภาษา ความสามารถทางการคิดคำนวณ ความสามารถเชิงวิเคราะห์ พบว่า นักเรียน มีการพัฒนาด้านความสามารถทางภาษาดีขึ้น ส่วนความสามารถทางด้านการคิดคำนวณและความสามารถเชิงวิเคราะห์ยังมีพัฒนาการที่ไม่คงที่อย่างต่อเนื่อง จากรายงานดังกล่าวอย่างยิ่งเป็นการสนับสนุนแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถคิดเชิงวิเคราะห์เป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรายวิชาวิทยาศาสตร์ที่การเรียนการสอนนั้นควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความถนัดในเชิงคิดวิเคราะห์ แต่จากรายงานกลับพบว่า ผู้เรียนนั้นมีความถนัดทางด้านนี้ยังไม่ดีเท่าที่ควร เหตุที่เราต้องเน้นการคิดเชิงวิเคราะห์เพราการคิดเชิงวิเคราะห์นี้เป็นพื้นฐานที่สำคัญใน การวางแผนการดำเนินโครงงาน หรือแม้แต่กิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน อันจะนำไปสู่ การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ดังนั้นจึงควรส่งเสริมการเรียนรู้ ให้กับผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรายวิชาวิทยาศาสตร์ที่เน้นให้ผู้เรียนได้รู้จักคิดวิเคราะห์ จะนั้นผู้วิจัยจึงได้นำการเรียนการสอนแบบโครงงานมาใช้สำหรับวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์ และสามารถสอดแทรกค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีได้อีกด้วย

การจัดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของสถานศึกษา ต้องจัดให้สอดคล้องกับปรัชญา เป้าหมายของการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ วิสัยทัศน์ และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ที่สำคัญคือต้องจัดภายใต้กรอบสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (expected learning outcomes) ที่แสดงถึงจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะพึงประสงค์ ทั้งด้านความรู้ ความคิด ทักษะ และกระบวนการ เจตคติ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ซึ่งเป็นผลการเรียนรู้เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเมื่อจบแต่ละช่วงชั้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับนโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในการสร้างปัญญาในสังคมนั้นยังเพื่อใช้สนับสนุนเศรษฐกิจพอเพียงและสร้างความสามารถของประเทศอย่างยั่งยืน (http://www.ops.go.th/osm/present_year/policy.doc) นอกจากนี้ มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ มีข้อกำหนดคุณภาพของผู้เรียนด้านความรู้ ความคิด ทักษะ กระบวนการเรียนรู้ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต (http://www.ipst.ac.th/math_curriculum/index.html) จะเห็นได้ว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ได้มีการสนับสนุน และส่งเสริมให้มีการพัฒนาทางด้านค่านิยมแก่นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา เพื่อสนับสนุนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การเรียนรู้แบบโครงงานนั้นเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการฝึกกระบวนการคิดแบบวิทยาศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องตามทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจท์ (พรรณพิพัทธ์ ศิริวรรณบุศย์, 2547 และไฟบูลย์ เทวรักษ์, 2537) ที่กล่าวว่า เด็กในช่วงวัยรุ่นจะสามารถที่จะคิดอย่างมีเหตุผล คิดอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ สามารถที่จะตั้งสมมติฐานและทฤษฎีได้ ซึ่งสอดคล้องกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดอยู่ในช่วงวัยรุ่นคือมีอายุระหว่าง 15-16 ปี เด็กในช่วงวัยรุ่นนี้ริมมีกระบวนการคิดแบบวิทยาศาสตร์ ซึ่งรวมลักษณะคิดวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คิดอย่างมีระเบียบแบบแผน ตามหลักทฤษฎีของเพียเจท์ (ศรีเรือน แก้วกังวाल, 2549) ดังนั้นจึงควรมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการฝึกกระบวนการคิดแบบวิทยาศาสตร์ ดังกล่าวด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน นอกจากนี้ในช่วงวัยรุ่นยังรู้จักวัดภาพความคิดในใจ ทำให้สามารถคิดเรื่องนามธรรมที่ยากๆ ได้ หากผสานระหว่างการคิดเรื่องนามธรรมกับความสามารถคิดเชิงวิทยาศาสตร์จะทำให้เกิดความรู้เชิงตรรกะศาสตร์ได้ อีกทั้งเด็กในช่วงวัยรุ่นนี้ยังมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องร่วต่างๆ ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางในการสร้างค่านิยมที่จะมีการให้ความรู้และความคิดรวบยอดแก่นักเรียน (พนัส หันนาคินทร์, 2526 และไกรนุช ศิริพูล, 2531) ฉะนั้นจะเชื่อมโยงประสบการณ์ในอดีตเข้ากับปัจจุบัน และคาดหวังว่างแผนการลำหรับอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของการเรียนรู้แบบโครงงานที่เน้นให้นักเรียนรู้จักใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เป็นเครื่องมือค้นพบข้อเท็จจริง (สำนักงานเลขานุการสภากาชาดไทย, 2547) และการสร้างค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยเฉพาะด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

จากหลักทฤษฎีทางด้านจิตวิทยาทางต้นจะเห็นได้ว่า สามารถนำการเรียนรู้ในโครงงาน ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมกระบวนการคิดแบบวิทยาศาสตร์ ผนวกกับการเสริมสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นร่องของนามธรรมให้แก่ผู้เรียน ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้เชิงตรรกศาสตร์ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำการเรียนรู้แบบโครงงานมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน อันเนื่องมาจากมาตรฐาน แนวทางในการจัดการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของ การจัดสาระการเรียนรู้แกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และ คุณลักษณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเริ่มมีกระบวนการคิดแบบวิทยาศาสตร์ และสามารถคิดเรื่องที่เป็นนามธรรมมาก ๆ ได้

ลักษณะการเรียนรู้ที่สำคัญของการเรียนรู้แบบโครงงานอีกประการหนึ่งคือ การที่ผู้เรียนได้มีโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น อีกทั้งยังมีการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อใช้ประกอบการทำโครงงาน ซึ่งการเรียนการสอนบนเว็บนั้นก็เป็นรูปแบบของการเรียนการสอนที่ใช้เทคโนโลยีเครือข่ายเข้ามาเพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียน การสอนมากขึ้นช่วยสนับสนุนการเรียนรู้แบบโครงงานได้เป็นอย่างดี เนื่องจากลดข้อจำกัด ในเรื่องของเวลา และสถานที่ ซึ่งเทคโนโลยีเวิลด์ ไวด์ เว็บ สามารถติดต่อสื่อสารกันได้ทุกที่ ทุกเวลา ที่มีเทคโนโลยีเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้สามารถเข้าถึงผู้เรียนได้มากที่สุด การเรียนการสอนบนเว็บนั้นเป็นการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และยังสนับสนุนแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบโครงงานที่มีลักษณะเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เช่นเดียวกัน เนื่องจากการเรียนการสอนบนเว็บนั้น เป็นการลดข้อจำกัดในเรื่องของเวลา และสถานที่ (อนอมพร เลาหจัลัง, 2544) โดยที่ Chizmar and others (1999) ได้กล่าวถึง หลักการจัดการเรียนการสอนบนเว็บว่า ควรใช้เทคนิคให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองนั่นก็คือ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั่นเอง ทำให้ผู้เรียนสามารถค้นคว้าหาข้อมูลได้ด้วยตนเอง ตามความต้องการโดยไม่จำกัดในเรื่องของเวลา และสถานที่ และสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ (2545) ที่ได้กล่าวว่า เทคโนโลยีสมัยใหม่เกิดขึ้นและเติบโตไปมาก มีพัฒนาการรูปแบบที่หลากหลาย การพัฒนาการเรียนรู้ และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ จึงจำเป็นต้องนำเทคโนโลยีมาใช้ เพื่อความเสมอภาคและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการกระจายความรู้สู่สถานศึกษา ให้สามารถเข้าถึงความรู้ได้อย่างสะดวก ง่าย และรวดเร็ว ในราคาที่ไม่แพงจนเกินไป ซึ่งการใช้เทคโนโลยีเว็บนั้นก็สามารถตอบสนองการเรียน การสอนในลักษณะดังกล่าวได้เป็นอย่างดี

การใช้เทคโนโลยีเว็บเข้ามาจัดการเรียนการสอนนั้นได้มีการนำเข้ามาใช้กันอย่างแพร่หลาย การเรียนการสอนบนเว็บนั้นมีประโยชน์เป็นอย่างมาก ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนมากขึ้น เกิดความสนใจและกระตือรือร้น ผู้เรียนสามารถเลือกบทเรียนได้หลากหลายแบบทำให้ไม่น่าเบื่อ ผู้เรียนสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบทเรียน ให้

เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน และผู้เรียนมีอิสระในการที่จะเลือกเวลาเรียน สถานที่เรียน (Tim, 1997) ซึ่งสอดคล้องกับ Steve C. Yuen (1998) ที่กล่าวถึงในเรื่องของความมีอิสระในการเลือกเวลา หรือสถานที่เรียนได้ แต่การเรียนการสอนบนเว็บนั้นยังมีข้อจำกัดอยู่ เช่นเดียวกัน ข้อจำกัดที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ อุปกรณ์การเรียนพื้นฐาน พื้นความรู้เรื่องคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต (วิชุดา รัตนเพียร, 2545) ซึ่งหลักในการจัดการเรียนการสอนบนเว็บนั้นมีดังนี้ [ใจพิพย์ ณ สงขลา (2542), Chizmar and others (1999), Duchastel (1997), Relan and Gillani (1997), Angelo (1993) อ้างถึงในวิชุดา รัตนเพียร (2542)]

1. ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนและผู้สอนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ตลอดเวลา
2. ควรสนับสนุนให้มีการพัฒนาความร่วมมือระหว่างผู้เรียน ความร่วมมือระหว่างกลุ่มผู้เรียน
3. ควรสนับสนุนให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
4. ควรให้ผลลัพธ์กลับแก่ผู้เรียนโดยทันทีทันใด
5. สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่ไม่มีข้อจำกัด

นอกจากนี้ยังมีข้อดี (Khan, 1997) คือ เป็นการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นและความสะดวกสบาย ผู้เรียนสามารถที่เข้าไปเรียนผ่านการเรียนการสอนบนเว็บ โดยไม่มีข้อจำกัดของเวลาและสถานที่ สามารถลดค่าใช้จ่ายบางประการลงได้ ซึ่งบทเรียนอาจใช้เป็นมัลติมีเดีย เวิลด์เว็บจะมีการนำเสนอเนื้อหาของหลักสูตรโดยใช้สื่อมัลติมีเดียที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นข้อความ เสียง วิดีทัศน์ และการสื่อสารในเวลาเดียวกัน ผู้สอนและผู้เรียนสามารถเลือกแบบการนำเสนอได้ตามความยืดหยุ่นของเวิลด์เว็บ เนื้อหามีความทันสมัย เนื่องจากเนื้อหาที่ใช้เรียนแบบการเรียนการสอนบนเว็บสามารถปรับปรุงให้ทันสมัยได้อย่างง่ายดาย แหล่งทรัพยากรื่นๆ ที่มีอยู่บนเว็บนี้สามารถนำมาประยุกต์เข้ากับหลักสูตรให้ทันสมัยตลอดเวลา (McManus, 1996 และ Khan, 1997) เพื่อให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

จากการจัดการเรียนการสอนบนเว็บนี้จะเห็นได้ว่าสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงาน โดยนำลักษณะของการเรียนการสอนบนเว็บที่สามารถติดต่อสื่อสารกันได้ทุกสถานที่ ทุกเวลา มาปรับใช้ในการเรียนการสอนแบบโครงงานเพื่อให้ผู้เรียนนั้นสามารถติดต่อ ปรึกษาหารือ และแลกเปลี่ยนแนวคิด ทัศนคติ ความรู้ต่าง ๆ ซึ่งกันและกัน

กล่าวโดยสรุป จากการนำเทคโนโลยีเว็บมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้น เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างสะดวก รวดเร็ว (แผนการศึกษาแห่งชาติ, 2545) และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนแบบโครงงาน เป็นการลดข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้ ซึ่งในวิชา วิทยาศาสตร์สอดคล้องกับการเรียนการสอนแบบโครงงานที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนตามความสามารถ และความต้องการของผู้เรียน ช่วยเสริมสร้าง

คุณลักษณะของนักเรียนให้มีคุณภาพ พร้อมที่จะก้าวสู่การเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544) ประกอบกับนโยบายของรัฐบาล และแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559) ที่ได้มุ่งเน้นสร้างค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เกิดกับผู้เรียน ซึ่งการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บนี้จะช่วยสร้างค่านิยมดังกล่าวได้ และจากสภาพสังคม เศรษฐกิจในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้ต้องมีการปรับตัวอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นผู้จัดจึงสนใจที่จะศึกษาเพื่อพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งจะเป็นประโยชน์ และพัฒนาที่สำคัญของนักเรียนที่จะได้ฝึกความคิดทางกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การคิดในสิ่งที่เป็นนามธรรม และรู้จักยอมรับ การเปลี่ยนแปลงต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัว รวมไปถึงจะเป็นการพัฒนาสังคม และประเทศชาติให้สามารถอยู่ยั่งยืนต่อไปได้ในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

วัตถุประสงค์เฉพาะ

- เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนบนเว็บวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
- เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนบนเว็บวิชา วิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
- เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน ที่มีต่อค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
- เพื่อนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชา วิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตาม ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีคะแนนค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อายุร่วม 5 ปี จำนวน 38,195 คน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2549)

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1.1 อาจารย์ผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ สังกัดคณะกรรมการการศึกษาชั้นพื้นฐาน จำนวน 38,195 คน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2549)

1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดคณะกรรมการการศึกษาชั้นพื้นฐาน จำนวน 353,939 คน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2549)

1.3 ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. กลุ่มตัวอย่าง

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสอบถามความคิดเห็น ได้แก่

2.1.1 อาจารย์วิชาวิทยาศาสตร์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาชั้น พื้นฐาน จำนวน 397 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ตาราง Taro Yamane (1970) ที่ ระดับความเชื่อมั่น 95 %

2.1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดคณะกรรมการการศึกษาชั้น พื้นฐานจำนวน 400 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มโดยใช้ตาราง Taro Yamane (1970 อ้างถึงใน ประคอง กรณสูตร, 2538) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

2.1.3 ผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญจาก ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องในแต่ละด้าน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญต้องมีประสบการณ์ด้านนั้น ๆ อายุน้อย 2 ปี หรือเคยใช้/จัดการเรียนการสอนแต่ละด้านอยู่ในปัจจุบัน ด้านละ 3 หัวน ได้แก่

2.1.3.1 ด้านการสร้างค่านิยม

2.1.3.2 ด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.1.3.3 ด้านการเรียนการสอนแบบโครงงาน

2.1.3.4 ด้านการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน สาธิตแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบ เจาะจง (Purposive Sampling) เหตุที่เลือกโรงเรียนสาธิตแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่าย มัธยม เพราะเป็นโรงเรียนที่ยังไม่มีการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามาบูรณาการกับรายวิชา ซึ่งโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการชั้นพื้นฐานโดยทั่วไปได้มีขับเคลื่อนเศรษฐกิจ- พοเพียงเข้าไปบูรณาการกับรายวิชาในระดับหนึ่งแล้ว ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกที่จะทดลองรูปแบบ

การเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นกับโรงเรียนสาธิตแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วิชาชีววิทยาเรื่อง คนกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บ ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบโครงงาน
2. ตัวแปรตาม คือ คะแนนค่าเฉลี่ยมด้านการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ข้อตกลงเบื้องต้น

รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่นำเสนอเป็นรูปแบบระดับหน่วยการเรียน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การเรียนการสอนบนเว็บ (Web-Based Instruction) คือ ประเภทของการเรียนการสอนที่ใช้เทคโนโลยีเว็บเข้ามาเพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนมากขึ้น และลดข้อจำกัดในเรื่องของเวลา และสถานที่ เนื่องจากเทคโนโลยีเวิลด์ ไวด์ เว็บ สามารถติดต่อสื่อสารกันได้ทุกที่ ทุกเวลา ที่มีเทคโนโลยีเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้สามารถเข้าถึงผู้เรียนได้มากที่สุด

การเรียนรู้แบบโครงงาน คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมีขั้นตอนในการเรียนรู้คือ 1) การเตรียมการวางแผนเข้าสู่โครงงาน 2) การวางแผนโครงงาน และนำเสนอแผนงานให้แก่สมาชิก 3) การดำเนินโครงงาน โดยการค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อนำมาประกอบการทำโครงงาน 4) การสรุปและอภิปรายผล รวมถึงการนำเสนอผลงาน การค้นคว้า หรือสิ่งประดิษฐ์ที่ผู้เรียนได้สร้างขึ้น 5) การเขียนรายงาน

การเรียนรู้แบบโครงงานบนเว็บ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางตามขั้นตอนการเรียนการสอนแบบโครงงาน มีการใช้เทคโนโลยีเว็บเข้ามาช่วยอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารระหว่างการดำเนินโครงงานตามขั้นตอน ลดข้อจำกัดในเรื่องของเวลา สถานที่ และผู้เรียนใช้เว็บเป็นแหล่งค้นคว้าข้อมูลประกอบการทำโครงงาน และเปลี่ยนเรียนรู้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่ได้รับระหว่างกัน

การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี คือ การเตรียมพร้อมรับผลกระทบ และการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ รอบตัว โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นทั้งใกล้และไกลในระหว่างกระบวนการทำโครงการ

ค่านิยม คือ ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่นักเรียนยึดถือปฏิบัติเห็นว่า เป็นสิ่งที่มีค่าควรแก่การกระทำ น่ากระทำ น่ายกย่อง หรือเห็นว่าถูกต้อง

ค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คือ นักเรียนเกิดความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อในการเตรียมพร้อมรับผลกระทบ และการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ รอบตัว โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นทั้งใกล้และไกลในระหว่างกระบวนการทำโครงการ

คะแนนค่านิยมการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คือ คะแนนที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้ทำการทดสอบก่อนการเรียนและหลังการเรียน ตามแบบวัดเจตคติในการปฏิบัติตนของนักเรียน และแบบวัดความรู้ (concept) ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้รับการสร้างค่านิยมการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีเพิ่มสูงขึ้น

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. **การเรียนการสอนบนเว็บ (Web-Based Instruction)** มีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ Ritchie and Hoffman (1997); ปทป เมธาคุณวุฒิ, 2540; วิชุดา รัตนเพียร, 2545) ดังนี้

1) **ปฐมนิเทศผู้เรียน** ได้แก่ การแจ้งวัตถุประสงค์ เนื้อหา และวิธีการเรียน การสอนจากนั้นสำรวจความพร้อมของผู้เรียนและเตรียมความพร้อมของผู้เรียน ในขั้นตอนนี้ ผู้สอนอาจ จะต้องมีการทดสอบหรือสร้างเว็บเพจเพิ่มขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนที่มีความรู้พื้นฐานไม่เพียงพอ ได้ศึกษาเพิ่มเติมในเว็บเพจเรียนเสริม หรือให้ผู้เรียนถ่ายโอนข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ไปศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง

2) **กระตุนหรือเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจกับบทเรียนและเนื้อหาที่จะเรียน** (Motivate the Learner) การเร้าความสนใจผู้เรียนนี้อาจทำได้โดย การจัดสภาพแวดล้อมให้ดึงดูดความสนใจ เช่น การใช้ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว และ/หรือการใช้เสียงประกอบบทเรียน

ในส่วนนำ

3) **บอกให้ผู้เรียนทราบถึงจุดประสงค์ของบทเรียน** (Inform Learners of Learning Objectives) การบอกให้ผู้เรียนทราบถึงจุดประสงค์ของบทเรียนนี้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการเรียนการสอนบนเว็บที่ผู้เรียนสามารถควบคุมการเรียนของตนเองได้ โดยการเลือกศึกษาเนื้อหาที่ต้องการศึกษาได้เอง ดังนั้นการที่ผู้เรียนได้ทราบถึงจุดประสงค์ของ

บทเรียนล่วงหน้าทำให้ผู้เรียนสามารถมุ่งความสนใจไปที่เนื้อหาบทเรียนที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งยังสามารถเลือกศึกษาเนื้อหาเฉพาะที่ตนยังขาดความเข้าใจที่จะช่วยทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตรงตามจุดประสงค์ของบทเรียนที่ได้กำหนดไว้

4. ทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาบทเรียน (Recall Previous Knowledge)

การทบทวนความรู้เดิมช่วยกระตุนให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาใหม่ได้รวดเร็ว ยิ่งขึ้น รูปแบบการทบทวนความรู้เดิมในบทเรียนบนเว็บทำได้หลายวิธี เช่น กิจกรรมการถาม-ตอบคำถาม หรือการแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนอภิปรายหรือสรุปเนื้อหาที่เคยได้เรียนมาแล้ว เป็นต้น

5. นำเสนอบทเรียน (Present the Material to be Learned) การนำเสนอ

บทเรียนเว็บสามารถทำได้หลายรูปแบบด้วยกัน คือ การนำเสนอด้วยข้อความ รูปภาพ เสียง หรือแม้กระทั่งวิดีโอ อย่างไรก็ตามสิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรให้ความสำคัญคือผู้เรียน ผู้สอนควรพิจารณาลักษณะของผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้การนำเสนอที่เหมาะสมสมกับผู้เรียนมากที่สุด

6. ชี้แนวทางการเรียนรู้ (Provide Guidance for Learning) การชี้แนวทาง

การเรียนรู้ หมายถึง การชี้แนะให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนใหม่มาสมัปดาห์กับความรู้เก่าที่เคยได้เรียนไปแล้ว เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่รวดเร็วและมีความแม่นยำมากขึ้น

7. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน (Active Involvement) นักการศึกษา

ต่างทราบกันดีว่าการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนได้มีโอกาส มีส่วนร่วมในการกระบวนการเรียน การสอนโดยตรง ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนบนเว็บจึงควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนซึ่งอาจทำได้โดยการจัดกิจกรรมการสนทนากลุ่มออนไลน์รูปแบบ Synchronous หรือการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นบนเว็บบอร์ดในรูปแบบ Asynchronous เป็นต้น

8. ให้ผลย้อนกลับ (Provide Feedback) ลักษณะเด่นประการหนึ่งของการเรียน การสอนบนเว็บคือ การที่ผู้สอนสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้เรียนได้โดยตรงอย่างใกล้ชิด เนื่องจากบทบาทของผู้สอนนั้นเปลี่ยนจากการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้แต่เพียงผู้เดียวมาเป็นให้คำแนะนำและช่วยกำกับการเรียนของผู้เรียนรายบุคคล และด้วยความสามารถของอินเทอร์เน็ต ที่ทำให้ผู้เรียนและผู้สอนสามารถติดต่อ กันได้ตลอดเวลา ทำให้ผู้สอนสามารถติดตามก้าวหน้า และสามารถให้ผลย้อนกลับแก่ผู้เรียนแต่ละคนได้ด้วยความสะดวก

9. ทดสอบความรู้ (Testing) การทดสอบความรู้ความสามารถผู้เรียนเป็นขั้นตอนที่สำคัญอีกขั้นตอนหนึ่ง เพราะทำให้ผู้เรียนและผู้สอนได้ทราบถึงระดับความรู้ความเข้าใจที่ผู้เรียนมีต่อเนื้อหาในบทเรียนนั้น ๆ การทดสอบความรู้ในบทเรียนบนเว็บสามารถทำได้หลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นข้อสอบแบบปรนัยหรืออัตนัย การทำกิจกรรมการอภิปรายกลุ่มใหญ่ หรือกลุ่มย่อย เป็นต้น ซึ่งการทดสอบนี้ผู้เรียนสามารถทำการทดสอบบนเว็บผ่านระบบเครือข่ายได้

2. การเรียนรู้แบบโครงงาน (Project-Based Learning) มีขั้นตอนในการจัดการเรียน การสอนแบบโครงงานดังนี้ [Beart et al. (1999); Katz and Chard (1994) Edwards, Gandini and Forman (1993); ภพ เลาห์พูลย์ (2537) และ อีระชัย ปูรณะชาติ (2538); สุชาติ วงศ์สุวรรณ, (2542)]

1. ระยะเตรียมการวางแผนเข้าสู่โครงการ (Preliminary Planning)

เป็นระยะที่เด็กและครูใช้เวลาในการพูดคุย เพื่อค้นหาหัวข้อประเด็นปัญหา และคัดเลือกหัวข้อประเด็นปัญหาสำหรับทำโครงการ หัวข้ออาจจะมาจากเด็กหรือครูเป็นผู้เสนอ ในระยะแรกที่เด็กยังไม่มีประสบการณ์ครูอาจเสนอหัวข้อที่คิดว่าเด็กน่าจะสนใจและมีคุณค่าในการเรียนรู้ โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกหัวข้อประเด็นปัญหาดังต่อไปนี้

1) หัวข้อประเด็นปัญหา ควรจะมีความลับพนันเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของเด็ก อย่างน้อยสุดเด็กควรจะมีความคุ้นเคยกับหัวข้อเพื่อเด็กจะได้สามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับหัวข้อได้

2) มีการส่งเสริมทักษะพื้นฐานด้านการอ่านออกเขียนได้ และจำนวน และยังควรที่จะบูรณาการวิชาต่าง ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ภาษา และคิลปะ

3) หัวข้อประเด็นปัญหาควรจะมีคุณค่าเพียงพอที่จะให้เด็กได้ใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้าอย่างน้อย 1 สัปดาห์

4) หัวข้อประเด็นปัญหาสามารถค้นคว้าหารือทดสอบในโรงเรียนมากกว่าที่ไปทำที่บ้าน

2. วางแผนเกี่ยวกับโครงการ และนำเสนอแผนงานให้แก่สมาชิกในกลุ่ม นักเรียน จะต้องวางแผนในการทำโครงการโดยการเขียนโครงร่างหรือเค้าโครงของโครงการเสนอสมาชิกจากนั้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอความเห็นชอบและคำแนะนำ เป็นการกำหนดปัญหา วัตถุประสงค์ ขอบเขตของการศึกษา วิธีดำเนินการ ประโยชน์ที่จะได้รับ

3. ระยะดำเนินโครงการ (Project in Progress)

ระยะนี้ประกอบด้วยการสืบสอบค้นคว้าโดยตรง มักจะมีการทำทัศนศึกษาเพื่อค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อ และใช้กิจกรรมคิลปะต่าง ๆ เช่น การวาด การปั้น การประดิษฐ์ การก่อสร้าง และกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ เช่น การทดลอง การทดสอบต่าง ๆ ในระยะนี้เด็กจะได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่จากการศึกษาในโครงการ มีการทดสอบสมมติฐานและปรับปรุงแก้ไขผลงานที่ทำในโครงการให้เป็นผลสำเร็จ เด็กมักจะใช้เวลาทำโครงการในระยะนี้ยาวนานกว่าทุกระยะ

4. ระยะสรุปและอภิปรายผลโครงการ (Consolidating Project)

ระยะนี้ประกอบด้วยการเตรียมการสำหรับนำเสนอผลการศึกษาในโครงการ ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การแสดง การจัดนิทรรศการ การสาธิต เพื่อให้ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ และเพื่อน ๆ ได้ชมผลงานและกิจกรรมที่จัดขึ้น เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมแล้วเด็กและครูจะร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้ที่ได้จากการทำโครงการและวางแผนเตรียมสำหรับศึกษาในโครงการอีกด้วย

5. การเขียนรายงาน

การดำเนินงานตามขั้นตอนนี้เป็นการสรุปรายงานผล การดำเนินงานโครงการ เพื่อให้ผู้อื่นได้รับทราบถึงแนวคิดวิธีดำเนินงาน ผลที่ได้รับ ตลอดจนข้อสรุป ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการ

การเขียนรายงาน ควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย กระชับ ชัดเจน และครอบคลุมประเด็นสำคัญ ๆ ของโครงการที่ปฏิบัติไปแล้ว โดยอาจเขียนในรูปของ สรุป รายงานผล ซึ่งอาจ

ประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้ บทคัดย่อ บทนำ เอกสารที่เกี่ยวข้อง วิธีการดำเนินงาน ผลการศึกษา สรุปและอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และตารางที่เกี่ยวข้อง

3. เศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy)

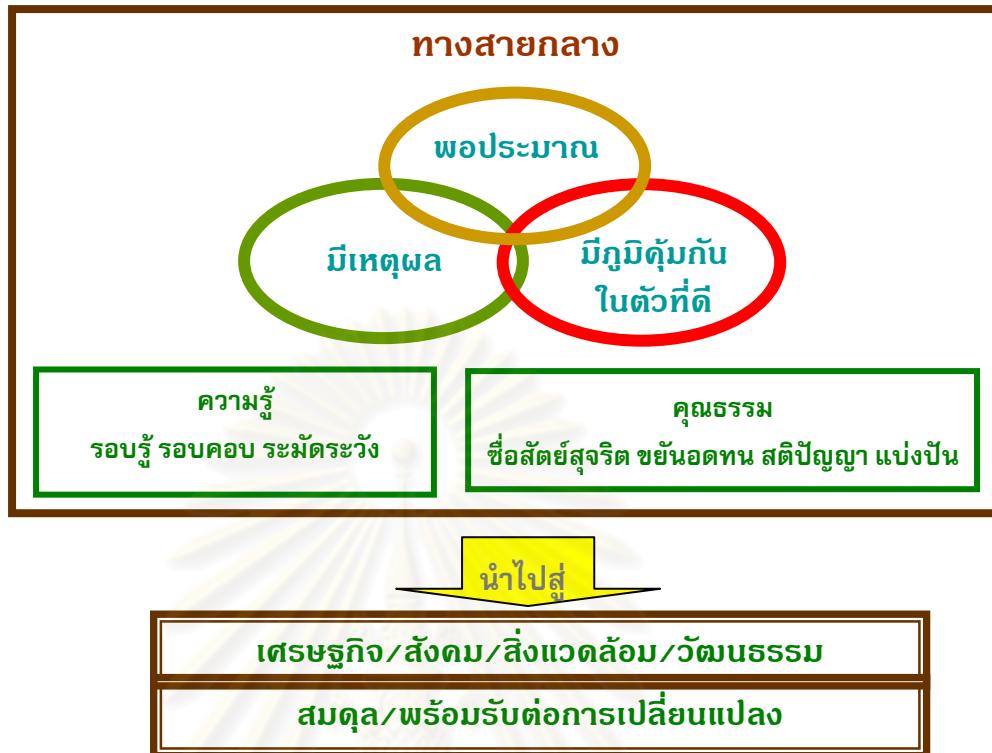
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาซึ่งเน้นการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของ ประชาชนในทุก ระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับ รัฐทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ ดำเนินไปใน ทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบ ภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร ต่อการ มีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในนอก และภายนอก ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการ นำวิชาการ ต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้อง เสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของ คนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจใน ทุก ระดับ ให้มีสำนึกรักในคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ ที่เหมาะสม ดำเนิน ชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อ การรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและก้าวขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และ วัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี ดังภาพ



**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง



แผนภูมิที่ 1 แสดงปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ที่มา: http://61.19.69.9/~purita/studentwork50/310b/28498/image/Clip_3.jpg

การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี คือ การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลง ด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล (<http://www.sufficiencyeconomy.org/show.php?id=134>)

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นตารางแสดงความหมายของการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตาม ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง [สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2548); ปริyanุช พินุลสราเวอ (2549); จิรายุ อิครางกูร ณ อยุธยา (2549); สังคม สัญจร (2550); เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาการ TDRI, ๒๕๔๙; เกศนี ฤทธิแพทย์ (2550); มงคล เทียนประเทืองชัย (2549); หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ, (2550); นายแพทย์ณรงค์ รองธรรมะ (2550)] ดังนี้

การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

↳ **การบริหารความเสี่ยง (Risk Management)**

1. การจัดการความเสี่ยง

- การกระจายความเสี่ยง
- ลดความเสี่ยง

2. มีมาตรการป้องกันความเสี่ยง

3. การเตรียมตัวให้พร้อมรับความเสี่ยง/ผลกระทบ/ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

- วางแผน รับมือกับผลกระทบ/ความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น
- เงินออม/การออม
- ประกัน

4. การมีระบบข้อมูลเตือนภัยล่วงหน้า

5. เครื่องมือบริหารความเสี่ยง

↳ คำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

↳ รอบคอบ

↳ ความระมัดระวัง ซึ่งตรงกับ “อัปปมาทธอรรມ” คือ ความไม่ประมาท

↳ การพึงพาตนเอง

4. การสร้างค่านิยม มีขั้นตอนในการสร้างค่านิยม [ทิศนา แคมมณี, 2542; พนัส หันนาคินทร์, 2526; ไกรนุช ศิริพูล, 2531; ทวีป อภิสิทธิ์, 2527 ; แรทส์ (1966 ถึงปัจจุบัน หน่วยการศึกษานิเทศ กรมสามัญศึกษา, 2529) ถึงปัจจุบัน เทพ瓦ณี วินิจกรรม, 2548; นาถยา ภัตรแสงไทย, 2542] ดังนี้

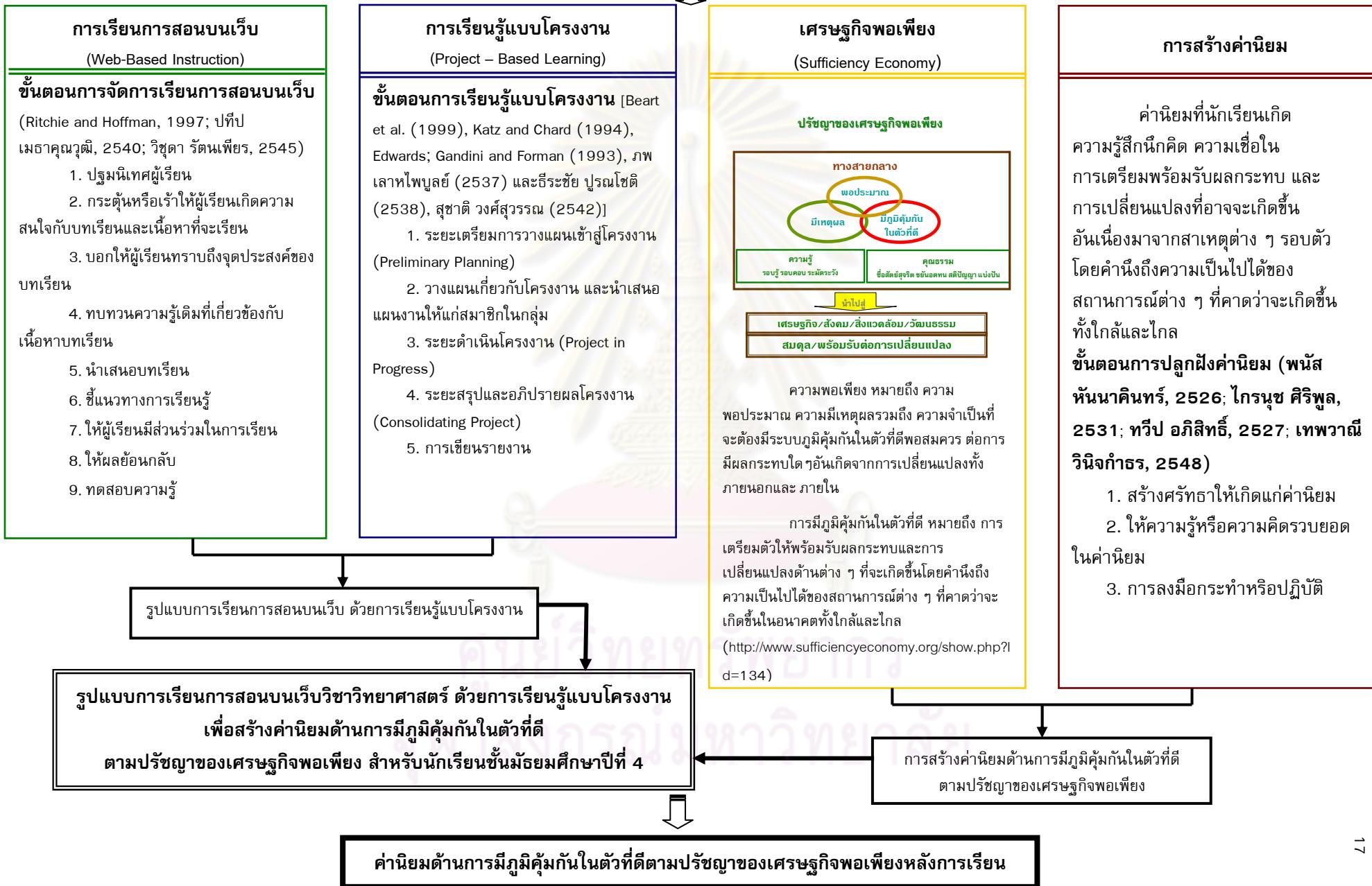
1. **สร้างศรัทธาให้เกิดขึ้นแก่ค่านิยมนั้นๆ** โดยวิธีทำให้ดูเป็นตัวอย่าง พูดเกเลี่ยกล่อมชักจูง และให้เหตุผลที่น่าเชื่อถือ ให้ผู้เรียนได้รับรู้ เห็นคุณค่า หรือเห็นผลที่น่าพึงพอใจของการปฏิบัติ

2. **ให้ความรู้** หรือความคิดรวบยอดในค่านิยม โดยใช้หลักการและวิธีการ เช่น การสอนเรื่องง่าย ๆ ไปสู่เรื่องยาก จากสิ่งใกล้ตัวไปหาสิ่งไกลตัว และจากรูปธรรมไปหานามธรรม

3. **การลงมือกระทำหรือปฏิบัติ** โดยช่วยให้ผู้เรียนได้ลงมือทำ สังเกตการณ์ กระทำของตนเอง ให้ผู้เรียนได้ข้อมูลย้อนกลับ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงก่อนการเรียน



ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางในการศึกษาและพัฒนาการเรียนการสอนบนเว็บด้วยการเรียนรู้แบบ
โครงงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. ได้แนวทางการจัดการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบ
โครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา^{ชั้น}
ตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา
3. ได้วิธีการสอนแบบโครงงานบนเว็บสำหรับจัดการศึกษาในระดับการศึกษาชั้น^{ชั้น}
พื้นฐาน
4. ได้แนวทางในการนำรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บไปประยุกต์ใช้ใน
รายวิชาอื่นๆ ต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆ ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนบนเว็บ (Web-Based Instruction)

- ความหมายของการเรียนการสอนบนเว็บ
- ลักษณะของการเรียนการสอนบนเว็บ
- องค์ประกอบของการเรียนการสอนบนเว็บ
- วิธีการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ
- ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ
- การออกแบบการเรียนการสอนบนเว็บ
- ข้อดีและข้อจำกัดของการเรียนการสอนบนเว็บ

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบโครงงาน (Project-Based Learning)

- ความหมายของการเรียนรู้แบบโครงงาน
- ความหมายโครงงานวิทยาศาสตร์ (Science Project)
- ประเภทของโครงงาน
- องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบโครงงาน
- ลักษณะของการเรียนรู้แบบโครงงาน
- ขั้นตอนการเรียนรู้แบบโครงงาน
- การประเมินผลการเรียนรู้แบบโครงงาน
- เทคโนโลยีกับการเรียนรู้แบบโครงงาน

ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการสร้างค่านิยม (Value)

1. ความหมาย
2. ความสำคัญของค่านิยม
3. ทฤษฎีค่านิยม
4. ประเภทของค่านิยม
5. การวัดค่านิยม
6. การพัฒนาค่านิยม
7. การเกิดค่านิยม

ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy)

1. ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. คำนิยาม
3. ความหมาย
4. การฝึกมีคุ้มกันในตัว
5. ขั้นตอนในทางปฏิบัติ

ตอนที่ 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศไทย
2. งานวิจัยในต่างประเทศ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนบนเว็บ (Web-Based Instruction)

1. ความหมายของการเรียนการสอนบนเว็บ

มีนักการศึกษาได้ให้คำนิยามและความหมายของการเรียนการสอนบนเว็บ (Web-Based Instruction) ไว้หลายท่าน ดังนี้

Clark (1996) ได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนบนเว็บว่า เป็นกระบวนการเรียนการสอนรายบุคคลที่อาศัยเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทั้งส่วนบุคคลหรือสาธารณะผ่านทางโปรแกรมค้นหาข้อมูล (Web Browser) โดยลักษณะการเรียนการสอนไม่ได้เป็นการดาวน์โหลดโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนลงมาที่เครื่องของตนเอง แต่เป็นการเข้าไปในเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อศึกษาเนื้อหาความรู้ที่ผู้จัดได้บรรจุไว้ในเชิร์ฟเวอร์โดยที่ผู้จัดสามารถปรับปรุงพัฒนาเนื้อหาให้ทันสมัยได้อย่างรวดเร็วและตลอดเวลา

Colleen (1996) ได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนบนเว็บว่า เป็นสื่อใหม่ที่รวมคุณประโยชน์ของไฮเปอร์มีเดียซึ่งประกอบไปด้วย ข้อความ เสียง วิดีโอ ภาพกราฟิกและภาพเคลื่อนไหว เป็นการสอนรายบุคคลโดยผ่านเครือข่าย การออกแบบการสอนต้องใช้หลักทฤษฎีเพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาแก่ผู้เรียน

Khan (1997) ได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนบนเว็บว่า เป็นโปรแกรมไฮเปอร์มีเดียที่ช่วยในการสอน โดยการใช้ประโยชน์จากลักษณะและทรัพยากรของอินเทอร์เน็ตมาสร้างให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย โดยส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ในทุกทาง

Carlson et al. (1998) กล่าวถึงการเรียนการสอนบนเว็บไว้ว่า เป็นภาพที่ชัดเจนของการผสมผสานระหว่างเทคโนโลยีปัจจุบันกับกระบวนการออกแบบการเรียนการสอน (Instructional Design) ซึ่งก่อให้เกิดโอกาสที่ชัดเจนในการนำการศึกษาไปสู่ที่ด้วยโอกาสเป็นการจัดหาเครื่องมือใหม่ ๆ สำหรับส่งเสริมการเรียนรู้และเพิ่มเครื่องมืออำนวยความสะดวกที่ช่วยขัดปัญหาระบบที่และเวลา

Relan and Gillani (1997) ได้ให้คำจำกัดความของการเรียนการสอนบนเว็บว่า เป็นการประยุกต์ที่แท้จริงของการใช้วิธีการต่าง ๆ มากmany โดยการใช้เว็บเป็นทรัพยากรเพื่อการสื่อสารและใช้เป็นโครงสร้างสำหรับเผยแพร่องค์ความรู้

ใจทิพย์ ณ สงขลา (2542) ได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนบนเว็บว่า การผนวกคุณสมบัติไฮเปอร์มีเดียเข้ากับคุณลักษณะของเครือข่ายเวลต์ไวท์เว็บ เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมแห่งการเรียนในมิติที่ไม่มีขอบเขตจำกัดด้วยระยะทางและเวลาที่แตกต่างกันของผู้เรียน (Learning Without Boundary)

วิชุดา รัตนเพียร (2542) กล่าวถึงการเรียนการสอนบนเว็บว่า เป็นการนำเสนอโปรแกรมบทเรียนบนเว็บเพจโดยนำเสนอผ่านบริการเวลต์ไวท์เว็บในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้ออกแบบและสร้างโปรแกรมการสอนบนเว็บจะต้องคำนึงถึงความสามารถและบริการที่หลากหลายของอินเทอร์เน็ตและนำคุณสมบัติต่าง ๆ เหล่านั้นมาเพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนให้มากที่สุด

กิตานันท์ มลิทอง (2543) ได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนบนเว็บว่า เป็นการใช้เว็บในการเรียนการสอนโดยอาจใช้เว็บเพื่อนำเสนอบทเรียนในลักษณะสื่อห้ายมิติ ของวิชาทั้งหมดตามหลักสูตร หรือใช้เพียงการเสนอข้อมูลบางอย่างเพื่อประกอบการสอนก็ได้ รวมทั้งใช้ประโยชน์จากคุณลักษณะต่าง ๆ ของการสื่อสารที่มีอยู่ในระบบอินเทอร์เน็ต เช่น การเขียนโต้ตอบกันทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และการพูดคุยสดด้วยข้อความและเสียงมาใช้ ประกอบด้วยเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ถนนพร เลาหจั้สแสง (2544) กล่าวว่าการเรียนการสอนบนเว็บ เป็นการผสมผสาน กันระหว่างเทคโนโลยีปัจจุบันกับกระบวนการออกแบบการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ทางการเรียนรู้และแก้ปัญหาในร่องข้อจำกัดทางด้านสถานที่และเวลา โดยประยุกต์ใช้ คุณสมบัติและทรัพยากรของเวลต์เว็บในการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมและสนับสนุน การเรียนการสอน ซึ่งการเรียนการสอนที่จัดขึ้นบนเว็บนี้ อาจเป็นบางส่วนหรือทั้งหมดของ กระบวนการเรียนการสอนก็ได้

ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการเรียนการสอนบนเว็บ เป็นการประยุกต์ทรัพยากรเครือข่าย อินเทอร์เน็ตมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพสูงสุด อีกทั้งยังเป็นการอำนวยความสะดวกแก่นักเรียน และลดข้อจำกัดของเวลาและสถานที่ ซึ่ง ในการจัดการเรียนการสอนบนเว็บนี้อาจเป็นบางส่วนหรือทั้งหมดของกระบวนการเรียน การสอนก็ได้

2. ลักษณะของการเรียนการสอนบนเว็บ

การเรียนการสอนบนเว็บสามารถทำได้ในหลายลักษณะตามหลักสูตร และเนื้อหาของ แต่ละสถาบันการศึกษา ซึ่งก็จะมีวิธีการจัดการเรียนการสอนบนเว็บที่แตกต่างกันออกไป ได้มี นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงลักษณะการเรียนการสอนบนเว็บไว้ดังนี้

Driscoll (1997) ได้แบ่งลักษณะของการสอนบนเว็บตามรูปแบบของเครื่องมือที่ใช้บน อินเทอร์เน็ต ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ

1. แบบที่เป็นข้อมูลอย่างเดียว (Text-only) เป็นลักษณะของการเรียนการสอนโดย อาศัยอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีข้อจำกัดบางอย่างในการเข้าถึงข้อมูล โดยมีลักษณะเป็นข้อความอย่าง เดียว เช่น ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic mail: e-mail) กระดานข่าวสาร (Bulletin Board) ห้องสนทนา (Chat room) โปรแกรมดาวน์โหลด (Software Downloading)

2. แบบที่เป็นมัลติมีเดีย (Multimedia) เป็นแบบที่สองของอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียน การสอนที่มีลักษณะโครงสร้างเป็นกราฟิก การสืบค้นโดยใช้ภาพในรูปของเว็บ

Parson (1997 อ้างถึงใน กิตานันท์ มลิทอง, 2543) การเรียนการสอนบนเว็บ สามารถใช้ได้กับทุกสาขาวิชา โดยอาจจะเป็นการใช้เว็บเพื่อสอนวิชานั้นทั้งหมด หรือใช้ประกอบ เนื้อหาได้ การเรียนการสอนบนเว็บแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. วิชาเอกเทศ (Stand-Alone Course หรือ Web-Based Course) เป็นวิชาที่เนื้อหา และทรัพยากรทั้งหมดจะมีการนำเสนอบนเว็บ รวมถึงการสื่อสารกันเกือบทั้งหมดระหว่างผู้สอน

และผู้เรียนจะผ่านทางคอมพิวเตอร์ การใช้ลักษณะนี้สามารถใช้ได้กับวิชาที่ผู้เรียนนั่งเรียนอยู่ในสถาบันการศึกษาและส่วนมากแล้วจะใช้ในการศึกษาทางไกลโดยผู้เรียนจะลงทะเบียนเรียนและมีการติดต่อกับผู้สอนและผู้เรียนร่วมชั้นเรียนคนอื่นๆ ผ่านทางการสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต ด้วยวิธีการนี้จำทำให้ผู้เรียนในทุกส่วนของโลกสามารถเรียนร่วมกันได้โดยไม่มีขีดจำกัดในเรื่องของสถานที่และเวลา

2. วิชาใช้เว็บเสริม (Web Supported Course) เป็นการที่ผู้สอนและผู้เรียนจะพบกันในสถาบันการศึกษา แต่ทรัพยากรหลายๆ อย่าง เช่น การอ่านเนื้อหาที่เกี่ยวกับบทเรียนและข้อมูลเสริมจะอ่านจากเว็บไซต์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องโดยการที่ผู้สอนกำหนดมาให้หรือที่ผู้เรียนหาเพิ่มเติม ส่วนการทำงานที่ลั่ง การทำกิจกรรม และการติดต่อสื่อสารจะทำกันบนเว็บเช่นกัน

3. ทรัพยากรการสอนบนเว็บ (Web Pedagogical Resources) เป็นการนำเว็บไซต์ ต่างๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชามาใช้เป็นส่วนหนึ่งของวิชานั้น หรือใช้เป็นกิจกรรมการเรียนของวิชา ทรัพยากรเหล่านี้จะอยู่ในหลากหลายรูปแบบ เช่น ข้อความ ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว เสียง การติดต่อระหว่างผู้เรียนกับเว็บไซต์ ฯลฯ โดยจะดูได้จากเว็บไซต์ต่างๆ Doherty (1998) ได้แนะนำว่าการเรียนการสอนบนเว็บมีวิธีการใช้ 3 ลักษณะ คือ

1. การนำเสนอ (Presentation) ในลักษณะของเว็บไซต์ที่ประกอบด้วยข้อความ ภาพกราฟิกโดยมีวิธีการนำเสนอคือ

1.1 การนำเสนอแบบสื่อดิจิทัล เช่น ข้อความหรือรูปภาพ

1.2 การนำเสนอแบบสื่อสัมภ์ เช่น ข้อความกับรูปภาพ

1.3 การนำเสนอแบบมัลติมีเดีย คือ ประกอบด้วยข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง

2. การสื่อสาร (Communication) การสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องใช้ทุกวันในชีวิตซึ่งเป็นลักษณะสำคัญของอินเทอร์เน็ต โดยมีการสื่อสารบนอินเทอร์เน็ตหลายแบบ เช่น

2.1 การสื่อสารทางเดียว เช่น การดูข้อมูลจากเว็บเพจ

2.2 การสื่อสารสองทาง เช่น การส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ติดต่อกับกัน

2.3 การสื่อสารแบบหนึ่งแหล่งไปหลายแหล่ง เป็นการส่งข้อความจากแหล่งเดียว พร้อมกระจายไปหลายแหล่ง เช่น การอภิปรายจากคนเดียวให้คนอื่นๆ ได้รับฟังด้วยหรือการประชุมผ่านคอมพิวเตอร์ (Computer Conferencing)

2.4 การสื่อสารไปสู่หลายแหล่งไปสู่หลายแหล่ง เช่น การใช้กระบวนการกลุ่มในการสื่อสารบนเว็บ โดยมีคนใช้หลายคนและคนรับหลายคนเช่นกัน

3. การทำให้เกิดความสัมพันธ์ (Dynamic Interaction) เป็นคุณลักษณะที่สำคัญของอินเทอร์เน็ตและสำคัญที่สุด ซึ่งมี 3 ลักษณะคือ

3.1 การสื่อสารข้อมูล

3.2 การหารือการเข้าสู่เว็บ

3.3 การตอบสนองของมนุษย์ต่อการใช้เว็บ

Hannum (1998) ได้แบ่งลักษณะของการเรียนการสอนบนเว็บ ออกเป็น 4 ลักษณะคือ

1. รูปแบบการเผยแพร่ รูปแบบนี้สามารถแบ่งได้ออกเป็น 3 ลักษณะคือ

1.1 รูปแบบห้องสมุด (Library Model) เป็นรูปแบบที่ใช้ประโยชน์จากความสามารถในการเข้าไปยังแหล่งทรัพยากริเล็กทรอนิกส์ที่มีอยู่หลากหลาย โดยวิธีการจัดหาเนื้อหาให้ผู้เรียนผ่านการเชื่อมโยงไปยังแหล่งเสริมต่างๆ เช่น สารานุกรม สารสารหรือหนังสือออนไลน์ สารสารอ่อนไลน์ หนังสือออนไลน์ สารบัญการอ่านออนไลน์ (Online Reading List) เว็บห้องสมุด เว็บงานวิจัย รวมทั้งการรวบรวมรายชื่อเว็บที่สัมพันธ์กับวิชาต่างๆ

1.2 รูปแบบหนังสือเรียน (Textbook Model) การเรียนการสอนบนเว็บรูปแบบนี้ เป็นการจัดเนื้อหาของหลักสูตรในลักษณะออนไลน์ให้แก่ผู้เรียน เช่น คำบรรยาย สไลด์ นิยามคำศัพท์ และส่วนเสริม ผู้สอนสามารถเตรียมเนื้อหาออนไลน์ที่ใช้เหมือนกับที่ใช้ในการเรียนในชั้นเรียนปกติ และสามารถทำสำเนาเอกสารให้กับผู้เรียนได้ รูปแบบนี้ต่างจากรูปแบบห้องสมุด คือรูปแบบนี้จะเตรียมเนื้อหาสำหรับการเรียนการสอนโดยเฉพาะ ขณะที่รูปแบบห้องสมุดช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงเนื้อหาที่ต้องการจากการเชื่อมโยงที่ได้เตรียมเอาไว้ ส่วนประกอบของรูปแบบหนังสือเรียนนี้ประกอบด้วยบันทึกของหลักสูตร บันทึกคำบรรยาย ข้อแนะนำของห้องเรียน สไลด์ที่นำเสนอ วิดีโอและภาพที่ใช้ในชั้นเรียน เอกสารอื่นที่มีความสัมพันธ์กับชั้นเรียน เช่น ประมวลรายวิชา รายชื่อในชั้น กฎเกณฑ์ ข้อตกลงต่างๆ ตารางการสอบ และตัวอย่างการสอบครั้งที่แล้ว ความคาดหวังของชั้นเรียน งานที่มอบหมาย เป็นต้น

1.3 รูปแบบการสอนที่มีปฏิสัมพันธ์ (Interactive Instruction Model) รูปแบบนี้จัดให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาที่ได้รับ โดยนำลักษณะของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) มาประยุกต์ใช้ เป็นการสอนแบบออนไลน์ที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ มีการให้คำแนะนำ การปฏิบัติ การให้ผลลัพธ์ รวมทั้งการให้สถานการณ์จำลอง

2. รูปแบบการสื่อสาร (Communication Model) การเรียนการสอนบนเว็บรูปแบบนี้ เป็นรูปแบบที่อาศัยคอมพิวเตอร์มาเป็นสื่อเพื่อการสื่อสาร (Computer – Mediated Communications Model) ผู้เรียนสามารถที่จะสื่อสารกับผู้เรียนคนอื่นๆ ผู้สอน หรือกับผู้เขียนชاعณ์ได้ โดยรูปแบบการสื่อสารที่หลากหลายในอินเทอร์เน็ต ซึ่งได้แก่ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มอภิปราย การสนทนา และการอภิปราย การประชุมผ่านคอมพิวเตอร์ทางสำหรับการเรียนการสอนที่ต้องส่งเสริมการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ที่มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน

3. รูปแบบผสม (Hybrid Model) รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บรูปแบบนี้เป็นการนำเอารูปแบบ 2 ชนิดคือ รูปแบบการเผยแพร่กับรูปแบบการสื่อสารรวมเข้าไว้ด้วยกัน เช่น เว็บไซต์ที่รวมเอาไว้รูปแบบห้องสมุดกับรูปแบบหนังสือเรียนไว้ด้วยกัน เว็บไซต์ที่รวมเอาบันทึกของหลักสูตร รวมทั้งคำบรรยายไว้กับกลุ่มอภิปราย หรือเว็บไซต์ที่รวมเอารายการแหล่งเสริมความรู้ต่างๆ และความสามารถของจดหมายอิเล็กทรอนิกส์เข้าไว้ด้วยกัน เป็นต้น รูปแบบนี้มี

ประโยชน์เป็นอย่างมากกับผู้เรียน เพราะผู้เรียนจะได้ใช้ประโยชน์ของทรัพยากรที่มีอินเทอร์เน็ต ในลักษณะที่หลากหลาย

4. รูปแบบห้องเรียนเสมือน (Virtual Classroom Model) รูปแบบห้องเรียนเสมือนเป็น การนำเอาลักษณะเด่นหลายๆ ประการของแต่ละรูปแบบที่กล่าวมาแล้วข้างต้นมาใช้ Hiltz (1993) ได้ให้นิยามว่า ห้องเรียนเสมือนเป็นสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนที่นำเหล่ ทรัพยากรออนไลน์มาใช้ในลักษณะการเรียนการสอนแบบร่วมมือ โดยการร่วมมือระหว่าง นักเรียนด้วยกัน นักเรียนกับผู้สอน ชั้นเรียนกับสถาบันการศึกษาอื่นและกับชุมชนที่ไม่เป็น เชิงวิชาการ (Khan, 1997) ส่วน Turoff (1995) กล่าวถึงห้องเรียนเสมือนว่า เป็น สภาพแวดล้อมการเรียนการสอนที่ตั้งขึ้นภายใต้ระบบการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ในลักษณะ ของการเรียนแบบร่วมมือ ซึ่งเป็นกระบวนการที่เน้นความสำคัญของกลุ่มที่จะร่วมมือทำกิจกรรม ร่วมกัน นักเรียนและผู้สอนจะได้รับความรู้ใหม่ๆ จากกิจกรรมการสนทนาแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นและข้อมูลลักษณะเด่นของการเรียนการสอนรูปแบบนี้ก็คือ ความสามารถ ในการลอกเลียนลักษณะของห้องเรียนปกติมาใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนผ่าน เครื่อข่ายอินเทอร์เน็ตโดยมีส่วนประกอบคือ ประมวลรายวิชา เนื้อหาในหลักสูตร รายชื่อแหล่ง เนื้อหาเสริมกิจกรรมระหว่างผู้เรียนผู้สอน คำแนะนำและการให้ผลป้อนกลับ การนำเสนอใน ลักษณะมัลติมีเดีย การเรียนแบบร่วมมือ รวมทั้งการสื่อสารระหว่างกัน รูปแบบนี้จะช่วยให้ ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนโดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาและสถานที่

อนอมพร เลาหจรสแสง (2544) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนว่าสามารถทำได้ ใน 3 ลักษณะด้วยกัน ได้แก่

1. การจัดการสอนบนเว็บโดยที่ต้องมีการเข้าชั้นเรียน
2. การสอนบนเว็บเป็นส่วนสำคัญ ในขณะที่ยังมีการนัดหมายมาเข้าชั้นเรียนบ้าง
3. การจัดการสอนบนเว็บ เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ

ใจพิทย์ ณ สงขลา (2542) ได้กล่าวถึง การสร้างเว็บเพื่อใช้ในการเรียนการสอน จะมี อยู่ 2 ลักษณะใหญ่ๆ ได้แก่

1. ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง (Human to Computer) เป็นการสร้างเนื้อหาที่มี การเชื่อมโยงสำคัญ (Key word) ไปยังเนื้อหารายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง หรืออาจเชื่อมโยงไป ยังลีอชnid อื่นๆ ที่ผู้สอนเห็นว่าจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น

2. ผู้เรียนศึกษาร่วมกับผู้อื่น (Human to Human) การเรียนวิธีนี้มักพบในลักษณะของ การเรียนแบบอาปัญญาเป็นตัวตั้ง คือผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดปัญหาหรือโจทย์ขึ้นมาและให้กลุ่ม ผู้เรียนร่วมกันระดมความคิด หาสาเหตุและเสนอหนทางแก้ไข โดยผู้สอนจะทำหน้าที่กระตุ้นให้ ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการแสดงความคิด แสดงความร่วมมือจากผู้เรียน อื่นๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางการเรียนนั้นๆ

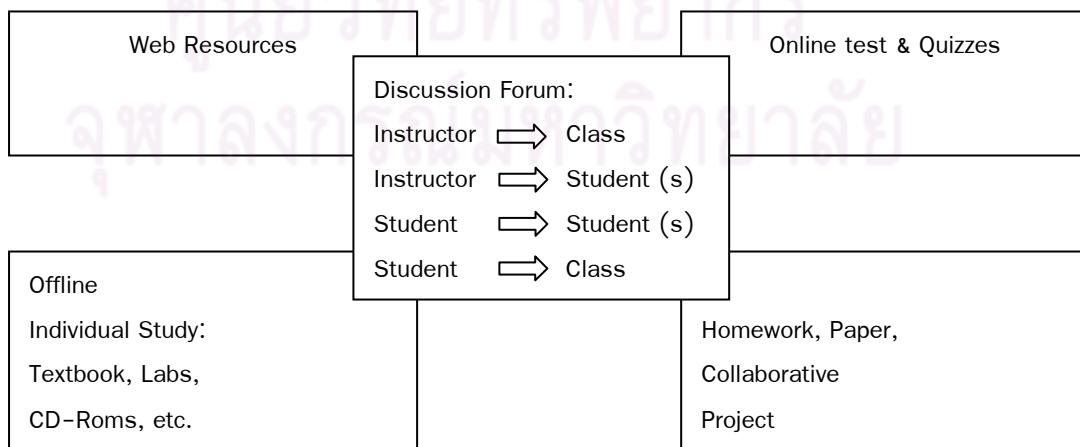
บุปชาติ ทัพทิกรณ์ (2541) ได้สรุปลักษณะของการเรียนการสอนบนเว็บเป็นหัวข้อ ต่างๆ ดังนี้

1. การเรียนการสอนบนเว็บเป็นรูปแบบหนึ่งของการศึกษาทางไกล (Distance Education) เนื่องจากมีระบบเครือข่ายเชื่อมโยงในระยะไกล ครอบคลุมทั่วโลก

2. การเรียนการสอนบนเว็บเป็นการศึกษาต่างเวลาและวาระ (Asynchronous Learning) การใช้เว็บในการสอนสามารถกระทำตลอดทุกที่ทุกเวลา (Anywhere Anytime)
3. การเรียนการสอนบนเว็บเป็นการศึกษาแบบโครงการ (Project-Based Learning) โดยการให้ผู้เรียนได้เข้าไปเรียนในเว็บในรูปแบบที่จัดให้ผู้เรียนได้จัดทำโครงการขึ้นบนเว็บก็ได้
4. การเรียนการสอนบนเว็บเป็นการศึกษาแบบการกระจายศูนย์ (Distributed Education) นั่นคือ การศึกษาไม่ได้จำกัดอยู่ในที่ใดที่หนึ่ง ไม่จำเป็นต้องเข้าชั้นเรียน แต่ผู้เรียนสามารถเรียนได้ทุกที่ด้วยข้อมูลที่เหมือนกันทุกแห่ง
5. การเรียนการสอนบนเว็บเป็นการศึกษาแบบร่วมมือ (Collaborative Learning) นั่นคือ เป็นความร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนโดยการศึกษาบนเว็บ
6. การเรียนการสอนบนเว็บเป็นการศึกษาแบบเครือข่ายการเรียนネット (Learning Network) เพราะเว็บมีการเชื่อมโยงไปยังที่ต่างๆ ได้ทั่วโลก สามารถเข้าถึงข้อมูลของที่ต่างๆ มากมาย ไม่ได้เฉพาะเจาะจงในที่ใดที่หนึ่งเท่านั้น การต่อเชื่อมระหว่างงานต่างๆ และโครงการจัดการศึกษาที่เน้นระบบเครือข่ายทำให้เว็บเป็นเครือข่ายการเรียนネット
7. การเรียนการสอนบนเว็บเป็นการศึกษาตามความต้องการของผู้เรียน (Education on Demand) เนื่องจากข้อมูลภายในระบบเวลิด์เว็บมีอยู่มหาศาลนับเป็นล้านๆ เว็บ ดังนั้น ผู้เรียนจึงสามารถเลือกเรียนได้ตามความต้องการของตนเอง
8. การเรียนการสอนบนเว็บเป็นการศึกษาแบบห้องเรียนเสมือน (Virtual Classroom) อันเนื่องมาจากการจัดระบบของเว็บเหมือนกับการจัดระบบของห้องเรียน เพียงแต่เป็นการเรียนที่หน้าจอไม่ได้จัดเป็นห้องเรียนจริง แต่ผู้เรียนก็สามารถเรียนรู้ด้วยกระบวนการที่เท่าเทียมกับห้องเรียนจริง

3. องค์ประกอบของการเรียนการสอนบนเว็บ

มหาวิทยาลัยอิลินอยส์ (2002 อ้างถึงใน วิชุดา รัตนเพียร, 2545) ได้สรุปองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนบนเว็บไว้ดังปรากฏตามภาพต่อไปนี้



แผนภูมิที่ 2 แสดงองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนบนเว็บของมหาวิทยาลัยอิลินอยส์

1. Web Resources หรือแหล่งความรู้ต่างๆ จาก เว็บไซต์เว็บ องค์ประกอบนี้หมายถึง เนื้อหาที่เรียนอยู่บนเว็บที่ผู้สอนออกแบบและพัฒนาไว้ หรืออาจเป็นแหล่งข้อมูลจาก เว็บอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่ผู้สอนแนะนำหรือผู้เรียนอาจารย์ค้นคว้าด้วยตนเองได้ การศึกษาเนื้อหา บทเรียนบนเว็บนี้ ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองในเวลาใดก็ได้ที่เหมาะสม

2. Offline หรือการเรียนการสอนอื่นๆ ที่ไม่ได้เกิดขึ้นบนเครือข่าย องค์ประกอบนี้ถือว่า เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญเช่นเดียวกัน โดยที่ผู้สอนอาจจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ เป็นชั้นปกติ หรืออาจมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติมจากตำรา เอกสารประกอบ การสอน หรือสื่อการสอนรูปแบบอื่นๆ เช่น CD ROM หรือ CAI (Computer-Assisted Instruction) ซึ่งผู้เรียนสามารถศึกษาเนื้อหาต่างๆ นี้ได้ด้วยตนเอง ในเวลาที่สะดวกเช่นเดียวกับ การศึกษาจาก Web Resources

3. Homework หรือ Assignment เมื่อศึกษาเนื้อหาตามที่กำหนดแล้ว ผู้สอนมักจะ มอบหมายงานให้ผู้เรียนได้ทำหรือฝึกปฏิบัติ ซึ่งอาจเป็นงานรายบุคคลหรือกิจกรรมกลุ่มที่ต้อง ร่วมมือกันหรือช่วยกันทำก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาและจุดประสงค์ของบทเรียนการมอบหมาย งานนี้อาจเป็นกิจกรรมที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำเป็นรายบุคคลหรืออาจเป็นกิจกรรมที่ต้องให้ ผู้เรียนร่วมกันทำเป็นกลุ่มก็ได้ หากเป็นกิจกรรมเดียว ผู้เรียนแต่ละคนสามารถทำงานที่ได้รับ มอบหมายในเวลาที่ตนเองสะดวกได้เอง และควรที่จะสามารถจัดส่งงานที่ได้รับมอบหมายผ่าน ทางอินเทอร์เน็ตให้ผู้สอนเองได้ แต่หากเป็นกิจกรรมกลุ่มควรจะต้องมีการบริหารจัดการ รูปแบบของการสื่อสารระหว่างผู้เรียนรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งซึ่ง ซึ่งอาจทำได้ทั้งที่ต้องให้ผู้เรียน เช้าสู่ระบบเครือข่ายพร้อมๆ กัน (Synchronous) เพื่อประชุมกลุ่มหรือสนทนาระหว่างกันแบบ ทันทีทันใด (Real Time) หรือในอีกลักษณะหนึ่ง ผู้เรียนอาจสื่อสารกันได้โดยไม่จำเป็นต้องเช้าสู่ ระบบเครือข่ายพร้อมๆ กันก็ได้ (Asynchronous) ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการจัดกิจกรรมแบบ Synchronous หรือ Asynchronous นี้มีหลากหลายวิธีด้วยกัน ผู้สอนควรศึกษากลยุทธ์ในการจัด กิจกรรมการสื่อสารรูปแบบต่างๆ พร้อมทั้งข้อดีและข้อจำกัดของรูปแบบการสื่อสารแต่ละรูป แบบอย่างดีก่อนเลือกใช้ในการจัดการเรียนการสอนบนเว็บของตน

4. Online Tests and Quizzes หรือแบบทดสอบออนไลน์ เพื่อเป็นการประเมิน ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ผู้สอนสามารถประเมินความรู้ความสามารถของผู้เรียน รายบุคคลออนไลน์ผ่านเว็บไซต์เว็บ ได้หลังจากที่ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาที่เรียนจนจบ นอกจากนั้นแล้วผู้สอนนำเสนอคำเฉลยของแบบทดสอบเพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบผลของ การประเมินทันทีทันใดได้อีกด้วย การจัดการทดสอบบนเว็บนั้น ผู้สอนจะต้องออกแบบระบบ การจัดสอบให้รัดกุมและรอบคอบเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าผู้ที่เข้าสอบนั้นเป็นบุคคลเดียวกับ ผู้ที่ลงทะเบียนเรียน

5. Discussion Forum การจัดการเรียนการสอนบนเว็บนั้น ผู้เรียนและผู้สอนจะต้อง มีการสื่อสารระหว่างกันโดยอาศัยอินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร เช่น การสื่อสารถึง กันผ่านไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) การแลกเปลี่ยนหรือแสดงความคิดเห็นผ่านกระดาน สนทนา (Web board) การจัดการประชุมสนทนาแบบประسانเวลาผ่านโปรแกรมสนทนา (Chat) เพื่อให้ผู้เรียนและผู้สอนสามารถสื่อสารกันได้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนจะต้องกำหนด

ตารางและวิธีการสื่อสารอย่างชัดเจนเพื่อให้ผู้สอนได้รับทราบความคืบหน้าหรือปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้

ใจทิพย์ ณ สงขลา (2547) กล่าวว่า การเรียนการสอนบนเว็บเป็นการใช้องค์ประกอบทางเทคโนโลยีหลัก 2 ส่วน คือ ไฮเปอร์มีเดีย และคุณสมบัติของคอมพิวเตอร์เครือข่าย

1. ไฮเปอร์มีเดียหรือสื่อหดใหญ่มิติ หมายถึง สื่อในรูปแบบต่างๆ เช่น ข้อความ ภาพเสียง ที่เชื่อมโยงถึงกัน (link) และสามารถแสดงผลทางจอภาพที่ผู้ใช้สามารถเลือกรับเนื้อหาสารตามการเชื่อมโยงที่ได้กำหนดไว้ คุณสมบัติของสื่อหดใหญ่มิตินี้ได้ถูกนำไปประยุกต์ใช้ในการนำเสนอสาระความรู้ที่ให้ทางเลือกกับผู้เรียนสามารถศึกษาเนื้อหาสารตามเป้าหมายของตนเอง และรวมถึงการเรียนการสอนในรูปแบบของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สามารถสนองตอบความต่างของบุคคลในการเรียนรู้ ฝึกสร้างกิจกรรมเพื่อการทบทวนความรู้ ความเข้าใจ หรือการจำลองสถานการณ์ การฝึกปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเรียน รวมทั้งมีการประเมินการเรียนอย่างเป็นระบบ

2. การใช้คุณสมบัติของคอมพิวเตอร์เครือข่าย

คอมพิวเตอร์เครือข่าย หมายถึง การเชื่อมโยงระหว่างคอมพิวเตอร์ด้วยกันเป็นเครือข่าย และรวมทั้งการเชื่อมโยงระหว่างเครือข่าย การขยายตัวของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีขอบข่ายกว้างขวางทั่วโลก เปิดโอกาสทางการเรียนการสอนที่ประยุกต์ใช้คุณสมบัติของเครือข่าย ใน 2 ลักษณะคือ การร่วมใช้สารสนเทศ และการใช้ประโยชน์ทางการสื่อสาร

2.1 การร่วมใช้ทรัพยากร (Resources Sharing)

การร่วมใช้ทรัพยากร หมายถึง การร่วมใช้สารสนเทศ บทเรียน และทรัพยากรอื่นๆ คุณสมบัติของคอมพิวเตอร์เครือข่ายทำให้สารสนเทศ บทเรียน และกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อหดใหญ่มิติที่พัฒนาเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์ให้บริการ (Computer Server) สามารถเผยแพร่และอนุญาตให้ผู้เรียนเข้าศึกษาบทเรียน และร่วมกิจกรรมทางการเรียนเหล่านั้นผ่านคอมพิวเตอร์ที่ตั้งอยู่ ณ ที่ใดก็ได้ที่มีการเชื่อมโยงเข้าเป็นเครือข่าย ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้โดยไม่ต้องจำกัดว่าผู้เรียนต้องมาอยู่พร้อมกันในสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง การเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นในเวลาและสถานที่ที่ผู้เรียนแต่ละบุคคลสะดวก (Any Time–Any Place) บทเรียนที่นำเสนอผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์นั้น มีคุณสมบัติดังนี้

- สามารถแก้ไข ปรับปรุงบทเรียนให้ทันสมัยได้ทันที
- สามารถนำเสนอเผยแพร่แก่ผู้เรียนได้ตลอดเวลา
- สามารถให้การตอบปัญหานานาชาติระหว่างผู้เรียนและโปรแกรมการเรียน
- สามารถเก็บข้อมูล และผลการเรียน เพื่อการเรียกดูจากผู้เรียนและผู้สอน
- สามารถอำนวยความสะดวกในการตอบปัญหานานาชาติระหว่างผู้เรียนและผู้สอนได้ตลอดเวลา

2.2 การสื่อสารโดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลาง (Computer-Mediated Communication) การสื่อสารผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เป็นการสื่อสารโดยใช้โปรแกรมที่สามารถทำให้เกิดการสื่อสารติดต่อกันใน 2 มิติเวลา คือ

- มิติประสานเวลา (Synchronous Mode of Communication) เป็นการสื่อสารระหว่างผู้เรียนที่ต้องนัดหมายออนไลน์พร้อมกัน และสื่อสารด้วยการใช้โปรแกรมที่สนับสนุนการสื่อสารโดยตอบแบบทันทีทันใด (real time) เช่น โปรแกรมสนทนา โปรแกรมการบรรยายทางไกลด้วยเสียง หรือผ่านกล้องวิดีโอทัศน์

- มิติต่างเวลา (Asynchronous Mode of Communication) เป็นการสื่อสารระหว่างผู้เรียนและผู้สอนติดต่อถึงกันด้วยการฝากข้อความ หรือไฟล์ประเกตต่างๆ ในเครื่องคอมพิวเตอร์ให้บริการ ซึ่งผู้รับสามารถเลือกรับสารตามที่ต้นของสะดวกด้วยการใช้โปรแกรม เช่น เว็บเมล์ (ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์บนเว็บ) โปรแกรมเว็บบอร์ด (กระดานข่าว)

กิตานันท์ มลิทอง (2548n) กล่าวว่า องค์ประกอบในการสอนบนเว็บ (Web-Based Instruction) จะมีหลายอย่าง โดยอาจใช้เพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งหรือทั้งหมดในการสอนก็ได้ ได้แก่

1. ข้อความหลายมิติ (Hypertext) เป็นการเสนอเนื้อหา ตัวอักษร ภาพกราฟิก และเสียง ในลักษณะไม่เรียงลำดับกันเป็นเส้นตรง ในสภาพแวดล้อมของเว็บนี้ การใช้ข้อความหลายมิติจะให้ผู้ใช้คลิกส่วนที่เป็น จุดเชื่อมโยง (Hot Pot) โดยอาจเป็นภาพ ข้อความสี ข้อความชี้ด้วยเส้นใต้ เพื่อเข้าถึงไฟล์ที่เชื่อมโยงกับจุดเชื่อมโยงนั้น ไฟล์นี้อาจอยู่ในเอกสารเดียวกันหรือเชื่อมโยงกับเอกสารอื่นที่อยู่ห่างไกลได้

2. สื่อหลายมิติ (Hypermedia) ซึ่งเป็นการพัฒนาของข้อความหลายมิติ เป็นวิธีการในการรวบรวมและเสนอข้อความ ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว และเสียง เพื่อนำเสนอในเว็บเพจ บทเรียน การใช้สื่อหลายมิติในเว็บเพจบางครั้งอาจทำให้ผู้เรียนที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีสมรรถนะปานกลางไม่สามารถใช้งานได้สะดวกเนื่องจากอาจมีภาพกราฟิกขนาดใหญ่ มีภาพเคลื่อนไหวและเสียงที่ต้องใช้โปรแกรม plug-in ช่วย เช่น JAVA Applet และ RealOne Player ซึ่งใช้ได้กับคอมพิวเตอร์ที่มีหน่วยความจำสูงและการประมวลผลเร็วเท่านั้น

3. บทเรียนซีเอไอ นอกเหนือจากนี้เนื้อหาในลักษณะข้อความหลายมิติและสื่อหลายมิติบนเว็บเพจแล้ว การใช้บทเรียนซีเอไอบนเว็บนับเป็นรูปแบบพื้นฐานสำคัญอย่างหนึ่งของการสอนบนเว็บ ทั้งนี้เนื่องจากโดยทั่วไปแล้วบทเรียนซีเอไอจะมีกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนมีการโต้ตอบกับโปรแกรมบทเรียนได้ กิจกรรมนี้อาจอยู่ในลักษณะของคำถาม แบบทดสอบ เกม การทบทวน ฯลฯ ตัวอย่างเช่น TONIC: The Online Netskills Interactive Course

4. วิธีการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ

การใช้สื่อและเทคโนโลยีจำเป็นต้องใช้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจะสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้อย่างเต็มที่ ซึ่งวิธีการจัดการเรียนการสอนบนเว็บนั้นได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ดังนี้

Angelo (1993 อ้างถึงใน วิชุดา รัตนเพย์ร, 2542) ได้สรุปหลักการพื้นฐานของ การจัดการเรียนการสอนบนเว็บ 5 ประการ ดังนี้

1. ในการจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไปแล้ว ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนและผู้สอนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ตลอดเวลา การติดต่อระหว่างผู้เรียนและผู้สอนมีส่วนสำคัญในการสร้างความกระตือรือร้นกับการเรียนการสอน โดยผู้สอนสามารถให้ความช่วยเหลือผู้เรียนได้ตลอดเวลาในขณะกำลังศึกษา ทั้งยังช่วยเสริมสร้างความคิดและความเข้าใจ ผู้เรียนที่เรียนบนเว็บสามารถสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมทั้งซักถามข้อข้องใจกับผู้สอนได้โดยทันทีทันใด

2. การจัดการเรียนการสอนควรสนับสนุนให้มีการพัฒนาความร่วมมือระหว่างผู้เรียนซึ่งจะช่วยพัฒนาความคิดความเข้าใจได้ดีกว่าการทำงานคนเดียว ทั้งยังสร้างความสัมพันธ์เป็นทีมโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันเพื่อหาแนวทางที่ดีที่สุด

3. ควรสนับสนุนให้ผู้เรียนนวัตกรรมและวางแผนหาความรู้ด้วยตนเอง หลีกเลี่ยงการให้ผู้สอนเป็นผู้ป้อนข้อมูลหรือคำตอบ ผู้เรียนควรเป็นผู้ขวนขวยไฝห้าข้อมูลต่างๆ ด้วยตนเองโดยการแนะนำของผู้สอน

4. การให้ผลป้อนกลับแก่ผู้เรียนโดยทันทีทันใดช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบถึงความสามารถของตน อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับแนวทาง วิธีการหรือพฤติกรรมการเรียนให้ถูกต้องได้ ผู้เรียนที่เรียนบนเว็บสามารถได้รับผลป้อนกลับจากทั้งผู้สอนเองหรือแม้กระทั่งจากผู้เรียนคนอื่นๆ ได้ทันทีทันใด แม้ว่าผู้เรียนแต่ละคนจะไม่ได้นั่งเรียนในชั้นเรียนแบบเดียวกันก็ตาม

5. ควรสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่ไม่มีขีดจำกัด สำหรับบุคคลที่ไม่ทางการเรียนการสอนบนเว็บเป็นการขยายโอกาสให้กับทุกๆ คนที่สนใจศึกษา เนื่องจากผู้เรียนไม่จำเป็นจะต้องเดินทางไปเรียน ณ ที่ใดที่หนึ่ง แต่สามารถเรียนได้ด้วยตนเองในเวลาที่สะดวก

Relan and Gillani (1997) ได้สรุปเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนบนเว็บไว้วังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนแบบปกติในชั้นเรียน การเรียนการสอนแบบนี้จะถูกจำกัดอยู่ในห้องเรียนซึ่งมีพื้นที่จำกัดตามสภาพแวดล้อม เช่น ห้องเรียน อาคารเรียน และโรงเรียน ผู้เรียนจะต้องเดินทางเพื่อไปยังสถานศึกษาตามเวลาที่กำหนด การเรียนการสอนบนเว็บช่วยลดข้อจำกัดดังกล่าวโดยการรวมข้อมูลต่างๆ ไว้ในเว็บเพจที่เดียวได้ แม้ว่าผู้เรียนจะอยู่ห่างไกลแค่ไหนก็สามารถเข้าสู่ระบบเครือข่ายเพื่อการศึกษาได้

2. การเรียนการสอนบนเว็บ จะส่งเสริมแนววิธีเพื่อการสื่อสารในสังคมเพื่อให้มีการศึกษาและค้นคว้าที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้น โดยผู้ใช้สามารถเสาะแสวงหาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ค้นหา ช่วยส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งในกรณีนี้อาจทำได้ค่อนข้างยากในการจัดการ

3. ผู้เรียนบนเว็บสามารถศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่ใหญ่ที่สุดในโลกได้ด้วยความสะดวกและรวดเร็ว นอกจากรูปแบบแล้วข้อมูลที่นำเสนอในอินเทอร์เน็ตยังมีความทันสมัยเมื่อเทียบกับการเรียนการสอนแบบปกติที่นิยมใช้หนังสือหรือตำราเรียนเป็นแหล่งข้อมูล สำหรับการศึกษาค้นคว้า หนังสือหรือตำราเหล่านี้อาจไม่มีความทันสมัยและไม่หลากหลายเท่ากับข้อมูลที่ปรากฏบนอินเทอร์เน็ต

4. การจัดการเรียนการสอนบนเว็บส่งเสริมการศึกษาทางไกล ให้ขอบเขตและลดค่าใช้จ่าย มีอิสระด้านเวลาและปริมาณของข้อมูล ทั้งยังสามารถสื่อสารระหว่างกันโดยอิสระและมีความเป็นส่วนตัวได้อีกด้วย โดยผู้เรียนจะอภิปราย และแก้ไขปัญหาการเรียนโดยแยกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นกับผู้เรียนด้วยกันหรือผู้เขียนชี้แจง ซึ่งเป็นลักษณะการเรียนแบบร่วมมือกัน

5. การเรียนการสอนบนเว็บส่งเสริมความแตกต่างรายบุคคลของผู้เรียนมีอิสระที่จะเลือกเรียนด้วยตนเองโดยสามารถศึกษาค้นคว้าข้อมูลกำหนดเวลาในการศึกษาเลือกที่จะติดต่อสื่อสารและ/หรือแสดงความคิดเห็นด้วยตนเอง ซึ่งแตกต่างจากการเรียนการสอนแบบปกติในชั้นเรียน ซึ่งกระบวนการในการเรียนการสอนได้ถูกกำหนดขึ้นโดยผู้สอน

Welsh (1997) ได้เปรียบเทียบลักษณะการจัดการเรียนการสอนระหว่างการสื่อสารแบบประสานเวลาเต็มรูปแบบ (Full Synchronous) การสื่อสารแบบประสานเวลาแบบจำกัด (Limited Synchronous) และการสื่อสารแบบไม่ประสานเวลา (Asynchronous) ของการเรียนการสอนในห้องเรียนทั่วไปกับการเรียนการสอนบนเว็บໄว์ดังนี้

เหตุการณ์ (Event)	การเรียนการสอนในห้องเรียนโดยทั่วไป (Traditional Classroom Environment)	การเรียนการสอนบนเว็บ (Web-Based Instruction)
การสื่อสารแบบ ประสานเวลาเต็มรูปแบบ (Full Synchronous)	เป็นการเรียนการสอนแบบครุยสอนกับผู้เรียน	การเข้าห้องเรียนในเว็บ ผู้เรียนจะสามารถแสดงความคิดเห็นได้โดยการใช้ข้อความเสียง หรือ video-based real time คุยโต้ตอบกันได้ในกลุ่มสนทนา(Chat Forum)
การสื่อสารแบบ ประสานเวลาแบบจำกัด (Limited Synchronous)	ผู้เรียนสามารถจัดกลุ่มคุยกันหรือปรึกษา งานกันหลังจากการสั่งการบ้านของครู	มีการโต้ตอบกันระหว่างผู้เรียน-ผู้เรียน หรือ ผู้สอน-ผู้สอน ในกลุ่มสนทนา(Chat Forum) เพื่อช่วยเหลือกัน หรือปรึกษากันในเรื่องงานที่ได้รับมอบหมาย
การสื่อสารแบบ ไม่ประสานเวลา (Asynchronous)	ครุยจะพบผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มในช่วงเวลาทำงานของครู	ผู้สอนจะมีตารางเรียนในเว็บที่สามารถคุยโต้ตอบกับผู้เรียนรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มกีด้ในกลุ่มสนทนา(Chat Forum) มีการสอนในเว็บและสามารถแสดงผลป้อนกลับได้
	ผู้เรียนทำการบ้านในควบคู่ไปหลังจากครูสอนไปแล้ว	ผู้เรียนดาวน์โหลดการบ้านหรือข้อมูลจากเว็บ ผู้สอนจะได้รับงานล่งทาง e-mail
	ห้องสมุดใช้สำหรับค้นหาข้อมูลต่างๆ	ผู้เรียนเข้าถึงแหล่งข้อมูลทั่วโลกจากคำแนะนำของผู้สอนหรือเพื่อนร่วมชั้น

จากตารางได้กล่าวถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ 3 ลักษณะ สรุปได้ดังนี้

1) การสื่อสารแบบประสานเวลาเต็มรูปแบบ เป็นการสื่อสารที่ผู้เรียนและผู้สอนสื่อสารในเวลาและสถานที่เดียวกัน ซึ่งมีลักษณะการเรียนที่เกิดขึ้นในห้องเรียนทั่วไป

2) การสื่อสารแบบประسانเวลาแบบจำกัด เป็นการสื่อสารที่ผู้เรียนและผู้สอนสื่อสารในเวลาและสถานที่เดียวกัน ผู้สอนจะพบกับผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มในเวลาเรียน และสามารถพบทกันเพิ่มเติมได้ตามเวลาที่กำหนดไว้นอกเวลาเรียน

3) การสื่อสารแบบไม่ประسانเวลา เป็นการสื่อสารที่ผู้เรียนและผู้สอนไม่จำเป็นต้องสื่อสารอยู่ในเวลาและสถานที่เดียวกัน

วิชุดา รัตนพิยร (2542) ได้กล่าวถึงการเรียนการสอนบนเว็บกับการเรียนการสอนแบบปกติในชั้นเรียนไว้ดังนี้

การเรียนการสอนบนเว็บมีลักษณะการเรียนการสอนที่แตกต่างไปจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ การจัดการเรียนการสอนแบบปกติในชั้นเรียนส่วนใหญ่จะมีลักษณะที่เน้นให้ผู้สอนเป็นผู้ป้อนความรู้ให้แก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนไม่ได้หากความรู้เพิ่มเติม ตามหลักการพื้นฐานของการเรียนรู้นั้นเชื่อว่าผู้เรียนที่แสวงหาความรู้ด้วยตนเองจะเกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งกว่า การจัดการเรียนการสอนบนเว็บสนับสนุนให้ผู้เรียนได้หากความรู้ด้วยตนเองอีกทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเข้ามาร่วมทำกิจกรรมต่างๆ กับกลุ่มผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนทั้งใน การเสาะแสวงหาข้อมูลด้วยบริการอินเทอร์เน็ตด้วยตนเอง และการตอบโต้ทางจดหมาย อิเล็กทรอนิกส์ หากมองในภาพรวมจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าการเรียนการสอนแบบปกติในชั้นเรียนนั้นผู้สอนจะเป็นฝ่ายพูดและแสดงความคิดเห็นมากกว่าผู้เรียน จะเห็นได้จากเวลาที่ใช้สอนจะจำกัดด้วยเวลาที่สอนเท่านั้น ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน แต่จะเห็นได้จากการสอนจะมีการรับรู้และความสามารถในการเรียนไม่เท่ากัน ลักษณะของการเรียนการสอนบนเว็บทำให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้มากขึ้นและการเรียนการสอนก็เป็นไปอย่างทวีถึง อีกทั้งยังสามารถกำหนดการเรียนการสอนเป็นกลุ่มย่อยได้หากต้องการ ผู้เรียนสามารถกำหนดและเลือกหัวเรื่องที่ต้องการเรียน ผู้สอนสามารถให้คำแนะนำบางส่วนหรือทั้งหมดแก่ผู้เรียนในการกำหนดวิถีการเรียนการสอน การตอบสนอง การให้รางวัลหรือการทำโทษ ซึ่งเป็นไปตามระบบเสรีมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นการสนับสนุนแนวคิดที่ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียน นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนบนเว็บนั้นควรจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ (สรรษัติ ห่อไพศาล, 2544)

1. ความพร้อมและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีของผู้เรียน ทั้งนี้จำเป็นต้องมีการอบรมและให้ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีให้กับผู้เรียน เพื่อปูพื้นฐานต่อการเรียนผ่านสื่อดังกล่าวได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ และต้องมีแนวทางการเพิ่มพูนความรู้ของผู้เรียนในการใช้เทคโนโลยี

2. เครื่องมือในการใช้เทคโนโลยีที่ผู้เรียนต้องมีระบบคอมพิวเตอร์และวัสดุอุปกรณ์ ต่างเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนการสอนบนเว็บ ดังนั้นผู้เรียนอาจจะต้องลงทุนในส่วนของอุปกรณ์ต่างๆ ที่จะใช้ แต่อย่างใดก็ตามในปัจจุบันธุรกิจเช่าเพื่อใช้ระบบอินเทอร์เน็ตเป็นรายชั่วโมงมีมากขึ้น ความคุ้มค่าในการที่จะเช่าใช้ระบบ อาจถูกกว่าค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาเรียนก็อาจมีส่วนทำให้ผู้เรียนเลือกลงทุนด้วยการเรียนวิธีนี้ก็ได้

3. ความพร้อมของเทคโนโลยีและการลงทุนความคุ้มค่าของการลงทุน ในประเด็นนี้นั้น ขึ้นอยู่กับสถาบันว่ามีความพร้อมหรือไม่ และมีนโยบายอย่างไรพร้อมทั้งต้องการจัดหาบุคลากร

ผู้นำน้ำหนทางด้านเทคโนโลยีในการจัดการ เพื่อที่จะสร้างเครื่องมือและสื่อสารต่างๆ ใน การเรียนการสอนบนเว็บ

4. การสร้างและจัดหลักสูตร วิธีการประเมินผลชั้งสถาบันและหน่วยงานที่รับผิดชอบในการสร้างและจัดหลักสูตร ควรต้องหาวิธีการและอาจต้องมีการปรับวิธีการหรือหลักการในการเรียนการสอนพร้อมทั้งวิธีการประเมินผลให้เหมาะสมกับระบบใหม่ที่ใช้ทั้งนี้ต้องพิจารณาถึงการประกันคุณภาพการศึกษาและมาตรฐานของการศึกษาที่ได้รับด้วย

5. ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ

Ritchie and Hoffman (1997) กล่าวถึงการออกแบบและสร้างโปรแกรมการเรียน การสอนบนเว็บเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุด โดยอาศัยหลักกระบวนการสอน 7 ขั้น ดังนี้

1. การสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน (Motivating the Learner) การออกแบบควรเร้าความสนใจ โดยการใช้กราฟิก ภาพเคลื่อนไหว สีและเสียงประกอบเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนให้อยากเรียนรู้ ควรใช้กราฟิกขนาดใหญ่ไม่ซับซ้อน การเชื่อมโยงไปยังเว็บอื่นต้องน่าสนใจ เกี่ยวข้องกับเนื้อหา

2. บอกวัตถุประสงค์ของการเรียน (Identifying What is to be Learned) เพื่อเป็นการบอกให้ผู้เรียนรู้ล่วงหน้าถึงประเด็นสำคัญของเนื้อหาและเป็นการบอกถึงเด็กรองของเนื้อหา ซึ่งจะเป็นผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อาจบอกเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือวัตถุประสงค์โดยทั่วไปโดยใช้คำลับๆ หลักเลี้ยงคำที่ไม่เป็นที่รู้จัก ใช้กราฟิกง่ายๆ เช่น กรอบหรือลูกศร เพื่อให้การแสดงวัตถุประสงค์น่าสนใจยิ่งขึ้น การเชื่อมโยงไปยังเว็บภายนอกอาจทำให้ผู้เรียนลืมวัตถุประสงค์ของบทเรียน การแก้ไขปัญหานี้คือ ผู้ออกแบบควรเลือกที่จะเชื่อมโยงลิงค์ภายนอกที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนเท่านั้น

3. ทบทวนความรู้เดิม (Reminding Learners of Past Knowledge) เพื่อเป็นการเตรียมพื้นฐานผู้เรียนสำหรับความรู้ใหม่ การทบทวนไม่จำเป็นต้องเป็นการทดสอบเสมอไป อาจใช้การกระตุ้นให้ผู้เรียนนึกถึงความรู้ที่ได้รับมาก่อนเรื่องนี้โดยใช้เสียงพูด ข้อความ ภาพ หรือใช้หมายๆ อย่างผสมผสานกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของเนื้อหา มีการแสดงความเห็น ความแตกต่างของโครงสร้างบทเรียน เพื่อที่ผู้เรียนจะได้รับความรู้ใหม่ได้เร็ว นอกจากนั้น ผู้ออกแบบควรต้องทราบภูมิหลังของผู้เรียนและทัศนคติของผู้เรียน

4. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ (Requiring Active Involvement) นักการศึกษาเห็นพ้องต้องกันว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนมีความตั้งใจที่จะรับความรู้ใหม่ ผู้เรียนที่มีลักษณะกระตือรือร้นจะรับความรู้ได้ดีกว่าผู้เรียนที่มีลักษณะเฉื่อย ผู้เรียนจะจดจำได้ดีถ้ามีการนำเสนอเนื้อหาดี สัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ผู้ออกแบบบทเรียนควรหาเทคโนโลยีต่างๆ เพื่อใช้กระตุ้นผู้เรียนให้นำความรู้เดิมมาใช้ในการศึกษาหากความรู้ใหม่ รวมทั้งต้องพยายามหาทางทำให้การศึกษาความรู้ใหม่ของผู้เรียนกระจุงมากขึ้น พยายามให้ผู้เรียนรู้จักเปรียบเทียบ แบ่งกลุ่ม หาเหตุผล ค้นคว้าวิเคราะห์หาคำตอบด้วยตนเอง โดยผู้ออกแบบ

บทเรียนต้องค่อยๆ ชี้แนวทางจากมุมกว้างแล้วรับรัดให้แคบลง รวมทั้งใช้ข้อความกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด

5. ให้คำแนะนำและให้ข้อมูลป้อนกลับ (Providing Guidance and Feedback) การให้คำแนะนำและให้ข้อมูลข้อนกลับในระหว่างที่ผู้เรียนศึกษาอยู่ในเว็บ เป็นการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้ดี ผู้เรียนจะทราบความก้าวหน้าในการเรียนของตนเอง การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมคิดร่วมกิจกรรมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา การถาม การตอบ จะทำให้ผู้เรียนกดจำได้มากกว่าการอ่านหรือลอกข้อมูลความเพียงอย่างเดียว ควรให้ผู้เรียนตอบสนองวิธีใดวิธีหนึ่งเป็นครั้งคราว หรือตอบคำถามได้หลายแบบ เช่น เติมคำลงในช่องว่าง จับคู่ แบบฝึกหัดแบบ

6. ทดสอบความรู้ (Testing) เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนได้รับความรู้ ผู้ออกแบบสามารถออกแบบ แบบทดสอบแบบออนไลน์หรือออฟไลน์ได้ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถประเมินผลการเรียนของตนเองได้ อาจจัดให้มีการทดสอบระหว่างเรียน หรือทดสอบท้ายบทเรียน ทั้งนี้ควรสร้างข้อสอบให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน ข้อสอบ คำตอบ และข้อมูลข้อนกลับควรอยู่ในกรอบเดียวกันและแสดงต่อเนื่องกันอย่างรวดเร็ว ไม่ควรให้ผู้เรียนพิมพ์คำตอบยาวเกินไป ควรบอกผู้เรียนถึงวิธีตอบให้ชัดเจน คำนึงถึงความแม่นยำและความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบ

7. การนำความรู้ไปปรับใช้ (Providing Enrichment and Remediation) เป็นการสรุปแนวคิดสำคัญ ควรให้ผู้เรียนทราบว่าความรู้ใหม่มีส่วนสัมพันธ์กับความรู้เดิมอย่างไร ควรเสนอแนะสถานการณ์ที่จะนำความรู้ใหม่ไปใช้และบอกผู้เรียนถึงแหล่งข้อมูลที่จะใช้อ้างอิงหรือค้นคว้าต่อไป

วิชุดา รัตนเพียร (2545) ได้อธิบายถึงขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนบนเว็บไว้ ดังนี้

1. ปฐมนิเทศผู้เรียน ได้แก่ การแจ้งวัตถุประสงค์ เนื้อหา และวิธีการเรียนการสอน จากนั้นสำรวจความพร้อมของผู้เรียนและเตรียมความพร้อมของผู้เรียน ในขั้นตอนนี้ผู้สอนอาจจะต้องมีการทดสอบหรือสร้างเว็บเพจเพิ่มขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนที่มีความรู้พื้นฐานไม่เพียงพอ ได้ศึกษาเพิ่มเติมในเว็บเพจเรียนเสริม หรือให้ผู้เรียนถ่ายโอนข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ไป ศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง

2. กระตุ้นหรือเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจกับบทเรียนและเนื้อหาที่จะเรียน (Motivate the Learner) การเร้าความสนใจผู้เรียนนี้อาจทำได้โดย การจัดสภาพแวดล้อมให้ดึงดูดความสนใจ เช่น การใช้ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว และ/หรือการใช้เสียงประกอบบทเรียน ในส่วนนี้

3. บอกให้ผู้เรียนทราบถึงจุดประสงค์ของบทเรียน (Inform Learners of Learning Objectives) การบอกให้ผู้เรียนทราบถึงจุดประสงค์ของบทเรียนนี้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการเรียนการสอนบนเว็บที่ผู้เรียนสามารถควบคุมการเรียนของตนเองได้โดย การเลือกศึกษาเนื้อหาที่ต้องการศึกษาได้เอง ดังนั้นการที่ผู้เรียนได้ทราบถึงจุดประสงค์ของบทเรียนล่วงหน้าทำให้ผู้เรียนสามารถมุ่งความสนใจไปที่เนื้อหาบทเรียนที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งยังสามารถเลือกศึกษาเนื้อหาเฉพาะที่ตนยังขาดความเข้าใจที่จะช่วยทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถตรงตามจุดประสงค์ของบทเรียนที่ได้กำหนดไว้

4. ทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาบทเรียน (Recall Previous Knowledge)

การทบทวนความรู้เดิมช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาใหม่ได้รวดเร็วขึ้น รูปแบบการทบทวนความรู้เดิมในบทเรียนบนเว็บทำได้หลายวิธี เช่น กิจกรรมการถาม-ตอบคำถาม หรือการแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนอภิปรายหรือสรุปเนื้อหาที่เคยได้เรียนมาแล้ว เป็นต้น

5. นำเสนอบทเรียน (Present the Material to be Learned) การนำเสนอบทเรียนเว็บสามารถทำได้หลายรูปแบบด้วยกัน คือ การนำเสนอด้วยข้อความ รูปภาพ เสียง หรือแม้กระทั่งวิดีโอ อย่างไรก็ตามสิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรให้ความสำคัญก็คือผู้เรียน ผู้สอนควรพิจารณาลักษณะของผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้การนำเสนอบทเรียนเหมาะสมสมกับผู้เรียนมากที่สุด

6. ชี้แนวทางการเรียนรู้ (Provide Guidance for Learning) การชี้แนวทางการเรียนรู้ หมายถึง การชี้แนะให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนใหม่ผสมผสานกับความรู้เก่าที่เคยได้เรียนไปแล้ว เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่รวดเร็วและมีความแม่นยำมากขึ้น

7. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน (Active Involvement) นักการศึกษาต่างทราบกันดีว่าการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนได้มีโอกาส มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนโดยตรง ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนบนเว็บจึงควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนซึ่งอาจทำได้โดยการจัดกิจกรรมการสนทนากลุ่มออนไลน์รูปแบบ Synchronous หรือการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นบนเว็บบอร์ดในรูปแบบ Asynchronous เป็นต้น

8. ให้ผลลัพธ์กลับ (Provide Feedback) ลักษณะเด่นประการหนึ่งของการเรียนการสอนบนเว็บก็คือ การที่ผู้สอนสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้เรียนได้โดยตรงอย่างใกล้ชิด เนื่องจากบทบาทของผู้สอนนั้นเปลี่ยนจากการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้แต่เพียงผู้เดียวมาเป็นให้คำแนะนำ และช่วยกำกับการเรียนของผู้เรียนรายบุคคล และด้วยความสามารถของอินเทอร์เน็ตที่ทำให้ผู้เรียนและผู้สอนสามารถติดต่อกันได้ตลอดเวลา ทำให้ผู้สอนสามารถติดตามก้าวหน้าและสามารถให้ผลลัพธ์กลับแก่ผู้เรียนแต่ละคนได้ด้วยความสะดวก

9. ทดสอบความรู้ (Testing) การทดสอบความรู้ความสามารถผู้เรียนเป็นขั้นตอนที่สำคัญอีกขั้นตอนหนึ่ง เพราะทำให้ผู้เรียนและผู้สอนได้ทราบถึงระดับความรู้ความเข้าใจที่ผู้เรียนมีต่อเนื้อหาในบทเรียนนั้น ๆ การทดสอบความรู้ในบทเรียนบนเว็บสามารถทำได้หลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นข้อสอบแบบปรนัยหรืออัตนัย การทำกิจกรรมการอภิปรายกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มย่อย เป็นต้น ซึ่งการทดสอบนี้ผู้เรียนสามารถทำการทดสอบบนเว็บผ่านระบบเครือข่ายได้

ปทป เมธคุณวุฒิ (2540) ได้อธิบายถึงขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน

2. การวิเคราะห์ผู้เรียน

3. การออกแบบเนื้อหารายวิชา

3.1 เนื้อหาตามหลักสูตรและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

3.2 จัดลำดับเนื้อหา จำแนกหัวข้อตามหลักการเรียนรู้และลักษณะเฉพาะในแต่ละหัวข้อ

3.3 กำหนดระยะเวลาและตารางการศึกษาในแต่ละหัวข้อ

3.4 กำหนดวิธีการศึกษา

- 3.5 กำหนดสื่อที่ใช้ประกอบการศึกษาในแต่ละหัวข้อ
- 3.6 กำหนดวิธีการประเมินผล
- 3.7 กำหนดความรู้และทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนสร้างประมวลรายวิชา
- 4. การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนทางอินเทอร์เน็ต โดยใช้คุณสมบัติของ อินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นๆ
 - 5. การเตรียมความพร้อมสิ่งแวดล้อม การเรียนการสอนทางอินเทอร์เน็ต ได้แก่
 - 5.1 สำรวจแหล่งทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยง ได้
 - 5.2 กำหนดสถานที่และอุปกรณ์ที่ให้บริการและที่ต้องใช้ในการติดต่อทาง อินเทอร์เน็ต
 - 5.3 สร้างเว็บเพจนেือหาความรู้ตามหัวข้อของการเรียนการสอนรายสัปดาห์
 - 5.4 สร้างแฟ้มข้อมูลเนื้อหาวิชาเสริมการเรียนการสอนสำหรับการถ่ายโอน แฟ้มข้อมูล
 - 6. การปฐมนิเทศผู้เรียน ได้แก่
 - 6.1 แจ้งวัตถุประสงค์ เนื้อหา และวิธีการเรียนการสอน
 - 6.2 สำรวจความพร้อมของผู้เรียนและเตรียมความพร้อมของผู้เรียน ในขั้นตอนนี้ ผู้สอนอาจต้องมีการทดสอบหรือสร้างเว็บเพจเพิ่มขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนที่มีความรู้พื้นฐานไม่เพียงพอ ได้ศึกษาเพิ่มเติมในเว็บเพจเรียนเสริม หรือให้ผู้เรียนถ่ายโอนข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ไปศึกษา เพิ่มเติมด้วยตนเอง
 - 7. จัดการเรียนการสอนตามแบบที่กำหนดไว้โดยในเว็บเพจจะมีเทคนิคและกิจกรรม ต่างๆ ที่สามารถสร้างขึ้นได้แก่
 - 7.1 การใช้ข้อมูลความเร้าความสนใจที่อาจเป็นภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว
 - 7.2 แจ้งวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของรายวิชาหรือหัวข้อในแต่ละสัปดาห์
 - 7.3 สรุปบททวนความรู้เดิมหรือโยงไปหัวข้อที่ศึกษาแล้ว
 - 7.4 เสนอสาระของหัวข้อต่อไป
 - 7.5 เสนอแนะแนวทางการเรียน เช่น กิจกรรมสนทนาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน กิจกรรมการอภิปรายกลุ่ม กิจกรรมการค้าคิวว่าหาข้อมูลเพิ่มเติม กิจกรรมการตอบคำถาม กิจกรรมการประเมินด้วยตนเอง กิจกรรมการถ่ายโอนข้อมูล
 - 7.6 เสนอกิจกรรม แบบฝึกหัด หนังสือหรือบทความ การบ้าน การทำงาน ได้รับทราบด้วย รายงานเอกสารลุ่มในแต่ละสัปดาห์ และแนวทางการประเมินผลในรายวิชานี้
 - 7.7 ผู้เรียนทำกิจกรรม ศึกษา ทำแบบฝึกหัดและการบ้านส่งผู้สอนทั้งทาง เอกสารทางเว็บเพจ และส่งงานของตนเองเพื่อให้ผู้เรียนคนอื่นๆ ได้รับทราบด้วย
 - 7.8 ผู้สอนตรวจสอบผลงานของผู้เรียนส่งคะแนนและข้อมูลย้อนกลับเข้าสู่เว็บเพจ ประจำติของผู้เรียนรวมทั้งการให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ ไปสู่เว็บเพจผลงานของ ผู้เรียนด้วย

8. การประเมินผล ผู้สอนสามารถใช้การประเมินผลระหว่างเรียนและการประเมินผล เมื่อสิ้นสุดการเรียน รวมทั้งการเรียนประเมินผลผู้สอนและการประเมินผลการจัดการเรียน การสอนทั้งรายวิชาเพื่อให้ผู้สอนนำไปปรับปรุงแก้ไขระบบการเรียนการสอนทางอินเทอร์เน็ต

6. การออกแบบการเรียนการสอนบนเว็บ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกระบวนการที่จะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนดังนี้

Dillon (1991 อ้างถึงใน ประภาครี ศักดิ์ศรีชัยสกุล, 2544) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับ ขั้นตอนในการสร้างบทเรียนที่มีลักษณะเป็นสื่อหลายมิติ (Hypermedia) ซึ่งหลักการนี้สามารถ นำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบและพัฒนาเว็บเพื่อการเรียนการสอนมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเกี่ยวกับผู้เรียนและเนื้อหาที่จะนำมาพัฒนา เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์และหา แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียน

2. วางแผนเกี่ยวกับการจัดรูปแบบโครงสร้างของเนื้อหา ศึกษาคุณลักษณะของเนื้อหาที่ จะนำมาใช้เป็นบทเรียนว่าควรจะเสนอในลักษณะใด

3. ออกแบบโครงสร้างเพื่อการเข้าถึงข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้ออกแบบควร ศึกษาทำความเข้าใจกับโครงสร้างของบทเรียนแบบต่างๆ โดยพิจารณาจากลักษณะผู้เรียน และ เนื้อหาว่าโครงสร้างลักษณะใดจะเอื้ออำนวยต่อการเข้าถึงข้อมูลของผู้เรียนได้ดีที่สุด

4. ทดสอบรูปแบบเพื่อหาข้อผิดพลาด จากนั้นทำการปรับปรุงแก้ไขและทดสอบข้ออีก ครั้งจนแน่ใจว่าเป็นบทเรียนที่มีประสิทธิภาพก่อนที่จะนำไปใช้งาน

Hirumi and Bermudez (1996) เสนอกระบวนการในการออกแบบและพัฒนา การเรียนการสอนบนเว็บไว้ 5 ขั้นตอน คือ

1. วิเคราะห์ทรัพยากรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. ออกแบบการเรียนการสอน

3. พัฒนาเว็บโดยใช้แผนโครงเรื่อง (Storyboard) ช่วยในการสร้างและกำหนด โครงสร้างของข้อมูล

4. นำเว็บไปใช้ในการเรียนการสอน

5. ประเมินผลการใช้งาน

Arvanitis (1997 อ้างถึงใน ประภาครี ศักดิ์ศรีชัยสกุล, 2544) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ในการสร้างเว็บไซต์ ควรจะดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ โดยพิจารณาว่าเป้าหมายของการสร้างเว็บไซต์นี้เพื่ออะไร

2. ศึกษาคุณลักษณะของผู้ที่จะเข้ามาใช้ว่ากลุ่มเป้าหมายใดที่ผู้สร้างต้องการสื่อสาร ข้อมูลโดยขั้นตอนต้องทำควบคู่ไปกับขั้นตอนที่ 1

3. วางแผนโครงสร้างของเว็บ

4. กำหนดรายละเอียดให้กับโครงสร้างชื่อพิจารณาจากวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยตั้งเกณฑ์ในการใช้ เช่น ผู้ใช้ควรจะทำอะไรบ้าง จำนวนหน้าครั้มีเท่าใด มีการเชื่อมโยงมากน้อยเพียงใด

5. หลังจากนั้นจึงทำการสร้างเว็บ แล้วนำไปทดลองเพื่อหาข้อผิดพลาดและทำการปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงค่อยนำเข้าสู่เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นขั้นตอนสุดท้าย

Pernici and Casati (1997 อ้างถึงใน ประภาครี ศักดิ์ศรีชัยสกุล, 2544) ได้แยกย่อยกระบวนการออกแบบเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบต่างๆ ที่จำเป็นต่อการออกแบบ ซึ่งประกอบด้วย การตั้งวัตถุประสงค์ การกำหนดผู้เรียน และสิ่งที่จำเป็นในด้านฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์

ขั้นตอนที่ 2 ผู้สอนต้องกำหนดแนวทางในการสร้างเว็บไซต์ ได้แก่ เนื้อหาที่จะใช้ กิจกรรมต่างๆ ของขั้นตอนการเรียนการสอน

ขั้นตอนที่ 3 เป็นการออกแบบในแนวกว้าง (Design in the Large) โดยผู้สอนจะต้อง วางแผนลักษณะการเข้าสู่เนื้อหา (Navigation) ซึ่งรวมถึงการกำหนดรายการต่างๆ (Menus) และการเรียงลำดับข้อมูล

ขั้นตอนที่ 4 ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้าย เป็นการออกแบบในแนวแคบ (Design in the Small) คือการกำหนดรายละเอียดต่างๆ ที่มีในแต่ละหน้า

Quinlan (1997 อ้างถึงใน ประภาครี ศักดิ์ศรีชัยสกุล, 2544) เสนอวิธีดำเนินการ 5 ขั้นตอน เพื่อการออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอนบนเว็บที่มีประสิทธิภาพคือ

1. ผู้สอนต้องวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน รวมทั้งจุดแข็งและจุดอ่อนของผู้เรียน
2. ต้องกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และกิจกรรม

3. ผู้สอนควรเลือกเนื้อหาที่จะใช้นำเสนอพร้อมทั้งกับทางานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและ ช่วยสนับสนุนเนื้อหา

4. ผู้ออกแบบควรวางแผนโครงสร้างและจัดเรียงลำดับข้อมูลรวมทั้งกำหนดสารบัญ เครื่องมือการเข้าสู่เนื้อหา (Navigational Aids) โครงสร้างหน้าจอและการพิกระบบที่

5. ดำเนินการสร้างเว็บไซต์โดยอาศัยแผนโครงเรื่อง (Storyboard)

Bailey and Blythe (1998) ได้เสนอกระบวนการ 3 ขั้นตอนในการนำไปใช้ใน การออกแบบเว็บไซต์เพื่อการเรียนการสอน ดังนี้

1. ร่างเค้าโครงแนวคิดเบื้องต้นในด้านการนำเสนอ การเชื่อมโยงและจัดเรียงเนื้อหา
2. การวางแผนผังแสดงโครงสร้างของเว็บไซต์ ซึ่งโดยทั่วไปจะมีโครงสร้างอยู่ 3 ลักษณะคือ โครงสร้างแบบเส้นตรง (Linear) ซึ่งกำหนดเส้นทางเดียวให้แก่ผู้เรียนคือ เริ่มจากหน้าแรกไปสู่หน้าต่อๆ ไป โครงสร้างแบบลำดับขั้น (Hierarchical) ซึ่งจะแบ่งระดับความลึกคุณของข้อมูลลดหลั่นกันลงมาเป็นขั้นๆ และโครงสร้างแบบแตกกิ่ง (Branching) ซึ่งจะมีเส้นทางที่แตกต่างกันในการเข้าสู่เนื้อหาแต่ละส่วน

3. เขียนแผนโครงเรื่อง (Storyboard) โดยแสดงรายละเอียดที่จะมีอยู่ในแต่ละหน้า ไม่ว่าจะเป็นตัวอักษร เสียง วีดิทัศน์ และภาพกราฟิก

การออกแบบบทเรียนให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้นเป็นสิ่งสำคัญ นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงการออกแบบบทเรียนของการเรียนการสอนบนเว็บไว้ดังนี้ Lynch and Horton (1999) ได้แนะนำการออกแบบเนื้อหาในเว็บเพจ สรุปได้ดังนี้

1. มีความคงเส้นคงวา การออกแบบเว็บเพจแต่ละหน้า จะต้องให้มีความคงเส้นคงวาใน ประการต่างๆ ต่อไปนี้

- 1.1 เป็นเว็บไซต์ที่มีการวางแผนอย่างมีตรรกะ
- 1.2 มีการวางแผนรูปแบบเว็บเพจในแต่ละหน้าอย่างคงเส้นคงวา และมีตรรกะ
- 1.3 มีการวางแผนเชื่อมโยงเว็บเพจในแต่ละหน้าให้มีความคงเส้นคงวา
- 1.4 มีการใช้ภาพกราฟิกในแต่ละหน้าของเว็บเพจให้คงเส้นคงวา
- 1.5 มีการใช้ลักษณะตัวอักษร หัวข้อหลัก และหัวข้อย่อยในเว็บเพจแต่ละหน้าอย่าง คงเส้นคงวา

2. มีเส้นกำหนดทางเดินและความเร็วที่เหมาะสม ทำให้ผู้ใช้สามารถท่องเว็บด้วยความ สะดวกไม่เกิดความลับสัน การสร้างเส้นทางให้ง่ายต่อผู้ใช้ควรดำเนินการดังต่อไปนี้

- 2.1 รักษาความคงเส้นคงวา
- 2.2 สร้างสารบัญของเนื้อหาสาระไว้หน้าแรก
- 2.3 วางแผนเชื่อมโยงกลับไปยังหน้าที่ต้องการ
- 2.4 ตรวจสอบว่าจุดเชื่อมโยงทุกจุดทำงาน
- 2.5 วางแผนที่ส่วนบนและส่วนล่างของหน้า

3. มีการจัดรูปแบบการพิมพ์ที่เหมาะสม เลือกลักษณะของตัวอักษร และจัดแต่งร่าง แนวของอักษรในแต่ละหน้าของเว็บเพจ โดยมีข้อควรพิจารณาดังนี้

- 3.1 ขนาดของตัวอักษรมีความคงเส้นคงวา
- 3.2 ไม่ควรใช้ตัวอักษรเกินกว่า 2 รูปแบบในภาวะปกติ
- 3.3 ไม่เจตนาเน้นคำจนเกินควร
- 3.4 จัดชื่อความให้อยู่ในรูปแบบที่อ่านง่าย
- 3.5 กำหนดช่องว่างหรือช่องไฟให้เหมาะสม

กิตานันท์ มลิทอง (2542) ได้กล่าวถึงการออกแบบเว็บเพจดังนี้

การออกแบบเว็บไซต์จึงต้องมีการเริ่มต้นที่ดีโดยคำนึงถึงหลักการต่างๆ ซึ่งแบ่งเป็น หัวข้อใหญ่ได้ดังนี้

1. การวางแผนล่วงหน้า
2. รวบรวมจัดระเบียบ
3. การนำทาง
4. เกณฑ์มาตรฐาน
5. ผู้อ่าน

ด้านการจัดลำดับชั้นเนื้อหาในการใช้เว็บไซต์นั้นไม่ควรให้ผู้อ่านไปไกลเกินไปจนกว่าจะพบสิ่งที่ต้องการ โดยการอย่าให้ผู้อ่านคลิกผ่านมากมายหลายหน้าจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง กญในเรื่องนี้ก็คือ “ผู้อ่านไม่ควรต้องคลิกผ่านไปเกินกว่า 5 หน้าจึงจะถึงเนื้อหาที่ต้องการ” ทั้งนี้ เพราะยิ่งต้องผ่านไปไกลมากเท่าใดก็ยิ่งทำให้ผู้อ่านเกิดการหลงทางได้ ดังนั้นจึงควรพยายามให้เกิดความสมดุลระหว่างการเสนอสารสนเทศมากมายเกินไปในครั้งเดียวกับลำดับชั้นของเนื้อหา ที่เกี่ยวข้องกัน ตัวสะกดและไวยากรณ์นั้น ถึงแม้ว่าการสะกดคำและไวยากรณ์ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของออกแบบก็ตาม แต่ถ้ามีการใช้อย่างไม่ถูกต้องแล้วจะเป็นการทำลายคุณค่าความเป็นมืออาชีพ ของการออกแบบหน้าเว็บที่ดีไปเลยที่เดียวโปรแกรมออกแบบหน้าเว็บหลาย ๆ โปรแกรมจะมี การตรวจตัวสะกดอยู่ด้วย (เฉพาะภาษาอังกฤษ) แต่ถึงแม้ว่าจะมีหรือไม่มีก็ตาม แต่นักออกแบบควรทำการตรวจสอบอย่างละเอียด โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ตรวจตัวสะกดของคำที่อยู่ใน ข้อความกราฟิกอย่างรอบคอบ เพราะเป็นการยากที่จะนำมาแก้ไขในภายหลังและทำให้เสียเวลา เป็นอย่างยิ่ง ด้านข้อความที่พิมพ์บนหน้าเว็บนั้นได้เสนอแนะว่า

1. ควรใช้ตัวพิมพ์แบบมีหัวเชอริฟสำหรับข้อความที่เป็นเนื้อเรื่องหรือข้อความใด ๆ ที่มี ขนาดยาว แต่ถ้าเป็นข้อความสั้น ๆ เช่น ข้อความในย่อหน้าเพียง 2 บรรทัด หรือข้อความ ประกอบภาพ การใช้ตัวพิมพ์แบบไม่มีหัวและแซนล์เซอริฟจะทำให้อ่านได้ง่ายบនจภาพ

2. ถ้าเราเลือกที่จะบังคับแบบตัวพิมพ์ให้ใช้แทนค่าโดยปริยายของตัวพิมพ์ในโปรแกรม คันผ่านของผู้อ่าน หรือในการจัดย่อหน้าข้อความให้เป็นลักษณะกราฟิก ถ้าไม่เป็นเช่นนั้นแล้ว ควรให้ผู้อ่านจัดค่าโดยปริยายของตัวพิมพ์เองเพื่อที่จะสามารถเลือกแบบพิมพ์ที่ชอบและอ่านได้ ง่ายสำหรับแต่ละคน

3. ไม่ควรใช้ตัวพิมพ์ขนาดใหญ่เกินไป (ไม่ควรใหญ่กว่า 14 พอยท์)

4. ไม่ควรใช้ตัวพิมพ์ขนาดเล็กเกินไป (ไม่ควรเล็กกว่า 10 พอยท์)

5. ไม่จัดข้อความมาก ๆ ในลักษณะตัวหนา ตัวเออน หรือภาษาอังกฤษไม่ควรใช้ตัวพิมพ์ ใหญ่ทั้งหมด หรือตัวศรีบกับข้อความหลาย ๆ บรรทัด แต่ถ้าเป็นข้อความสั้น ๆ และจะใช้สิ่ง เหล่านี้ได้

6. หลีกเลี่ยงข้อความบรรทัดยาว ๆ และอย่าพิมพ์ข้อความตั้งแต่ส่วนซ้ายไปจรดส่วนขวา ของจอภาพ

7. ถึงแม้ว่าข้อความบรรทัดสั้นจะดีกว่าข้อความบรรทัดยาวก็ตาม แต่ควรหลีกเลี่ยง ข้อความเป็นบรรทัดสั้นมาก ๆ เพราะเราจะอ่านข้อความเป็นกลุ่มคำมิใช่อ่านทีละคำ

- บุปผาติ ทพศิกรณ์ (2546) ได้กล่าวถึงข้อพึงระวัง 10 ประการในการออกแบบ เว็บเพจไว้ดังนี้

1. การใช้เฟรม ทั้งนี้การแบ่งหน้าจอออกเป็นกรอบ มักทำให้ผู้ใช้สับสนเนื่องจากจะทำ ให้รูปแบบการใช้เว็บเพจของผู้ใช้เปลี่ยนไปจากไม่ใช้เฟรม

2. การใช้เทคโนโลยีใหม่ล่าสุด ไม่ควรพยายามดึงดูดผู้เข้ามาเว็บไซต์ด้วยการแสดงผล ดังกล่าวอาจดึงดูดใจกับคนเป็นส่วนน้อย เนื่องจากส่วนใหญ่จะสนใจในเนื้อหาสาระและบริการ ที่ได้รับมากกว่า การนำเทคโนโลยีใหม่ล่าสุดมาใช้อาจเกิดผลกระทบต่อการใช้งาน เช่น ต้อง ติดตั้งโปรแกรม หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ยังรองรับเทคโนโลยีดังกล่าวไม่ได้

3. การใช้อักษรเคลื่อนที่หรือภาพเคลื่อนที่ตลอดเวลา และหยุดไม่ได้ ภาพเคลื่อนที่มีผลต่อการมองของคนเรา ควรให้ผู้ใช้ได้รับความสงบและความเงียบในการอ่าน

4. การมีชื่ออาร์แอลหรือตัวชี้แหล่งในอินเทอร์เน็ต (Universal Resource Locator: URL) มีชื่อที่ซับซ้อน ในบางครั้งผู้ใช้จะต้องพิมพ์ชื่ออาร์แอลเพื่อเข้าไปยังเว็บไซต์นั้น การใช้ชื่ออาร์แอลที่ยากแก่การพิมพ์ หรือใช้คำที่อ่านลำบากเป็นสิ่งที่ควรหลีกเลี่ยง ควรใช้ชื่อที่เรียบง่ายพิมพ์ได้สะดวก

5. การมีหน้าเว็บเพจที่กำพร้า ควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าเว็บเพจทุกหน้ามีส่วนกลับมา ยังหน้าโฮมเพจ ทั้งนี้ผู้ใช้บางคนอาจเข้าเว็บหน้านั้นโดยไม่ผ่านหน้าโฮมเพจ และควรมีส่วนให้ผู้ใช้ได้ทราบว่ากำลังอยู่ส่วนไหนของเว็บไซต์นั้น

6. การมีเว็บเพจที่หน้ายวมาก มีผู้ใช้จำนวนน้อยที่ใช้มาส์เลื่อนแบบหน้าต่างเพื่อดูสารสนเทศในเว็บเพจหน้านั้น จึงควรวางแผนให้หน้าสำคัญและส่วนกำกับทิศทางไว้ส่วนบนของหน้าเว็บเพจ

7. การไม่มีส่วนกำกับทิศทาง ไม่គรadata เด่าว่า ผู้ใช้มีความคุ้นเคยกับเว็บไซต์นั้น เมื่อันเจาของเว็บไซต์ ผู้ใช้มักต้องใช้เวลาในการค้นหาสารสนเทศ จึงควรมีรูปแบบของโครงสร้างและการจัดวางที่เหมาะสม การออกแบบสารสนเทศด้วยการทำความเข้าใจถึงโครงสร้างของสารสนเทศและการสื่อสารในรูปแบบที่ง่ายต่อผู้ใช้จึงเป็นเรื่องสำคัญ ผู้ใช้ควรได้รับความสะดวกว่าข้อมูลและสารสนเทศอยู่ที่ส่วนใดและจะไปที่ใดในเว็บไซต์นั้น

8. การใช้สีในการเชื่อมโยง การเชื่อมโยงไปยังหน้าเว็บเพจที่ไม่เคยไปด้วยการใช้สีน้ำเงิน และส่วนที่เข้าไปแล้วด้วยสีม่วงหรือสีแดง การใช้สีมาตรฐาน เช่นนี้เป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไป ทำให้สะดวกต่อการใช้เว็บไซต์นั้น

9. การดูแลให้เป็นสารสนเทศปัจจุบัน ควรดูแลหน้าเว็บเพจที่สร้างขึ้นให้เป็นปัจจุบัน เนื่องจากส่วนใหญ่มักมุ่งสร้างหน้าเว็บเพจใหม่ โดยไม่ได้ดูแลเว็บเพจที่สร้างไว้ก่อน ควรตรวจสอบว่าควรคงอยู่หรือเอาออกไป

10. การใช้เวลาในการถ่ายโอนนาน มีข้อแนะนำในการถ่ายโอนจนกระทั่งหน้าเว็บเพจ ปรากฏว่าไม่ควรเกิน 10-15 วินาที ซึ่งเป็นเวลาที่ช่วยทำให้ผู้ใช้ไม่เปลี่ยนใจไปที่อื่น

7. ข้อดีและข้อจำกัดของการเรียนการสอนบนเว็บ

McManus, 1996; Khan, 1997; Ells, 1998; and Hunnum (1998 อ้างถึงใน ปรีณา แซ่ມช้อย, 2544) ได้กล่าวถึงข้อดีและข้อจำกัดของการเรียนการสอนบนเว็บสรุปได้ดังนี้

1. ข้อดีของการเรียนการสอนบนเว็บ

1.1 ความยืดหยุ่นและความสะดวกสบาย ผู้เรียนสามารถที่เข้าไปเรียนผ่านการเรียนการสอนบนเว็บ โดยไม่มีข้อจำกัดของเวลาและสถานที่ สามารถลดค่าใช้จ่าย บางประการลงได้ (Khan, 1997)

1.2 ความเหมาะสมในการเรียนรู้ การเรียนการสอนบนเว็บมีความสัมพันธ์กับความต้องการที่จะเรียนรู้ ผู้เรียนที่เข้ามาเรียนจะได้รับความรู้ที่มีความสำคัญและมีประโยชน์ หากผู้อุปแบบการเรียนการสอนได้เพิ่มแรงจูงใจในการเรียน สิ่งนี้จะเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิตหากผู้เรียนต้องการที่จะเรียนรู้

1.3 การควบคุมผู้เรียน จากประสบการณ์การสอนที่ผ่านมาของครูผู้สอนที่มีกับผู้เรียนที่เรียนโดยการเรียนการสอนบนเว็บ ผู้เรียนมีความตั้งใจ สนใจในเนื้อหา การเปลี่ยนแปลงของเนื้อหาขึ้นกับความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ (Khan, 1997 และElls, 1998)

1.4 มัลติมีเดีย เวิลด์เว็บจะมีการนำเสนอเนื้อหาของหลักสูตรโดยใช้สื่อ มัลติมีเดียที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นข้อความ เสียง วิดีโอ แสงสี ฯลฯ ให้ความตื่นเต้น ผู้สอนและผู้เรียนสามารถเลือกแบบการนำเสนอได้ตามความยืดหยุ่นของเวิลด์เว็บ เพื่อให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด (Khan, 1997)

1.5 แหล่งทรัพยากรข้อมูล ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแหล่งทรัพยากรข้อมูลมี 2 ตัวแปร คือ จำนวนและความหลากหลายของเนื้อหาที่มีอยู่ในเว็บ ข้อมูลสามารถมาได้จากหลาย ๆ แหล่ง เช่น การศึกษา ธุรกิจ หรือรัฐบาล ฯลฯ จากทั่วทุกมุมโลก เว็บถือได้ว่าเป็นพื้นที่ขนาดใหญ่และเป็นที่เก็บข้อมูลได้หลากหลายชนิด (McManus, 1996) ผู้อุปแบบการเรียนการสอน จะต้องออกแบบให้ผู้เรียนได้เข้าถึงแหล่งทรัพยากรชั้นนำที่มีอยู่ในชั้นเรียนแบบปกติ ตัวแปรที่สอง คือ ข้อความหลายมิติ การเชื่อมโยงไปยังที่ตั้งอื่นโดยอาศัยข้อความหลายมิติซึ่งเข้าไปคั่นหาได้อย่างง่ายดายกว่าการค้นหาข้อมูลในชั้นเรียนแบบเดิม

1.6 ความทันสมัย เนื้อหาที่ใช้เรียนแบบการเรียนการสอนบนเว็บสามารถปรับปรุงให้ทันสมัยได้อย่างง่ายดาย แหล่งทรัพยากรื่นๆ ที่มีอยู่บนเว็บนี้สามารถนำมาประยุกต์เข้ากับหลักสูตรให้ทันสมัยตลอดเวลา (McManus, 1996 และKhan, 1997)

1.7 ความสามารถในการประชาสัมพันธ์ เว็บให้โอกาสแก่ผู้เรียนที่จะเสนองานที่ได้รับมอบหมายบนเว็บได้ อีกทั้งผู้เรียนยังมีโอกาสที่จะมองเห็นผลงานของผู้อื่นและเพิ่มแรงจูงใจภายนอกโดยการใช้การทำงานของผู้เรียนได้ (Hunnum, 1998)

1.8 เพิ่มทักษะทางเทคโนโลยี ผู้เรียนที่เรียนด้วยการเรียนการสอนบนเว็บจะได้เพิ่มพูนทักษะทางเทคโนโลยี เนื้อหาที่ผู้เรียนเรียนจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเหมาะสม และเพิ่มแหล่งทรัพยากรต่างๆ ให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความรู้ ผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์และฝึกฝนทักษะได้จากเทคโนโลยีที่หลากหลาย (Hunnum, 1998)

2. ข้อจำกัดของการเรียนการสอนบนเว็บ

2.1 ข้อจำกัดของการใช้มัลติมีเดีย ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนส่วนบุคคล ทั้งสองสิ่งนี้เป็นข้อโต้แย้งที่จะนำการเรียนการสอนบนเว็บมาใช้งานได้ ข้อความที่อ่านได้ง่าย และใช้ในรูปแบบของสิ่งพิมพ์ วิดีโอ แบบออนไลน์ที่ช้ากว่าแบบบันทึกเสียงหรือโทรทัศน์ และการสื่อสารโดยทันทีไม่สามารถจับเสียงมนุษย์ได้ (Hunnum, 1998)

2.2 ปัญหาของส่วนชี้นำ รูปแบบข้อความหลายมิติจะให้ผู้เรียนได้รับจากสภาพแวดล้อมของห้องเรียน และไปยังสภาพแวดล้อมภายนอกในเว็บ การเชื่อมโยงไปยังแหล่งต่างๆ การควบคุมผู้เรียนสามารถจำกัดได้ ถ้าผู้เรียนลงทะเบียนในสภาพแวดล้อมของเว็บ การลงทะเบียน และสัญญาความสนใจเป็นปัญหาใหญ่สำหรับผู้เรียน การใช้ส่วนชี้นำจะเป็นการช่วยเหลือให้ผู้เรียนลดปัญหาเหล่านี้ลงไปได้

2.3 การขาดการติดต่อ ผู้เรียนบางคนชอบสภาพของการเรียนแบบปกติที่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและเพื่อนของผู้เรียนด้วยกัน ผู้สอนจะได้รับทราบปฏิกิริยาของผู้เรียนว่าเป็นอย่างไร แต่ผู้สอนในรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บจะไม่สามารถทราบได้เลยว่าผู้เรียนกำลังลับสนหรือเข้าใจในเนื้อหามากน้อยเพียงใด ถ้าไม่ติดต่อสื่อสารกัน สภาพการเรียนการสอนบนเว็บผู้เรียนมีโอกาสจะได้มีปฏิสัมพันธ์เข่นเดียวกับการเรียนแบบปกติแต่จะมีวิธีการต่างไปโดยจะอาศัยจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือการอภิปราย หรือวิธีการอื่นๆ ได้ แต่ผู้เรียนบางคนก็อาจขาดการติดต่อและขาดปฏิสัมพันธ์กับชั้นเรียน (Khan, 1997 และ Hunnum, 1998)

2.4 แรงจูงใจ ผู้เรียนในชั้นเรียนการเรียนการสอนบนเว็บต้องมีแรงจูงใจส่วนตัว และจัดระบบการเรียนการสอน การขาดการวางแผนการเรียนจะทำให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จกับการเรียนและอาจสอบไม่ผ่านในหลักสูตรนั้นๆ ได้ (Khan, 1997 และ Hunnum, 1998)

2.5 เนื้อหาที่ไม่มีข้อมูล เนื้อหาของการเรียนการสอนบนเว็บที่เสนอให้กับผู้เรียนนั้น บางครั้งผู้เรียนจะไม่รู้ว่าขอบเขตของเนื้อหาสิ้นสุดที่ใด หากหัวข้อหรือหลักสูตรของการเรียนเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง ทำให้ผู้เรียนเกิดอุปสรรคต่อการเรียนได้ (Khan, 1997 และ Hunnum, 1998)

นอกจากนี้ วิชาฯ รัตนเพียร (2545) กล่าวถึง ข้อจำกัดของการเรียนการสอนบนเว็บไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนจะต้องมีอุปกรณ์การเรียนพื้นฐาน เช่น คอมพิวเตอร์ที่มีความสามารถค่อนข้างสูง รวมทั้งจะต้องเป็นสมาชิกเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีราคาค่อนข้างสูง
2. ผู้เรียนและผู้สอนจะต้องมีพื้นความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต พอกสมควรก่อนที่จะสามารถร่วมเรียนบนเว็บได้
3. การติดต่อสื่อสารแม้ว่าสามารถทำได้ แต่หากบางครั้งเกิดปัญหาขัดข้องทางด้านเทคนิคก็อาจทำให้การเรียนการสอนติดขัดได้
4. การเรียนการสอนเน้นการสื่อสารทางไกล ผู้สอนยังไม่สามารถควบคุมได้ว่าผู้เรียนเป็นผู้ที่ลงทะเบียนเรียนจริง มีตัวตนจริง
5. การบริหารจัดการเรื่องการสอนและการประเมินผลยังทำได้ค่อนข้างยาก
6. ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูง และเป็นผู้ที่ชอบไข่ข้อข้อความรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งจะต้องรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่นและช่วยเหลือกัน ซึ่งอาจเป็นรูปแบบการเรียนแบบใหม่ที่ผู้เรียนที่ไม่เคยชินกับการเรียนแบบนี้ จะทำให้เกิดอุปสรรคในการเรียนได้
7. ผู้สอนจะต้องมีทักษะการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ ซึ่งเป็นทักษะที่แตกต่างไปจากการจัดการเรียนการสอนรูปแบบอื่น

8. ข้อมูลที่ปรากฏอยู่บนอินเทอร์เน็ต มีหลากหลายจ南极ทำให้ผู้เรียนลับสน ไม่ทราบว่าควรจะเชื่อถือ หรือใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลใด

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบโครงการ (Project-Based Learning)

การเรียนรู้แบบโครงการ เป็นการจัดการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีรากฐานมาจากแนวคิดในการให้การศึกษาของ John Dewey (1859-1952) นักปรัชญาและนักการศึกษาชาวอเมริกัน และแนวคิดการศึกษาแบบพิพัฒนาการ (Progressive Education) ซึ่งเชื่อว่า การศึกษาเป็นการสร้างประสบการณ์ชีวิตที่ต่อเนื่อง โดยมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไม่ใช่เกิดจากการสอนที่มีครูเป็นศูนย์กลาง (นฤมล ยุตตาม, 2543) แนวคิดของตัวอีกน้ำึงเน้นที่ผู้เรียนได้พยายามสัมผัสร่วม อะไรคือสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ โดยที่นักเรียนได้สร้างความรู้ของตนเองจากการทำงานและใช้ความคิด การสร้างสรรค์ของตนเองมากกว่าการที่ให้นักเรียนได้รับข้อมูลฝ่ายเดียวเท่านั้น (Krajcik, J.S., Blumenfeld, P.C., Marx, R.W., and Soloway, E., 1994)

1. ความหมายของการเรียนรู้แบบโครงการ

การเรียนรู้แบบโครงการ เป็นการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ ในเรื่องของความหมายนั้นมีผู้กล่าวถึงไว้หลายคน ดังนี้

Bluemefeld, Soloway, Marx, Krajcik, Guzdial และ Palincsar (1991) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบโครงการ เป็นลักษณะการสอนที่มีความลึกซึ้ง ครอบคลุม โดยเน้นการสอนที่ให้นักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการสืบค้น โดยภายใต้กรอบนี้นักเรียนจะได้แก่ไขปัญหาโดยการตั้งและกันถี่นั่นของคำถาม อภิปรายความคิด ทำนาย วางแผนและ/หรือทดลอง รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ร่างบทสรุป และเปลี่ยนความคิด หรือสิ่งที่ค้นพบกับผู้อื่น ทบทวนข้อสงสัย สุดท้ายคือการได้สร้างผลงานที่แสดงให้เห็นถึงความคิดหรือช่วยในการแก้ปัญหาที่ตั้งไว้

Moursand (1998) ได้ให้คำจำกัดความของการเรียนรู้แบบโครงการไว้ว่า เปรียบเหมือนการมอบหมายงานในลักษณะปลายเปิด คือ สนับสนุนให้นักเรียนมีโอกาส มีทางเลือกในการปฏิบัติ โดยนักเรียนจะได้เข้าร่วมในการเรียนในช่วงระยะเวลาหนึ่งที่ยาวนานพอสมควร โดยการเรียนการสอนในลักษณะนี้ ครูจะต้องจัดบรรยากาศการเรียนให้อยู่ในสภาพที่แท้จริง เพื่อช่วยเพิ่มทักษะของนักเรียนในเรื่องของการทำงานร่วมกับผู้อื่น และการแก้ปัญหาร่วมกัน โดยในการเรียนการสอนแบบโครงการ ครูและนักเรียนจะมีบทบาทต่อไปนี้

ครู เป็นเหมือนผู้อำนวยความสะดวก เป็นผู้ออกแบบกิจกรรม และจัดเตรียมแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และแนะนำให้แก่นักเรียน โดยการสอนหรืออำนวยความสะดวกให้นี้จะถูกแนะนำอย่าง กว้าง ๆ ตามจุดประสงค์ของการเรียน

นักเรียน เป็นผู้เก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล สืบค้นจนพบ และรายงานผลในสิ่งที่ตนเองค้นพบ

**โครงงาน ควรมีความเป็นสหสาขาวิชาการ
ทีม ก็คือการให้มีการติดต่อ เรียนรู้ ระหว่างบุคคลทั้งในกลุ่มเล็กหรือใหญ่ ในสถานที่
ต่าง ๆ กัน**

Lenschow (1996) อธิบายไว้ว่า การเรียนรู้แบบโครงงานมีความหมายเช่นเดียวกับ การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ (Project Centered Learning) ซึ่งหมายถึง การกระทำกิจกรรมร่วมกัน ช่วยเหลือกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในกลุ่มด้วยวิธีการปฏิบัติจริง เพื่อการเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาอันนำไปสู่ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ แล้วหาข้อมูล และ แนวทางในการแก้ปัญหาเหล่านั้น

Jaques (1984; Robbins, 1997) ได้ให้ความหมายของวิธีการเรียนรู้แบบโครงงาน (Group Project) ว่าหมายถึง การรวมกลุ่มกันของบุคคลมากกว่า 2 คนขึ้นไป มีปมสัมพันธ์กัน ร่วมกันทำกิจกรรมอันนำไปสู่จุดมุ่งหมายบางประการ นอกจากนั้นแล้วโครงงานเป็นการจัด สถานการณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ทำงานร่วมกัน และเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน และ สนับสนุนกันในการเรียนรู้ (Facilitate Learning) นั่นหมายความว่า การเรียนโดยใช้โครงงาน ไม่จำเป็นต้องมุ่งสร้างผลิตผลคน (Product) หรือมุ่งต้องการแต่เพียงเกรดหรือคะแนนที่ทุกคน ได้รับเท่านั้น หากแต่จะเกิดกระบวนการเรียนซึ่งกันและกันที่เกิดขึ้นต่อบุคคลทุกคนภายในกลุ่ม (Young and Henquinet, 2000)

นฤมล ยุตาคม (2543) ได้อธิบายความหมายของการเรียนรู้ด้วยการทำโครงงานไว้ว่า การเรียนรู้โดยการทำโครงงาน เป็นการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการทำงาน การทำโครงงานและ การสอนตนเอง งานที่มอบหมายให้ทำมีลักษณะแบบปลายเปิดที่ให้ผู้เรียนมีโอกาสตัดสินใจ เลือก ครุояจจะเป็นผู้เสนอปัญหาให้แก่ผู้เรียน และให้ผู้เรียนวางแผนและแก้ปัญหาหรือพัฒนา ขั้นตอน การทำโครงงานเป็นงานที่มีความ слับซับซ้อน นั่นคือ มีขั้นตอนในการทำงานหลาย ขั้นตอน มีการร่วมมือกันทำงานมากกว่า 2-3 วัน หรือประมาณ 1 ภาคการศึกษา โครงงาน มักจะมีลักษณะเป็นสถานการณ์จริง มีการบูรณาการสาขาวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกัน โดยปกติมักจะ ให้ผู้เรียนเป็นผู้จัดระบบการทำงานและจัดกิจกรรมเอง ดำเนินการค้นคว้า รวบรวมและ วิเคราะห์ข้อมูล แก้ปัญหาและรายงานผลการศึกษาค้นคว้า เป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ จากการทำโครงงาน จึงเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครุทำหน้าที่เป็นผู้ค่อยอำนวย ความสะดวก ออกแบบกิจกรรมและจัดทำแหล่งความรู้ และแนะนำผู้เรียน

พิมพันธ์ เดชะคุปต์และคณะ (2548) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การทำโครงงาน หมายถึง การศึกษาเพื่อค้นพบข้อความรู้ใหม่ สิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ด้วยตัวนักเรียนเอง วิธีการทำงาน วิทยาศาสตร์ โดยมีครุอาจารย์ และผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ให้คำปรึกษา

มา明白 ทิพย์คีรี (2543) ได้ให้ความหมายของโครงงานวิทยาศาสตร์ไว้ว่า หมายถึง งานวิจัยขั้นเล็ก ๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ หรือการแก้ปัญหา หรือข้อสงสัยของนักเรียน โดยใช้กระบวนการการทำงานวิทยาศาสตร์ และมีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ควบคุมอย่างใกล้ชิด

สุชาติ วงศ์สุวรรณ (2542) กล่าวถึงความหมายของการเรียนรู้โดยใช้โครงงานว่า หมายถึง การจัดการเรียนรู้อีกรูปแบบหนึ่งที่เป็นการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงในลักษณะของการศึกษา สำรวจ ค้นคว้า ทดลอง ประดิษฐ์คิดค้น โดยมีครูเป็นผู้กระตุ้น แนะนำ และให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด

การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นการเสริมสร้างศักยภาพการเรียนรู้ของแต่ละคนให้ได้รับการพัฒนาได้เต็มขีดความสามารถที่มีอยู่อย่างแท้จริง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้เรียนวิธีการเรียนรู้ สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง รวมทั้งปลูกฝันให้สัมภัคการเรียนรู้อันจะนำไปสู่การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ได้ในที่สุด

กรมวิชาการ (2544) ได้ให้ความหมายไว้ว่า โครงงาน หมายถึง กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษา ค้นคว้า และลงมือปฏิบัติตัวอย่างตามความสามารถ ความตั้งใจ และความสนใจ โดยอาศัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หรือกระบวนการอื่นใดไปใช้ในการศึกษาหาความรู้ ตอบในเรื่องนั้น ๆ โดยมีครูผู้สอนคอยกระตุ้น แนะนำ และให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนอย่างใกล้ชิด ตั้งแต่การเลือกหัวข้อที่จะศึกษา ค้นคว้า ดำเนินการวางแผน กำหนดขั้นตอนการดำเนินงาน และการนำเสนอผลงาน โดยทั่ว ๆ ไป การทำโครงงานสามารถทำได้ทุกระดับ การศึกษา ซึ่งอาจทำเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของโครงงาน อาจเป็นโครงงานเล็ก ๆ ที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน หรือเป็นโครงงานใหญ่ที่มีความยากและซับซ้อนขึ้นก็ได้

ความสามารถด้านต่าง ๆ ที่มีอยู่ในตัวของผู้เรียนจะถูกกระตุ้นให้ได้แสดงออกมากอย่างเต็มที่ ขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม เช่นเดียวกับ ทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับชีวิต เช่น ทักษะการทำงาน ทักษะการอยู่ร่วมกัน ทักษะการจัดการ ฯลฯ ก็จะถูกนำมาใช้อย่างเต็มตามศักยภาพ ในขณะที่ร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำโครงงาน รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมทั้งหลายก็จะถูกปลูกฝัง และสั่งสมในตัวผู้เรียนด้วยเช่นกัน ขณะที่ทุกคนร่วมกันทำงาน ซึ่งถือว่าเป็นการปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย เนื่องจากว่าแนวคิดหลักของการเรียนรู้แบบโครงงาน จะใช้หลักการเรียนรู้ร่วมกัน (Team Learning) อันจะนำไปสู่การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการเพิ่มโอกาสในการเจริญก้าวหน้าของบุคคลในการเรียนรู้และความสามารถของตนเอง (Von and Cooper, 2000)

ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของการเรียนรู้แบบโครงงานได้ว่า โครงงานเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนรู้ตามความสนใจของผู้เรียน และสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมต่าง ๆ ก็จะถูกปลูกฝัง และสั่งสมในตัวผู้เรียนด้วยเช่นกัน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ร่วมกัน ค้นคว้า แก้ปัญหาในการทำโครงงาน และเปลี่ยนความรู้ ข้อคิดเห็นที่ได้ศึกษาค้นคว้า มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรมโครงงานให้บรรลุเป้าหมาย อันจะนำไปสู่การเรียนรู้ด้วยตนเองซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ในอนาคต

2. ความหมายโครงการวิทยาศาสตร์ (Science Project)

มีสถาบันหลายแห่งและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของโครงการไว้ดังนี้

Fowler (1981) ได้ให้ความหมายโดยสรุปว่า การทำโครงการวิทยาศาสตร์ หมายถึง การศึกษาแนวทางและวิธีการแก้ปัญหาโดยปัญหานั่นทางวิทยาศาสตร์ โดยจัดทำเป็นโครงการ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาต่อและมีการปฏิบัติตามแนวทางที่วางไว้ เพื่อให้โครงการสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมาย

Gupta (1981 อ้างถึงใน อีระชัย ปูรณโชคิ, 2531) ได้ให้ความหมายโดยสรุปว่า การทำโครงการวิทยาศาสตร์ หมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับความจริงหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ของ นักเรียนที่มีโอกาสได้แสดงออกขณะทำงานกลุ่มร่วมกัน เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

Thurber and Collette (1968 อ้างถึงใน กพ เลาห์พูลย์, 2537) ได้กล่าวถึง โครงการวิทยาศาสตร์ว่าเป็นงานที่เป็นปัญหา ปัญหานั้นอาจเป็นปัญหาง่ายหรือปัญหาที่ยาก นักเรียนคนหนึ่งหรือหลายคนช่วยกันในการแก้ปัญหาโดยใช้ความรู้และทักษะในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ในการทำโครงการ โครงการนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นงานใหม่หรืองาน รีรีเม็ม นักเรียนอาจมีแนวความคิดใหม่จากการที่ได้ศึกษาการออกแบบการทดลองหรือเครื่องมือ บางอัน หรือนักเรียนอาจมีการค้นคว้าหรือประดิษฐ์สิ่งใหม่ในโลกของวิทยาศาสตร์ก็ได้ นักเรียน ทุกคนสามารถทำโครงการวิทยาศาสตร์ได้ ไม่ว่าจะเป็นผู้มีความสามารถพิเศษและความสนใจ หรือไม่ก็ตาม งานโครงการวิทยาศาสตร์จะท้าทายให้นักเรียนได้แสดงความสามารถทาง วิทยาศาสตร์ และให้นักเรียนได้มีเจตคติทางวิทยาศาสตร์

โครงการวิทยาศาสตร์ เป็นเครื่องมือในการสอนที่มีคุณค่ายิ่ง เป็นการสอนที่เน้น การสอนรายบุคคล นักเรียนอาจทำโครงการวิทยาศาสตร์โดยใช้เวลาส่วนหนึ่งในเวลาเรียน ครุ วิทยาศาสตร์ควรเป็นผู้วางแผนที่จะให้นักเรียนทำโครงการ ครุต้องเป็นผู้ค่อยช่วยเหลือ แนะนำ และเป็นที่ปรึกษาโครงการให้แก่นักเรียน แต่ในการเลือกหัวข้อโครงการนั้น นักเรียนควรเป็นผู้ คิดว่าต้องการทำโครงการอะไร ต้องการสร้างอะไร ต้องการสำรวจอะไร หรือต้องการทดลอง รี่องอะไร โครงการวิทยาศาสตร์ให้ประโยชน์ต่อโปรแกรมการสอนวิทยาศาสตร์มาก นอกจาก นักเรียนจะได้เรียนรู้หลักการทางวิทยาศาสตร์แล้ว ยังทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในวิธีการคิดและ การกระทำ ดังนี้คือ

- 1) นักเรียนจะได้รับความรู้ในเนื้อหาวิชา ซึ่งเป็นผลมาจากการศึกษาค้นคว้าในการทำ โครงการ
- 2) นักเรียนจะได้ฝึกใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และทักษะในการสำรวจ ความรู้ มีความสามารถในการถ่ายโよงการเรียนรู้ของกระบวนการแก้ปัญหาไปใช้ใน การแก้ปัญหาอื่น ๆ และเป็นการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียน

3) นักเรียนได้รับการกระตุ้นให้มีความสนใจในวิทยาศาสตร์ มีความอยากรู้อยากเห็น เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ มีความชื่นชมในผลงานของนักวิทยาศาสตร์ ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อ วิชาวิทยาศาสตร์

4) นักเรียนได้รับการส่งเสริมให้มีการคิดอย่างอิสระ การคิดอย่างพินิจพิเคราะห์ มีความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นการช่วยพัฒนานักเรียนแต่ละคนให้ถึงจุดสูงสุด

5) เป็นการช่วยทำให้หลักการทางวิทยาศาสตร์มีความหมายมากขึ้น และทำให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการใช้เครื่องมือและเทคนิคทางวิทยาศาสตร์

6) เป็นการช่วยให้นักเรียนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และมีคุณค่า

ธีระชัย ปุรณโฉติ (2531) ได้ให้ความหมายไว้ว่า โครงการวิทยาศาสตร์ (Science Project) เป็นกิจกรรมวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนชนิดหนึ่ง อาจจัดในเวลาหรือนอกเวลาเรียนก็ได้ โดยไม่จำกัดสถานที่ กิจกรรมนี้อาจทำเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2540) ได้กล่าวว่า โครงการวิทยาศาสตร์เป็นการศึกษาเพื่อค้นพบข้อความรู้ใหม่ สิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ด้วยตัวของผู้เรียนเอง โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ตลอดจนการเป็นผู้มีเจตคติทางวิทยาศาสตร์ แล้วเสนอผลการศึกษาในรูปแบบการเขียนรายงานโครงการวิทยาศาสตร์ โดยมีครู อาจารย์ และผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ให้คำปรึกษา

มา萌ะ ทิพย์คีรี (2543) ได้ให้ความหมายไว้ว่า โครงการวิทยาศาสตร์ หมายถึง งานวิจัยเล็ก ๆ ของนักเรียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์หรือการแก้ปัญหา หรือข้อสงสัยของนักเรียนโดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และมีอาจารย์ที่ปรึกษาอยควบคุมอย่างใกล้ชิด

ลัดดา ภู่เกียรติ (2544) ได้สรุปว่า โครงการวิทยาศาสตร์เป็นกิจกรรมที่ศึกษาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเริ่มจากปัญหาที่นักเรียนให้ความสนใจและคิดเอง อาจเป็นกลุ่ม หรือรายบุคคล แล้วหารือแก้ปัญหา โดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ในการค้นหาคำตอบของปัญหานั้น โดยที่มีครู อาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญในด้านนั้น เป็นผู้ให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ จนสำเร็จตามวัตถุประสงค์

ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของโครงการวิทยาศาสตร์ว่า เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ที่ให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าจากข้อสงสัย หรือหัวข้อที่ผู้เรียนสนใจด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อค้นหาข้อค้นพบ หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ด้วยตนเอง ซึ่งอาจทำเป็นโครงการเดียว หรือกลุ่มก็ได้ โดยมีครู อาจารย์ หรือผู้เชี่ยวชาญอยให้คำแนะนำ เป็นที่ปรึกษาในการทำโครงการอย่างใกล้ชิด

3. ประเภทของโครงการ

โครงการที่ผู้เรียนจะปฏิบัติในแต่ละระดับอาจแบ่งได้เป็น 4 ประเภทใหญ่ ๆ ซึ่งมา萌ะ ทิพย์คีรี (2543) ได้แบ่งประเภทของโครงการวิทยาศาสตร์ตามวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับ สุชาติ วงศ์สุวรรณ (2542) ที่ได้แบ่งตามลักษณะของการปฏิบัติ ดังนี้

1. โครงการที่เป็นการสำรวจ รวบรวมข้อมูล

โครงการประเภทนี้ เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจมาจำแนกเป็นหมวดหมู่ และนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ อย่างมีระบบ เพื่อให้เห็นถึงลักษณะหรือความสัมพันธ์ของเรื่องดังกล่าวได้ชัดเจนยิ่งขึ้น การปฏิบัติตามโครงการนี้ผู้เรียนจะต้องไปศึกษา รวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น สืบถาน สังภาษณ์ สำรวจ โดยใช้เครื่องมือ เช่น แบบสืบถาน แบบสังภาษณ์ แบบบันทึก ๆ ฯลฯ ในกระบวนการรวบรวมข้อมูลที่ต้องการศึกษา

ตัวอย่างโครงการที่เป็นการสำรวจ รวบรวมข้อมูล เช่น การทำสำรวจประชากร พืชสัตว์ หินแร่ ฯลฯ ในชุมชน การสำรวจพื้นที่เพาะปลูกในชุมชน การสำรวจความต้องการเกี่ยวกับอาชีพของชุมชน การสำรวจความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งแบบใหม่ การศึกษาลักษณะของครูที่นักเรียนต้องการ

2. โครงการที่เป็นการค้นคว้า ทดลอง

โครงการประเภทนี้ เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ โดยการออกแบบโครงการในรูปของการทดลองเพื่อศึกษาว่า ตัวแปรหนึ่งจะมีผลต่อตัวแปรที่ต้องการศึกษาอย่างไรบ้าง ด้วยการควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ซึ่งอาจมีผลต่อตัวแปรที่ต้องการศึกษาไว้

การทำโครงการประเภทนี้ จะมีขั้นตอนการดำเนินงานประกอบด้วย การกำหนดปัญหา การตั้งวัตถุประสงค์ หรือสมมุติฐาน การออกแบบทดลอง การเก็บรวบรวมข้อมูล การดำเนินการทดลอง การประมวลผล และสรุปผลการทดลอง

ตัวอย่างโครงการที่เป็นการค้นคว้าทดลอง เช่น วิธีการประหยัดน้ำประปาภายในบ้าน การปลูกสวนครัวโดยไม่ใช้ดิน

3. โครงการที่เป็นการศึกษา ความรู้ ทฤษฎี หลักการ หรือแนวคิดใหม่

โครงการประเภทนี้ เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอความรู้ ทฤษฎี หลักการ แนวคิดใหม่ ๆ เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ยังไม่มีใครคิดมาก่อน หรือขัดแย้ง หรือขยายจากของเดิมที่มีอยู่ซึ่งความรู้ ทฤษฎี หลักการ หรือแนวคิดที่เสนอต้องผ่านการพิสูจน์อย่างมีหลักการหรือวิธีการที่น่าเชื่อถือตามกติกา/ข้อตกลงที่กำหนดขึ้นมาเอง หรืออาจใช้กติกาหรือข้อตกลงเดิมมาอธิบายข้อความรู้ ทฤษฎี หลักการ แนวคิดใหม่ ๆ ได้

โครงการที่เป็นการศึกษาความรู้ ทฤษฎี หลักการ หรือแนวคิดนี้ ผู้ทำโครงการต้องเป็นผู้ที่มีความรู้พื้นฐานในเรื่องนั้น ๆ เป็นอย่างดี หรือต้องมีการศึกษา ค้นคว้าข้อมูลมาประกอบอย่างลึกซึ้ง จึงจะทำให้สามารถกำหนดความรู้ ทฤษฎี หลักการ แนวคิดใหม่ ๆ ขึ้นได้

ตัวอย่างโครงการที่เป็นการศึกษาความรู้ ทฤษฎี หลักการ หรือแนวคิด เช่น เทคนิคการแก้โจทย์ปัญหา เทคนิคการใช้พลังงานแสงอาทิตย์เพื่อนำรักษ์สิ่งแวดล้อม

4. โครงการที่เป็นการประดิษฐ์ คิดค้น

โครงการประเภทนี้ เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์ คือ การนำเอาความรู้ ทฤษฎี หลักการ หรือแนวคิดมาประยุกต์ใช้ โดยการประดิษฐ์เป็นเครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการเรียน การทำงาน หรือการใช้สอยอื่น ๆ

การประดิษฐ์คิดค้นตามโครงการนี้ อาจเป็นการประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่โดยที่ยังไม่มีใครทำ หรืออาจเป็นการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง หรือตัดแปลงของเดิมที่มีอยู่แล้วให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ รวมทั้งการสร้างแบบจำลองต่าง ๆ เพื่อประกอบการอธิบาย แนวคิดในเรื่องต่าง ๆ โครงการที่เป็นการประดิษฐ์คิดค้นนี้จะครอบคลุมเรื่องต่าง ๆ ทั้ง วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษา สังคม อาชีพ สิ่งแวดล้อม ฯลฯ

ตัวอย่างโครงการที่เป็นการประดิษฐ์คิดค้น เช่น เครื่องกรองดักไขมัน การผลิตถัง หรือโอลิโคน เครื่องลีซ้ำกล้อง

4. องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบโครงการ

Bluemensfeld (1991) ได้สรุปไว้ว่า องค์ประกอบสำคัญในการเรียนรู้แบบโครงการมีอยู่ 2 ประการ คือ

1. คำานม หรือปัญหา ซึ่งกำหนดขึ้นเพื่อก่อให้เกิดแรงขับในการทำกิจกรรมที่จะนำไปสู่ การสร้างผลงานในตอนท้าย ซึ่งเป็นการตอบคำานมหรือปัญหาที่กำหนดขึ้น การตั้งคำานมหรือ ปัญหานี้นักเรียนสามารถเป็นผู้ตั้งคำานม และสร้างกิจกรรมต่อเนื่องขึ้นมาเองได้ หรืออาจเป็น บทบาทของครูก็ได้

2. ผลงาน / ชิ้นงาน ซึ่งเป็นการแสดงถึงการแก้ไขปัญหาของนักเรียน โดยเป็นการ นำเอาความรู้ ความคิดต่าง ๆ สร้างขึ้นมา โดยชิ้นงานนี้ควรเป็นสิ่งที่เป็นรูปธรรม เพราะจะทำ ให้เห็นได้ชัดเจน เช่น โมเดล รายงาน วิดีโอเทป หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น การสร้าง ชิ้นงานเป็นรูปธรรมจะทำให้สามารถเกิดการร่วมกันวิเคราะห์ วิจารณ์ เพื่อให้ได้ความคิดเห็นที่ จะสะท้อนกลับมา�ังเจ้าของผลงานได้

อนุมูล ยุตาคม (2543) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการทำโครงการว่าควรมี ดังต่อไปนี้

1. คำานม คือ คำานมที่กำลังจะหาคำตอบ
2. วิธีการ คือ วิธีการที่จะนำมาซึ่งคำตอบของคำานมนั้น
3. ข้อมูล คือ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ทั้งจากการค้นหาจากแหล่งต่าง ๆ การทดลอง หรือจากแหล่งอื่น
4. ข้อสรุป คือ ข้อสรุปที่รวมรวมได้จากข้อมูลในข้อที่ 3

ศุภชัย ยะวงศ์ประภาษ (2535) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบทั่วไปของโครงการ มักมี องค์ประกอบที่สำคัญ 7 ประการ ได้แก่

1. หลักการและเหตุผล หรือ ความสำคัญของโครงการ เป็นการแจกแจงให้ทราบถึง ที่มาของโครงการ ความเกี่ยวพัน ความสำคัญของโครงการที่มีต่อแผนงาน หรือนโยบาย หรือ ปัญหาต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องคิดトリเริ่มทำโครงการขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหา/เพื่อปฏิบัติกิจกรรม ดำเนิน กิจกรรมตามโครงการที่จัดทำขึ้น

2. วัตถุประสงค์ การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงงาน ถือเป็นหัวใจสำคัญในการวางแผน กำหนดกิจกรรมการดำเนินงานของโครงงานของโครงงานต่อไป วัตถุประสงค์ของโครงงาน อาจเขียนไว้อย่างเฉพาะเจาะจงมาก ๆ หรืออาจจะระบุไว้อย่างกว้าง ๆ ขึ้นอยู่กับขอบเขตของโครงงาน ซึ่งโครงงานอาจจะระบุวัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์เฉพาะ

3. วิธีดำเนินงาน โครงงานทุกโครงงานต้องมีผู้รับผิดชอบในการดำเนินการ และมักมีการกำหนดกลวิธีในการดำเนินงานไว้ล่วงหน้า ซึ่งวิธีการดำเนินงานนี้หมายความถึง การกำหนดวิธีการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องจัดกระทำ เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ของโครงงาน โครงงานที่สมบูรณ์ ควรระบุกิจกรรมเป็นขั้นตอนตามช่วงเวลาต่าง ๆ อย่างชัดเจน

4. เป้าหมาย ในทุกโครงงานจะต้องมีเป้าหมายในการดำเนินงานในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ แน่นอน เป้าหมายอาจจะระบุในรูปของจำนวนกิจกรรม จำนวนผู้รับบริการ หรือจำนวนของผลผลิตก็ได้ เป้าหมายเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากเป็นตัวแทนที่ค่อนข้างวัดได้ สังเกตได้ของวัตถุประสงค์นั้นเอง การติดตามประเมินผลโครงงาน จึงมักใช้เป้าหมายนี้เป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ

5. งบประมาณ การดำเนินการตามโครงงานต้องมีงบประมาณกำหนดไว้แน่นอนในแต่ละช่วงเวลาตลอดระยะเวลาของโครงงาน และควรมีการแยกแจงให้ชัดเจนว่า งบประมาณนั้น แยกเป็นประเภทใดบ้าง ประเภทละเอียด

6. ผลที่คาดว่าจะได้รับ โครงงานที่สมบูรณ์ควรมีการกำหนดชัดเจนว่า เมื่อโครงงานดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วผลที่จะได้รับคืออะไร ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการพิจารณาคุณค่า และประโยชน์ของโครงงาน โดยจะแยกแจงให้เห็นชัดเจนว่า ประชาชนกลุ่มใดได้รับประโยชน์มาก น้อยแค่ไหนในเดือนเดียว ลักษณะโดยทั่วไปได้รับประโยชน์แค่ไหน อย่างไร เพื่อความสะดวกในการประเมินคุณค่าของโครงงานนั้นเอง อันจะส่งผลต่อการอนุมัติโครงงาน

7. การประเมินผล การประเมินผลโครงงาน เป็นกิจกรรมสำคัญที่ช่วยชี้ให้เห็นสภาพการดำเนินกิจกรรมตามโครงงานว่า เป็นไปโดยสอดคล้อง ตรงตามเป้าหมาย/หรือวัตถุประสงค์ของโครงงานมากน้อยเพียงใด มีคุณภาพ หรือปัญหาอะไรบ้าง สมควรแก้ไขด้วยวิธีการใด โครงงานทุกโครงงานควรจะระบุให้ชัดเจนว่า จะมีการประเมินผล เมื่อไร เป็นระยะ ๆ หรือประมาณผลรายเดือนเพียงครั้งเดียว

สุชาติ วงศ์สุวรรณ (2542) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของโครงงานว่า ประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ ซึ่งได้แก่

หัวข้อ/รายการ	รายละเอียดที่ต้องระบุ
1. ชื่อโครงงาน	ทำอะไร กับใคร เพื่ออะไร
2. ชื่อผู้ทำโครงงาน	ผู้รับผิดชอบโครงงาน อาจเป็นรายบุคคล หรือรายกลุ่มก็ได้
3. ชื่อที่ปรึกษาโครงงาน	ครู-อาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีในท้องถิ่น ผู้ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา ควบคุมการทำโครงงานของผู้เรียน
4. ระยะเวลาการดำเนินงาน	ระยะเวลาการดำเนินงานโครงงาน ตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสิ้น
5. หลักการและเหตุผล	สภาพปัจจุบันที่เป็นความต้องการ และความคาดหวังที่จะเกิดผล
6. จุดหมาย/วัตถุประสงค์	สิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดโครงงาน ทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพ
7. สมมติฐานของการศึกษา (ในกรณีที่เป็นโครงงานการทดลอง)	ข้อตกลง/ข้อกำหนด/เงื่อนไข เพื่อเป็นแนวทางในการพิสูจน์ให้เป็นไปตามที่กำหนด
8. ขั้นตอนการดำเนินงาน	กิจกรรมหรือขั้นตอนการดำเนินงาน เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ สถานที่
9. ปฏิบัติโครงงาน	วัน เวลา และกิจกรรมการดำเนินการต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในข้อ 8 ตั้งแต่เริ่มต้นจนแล้วเสร็จ
10. ผลที่คาดว่าจะได้รับ	สภาพของผลที่ต้องการให้เกิด ทั้งที่เป็นผลผลิต กระบวนการ และผลกระบวนการ
11. เอกสารอ้างอิง/ บรรณานุกรม	ชื่อเอกสาร ข้อมูล ที่ได้จากแหล่งต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการดำเนินงาน

กฎ เลขาที่พブลํย (2537) ได้ก่อตัวว่าในการเขียนและการจัดลำดับหัวข้อโครงร่างของโครงงานวิทยาศาสตร์ควรประกอบด้วย

1. ชื่อโครงงาน
2. ชื่อผู้ทำโครงงาน
3. ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาโครงงาน
4. ที่มาและความสำคัญของปัญหา
5. วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า
6. สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า(ถ้ามี)
7. วิธีดำเนินการ ในการเขียนนักเรียนต้องระบุให้ชัดเจนว่ามีแนวทางในการศึกษาอย่างไร การออกแบบการทดลอง วิธีการสำรวจข้อมูล หรือวิธีการประดิษฐ์ จะต้องใช้หรือสร้างวัสดุอุปกรณ์อะไรบ้าง นอกจากนี้ควรระบุวิธีการที่จะใช้เคราะห์ข้อมูล และกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติงานในขั้นตอนต่าง ๆ จนเสร็จสิ้นการดำเนินงาน
8. ประโยชน์หรือผลที่คาดว่าจะได้รับ
9. เอกสารอ้างอิง

6. ลักษณะของการเรียนรู้แบบโครงการ

Katz and Chard (1994) ได้อธิบายถึงลักษณะของการเรียนรู้แบบโครงการที่สำคัญใน การพัฒนาเด็กดังต่อไปนี้

1. การจัดประสบการณ์แบบโครงการมีจุดมุ่งหมายของการพัฒนาเด็กทั้งชีวิตและจิตใจ รวมถึงความรู้ ทักษะ สังคม อารมณ์ จริยธรรม และความรู้สึกถึงสุนทรียศาสตร์ ซึ่งเป็น เป้าหมายของการพัฒนาสติปัญญา การพัฒนาทั้งชีวิตและจิตใจ โดยมุ่งให้เด็กได้พัฒนาความรู้ ความเข้าใจโลกที่อยู่รอบตัว และปลูกฝังคุณลักษณะการเป็นผู้แสวงหาความรู้ ขณะเดียวกันมุ่ง ส่งเสริมความร่วมมือ มิตรภาพ และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อันเป็นผลมาจากการทำงาน การแก้ปัญหา การค้นคว้าทดลองร่วมกัน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาความเข้าใจอันดีระหว่างกัน และการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสังคม

2. การจัดประสบการณ์แบบโครงการมีความสมดุลของกิจกรรมที่เด็กจะเรียนรู้และ ปฏิบัติทั้งจากทางวิชาการ จากการเล่น และการทำงานในโครงการ

3. โรงเรียน และห้องเรียน ถือเป็นชุมชนหนึ่งของเด็กที่จะได้เรียนรู้ความแตกต่าง ระหว่างบุคคลในสังคมโรงเรียน และห้องเรียนที่เด็กอยู่ก่อการจัดประสบการณ์แบบโครงการ สนับสนุนการที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และถือเป็นชุมชนที่เด็กไม่สามารถแยกออกจาก ชีวิตประจำวันได้

4. การจัดประสบการณ์แบบโครงการยังเป็นวิธีการสอนที่ท้าทายความสามารถของครู ในฐานะเป็นผู้ร่วมงาน ผู้แนะนำ ผู้ช่วยเหลือ และเพื่อน แตกต่างจากบทบาทครูในวิธีการสอน แบบปกติที่ครูเป็นผู้กำหนดและเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ วิธีการสอนแบบโครงการนำไปสู่การ พัฒนาการสอนที่ยึดเด็กเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง

ศุภชัย ยะwareประภา (2535) ได้กล่าวว่าโครงการทุกโครงการจะต้องมีลักษณะที่ สำคัญร่วมกันอย่างน้อย 3 ประการคือ

1. มีขอบเขต วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน การกำหนดวัตถุประสงค์ถือเป็นหัวใจหลักของ โครงการ เพราะจะนำไปสู่แผนการดำเนินกิจกรรมในโครงการ เพื่อให้ได้ผลตรงตาม วัตถุประสงค์จะกำหนดขึ้นมา เพื่อหาคำตอบแก้ปัญหาเสร็จที่เกิดขึ้นตามที่เป็นข้อมูลของ หลักการและเหตุผลจากความสำคัญของโครงการนั้นเอง การกำหนดวัตถุประสงค์ควรมีความ ชัดเจน เช้าใจง่ายและสามารถนำไปปฏิบัติได้

2. มีขอบเขตการดำเนินงานที่แน่นอน หมายความว่า ในโครงการจะต้องกำหนดถึง ลักษณะคนหรือลักษณะของกิจกรรมของกิจกรรมที่ชัดเจนและสามารถตอบสนองได้ตาม วัตถุประสงค์ของโครงการ

การกำหนดขอบเขตการดำเนินงาน ยังรวมไปถึงการกำหนดถึงวิธีการ กิจกรรม พื้นที่ปฏิบัติการ กลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งการประเมินผลการดำเนินโครงการ การกำหนดขอบเขตการดำเนินงาน ยิ่งมีความซัดเจนมากขึ้นเท่าไร ย่อมส่งผลให้มีความง่ายและความสะดวกในการปฏิบัติและง่ายต่อการติดต่อการติดตามและประเมินผลโครงการ

3. มีระยะเวลาดำเนินงานที่แน่นอน ในการทำโครงการใด ๆ ก็ตาม จะต้องมีการกำหนดระยะเวลาเริ่มต้น และระยะเวลาสิ้นสุดของโครงการที่แน่นอน โดยจะขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ และกิจกรรมดำเนินงานที่จะต้องปฏิบัติเพื่อให้ได้ผลตรงตามจุดมุ่งหมาย สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ อาจกล่าวได้ว่าระยะเวลาของโครงการย่อมขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ และกิจกรรมของโครงการได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการนั้นเอง

นอกจากนี้ ณ มงคล ยุตากุม (2543) ยังเสนอลักษณะของการเรียนรู้โดยการทำโครงการไว้ว่า ควรมีลักษณะดังนี้

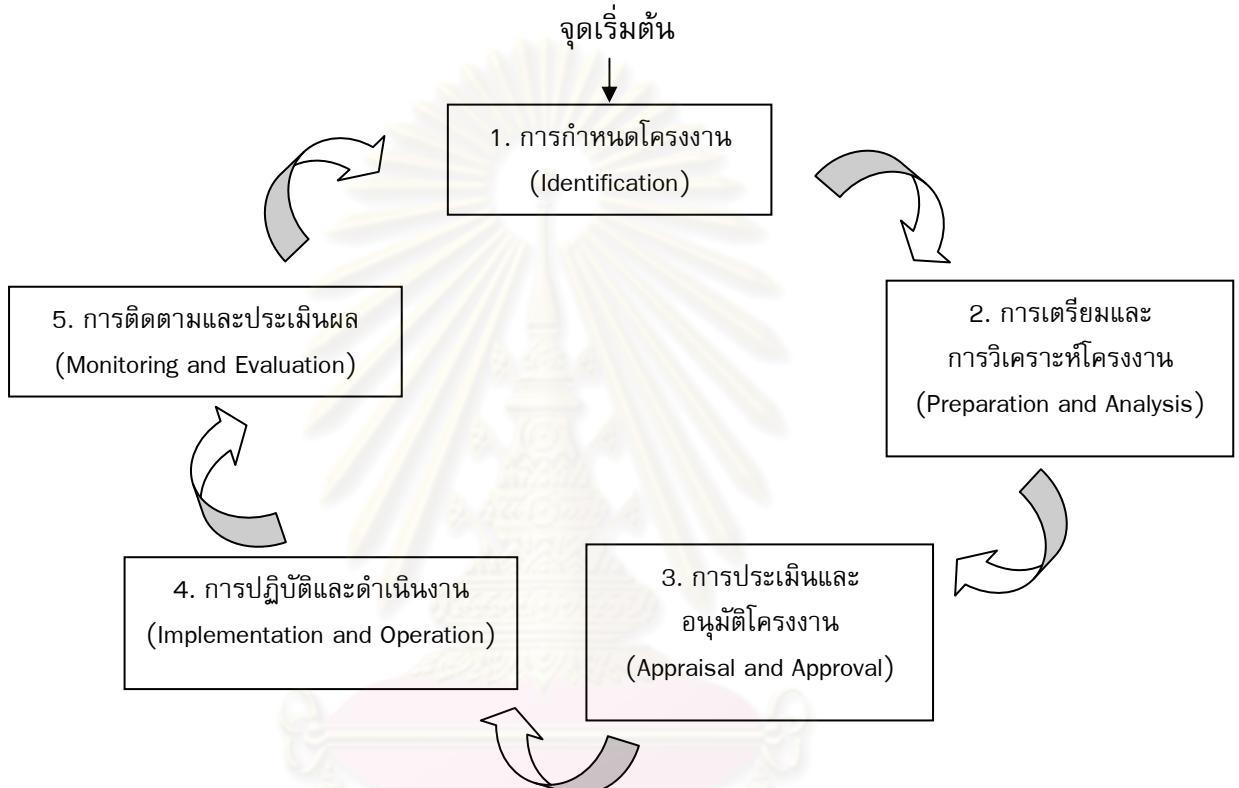
- 1) เป็นงานที่พัฒนาจากการเดิม
- 2) บูรณาการสาขาวิชาต่าง ๆ และทักษะต่าง ๆ เข้าด้วยกัน
- 3) ใช้ทักษะการทำงานร่วมมือกันเป็นกลุ่ม การแก้ปัญหา การต่อรอง และทักษะระหว่างบุคคลอื่น ๆ
- 4) ให้ผู้เรียนทำงานเป็นอิสระ
- 5) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ความรู้ ความสามารถในสถานการณ์ใหม่และแตกต่างจากไปภายนอกห้องเรียน
- 6) ให้ผู้เรียนเลือกเรื่องที่ทำโครงการ
- 7) ให้ผู้เรียนได้รับความรู้ และข้อมูลที่มีความสำคัญกับตัวเอง
- 8) ทำให้ได้ผลงานที่ชัดเจน
- 9) จัดให้มีการประเมินตามสภาพจริงโดยตนเอง เพื่อน และครู

6. ขั้นตอนการเรียนรู้แบบโครงการ

gap เลาห์พูบลีย์ (2537) และธีรชัย ปุรณโชคดี (2538) ได้กล่าวอย่างสอดคล้องกันว่าการทำโครงการวิทยาศาสตร์มีขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้คือ

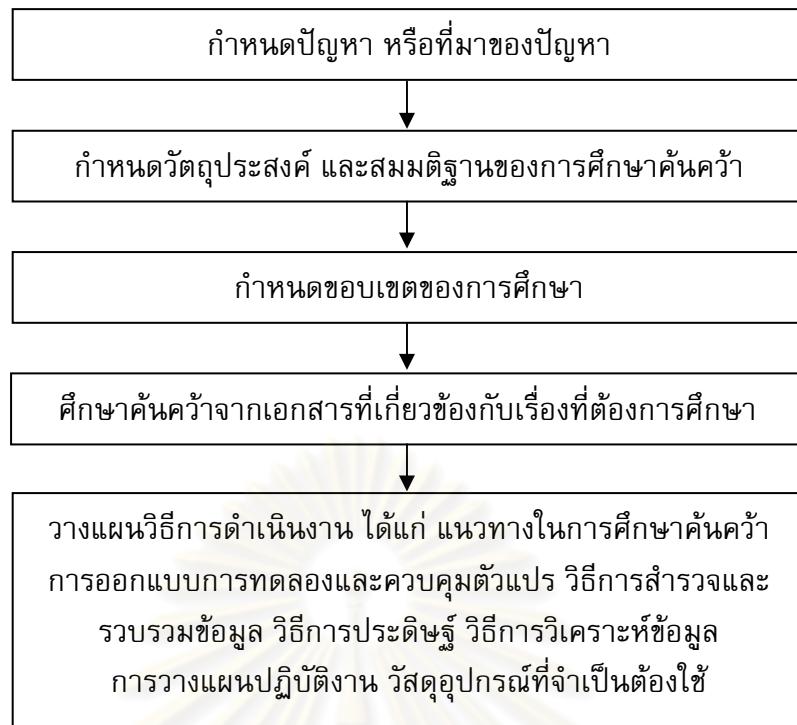
1. การคิดแก้ปัญหาหรือหัวข้อเรื่องที่จะศึกษา นักเรียนควรเป็นผู้คิดหัวข้อ และเลือกหัวข้อเรื่องที่จะศึกษาด้วยตนเองตามความสนใจและความอยากรู้ของนักเรียนเอง หรือครูอาจเป็นผู้กำหนดหัวเรื่องไว้หลายหัวข้อแล้วให้นักเรียนเลือกที่ได้ หัวข้อโครงการที่จะศึกษานั้นควรเป็นหัวข้อที่เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน สามารถหาเครื่องมืออุปกรณ์มาใช้ในการศึกษาได้ มีระยะเวลาในการทำให้สำเร็จได้ ในการคิดหัวข้อเรื่องนั้นนักเรียนอาจได้แนวความคิดมาจากเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ครูสอน การค้นคว้าเอกสารต่าง ๆ หรือจากไปชมงานแสดงโครงการวิทยาศาสตร์ก็ได้

2. การวางแผนการทำโครงการ นักเรียนจะต้องวางแผนในการทำโครงการโดยการเขียนโครงสร้างหรือเค้าโครงของโครงการเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอความเห็นชอบและคำแนะนำ เป็นการกำหนดปัญหา วัตถุประสงค์ ขอบเขตของการศึกษา วิธีดำเนินการ ประโยชน์ที่จะได้รับ ชื่อสอดคล้องกับประสีที ๒๕๔๕) ในการวางแผนการทำโครงการวิทยาศาสตร์ และการจัดทำเค้าโครงของโครงการวิทยาศาสตร์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย การวางแผนโครงการเป็นกระบวนการซึ่งบางคราวอาจเรียกว่า “วงจรโครงการ” (Project Cycle) แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนใหญ่ ๆ ดังภาพ



แผนภูมิที่ 3 แสดงกระบวนการวางแผนการทำโครงการ

3. การดำเนินการทำโครงการ นักเรียนลงมือทำโครงการโดยปฏิบัติตามแผนดำเนินงานที่วางไว้ล่วงหน้า ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามขั้นตอนของโครงสร้างที่ผ่านความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล การสร้างหรือการประดิษฐ์ หรือเป็นการปฏิบัติการทดลอง แล้วแต่จะเป็นโครงการประเภทใด อาจมีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมจากแผนงานที่วางไว้บางถ้าจะทำให้ผลงานดีขึ้น เมื่อดำเนินการทำโครงการทำโครงการครบถ้วน ตามขั้นตอนได้ข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว ต้องแปลความหมายของข้อมูลและสรุปผลการศึกษาค้นคว้า ซึ่งสอดคล้องกับยุพาวีทยะ และปริยา นาคุณ (2544) ซึ่งได้กำหนดแนวปฏิบัติในการกำหนดแผนงานการดำเนินงานดังต่อไปนี้



แผนภูมิที่ 4 แสดงแนวปฏิบัติในการกำหนดแผนงานการดำเนินงาน

4. การเขียนรายงาน เป็นการเสนอผลงานของการศึกษาค้นคว้าเป็นเอกสารเพื่ออธิบายให้ผู้อื่นทราบรายละเอียดทั้งหมดของการทำโครงการ ปัญหาที่ศึกษา วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า ข้อมูลต่าง ๆ ที่รวบรวมได้ ผลของการศึกษา ตลอดจนประโยชน์และข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากการทำโครงการ วิธีการเขียนรายงานโครงการวิทยาศาสตร์มีแนวทางในการเขียน เช่นเดียวกับการเขียนรายงานผลการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งควรประกอบด้วยชื่อโครงการ ชื่อผู้ทำโครงการ ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา บทคัดย่อ ที่มาและความสำคัญของโครงการ วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า สมมติฐาน(ถ้ามี) วิธีดำเนินงาน ผลของการศึกษาค้นคว้า สรุปผลของ การศึกษาค้นคว้า ข้อเสนอแนะ และเอกสารอ้างอิง

5. การแสดงผลงาน เป็นการเสนอผลงานที่ได้ศึกษาค้นคว้าสำเร็จแล้วให้ผู้อื่นได้รับรู้ และเข้าใจ อาจจัดในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดนิทรรศการ สาอิตการแสดงประกอบการรายงานปากเปล่าในการจัดการแสดงผลงานการทำโครงการวิทยาศาสตร์ อาจกระทำได้ในหลายระดับต่าง ๆ เป็นต้นว่า ระดับกลุ่มโรงเรียน ระดับจังหวัด ระดับเขตการศึกษา และระดับชาติ

การจัดการเรียนรู้แบบโครงการแบ่งขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมในโครงการออกได้เป็น 4 ระยะที่สำคัญ ดังนี้ (Katz and Chard, 1994; Edwards, Gandini and Forman, 1993)

1. ระยะเตรียมการวางแผนเข้าสู่โครงการ (Preliminary Planning)

เป็นระยะที่เด็กและครูใช้เวลาในการพูดคุย เพื่อค้นหาหัวข้อประเด็นปัญหา และคัดเลือกหัวข้อประเด็นปัญหาสำหรับทำโครงการ หัวข้ออาจมาจากเด็กหรือครูเป็นผู้เสนอ ในระยะแรกที่เด็กยังไม่มีประสบการณ์ครูอาจเสนอหัวข้อที่คิดว่าเด็กน่าจะสนใจและมีคุณค่าใน การเรียนรู้ โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกหัวข้อประเด็นปัญหาดังต่อไปนี้

1) หัวข้อประเด็นปัญหา ควรจะมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของเด็ก อย่างน้อยสุดเด็กควรจะมีความคุ้นเคยกับหัวข้อเพื่อเด็กจะได้สามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับหัวข้อได้

2) มีการส่งเสริมทักษะพื้นฐานด้านการอ่านออกเขียนได้ และจำนวน และยังควรที่จะบูรณาการวิชาต่าง ๆ เข้าไป เช่น วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ภาษา และศิลปะ

3) หัวข้อประเด็นปัญหาควรจะมีคุณค่าเพียงพอที่จะให้เด็กได้ใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้าอย่างน้อย 1 สัปดาห์

4) หัวข้อประเด็นปัญหาสามารถค้นคว้าหรือทดสอบในโรงเรียนมากกว่าที่ไปทำที่บ้าน

2. ระยะเริ่มต้นโครงการ (Getting Project Start)

เมื่อหัวข้อประเด็นปัญหาได้รับการคัดเลือกแล้ว ครูมักจะเริ่มต้นด้วยการสร้างแผนภูมิเครือข่ายการเรียนรู้ หรือแผนภูมิความคิด (Concept Map) โดยใช้การระดมสมองเพื่อวางแผนในการศึกษาและร่วมกันตั้งคำถาม เพื่อค้นหาคำตอบโดยการสืบสອบ ในระยะนี้มักจะเป็นระยะที่เด็กทบทวนประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับหัวข้อที่กำลังศึกษาอยู่

3. ระยะดำเนินโครงการ (Project in Progress)

ระยะนี้ประกอบด้วยการสืบสອบค้นคว้าโดยตรง มักจะมีการทัศนศึกษาเพื่อค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อ และใช้กิจกรรมศิลปะต่าง ๆ เช่น การวาด การปั้น การประดิษฐ์ การก่อสร้าง และกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ เช่น การทดลอง การทดสอบต่าง ๆ ในระยะนี้เด็กจะได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่จากการศึกษาในโครงการ มีการทดสอบสมมติฐานและปรับปรุงแก้ไขผลงานที่ทำในโครงการให้เป็นผลสำเร็จ เด็กมักจะใช้เวลาทำโครงการในระยะนี้ยาวนานกว่าทุกระยะ

4. ระยะสรุปและอภิปรายผลโครงการ (Consolidating Project)

ระยะนี้ประกอบด้วยการเตรียมการสำหรับนำเสนอผลการศึกษาในโครงการ ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การแสดง การจัดนิทรรศการ การสาธิต เพื่อให้ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ และเพื่อน ๆ ได้ชมผลงานและกิจกรรมที่จัดขึ้น เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมแล้วเด็กและครูจะร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้ที่ได้จากการศึกษาในโครงการและวางแผนเตรียมสำหรับศึกษาในโครงการอีกต่อไป โดยในทุกขั้นตอนของการเรียนแบบโครงการ จะประกอบด้วย

1. กิจกรรมการพูดคุยสนทนา การพูดคุยสนทนาเป็นกิจกรรมที่สำคัญมาก เพราะนำมาสู่การพัฒนาโครงการ โดยเฉพาะการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันในชั้นเรียน หรือในกลุ่มเล็ก ๆ จะช่วยให้เด็กพัฒนาความคิดได้ดียิ่งขึ้นและช่วยแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในโครงการ รวมถึงการเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกทางความคิด และรับรู้ความคิดของผู้อื่น

2. กิจกรรมการปฏิบัติงานภาคสนาม หรือการทัศนศึกษา เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้รับประสบการณ์จากการกระทำ การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล สิ่งของ และรวมถึงการไปทัศนศึกษาสถานที่ต่าง ๆ ที่จะทำให้เด็กได้ค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อที่ศึกษา การปฏิบัติงานภาคสนามจึงเป็นโอกาสที่เด็กจะได้เห็น ได้ฟัง ได้ดู ได้สัมผัส ได้ดมกลิ่น ได้ชินรส

กับสิ่งที่สนใจ จึงเป็นสมือนการค้นคว้าทดลอง ซึ่งการทำงานภาคสนามหรือการทัศนศึกษาอาจอยู่ในบริเวณโรงเรียน

3. กิจกรรมการนำเสนอ เป็นกิจกรรมที่เด็กถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ที่มีเกี่ยวกับหัวข้อ โดยนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การวัด การปั้น การประดิษฐ์ การสร้าง การแสดง การร้องเพลง และอื่น ๆ

4. กิจกรรมการค้นคว้า เป็นกิจกรรมที่เด็กได้สำรวจหาความรู้อย่างหลากหลาย จากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ เช่น ของจริง และทุติยภูมิ เช่น หนังสือ สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ กิจกรรมการค้นคว้าจะทำให้เด็กได้พัฒนาความรู้ทางวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อ และสนับสนุนการทำงานในโครงการให้บรรลุเป้าหมาย

5. กิจกรรมการจัดแสดง เป็นกิจกรรมที่เด็กได้นำเสนอผลงานที่ทำโครงการออกเผยแพร่ และทำให้บุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ปกครอง ครู เพื่อน ๆ และผู้สนใจได้เข้าใจ การเรียนรู้ในโครงการเพิ่มมากขึ้น และเป็นการนำเสนอความสำเร็จ และความภาคภูมิใจของเด็กในโครงการ โดยส่วนใหญ่กิจกรรมนี้จะจัดขึ้นในระยะสั้นสุดโครงการ ในรูปแบบของนิทรรศการ การแสดงผลงาน การแสดงละคร บทบาทสมมุติ การสาธิตผลงาน

สุชาติ วงศ์สุวรรณ (2542) กล่าวถึงขั้นตอนในการดำเนินโครงการว่า เป็นกิจกรรมที่ต้องการทำอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งเสร็จสิ้นโครงการ ซึ่งผู้เรียนต้องเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งสิ้น โดยมีครู-อาจารย์ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา คอยให้คำแนะนำ เสนอแนะ และให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิดตลอดเวลา ในการดำเนินงานโครงการ มีขั้นตอนที่สำคัญประกอบด้วย

- ขั้นตอนที่ 1 การคิดและเลือกหัวเรื่อง
 - ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง
 - ขั้นตอนที่ 3 การเขียนเค้าโครงของโครงการ
 - ขั้นตอนที่ 4 การปฏิบัติโครงการ
 - ขั้นตอนที่ 5 การเขียนรายงาน
 - ขั้นตอนที่ 6 การแสดงผลงาน
- โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การคิดและเลือกหัวเรื่อง

การดำเนินงานตามขั้นตอนนี้เป็นการคิดหาหัวข้อเรื่องที่จะทำโครงการโดยผู้เรียนต้องตั้งต้นด้วยคำถามที่ว่า

- จะศึกษาอะไร
- ทำไม่ต้องศึกษาเรื่องราวดังกล่าว

สิ่งที่จะนำมากำหนดเป็นหัวข้อเรื่องโครงการจะได้มาจากการคิดหาหัวข้อเรื่องที่จะทำโครงการโดยผู้เรียนเอง ซึ่งเป็นผลจากการที่ผู้เรียนได้ย่างจากหนังสือเอกสาร ตำรา บทความ ยอมฟังความคิดเห็น พัฒนาระบบที่ดีไปด้วยกัน ทัศนศึกษา ชุมชนท้องถิ่น หรือสังเกตจากปรากฏการณ์ต่าง ๆ รอบข้าง

หัวเรื่องของโครงการ ต้องเป็นเรื่องที่เฉพาะเจาะจง และชัดเจนว่าโครงการนี้ทำอะไรและควรเน้นเรื่องที่อยู่ใกล้ตัว หรือมีความคุ้นเคยกับเรื่องดังกล่าว เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาในการศึกษาพัฒนาการที่จะให้ได้มาซึ่งคำตอบ

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินงานตามขั้นตอนนี้ เป็นการดำเนินงานต่อจากขั้นตอนที่ 1 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องนี้ รวมไปถึงการขอคำปรึกษา หรือข้อมูลรายละเอียดอื่น ๆ จากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เกี่ยวข้องทุกรายดับ รวมทั้งการสำรวจสุดยอดกรณีต่าง ๆ

การดำเนินตามขั้นตอนนี้จะทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในรายละเอียดต่าง ๆ ของเนื้อหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งทำให้เห็นถึงขอบข่ายของภาระงานที่จะดำเนินการของโครงการที่จะทำ

ผลที่ได้จากการดำเนินงานขั้นตอนนี้จะช่วยทำให้ได้แนวคิดในการกำหนดขอบข่าย หรือเค้าโครงของเรื่องที่จะศึกษาชัดเจนว่า

- จะทำอะไร
- ทำไมต้องทำ
- ต้องการให้เกิดอะไร
- ทำอย่างไร
- ใช้ทรัพยากรอย่างไร
- ทำกับใคร
- เสนอผลอย่างไร

ฯลฯ

ขั้นตอนที่ 3 การเขียนเค้าโครงของโครงการ

การดำเนินงานตามขั้นตอนนี้ เป็นการสร้างแผนที่ความคิด เป็นการนำเอาภาพของงาน และภาพความสำเร็จของโครงการที่วิเคราะห์ไว้มาจัดทำรายละเอียด เพื่อแสดงแนวคิดแผน และขั้นตอนการทำงานโครงการ

การดำเนินงานในขั้นนี้อาจใช้การระดมสมอง ถ้าเป็นการทำงานเป็นกลุ่มเพื่อให้ร่วมงานและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนได้มองเห็นภาระงาน ตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จลิ้น รวมทั้งได้ทราบถึงบทบาทและระยะเวลาในการดำเนินงาน เมื่อก็ได้ความชัดเจนแล้วจึงนำเอามากำหนดเขียนเป็นเค้าโครงของโครงการ เค้าโครงของโครงการประกอบด้วย

1. ชื่อโครงการ
2. ชื่อผู้ทำโครงการ
3. ชื่อที่ปรึกษาโครงการ
4. ระยะเวลาการดำเนินงาน
5. หลักการและเหตุผล
6. จุดหมาย/วัตถุประสงค์

7. สมมุติฐานของการศึกษา (ในกรณีที่เป็นโครงงานการทดลอง)

8. ขั้นตอนการดำเนินงาน

9. ปฏิบัติโครงงาน

10. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

11. เอกสารอ้างอิง/บรรณานุกรม

ขั้นตอนที่ 4 การปฏิบัติโครงงาน

การดำเนินงานตามขั้นตอนนี้ เป็นการดำเนินงานหลังจากที่โครงงานได้รับ

ความเห็นชอบจากครู-อาจารย์ที่ปรึกษา และได้รับการอนุมัติจากสถานศึกษาแล้ว ผู้เรียนต้องลงมือปฏิบัติงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ในเค้าโครงของโครงงาน และระหว่างการปฏิบัติงาน

ผู้เรียนต้องปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบ ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ และความปลอดภัยใน

การทำงาน ตลอดจนคำนึงถึงสภาพแวดล้อมด้วย

ในระหว่างการปฏิบัติงานตามโครงงาน ต้องมีการจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ไว้อย่างละเอียดว่า ทำอะไร ได้ผลอย่างไร ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขอย่างไร การบันทึกข้อมูลดังกล่าวจะต้องจัดทำอย่างเป็นระบบ ระเบียบ เพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูลสำหรับการปรับปรุงการทำงานในโอกาสต่อไปด้วย

การปฏิบัติกิจกรรมตามที่ระบุไว้ในขั้นตอนการดำเนินงานในโครงงานถือว่าเป็นการเรียนรู้เนื้อหา ฝึกทักษะต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้ และการปฏิบัติโครงงานควรใช้เวลาดำเนินการในสถานศึกษามากกว่าที่จะทำที่บ้าน

ขั้นตอนที่ 5 การเขียนรายงาน

การดำเนินงานตามขั้นตอนนี้เป็นการสรุปรายงานผล การดำเนินงานโครงงาน เพื่อให้ผู้อื่นได้รับทราบถึงแนวคิดวิธีดำเนินงาน ผลที่ได้รับ ตลอดจนข้อสรุป ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงงาน

การเขียนรายงาน ควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย กระชับ ชัดเจน และครอบคลุมประเด็นสำคัญ ๆ ของโครงงานที่ปฏิบัติไปแล้ว โดยอาจเขียนในรูปของ สรุป รายงานผล ซึ่งอาจประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้ บทคัดย่อ บทนำ เอกสารที่เกี่ยวข้อง วิธีการดำเนินงาน ผลการศึกษา สรุปและอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และตารางที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 6 การแสดงผลงาน

การดำเนินงานตามขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการทำโครงงานเป็นการนำเสนอผลการดำเนินงานโครงงานทั้งหมดมาเสนอให้ผู้อื่นได้ทราบ ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จากการดำเนินโครงงานประเภทต่าง ๆ มีลักษณะเป็นเอกสาร รายงาน ขั้นงาน แบบจำลอง ฯลฯ ตามประเภทของโครงงานที่ปฏิบัติ

การแสดงผลงานซึ่งเป็นการนำเสนอผลการดำเนินงานมาเสนอ สามารถจัดได้หลายรูปแบบ เช่น การจัดนิทรรศการ หรือทำเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ การจัดทำเป็นสื่อมัลติมีเดีย และอาจนำเสนอในรูปแบบของการแสดงผลงาน การนำเสนอด้วยวิชา รายงาน บรรยาย ฯลฯ

นอกจากกระบวนการวางแผนดังกล่าวแล้ว การเรียนแบบโครงงานนี้ควรมีการกำหนดวางแผนการจัดการสอนโดยคำนึงถึงองค์ประกอบดังนี้ (<http://pblmm.k12.ca.us/PBLGuide/PlanGuide.html>)

1. การร่วมมือของผู้เรียน (Collaboration) การจัดหลักสูตรจะต้องคำนึงถึงการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือกัน กระบวนการเรียนควรมุ่งสนับสนุนให้ผู้เรียน

1.1 การกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิก

1.2 การให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

1.3 การเข้าถึงเทคโนโลยี

1.4 การมีโอกาสที่ได้ร่วมตัดสินใจร่วมกัน

1.5 การมีโอกาสที่จะได้เรียนรู้แบบร่วมมือกัน

2. การกำหนดทิศทางของผู้เรียน (Student Direction) การจัดกระบวนการเรียนรู้แบบโครงงานนี้ ควรต้องจัดให้สร้างโอกาสและให้การสนับสนุนผู้เรียนในทิศทางดังนี้

2.1 กำหนดโครงงานที่จะให้ผู้เรียนโดยมุ่งเน้นให้โครงงานนั้นมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาที่เรียนและเกี่ยวข้องกับบริบทของผู้เรียน

2.2 ต้องมีความเกี่ยวข้อง สัมพันธ์กันกับโลกความเป็นจริงรอบ ๆ ตัวผู้เรียน

2.3 มีการออกแบบการนำเสนอที่มีประสิทธิภาพ มีรูปแบบที่ชัดเจนง่ายต่อการเข้าใจ

2.4 มีการให้ผู้เรียนสามารถประเมินตนเอง และประเมินเพื่อนในการเรียนรู้ได้

3. การกำหนดขอบเขตของเวลาในการทำโครงงาน และสื่อต่าง ๆ ใน การสนับสนุนการเรียนรู้ (Time Frame and Material to Support Deep Understanding and Engagement) ควรต้องมีการกำหนดเวลาที่เหมาะสม เพียงพอในการศึกษา เรียนรู้ และทำโครงงานโดยมีสิ่งที่ควรจะให้เวลาในการทำงานเพื่อการเรียนรู้แบบโครงงาน ดังนี้

3.1 การให้มีโอกาสอย่างเท่าเทียมกันในการมีส่วนร่วมในการทำโครงงาน

3.2 ต้องมีการพัฒนาในการร่วมมือกันทำโครงงานอย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 ร่วมกันทำงาน ตามภาระหน้าที่ให้ได้ แม้ว่าจะยากเพียงใดก็ตาม โดยอาศัยแหล่งสนับสนุน/แหล่งความรู้/สื่อ/ทรัพยากรการเรียนรู้ที่มีอยู่

3.4 มีการประเมิน และออกแบบกระบวนการในการทำโครงงาน

4. สื่อผสมรูปแบบต่าง ๆ (Multimedia) การเรียนรู้แบบโครงงานนี้ จำเป็นต้องนำสื่อผสมรูปแบบต่าง ๆ มาช่วยสนับสนุนให้การเรียนรู้มีขอบเขตที่กว้างขวางขึ้น จ่ายละเอียด ต่อการค้นคว้าหาข้อมูล รวมทั้งติดต่อสื่อสารกัน ดังนั้นครู/ผู้สอนควรมีการพิจารณาเลือกสื่อผสมรูปแบบต่าง ๆ มาช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ปรับรูปตามเป้าหมายของตนเอง ได้แก่

4.1 การเลือกสื่อที่เหมาะสมมาช่วยสนับสนุนเนื้อหาที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้

4.2 ใช้หลักการออกแบบองค์ประกอบของสื่อต่าง ๆ ให้เหมาะสม

4.3 สนับสนุน/เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้าถึงสื่อการเรียน การสอน และทรัพยากร การเรียนรู้ต่าง ๆ ให้ได้สะทวក รวดเร็ว และทั่วถึง

4.4 ควรมีการวางแผนให้ผู้เรียนใช้เวลาที่เหมาะสม ในการเรียนรู้เนื้อหาความรู้ ต่าง ๆ จากสื่อทุกรูปแบบที่มีการจัดเตรียมไว้ให้

5. เนื้อหาของหลักสูตร (Curricular Content) การกำหนดเนื้อหาของหลักสูตรจะต้องมี ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของการเรียนที่ทำให้ผู้เรียนทุกคนเข้าใจดังนี้

5.1 เนื้อหาต้องมีความชัดเจนเพียงพอ สามารถทำให้ผู้เรียนรับรู้ เรียนรู้ และเข้าใจ ได้

5.2 มีการกำหนดมาตรฐานของหลักสูตร ซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยพึงกัน

5.3 เนื้อหาความรู้ทั้งหลาย สามารถใช้การเรียนรู้แบบโครงงานสนับสนุนให้เกิด การเรียนรู้ได้

5.4 สามารถกำหนด/ประเมินได้

6. การเชื่อมต่อ/ความสัมพันธ์กับโลกความเป็นจริง (Real World Connection)

การจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานนี้สิ่งที่ควรคำนึงถึงคือ จะจัดหลักสูตรอย่างไรให้เปิด โอกาสให้ผู้เรียนแต่ละคนสามารถพัฒนาตนเองให้สามารถเรียนรู้/รับรู้ เข้าใจ โลกของความ เป็นจริงที่อยู่รอบตัวได้ แนวทางดังกล่าวคือ

6.1 การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการติดต่อสื่อสารกันกับผู้อื่น

6.2 การให้ผู้เรียนได้ร่วมกันทำงานแบบร่วมมือกัน/ทำงานเป็นทีม (Collaboration/ Team Work)

6.3 การบริหารจัดการโครงงานให้เหมาะสม (Project Management)

6.4 การกำหนดให้ทำโครงงานที่มีความสัมพันธ์กับโลกความเป็นจริง/ปัญหาใน ปัจจุบัน

6.5 การให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีประสิทธิภาพ (Effective Use of Feedback)

7. ระบบการประเมินผล (Assessment) การเรียนการสอนจำเป็นต้องมีการประเมิน เพื่อให้ทราบผลของการจัดกระบวนการเรียนรู้ และยังสามารถติดตามผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้วยว่ามีความก้าวหน้าอย่างไร ควรปรับปรุงแก้ไขลิ่งใด เรื่องใดบ้าง แนวทางในการประเมินมี ดังนี้

7.1 ควรมีการกำหนดมาตรฐานการประเมินไว้อย่างชัดเจน

7.2 ต้องมีวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายวิธี

7.3 ควรมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สะท้อนความคิด ความรู้สึก และเปิดโอกาสให้ ผู้เรียนได้มีการปรับปรุงแก้ไขตนเองในการเรียนและการทำงาน

7. การประเมินผลการเรียนรู้แบบโครงการ

การวัดประเมินผลที่จะให้แนวทาง และผลย้อนกลับสำหรับทั้งครุและนักเรียน เช่น การประเมินจากเอกสารหรือสมุดบันทึก การประเมินโดยใช้พอร์ตโฟลิโอ (Portfolio) การสัมภาษณ์ การสังเกต การอภิปราย นอกจากนั้นก็มีการประเมินโดยการนำเสนอผลงาน การออกแบบโครงการ รวมถึงผลงานขั้นสุดท้าย

การประเมินที่หลากหลายผู้ประเมินนั้น ก็คือ การประเมินที่มีผู้ประเมินจากหลากหลาย ส่วนของการทำกิจกรรม คือ ทั้งตัวนักเรียนเอง เพื่อนร่วมงาน ครู รวมถึงอาจารย์ผู้ประเมินที่มีผู้เชี่ยวชาญในเรื่องที่ศึกษาเข้ามาช่วยในการประเมินด้วย สำหรับขนาดของกลุ่มผู้ประเมินนั้นก็ เช่น การประเมินของตัวนักเรียนเองเป็นรายบุคคล การประเมินโดยกลุ่มของนักเรียนหรือการประเมินรวมทั้งชั้น ซึ่งการประเมินที่หลากหลายนี้จะช่วยให้เกิดผลลัพธ์ที่มีความหมาย และช่วยกระตุ้นความคิดที่หลากหลายແร่อมุมมากขึ้น ซึ่งครูผู้สอนก็สามารถเลือกรูปแบบการประเมินที่เหมาะสมได้ ไม่จำเป็นต้องประเมินให้ครบถ้วนอย่างตามที่เสนอมาข้างต้น

นอกจากนี้ Young และ Henquinet (2000) ได้กล่าวว่า การประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้โครงการ จะต้องมีการประเมินผลการเรียนรู้ ครูผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดและเลือกประเมินโดย มีแนวทางการประเมิน 3 แนวทาง ได้แก่

1. การประเมินกระบวนการ (Evaluate Group Process) หมายถึง ลำดับขั้นตอนของ การดำเนินกิจกรรมตามโครงการตั้งแต่เริ่มโครงการจนจบโครงการ

2. การประเมินผลของโครงการ (Evaluated Product Group) หมายถึง ผลที่ได้จากการ ดำเนินการตามกระบวนการ เช่น เค้าโครงของโครงการ รายงานการเขียน หรือผลการนำเสนอ งาน

3. การประเมินทั้งกระบวนการและผลของโครงการ เกณฑ์การประเมินกระบวนการ ของโครงการกลุ่มนี้ จะต้องมีเกณฑ์ชี้วัดที่มุ่งพิจารณาทั้งในแง่คุณภาพ และแง่ปริมาณ ของการมี ส่วนร่วมกิจกรรมภายในกลุ่ม การเตรียมการในการประชุม การมีปฏิสัมพันธ์ชึ้นกันและกัน ภายในกลุ่ม

ซึ่ง Johnson and Johnson (1991) ได้กล่าวว่า จุดประสงค์ของกระบวนการกลุ่ม คือ การให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันปรับปรุงตนเองในการกระทำการใด ๆ ก็ตามให้ดีขึ้น เพียง เพื่อทำให้เป้าหมายของกลุ่มบรรลุตามจุดหมาย

ในเรื่องกระบวนการ และผลลัพธ์ของโครงการในแง่ทฤษฎี และในแง่ของการปฏิบัติมี ความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กัน กล่าวคือ “product quality is affected by process quality” นั่น คือ ผลลัพธ์ของการดำเนินโครงการที่ดีมีคุณภาพ ย่อมาจากกระบวนการดำเนินกิจกรรม โครงการที่มีคุณภาพดี เช่นเดียวกัน (Fisher, 1980)

ผู้ประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้โครงการ

โดยปกติทั่วไป ครูมักจะเป็นผู้ประเมินผลในการเรียนการสอนแบบเดิม แต่การเรียนรู้ แบบโครงการมีลักษณะแตกต่างจากการเรียนการสอนแบบเดิม ดังนั้นการประเมินผลการ

เรียนรู้โดยใช้โครงงานย่อมีความแตกต่างกัน การประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้โครงงานควรใช้ผู้ประเมินหลายคน เพื่อจะได้สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับให้กับผู้เรียนเพื่อจะได้นำไปวิเคราะห์ตนเอง (Bloom et al., 1971; Shaw & Fisher, 1999) การประเมินแบ่งเป็น 2 แบบคือ (Feichtner and Davis, 1992)

1. การประเมินระหว่างทำกิจกรรมการเรียนการสอน (Formative Evaluation) เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และปรับพัฒนาระบบที่ดีขึ้น

2. การประเมินผลสรุป (Summative Evaluation) เป็นการประเมินผลครั้งสุดท้าย เพื่อพิจารณาให้เกรดแก่ผู้เรียน

การประเมินจะนำไปสู่การคิดค้น หรือเกรดของผู้เรียน เกรดกับโครงงานมักมีการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน (Ventimiglia, 1994; Crammer, 1994; Slavin, 1990) กล่าวว่า ผลการเรียนของผู้เรียน (Student Achievement) จะเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของกลุ่ม และความรับผิดชอบของผู้เรียน

การประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน ผู้ประเมินควรเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในโครงงานดังนี้

1. ครูผู้สอน เนื่องจากครูเป็นผู้กำหนดแนวทาง วัตถุประสงค์การเรียนรู้ ครูผู้สอนจึงเป็นผู้ตรวจที่มีส่วนสำคัญในการประเมินผลของการเรียนรู้ทั้งในแต่ละกระบวนการและผลงานของกลุ่ม (Young and Heinquinet, 2000)

2. ผู้เรียนประเมินตนเอง การประเมินตนเองว่าตนเองมีความรู้ และมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมในโครงงานมากน้อยเพียงใด การประเมินตนเองเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้เรียนที่ว่าเขากลายเป็นผู้ที่สามารถฝึกหัดพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่มีความรู้อยู่ตลอดเวลา กล้ายมาเป็นบุคคลที่สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Angelo and Cross, 1993) นอกจากนั้นแล้ว Hatfield (1995) ได้ชี้ประเด็นสำคัญว่า การวิเคราะห์และประเมินตนเองของผู้เรียน เป็นประสบการณ์การเรียนรู้ที่สำคัญในการมอบหมายการเรียนโดยใช้โครงงาน

3. ผู้เรียนประเมินซึ่งกันและกัน วิธีนี้จะเป็นการประเมินโดยสมาชิกในกลุ่มประเมินซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นวิธีการควบคุมกลุ่มได้อย่างดี (Crammer, 1994; Conway, Kember, Sivan and Wu, 1993; Freeman, 1995) การประเมินผลโดยวิธีนี้ให้ได้ผลดีจะต้องมีการประเมินเป็นระยะ ๆ ตลอดเวลาการดำเนินโครงงาน การทำเช่นนี้จะทำให้เกิดผลดีทั้งต่อตัวผู้เรียน หรือสมาชิกในกลุ่มกล่าวคือ

1) ทุกคนจะได้มีความตระหนักรู้ในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของตน ซึ่งมีกลุ่มเพื่อนสมาชิกในที่มาร่วมติดตามเฝ้าดูอยู่

2) มีผลต่อความมีคุณค่าในตนเองของผู้เรียน

3) มีผลต่อความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม

4) ฝึกหัดให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การประเมินผู้อื่นได้อย่างดี

5) เป็นการจูงใจให้ผู้เรียนมีผลการเรียน และผลการปฏิบัติงานในกลุ่มได้ดีขึ้น เพราะรู้ว่ามีเพื่อนคอยพิจารณาตนเองอยู่ตลอดเวลา

สุชาติ วงศ์สุวรรณ (2542) กล่าวถึงการประเมินโครงการว่า การปฏิบัติโครงการซึ่งถือว่าเป็นการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงของผู้เรียน ดังนั้นแนวทางการประเมินผลการปฏิบัติโครงการของผู้เรียนจึงถือได้ว่าเป็นการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงของผู้เรียน ดังนั้นแนวทางการประเมินผลการปฏิบัติโครงการของผู้เรียน จึงถือได้ว่าเป็นการประเมินตามสภาพจริง เป็นวิธีการค้นหาความสามารถและความก้าวหน้าในการเรียนรู้ที่แท้จริงของผู้เรียน การประเมินผลโครงการ มีกรอบแนวทางการประเมินดังนี้

1. ประเมินอะไร

1.1 การแสดงออกถึงผลของการเรียนรู้ ความคิด ความสามารถ ทักษะ คุณธรรมจริยธรรม และค่านิยม

1.2 กระบวนการเรียนรู้

1.3 กระบวนการทำงาน

1.4 ผลผลิต/ผลงาน/ชิ้นงาน

2. ประเมินเมื่อใด

2.1 อย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสิ้นโครงการ

2.2 ตามสภาพจริง

2.3 เป็นธรรมชาติ

3. ประเมินจากอะไร

3.1 ผลงาน (เอกสาร ชิ้นงาน ฯลฯ)

3.2 การทดสอบ

3.3 แบบบันทึกต่าง ๆ (การสังเกต ความรู้สึก สัมภาษณ์ ฯลฯ)

3.4 แฟ้มสะสมงาน

3.5 หลักฐาน หรือร่องรอยอื่น

4. ประเมินโดยใคร

4.1 ตัวผู้เรียน

4.2 เพื่อน

4.3 ครู

4.4 ผู้ปกครอง

4.5 ผู้เกี่ยวข้องอื่น

5. ประเมินโดยวิธีใด

5.1 สังเกต

5.2 สัมภาษณ์

5.3 ตรวจรายงาน

5.4 ตรวจผลงาน

5.5 ทดสอบ

5.6 รายงาน

5.7 นิทรรศการ

จากการออกแบบทางการประเมินโครงการที่กล่าวมาแล้ว ในการประเมินผลการปฏิบัติ โครงการของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นโครงการที่เป็นการบูรณาการรายในกลุ่มประสบการณ์/วิชา หรือบูรณาการข้ามกลุ่มประสบการณ์/ข้ามวิชา สามารถนำมาใช้เป็นการประเมินเพื่อพัฒนา ผู้เรียนและประเมินผลเพื่อตัดสินการเรียน

การประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน การปฏิบัติงานของผู้เรียนตลอดเวลา ขณะที่ปฏิบัติ กิจกรรมตามขั้นตอนต่าง ๆ แล้วนำผลนั้นมาพัฒนา ปรับปรุงการปฏิบัติงานได้ดีขึ้นเรื่อย ๆ มี การจดบันทึกตลอดจนใช้แฟ้มสะสมงาน

การประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน ซึ่งเป็นการสรุปความสำเร็จของผู้เรียนตาม จุดประสงค์การเรียนรู้ของกลุ่มประสบการณ์รายวิชา ต้องนำเอาผลการประเมินไปคิดเป็นระดับ ผลการเรียนตามที่กำหนดสำหรับแต่ละระดับ

ธีรศัย ปุรณโชติ (2538) ได้กล่าวถึงการประเมินผลการทำโครงการวิทยาศาสตร์ของ นักเรียนนั้น มีเกณฑ์ที่ควรพิจารณาในการให้คะแนนหรือประเมินคุณค่าของโครงการดังนี้

1. ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึงความแปลกใหม่ของเรื่องที่ทำ วิธีการศึกษา ค้นคว้า เครื่องมือหรือวัสดุอุปกรณ์ในการทำโครงการ ฯลฯ ทั้งนี้ความแปลกใหม่ต้องกล่าว หมายถึง ความแปลกใหม่ สำหรับระดับของนักเรียนผู้ทำโครงการเอง

2. ความถูกต้องและเหมาะสมของวิธีการศึกษาค้นคว้า หมายถึงได้มีการนำวิธีการทาง วิทยาศาสตร์มาใช้ในการทำโครงการอย่างถูกต้องและเหมาะสมเพียงไร ทั้งในการกำหนด ปัญหาและขอบเขตของปัญหา การตั้งสมมติฐาน (ถ้ามี) การรวบรวมข้อมูลหรือการทดลอง การวัดและควบคุมตัวแปร การสรุปผลของการศึกษาค้นคว้า ฯลฯ

3. การเขียนรายงานของโครงการและ/หรือการจัดแสดงโครงการ หมายถึงความถูก ต้องและความชัดเจนของการสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจโครงการ เช่น รายงานที่ได้เขียนขึ้นมี ความถูกต้องครบถ้วนตามหลักของการเขียนรายงานโครงการเพียงใด การจัดแสดงโครงการ ช่วยให้ผู้ชมเข้าใจโครงการที่ทำได้เพียงใด มีความชัดเจน สวยงามและดึงดูดความสนใจ เพียงใด

4. การอธิบายโครงการด้วยวาจา หมายถึงความสามารถในการพูดอธิบายโครงการ และตอบข้อซักถามต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว และเหมาะสม

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การประเมินผลโครงการนั้นต้องมีการประเมินอย่างรอบด้านคือ มีผู้ ประเมินโครงการทั้งที่เป็นผู้เรียนด้วยกัน ครูผู้สอน ผู้เชี่ยวชาญ หรือแม้แต่บุคคลภายนอกยัง สามารถประเมินโครงการได้

8. เทคโนโลยีกับการเรียนรู้แบบโครงงาน

เทคโนโลยีสามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ในกระบวนการต่างๆ ในการทำงาน ตั้งแต่ต้นจนจบ ดังที่ Moursand (1998) ได้เสนอ ดังนี้

- 1.1 การร่างโครงงานโดยใช้โปรแกรมประมวลผลคำ
- 1.2 เครื่องมือสร้างภาพต่าง ๆ ก่อให้เกิดแรงดลใจ
- 1.3 ทรัพยากรต่าง ๆ บนเวลต์ ไวท์ เว็บ
- 1.4 ฐานข้อมูล
2. การทำวิจัยและวิเคราะห์จาก
 - 2.1 ชีตีروم
 - 2.2 การใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์
 - 2.3 ฐานข้อมูล
 - 2.4 การใช้ชาร์ท และ กราฟต่าง ๆ
 - 2.5 การค้นหาจากเว็บ
3. กระบวนการนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ เช่น
 - 3.1 เว็บเพจ
 - 3.2 สไลด์
 - 3.3 นิตยสาร หนังสือพิมพ์
 - 3.4 กราฟและชาร์ท
 - 3.5 ไฮเปอร์มีเดีย
 - 3.6 ภาพยนตร์
 - 3.7 รายงาน เป็นต้น

Blumenfeld (1991) ได้กล่าวถึงบทบาทของการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะการใช้ร่วมกับแนวการสอนแบบโครงงาน ไว้ว่า เทคโนโลยีจะช่วยเพิ่มความสนใจในการทำโครงงานของนักเรียนและครู นอกจากนี้เทคโนโลยียังช่วยให้การทำโครงงานมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการนำเสนอผลงานการค้นคว้าโดยใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งสรุปบทบาทของเทคโนโลยีที่มีต่อการเรียนการสอนตามแนวการสอนแบบโครงงานได้ ดังนี้

1. เพิ่มความสนใจในการจัดการเรียนการสอน คือ เทคโนโลยีจะช่วยเพิ่มความท้าทายในการค้นคว้าของนักเรียน เพราะเทคโนโลยีสามารถเสนอข้อมูลได้หลากหลายระดับที่เหมาะสมกับความรู้ความชำนาญของนักเรียนแต่ละระดับ นอกจากการเป็นแหล่งข้อมูลที่กว้างขวางแล้ว เทคโนโลยียังเป็นสื่อกลางที่ให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้กับเพื่อนหรือบุคคลที่อยู่ห่างไกลออกไปผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมโยงเข้าด้วยกัน และสุดท้ายก็คือการใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการนำเสนอความรู้สิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการเรียนด้วย

2. การเข้าถึงข้อมูล คือ กระบวนการทำโครงการ นักเรียนจำเป็นที่จะต้องเข้าถึงข้อมูลที่สำคัญ ๆ โดยเฉพาะความคิดหลักสำคัญ ความคิดรวบยอด และเนื้อหาวิชาที่ศึกษา ซึ่งตรงจุดนี้ เทคโนโลยีสามารถที่จะนำเสนอได้ ในสมัยก่อนนักเรียนอาจหาข้อมูลจากหนังสือเป็นหลัก แต่ปัจจุบันเพียงนั้นอยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์ นักเรียนก็สามารถเรียกดูข้อมูลอะไรก็ได้ตามต้องการ เช่น เอนไซโคพีเดียอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Encyclopedia) สัญญาณดาวเทียม หรือเครื่องขยายประชุมทางไกลเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลกับบุคคลอื่นที่อยู่ห่างไกล เป็นต้น แต่การที่นักเรียนได้เข้าถึงข้อมูลเหล่านี้ได้ก็อาจไม่เกิดประโยชน์ ถ้านักเรียนขาดการเลือกข้อมูลที่จำเป็น ดังนั้นครูจึงต้องเข้ามามีบทบาทในการจัดเตรียม สำรวจแหล่งข้อมูลไว้ล่วงหน้า

3. การนำเสนอที่เร่าใจ คือ สื่อทางเทคโนโลยีสามารถแสดงข้อมูลได้หลายรูปแบบที่เรียกว่าสื่อผสม (Multimedia) คือ มีทั้งข้อความ เสียง สี ภาพ ลวดลายต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งการเสนอในหลากหลายรูปแบบนี้จะมีส่วนช่วยเพิ่มความเข้าใจในการเรียนมากขึ้น นอกจากนี้เทคโนโลยียังช่วยให้นักเรียนได้สร้างการนำเสนอได้ง่ายขึ้น ทำให้นักเรียนได้คิดトリเริ่มสร้างสรรค์ในการสร้างเพื่อนำเสนอข้อมูล ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกในทางบวก กับการเรียน เพราะคอมพิวเตอร์สามารถตอบโต้ได้รวดเร็วและราคาก็ยังถูกลงอีกด้วย

4. ช่วยจัดการงานที่ซับซ้อนและช่วยในการสร้างงานที่ง่ายขึ้น ในช่วงท้ายของการทำโครงการ นักเรียนจะต้องสร้างขึ้นงานหรือผลผลิตจากการเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรมขึ้นมา ซึ่งสามารถนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการสร้างงานนี้ได้ เช่น การนำคอมพิวเตอร์มาช่วยสร้างขึ้นงาน การนำเสนอ โดยเป็นการผ่อนทั้งแรงกายและความเห็นอย่างล้ำทางจิตใจของผู้เรียน โปรแกรมที่ช่วยในการทำงาน เช่น โปรแกรมประมวลผลคำ โปรแกรมสเปรดชีส (Spreadsheets) เดสทอป พับลิชชิ่ง (Desktop Publishing) เป็นต้น

Ferretti และ Okolo (1996) ได้เรียกกลักษณะของการทำโครงการที่มีการนำเสนอ เทคโนโลยีที่มีลักษณะมัลติมีเดียร่วมด้วยว่า “Multimedia design project” โดยสรุปสั้น ๆ ไว้ว่า เป็นการทำโครงการที่นักเรียนได้ใช้เทคโนโลยีมัลติมีเดียนในการแสดงให้เห็นผลจากการสืบสอบค้นค่าวาของตนเอง

นอกจากนี้ เพอเรตติ และ โอลิโคล ได้อธิบายขยายความคำว่า ระบบมัลติมีเดียที่ใช้ใน การศึกษา (Educational Multimedia) เป็นการนำเสนอสิ่งที่สามารถแสดงข้อความ ภาพกราฟฟิก ภาพอะนิเมชั่น เสียง ดนตรี รูปภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวรวมเข้าเป็นระบบเดียวกัน โดยใน การเรียนการสอนแบบโครงการ นักเรียนสามารถนำระบบหรือเครื่องมือมัลติมีเดียมาใช้งานได้ ในหลายลักษณะ เช่น การใช้เป็นแหล่งข้อมูล ฐานข้อมูลที่สามารถเร้าความสนใจได้ในปริมาณ ข้อมูลที่มากมายมหาศาล การใช้เป็นเครื่องมือในการนำเสนอผลงาน และการใช้เป็นเครื่องมือ ในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

สำหรับประโยชน์ของการนำเทคโนโลยีมัลติมีเดียเข้ามาใช้ในการเรียนการสอนแบบ โครงการ เพอเรตติ และโอลิโคล ได้เสนอว่ามัลติมีเดียจะช่วยทำให้การเรียนการสอนแบบ โครงการมีความสมบูรณ์และเกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น ซึ่งได้สรุปประโยชน์ของมัลติมีเดียในการ สอนแบบโครงการได้ว่า

1. นักเรียนได้สำรวจสภาพของระบบมัลติมีเดีย และได้ฝึกควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งไม่สามารถเป็นไปได้ในการเรียนโดยใช้เว็บไซต์ อุปกรณ์การเรียนการสอนแบบปกติทั่วไป
 2. นักเรียนสามารถเลือกเพื่อน และเน้นข้อมูลที่สำคัญที่สุดที่นักเรียนต้องการได้ กระบวนการนี้เริ่มจากการที่นักเรียนได้ตั้งเป้าหมายในการค้นคว้าของตนเอง ต่อมาคือการที่นักเรียนได้หาข้อมูลที่สนใจ และได้ใช้วิธีการค้นคว้าตามแนวทางเฉพาะบุคคล ซึ่งจะช่วยเชื่อมโยงความรู้ที่ค้นหา กับความรู้เดิมของนักเรียน
 3. โปรแกรมการเรียนการสอนในลักษณะมัลติมีเดียที่นำมาผสมกับโครงงาน และฐานข้อมูลต่าง ๆ จะช่วยสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างมาก
 4. เครื่องมือทางมัลติมีเดียช่วยเหลือนักเรียนในการพัฒนาการนำเสนอ ซึ่งเป็นการนำเสนอผลจากการค้นคว้าที่ผ่านกระบวนการที่ผ่านมา ให้เป็นรูปภาพ ฯลฯ
 5. นักเรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างงานทางมัลติมีเดียของตน และได้นำเสนอผลงานของตนต่อเพื่อนร่วมชั้นหรือผู้ที่สนใจคนอื่น ๆ ซึ่งจะทำให้เกิดโอกาสในการแลกเปลี่ยน อภิปรายความคิดกับบุคคลอื่น ๆ
- Carver et al. (1992) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการเรียนการสอนแบบโครงงานที่ใช้ระบบมัลติมีเดียว่า มีขั้นตอนที่สรุปได้ดังนี้
1. นักเรียนได้มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในการทำงานชุดหนึ่ง ๆ ซึ่งมีความซับซ้อน หลายขั้นตอน
 2. ตีความหัวข้อที่จะศึกษาออกเป็นหัวข้อย่อย ๆ
 3. เรียงลำดับหัวข้อย่อยที่จะศึกษาตามลำดับความเหมาะสม
 4. บูรณาการข้อมูลหลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกัน
 5. แปลความคิดของตนให้ออกมาเป็นรูปแบบในการนำเสนอ
 6. ตัดสินใจออกแบบองค์ประกอบต่าง ๆ ในการนำเสนอ

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบโครงงานนั้นเป็นการเรียนการสอนที่สามารถนำเทคโนโลยีเว็บเข้ามาช่วยสนับสนุนในการเรียนการสอนได้ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียนในการค้นคว้าข้อมูล เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม พูดคุยกันได้สะดวกยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการเพื่อความสนใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อีกด้วย

ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีค่านิยม (Value)

ค่านิยม (Value) หรือบางครั้งเรียกว่า “ค่า หรือคุณค่า” ของสิ่งใดก็ตามที่ทำให้บุคคลหรือกลุ่ม หรือสังคมมีความสนใจ เชื่อถือและยอมรับว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อตนเอง ต่อกลุ่ม หรือต่อสังคม ค่านิยมจึงเป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของสังคม ซึ่งจะระบุรื่น หรือเจริญก้าวหน้าพัฒนาไปมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับค่านิยมที่เหมาะสมกับบุคคลในอันที่จะสอดคล้องกับนโยบายของสังคมนั้น ๆ (ติน ปรัชญาพุทธิ์, 2528)

1. ความหมาย

Milton Rokeach (1968) ได้ให้ความหมายของคำว่า ค่านิยม ไว้ว่า หมายถึง รูปแบบของความเชื่อ (belief) ที่แต่ละคนยึดถืออยู่ว่าแต่ละคนควรปฏิบัติ tonอย่างไร หรือสิ่งใดมีคุณค่าไม่มีคุณค่า โดยทั่วไปค่านิยมลัมพันธ์กับทุกสิ่ง และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล ค่านิยมยังมีความหมายเป็นมาตรฐานในการตัดสินใจว่าสิ่งใดเลวหรือดี และใช้ในการตัดสินพฤติกรรมของแต่ละบุคคลด้วย

Dictionary of Modern Sociology (1969) ได้ให้คำอธิบายว่า ค่านิยม คือ สิ่งที่กลุ่มสังคมหนึ่ง ๆ เห็นว่าเป็นสิ่งที่มีค่าควรแก่การกระทำ น่ากระทำ น่ายกย่อง หรือเห็นว่าถูกต้อง Carter V. Good (1973) ได้ให้ความหมายของคำว่าค่านิยม หมายถึง ลักษณะที่พิจารณาว่ามีความสำคัญทางจิตวิทยา สังคม ศีลธรรมหรือสุนทรียภาพ

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2524) ได้ให้ความหมายของคำว่าค่านิยมไว้วัดังนี้ ค่านิยม (Value) คือ วิสัยสามารถของสิ่งใดก็ตามที่เชื่อว่าสนองความปรารถนาของมนุษย์ได้ หรือคุณสมบัติของสิ่งใดก็ตาม ซึ่งทำให้ลิ่งนั้นเป็นประโยชน์ น่าสนใจแก่บุคคลหรือกลุ่มคำนี้ต่างจากคำว่า อรรถประโยชน์ (Utility) เพราะขึ้นอยู่กับความเชื่อของมนุษย์ ของอย่างหนึ่งโดยเนื้อแท้อาจะไม่มีอรรถประโยชน์อย่างใดเลย แต่กลับเป็นที่ยอมรับว่ามีค่าสูงสุดได้ เพราะมนุษย์เชื่อว่าสิ่งนั้นเป็นประโยชน์กับตน นอกเหนือของอย่างเดียว กัน อาจจะมีคำสำคัญบุคคลไม่เหมือนกัน เราจึงไม่สามารถวัดอุบัติมาได้อย่างแน่นอนว่า ของอย่างนั้นมีค่าอย่างไร ในทางสังคมวิทยาใช้คำ “คุณค่า” หรือ “ค่านิยม” ให้หมายถึง สิ่งที่บุคคลยึดถือเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจ และกำหนดการกระทำการของตนเอง

สุนทรี โคงิน และ สันทิ สมัครการ (2522) ได้ให้ความหมายของค่านิยมไว้วัดังนี้ ค่านิยม คือ ความเชื่ออย่างหนึ่งซึ่งมีลักษณะถาวร เชื่อว่าวิถีปฏิบัติบางอย่าง หรือจุดมุ่งหมายของชีวิตบางอย่างนั้นเป็นสิ่งที่บุคคลหรือสังคมเห็นดีเห็นชอบ สมควรจะยึดถือหรือปฏิบัติมากกว่าวิถีปฏิบัติ หรือจุดมุ่งหมายของชีวิตอย่างอื่น

ชนิตา รักษาพลเมือง (2526) มีความเห็นว่าค่านิยมทางสังคมเป็นการตัดสินใจ หรือวินิจฉัย (Judgment) ทางสังคมของสิ่งต่าง ๆ ที่เห็นว่าสำคัญต่อสวัสดิภาพของของปัจเจกบุคคล (Individual) หรือของกลุ่ม ค่านิยมนี้หมายถึง สิ่งที่พิจารณาว่าเป็นสิ่งที่ปราณາอันเกี่ยวข้องกับมนุษย์และพฤติกรรมของมนุษย์กับคนอื่น ดังนั้นคุณค่าอาจเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นวัตถุหรือไม่เป็นวัตถุก็ได้

ติน ปรัชญพุทธ (2530) ได้ให้ความหมายของคำว่าค่านิยม หมายถึง ค่า หรือคุณค่า หรือสิ่งที่บุคคลยึดถือ เป็นเครื่องช่วยตัดสินใจ และกำหนดการกระทำการของตนเอง

ขวัญจิตต์ โภมุก旦 (2539) ได้สรุปว่า ค่านิยม หมายถึง ความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิด ที่บุคคลหรือสังคมเห็นว่ามีคุณค่าอันเป็นหลักเกณฑ์สำหรับนำมาระบุติปฏิบัติ หรือเป็นแนวทางในการตัดสินใจเลือกวิธีการดำเนินชีวิตเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

2. ความสำคัญของค่านิยม

นักจิตวิทยา นักสังคมวิทยาและนักมานุษยวิทยามีความเชื่อว่า ค่านิยมมีความสำคัญขึ้นเป็นอย่างมากต่อวิถีการดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคม เพราะค่านิยมทำหน้าที่เป็นตัวนำ เป็นเครื่องชี้แนวทางให้บุคคลเลือกปฏิบัติ หรือเลือกอุดมการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง (สมบูรณ์ ศala ya ชีวิน, 2526) ตามแนวคิดและประสบการณ์ที่ตนเห็นว่าดี ถูกต้อง ควรแก่การเลือกปฏิบัติ ค่านิยมจะเปลี่ยนแปลงได้ตามสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทางสังคม ชนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม (นีอ่อน กลินรัตน์, 2525) ค่านิยมมีหน้าที่และ ความสำคัญมากต่อการดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคม อันได้แก่ (สำนักงานคณะกรรมการ วัฒนธรรมแห่งชาติ, 2530)

1. ค่านิยมที่ทำหน้าที่เป็นบรรทัดฐาน หรือมาตรฐานของพฤติกรรมทั้งหลายของเรา กล่าวคือ ค่านิยมจะเป็นตัวกำหนดจุดยืนในเรื่องต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ฯลฯ และค่านิยมจะช่วยทำหน้าที่ประเมินการปฏิบัติต่าง ๆ ทั้งของตัวเราและบุคคล อื่น

2. ค่านิยมทำหน้าที่เป็นแบบแผนสำหรับการแก้ไขข้อขัดแย้งต่าง ๆ ในบางกรณีบุคคล ต้องเผชิญกับสถานการณ์บางอย่างที่ขัดแย้งกัน ทำให้เข้าต้องเลือกทางใดทางหนึ่ง ซึ่งบุคคลจะ เลือกทางไหนนั้นค่านิยม หรือระบบค่านิยมที่บุคคลมีอยู่จะช่วยกำหนดทางเลือกให้เรา

3. ค่านิยมทำหน้าที่เป็นแรงจูงใจ หรือผลักดันของบุคคล เช่น บุคคลที่มีค่านิยมในด้าน สุขภาพดีก็จะมีแรงผลักดันให้อายากออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนมีความรอบคอบในการบริโภคอาหาร บุคคลที่มีค่านิยมเกี่ยวกับวัตถุนิยมสูง ก็จะมีความชัยชนะแข็ง และเพียร พยายามในการทำงานเพื่อให้ได้เงิน และสิ่งของที่พึงปรารถนา

4. ค่านิยมทำหน้าที่คุ้มกันมิให้บุคคลประพฤติกระเบียบสังคม หรือทำหน้าที่ด้าน การควบคุมพฤติกรรมของบุคคลนั่นเอง

ด้วยเหตุที่ค่านิยมมีความสำคัญต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคล และผลของ พฤติกรรมของบุคคล ซึ่งเป็นตัวทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ในขณะเดียวกันการ เปลี่ยนแปลงทางสังคม เช่นการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีก็มีส่วนทำให้ค่านิยมใหม่ ๆ เกิดขึ้น ได้เช่นกันนั่นก็คือ ค่านิยมเป็นได้ทั้งเหตุและผลของการเปลี่ยนแปลง

3. ทฤษฎีค่านิยม

ด้วยเหตุที่ค่านิยมมีอิทธิพลและบทบาทที่สำคัญต่อพฤติกรรมมนุษย์ จึงได้มีผู้ ทำการศึกษาเรื่องค่านิยมไว้มาก นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1990 เป็นต้นมา ถือได้ว่าเป็นระยะที่สำคัญ ของความก้าวหน้าในการสร้างทฤษฎีค่านิยม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลงานของ John Dewey (1970 อ้างถึงใน ประสงค์ 马拉กุล ณ อยุธยา, 2523 อ้างถึงใน ชวัญจิตต์ โภมุก旦, 2539) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีเชิงตรรกะ (Studies in Logical Theory) และ

ทฤษฎีการตีค่า (Theory of Valuation) ซึ่งทฤษฎีเหล่านี้เป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อแนวคิดเกี่ยวกับค่าให้ประเมินทางด้านจิตวิทยาและการศึกษามาก

Dewey (1970) ได้อธิบายให้เห็นถึงความสำคัญของค่าให้ประเมินไว้ว่า ค่าให้ประเมินเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของมนุษย์ทุกรูปแบบ และแนวคิดตามทฤษฎีของดิวอีนัน อาจสรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. ค่าให้ประเมินเกิดจากความประณานาของบุคคลที่จะปรับตัวให้เข้ากับความจำเป็นและความต้องการในสภาพชีวิตของเข้า
2. ค่าให้ประเมินก่อให้เกิดแรงกระตุ้น (Vital Impulse) ในอันที่จะสร้างจุดหมายและความมุ่งหวังถึงสิ่งที่นิยม บุคคลจึงเกิดความต้องการและความสนใจที่จะแสวงหาวิธีการและหนทางให้ได้สิ่งที่นิยม
3. การให้ค่าให้ประเมิน เป็นพฤติกรรมที่สามารถศึกษาได้ด้วยวิธีการเชิงวิทยาศาสตร์ในรูปของการสังเกต การวิเคราะห์ การทดสอบและพิสูจน์
4. การทำความเข้าใจค่าให้ประเมินได้อย่างแท้จริงขึ้นอยู่กับความสามารถในการวิเคราะห์ถึงความต้องการในปัจจุบันของบุคคล และการคาดคะเนว่าบุคคลจะได้รับความพึงพอใจได้ในสภาพการณ์ใด และด้วยวิธีการใด กับทั้งต้องมีการวิเคราะห์ประเมินใหม่ (Re-assessment) อยู่เสมอ

นอกจากนี้ Rokeach (1968) เป็นนักจิตวิทยาผู้มีบทบาทในการขยายขอบเขตการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับค่าให้ประเมินออกไปอย่างกว้างขวาง ได้สนับสนุนให้ใช้ค่าให้ประเมินตัวแปรหลักในการศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ เพราะค่าให้ประเมินเป็นแกนกลางในการก่อให้เกิดพฤติกรรมด้านแรงจูงใจ มโนทัศน์ และความสนใจ ทั้งยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในศาสตร์และกิจการทุกสาขา

ตามแนวคิดและทฤษฎีค่าให้ประเมินของ Rokeach นั้น ตั้งอยู่บนหลักทฤษฎีด้านการใช้บุคลิกภาพและทัศนคติ เพื่ออธิบายพฤติกรรมของกลุ่มคน โดยมีฐานคติเกี่ยวกับค่าให้ประเมิน 5 ประการดังนี้

1. ค่าให้ประเมินถือเป็นสิ่งที่สืบเนื่องมาจากการวัฒนธรรม สถาบันทางสังคม และบุคลิกภาพของกลุ่มคนในสังคมนั้น
2. ในขณะเดียวกัน ผลหรืออิทธิพลของค่าให้ประเมิน ก็จะแสดงออกมาทางมโนทัศน์ และพฤติกรรมของทางสังคมของมนุษย์ในเกือบทุกรูปแบบ
3. ปริมาณของค่าให้ประเมินมีอยู่ไม่มากนัก และอยู่ในขอบเขตที่จะนับและศึกษาได้
4. ความแตกต่างของค่าให้ประเมินจะแสดงออกทางระดับ (Degree) มากกว่าทางอื่น
5. ค่าให้ประเมินอาจรวมกันเข้าเป็นระบบค่าให้ประเมินได้

Rath and others (1966) ได้เสนอกระบวนการพัฒนาค่าให้ประเมินซึ่งประกอบด้วย 3 กระบวนการ ในกระบวนการเหล่านี้ประกอบด้วยขั้นตอนทั้งสิ้นรวม 7 ขั้นตอนคือ

1. กระบวนการเลือก (Choosing Freely)
 - ขั้นที่ 1 การเลือกอย่างอิสระ (Choosing Freely)
 - ขั้นที่ 2 เลือกจากทางเลือกหลายทางเลือก (Choosing from Among Alternative)

ขั้นที่ 3 เลือกหลังจากได้พิจารณาไตร่ตรองแล้ว ถึงผลที่จะเกิดขึ้นตามมาของทางเลือกแต่ละทาง (Choosing After Thoughtful Consideration of the Consequences of each Alternative)

2. กระบวนการเห็นคุณค่า (Prizing)

ขั้นที่ 4 ชอบและยินดีกับทางเลือกที่เลือกแล้ว (Cherishing being Happy with the Choice)

ขั้นที่ 5 เต็มใจเปิดเผยทางเลือกของตนให้ผู้อื่นทราบ (Willing to Affirm the Choice Publicly)

3. กระบวนการกระทำ (Acting)

ขั้นที่ 6 ทำบางสิ่งบางอย่างตามทางเลือกที่เลือกแล้ว (Doing Something with The Choice)

ขั้นที่ 7 ทำซ้ำบ่อยๆ จนกลายเป็นแบบแผนในการดำเนินชีวิต (Repeated in Some Pattern of Life)

ขั้นตอนต่างๆ ในกระบวนการเหล่านี้ Rath and others (1966) ได้ขยายความไว้วังนี้

ขั้นที่ 1 การเลือกอย่างอิสระ สิ่งที่ถือเป็นค่า�ันิยมของแต่ละบุคคลนั้นจะต้องเป็นสิ่งที่บุคคลได้เลือกอย่างเสรี ไม่ถูกบังคับหรืออยู่ภายใต้อำนาจใดๆ ในขั้นนี้ อีรัพร อุวรรณโณ (2533 อ้างถึงใน นกดล ภานุวิเชียร, 2540) สรุปประเด็นไว้ว่า การเลือกนั้นควรมีอิสระในขอบข่ายที่เหมาะสม ก่าวกีอ ถ้านำแนวทฤษฎีนี้มาใช้ในโรงเรียน สิ่งที่นักเรียนสามารถเลือกได้อย่างเสรีนั้น จะต้องไม่ขัดกับนโยบายของโรงเรียน และต้องไม่เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความหยาบคายต่างๆ ล้วนในเรื่องที่เป็นข้อกำหนดหรือข้อห้ามในสังคมนั้น គุครนำไปหารือกับสมาชิกในชุมชนก่อนถึงความเหมาะสมที่จะให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกอย่างมีอิสระในประเด็นเหล่านี้ นอกจากนี้ គุต้องไม่ใช้การให้รางวัลหรือการลงโทษสำหรับการเลือกของนักเรียน เพราะจะทำให้การเลือกไม่เป็นไปอย่างอิสระ สำหรับในประเทศไทยนั้น อีรัพร อุวรรณโณ (2533) เห็นว่าสิ่งที่ไม่ควรให้อิสระในการเลือกแก่นักเรียนคือ สิ่งที่ผิดหลักศาสนาอย่างร้ายแรง สิ่งที่ผิดกฎหมาย และกฎระเบียบของโรงเรียน ท้ายสุดคือ สิ่งที่ผิดจากจริยธรรมประเพณี หรือท้องถิ่นออกหนែจากนี้แล้วนักเรียนควรมีอิสระในการเลือกได้

ขั้นที่ 2 เลือกจากทางเลือกหลายทางเลือก สิ่งที่จะเป็นค่า�ันิยมได้นั้นต้องเป็นสิ่งที่มีทางเลือกให้บุคคลได้เลือกหลายทาง ในกรณีที่นำมาใช้กับนักเรียนนั้น គุครทราบทางเลือกทั้งหมดที่นักเรียนได้เลือกมาแล้ว เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนได้พิจารณาทางเลือกอย่างครบถ้วน หรือไม่ ถ้าพบว่าการพิจารณาของนักเรียนยังไม่ครบถ้วน គุครจะกระตุ้นให้นักเรียนได้พิจารณาทางเลือกเหล่านี้ด้วย

ขั้นที่ 3 เลือกหลังจากได้พิจารณาไตร่ตรองแล้วถึงผลที่จะเกิดขึ้นตามมาของทางเลือกแต่ละทาง ผลที่จะเกิดขึ้นนี้หมายถึง ผลดี ผลเสีย และผลกระทบต่างๆ គุครตรวจสอบการพิจารณาของนักเรียน ถ้าพบว่านักเรียนยังพิจารณาไม่ครบถ้วนทางเลือก គุครควร

ถ้ามีกระตุ้นจนนักเรียนพิจารณาจนครบทุกทางเลือกแล้ว ถ้าหากเรียนยังยืนยันทางเลือกที่ตนเลือกไว้แน่น ก็ถือว่าผ่านขั้นนี้ได้

ขั้นที่ 4 ชอบและยินดีกับทางเลือกที่เลือกแล้ว ในกรณีนี้หมายความว่า ถ้าบุคคลไม่มีความชอบหรือยินดีในทางเลือกที่เลือกนั้น ทางเลือกดังกล่าวจะไม่ถือว่าเป็นค่านิยม อาจมีบางกรณีที่ทางเลือกมีอยู่จำกัด ดังนั้นการที่บุคคลเลือกทางเลือกได้อาจไม่ได้ เพราะความชอบก็ได้

ขั้นที่ 5 เต็มใจเปิดเผยทางเลือกของตนให้ผู้อื่นทราบ ถ้าบุคคลยังไม่เต็มใจ เปิดเผยทางเลือกของตน ทางเลือกนั้นยังไม่จัดว่าเป็นค่านิยมของผู้นั้น

ขั้นที่ 6 ทำบางอย่างตามทางเลือกที่เลือกแล้ว ในที่นี้หมายถึงการทำที่มากกว่า การพูดถ้าเป็นการพูดอย่างเดียวตามทางเลือกนั้นยังถือว่าไม่เป็นค่านิยม

ขั้นที่ 7 ทำซ้ำบ่อยๆ จะเป็นแบบแผนในการดำเนินชีวิต สิ่งใดที่บุคคลไม่มีโอกาสได้ทำบ่อยครั้งนัก สิ่งนั้นมักมีโอกาสโน้มถ่ายที่จะกลายเป็นค่านิยม อย่างไรก็ตามแม้จะมีการทำซ้ำบ่อยๆ จะเป็นค่านิยมแล้ว ก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ เพราะสภาพลัษณะเปลี่ยนไป ทำให้บุคคลต้องปรับตัวให้เข้ากับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

ขั้นตอนเหล่านี้ นอกจากจะเป็นกระบวนการพัฒนาค่านิยมของบุคคลแล้วยังจัดเป็นนิยามของค่านิยมดังที่ได้กล่าวไว้แล้วอีกด้วย นอกจากนี้ Rath and others (1966) อีรัพร อุวรรณโณ (2533) ยังได้กล่าวถึงสิ่งซึ่งบ่งค่านิยมอีก 8 ประการ คือ

ประการแรก เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ (Goal or Purpose)

ประการที่ 2 ปณิธาน (Aspiration) หัวปณิธานและเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์นี้ มีความคล้ายคลึงกัน คือเป็นการตั้งความปรารถนาที่จะบรรลุบางสิ่งบางอย่าง แต่ปณิธานจะใช้เวลาในการบรรลุถึงสิ่งนั้นนานกว่าเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ดังเช่น ถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอาชีพที่นักเรียนอยากรู้ในอนาคตกับสิ่งที่นักเรียนต้องการให้บังเกิดขึ้นกันตนภายหลังจากลิ้นสุด การเรียนวิชาคณิตศาสตร์แล้ว ในกรณีนี้ตัวอย่างแรกจะหมายถึงปณิธาน ตัวอย่างหลังจะหมายถึงเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์

ประการที่ 3 เจตคติ ตามแนวคิดของ Rath and others (1966) หมายถึง ที่ตั้งใจในทางสนับสนุน หรือต่อต้านบางสิ่งบางอย่าง ดังเช่น ความเห็นของนักเรียนที่กล่าวออกมาก็เป็นคำพูดว่าตนสนับสนุนความเสมอภาคระหว่างชายกับหญิง เป็นต้น

ประการที่ 4 ความสนใจ (Interests) ในประเด็นนี้ต้องสังเกตจากพฤติกรรมของนักเรียนว่า ความสนใจที่นักเรียนมีต่อสิ่งใดนั้นเป็นเรื่องชั่วขณะหรือเป็นเรื่องจริงจัง ถ้าเป็นเรื่องจริงจังโอกาสที่จะพัฒนาขึ้นเป็นค่านิยมก็มีมากขึ้น

ประการที่ 5 อารมณ์ ความรู้สึก (Feeling) เป็นปฏิกิริยาที่นักเรียนมีต่อบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งแสดงออกได้หลายลักษณะ เช่น ดีใจ เสียใจ ตื่นเต้น โกรธ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้อาจไม่ใช่ค่านิยมก็ได้ ครูจึงควรช่วยให้นักเรียนตระหนักรู้ว่า อารมณ์ความรู้สึกนั้นๆ สะท้อนออกมายังค่านิยมของนักเรียนหรือไม่

ประการที่ 6 ความเชื่อ (Belief and Conviction) ครูอาจตรวจสอบความเชื่อของนักเรียนว่าเป็น หรือไม่เป็นสิ่งที่สะท้อนค่านิยมได้โดยการซักถาม

ประการที่ 7 กิจกรรม (Activities) เป็นการกระทำของนักเรียน การที่นักเรียนได้กระทำสิ่งใดหรือเข้าร่วมกิจกรรมใดบ่อยๆ นั้น อาจไม่ได้สะท้อนถึงค่านิยมของนักเรียนก็ได้ แต่นักเรียนอาจกระทำสิ่งนั้นด้วยเหตุผลอื่น เช่น ตามเพื่อน เป็นต้น ครูจึงควรต้องตรวจสอบสาเหตุของการกระทำนั้นให้ทราบแห่งซัด

ประการสุดท้าย ความกังวล ปัญหาและอุปสรรค (Worries, Problems, Obstacles) สิ่งเหล่านี้อาจสะท้อนถึงค่านิยมของนักเรียนได้ เช่น ความกังวลที่ว่าตนอาจเรียนเก่งสูสีเพื่อนไม่ได้ อาจสะท้อนถึงค่านิยมในการประสบความสำเร็จทางการศึกษา เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ครูมีโอกาสพบบ่อยในชั้นเรียนและมีโอกาสพัฒนาเป็นค่านิยมได้ โดยครูอาจใช้คำถามกระตุนให้นักเรียนได้ค้นหาว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผ่านขั้นตอนทั้ง 7 ขั้นดังกล่าวมาแล้วหรือไม่ ถ้าผ่านขั้นตอนเหล่านี้ทั้งหมดแสดงว่าสิ่งเหล่านี้มีศักยภาพเป็นค่านิยมได้

เนื่องจากฤทธิ์มุ่งเน้นที่การทำความกระจ่างในค่านิยม Rath and others (1966) และธีระพร อุวรรณโณ (2533) เสนอไว้ว่ากระบวนการในฤทธิ์มุ่งเน้นที่หมายหัวใจ นำมาใช้กับผู้ที่มีความลับสน หรืออย่างไม่มีความกระจ่างในค่านิยมของตน โดยบุคคลเหล่านี้มักมีลักษณะอยู่ 8 ประการต่อไปนี้

ประการแรก เฉยเมย (The Apathetic, Listless, Disinterested Child) มักขาดความสนใจต่อสิ่งต่างๆ อย่างจริงจัง ชอบมองออกไปนอกหน้าต่าง เล่นกับของในกระเบื้องเงินฝันกลางวัน ไม่ตื่นเต้นกับเรื่องใดๆ งุนใจได้ยาก อาจทำงานที่ผู้อื่นบอกให้ทำได้ แต่ไม่สนใจต่อสิ่งที่ทำ เป็นต้น

ประการที่ 2 จับจด (The Flighty Child) มีช่วงความสนใจลื้น เปลี่ยนความสนใจได้ง่าย และสนใจหลายสิ่งหลายอย่างแต่เพียงชั่วขณะ

ประการที่ 3 มีความไม่แน่ใจมาก (The Very Uncertain Child) ผู้ที่มีลักษณะเช่นนี้มักตัดสินใจเลือกลงตัวไม่ได้ แม้จะมีทางเลือกง่ายๆ ให้ มีความสงสัยว่า ตนต้องการหรือชอบอะไร มักชอบให้ผู้อื่นตัดสินใจให้ตนเอง และไม่ชอบเข้าไปเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่ต้องมีการตัดสินใจ

ประการที่ 4 มีความไม่คงเส้นคงวามาก (The Very Inconsistent Child) มักเป็นบุคคลที่ทำหลายสิ่งหลายอย่างขัดกันเอง เช่นวันนี้ทำอย่างหนึ่งอีกวันทำในสิ่งตรงกันข้าม หรืออาจทำสิ่งที่ขัดกันเองในเวลาเดียวกันก็ได้ เช่น คนที่มีความซื่อสัตย์แต่ขณะเดียวกันก็พูดเท็จด้วย

ประการที่ 5 เปลี่ยนแปลงได้ง่าย (The Drifting Child) มักกระทำสิ่งต่างๆ โดยไม่มีการวางแผน ไม่วิตกังวลต่อสิ่งใดๆ ไม่มีสิ่งใดที่เป็นสิ่งสำคัญ

ประการที่ 6 คล้อยตามจนเกินกว่าเหตุ (The Overconforming Child) เป็นคนไม่มีจุดยืนเป็นของตนเอง บางครั้งทำตามในสิ่งที่ครูหรือผู้ใหญ่ต้องการให้ทำ แต่ถ้าเพื่อนต้องการให้ทำในสิ่งที่ตรงกันข้ามก็มักยอมทำงานความต้องการของเพื่อน

ประการที่ 7 มีความคิดเห็นขัดแย้งกับคนอื่นจนเกินกว่าเหตุ (The Overdissenting Child) ชอบขัดแย้งกับผู้อื่นโดยเฉพาะผู้มีอำนาจเหนือตน เช่น ครู หรือพ่อแม่ บางครั้งการขัดแย้งนั้นกระทำเพียงเพื่อให้ได้ขัดแย้งเท่านั้น

ประการที่ 8 นักแสดงบทบาท (The Role-Playing Child) ชอบแสดงบทบาท เป็นคนอื่นๆ ไม่เป็นตัวของตนเอง บางครั้งชอบแสดงเป็นตัวตลกในชั้น เป็นวีระบุรุษ หรือเป็นผู้เสียสละ เป็นต้น

ลักษณะทั้ง 8 ประการนี้ อาจเรียกว่า ประเภทพฤติกรรมที่เกี่ยวกับค่านิยม (Value Related Behavioral Types) การที่นักเรียนมีลักษณะดังกล่าวนี้ อาจไม่ได้หมายความว่า มีความสับสนในเรื่องค่านิยมเสมอไป อาจมีสาเหตุสืบเนื่องมาจากปัญหาทางกาย หรือทางจิตใจ ในกรณีที่ไม่ได้มีปัญหาเช่นนี้ อาจคาดได้ว่านักเรียนมีความสับสนในค่านิยม การนำกระบวนการทำค่านิยมให้กระจุ่งมาใช้กับนักเรียนเหล่านี้ จะช่วยให้ประเภทพฤติกรรมที่เกี่ยวกับค่านิยมนี้ลดลงได้

4. ประเภทของค่านิยม

นักการศึกษาหลายท่านจำแนกประเภทของค่านิยมไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

พนัส หันนาคินทร์ (2526) แบ่งประเภทของค่านิยมไว้ 2 ประเภท คือ

1. ค่านิยมในด้านการใช้สอยหรือเป็นเครื่องมือ (Instrumental Values) หมายถึง ค่านิยมที่เกิดจากการที่บุคคลจะใช้เพื่อให้เกิดผลอย่างอื่นตามมา

2. ค่านิยมภายใน (Intrinsic Values) หมายถึง ค่านิยมที่อยู่ในตัวเองของลิงต่าง ๆ ค่านิยมนั้นมีอยู่ในตัวของมันเองไม่ได้พึงสิ่งอื่น และมีลักษณะโดยเฉพาะของมัน

สมบูรณ์ ศาลายาชีวิน (2526) แบ่งค่านิยมออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ค่านิยมส่วนบุคคล เป็นค่านิยมที่บุคคลเลือกอย่างมีอิสรภาพไม่เกี่ยวกับผู้อื่น เช่น ความงาม ความสงบสุขทางใจ ความยั่น เป็นต้น

2. ค่านิยมด้านสังคม เป็นค่านิยมที่จะเป็นแนวทางซึ่งการปฏิบัติของบุคคลต่อคนอื่น โดยคำนึงถึงผู้อื่น และการยอมรับปั้นสตานสังคม เช่น ความกตัญญูรักภูมิ การช่วยเหลือผู้อื่น ความสุภาพอ่อนน้อม เป็นต้น

Spranger (1928 อ้างถึงในประสาร มาลาภุ ณ อุฐอรา, 2523 อ้างถึงใน ขวัญจิตต์ โภมุกต์แตง, 2539) ได้จำแนกค่านิยมของมนุษย์ออกเป็น 6 ประเภท คือ

1. ค่านิยมเชิงทฤษฎี (Theoretical Value) ได้แก่ ความต้องการค้นพบสิ่งธรรมเป็นจริง ซึ่งอาจทำได้โดยการสังเกต การทดลองเชิงวิทยาศาสตร์ หรือโดยการใช้เหตุผลเชิงตรรกะ (Logical Reasoning) ความต้องการ การจัดรวมความรู้ต่าง ๆ เข้าเป็นลำดับ หรือเป็นระบบ

2. ค่านิยมเชิงเศรษฐกิจ (Econonaical Value) คือ ความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อม อุรุกิจ ทรัพย์สินเงินทอง และการแข่งขันในเรื่องเหล่านี้

3. ค่านิยมเชิงสุนทรีย์ (Aesthetic Value) คือ ความต้องการที่เกี่ยวข้องกับความชื่นชม พึงพอใจในความงาม รูปแบบ และความเหมาะสมสมกลมกลืนในลักษณะต่าง ๆ

4. ค่านิยมเชิงสังคม (Social Value) ได้แก่ ความรักเพื่อนมนุษย์ ความเอาใจใส่ ความผูกพันกับความสุข และสวัสดิภาพเพื่อนมนุษย์และสังคมส่วนรวม

5. ค่านิยมเชิงการเมือง (Political Value) คือ ความต้องการแสวงหาอำนาจอิทธิพล และชื่อเสียง

6. ค่านิยมเชิงศาสนา (Religious Value) ได้แก่ ความเชื่อ และยึดถือว่าชีวิตเป็นส่วนหนึ่งของจักรวาล ซึ่งมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ศาสนาหรือจุดมุ่งหมายอันสูงสุด ครอบคลุมอยู่ ซึ่งการตั้งปรัชญาชีวิตก็เป็นไปตามแนวคิดนี้

Milton Rokeach (1979) แบ่งค่านิยมของบุคคลออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ค่านิยมจุดมุ่งหมายปลายทาง (Terminal or Ends Values) คือ ค่านิยมที่แต่ละบุคคลต้องการไปถึง หรือเป็นจุดมุ่งหมายปลายทางที่บุคคลพึงบรรลุนา มี 18 อย่าง ได้แก่ ความสุขสันติสุข ความรู้สึกภูมิใจในความสำเร็จ ความสงบสันติสุข ของโลก ความเป็นผู้ดีสุนทรียภาพ ความเสมอภาค ความมั่นคงในครอบครัว ความสีเสรีภาพ ความสุข ความสามัคคีกลมเกลียวกันในกลุ่ม ความพร้อมทางความรัก ความปลดปล่อยแห่งชาติ การใช้ชีวิตอย่างตามสบาย ความปลดปล่อยในชีวิต การเคารพตนเอง การได้รับการยอมรับในสังคม การมีมิตรที่ดี และความรอบรู้

2. ค่านิยมที่เป็นแนวทางปฏิบัติ (Instrumental or Means Values) ค่านิยมที่มีความเกี่ยวข้องกับความเชื่อ หรือความรู้สึกนึกคิดที่เป็นรูปแบบของพฤติกรรมที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของชีวิต มี 18 อย่าง ได้แก่ ความทะเยอทะยาน การยอมรับพึงความคิดเห็นของผู้อื่น ความสามารถ ความสนุกสนาน ความสะอาด ความกล้าหาญ การรู้จักให้อภัย ความโอบอ้อมอารี ความซื่อสัตย์ ความมุ่งมั่น สร้างสรรค์ การพึงพาตนเอง ความมีไหวพริบปฏิภาณ ความมีเหตุผล ความรัก ความอ่อนน้อม ความสุภาพ ความรับผิดชอบ และการรู้จักรู้คุณตนเอง

Roger Straughan and Jack Wrigley (1980 อ้างถึงใน ขวัญจิตต์ โภมุก旦, 2539) ได้แบ่งค่านิยมออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. ค่านิยมเชิงศีลธรรม (Moral Values) คือ ค่านิยมที่ใช้ในการตัดสินคุณค่าของพฤติกรรมและผลของพฤติกรรม ซึ่งมีผลต่อวิถีการดำเนินชีวิตและความพากเพียรของตนเองและผู้อื่น

2. ค่านิยมเชิงสุนทรีย์ (Aesthetic Values) คือ ค่านิยมที่เราใช้ในการตัดสินคุณค่าของพฤติกรรมและผลของพฤติกรรม ซึ่งมีผลกระทบต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในแบบของความรู้สึกนึกคิด

3. ค่านิยมเชิงสังคม (Social Values) คือ ค่านิยมที่บุคคลใช้เป็นหลักในการตัดสินคุณค่าของพฤติกรรม และผลของพฤติกรรม ในส่วนที่มีผลกระทบต่อแบบแผนการดำเนินชีวิตของกลุ่มและชุมชน

4. ค่านิยมเชิงศาสนา (Spiritual Values) คือ ค่านิยมที่ใช้เพื่อการตัดสินคุณค่าของพฤติกรรม และผลของพฤติกรรม ซึ่งมีผลต่อการช่วยให้บุคคลบรรลุจุดมุ่งหมาย หรือเห็นคุณค่าของชีวิต

5. ค่านิยมเชิงสติปัญญา (Intellectual Values) คือ ค่านิยมที่คนยึดถือความสามารถด้านสติปัญญาเป็นหลักในการตัดสินคุณค่าของพฤติกรรม และผลของพฤติกรรมจะช่วยให้

บุคคลได้มองเห็นภาพรวมของสิ่งต่าง ๆ ในโลกที่อยู่รอบตัว ธรรมชาติ สิ่งที่มนุษย์มองเห็น ด้วยกัน

Edwin Fenton (1966) ได้จำแนกค่านิยมออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ค่า�ิยมเชิงพฤติกรรม (Behavioral Values) เป็นค่า�ิยมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมในห้องเรียน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนรู้จักเคารพในสิทธิของผู้อื่น มีความสุภาพอ่อนโยน รู้จักกาลเทศะและมีใจยุติธรรม

2. ค่า�ิยมที่เป็นวิธีปฏิบัติ (Procedural Values) เป็นค่า�ิยมที่เกี่ยวข้องกับค่า�ิยมทางวิทยาศาสตร์ หรือความจริง และรวมถึงการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีเหตุผลและเป็นคนซ่าบคิด ชอบแสวงหาความรู้

3. ค่า�ิยมแห่งชีวิต (Substantive Values) เป็นค่า�ิยมที่เกี่ยวข้องกับการเมือง ศาสนา ศีลธรรม และค่า�ิยมที่แต่ละคนนับถือ

5. การวัดค่า�ิยม

เนื่องจากค่า�ิยมเป็นนามธรรม และมีสภาวะซับซ้อนเข้าใจยาก จึงจำเป็นต้องมีกระบวนการวิเคราะห์ค่า�ิยมอย่างรัดกุม จึงจะสามารถตอบอภิได้ว่าค่า�ิยมของบุคคลนั้น ๆ คืออะไร มีนักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาการวัดค่า�ิยมดังนี้

Robin William (1964) กล่าวว่า การที่เราจะทราบว่าคนเราหรือสังคมมีค่า�ิยมอย่างไร จะสังเกตได้จากการพฤติกรรม 4 ประการ คือ

1. การเลือกทำอย่างใดอย่างหนึ่งในชีวิตประจำวันของบุคคลในสังคมขณะนั้น ๆ
2. ความสนใจในเรื่องต่าง ๆ ของบุคคลในสังคม
3. ความคิดเห็นของคนในสังคมที่แสดงออกในลักษณะการเขียน การแสดงความคิดเห็น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงหลักการ อุดมการณ์ ตามค่า�ิยมของผู้เขียน หรือผู้แสดงความคิดเห็น
4. การสนทนาของบุคคลทั่ว ๆ ไป ตลอดจนถึงกิจกรรมต่าง ๆ ประจำวัน

Nannally (1967 อ้างถึงใน ชวัญจิตต์ โภมุทแดง, 2539) กล่าวว่า การศึกษา หรือการวัดค่า�ิยมก็มีลักษณะคล้ายคลึงกับการวัดความสนใจ หรือแม้แต่เจตคติ ทั้งนี้ เพราะค่า�ิยมความสนใจ และเจตคติมีลักษณะใกล้เคียงกัน ถึงแม้จะไม่ใช้อย่างเดียวกันก็ตาม แม้เครื่องมือ (Instrument) ที่ใช้วัดความสนใจ หรือเจตคติ ก็สามารถนำมาใช้กับการวัดค่า�ิยมได้ โดยเฉพาะเครื่องมือประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เป็นเครื่องมือที่นิยมใช้กับเรื่องดังกล่าวได้ดี

Kerlinger (1973 อ้างถึงใน ชวัญจิตต์ โภมุทแดง, 2539) กล่าวว่า ค่า�ิยมของคนเรา นั้นสามารถวัดได้จากพฤติกรรม เจตคติหรือความคิดเห็นของคนเรา ทั้งนี้เนื่องจากค่า�ิยมเป็นการแสดงความนิยมชมชอบต่อบุคคล สิ่งของ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยการประเมินค่า และค่า�ิยมของคนเรา นั้นจะแสดงออกในทิศทางที่ดี หรือไม่ดี ควรทำหรือไม่ควรทำ เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย

ไฟบูลีย์ ช่างเรียง (2516 อ้างถึงใน ประยุทธ์ สุกก้อนทอง, 2535) อธิบายถึงการสังเกตค่าณิยมของสังคมมนุษย์และสังคมว่า อาจสังเกตค่าณิยมของมนุษย์ได้หลายทางคือ

1. ดูจากสิ่งที่บุคคลเลือก (Choosing Objects) ในชีวิตประจำวัน คือ ดูว่าโดยทั่วๆ ไปคนในสังคมนั้นเลือกทำอะไร เชื่ออะไร และเลือกไปไหน

2. ดูจากทิศทางของความสนใจ (Direction of Interest) คือ ดูว่าโดยทั่วๆ ไปคนในสังคมนั้นสนใจอะไร ในทางไหน หรือสนใจทำอะไรในชีวิต สังคมส่วนใหญ่ ชีวิตการทำงาน ชีวิตครอบครัว หรือแม้ในชีวิตส่วนตัว

3. ดูจากคำพูดที่แสดงออกโดยทั่วๆ ไป คนเรามักจะพูดว่าสิ่งนี้ดี สิ่งนั้นไม่ดี ความประพฤติอย่างนั้นไม่ดี น่าเกลียด ซึ่งสิ่งเหล่านี้เองเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความปรารถนาของคนในสังคมนั้นๆ

4. ดูได้จากคำพูดที่ใช้สันหนา สังเกตจากคำพูด และแนวความคิดบางอย่างซึ่งทำให้คุ้งสันหนาพอใจ หรือໂกรธจนเห็นได้ชัด คำพูดที่โต้ตอบกลับไปกลับมาเป็นแนวทางที่ช่วยให้เราทราบค่าณิยมของคนนั้นได้บ้าง

ไฟฟูร์ย์ เครื่อแก้ว (2523 อ้างถึงใน ประยุทธ์ สุกก้อนทอง, 2535) กล่าวถึงการสังเกตค่าณิยมของคนเราว่า การที่จะทราบค่าณิยมของบุคคล จะสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ 5 ประการ คือ

1. ดูจากสิ่งที่บุคคลได้เลือกปฏิบัติในชีวิตประจำวันของเข้า
2. ดูจากทิศทางความสนใจของบุคคล คนเราแต่ละคนจะมีทิศทางความสนใจที่พ้องจะสังเกตได้
3. ดูจากคำพูดที่แสดงออกโดยทั่วๆ ไป เพราะคนเรามักแสดงค่าณิยมออกมาทางคำพูดเสมอ

4. ดูจากคำพูดที่ใช้ในการสันหนา ซึ่งจะสามารถบ่งบอกถึงค่าณิยมของบุคคลนั้น ๆ
5. ดูได้จากการคิดการเขียนของบุคคล ซึ่งมักแสดงออกถึงหลักการ อุดมการณ์ ความคิดเห็น ความฝันและสนใจของตัวเองออกแบบเสมอ สิ่งเหล่านี้เป็นแนวทางที่จะเข้าใจค่าณิยมของแต่ละคนได้เป็นอย่างดี

อาทิตย์ อุตอามาตย์ (2524 อ้างถึงใน ประยุทธ์ สุกก้อนทอง, 2535) กล่าวถึงการวัดค่าณิยมว่า ค่าณิยมสามารถวัดได้จากพฤติกรรมภายใน และพฤติกรรมภายนอกของบุคคลต่าง ๆ ได้ เช่น ความคิดเห็น ความสนใจ ความรู้สึก เจตคติหรืออุดมการณ์ ซึ่งพฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ แสดงให้เห็นถึงลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น การงาน อาชีพ สันหนา การเขียน ตลอดจนถึงการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน เป็นต้น

การวัดค่าณิยมสามารถกระทำได้โดย สังเกตจากพฤติกรรมที่บุคคลที่แสดงออกทั้งจากคำพูด การสันหนา การเขียน การปฏิบัติภารกิจประจำวัน เป็นต้น ดังนั้นจึงสามารถใช้เครื่องมือต่าง ๆ ได้มากมาย ทั้งจากการสังเกต สังภาษณ์ และการรายงานด้วยตนเอง ซึ่งเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการวัดค่าณิยมมีดังนี้

1. การสังเกต เป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ศึกษาค่าณิยมที่ง่าย และประหยัด และถือว่าเป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้เข้าใจพฤติกรรมของคนเราได้ดี การสังเกตนี้อาจทำได้หลายวิธี เช่น

การสังเกตร่วม (Global Observation) คือ ผู้วิจัยเข้าไปอยู่ร่วมกับกลุ่มประชากรที่จะวิจัย เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่ต้องการอย่างละเอียด และสังเกตแบบเฉพาะอย่าง บางเวลา ถือว่ายังไม่ครอบคลุมพฤติกรรมของกลุ่ม หรือบุคคลที่ต้องการศึกษาวิจัย อีกทั้งถ้ากลุ่มประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนมาก จะทำให้ไม่สามารถสังเกตพฤติกรรมได้ทุกคน

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่สามารถรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวกับ ความสนใจ เจตคติ ความรู้ และค่านิยม ใช้ได้กับบุคคลเกือบทุกประเภท การสัมภาษณ์มี 2 แบบ คือ การสัมภาษณ์แบบมีแบบแผน และแบบไม่มีแบบแผน (Structured and Unstructured Interview)

3. การรายงานด้วยตนเอง ถือว่าเป็นวิธีการที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาความสนใจ ทัศนคติ เจตคติ ความรู้ และค่านิยม ซึ่งใช้แทนการสังเกตและสัมภาษณ์ได้อย่างดี แบบรายงานด้วยตนเองมีดังนี้ (เย็นใจ เลาหารณิช, 2520)

3.1 การเติมข้อความลงในช่องว่าง เช่น

- วิธีลดระดับเสียงดังรบกวนในหมู่บ้านของเรา คือ
- วิธีกำจัดขยะที่ดีที่สุด คือ

3.2 การตั้งชื่อภาพ หรือการฉายภาพ วิธีนี้จะช่วยให้บุคคลตระหนักในปัญหาต่าง ๆ ที่แวดล้อมตนเองอยู่ เป็นการวัดค่านิยมโดยการใช้ภาพเป็นตัวกระตุนให้บุคคลแสดงความคิดเห็นออกมาก แล้วจึงจะสามารถสังเกตค่านิยมได้จากความคิดเห็นนั้น ๆ เนื่องจากบุคคลจะมีความคิดเห็น หรือความรู้สึกอย่างไรต่อภาพขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่เขาได้รับมาเป็นสำคัญ

3.3 การศึกษาเฉพาะกรณี (Case Study) มีลักษณะเป็นการกำหนดสถานการณ์ เหตุการณ์ หรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง โดยการนำเอาเหตุการณ์หรือปัญหามาวิเคราะห์ประเด็นสำคัญ ๆ จากเรื่องราวหนึ่น ตรวจสอบหาเหตุผล เจตคติ และค่านิยมจากบุคคลในเรื่องและในที่สุดก็จะนำไปสู่ข้อเสนอแนะ เพื่อการนำไปประยุกต์ใช้ และรู้จักการวิเคราะห์ และพิจารณาด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดที่ดีต่อตนเองต่อไป (นาถยา ภัทรแสงไทย, 2524)

3.4 การประเมินค่าเชิงบรรยาย (Descriptive Scales) เป็นวิธีเสนอข้อความหรือคำๆเพื่อแสดงเจตคติ บุคลิกภาพ และค่านิยม ตามลำดับความชอบมากชอบน้อย หรือไม่ชอบมีหลายรูปแบบ เช่น การเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง (Either-or Choices) (นาถยา ภัทรแสงไทย, 2524) แบบใช่-ไม่ใช่ แบบคำตอบที่มีคำตอบหลายตัวเลือกของ Thurstone หรือ ของ Likert ดังตัวอย่างต่อไปนี้ (อาทิตย์ อุตสาหะ, 2524)

1) แบบเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง มีตัวเลือก 1 อย่างให้เลือกตอบอย่างใดอย่างหนึ่ง

- ท่านชอบตื่มน้ำเปล่า หรือน้ำอัดลม
- ท่านชอบไปเที่ยวสวนสาธารณะ หรือศูนย์การค้า

2) แบบใช่-ไม่ใช่ (Yes-No) เช่น

- ท่านเป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองหรือไม่ ใช่ ไม่ใช่
- ท่านเป็นคนที่สามารถทำงานตามลำพังได้ใช่หรือไม่ ใช่ ไม่ใช่

3) แบบแสดงระดับ (Degree) เช่น

ข้อความ	บ้อยครั้ง ที่สุด	ค่อนข้าง บอย	ปานกลาง	น้อยครั้ง	ไม่เคยเลย
1. ท่านใช้ถุงผ้าหรือตะกร้าไปจ่ายตลาด					
2. ท่านเปิดหน้าให้เหล่านักลงคะแนนมังขณะซักผ้า					

3.5 การจัดลำดับที่ (Ranking-Ordering) เป็นวิธีเปรียบเทียบความสำคัญของบุคคล สิ่งของ เหตุการณ์ต่าง ๆ หรือพฤติกรรมตามลำดับความสำคัญจากน้อยไปมาก หรือจากมากไปหาน้อย เป็นเครื่องมือที่ง่ายในการตอบ มีความลึกซึ้ง และมีความเที่ยงตรง ที่รู้จักกันโดยทั่วไปคือ แบบสำรวจค่าเฉลี่ยของ โรคชีช (สุนทรี โคมิน และสนิท สมควรการ, 2522) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ข้อความต่อไปนี้ท่านต้องการทำสิ่งใดมากที่สุด

- ไปชมการแสดงชั้นแทนนิส
- ไปชมการแสดงชั้นฟุตบอล
- ไปชมการแสดงดนตรี

6. การพัฒนาค่าเฉลี่ย

นักการศึกษาหลายท่านได้แบ่งระดับขั้นตอนการพัฒนาค่าเฉลี่ยไว้ดังนี้

เกียรติศักดิ์ อิชยานนท์ (2527) ได้เสนอแนะแนวทางในการปููกฝังและเสริมสร้างค่าเฉลี่ยไว้ดังนี้

1. การทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้กำหนดที่ปููกฝังและเสริมสร้างค่าเฉลี่ย
2. การจัดสิ่งแวดล้อมที่แสดงให้เห็นถึงค่าเฉลี่ยที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะสิ่งแวดล้อมที่เป็น “คน” ให้อธิบายต่อการพัฒนาค่าเฉลี่ย
3. การให้ความรู้เรื่องค่าเฉลี่ยที่จะปููกฝังและแนวทางในการประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้อง
4. การสร้างความสำนึกรักที่จะปฏิบัติตามค่าเฉลี่ยที่พึงประสงค์ โดยการทำให้เกิดความสำนึกรักในความบกพร่องที่มีอยู่ ยอมรับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมใหม่ไปสู่ค่าเฉลี่ยที่พึงประสงค์
5. การฝึกและปฏิบัติตามค่าเฉลี่ยที่จะปููกฝัง โดยให้ผู้รับการปููกฝังได้รับการฝึกฝนกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับค่าเฉลี่ยที่จะปููกฝังและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ พนัส หันนาคินทร์ (2526) ได้แบ่งขั้นตอนการพัฒนาและปููกฝังค่าเฉลี่ยไว้ 3 ขั้น คือ
 1. สร้างศรัทธา ให้เกิดขึ้นแก่ค่าเฉลี่ย หรือจริยธรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้น โดยเชื่อให้เห็นประโยชน์ และคุณค่าของค่าเฉลี่ยเหล่านั้น
 2. ให้ความรู้ถึงองค์ประกอบและวิธีการปฏิบัติตัวให้เป็นไปตามค่าเฉลี่ย และจริยธรรมนั้นๆ

3. ให้มีการปฏิบัติตามค่านิยม หรือจริยธรรมนั้นอย่างสม่ำเสมอ และหากเป็นไปได้ก็ต้องพยายามปลูกฝังให้เป็นนิสัยประจำตัวต่อไป

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2529) ได้แบ่งขั้นตอนเพื่อปลูกฝังค่านิยมไว้ 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นให้รู้ความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์ และพฤติกรรมใดบ้างที่เป็นพุทธิกรรมของค่านิยมที่จะปลูกฝังสร้างเสริม

2. ขั้นให้คิด วิเคราะห์ ตัดสินใจ และทำความกระจ่างแก่ตนเองในค่านิยมที่จะปลูกฝังสร้างเสริม

3. ขั้นควบคุมตนเอง ให้มีพุทธิกรรมทางค่านิยมที่จะปลูกฝัง สร้างเสริม โดยตนเองเป็นผู้กำหนดพุทธิกรรม วิธีปฏิบัติ กฎเกณฑ์เงื่อนไข และบันทึกผลการปฏิบัติ

ทิศนา แรมมณี (2545 อ้างถึงใน เทพวนิช วินิจกรรม, 2548) ได้นำแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยของบุลังทั้ง 5 ขั้นมาจัดเป็นกระบวนการเรียนการสอนเพื่อปลูกฝังค่านิยมต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน โดยดำเนินการตามลำดับทั้ง 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 การรับรู้ค่านิยม (Receiving or Attending) ขั้นนี้ควรจัดประสบการณ์ หรือสถานการณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับรู้ในค่านิยมนั้นอย่างใส่ใจ เช่น การนำเสนอกรณีตัวอย่างที่เป็นประเด็นปัญหาขัดแย้งเกี่ยวกับค่านิยมค่าธรรมที่ท้าทายความคิดเกี่ยวกับค่านิยมนั้น เป็นต้น และในขั้นนี้ควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพุทธิกรรมดังนี้

1. การรู้ตัว (Awareness)
2. การเต็มใจรับรู้ (Willingness)
3. การควบคุมการรับรู้ (Control)

ขั้นที่ 2 การตอบสนองต่อค่านิยม (Responding) ขั้นนี้ควรจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีโอกาสตอบสนองต่อค่านิยมนั้นในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น ให้พูดแสดงความคิดเห็นต่อค่านิยมนั้น ให้ลองทำตามค่านิยมนั้น ให้สัมภาษณ์หรือพูดคุยกับผู้ที่มีค่านิยมนั้น เป็นต้น ซึ่งในขั้นนี้ควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพุทธิกรรมดังนี้

1. การยินยอมตอบสนอง (Acquiescence in Responding)
2. การเต็มใจตอบสนอง (Willingness to Respond)
3. ความพึงพอใจในการตอบสนอง (Satisfaction in Respond)

ขั้นที่ 3 การเห็นคุณค่าของค่านิยม (Valuing) ขั้นนี้ควรจัดประสบการณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นคุณค่าของค่านิยมนั้น เช่น การให้ลองปฏิบัติตามค่านิยมแล้วได้รับการตอบสนองในทางที่ดี เห็นประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับตนหรือบุคคลอื่นที่ปฏิบัติตามค่านิยมนั้น เห็นโภชหรือได้รับโภชจากการละเลยกิจกรรมค่านิยมนั้น เป็นต้น ในขั้นนี้ควรพยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพุทธิกรรมดังนี้

1. การยอมรับในคุณค่าแห่ง (Acceptance of a Value)
2. การชื่นชอบในคุณค่าแห่ง (Preference for a Value)
3. ความผูกพันในคุณค่าแห่ง (Commitment)

ขั้นที่ 4 การจัดระบบค่า�ิยม (Organization) ขั้นนี้เกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนเห็นคุณค่าของค่า�ิยมเกิดเจตคติที่ดีต่อค่า�ิยมนั้น และมีความโน้มเอียงที่จะรับค่า�ิยมนั้นมาใช้ชีวิตของตน ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนพิจารณาค่า�ิยมนั้นกับค่า�ิยมอื่นๆ ของตน และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างค่า�ิยมต่างๆ ของตน และในขั้นนี้ควรกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมสำคัญดังนี้

1. การสร้างมโนทัศน์ในคุณค่า�น (Conceptualization of Value)
2. การเต็มใจรับรู้ (Organization of a Value System)

ขั้นที่ 5 การสร้างลักษณะนิสัย (Characterization) ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติตามค่า�ิยมนั้นอย่างสม่ำเสมอ โดยติดตามผลการปฏิบัติ ให้ข้อมูลย้อนกลับ และการเสริมแรงเป็นระยะๆ จนกระทั่งกลายเป็นนิสัย ในขั้นนี้ควรพยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังนี้

1. การมีหลักยึดในการตัดสิน (Generalization)
2. การเต็มใจรับรู้ (Characterization)

ไกรนุช ศิริพูล (2531) ได้เสนอขั้นตอนการพัฒนาค่า�ิยมไว้ 3 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 สร้างศรัทธาให้เกิดขึ้นแก่ค่า�ิยมนั้นๆ โดยวิธีทำให้ดูเป็นตัวอย่าง พูดเกเลี่ยกล่อมซักจุ่ง และให้เหตุผลที่น่าเชื่อถือ

ขั้นที่ 2 ให้ความรู้ หรือความคิดรวบยอดในค่า�ิยม โดยใช้หลักการและวิธีการ เช่น การสอนเรื่องง่ายๆ ไปสู่เรื่องยาก จากสิ่งใกล้ตัวไปหาสิ่งไกลตัว และจากรูปธรรมไปหานามธรรม

ขั้นที่ 3 ส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามค่า�ิยม

ทวีป อภิสิทธิ์ (2527 อ้างถึงใน พรพัฒนา เพิ่มผล, 2545 อ้างถึงใน เทพ瓦ณี วินิจฉัย, 2548) ได้เสนอขั้นตอนและวิธีการล่งเสริมค่า�ิยม ดังนี้

ขั้นที่ 1 ให้ทำกิจกรรมที่จะต้องคิดและตัดสินใจ เพื่อให้เกิดความรู้สึกนึกคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง กิจกรรมทำให้ทำจะใช้หลายรูปแบบที่ทึ่งประเด็นคำรามปลายเปิดไว้ให้คิดและตัดสินใจ โดยใช้เหตุการณ์ต่างๆ ที่มีปัญหาเกี่ยวข้องกับค่า�ิยมทางจริยธรรมตามที่ต้องการจะปลูกฝัง เป็นปัญหาตຸກຕາ และตั้งประเด็นคำรามปลายเปิด เพื่อให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจได้

ขั้นที่ 2 ให้คิดและตัดสินใจด้วยความคิดและเหตุผลด้วยตนเอง ในขั้นนี้เมื่อผู้เรียนทำกิจกรรมขั้นที่ 1 คือได้ศึกษาเรื่องราวต่างๆ มาแล้วให้ผู้เรียนแต่ละคนคิดหาเหตุผลและตัดสินใจตามประเด็นคำรามที่ตั้งไว้ด้วยตนเอง แล้วจดบันทึกความคิดเห็น พร้อมด้วยเหตุผลในการตัดสินใจของตนไว้ในกระดาษ

ขั้นที่ 3 ให้ร่วมกันคิดหาเหตุผลและตัดสินใจโดยกลุ่มย่อย ในขั้นนี้หลังจากที่ผู้เรียนตัดสินใจด้วยตนเองแล้ว ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มย่อยช่วยกันภูมิประยคิดหาเหตุผลในประเด็นเดิม และสรุปอภิมาเป็นความคิดเหตุผลและการตัดสินใจของกลุ่ม แล้วให้ผู้เรียนแต่ละคนนำไปเปรียบเทียบกับความคิดและเหตุผลในการตัดสินใจของตนเองตั้งแต่แรกว่าสอดคล้องกันหรือไม่ ถ้าไม่สอดคล้องจะปรับเปลี่ยนความคิดของตนเองหรือไม่อย่างไร ซึ่งการทำกิจกรรมในขั้นนี้นอกจากผู้เรียนแต่ละคนจะได้อภิภัยกันอย่างกว้างขวางด้วยเหตุและผลของตนเองแล้ว

การตัดสินใจของกลุ่มก็มีส่วนช่วยในการปรับความคิดเห็นและการตัดสินใจของผู้เรียนบางคนที่มีความคิดและการตัดสินใจแตกต่างจากแนวทางที่ถูกต้องและควรจะเป็นให้ยอมรับกันได้

ขั้นที่ 4 ให้ร่วมกันคิดหาเหตุผลและตัดสินใจโดยกลุ่มย่อย ในขั้นนี้หลังจากการคิดหาเหตุผล และการตัดสินใจของกลุ่มย่อยแล้ว ให้ผู้เรียนทั้งหมดกลับไปเข้ากลุ่มใหญ่ เพื่อให้ตัวแทนของกลุ่มอภิกรณานำเสนอความคิดและเหตุผลของกลุ่มย่อยที่แตกต่างจากกลุ่มใหญ่ได้อีกครั้งหนึ่ง และเชื่อว่าถ้ามีการอภิปรายกันด้วยความคิดและเหตุผลต่างๆ และการตัดสินใจของคนส่วนใหญ่น่าจะถูกต้องและไม่เบี่ยงเบนไปจากเป้าหมายของค่านิยมที่ต้องการปลูกฝังมากนัก

ขั้นที่ 5 สร้างข้อตกลง กติกา หรือกฎเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติ ในขั้นนี้คาดว่าผู้เรียนจะต้องตัดสินใจหรือยอมรับค่านิยมอย่างโดยอ้างหนึ่งด้วยใจ ด้วยความคิดของเขาระบุว่าต้องทำอะไรไม่ ชอบหรือไม่ชอบ เห็นคุณค่าหรือไม่เห็นคุณค่าแล้ว ทั้งนี้ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนร่วมกันเสนอแนวทางที่จะนำไปสู่การปฏิบัติตามค่านิยมที่ต้องการ เช่น การตั้งเป้าหมาย ความพยายาม ความพยายาม ความพยายาม เป็นต้น ที่สำคัญที่สุด

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2529 อ้างถึงใน ประยุทธ์ สุกก้อนทอง, 2535) ได้อธิบาย แนวทางในการสร้างค่านิยมให้เกิดแก่บุคคล ทำได้ดังนี้

1. การสร้างศรัทธาให้เกิดขึ้นแก่ค่านิยมที่จะปลูกฝัง องค์ประกอบที่สำคัญคือ บุคคลที่ใกล้ชิด เช่น ถ้าจะปลูกฝังค่านิยมให้แก่เด็กนักเรียน ครูและพ่อแม่ก็จะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการปลูกฝังค่านิยม

2. การให้ความรู้ถึงองค์ประกอบและวิธีปฏิบัติตัวให้เป็นไปตามค่านิยมโดยอาศัย หลักการสอนโดยทั่วๆไป ที่จะช่วยให้ผู้เรียนรู้เกี่ยวกับค่านิยมนั้นๆ

3. การส่งเสริมให้ปฏิบัติตามค่านิยม และพยายามปลูกฝังให้เป็นนิสัย บ้านและโรงเรียนจะต้องจัดสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการปลูกฝังค่านิยมด้วย เช่น การปลูกฝังค่านิยมเกี่ยวกับการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ เมื่อครูสร้างศรัทธา ความสนใจ และให้เด็กได้เรียนรู้ถึงค่านิยม ตลอดจนวิธีการปฏิบัติตามแล้ว โรงเรียนต้องจัดบริการอาหารที่มีคุณค่าแก่นักเรียน และกวดขันการขายขนมที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย ทั้งการแนะนำไปยังผู้ปกครองให้เข้าใจถึงความจำเป็นในการส่งเสริมค่านิยมเกี่ยวกับการรับประทานอาหารและจัดอาหารที่มีประโยชน์ให้กับนักเรียนและการจูงใจให้นักเรียนได้ปฏิบัติในการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์จนเป็นนิสัย

4. การสร้างค่านิยมโดยการใช้การตรวจสอบค่านิยม (Value Clarification) เป็นวิธีการที่จะช่วยให้เด็กและเยาวชนได้แสดงความคิดเห็น อธิบายถึงค่านิยมของตนให้ทุก人都ฟัง ในสิ่งที่เขากิดว่าเป็นค่านิยมของตัวเอง

Sidney Simon (1937 อ้างถึงใน ขวัญจิตต์ โภมุทแดง, 2539) ได้เสนอการพัฒนาค่านิยมสำหรับครูไว้ 3 ระดับ คือ

1. เป็นระดับป้อนข้อเท็จจริง ระดับนี้นักเรียนจะได้ข้อมูลที่เป็นจริงจากครู และจะจดจำไว้
2. เป็นระดับสร้างมโนทัศน์ และทำความเข้าใจ ระดับนี้นักเรียนจะรู้จักเปรียบเทียบ รู้ความแตกต่าง และรู้จักใช้เหตุผลในการแยกแยะข้อมูล
3. เป็นระดับการเกิดค่า�นิยมนั่นคือ นักเรียนสามารถสะท้อนค่า�นิยมของตนเองได้ และสามารถตัดสินผลการกระทำได้

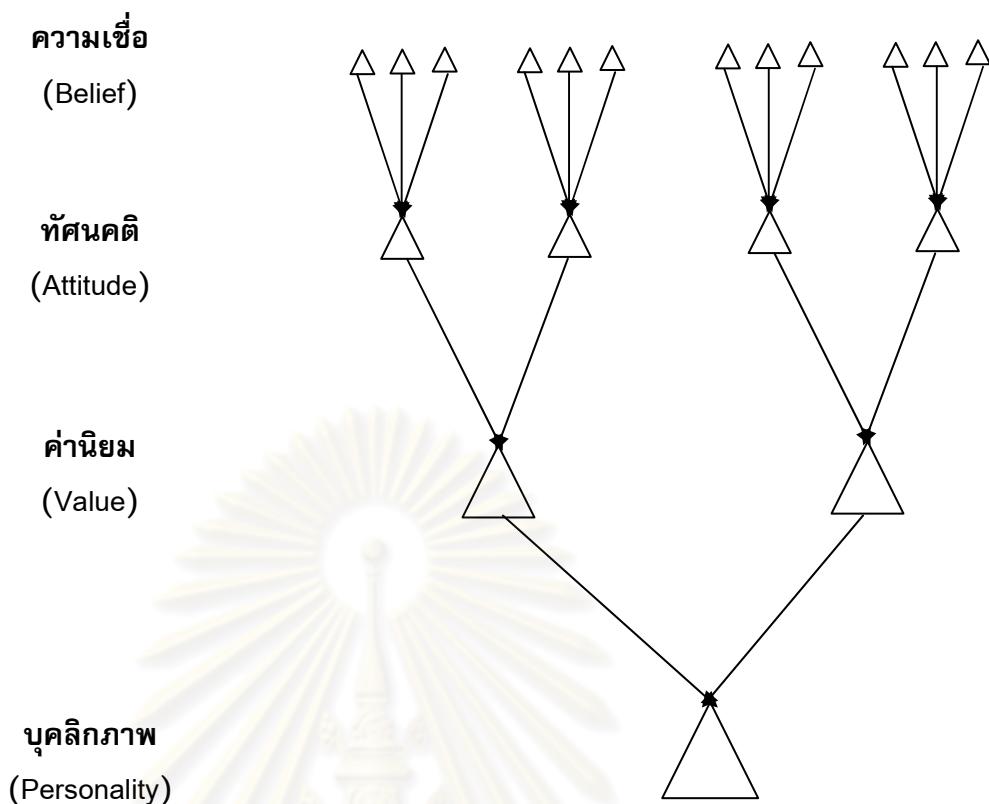
Louis E. Rath, Merrill Harmin and Sidney B. Simon (1966) ได้เสนอวิธีการพัฒนาค่า�นิยม โดยกระบวนการกระจ่างนิยม ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ขั้น คือ

1. การเลือก (Choosing) ขั้นตอนนี้แบ่งออกเป็นขั้นตอนย่อย 3 ขั้นตอน คือ
 - 1.1 การเลือกโดยอิสระ เนื่องจากบุคคลจะเลือกค่า�นิยมอย่างอิสระจากความจริงที่ตนประสบ และจากเหตุผลที่ตนเห็นว่าถูกต้อง
 - 1.2 มีทางเลือกหลาย ๆ ทาง คือ การเปิดโอกาสให้มีการเลือกค่า�นิยมได้มากกว่า 1 ทางเลือก
 - 1.3 ให้โอกาสคิด พิจารณาผลของทางเลือกแต่ละทาง โดยตัดสินจากความสำคัญและความพึงพอใจ
2. การเห็นคุณค่า (Prizing) ขั้นนี้แบ่งออกเป็นขั้นตอนย่อย 2 ขั้นตอน คือ
 - 2.1 ยอมรับและพึงพอใจที่ได้เลือกค่า�นิยมนั้น
 - 2.2 เติมใจที่จะยืนยันการตัดสินใจเลือกค่า�นิยมของตนอย่างเปิดเผย
3. การปฏิบัติ (Acting) ขั้นนี้แบ่งออกเป็นขั้นตอนย่อย 2 ขั้นตอน คือ
 - 3.1 กระทำหรือปฏิบัติตามที่ได้ตัดสินใจเลือก
 - 3.2 กระทำหรือปฏิบัติพฤติกรรมนั้นเข้า ๆ จนเกิดเป็นนิสัย

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ขั้นตอนการสร้างค่า�นิยมมี 3 ขั้นตอนคือ 1) การสร้างศรัทธาให้เกิดขึ้น แก่ค่า�นิยมนั้น ๆ 2) การให้ความรู้หรือความคิดรวบยอดเกี่ยวกับค่า�นิยมนั้น 3) การส่งเสริมให้ลงมือกระทำหรือปฏิบัติตามค่า�นิยม

7. การเกิดค่า�นิยม

ส. วาสนา ประวालพุกษ์ (2524) ได้กล่าวถึงลักษณะการเกิดค่า�นิยม ตามแนวคิดของ Eysenck ว่าจุดกำเนิดแรกเริ่มของค่า�นิยมมาจากการความรู้สึกของบุคคลที่เป็นความเชื่อหลัก ๆ อย่าง จะรวมตัวกันเข้าเป็น ความรู้สึกที่เป็นทัศนคติ ต่อจากนั้นทัศนคติจะรวมตัวกันเป็น ความรู้สึกที่มองเห็นคุณค่า ซึ่งเรียกว่า ค่า�นิยม ขั้นสุดท้ายจะแสดงออกมาทางพฤติกรรมเป็นบุคคลิกภาพติดตัวบุคคลตลอดไป ดังภาพ



แผนภูมิที่ 5 แสดงลักษณะการเกิดค่านิยมตามความคิดของ Eysenck

ส่วน พนัส หันนาคินทร์ (2520) มองลักษณะการเกิดค่านิยมไปในอีกแนวทางหนึ่ง คือ ค่านิยมของแต่ละบุคคลนั้นเกิดจาก

1. ประสบการณ์ที่ได้รับการตรวจสอบแล้วของตนเอง และเนื่องจากประสบการณ์ที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคลจึงทำให้ค่านิยมของแต่ละบุคคลผิดแผกแตกต่างกันออกไป ถึงแม้ว่าจะอยู่ในวัฒนธรรม หรือสังคมเดียวกันก็ตาม เมื่อประสบการณ์ของแต่ละบุคคลมีเพิ่มมากขึ้นก็จะมีผลกระทบที่ทำให้เขาเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงค่านิยมเดิมของเขานั้น

2. ความคิดรวบยอด การวิเคราะห์อย่างถ่องถ้วน ถึงผลที่จะตามมาในชีวิต

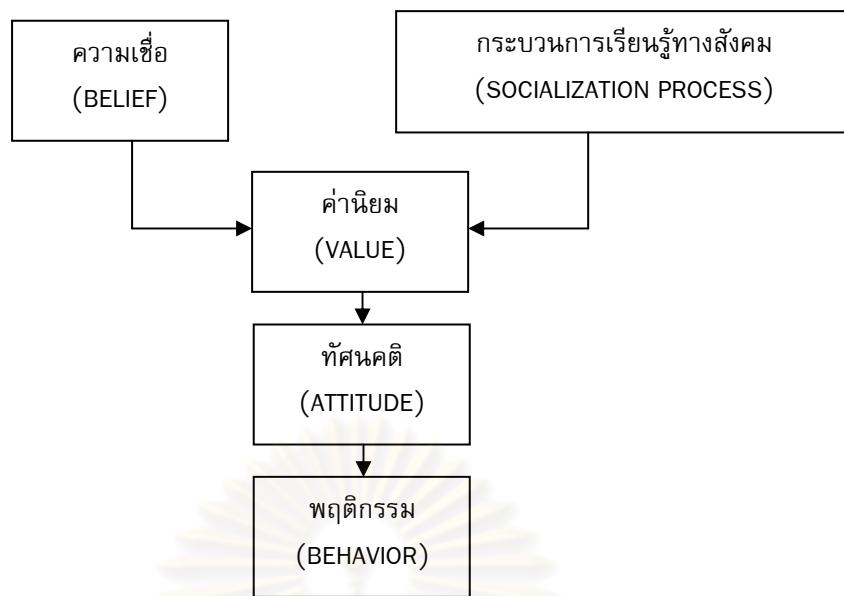
นิพนธ์ คันธารสี (มปป.) มีความคิดเกี่ยวกับการเกิดของค่านิยมว่า จุดกำเนิดของค่านิยมคือ อนุสัย หรือสันดาน อันได้แก่แนวโน้มที่ยึดถือหรือความเชื่อ ความชอบใจในสิ่งที่พอยู่ ความสัมภាន ความสนุกสนาน แนวโน้มไม่พอใจในสิ่งที่ไม่พอยู่ แนวโน้มสงสัย ลังเล ความอยากรู้อยากเห็น เป็นต้น เมื่อถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก หรืออยากรู้ในเช่น หู ตา คอ จมูก ลิ้น ใจ และกาย ทำให้เกิดตัณหา หรือความอยากรู้จากนั้นร่างกายก็จะตอบสนองถ้าการตอบสนองเป็นที่พอยู่ จะเกิดความนิยมซึ่งชอบสิ่งนั้นว่ามีคุณค่า มีความหมายต่อตัวเข้าและจะเกิดเป็นค่านิยม ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติที่ออกมายังเป็นพุทธิกรรม และเป็นบุคลิกภาพต่อไป ดังภาพ



แผนภูมิที่ 6 แสดงการเกิดค่านิยมตามความคิดของ นิพนธ์ คันธเสวี

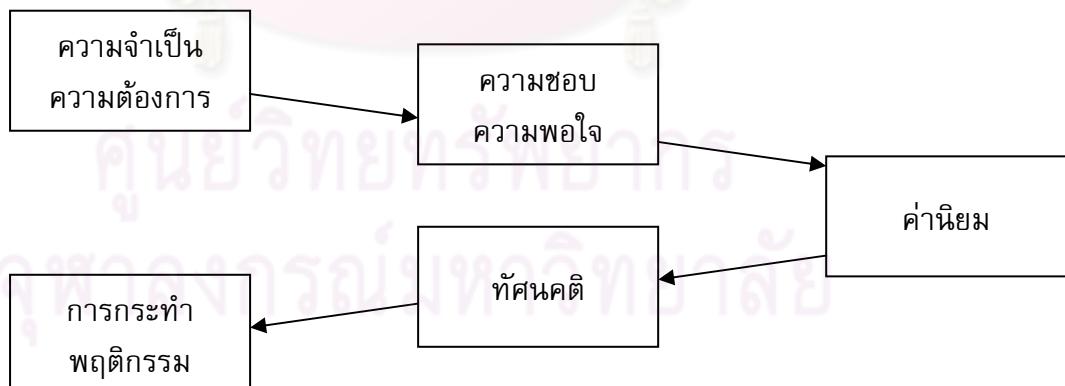
สนิท สมควรการ (2525) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเกิดค่านิยมว่า จุดกำเนิดของค่านิยมอยู่ที่ความเชื่อ และกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมร่วมกันแล้วจึงเกิดค่านิยมนั้น จากนั้นจึงเกิดเป็นทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคลในที่สุด ค่านิยมเป็นสิ่งที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงจึงต้องวัดจากพฤติกรรมของบุคคลแทน ดังภาพประกอบต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



แผนภูมิที่ 7 แสดงการเกิดค่านิยมตามความคิดของ สนิท สมครการ

สาโรช บัวศรี (2526) มีแนวคิดว่า จุดเริ่มต้นของค่านิยมอยู่ที่ความจำเป็น หรือความต้องการ ขึ้นต่อไปจะเกิดเป็นความชอบหรือความสนใจ ซึ่งความชอบและความสนใจนี้จะกระตุ้นให้เกิดความนิยมชอบและเข้าใจคุณค่าจนกลายเป็นค่านิยม ถ้าค่านิยมก่อตัวในระยะเวลานานพอสมควรจะทำให้เกิดสภาวะความพร้อมที่จะกระทำอยู่ในใจเรียกว่า ทัศนคติ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล แนวคิดของ สาโรช บัวศรี สอดคล้องกับแนวคิดในการเกิดค่านิยมของสนิท สมครการ ในแต่ของลำดับการเกิดค่านิยมกับทัศนคติ ซึ่งสาโรช บัวศรี มีแนวคิดว่า ค่านิยมจะเกิดก่อนทัศนคติ ดังภาพประกอบต่อไปนี้



แผนภูมิที่ 8 แสดงการเกิดค่านิยมตามความคิดของสาโรช บัวศรี

เมธี ปีลันตานนท์ (2520) ได้อธิบายถึงวิธีการปลูกฝังค่านิยมตามลักษณะของการเกิดค่านิยม โดยเริ่มจากการปลูกฝังและเสริมสร้างให้บุคคลเกิดความรู้สึกสะดุตใจในพุทธิกรรม การดำรงชีวิตของตนที่เคยปฏิบัติอยู่ หรือคุณเคยอยู่เป็นเบื้องต้นก่อน ต่อไปก็จะเกิดความคิดเห็น การสื่อสารถ่ายทอดกันทั้งทางคำพูด และการแสดงออก จากนั้นจึงเป็นการเลือกเรื่องที่จะเชื่อหรือศรัทธา ซึ่งเป็นแกนนำไปสู่การปฏิบัติ หรือพุทธิกรรมของบุคคลที่สามารถสังเกตเห็นได้ ดังภาพประกอบต่อไปนี้



แผนภูมิที่ 9 แสดงการเกิดค่านิยมตามความคิดของเมธี ปีลันตานนท์

กระบวนการเกิดค่านิยมมี 5 ลำดับ คือ

1. ความรู้สึก มีความรู้สึกสะดุตใจจากสิ่งที่ตนเองทำอยู่ หรือเคยมีประสบการณ์ เกิดการยั่งคิดในค่านิยมที่ตนมีอยู่
2. ความคิดเห็น ความคิดเห็นแบ่งเป็นหลายประเภท
 - 2.1 เป็นความคิดเห็นอย่างมีระดับ ชึ้นมาอยู่ 7 ระดับด้วยกันคือ ระดับความจำ การแปลความ การประยุกต์ การตีความ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล
 - 2.2 เป็นความคิดเห็นแบบวิพากษ์วิจารณ์ ชึ้นแยกแยกข้อเท็จจริงจากความคิดเห็น ส่วนตัวที่มีคติ แยกออกจากความคิดเห็นที่รักมักที่ชั้ง และข้อขัดแย้งของจากสิ่งที่เป็นสัจจะหรือข้อเท็จจริง รวมถึงการวิพากษ์วิจารณ์ การโฆษณาชวนเชื่อ และพุทธิกรรมที่ทำตาม กันมาเป็นต้น
 - 2.3 เป็นความคิดตามหลักตรรกวิทยา ความคิดแบบสร้างสรรค์ ความคิดจากทักษะด้านพุทธศึกษา เช่น การใช้ภาษา การคำนวณ และการวิจัย เป็นต้น
- ส่วนที่เป็นขั้นตอนความคิดเห็นนี้จะปรากฏออกมานៅองจากการที่เราเกิดการรู้สึกสะดุตใจ ซึ่งจะเกิดความรู้สึกและเป็นความคิดเห็นประเภทใดประเภทหนึ่ง หรือบูรณาการก็ได้

3. การติดต่อสื่อสารและถ่ายทอด การติดต่อสื่อสารกันและถ่ายทอดกันและกันสามารถทำได้ทั้งโดยคำพูด โดยทางอื่น เช่น การส่งข่าวโดยถ้อยคำที่เขียน การฟัง การวัดรูป การถาม คำถาม การให้ข้อมูล และรับข้อมูลกลับ การแก้ปัญหาข้อขัดแย้ง เป็นต้น

4. การเลือกเชื่อและเกิดศรัทธา ขั้นตอนนี้เป็นการพิจารณาเพื่อหาข้อสรุปจากทางเลือกต่างๆ มีการพิจารณาสิ่งที่เกี่ยวข้องต่างๆ ทั้งที่ชอบและไม่ชอบ เลือกการกำหนดเป้าหมาย การรวบรวมข้อมูล การแก้ปัญหา การวางแผน และการเลือกอย่างอิสระ จากตัวอย่างเรื่องเดียวกัน สำหรับขั้นตอนนี้ เมื่อได้มีการติดต่อสื่อสารและถ่ายทอดกันแล้ว การเห็นพ้องต้องกัน การสนับสนุนกัน การนิยมชมชอบร่วมกัน จะทำให้ตนเลือกเชื่อและเกิดศรัทธาในการพึงพอใจว่า เป็นสิ่งที่ดีและยึดมั่นไว้ในใจ

5. การปฏิบัติ เป็นขั้นตอนที่ทำการตามข้ากับที่เคยทำมา หรือจากที่เลือกใหม่ เมื่อมาถึงขั้นตอนนี้จะเกิดความเชื่อและมีศรัทธาในพฤติกรรม ก็จะพยายามที่จะถ่ายทอดความเชื่อนี้มาเป็นความพยายามที่จะประพฤติตัวโดยตันเองบ้าง ซึ่งก็จะเป็นพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้ของบุคคลนั้น

Raths, Harmin and Simon (1966) ได้สรุปขั้นตอนการเกิดค่านิยมดังภาพ

ขั้นเลือก	1. เลือกได้อย่างอิสระ 2. เลือกจากสิ่งที่ให้เลือกหลาย ๆ อย่าง 3. เลือกหลังจากได้พิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว
------------------	-------------------------------------------------------------------------------------------------------------

ขั้นให้ค่า	4. การถอนรักษาต่อค่านิยม 5. การเต็มใจยอมรับอย่างเปิดเผย
-------------------	------------------------------------------------------------

ขั้นปฏิบัติ	6. การปฏิบัติตามสิ่งที่ตนเลือกเอาไว้ 7. การปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ
--------------------	--------------------------------------------------------------------

แผนภูมิที่ 10 แสดงขั้นตอนการเกิดค่านิยมของ Raths, Harmin and Simon

ข้อควรคำนึงสำหรับครูในการสอนค่านิยมให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดค่านิยมด้านต่างๆ มีดังต่อไปนี้

- จะต้องเตรียมบทเรียนและเลือกกิจกรรมให้เหมาะสมสมกับผู้เรียน
- ควรใช้การสื่อการสอนหลากหลาย รูปแบบเพื่อช่วยฝึกทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ แก่ผู้เรียน
- เปิดโอกาสให้แสดงความคิดอย่างอิสระและกระตุ้นให้คิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้ประเด็นปัญหาใกล้ตัวและเกี่ยวข้องกับค่านิยมที่พึงประสงค์เป็นเครื่องมือนำทางความคิดของผู้เรียน

4. เปิดโอกาสให้เด็กมีการแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก กับกลุ่มเพื่อนหรือบุคคลอื่น เพื่อฝึกทักษะการแก้ปัญหา

5. ครูมิใช้ผู้อุบรมสั่งสอนหรือนำความคิด แต่เป็นผู้แนะนำและช่วยเหลือ

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ขั้นตอนการเกิดค่านิยมนั้นจะต้องประกอบด้วยความคิด ความรู้สึก ทัศนคติ ความเชื่อ หรือศรัทธาต่อค่านิยมนั้นๆ อีกทั้งยังต้องมีการส่งเสริมให้มีการปฏิบัติ เกี่ยวกับค่านิยมนั้นๆ จนเกิดเป็นพฤติกรรม

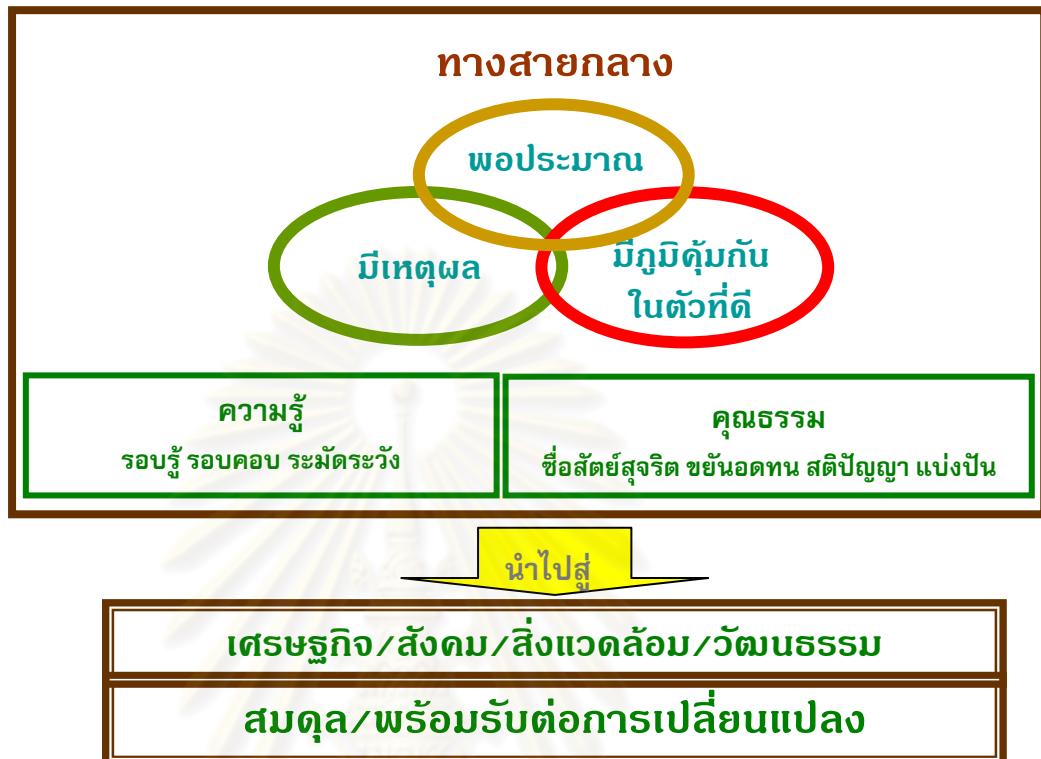
ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy)

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำรัส ชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า ๒๕ ปี ตั้งแต่ก่อนเกิด วิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจ และเมื่อภัยหลังได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการแก้ไขเพื่อให้รอดพัน และสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ

1. ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาซึ่งถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของ ประชาชนในทุก ระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับ รัฐทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ ดำเนินไปใน ทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวม ถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบ ภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร ต่อการ มีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในนอก และภายนอก ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งใน การนำวิชาการ ต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนิน การทุกขั้นตอน และขณะเดียวกัน จะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจริจิตใจของ คนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และ นักธุรกิจในทุก ระดับ ให้มีสำนึกรักในคุณธรรมความชื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ ที่ เหماะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้ สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและก้าวขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากภายนอกได้เป็นอย่างดี ดังภาพ

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง



2. คำนิยาม

ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผลรวมถึง ความจำเป็นที่จะต้อง มีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร ต่อการ มีผลกระทบใดๆอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้ง ภายในและ ภายนอก

3. ความหมาย

เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ความสามารถของชุมชนเมือง รัฐ ประเทศ หรือภูมิภาค หนึ่ง ๆ ในการผลิตสินค้าและบริการทุกชนิดเพื่อเลี้ยงสังคมนั้น ๆ ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่เราไม่ได้เป็นเจ้าของ

เศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลนั้น คือ ความสามารถในการดำรงชีวิตได้อย่างไม่ เดือดร้อน มีความเป็นอยู่อย่างประมาณตน ตามฐานะ ตามอัตภาพ และที่สำคัญไม่หลงให้ไป ตามกระแสของวัตถุนิยม มีอิสรภาพ เสรีภาพ ไม่พันธนาการอยู่กับสิ่งใด หากกล่าวโดยสรุป คือ หันกลับมาขึ้นเดือนทางสายกลางในการดำรงชีวิต (<http://school.obec.go.th/bpr/1.htm>)

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวคิดที่ยึดหลักทางสายกลาง คือ พอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกันที่ดี ในการดำรงชีวิตและปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ เพื่อการดำเนินชีวิตอย่างชาญฉลาดและสามารถดำรงอยู่ได้ท่ามกลางสภาพการแข่งขันและการเปลี่ยนแปลงของโลกาภิวัฒน์ ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรับรู้ ความรับชอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและดำเนินการทุกขั้นตอนและขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานของจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักวิชาการ และนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์ สุจริต และให้มีความรับรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญาและความรับชอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม ลิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี (<http://longlivetheking.kpmx.com/course/view.php?id=2>)

เศรษฐกิจพอเพียง อาจขยายความได้ว่าเป็นการดำเนินชีวิตรึวิถีชีวิตของคนไทยให้อยู่อย่างพอประมาณตน เดินทางสายกลาง มีความพอ足และพอเพียง กับตนเอง ครอบครัว และชุมชน โดยไม่ต้องพึ่งพาปัจจัยภายนอกต่าง ๆ ที่เราไม่ได้เป็นเจ้าของ ลิ่งสำคัญต้องรู้จักการพึ่งพาตนเองโดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน และรู้จักการนำทรัพยากรที่เรามีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น รู้จักการนำปัจจัยพื้นฐานมาใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขความสบายน และพอเพียงกับตนเอง (<http://school.obec.go.th/bpr/201.htm>)

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาซึ่งถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวหน้าทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และรวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร ต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในนอก และภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรับรู้ ความรับชอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐนักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรับรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรับชอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม ลิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี (http://cddweb.cdd.go.th/cdregion06/poor_cdd6_1.pdf)

นอกจากนี้ เมื่อวันที่ 4 อันוארค์ 2541 ที่ผ่านมา ได้พระราชทานพระราชนิรันดร์สเพิ่มเติมในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ดังนี้ (<http://est.buu.ac.th/moodle/mod/resource/view.php?id=779>)

“...คำว่าพอเพียงมีความหมายกว้างออกไปอีก ไม่ได้หมายถึงการมีพอใช้สำหรับใช้ของตัวเอง มีความหมายว่าพอมีพอกิน...พอมีพอกินนี้ ก็แปลว่า เศรษฐกิจพอเพียงนั่นเอง ...”

...ให้พอเพียงนี้ก็หมายความว่า มีกินมีอยู่ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่หรูหรา ก็ได้ แต่ว่าพอแม้นบางอย่างอาจจะดูฟุ่มเฟือย แต่ก็ทำให้มีความสุข ถ้าทำได้ก็สมควรที่จะทำสมควรที่จะปฏิบัติ...

...Self-sufficiency นั้นหมายความว่า ผลิตอะไรมาพอที่จะใช้ ไม่ต้องไปขอรื้มคนอื่น ออยได้ด้วยตนเอง...

...คนเราถ้าพอในความต้องการ มันก็มีความโลภน้อย เมื่อมีความโลภน้อย ก็เบียดเบียนคนอื่นน้อย ถ้าประเทศใดมีความคิดอันนี้ มีความคิดว่าทำอะไรต้องพอเพียงหมายความว่า พอประมาณ ชื่อตรง ไม่โลภอย่างมาก คนเราก็อยู่เป็นสุข...

“เศรษฐกิจพอเพียง” หลักการที่สำคัญอันดับแรกคือ “หลักพึ่งตนเอง” ผุดง่าย ๆ ว่า จะต้องหายใจด้วยลมของตัวเอง การที่จะพึ่งตนเองได้นั้น เราจะต้องติดอาวุธที่จะสามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง สิ่งนั้นคือ “ปัญญา” ไม่ใช่แค่ “ความรู้” “ปัญญา” เป็นสิ่งที่พระพุทธเจ้าได้เน้น เป็นสิ่งที่เราสามารถนำมาดับทุกข์ได้ ซึ่งจะรวมถึงความรู้ ความมีเหตุมีผล ความรู้เท่าทันตามความเป็นจริง สามารถวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น และสามารถแก้ไขปัญหาได้ ดังนั้นหลักพึ่งตนเองข้อแรกคือ (http://www.tpif.or.th/newtpif/thomma_sufficiency_economy.php)

1. ด้านจิตใจ ใจเป็นนายกายเป็น婢้า เรื่องจิตใจเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ต้องยึดหลักของศาสนา มีความพิจารณาพึงพาตนเอง จิตต้องเข้มแข็งสามารถหนต่อสิ่งเร้าทางภายนอกได้ ชื่อลัตติสุจริต เท็นประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง

2. ด้านลัษณะ ต้องรักสามัคคี แต่และซุ่มชนจะต้องรวมตัวเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายช่วยกันดูแล ส่งเสริม ทำงานเป็นทีม เป็นชุมชน ยอมสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

3. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การรู้จักสร้างความสมดุลย์ให้เกิดกับธรรมชาติ ต้องมีความช่วยเหลือในการใช้ และเพิ่มมูลค่าของทรัพยากรธรรมชาติ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เช่น น้ำ ป่าไม้ ทรัพย์ในดิน เป็นต้น

4. ด้านเทคโนโลยี ความเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม พอเพียงกับการแก้ปัญหา ไม่สร้างระบบการผลิตมากเกินไป (Over Production) หรือ ใช้เทคโนโลยีมากเกินไป (Over Engineering) อะไรที่มากเกินไป หรือ ขาดแคลน ยอมเป็นความสูญเปล่า ไม่ก่อประโยชน์อันใด

หรือ สร้างประโยชน์ไม่ได้ และอาจจะสร้างโทษภัยหลัง เป็นสาเหตุกระทบในหัวข้ออื่น เช่น ทรัพยากรที่ถูกใช้อย่างรวดเร็ว การเสียเงินตราต่างประเทศในการนำเข้าเทคโนโลยี เป็นต้น

5. ด้านเศรษฐกิจ ควรใช้หลักการของการเพิ่มผลิตภาพ (Productivity)

$$\text{Productivity} = \frac{\text{Output}}{\text{Input}}$$

Input

ถือว่าผลิตภาพ (Productivity) ประเทศใดที่ประชาชนทำงานอย่างมีผลิตภาพ ย่อมพูดได้อีกความหมายในภาพรวมของประเทศ คือ ประเทศนั้นจะมีรายได้ประชาชาติ หรือค่า GDP (Gross Domestic Product) สูง หรือเป็นความมั่งคั่งของประเทศนั้น แห่งอนามัยคงปฏิเสธไม่ได้ว่า ผู้ที่มีงานทำ มีรายได้ย่อมมีชีวิตที่สุขภาวะดี ผู้คนกว่าผู้ที่ไม่มีงานทำ หรือมีรายได้ไม่พอค่าใช้จ่าย แนวคิดที่จะเน้นที่การเพิ่มรายได้เป็นหลัก (Output) ในสภาวะกระแสโลกภัยวัฒน์ เป็นสิ่งที่ทำได้ยาก เพราะจะต้องเพิ่มราคายา หรือการส่งเสริมให้มีขายมากขึ้นด้วยการส่งเสริมให้บริโภคมาก ๆ เพื่อเพิ่มรายได้ เป็นวิถีทางที่ไม่ถูกต้อง เพราะลูกค้าคงไม่เล่นด้วยหากขึ้นราคา หรือเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการบริโภคที่มากเกินไป สิ่งที่เป็นวิธีที่ลงตัวที่สุดคือ การลดค่าใช้จ่าย (Input) หรือลดการบริโภคที่เกินความจำเป็นการผลิตที่เกินความจำเป็น การใช้เทคโนโลยีที่เกินความจำเป็น การใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่เกินความจำเป็น เมื่อลด Input ซึ่งเป็นสิ่งที่เกินความจำเป็นในสัดส่วนของล่าง ผลิตภัพย่อมสูงขึ้นอีกหนึ่งเมื่อต้นทุนลดลง กำไรก็จะเพิ่มขึ้น

$$\text{กำไร} = \text{ราคายา} - \text{ต้นทุน}$$

หรือ รายเหลือของประชาชน = รายได้ – รายจ่าย

การลดต้นทุน หรือรายจ่ายย่อมทำให้เราเพิ่มกำไรหรือรายเหลือของประชาชน ทำให้เกิดการออม ไม่ใช้จ่ายเกินตัวเกินความจำเป็น หรือใช้จ่ายด้วยความ “พอดี” อีกทั้งยังลดการใช้วัตถุติด แล้วอีกนัยหนึ่งด้านลักษณะประชานคนไทยจะมีรายเหลือมากขึ้น เมื่อเราจัดประชายดและลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นในครัวเรือนลง ดังนั้นปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนั้นต้องเน้นเรื่องของ

1. ความพอประมาณ หรือ ความพอดี
2. ภูมิคุ้มกัน สามารถรู้เท่าทันตามความเป็นจริง และมีจิตใจที่เข้มแข็ง ไม่เสี่ยงจนเกินไป มีการวางแผนป้องกันปัญหาหรือรับมือปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างรอบคอบ
3. มีเหตุผลในตัวมันเอง

สรุปได้ว่าความพอเพียง (Sufficiency) จะต้องประกอบด้วย 3 คุณลักษณะ พร้อมๆ กัน ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี กล่าวคือ กิจกรรมใดๆ ที่ขาด คุณลักษณะใดคุณลักษณะหนึ่งไปก็จะไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นความพอเพียง คุณลักษณะทั้ง 3 ประกอบด้วย

(1) ความพอประมาณ (Moderation) หมายถึง ความพอดี (Dynamic Optimum) ที่ไม่มากเกินไปและไม่น้อยเกินไป ในมิติต่างๆ ของการกระทำ ตัวอย่างเช่น กิจกรรมทางเศรษฐกิจ เช่น การผลิตและการบริโภค ที่อยู่ในระดับพอประมาณ เพื่อนำไปสู่ความสมดุลและพร้อมต่อ การรองรับการเปลี่ยนแปลง

(2) ความมีเหตุผล (Reasonableness) หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของ ความพอประมาณ ในมิติต่างๆ นั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัย และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ตลอดจน ผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ (Expected Results) อย่างรอบคอบ

(3) การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร (Self-immunity) เพื่อเตรียมตัวพร้อมรับ ผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ เนื่องจาก เศรษฐกิจพอเพียง เป็น ปรัชญาที่มองโลกเชิงระบบที่มีลักษณะพลวัตรดังได้ กล่าวแล้วข้างต้น การกระทำที่จะสามารถ เรียกได้ว่า พอเพียง (Systematic and Dynamic Optimum) นั้น จึงมีใช้ แต่จะคำนึงถึง เหตุการณ์และผลในปัจจุบันเท่านั้น แต่จำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ ต่างๆ (Scenario) ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล ภายใต้ข้อจำกัดของความรู้ที่มี อยู่ (Bounded Rationality) และสร้างภูมิคุ้มกันในตัวให้พอเพียงที่จะสามารถพร้อมรับต่อ การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ระดับของความพอประมาณต้องครอบคลุมมิติ การจัดการความเสี่ยง (Risk Management) เชิงพลวัตร (Dynamic) จึงจะนำไปได้ว่าเป็นระดับ พอเพียงที่สมบูรณ์

4. การมีภูมิคุ้มกันในตัว

ระบบภูมิคุ้มกันในตัวของเศรษฐกิจพอเพียง

ความคิดในเรื่องระบบภูมิคุ้มกันในตัว ได้รับการกล่าวถึงอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะ ในช่วงหลังจากที่ประเทศไทยได้ประสบกฤตเศรษฐกิจ ระบบภูมิคุ้มกันในตัว หมายถึงการที่ ระบบเศรษฐกิจสามารถรองรับและบรรเทาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ปรับตัวให้เข้ากับสิ่งที่เราควบคุมไม่ได้ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ อีกทั้งรวมไปถึงภูมิคุ้มกันในระดับ บุคคล ครอบครัว ชุมชน บริษัท และรัฐ

ระบบภูมิคุ้มกันในตัว อาจเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หรือ เกิดจากความไม่ประมาณ ความมีเหตุผล ความพอประมาณ โดยหลักเลี้ยงความต้องการที่เกินพอของเราง มี Self Discipline ในระดับตัวบุคคล เพื่อป้องกันตนเองจากกระแสบริโภคนิยม การแข่งขันด้านฐานะ ทางสังคมไม่ให้มากกระทบกับมาตรฐานการครองชีพของเรา หรือ เกิดจากการที่พยายามที่จะ

สร้างภูมิคุ้มกันให้เกิดขึ้น ให้เป็นกลไกรองรับวัจรทุกชีวิต ตลอดจนสร้าง Social Safety-net ของครอบครัวและของสังคม

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสยกเป็น ตัวอย่างว่า

“...การที่จะทำโครงการอะไร จะต้องทำด้วยความรอบคอบ และอย่าต่าโต จนเกินไป คือบางคนเห็นว่ามีโอกาสที่จะทำโครงการอย่างโน้นอย่างนี้ และไม่ได้นึกถึงว่าปัจจัยต่างๆ ไม่ครบ ปัจจัยหนึ่ง คือขนาดของโรงงานหรือเครื่องจักรที่สามารถที่จะปฏิบัติได้ แต่ข้อสำคัญที่สุดคือวัตถุดิบ ถ้าไม่สามารถที่จะให้ค่าตอบแทนวัตถุดิบแก่เกษตรกร เกษตรกรก็จะไม่ผลิต ยิ่งถ้าวัตถุดิบสำหรับใช้ในโรงงานนั้น เป็น วัตถุดิบที่จะต้องนำมาจากทะเลทางใกล้หรือ นำเข้าก็ยิ่งยาก เพราะว่าวัตถุดิบที่นำเข้านั้นราคาค่ายิ่งแพง บางปัจจุบันมีบริบูรณ์ ราคาอาจจะต่ำลงมา แต่เวลาขายลิ่งของที่ผลิตจากโรงงาน ก็ขายยากเหมือนกัน เพราะว่ามีมาก จึงทำให้ราคานั้นเป็นกฎหมายที่ต้องมี แต่ข้อสำคัญที่อยากจะพูดถึงคือถ้าเราทำโครงการที่เหมาะสม ขนาดที่เหมาะสม อาจจะไม่ดูหรูหราก แต่จะไม่ล้ม หรือถ้า มีอันเป็นไป ก็ไม่เสียหายมาก ...”(พระบรมราชโวหารเนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 4 อันวาคม 2540)

“...เชื่อว่าประเทศไทยจะสามารถพัฒนาต่อไปได้กว่าหลายประเทศ เพราะ แผ่นดินนี้ยังเหมาะสมกับความเป็นอยู่ได้ อย่างที่เคยพูดกันมาหลายปีแล้ว ภูมิประเทศยัง “ให้” คือเหมาะสมแต่ความเป็นอยู่ต้องไม่ฟุ้งเพ้อต้องอยู่อย่างประทัยด และต้องไปในทางที่ถูก...”
(พระบรมราชโวหารเนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 4 อันวาคม 2540)

“...จะนั้นจึงทำทุกภูมิใหม่เพื่อที่จะให้ประชาชนมีโอกาสทำเกษตรกรรมให้พอ กิน ถ้าน้ำมีพอดีในปีไหน ก็สามารถที่จะประกอบการเกษตร หรือปลูกข้าวที่เรียกว่านาปีได้ ถ้า ต่อไป ในหน้าแล้ง น้ำมีน้อย ก็สามารถที่จะใช้น้ำที่กักไว้ในสระเก็บน้ำของแต่ละแปลงมาทำการ เพาะปลูก แม้แต่ข้าว ก็ยังปลูกได้ ไม่ต้องไปเบี่ยงเบียนชลประทานระบบใหญ่ เพราะมีของตัวเอง แต่ก็อาจจะปลูกผักหรือเลี้ยงปลา หรือทำอะไรอื่นๆ ก็ได้ ทุกภูมิใหม่นี้มีวิถีสำหรับป้องกันความ ขาดแคลน ในยามปกติก็จะทำให้ร้ายมากขึ้น ในยามที่มีอุทกภัย ก็สามารถพื้นตัวได้เร็ว โดย ไม่ต้องให้ทางราชการเข้าไปช่วยมากเกินไป ทำให้ประชาชนมีโอกาสพึ่งตนเองได้อย่างดี...”
(พระบรมราชโวหารเนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 4 อันวาคม 2538)

“...คำว่าพอเพียงมีความหมายกว้างออกไปอีก ไม่ได้หมาย ถึงการมีพอสำหรับ ใช้ของตัวเอง มีความหมายว่าพอ มีพอกิน...ถ้าแต่ละคนมีพอ มีพอกิน ก็ใช้ได้ ยิ่งถ้าทั้งประเทศ พอก มี พอกิน ก็ยิ่งดี...” (พระบรมราชโวหารเนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 4 อันวาคม 2540)

หากกล่าวโดยสรุปแล้ว ภูมิคุ้มกันในตัวคือ

การบริหารความเสี่ยงหรือ Risk Management นั้น เน้นถึงการควบคุมความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น โดยได้มีการนำมาใช้อย่างแพร่หลายในการบริหารการลงทุน การบริหารการเงินของสถาบันการเงินในประเทศต่างๆ ทั้งในระดับบุคคลและองค์กร และผลกระทบเมื่อเร็วๆ นี้ ได้มีการนำระบบการบริหารความเสี่ยงมาใช้ในระดับภาคเพื่อช่วยในการบริหารประเทศอย่าง เป็นระบบ หลักสำคัญของ Risk Management นั้น ประกอบด้วย การ Identify ความเสี่ยง (Risk

Identification) การวัดความเสี่ยง การกระจายความเสี่ยง (Risk Diversification) การลดความเสี่ยง (Risk Mitigation) การประกันความเสี่ยง (Risk Sharing) การเตรียมเงินไว้รองรับให้เพียงพอต่อความเสี่ยงและรวมไปถึงการวางแผนต่างๆ เพื่อจัดการกับความเสี่ยง

เป้าหมายหลักของการบริหารความเสี่ยงคือ เพื่อใช้เป็นกลยุทธ์หรือภูมิคุ้มกันที่จะบรรเทาผลกระทบจากความผันผวนในระบบที่อาจจะมากระทบต่อฐานะการเงินและความอยู่รอดขององค์กร

ระบบภูมิคุ้มกันในตัวและทางสายกลาง

ศาสตราจารย์ ดร. Herbert Simon นักเศรษฐศาสตร์รางวัลโนเบล ปี 2521 อธิบายไว้ว่า อนาคตเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน และการจะเข้าใจอนาคตในทุกรูปแบบ มีต้นทุนสูง บุคคลและองค์กรทั่วไปแม้จะมีเหตุผล แต่มีเหตุผลอย่างจำกัด หรือ Bounded Rationality จึงใช้หลักที่เรียกว่า Satisficing กำหนด ผลกำไร/ผลการดำเนินการในระดับที่จะพอใจยอมรับได้ และเลือกทางเลือกเพื่อบรรลุถึงจุดประสงค์นั้น ซึ่งนับได้ว่ามีลักษณะ ใกล้เคียงกับการใช้ทางสายกลางเป็นกรอบในการตัดสินใจ

บทสรุปของภูมิคุ้มกันในตัว ระบบภูมิคุ้มกันในตัวของเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวม มีลักษณะในการบริหารความเสี่ยง การกระจายความเสี่ยง การป้องกันความเสี่ยง การลดความเสี่ยง การสร้างกลไกที่ก่อให้เกิดเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ยังมีข้อแตกต่างในด้านของวิธีการตัดสินใจ ซึ่งทางสายกลางเป็นทางเลือกหนึ่งที่บุคคล องค์กร สามารถใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจได้แทนหลัก Optimization และอาจจะ เหมาะสมกว่า ภายใต้ข้อจำกัดจากอนาคตที่มีความไม่แน่นอน

สำหรับประเด็นนี้ฯ โดยเฉพาะเรื่องความพอประมาณ ความชื่อตระ ความไม่โลภมากนั้น คงจะต้องวิเคราะห์เพิ่มเติมว่าเศรษฐกิจพอเพียงและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์มีความสอดคล้องคล้ายคลึงกันอย่างไร นอกจากนี้เราจะต้องคำนึงถึง ทั้งบทบาทของรัฐ บทบาทของตลาดและบทบาทขององค์กร หมู่บ้าน ในการสร้างภูมิคุ้มกันดังกล่าวให้เกิดขึ้นอีกด้วย

เงื่อนไข (Conditions of Sufficiency Actions) ทั้งนี้ ต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวัง อย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน ขณะเดียวกัน ต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจ ของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และ นักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึกคุณธรรมความชื่อสัตย์ สุจริต และ ให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และ ความรอบคอบ

(1) **เงื่อนไขกรอบความรู้ (Set of Knowledge)** ที่จะนำไปสู่การตัดสินใจในการประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่อยู่ในระดับพอเพียง ต้องอาศัย

- ก) ความรอบรู้ คือ ฝีความรู้ (Stock of all Relevant Knowledge) เกี่ยวกับ วิชาการต่างๆ อย่างรอบด้าน โดยครอบคลุมเนื้อหาของเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการนำไปใช้ในโอกาสและเวลาต่างๆ
- ข) ความรอบคอบ คือ ความสามารถที่จะนำความรู้และหลักวิชาต่างๆ เหล่านั้น มาพิจารณาให้เข้มข้นโดยสัมพันธ์กัน (Connectivity of all Acquired

Knowledge) ประกอบการวางแผน ก่อนที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ ทุกขั้นตอน

- ค) ความระมัดระวัง คือ ความมีสติ ในการนำแผนปฏิบัติที่ตั้งอยู่บนหลักวิชา ต่างๆ เหล่านั้นไปใช้ในทางปฏิบัติ (Utilization of Knowledge at Any Point of Time with Carefulness and Attentiveness) เพราะในความ เป็นจริง แล้ว สถานการณ์เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้นการนำความรู้และความ รอบคอบมาใช้ จึงต้องอาศัยความระมัดระวังให้มากเท่าทันเหตุการณ์ที่ เปลี่ยนแปลงไปด้วย
- (2) เงื่อนไขคุณธรรม (Ethical Qualifications) ที่จะต้อง เสริมสร้างใน 2 ด้าน ได้แก่
- ก) ด้านจิตใจ /ปัญญา โดยเน้นความรู้คุณธรรม กล่าวคือ บรรทัดฐานในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต และ มีความรอบรู้ที่เหมาะสม
- ข) ด้านการกระทำ หรือแนวทางการดำเนินชีวิต โดยเน้น ความอดทน ความ เพียร สติ ปัญญา และความรอบคอบ

5. ขั้นตอนในทางปฏิบัติ

จากหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สามารถลำดับขั้นตอนในทางปฏิบัติได้คร่าวๆ ดังนี้ (http://www.tpif.or.th/newtpif/thomma_sufficiency_economy.php)

1. ไม่ใช่ระบบเศรษฐกิจระบบปิดที่หันหลังให้กระแสโลกาภิวัตน์

ความหมายของการสร้างความเจริญก้าวหน้า การเติบโต การพัฒนาในทางที่ดีขึ้น เป็นเรื่องของความวิริยะ อุตสาหะ แต่การพัฒนา การเติบโต ความเจริญก้าวหน้า นั้นจะต้องมี ความพอดี ไม่มากจนเกินไป โดยไม่ทำให้เกิดการเสียสมดุลย์ระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และ สิ่งแวดล้อม ดังนั้นระบบเศรษฐกิจพอเพียง จึงไม่ใช่ระบบปิด ที่หันหลังให้กระแสโลกาภิวัตน์

2. เน้นเรื่องการสร้างภูมิคุ้มกัน

ภูมิคุ้มกัน ในความหมายนี้คือ การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) จะต้องมี แนวทางป้องกันไม่ให้ทำอะไรที่เสี่ยงเกินไป พอตัว และป้องกันปัญหาไว้ก่อนที่ปัญหาจะเกิด โดย คำนึงถึงผลที่จะตามมา หากเกิดปัญหาจากความเสี่ยงในด้านลบ หรือไม่ประสบความสำเร็จ ตามที่คาดการณ์ไว้ว่า yang สามารถรับมือได้หรือไม่

3. มีคุณธรรมไม่ประมาณ ไม่โลภ

คุณธรรม ความชอบธรรมเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในสังคมปัจจุบัน เป็นคุณสมบัติที่ขาดไปของ ผู้บริหารองค์กรบางคนนักการเมืองบางท่าน บางกลุ่มข้าราชการ และขาดการกลไกการ ตรวจสอบจากภาคประชาชนคนทั่วไป คุณธรรม (Ethics) จะเป็นหลักพื้นฐานในการบริหาร ทั้งหมด จะต้องมองผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stake Holder) ไม่ใช่เจ้าของท่านนั้น (Stock Holder)

ชีวิৎสังคมที่ต้องประกอบด้วย

- ส่วนของเจ้าของ ผู้ถือหุ้น ผู้บริหาร
- พนักงาน
- สังคม

ทุกฝ่ายจะต้องได้ประโยชน์กันหมด ด้วยหลักของ Win-Win ทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ความไม่โลภ เป็นสิ่งที่ทำให้ไม่เกิดการโกรธ การคอร์ปชั่น การหาช่องว่างทางกฎหมายที่จะหลอกเลี่ยง หรือเอาเปรียบกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ประชาชน สังคม พนักงาน เป็นต้น เป็นต้นเหตุของปัญหาหลักของประเทศไทย

และถ้าใช้หลักการ “ไม่ประมาท” แล้ว ถือว่าเป็นหัวใจทั้งหมดของศาสนาพุทธเลย ที่เดียว หลักอรรถ 84,000 พระอรรถธรรมรรค รวมเหลือเพียงข้อเดียวคือ “อย่าประมาท” เมื่อไม่ประมาท ก็ไม่เกิดความเสี่ยง

4. สร้างตนเองให้แข็งแกร่งก่อน

การที่จะเกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) นั้น ต้องมาจากการพึ่งพาตนเองเสียก่อน เป็นรากฐานและมีการเรียนรู้ พัฒนา สังสมองค์ความรู้ (Knowledge Management) จนเกิดความเชี่ยวชาญแล้วรวมกับความฉลาด เป็นความชำนาญฉลาด พัฒนาเป็น “ปัญญา” (Wisdom) เพื่อให้เกิดการสร้างสิ่งใหม่ ๆ นวัตกรรม (Innovation) เพื่อลดการนำเข้าด้านเทคโนโลยี ยึดทั้งสามารถจดสิทธิบัตร ส่งออกเทคโนโลยีของไทย ไปขายต่างประเทศ และเชื่อแน่ว่าเรื่องนี้ความคิดสร้างสรรค์ คนไทยไม่น้อยหน้าใคร

5. เลือกใช้ประโยชน์จากการและโลกาภิวัตน์อย่างชั่นช้าด้วยการทำทัน

การรู้เท่าทันตามความเป็นจริงเป็นหลักของศาสนาพุทธอีกข้อหนึ่ง สิ่งที่จะทำให้รู้เท่าทันนั่นคือ “ปัญญา” เราจะต้องทราบถึงข้อดี ข้อเสีย ผลที่จะเกิดตามมาในอนาคตในการตามกระแสโลกภิวัตน์ เช่น การค้าเสรีเราได้ประโยชน์ เสียประโยชน์อย่างไร สิ่งที่เป็นจุดอ่อนจะต้องเสริมสร้างเป็นจุดแข็ง สิ่งที่เป็นภาวะคุกคามจะต้องเสริมเป็นโอกาส สิ่งเหล่านี้จะทำให้ประเทศไทยไม่เสียเปรียบ และไม่ตกเป็นทาสทางเศรษฐกิจของกระแสโลกภิวัตน์ เช่น การบริโภคที่เกินความพอตี การขายทรัพยากรธรรมชาติที่เรามีอยู่อย่างขาดมูลค่าเพิ่ม แล้วซื้อกลับมาในรูปสินค้าแปรรูปที่แพงกว่าที่เราขายหลายร้อยเท่า เป็นต้น

ทั้งหมดนี้ต้องอาศัยความมีศีลเป็นต้นเหตุของปัญหาสังคม การเมือง เศรษฐกิจ สามัคคี มีความนิ่ง สุขุม รอบคอบ ใจเย็น มีความมุ่งมั่นในการทำความดี ปัญญา มีความรู้ ความชำนาญ รู้เท่าทันตามความเป็นจริง และสามารถแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ และป้องกันปัญหาไม่ให้เกิด หรือเกิดช้าได้ ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่ชาวพุทธรู้แล้วทั้งสิ้น แต่ยังไม่ได้ “ปฏิบัติ” ถึงเวลาหรือยังที่เราชาวไทยต้องมาปฏิบัติอย่างจริงจัง และรักษาสัมคติ รวมใจไทยเป็นหนึ่ง เพื่อนาคตและความยั่งยืนในการพัฒนาประเทศไทยต่อไป

ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีคือ มีการเตรียมพร้อมรับผลกระทบ และการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ รอบตัว โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นทั้งใกล้และไกล

ตอนที่ 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศไทย

วีระวรรณ อามระดิษ (2522) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครใน 10 เรื่อง คือ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญูต่อพ่อแม่ ความมีระเบียบวินัย ความเสียสละ ความอดทน ความยุติธรรม ความอุตสาหะ การประทัยด การออมทรัพย์ และการเคารพอาชญากรรม และศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนกับองค์ประกอบต่าง ๆ คือ ฐานะทางเศรษฐกิจ พื้นฐานการศึกษา ลักษณะอาชีพ ที่อยู่อาศัย และการเลี้ยงดูครอบครัวบิดามารดา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนสาธิต รวม 6 โรงเรียน จำนวน 445 คน เป็นชาย 206 คน เป็นหญิง 239 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรม 10 ประการอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจคือ มีความเห็นด้วยมากที่สุด ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนสาธิต พบร้านักเรียนชายและหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และพบร้านักเรียนที่บิดามารดา มีฐานะทางเศรษฐกิจ การศึกษา อาชีพ ที่อยู่อาศัย และลักษณะการอบรมเลี้ยงดูบุตรแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชญาพร พัชรัชเจียร (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครในเรื่อง การรัก ความอิสระ ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย การเคารพระบบทาจูโรส การถือพรรคถือพวง การตรงต่อเวลา การประทัยดมอยส์ส์ การนิยมไทย การบำเพ็ญประโยชน์ และการพึ่งตนเอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายจากโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร 8 โรงเรียน เป็นโรงเรียนรัฐบาล 4 โรงเรียน โรงเรียนเอกชน 4 โรงเรียน จำนวน 800 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาใน

กรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่า�นิยมทางสังคม 10 ประการ อัญใจเกณฑ์เห็นด้วย

อนคกติ อศวจุพามณี (2529) ได้ศึกษาเรื่อง “การศึกษาค่า�นิยมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดบุรีรัมย์” โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 730 คน โดยใช้แบบทดสอบที่พัฒนาเพื่อศึกษาค่า�นิยมที่เชื่อว่าเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตของมนุษย์ 6 ด้านคือ ค่า�นิยมทางวิชาการ ค่า�นิยมทางเศรษฐกิจ ค่า�นิยมทางสุนทรียภาพ ค่า�นิยมทางสังคม ค่า�นิยมทางการเมือง และค่า�นิยมทางศาสนา ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบสามารถวัดค่า�นิยมแต่ละด้านแยกออกจากกันได้ค่อนข้างชัดเจน ค่า�นิยมที่ได้รับเลือกเรียงลำดับจากสูงสุดไปถ่ำสุด ได้แก่ ค่า�นิยมทางสังคม ค่า�นิยมทางเศรษฐกิจ ค่า�นิยมทางศาสนา ค่า�นิยมทางวิชาการ ค่า�นิยมทางสุนทรียภาพ และค่า�นิยมทางการเมือง ซึ่งคล้ายคลึงกับที่สุจารี คล้ายสังข์ (2529) ได้ทำการศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากการสุ่มตัวอย่างนักเรียนจำนวน 612 คน ผลการวิจัยพบว่า�นักเรียนเลือกค่า�นิยมในด้านต่างๆ จากสูงสุดไปทางถ่ำสุดคือ ค่า�นิยมทางสังคม ค่า�นิยมทางเศรษฐกิจ ค่า�นิยมทางศาสนา ค่า�นิยมทางวิชาการ ค่า�นิยมทางการเมือง และค่า�นิยมทางสุนทรียภาพ

พวงแก้ว ปานพรหมินทร์ (2540) ได้ศึกษาเรื่อง “ค่า�นิยมพื้นฐาน 5 ประการ ตามการรับรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่า�นิยมพื้นฐาน 5 ประการตามการรับรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานครในชั้นต่างๆ คือ 1) ขั้นรับ 2) ขั้นตอบสนอง 3) ขั้นเห็นคุณค่า 4) ขั้นจัดระบบ 5) ขั้นเกิดกิจนิสัย โดยใช้เครื่องมือในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเชิงสถานการณ์ เพื่อสำรวจค่า�นิยมพื้นฐาน 5 ประการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 400 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบหลายชั้นตอนจากโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1. การพึ่งตนเอง ขยายหนี้น้ำเพียร มีความรับผิดชอบ การประทัยดและอดออม การมีความรักษาติ ศาสน์ กษัตริย์ นักเรียนมีการรับรู้ค่า�นิยมพื้นฐานอยู่ในชั้นตอบสนองมากที่สุด 2. การมีระเบียบวินัยและเคารพกฎหมาย นักเรียนมีการรับรู้ค่า�นิยมพื้นฐานอยู่ในชั้นเกิดกิจนิสัยมากที่สุด และ 3. การปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา นักเรียนมีการรับรู้ค่า�นิยมพื้นฐานอยู่ในชั้นรับมากที่สุด

รารีรัตน์ ยิ่งยง (2542) ได้ศึกษาผลลัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนแบบโครงสร้างการประกอบการประชาสัมพันธ์เปรียบเทียบกับการสอนตามคู่มือครุโดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 40 คน ทำการสอน 16 คาบเรียน และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามวัดผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนประชากรกับสิ่งแวดล้อมแบบปรนัย แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบต่อสังคม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการสอน

แบบโครงการประกันการประชาสัมพันธ์กับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือการสอนของหน่วยศึกษาในเทคโนโลยี กรมสามัญ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา และความรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รายงาน ตระกูลสุข (2545) ได้ศึกษาและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บด้วยการเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อการเรียนรู้เป็นทีมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กลุ่มตัวอย่างในการทดลองใช้รูปแบบคือ นักศึกษาจำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า 1. รูปแบบการเรียนรู้แบบโครงงานประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ระยะเตรียมการเข้าสู่โครงงาน 2) ระยะเริ่มต้นโครงงาน 3) ระยะดำเนินกิจกรรมโครงงาน 4) ระยะสรุปผลโครงงาน และ 5) ระยะการนำเสนอโครงงาน รูปแบบการเรียนรู้บนเว็บ การเรียนรู้เป็นทีมประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ 2. ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนการเรียนรู้เป็นทีม ประสิทธิภาพในการทำงานเป็นทีม และความร่วมมือในการทำงานเป็นทีมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กิจกรรมโครงงานบนเว็บที่นักศึกษาใช้มากที่สุดในทุกองค์ประกอบคือ การสนทนา รองลงมาคือ การใช้กระดาษชี้ว่า และกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นในระดับมาก 3. รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 1) องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน 10 องค์ประกอบ ได้แก่ เป้าหมาย/วัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาการเรียนรู้ ระบบคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต กิจกรรมการเรียนรู้ การปฏิสัมพันธ์บนเว็บ ปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ บทบาทผู้เรียน บทบาทผู้สอน บทบาทผู้เชี่ยวชาญและผู้สนับสนุนการเรียนการสอน และการประเมินผล 2) วิธีการเรียนรู้ประกอบด้วยขั้นตอนการเรียนรู้ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นเรียน และขั้นประเมินผล 3) กิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ กิจกรรมในชั้นเรียนคือ การปฏิบัติฯลฯ กิจกรรมกลุ่ม การเรียนเนื้อหาในชั้นเรียน 8 สัปดาห์ และกิจกรรมการเรียนบนเว็บ 7 สัปดาห์ โดยทำกิจกรรมบนเว็บควบคู่ไปกับเนื้อหาในชั้นเรียนปกติ กิจกรรมที่ใช้ทำโครงงานได้แก่ การสนทนา ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และการค้นหาข้อมูลบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

วารินี สรรวัฒน์ (2545) ได้ศึกษารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บ วิชา วิทยาศาสตร์ที่ใช้หลักการเรียนรู้แบบค้นพบด้วยการทดลอง สำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏโดยการสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 47 ท่าน และนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 จำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนบนเว็บมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บที่ใช้หลักการเรียนรู้แบบค้นพบประกอบด้วย 3 ขั้นตอนคือ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นดำเนินการสอน ขั้นสรุปและนำไปใช้ โดยให้นักศึกษาตอบคำถามขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นดำเนินการสอน รวมทั้งตอบคำถามหลังการทดลองผ่านเว็บบอร์ดและไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ในการสรุปผลการทดลองใช้เว็บบอร์ด ห้องสนทนา หรือการส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ การอภิปรายแสดงความคิดเห็นระหว่างกลุ่มบนเว็บใช้การคุยกันห้องสนทนา ในการแบ่งกลุ่มใช้ 4-5 คน/กลุ่ม อุปกรณ์และสารเคมี การแสดงผลการทดลองใช้กราฟิก ภาพเคลื่อนไหว การบันทึกผลการทดลองใช้โปรแกรมฐานข้อมูล

และเว็บบอร์ด ให้นักศึกษาอุดมภาพที่เกี่ยวข้องผ่านวีดิทัศน์ระบบดิจิทัลบนเว็บ และในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยตอบผ่านไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาสถาบันราชภัฏที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บที่ใช้หลักการเรียนรู้แบบคันபับมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นันทา ชุติแพทย์วิภา (2545) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการจัดการเรียนการสอน วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม ทักษะการจัดการสิ่งแวดล้อม และจิตสำนึกรักต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน

สมพร พงษ์เสถียรศักดิ์ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการประพฤติตนตามคุณธรรมในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่เรียนหลักธรรมในพระพุทธศาสนาด้วยการสอนแบบโยนิโส มนสิกิรากับแบบไตรลิขิชา ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่เรียนหลักธรรมในพุทธศาสนาด้วยการสอนแบบโยนิโส มนสิกิรากับแบบไตรลิขิชา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีพุทธิกรรมในการปฏิบัติตนตามคุณธรรมในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 2) นักเรียนที่เรียนหลักธรรมในพุทธศาสนาด้วยการสอนแบบโยนิโส มนสิกิราก และการสอนแบบไตรลิขิชา มีพุทธิกรรมในการปฏิบัติตนตามคุณธรรมในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

พรเทพ จันทราอุกฤษฎ์ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง “ผลของการเรียนการสอนบนเว็บที่มีต่อความรู้และความสามารถในการทำโครงการวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาความรู้และความสามารถในการทำโครงการวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนผ่านการเรียนการสอนบนเว็บ 2. เปรียบเทียบความรู้และความสามารถในการทำโครงการวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เรียนผ่านการเรียนการสอนบนเว็บและกลุ่มนักเรียนที่เรียนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม ชั้นแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลองคือ กลุ่มที่เรียนผ่านการเรียนการสอนบนเว็บ มีนักเรียน 36 คน และกลุ่มควบคุมที่เรียนแบบปกติ มีนักเรียน 34 คน แบ่งกลุ่มทำโครงการได้ 17 กลุ่มเท่ากัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แบบสอบถามความรู้ในการทำโครงการวิทยาศาสตร์ 2) แบบสังเกตการใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ในการทำโครงการวิทยาศาสตร์ และ 3) แบบประเมินโครงการ วิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่เรียนผ่านการเรียนการสอนบนเว็บได้คะแนนความรู้ในการทำโครงการวิทยาศาสตร์สูงกว่าร้อยละ 70 ส่วนคะแนนความสามารถในการทำโครงการวิทยาศาสตร์ต่างกันกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) นักเรียนที่เรียนผ่านการเรียนการสอนบนเว็บ

ได้คัดแยกความรู้ และความสามารถในการทำโครงการวิทยาศาสตร์สูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เทพวนี วินิจกรรม (2548) ได้ศึกษาเรื่อง “การปลูกฝังค่านิยมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กระบวนการตามแนวคิดของบลูมและแรทล์” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปลูกฝังค่านิยมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทน ความเพียร และความรอบคอบสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กระบวนการตามแนวคิดของบลูมและแรทล์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนสาธิตบางนา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบวัดความรู้ ความเข้าใจของนักเรียนตามเนื้อหาสาระค่านิยม แบบวัดเจตคติของนักเรียนตามค่านิยม และแบบวัดพฤติกรรมการปฏิบัติตนของนักเรียนตามค่านิยมที่ต้องการปลูกฝังตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และแบบบันทึกการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ ความเข้าใจตามเนื้อหาสาระค่านิยมที่ต้องการปลูกฝัง คะแนนเจตคติ และคะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติตนของนักเรียนในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทน ความเพียร และความรอบคอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมปลูกฝังค่านิยม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) จากแบบบันทึกการเรียนรู้ที่นักเรียนได้เขียนบรรยายสิ่งที่ได้เรียนรู้ ความรู้สึกของการเข้าร่วมกิจกรรม ประโยชน์ที่ได้รับ และการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน พบร้า นักเรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาสาระของค่านิยม รู้ถึงคุณค่าและความสำคัญของการมีค่านิยมทั้ง 4 เรื่อง และนักเรียนสามารถบอกและแสดงพฤติกรรมการปฏิบัติตนที่แสดงออกถึงการมีค่านิยมทั้ง 4 เรื่องได้ ส่วนความรู้สึกต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนได้ปฏิบัติจริง ได้มีโอกาสทำงานร่วมกับเพื่อนในห้อง นักเรียนรู้สึกสนใจ สนุก เพลิดเพลิน ชอบกิจกรรมต่างๆ และดีใจที่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ในส่วนประโยชน์ที่นักเรียนได้รับนั้น นักเรียนสามารถทำงานประดิษฐ์ต่างๆ ได้ สามารถทำงานเป็นกลุ่มให้สำเร็จด้วยความร่วมมือกัน สามารถทำแผนผังความคิดเป็น และมีความกล้าในการแสดงออกเพิ่มมากขึ้น

2. งานวิจัยในต่างประเทศ

Albercht and Firedrake (1996) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบโครงการบนเว็บในวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนมัธยมไฟเนอร์ (Piner High School) ในรัฐแคลิฟอร์เนีย กิจกรรมการเรียนจะมอบหมายให้นักเรียนทำโครงการเป็นกลุ่ม โดยเลือกทำโครงการในหัวข้อต่างๆ ดังนี้ เรื่องพลังงาน การทดสอบผู้บริโภค การสำรวจดาวอังคาร วิทยาศาสตร์ในโลก จินตนาการ โดยแต่ละกลุ่มจะต้องทำการสืบค้นข้อมูล ทำการสืบสอบและนำเสนอโครงการ โดย

ใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีโอกาสในการใช้เทคโนโลยีในการนำเสนองานมากขึ้น มีส่วนร่วมในการทำงานเป็นกลุ่มโดยปรึกษา กับครูมากขึ้น

Meyer (1997) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานในวิชาคณิตศาสตร์ที่มีผลต่อแรงจูงใจ และการสร้างยุทธวิธีในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 จำนวน 14 คน โดยกำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ 5 ส่วน คือ ความเสี่ยงในการเรียนรู้ เนื้อหาวิชา การบรรลุเป้าหมาย ความเชื่อมั่นในความสามารถของตน ความตั้งใจในการเรียน และทัศนคติต่อการเรียน โดยเก็บข้อมูลจากการสำรวจความพึงพอใจ นักเรียน การสำรวจการเรียนรู้ในการปรับตัวของนักเรียน และการสัมภาษณ์นักเรียนถึงการปฏิบัติตัวระหว่างการเรียน แล้วนำข้อมูลที่เก็บได้มารวบรวมทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ซึ่งผลที่ได้แสดงให้เห็นพฤติกรรมและการรับรู้เกี่ยวกับตนเองใน 2 รูปแบบ คือ “ผู้เรียนที่ชอบความท้าทาย” และ “ผู้เรียนที่หลบเลี่ยงความท้าทาย” โดยนักเรียนที่ชอบความท้าทายรายงานตันเนองว่า มีความอดทนต่อความล้มเหลว มีความเข้าใจเป้าหมายในการเรียน มีประสิทธิภาพในตนเองในวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ในขณะที่ผู้เรียนที่หลบเลี่ยงความท้าทายรายงานตันเนองว่า มีความรู้สึกในทางลบสูงหลังจากพบกับความล้มเหลว มีประสิทธิภาพในตนเองในวิชาคณิตศาสตร์ต่ำ และนักเรียนจะใช้กลยุทธ์ในการเรียนแบบพื้น ๆ (เช่น กลยุทธ์ที่ใช้ประมาณผลข้อมูลในระดับต่ำ)

Scott and et al., (1997) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มโดยผ่านอินเทอร์เน็ตเป็นหลัก กลุ่มตัวอย่างมาจาก 4 ประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา แคนาดา โปรตุเกส และออสเตรเลีย วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อหาปฏิสัมพันธ์ในการทำงานเป็นกลุ่มโดยผ่านอินเทอร์เน็ต วิธีการเรียนคือ กลุ่มตัวอย่างจะร่วมมือในการทำโครงงานเป็นกลุ่มตามหัวข้อที่เลือก นักเรียนจะอภิปรายแสดงความคิดเห็น ตั้งคำถามของโครงงานแล้วหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเพื่อตอบคำถามของโครงงานโดยใช้การสื่อสารด้วยการสนทนาและการสื่อสารด้วยกระดาษข่าว ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีความร่วมมือในการทำงานกลุ่มสูงขึ้น นักเรียนได้มีส่วนร่วมและตอบสนองต่อสมาชิกกลุ่มมากขึ้นเมื่อเรียนโดยใช้การสื่อสารด้วยการสนทนาและด้วยการสื่อสารด้วยกระดาษข่าว และจากการศึกษาปฏิสัมพันธ์พบว่า ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภทสติปัญญาและแบบของการสื่อสารที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความร่วมมือในการทำงานกลุ่มด้วยการเรียนรู้แบบโครงงานบนเว็บ

Amos (1998) ได้ศึกษาถึงการนำคอมพิวเตอร์มาใช้อำนวยความสะดวกในการนำเสนอที่เรียนเพื่อช่วยยกระดับคุณภาพการทดสอบมาตรฐานให้สูงขึ้น ในระดับชั้นเกรด 2 และ 3 ผู้วิจัยออกแบบการทดลองแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experiment) โดยดำเนินการทดลองในช่วงปีการศึกษา 1996-1997 ขอบเขตของการเรียนการสอนจะรวมถึงในวิชา คณิตศาสตร์ ภาษา และการอ่าน ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) และหลังเรียน (Post-Test) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นตรงมากสุด (Full Linear Regression)

และอันโควา (Ancova) และใช้ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ของนักเรียนโดยการสัมภาษณ์นักเรียนผลการศึกษาพบว่า ผลการสอบย่อยโดยใช้แบบทดสอบ ITBS ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ชัดเจนในกลุ่มทดลองนี้ ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียนพบว่า นักเรียนมีการยอมรับการนำคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้เป็นส่วนหนึ่งในหลักสูตรการศึกษา

Bos (1998) ได้ทำการวิจัยเพื่อสำรวจถึงการนำเวล็อด์ ไวด์ เว็บ (World Wide Web) มาใช้เพื่อสร้างและนำเสนอข้อมูลที่ค้นพบของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา โดยขอบเขตของ การศึกษาจะครอบคลุมในเรื่องของการเขียน แรงจูงใจและการมีส่วนร่วมกับระบบไฮเปอร์- มีเดีย การออกแบบ การแก้ปัญหา และการประเมินผล โดยผู้วิจัยทำการสำรวจในรูปแบบการ เรียน 2 แบบ ดังนี้

แบบที่ 1 นักเรียนทำงานกันเป็นคู่ในการออกแบบไฮเปอร์มีเดียที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่อง เชื้อโรคติดต่อ และนำเสนอเวล็อด์ ไวด์ เว็บ ผลการศึกษาพบว่า

1) มัลติมีเดีย โดยเฉพาะภาพกราฟิกช่วยกระตุ้นกระบวนการคิดออกแบบของ นักเรียน โดยส่งผลกระทบต่อลำดับขั้นตอนในกระบวนการออกแบบและสนับสนุนการเขื่อมโยง เนื้อหาทางวิทยาศาสตร์กับขอบเขตความสนใจส่วนตัวของนักเรียน

2) การออกแบบไฮเปอร์มีเดียช่วยเพิ่มความต้องการระดับสูงในการวิเคราะห์ และ สังเคราะห์ข้อมูล เนื้อหาทางวิทยาศาสตร์

3) นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในการคิดเพื่อออกแบบการนำเสนอในเนื้อหาทาง วิทยาศาสตร์ผ่านการเข้าร่วมในงานครั้งนี้

4) ครูสามารถอำนวยความสะดวกในการช่วยเสนอแนะหลักการออกแบบเพื่อ นำเสนอข้อมูลแก่บุคคลอื่น ๆ ที่อยู่นอกห้องเรียนได้

แบบที่ 2 การติพิมพ์เว็บเพจเพื่อทดสอบดูว่า นักเรียนมีการประเมินผลต่อแหล่งข้อมูล ทางวิทยาศาสตร์บนเว็บอย่างไร และนักเรียนจะสามารถนำเสนอข้อคิดเหล่า�ันได้หรือไม่ ผลที่ ได้จากการสำรวจแบบที่ 2 พบว่า นักเรียนจะประเมินแหล่งข้อมูลบนเว็บในขอบเขต 4 ด้าน คือ เนื้อหา การสรุปเนื้อหา ประเมินความน่าเชื่อถือ/โครงสร้างของการนำเสนอ และประเมิน รูปแบบที่ปรากฏ

Su (1999) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของการเรียนการสอนบนเว็บที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนและทัศนคติต่อวิชาคณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ในประเทศไต้หวัน พบร่วมกัน ว่า การเรียนการสอนบนเว็บมีผลทางบวกต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์ และพบว่า นักเรียนชายมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนการสอนมากกว่านักเรียนหญิง

Craig (1999) ได้ศึกษาผลของการนำอินเทอร์เน็ตเข้ามาใช้ในการเรียนการสอนโดย ให้นักเรียนได้เลือกศึกษาค้นคว้าเรื่องราวที่ตนสนใจและนำเสนอข้อมูลที่ได้ โดยทำการทดลอง กับนักเรียนระดับเกรด 5 จำนวน 5 กลุ่ม ใช้เวลาทั้งสิ้น 4 สัปดาห์โดยให้นักเรียนเข้าไปใช้อินเทอร์เน็ตในการสืบค้นด้วยตนเองภายในห้องแล็บ ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลโดยใช้การสังเกต

แบบมีส่วนร่วม ซึ่งผลที่ได้พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างเพศชายและเพศหญิง ในเรื่องของความชำนาญในการใช้เทคโนโลยี รูปแบบการทำงาน และการออกแบบโครงงาน นอกจากนี้ยังพบว่า การที่นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ทั้งกับนักเรียนและกับอินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งจำเป็น เพราะเมื่อนักเรียนเข้าร่วมในการใช้อินเทอร์เน็ตจะช่วยเพิ่มความสนใจ และความกระตือรือร้น ในการสืบสอ สรุปท้ายผลการวิจัยขึ้นให้เห็นประเด็นหลัก 2 ประการ คือ เรื่องของรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตและการค้นพบโดยการสืบสอของนักเรียน ผลจากการศึกษาทั้ง 2 ประเด็นช่วยให้ผู้วิจัยในการให้ความเข้าใจแก่ครูผู้สอนในเรื่องของการสืบสอของนักเรียน การใช้อินเทอร์เน็ต การวางแผนในการเรียนการสอนและการบูรณาการอินเทอร์เน็ตเข้ามาใช้ในการจัดการเรียน การสอนในห้องเรียน

Matuserich (1999) ได้ศึกษาผลกระทบของการนำเทคโนโลยีเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล โดยใช้หลักการเรียนการสอนตามแนวคิดสตรัคติวิสของนักเรียนในชั้นเกรด 5 โดยครุจัดเตรียมคอมพิวเตอร์ที่มีองค์ประกอบเหมือนกันไว้ 2 แห่งคือ ที่ห้องเรียนและที่บ้าน โดยอินเทอร์เน็ตสามารถเชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ โดยครูจะให้นักเรียนได้ใช้อินเทอร์เน็ตในการเรียนเป็นช่วง ๆ ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลโดยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนโดยทั่วไปในห้องเรียน และนอกจากนี้ยังทำการศึกษา เก็บข้อมูลอย่างใกล้ชิดกับนักเรียนอีก 4 คนด้วย แล้วทำการบันทึกความก้าวหน้าของนักเรียนไว้ตลอด 1 ปีการศึกษา โดยเป็นการบันทึกสิ่งที่แสดงออกมา 3 ด้าน ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ต้องการ คือ การนำตนเองในการเรียนรู้ การเรียนร่วมกัน และการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม หลังจากนั้นทำการสรุปผลข้อมูลเป็นรายบุคคล ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนได้ใช้เทคโนโลยีทั้งในห้องเรียนและที่บ้าน โดยสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่ตามวิถีทางในการใช้ที่ตนเองสร้างขึ้นในการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่บ้านซึ่งนักเรียนต้องใช้การควบคุมตนเองในการเรียนสูง นอกจากนี้นักเรียนที่มีทักษะในการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ดีจะสามารถพัฒนาตนเอง ในขณะที่ได้เรียนรู้ร่วมกันไปกับครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียนคนอื่น ๆ ด้วย

Cooper (2000) ได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนบนเว็บให้กับนักศึกษาจำนวน 200 คน ในวิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้น เพื่อการเรียนการสอนบนเว็บมีข้อดีหลายประการคือ ช่วยเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักศึกษาหรือผู้เรียนได้มากยิ่งขึ้น ให้โอกาสผู้เรียนในการศึกษาหาความรู้ และเรียนรู้ได้มากขึ้น และช่วยเพิ่มความพึงพอใจในการเรียน ผลการศึกษาพบว่า การเรียนการสอนบนเว็บเป็นโอกาสของความท้าทายในการเรียนการสอน และเป็นความท้าทายที่น่าสนใจทั้งตัวครูผู้สอน และผู้เรียน ถ้าในหลักสูตรวิชานั้นได้มีการวางแผนและปฏิบัติตามแผนการสอนอย่างดี และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ให้ข้อมูลป้อนกลับ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับปรุงในการเรียนการสอนบนเว็บได้ดี มีประสิทธิภาพ และเป็นสิ่งแวดล้อมที่ดีสำหรับการศึกษา อีกทั้งเป็นทางเลือกใหม่ที่แตกต่างจากการเรียนแบบเดิม

จากการศึกษางานวิจัยพบว่า การเรียนการสอนบนเว็บมีข้อดีหลายประการช่วยให้ นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้เพิ่มมากขึ้น สามารถช่วยให้พัฒนาศักยภาพทางด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนตามอัตราก้าว โดยผู้เรียนสามารถควบคุมการเรียนของ ตนเองได้ และอินเทอร์เน็ตนั้นสามารถปรับปรุง เพิ่มเติมข้อมูลให้มีความทันสมัย มีการ เปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารอยู่ตลอดเวลา ยังสอดคล้องกับแนวคิดของโครงงานที่ให้นักเรียนได้ ศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังมีการศึกษาการสร้าง การพัฒนา และการปฏิรูป ค่า Niym สำหรับนักเรียนในระดับชั้นต่างๆ แต่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นยังมีค่อนข้าง น้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่า Niym ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง



บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งมีรายละเอียด และขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1.1 ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่จัดการเรียนการสอนในภาคปลายปีการศึกษา 2550

1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.3 ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมกัน และผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างค่านิยม

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

2.1 กลุ่มตัวอย่างในการสอบถามความคิดเห็น ได้แก่

2.1.1 ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 397 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ตาราง Taro Yamane (1970 อ้างถึงใน ประคอง บรรณสูตร, 2538) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

2.1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน 400 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มโดยใช้ตาราง Taro Yamane (1970 อ้างถึงใน ประคอง บรรณสูตร, 2538) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

2.1.3 ผู้เชี่ยวชาญ ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 12 ท่าน ซึ่งคัดเลือกโดยใช้เกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญจากประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องในแต่ละด้าน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญต้องมีประสบการณ์ด้านนั้น ๆ อย่างน้อย 2 ปี และ/หรือเคยใช้ หรือเป็นผู้จัดการเรียนการสอนแต่ละด้านอยู่ในปัจจุบัน ด้านละ 3 ท่าน ได้แก่

1.3.1 ด้านการสร้างค่านิยม

1.3.2 ด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1.3.3 ด้านการเรียนรู้แบบโครงการ

1.3.4 ด้านการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เหตุที่เลือกโรงเรียนสาธิตแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม เพราะเป็นโรงเรียนที่ยังไม่มีการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามาบูรณาการกับรายวิชา ซึ่งโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการขั้นพื้นฐานโดยทั่วไปได้มีขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงเข้าไปบูรณาการกับรายวิชาในระดับหนึ่งแล้ว ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกที่จะทดลองรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นกับโรงเรียนสาธิตแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. แบบสอบถามความคิดเห็น แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1.1 แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบโครงการบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในขั้นตอนต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขึ้น แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์นี้ เป็นแบบเลือกตอบหลายตัวเลือก โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคำตอบที่เหมาะสม

1.2 แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งผู้วิจัยสอบถามเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบโครงการบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในขั้นตอนต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขึ้น แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับนักเรียนนี้ เป็นแบบเลือกตอบหลายตัวเลือก โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคำตอบที่เหมาะสม

1.3 แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ด้าน โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญจากประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องในแต่ละด้าน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญต้องมีประสบการณ์เกี่ยวกับด้านนั้น ๆ อย่างน้อย 2 ปี และ/หรือเคยใช้ หรือเป็นผู้จัดการเรียน การสอนแต่ละด้านอยู่ในปัจจุบัน ดังนี้

1.3.1 ด้านการสร้างค่านิยม 3 ท่าน

1.3.2 ด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 3 ท่าน

1.3.3 ด้านการเรียนรู้แบบโครงการ 3 ท่าน

1.3.4 ด้านการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ 3 ท่าน

ผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบโครงการบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในขั้นตอนต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขึ้น แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญนี้ เป็นแบบเลือกตอบหลายตัวเลือก โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคำตอบที่เหมาะสม

2. รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงการ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้พัฒนาขึ้นจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่ได้จากการสอบถามครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 323 คน นักเรียน จำนวน 400 คน และผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ด้าน ด้านละ 3 ท่าน รวมทั้งหมด 12 ท่าน ซึ่งในรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงการบนเว็บ วิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นั้นประกอบด้วย

2.1 แผนการสอนเรื่องคนกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วิชาชีววิทยา โดยได้มาจากการรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

2.2 บทเรียนบนเว็บวิชาชีววิทยา เรื่องคนกับทรัพยากรธรรมชาติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยสร้างจากการรูปแบบการเรียนการสอน และแผนการสอนที่ได้พัฒนาขึ้น

2.3 แบบสอบถามเกี่ยวกับบทเรียนบนเว็บ เพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

3. แบบประเมินรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงการ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 12 ท่าน ประเมินความเหมาะสม ความสอดคล้องของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน (Index of Item-Objective Congruence : IOC) โดยขั้นตอนการเรียนการสอนที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 – 1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้ ซึ่งหากมีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ผู้วิจัยจะนำไปปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการเรียนการสอนก่อนที่จะนำไปใช้จริง

4. แบบวัดค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

4.1 แบบวัดมโนทัศน์ (Concept) ของนักเรียนเกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยม ซึ่งแบบทดสอบเพื่อวัดความรู้นี้ ให้นักเรียนเลือกตอบเพียง 1 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 0, 1 และ 2

4.2 แบบวัดเจตคติการปฏิบัติตนเกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจากการทำโครงการบนเว็บ เพื่อวัดการปฏิบัติตนของนักเรียนในการทำโครงการบนเว็บ โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น 5 ระดับ และเลือกตอบในแต่ละข้อว่า นักเรียนได้ปฏิบัติหรือไม่

4.3 แบบบันทึกการเรียนรู้เกี่ยวกับการทำโครงการบนเว็บ เพื่อนำมาวิเคราะห์ค่านิยมจากสิ่งที่นักเรียนบันทึกประกอบกับแบบวัดความรู้ และแบบวัดการปฏิบัติตน เกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงการฯ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินการวิจัยเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาความคิดเห็นครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ด้าน จำนวน 12 ท่าน

ตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 ทดลองการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

ตอนที่ 4 รับรองรูปแบบการเรียนการสอน

ตอนที่ 5 นำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงการบนเว็บ

ตอนที่ 1 การศึกษาความคิดเห็นครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงการฯ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ในการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงการฯ เพื่อสร้างค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยจากเอกสารตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ดังนี้

1.1 การเรียนการสอนบนเว็บ ศึกษาเกี่ยวกับความหมาย องค์ประกอบของ การเรียนการสอนบนเว็บ หลักการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ ทรัพยากรสนับสนุนต่าง ๆ บนเว็บเพื่อนำมาใช้ในการกำหนดพื้นฐานในการกำหนดองค์ประกอบและแนวทางในการ จัดการเรียนการสอนบนเว็บ

1.2 การเรียนรู้แบบโครงงาน ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับความหมาย องค์ประกอบ หลักการเรียนรู้แบบโครงงาน ขั้นตอนการเรียนรู้แบบโครงงาน และรูปแบบการเรียนรู้แบบ โครงงาน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบการเรียนรู้แบบโครงงาน

1.3 ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง คำนิยาม ความหมาย องค์ประกอบของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยเน้น การศึกษาในส่วนของการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ตี การประยุกต์ใช้ในภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็น องค์ประกอบ แนวทางในการสร้างค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1.4 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวิชาวิทยาศาสตร์ ด้านวัตถุประสงค์การเรียนรู้ หลักสูตร เนื้อหา แนวทางวิธีการและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อนำมาเป็นแนวทางและ พื้นฐานในการสร้างโครงสร้างรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บให้สอดคล้องกับเนื้อหาและ หลักสูตร

ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามดังกล่าวขึ้นเองในขั้นตอนที่ 2 โดยมีวิธีการสร้าง เครื่องมือดังนี้

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

2.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิชาวิทยาศาสตร์ การจัดการเรียนรู้ แบบโครงงานบนเว็บ เพื่อนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามสำหรับอาจารย์ ส่วนแบบสอบถาม สำหรับนักเรียนนั้น ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ความสามารถในการใช้ คอมพิวเตอร์ ประสบการณ์การใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต/เครื่องมือที่นักเรียนใช้บนเว็บ และการค้นคว้าหาข้อมูลของผู้เรียน ดังนั้นจึงกำหนดหัวข้อตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา ข้อมูลดังกล่าว

2.2 ร่างแบบสอบถามให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้วิจัย โดยใช้เป็นแบบให้ เลือกตอบตามความคิดเห็นที่เห็นว่าเหมาะสม

2.3 นำร่างแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความ ครอบคลุมของเนื้อหา

2.4 ปรับปรุงแก้ไขในเรื่องภาษาสำนวน ความชัดเจนของคำถ้า ตามคำแนะนำ ของอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ

2.5 นำแบบสอบถามไปใช้สอบถามครุภัณฑ์สอนวิชาวิทยาศาสตร์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และผู้เชี่ยวชาญ 12 ท่าน

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความคิดเห็น ดังนี้

3.1 สอบถดความคิดเห็นครูผู้วิจัยสอบถามความคิดเห็นครูผู้สอนวิชา
วิทยาศาสตร์เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานบนเว็บจำนวน 323 ท่าน เพื่อนำมาเป็น
แนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานบนเว็บ

3.2 สอบถดความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ความสามารถในการใช้
คอมพิวเตอร์ ประสบการณ์การใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และการค้นคว้าหาข้อมูล จำนวน
400 คน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชา
วิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3.3 สอบถดความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างค่านิยม ด้านปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเรียนรู้แบบโครงงาน ด้านการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ ด้านและ
3 ท่าน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บเพื่อ²
สร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4

ขั้นตอนที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือทางไปรษณีย์ให้กับกลุ่ม³
ตัวอย่าง จำนวน 90 โรงเรียน โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตาม
ขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1.1 สำรวจรายชื่อโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาทั่วประเทศไทย (สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550)

4.1.2 สำรวจจำนวนโรงเรียนในแต่ละจังหวัด จากนั้นแบ่งสัดส่วนโรงเรียน
ระดับมัธยมศึกษาให้มีสัดส่วนเทียบเท่ากับจำนวนโรงเรียน (จังหวัดใดมีโรงเรียนระดับ
มัธยมศึกษาจำนวนมาก ผู้วิจัยจะใช้สัดส่วนมากเช่นกัน)

4.1.3 สุ่มตัวอย่างของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในแต่ละจังหวัด
โดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลากโรงเรียนในแต่ละจังหวัด (ได้จังหวัดละ 1-4 โรงเรียน)
รวมโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 90 โรงเรียน

4.1.4 ขอความร่วมมือโรงเรียนดำเนินการคัดเลือกตัวอย่างครูผู้สอนกลุ่ม⁴
สาระวิชาวิทยาศาสตร์ โรงเรียนละ 8 คน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนละ
10 คน

4.2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์รวมทั้งสิ้น 720 ฉบับ⁵
และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รวมทั้งสิ้น 900 ฉบับ และผู้เชี่ยวชาญ 12 ฉบับ

4.3 ภายหลังจากการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างเป็นระยะเวลา 2
สัปดาห์ ผู้วิจัยเริ่มติดตามแบบสอบถามกลับคืนโดยการโทรศัพท์ติดตามสอบถามไปยังโรงเรียน
ที่ส่งแบบสอบถามไป และติดตามแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ

4.4 แบบสอบถามที่ได้กลับคืนจากครูผู้สอนวิชาพิทยาศาสตร์จำนวน 323 คน
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 400 คน และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 12 คน ครบตาม
จำนวนที่สูงตามตาราง Taro Yamane

ขั้นตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคำตอบในแต่ละ
ตัวเลือกมีร้อยละมากที่สุด หรืออย่างน้อยร้อยละ 50 (วนิดา สุวรรณนิพนธ์ และบันทิต
ผังนิรันดร์, 2545) ผู้วิจัยจึงนำความคิดเห็นนั้นไปเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียน
การเรียนการสอนบนเว็บวิชาพิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

**ตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาพิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบ
โครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**

ในขั้นตอนของการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาพิทยาศาสตร์ ด้วยการ
เรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน 5 ขั้นตอน ดังนี้

**ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บ
วิชาพิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์และ
สังเคราะห์ในตอนที่ 1 มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างรูปแบบดังนี้**

- 1.1 กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนบนเว็บ (Web-Based Instruction)
- 1.2 กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบโครงงาน (Project-Based Learning)
- 1.3 กรอบแนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency
Economy)

- 1.4 กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างค่านิยม (Value)

**ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บตามกรอบแนวคิดใน
ขั้นตอนที่ 1**

2.1 กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนบนเว็บ มีการปฏิสัมพันธ์บนเว็บตลอด
ระยะเวลาในการเรียนการสอนด้วยการใช้เครื่องมือบนเว็บ ได้แก่ e-mail, web board, chat,
ftp, search, up-load-download file การร่วมมือกันทำกิจกรรมโครงงานบนเว็บตามตารางการ
เรียนการสอน และส่งงานกันกลุ่มและรายบุคคลบนเว็บ

2.2 กำหนดกิจกรรมในห้องเรียน มีการปฐมนิเทศ คือ แนะนำการเรียนการสอนบนเว็บ วิธีการเรียน การประเมินผล นอกจากนี้ยังมีการแนะนำตัวและแบ่งกลุ่มย่อยรวมทั้งแนะนำแนวทางในการปฏิบัติการเรียนและการทำโครงการกลุ่มย่อยบนเว็บ บทบาทและงานของสมาชิกกลุ่มประจำลับดาหรือห่วงการเรียน และกิจกรรมฝึกทักษะการใช้เครื่องมือต่าง ๆ บนเว็บที่ใช้ในการเรียนการสอน

2.3 นำรูปแบบการเรียนการสอนให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างแบบประเมินร่างแบบรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชา วิทยาศาสตร์ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่า尼ยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตาม ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังนี้

3.1 นำแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดที่นำมาสร้างเป็นรูปแบบการเรียน การสอนอันได้แก่ ขั้นตอน และองค์ประกอบของการเรียนการสอนบนเว็บมาสร้างเป็นแบบ ประเมินความถูกต้อง สมบูรณ์ของสื่อที่สร้างขึ้นทั้งในด้านเนื้อหา

3.2 ร่างแบบประเมินรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บ โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 12 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องของขั้นตอนการเรียนการสอนกับวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน โดยใช้สูตรหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence : IOC) ซึ่ง ขั้นตอนการเรียนการสอนที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5-1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้ แต่ถ้าค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ควรพิจารณาปรับปรุง

วิธีการให้คะแนนผลการตัดสินมีดังนี้ (สุวิมล ว่องวนิช, 2537)

+1	หมายถึง	ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์นั้น
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์นั้น
-1	หมายถึง	ข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์นั้น

3.3 นำแบบประเมินรูปแบบให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ จากนั้นปรับปรุงแก้ไข เรื่องภาษา สำนวนที่ใช้เขียนขั้นตอนของรูปแบบตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.4 นำแบบประเมินรูปแบบไปใช้จริง

ขั้นตอนที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 การประเมินรูปแบบการเรียนการสอนนั้น ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่ง ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ด้าน ด้านละ 3 ท่าน รวมทั้งหมด 12 ท่าน ดังนี้

4.1.1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเรียนการสอนบนเว็บ

4.1.2 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านโครงงาน

4.1.3 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐกิจพอเพียง

4.1.4 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสร้างค่านิยม

4.2 ผู้วิจัยติดต่อเพื่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยกับผู้ทรงคุณวุฒิไว้ล่วงหน้า ก่อนที่จะดำเนินการจริง จากนั้นผู้วิจัยส่งแบบประเมินรูปแบบและรูปแบบการเรียนการสอน

พร้อมหนังสือขอความร่วมมือทางไปรษณีย์ให้กับผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่าน และอีก 10 ท่าน ผู้วิจัยได้ส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้วยตนเอง

4.3 หลังจากส่งแบบประเมินแก่ผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ผู้วิจัยโทรศัพท์นัดหมายเวลา กับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อติดตามแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง รวมทั้งทางไปรษณีย์

ขั้นตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำคะแนนที่ได้จากการประเมินรูปแบบการเรียนการสอนมาคำนวณหาค่าความสอดคล้องระหว่างขั้นตอนการเรียนการสอนกับวัตถุประสงค์เป็นรายวัตถุประสงค์ โดยใช้สูตรคำนวณดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence : IOC) โดยขั้นตอนการเรียนการสอนที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5-1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้ แต่ถ้าค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับความสอดคล้องของบทบาทผู้สอน กับผู้เรียนกับจุดประสงค์การเรียนการสอน

ตารางที่ 1-1 แสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับความสอดคล้องของบทบาทผู้สอน กับ จุดประสงค์การเรียนการสอน ($n = 9$)

บทบาทผู้สอน	IOC
1. ปฐมนิเทศนักเรียน (ในชั้นเรียน)	0.82
2. บอกให้ผู้เรียนทราบถึงจุดประสงค์ของบทเรียน	0.73
3. กระตุ้นหรือเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจกับบทเรียนและเนื้อหาที่จะเรียน	0.78
4. ทบทวนความรู้เดิมแก่นักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียน	0.84
5. นำเสนอบทเรียน	0.84
6. ให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยม	0.73
7. การเตรียมการวางแผนเข้าสู่โครงการ	0.89
8. ชี้แนวทางการเรียนรู้	0.73
9. สร้างศรัทธาเกี่ยวกับค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแก่นักเรียน	0.74
10. การวางแผนโครงการ	0.89
11. ส่งเสริมการปฏิบัติตามค่านิยมปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงแก่นักเรียน	0.78
12. ระยะดำเนินโครงการ	0.89
13. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน	0.85
14. สรุปและอภิปรายผลโครงการ	0.81
15. ให้ผลย้อนกลับ	0.85
16. การเขียนรายงาน	0.89
17. ทดสอบความรู้	0.85

จากตารางที่ 1-1 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียนการสอนบนเว็บ ด้านการเรียนรู้แบบโครงงาน ด้านการสร้างค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้านละ 3 คน รวม 9 ท่าน มีความคิดเห็นว่าบทบาทผู้สอนกับจุดประสงค์การเรียนการสอนทุกข้อมีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 1-2 แสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับความสอดคล้องของบทบาทผู้เรียน กับ จุดประสงค์การเรียนการสอน ($n = 9$)

บทบาทผู้เรียน	IOC
1. รับฟังคำชี้แจงในการเรียน (ในชั้นเรียน)	0.84
2. รับทราบจุดประสงค์ของบทเรียน	0.67
3. สร้างความสนใจเกี่ยวกับบทเรียนและเนื้อหาที่จะเรียน	0.78
4. ทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียน	0.84
5. ศึกษาบทเรียน	0.89
6. ศึกษาความรู้เกี่ยวกับค่านิยม	0.73
7. การเตรียมการวางแผนเข้าสู่โครงงาน	0.89
8. ศึกษาตามแนวทางการเรียนรู้	0.78
9. เกิดความสร้างสรรค์ในการเรียนรู้	0.74
10. ดำเนินการวางแผนโครงงาน	0.89
11. ปฏิบัติตามค่านิยมปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	0.78
12. ระยะดำเนินโครงงาน	0.89
13. การมีส่วนร่วมในการเรียน	0.85
14. สรุปและอภิปรายผลโครงงาน	0.78
15. ให้ผลลัพธ์กลับ	0.85
16. การเขียนรายงาน	0.89
17. ทดสอบความรู้	0.85

จากตารางที่ 1-2 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่าบทบาทผู้เรียนกับจุดประสงค์การเรียนการสอนทุกข้อมีความสอดคล้องกัน

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการปรับปรุงร่างรูปแบบดังนี้

1. ควรปรับปรุงวิธีการเขียนแผนการสอนคือ ไม่ควรระบุคำาณนำสนทนาแบบเจาะจงแต่ควรเขียนระบุเป็นประเด็นในการนำเสนอท่านหรืออภิปราย ส่วนการทำแบบวัดต่างๆ เป็นกิจกรรมการประเมินผล

2. ควรปรับภาษาในการเขียนขั้นตอนในรูปแบบให้ชัดเจนกว่าเดิม

3. ขั้นตอนการศึกษาความรู้ของผู้เรียนยังไม่สามารถประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการอนุรักษ์ทรัพยากรได้
4. ตรวจสอบคำผิดคือ web blog เป็น weblog
5. ในขั้นการทบทวนความรู้เดิมนั้นอาจสรุปความรู้เดิมให้คึกชา หรือสร้างสรุปเป็น Mind mapping
6. ขั้นซึ่งแนวทางในการเรียนรู้ควรเพิ่มการซึ่งแนวทางในการเรียนรู้โดยมีคำชี้แจง หรือคำลั่งด้วย
7. การให้ผลป้อนกลับควรอยู่บนเว็บ ระบุให้ชัดเจนว่าใช้เครื่องมือใด
8. ควรระบุให้ชัดเจนว่าแต่ละกิจกรรมจะใช้เครื่องมือใด และควรเลือกเครื่องมือที่ตอบสนองกิจกรรมนั้นอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเพียงเครื่องมือเดียว เช่น อภิปรายเช่น chat จะทำให้สามารถเก็บข้อมูลได้ง่าย หากใช้หลายเครื่องมือจะทำให้ควบคุมได้ยาก

ตอนที่ 3 ทดลองการใช้รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจ-พฤษศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ในขั้นตอนการทดลองการใช้รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพฤษศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้จัดได้ดำเนินการตามขั้นตอน 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อใช้เป็นตัวบ่งชี้ในการสร้างเครื่องมือวัดค่านิยม และตรวจสอบค่านิยมของนักเรียนทั้งก่อนการเรียน และหลังการเรียน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 จากการสังเคราะห์เอกสาร ทฤษฎีต่าง ๆ ผู้จัดได้เลือกแนวคิดที่มีผู้กล่าวถึงที่คล้ายคลึงกันออกมานะเป็นประเด็นต่าง ๆ ได้แก่

การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1. การบริหารความเสี่ยง (Risk Management)

- 1.1 การจัดการความเสี่ยง
 - 1.1.1 การกระจายความเสี่ยง
 - 1.1.2 ลดความเสี่ยง
 - 1.2 มีมาตรการป้องกันความเสี่ยง
 - 1.3 การเตรียมตัวให้พร้อมรับความเสี่ยง/ผลกระทบ/ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ
 - 1.3.1 วางแผน รับมือกับผลกระทบ/ความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น
 - 1.3.2 เงินออม/การออม
 - 1.3.3. ประกัน
 - 1.4 การมีระบบข้อมูลเตือนภัยส่วนหน้า
-

การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1.5 เครื่องมือบริหารความเสี่ยง

2. การคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

3. ความรอบคอบ

4. ความระมัดระวัง ซึ่งตรงกับ “อัปปมาทธรม” คือ ความไม่ประมาท

(http://www.thewayofdhamma.org/page3_2/patum2.html)

5. การพึงพาตนเอง

1.2 นำกรอบแนวคิดที่สังเคราะห์จากตารางไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบ
ความถูกต้อง ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

ตารางที่ 2 ตารางแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความหมายของปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

ตารางที่ 2-1 แสดงจำนวน ร้อยละ และเหตุผลของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความหมายของปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขึ้น

ความหมาย/คำสำคัญ	เห็นด้วย			ไม่เห็นด้วย		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	เหตุผล	จำนวน (คน)	ร้อย%	เหตุผล
❖ การบริหารความเสี่ยง (Risk Management)	1	33.3	- ต้องเข้าใจเนื้อหา ความเสี่ยง เพราะทุกวันนี้เรามีอยู่ในความ เสี่ยงทุกวันอยู่แล้ว	2	66.7	- คำว่าบริหาร ทำให้มีเห็น วิธีการที่ชัดเจน ควรใช้คำว่า ป้องกันความ เสี่ยง ความไม่ แน่นอน
❖ การคำนึงถึงความ เป็นไปได้ของสถานการณ์ ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	2	66.7	- ทำให้การตัดสินใจ ดีขึ้น - ทำให้คิดในกรอบ บริบทที่มีผลต่อวิถีชีวิต	1	33.3	- ใช้คำว่า ภูมิคุ้มกันที่ดีจะ ทำให้เข้าใจได้ง่าย กว่า
❖ ความรอบคอบ	3	100	- สามารถปฏิบัติได้ - เป็นการฝึกคิดหา เหตุผล ตัดสินใจ ประโยชน์ ผลดี- ผลเสีย	-	-	-
❖ ความระมัดระวัง	3	100	- ชีวิตต้องตั้งอยู่บน ความไม่ประมาท - ทำให้ป้องกันความ ผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น	-	-	-

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

ความหมาย/คำสำคัญ	เห็นด้วย			ไม่เห็นด้วย		
	จำนวน (คน)	ร้อย%	เหตุผล	จำนวน (คน)	ร้อย%	เหตุผล
❖ การพึ่งพาตนเอง	3	100	- เป็นหลักเศรษฐกิจ พอดีเพียงที่จำเป็น สำหรับการใช้ชีวิตของ คนที่มีคุณภาพ	-	-	-
❖ อื่น ๆ (การคิด วิเคราะห์ หาเหตุผล)	1	33.3	- เป็นพื้นฐานการ ตัดสินใจในการปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติสิ่งใด	-	-	-
❖ อื่น ๆ (ด้านคุณธรรม เช่น ขยัน อดทน ประยัต ซื่อสัตย์)	1	33.3	- ส่งเสริมการ พึ่งตนเอง	-	-	-

ผลการศึกษาพบว่า ด้านการบริหารความเสี่ยงผู้เชี่ยวชาญไม่เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 66.7 และเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 33.3 ด้านการคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 66.7 และไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 33.3 ด้านความรอบคอบ ความระมัดระวัง และการพึ่งพาตนเอง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 100 และด้านอื่นๆ เพิ่มเติมคือ ด้านการคิดวิเคราะห์หาเหตุผล และด้านคุณธรรม คิดเป็นร้อยละ 33.3 เท่ากัน

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 2-2 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละ และเหตุผลของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความหมายของ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขึ้น ที่จะแสดงให้เห็นถึงการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีของนักเรียน และสามารถนำไปวัดค่า尼ยมที่เกิดขึ้นได้จากการทำโครงการ

รายการ	เห็นด้วย			ไม่เห็นด้วย		
	จำนวน (คน)	ร้อย%	เหตุผล	จำนวน (คน)	ร้อย%	เหตุผล
❖ การเตรียมตัวที่จะทำโครงการ (การศึกษาหาข้อมูลเบื้องต้นในการเลือกหัวข้อเรื่อง การสอบถามเพื่อนและอาจารย์ มี เป้าหมายที่ชัดเจน ๆ)	3	100	- มีการวางแผนทำให้เห็นถึงความเป็นไปได้หรือ อุปสรรคที่จะเกิดขึ้น - ทำให้ได้โครงงานที่มีคุณภาพ ได้เรียนรู้ในระดับสูง ขับช้อน	-	-	-
❖ การค้นคว้าหาข้อมูลอย่างรอบด้าน เพื่อใช้ประกอบการทำโครงการ	3	100	- ทำให้เห็นแนวทางในการดำเนินงาน - เป็นองค์ประกอบสำคัญของโครงงาน	-	-	-
❖ การวางแผนด้านค่าใช้จ่ายตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	3	100	- ช่วยให้ประหยัด ไม่เกิดปัญหาทางการเงิน เป็นการสร้างนิสัยและเรียนรู้ การใช้เงินในอนาคต	-	-	-
❖ การวางแผนเกี่ยวกับระยะเวลาในการทำโครงการ ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	3	100	- ทำให้ทำงานรอบคอบ สามารถแก้ไขได้ ใช้ทรัพยากรเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	-	-	-
❖ การดำเนินงานที่รอบคอบ และระมัดระวังตามแผนงานที่กำหนด	3	100	- ทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จในการทำโครงการ เนื่องจากมีการทำงานอย่างเป็นระบบ	-	-	-

ตารางที่ 2-2 (ต่อ)

รายการ	เห็นด้วย			ไม่เห็นด้วย		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	เหตุผล	จำนวน (คน)	ร้อยละ	เหตุผล
❖ สรุป และอภิปรายผล โครงงานอย่างรอบคอบ สามารถอธิบายได้อย่างชัดเจน	3	100	- สามารถป้องกัน ไม่ให้เกิดความ ผิดพลาด และชี้อีก ได้	-	-	-
❖ อื่น ๆ (การเก็บรวมรวม ข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล)	2	66.7	- ทำให้มีการศึกษา อย่างเป็นระบบ	-	-	-

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เขียนรายงานเห็นด้วยทุกด้านคือ การเตรียมตัวที่จะทำโครงงาน การค้นคว้าหาข้อมูลอย่างรอบด้าน เพื่อใช้ประกอบการทำโครงงาน การวางแผนด้านค่าใช้จ่าย และระยะเวลาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การวางแผนเกี่ยวกับในการทำโครงงานตาม ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การดำเนินงานที่รอบคอบ และระมัดระวังตามแผนงานที่กำหนด สรุป และอภิปรายผลโครงงานอย่างรอบคอบ สามารถอธิบายได้อย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 100 และอื่นๆ คือ การเก็บรวมรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 66.7

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ทดลองการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

2.1 การสร้างสื่อเว็บตามรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บที่พัฒนาขึ้น มีขั้นตอนดังนี้

2.1.1 สร้างเว็บตามข้อมูลที่ได้ศึกษาจากแบบสอบถามความคิดเห็น
เนื้อหา กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนบนเว็บ การสร้างค่านิยม โดยใช้เครื่องมือในการสร้างเว็บคือ โปรแกรม PHP (PHP Hypertext Preprocessor หรือPersonal Home Page), MySQL Database, HTML(Hyper Text Markup Language) โปรแกรมตกแต่งภาพ ได้แก่ Photoshop CS

2.1.2 ทดสอบประสิทธิภาพสื่อเว็บ เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของ
บทเรียนเว็บ และประเมินเนื้อหาของบทเรียนโดยนำไปทดสอบกับนักเรียนที่มีคุณสมบัติ
ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร E_1/E_2 มีเกณฑ์ในการประเมินประสิทธิภาพสื่อมีค่าไม่ต่ำกว่า 80/80 ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพคือ 81/82 การประเมินประสิทธิภาพสื่อมี
ขั้นตอนในการประเมินดังนี้

2.1.4.1 การทดสอบหนึ่งต่อหนึ่ง (One-on-One Testing) โดยให้
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 3 คน ซึ่ง
ประกอบไปด้วยนักเรียนที่ผลลัมภ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำอย่างละ 1 คน เพื่อ
ตรวจสอบความเข้าใจในด้านภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน และตรวจสอบความเข้าใจของ

นักเรียนในการเรียนบนเว็บ จากนั้นสอบถามความเข้าใจ ภาษาที่ใช้ และนำผลที่ได้มาปรับปรุง บทเรียน ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพสื่อคือ 75/76 และได้สอบถามความคิดเห็น นักเรียนพบว่า สิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขคือ ขนาดของตัวอักษร เนื้อหามีปริมาณมาก และสำนวน ภาษาที่เข้าใจยาก

2.1.4.2 แบบทดสอบกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) โดยให้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวน 9 คน ซึ่ง ประกอบไปด้วยนักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำอย่างละ 3 คน เพื่อ ตรวจสอบความเข้าใจในด้านภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน และตรวจสอบความเข้าใจของ นักเรียนในการเรียนบนเว็บ ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพสื่อคือ 81/82 จากนั้น สอบถามความเข้าใจ และภาษาที่ใช้ เมื่อทดสอบเรียบร้อยแล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงบทเรียนใน เรื่องการใช้ภาษา และขนาดของตัวอักษร และนำไปใช้จริง

2.2 แผนการสอน มีวิธีการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.2.1 ศึกษาการสร้างแผนการสอนจากตำรา และอาจารย์ประจำวิชา

2.2.2 สร้างแผนการสอน ซึ่งผู้วิจัยสร้างจากหลักการที่ศึกษา และมี เนื้อหาเรื่อง คนกับทรัพยากรธรรมชาติ วิชาชีววิทยา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม

2.2.3 นำแผนการสอนให้อาจารย์ผู้สอนประจำวิชา และผู้ทรงคุณวุฒิ

12 ท่าน ตรวจสอบแผนการสอน

2.2.4 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำคือ ภาษาที่ใช้ในการตั้งวัตถุประสงค์ การเขียนกิจกรรมการเรียนรู้และกิจกรรมการประเมินผล จากนั้นนำไปใช้จริง

2.3 แบบทดสอบความรู้ มีวิธีการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.3.1 ศึกษาวิธีสร้างและเทคนิคการสร้างแบบทดสอบความรู้

2.3.1 วิเคราะห์เนื้อหาเรื่อง คนกับทรัพยากรธรรมชาติเพื่อนำมา กำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างคำถามเพื่อทดสอบความรู้ของนักเรียน

2.3.2 สร้างแบบทดสอบความรู้ เรื่องคนกับทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม โดยเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยใช้แบบทดสอบความรู้เพื่อ นำมาเป็นแบบฝึกหัดจำนวน 15 ข้อ และนำแบบทดสอบความรู้เพื่อใช้ในการทดสอบความรู้ หลังการเรียน 15 ข้อ รวมทั้งสิ้นที่ต้องใช้จริงคือ 30 ข้อ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสร้างคำถามเกินไว้อีก 10 ข้อ เพื่อที่จะสามารถตัดคำถามที่มีประสิทธิภาพไม่ถึงเกณฑ์ออกได้

2.3.3 นำข้อสอบไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน ที่โรงเรียนบดินทร์เดชา (สิงห์ สิงหเสนีย์) และเก็บกัลบคืนแบบทดสอบทันที

2.4 แบบวัดมโนทัศน์ (Concept) ของนักเรียนเกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ก่อนการเรียนและหลังการเรียน มีวิธีการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.4.1 ศึกษาหลักทฤษฎีเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

2.4.2 ศึกษาหลักการสร้างเครื่องมือวัดค่านิยม รวมทั้งตัวอย่างในการสร้างเครื่องมือวัดเจตคติ และค่านิยมจากตัวร้า วิทยานิพนธ์ และเว็บไซต์ต่างๆ

2.4.3 สร้างแบบวัดมโนทัศน์ (Concept) ของนักเรียนเกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นคำถ้าแบบปรนัยชนิดเลือกตอบคำถ้าแต่ละข้อมี 3 ตัวเลือก ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน 3 ระดับคือ ตอบถูกที่สุดได้ 2 คะแนน ตอบถูกรองลงมาได้คะแนนเป็น 1 ถ้าหากไม่เลือกคำถอบที่ผิด หรือตอบไม่ได้ ได้ 0 คะแนน

2.4.4 นำแบบวัดมโนทัศน์ (Concept) ของนักเรียนเกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบพิจารณาความตรงกับเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษา และความเหมาะสมของตัวเลือก ความสอดคล้องของข้อคำถ้า (stanard) กับตัวปั่งชี้ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้น โดยใช้สูตรคำนวณดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence : IOC) โดยข้อคำถ้าที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5-1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้ แต่ถ้าค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ผู้วิจัยพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่าข้อคำถ้าของแบบวัดมโนทัศน์ (Concept) ของนักเรียนเกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทุกข้อมีความสอดคล้องกันกับตัวปั่งชี้ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้น

2.4.5 นำแบบวัดมโนทัศน์ (Concept) ของนักเรียนเกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่แก้ไขเรียบร้อยในเรื่องภาษา สำนวน และความชัดเจนของคำถ้าตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2.5 แบบวัดเจตคติการปฏิบัติตนของนักเรียนเกี่ยวกับค่านิยมด้านการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจากการทำโครงการบนเว็บ ก่อนการเรียนและหลังการเรียน มีวิธีการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.5.1 ศึกษาเกณฑ์ หลักการการสร้างแบบวัดการปฏิบัติตนของนักเรียน เกี่ยวกับค่านิยมด้านการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.5.2 นำตัวปั่งชี้เกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้น รวมทั้งนำกรอบแนวคิดของกระบวนการเรียนรู้แบบโครงงานมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการสร้างข้อคำถ้า

2.5.3 นำข้อคำถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบพิจารณาความเหมาะสมของ การใช้ภาษา ความสอดคล้องของข้อคำถามกับตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้น โดยใช้ สูตรคำนวณดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence : IOC) โดยข้อคำถาม ที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5-1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้ แต่ถ้าค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ผู้วิจัยพิจารณา ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

2.5.4 สร้างแบบวัดเจตคติในการปฏิบัติตนของนักเรียน โดยในส่วนที่ 1 ใช้รีชีของ ลิคิร์ท (Linkert Scale) 5 ระดับ โดยการให้ระดับความคิดเห็นว่า เท็นด้วยอย่างยิ่ง (5) เท็นด้วย(4) ไม่แน่ใจ(3) เท็นด้วย(2) ไม่เท็นด้วยอย่างยิ่ง(1) และส่วนที่ 2 ให้นักเรียน ตอบคำถามแต่ละข้อว่าเป็นสิ่งที่นักเรียนได้ทำหรือไม่ทำ ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่าข้อคำถามของแบบวัดเจตคติของนักเรียนมีความสอดคล้องกันกับ ตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้น

2.5.5 นำแบบวัดเจตคติในการปฏิบัติตนของนักเรียนเกี่ยวกับค่านิยม ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2.6 แบบบันทึกการเรียนรู้

2.6.1 ผู้วิจัยสร้างแบบบันทึกการเรียนรู้จากการอบรมแนวคิดของกระบวนการเรียนรู้แบบโครงงาน โดยตั้งประเด็นคำถามเป็นคำถามปลายเปิด จากนั้นให้นักเรียนตอบ คำถาม และบันทึกเรื่องราวต่างๆ ทุกสัปดาห์ เป็นการให้นักเรียนแสดงแนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม ที่นักเรียนรู้สึก หรือปฏิบัติตลอดระยะเวลาในกระบวนการเรียนการสอน (ชาลิต ชูกำแพง, 2550) จากนั้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบจำนวน ภาษาที่ใช้ในการนักเรียนในแบบ บันทึกพฤติกรรม

2.6.2 นำแบบบันทึกมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแยกแจงเนื้อหา (Content Analysis) และจำแนกข้อมูลเป็นความถี่ตามลักษณะของตัวบ่งชี้ (สุภารค์ จันทรานิช, 2545)

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการทดลองนำรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้

3.1 ทำจดหมายเพื่อติดต่อโรงเรียนสาธิตแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่าย มัธยม และติดต่อโรงเรียนในการดำเนินการทดลองรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบน เว็บ

3.2 เตรียมความพร้อมการบริหารจัดการเรียนการสอนบนเว็บตามรูปแบบที่ พัฒนาขึ้น

3.3 เตรียมความพร้อมของสื่อเว็บในการเรียนการสอน และเอกสารประกอบ รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บ และเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บวิชา วิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 5 สัปดาห์ แบ่งเป็น 7 คาบ คาบละ 50 นาที และ nok เวลาเรียน ดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 : คาบที่ 1 ครูปฐมนิเทศ ทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียน และบอกวัตถุประสงค์การเรียนการสอน และเตรียมตัวทำโครงการบนเว็บโดยการแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน จากนั้นทดสอบผู้เรียนก่อนการเรียนโดยการตั้งคำถามให้นักเรียนตอบบนเว็บบอร์ด และแจกแบบบัดมโนทัศน์ (Concept) แบบบัดเจตคติในการปฏิบัติงานของนักเรียน เกี่ยวกับค่าพิมพ์ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจากการทำโครงการ จากนั้นนำผลที่ได้ไปเคราะห์ข้อมูล

สัปดาห์ที่ 1 : คาบที่ 2-3 ครูให้นักเรียนศึกษาบทเรียนในเรื่อง ทรัพยากรธรรมชาติ และทำแบบฝึกหัดระหว่างการเรียน จากนั้นมอบหมายงานให้นักเรียน ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนสนใจ และทำแผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อสรุป ข้อมูลที่ตนได้ศึกษามาส่องทางเว็บบล็อก และทดลองกันในกลุ่มเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับหัวข้อในการ ทำโครงการบนเว็บ โดยให้ทำโครงการแบบสำรวจ รวบรวมข้อมูล จากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนทำ แบบบันทึกการเรียนรู้เรื่อง การทำแผนผังความคิด (Mind Mapping) ส่งสัปดาห์ต่อไป

สัปดาห์ที่ 2 : คาบที่ 4 ครูนำสนทนาเกี่ยวกับแผนผังความคิดของ นักเรียน พร้อมทั้งให้นักเรียนศึกษาตัวอย่างองค์กรที่นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ เพื่อสรุปแนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงาน ให้นักเรียนศึกษาบทเรียน ในเรื่องสิ่งแวดล้อม และทำแบบฝึกหัดระหว่างการเรียน จากนั้nmอบหมายให้นักเรียนคิดเห็นการทำ แผนการทำโครงการบนเว็บของกลุ่มและส่องทางเว็บบล็อก ครูค่อยเป็นที่ปรึกษา และให้ คำแนะนำแก่ไขแผนการทำโครงการของนักเรียน และมอบหมายให้นักเรียนเริ่มดำเนินการทำ โครงการบนเว็บ ครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ จากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบบันทึกการเรียนรู้เรื่อง การวางแผนการทำโครงการบนเว็บ ส่งสัปดาห์ต่อไป

สัปดาห์ที่ 3 : คาบที่ 5 ครูนำสนทนาเกี่ยวกับแผนการทำโครงการบน เว็บและแนะนำการวางแผนการทำโครงการบนเว็บ จากนั้nmอบหมายให้นักเรียนเลือกค้นข้อมูล แนะนำแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงการบนเว็บของนักเรียน จากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบ บันทึกการเรียนรู้เรื่อง การทำโครงการบนเว็บ ส่งสัปดาห์ต่อไป

สัปดาห์ที่ 4 : คาบที่ 6 ครูมอบหมายให้นักเรียนสรุป และอภิปรายผล โครงการบนเว็บที่ศึกษาได้ โดยครูเป็นผู้แนะนำ ยกตัวอย่างการสรุป และอภิปรายผล ให้สร้าง งานนำเสนอและส่งให้เพื่อนกับครูทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และบอกวิธีการเขียนโครงการ ครู นำอภิปรายสรุปหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่นำมาใช้ในการทำงานให้นักเรียน ครู ติดตามงานที่มอบหมายให้นักเรียนทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ จากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบ บันทึกการเรียนรู้เรื่อง การสรุป และอภิปรายผลโครงการบนเว็บ ส่งสัปดาห์ต่อไป

สัปดาห์ที่ 5 : คาบที่ 7 ครูติดตามผลงานของนักเรียน จากนั้นให้ นักเรียนทำแบบประเมินโครงการบนเว็บ โดยการดาวน์โหลดเอกสารแบบประเมินจากเว็บ บล็อกเพื่อทำการประเมินโครงการของกลุ่มเพื่อน และกลุ่มของตนเอง จากนั้นทดสอบผู้เรียน หลังการเรียนโดย การแจกแบบบัดมโนทัศน์ (Concept) แบบบัดเจตคติในการปฏิบัติงานของ นักเรียนเกี่ยวกับค่าพิมพ์ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจาก การทำโครงการ จากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบบันทึกการเรียนรู้เรื่อง การสรุป และอภิปราย

ผล โครงการบนเว็บ และการเขียนรายงาน ครุนัดหมายนักเรียนเกี่ยวกับเวลาการส่งงาน นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ก่อนการเรียนการสอน ให้นักเรียนทำแบบวัดมโนทัศน์ (Concept) และแบบวัดการปฏิบัติตนของนักเรียนเกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยเก็บข้อมูลกลับคืนภายหลังการทำแบบวัดเรียบร้อยแล้วทันที

4.2 ระหว่างกระบวนการเรียนการสอนผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบบันทึกพฤติกรรมทุกสัปดาห์ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลสนับสนุนการวัดคะแนนค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4.3 ภายหลังการทำแบบวัด ให้ผู้เรียนทำแบบวัดอีกครั้งหนึ่ง โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลกลับคืนภายหลังการทำแบบวัดเรียบร้อยแล้วทันที และนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบคะแนนค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จากนั้นนำผลที่ได้ทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 แบบทดสอบความรู้ มีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1.1 นำผลการทดสอบมาหาค่าระดับความยากง่าย (Level of Difficult หรือค่า p) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination of Power หรือค่า r) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อสอบคือมีค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.31 และค่าความยากของข้อสอบเท่ากับ 0.49

5.1.2 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรคูเดอร์-ริ查าร์ดสัน (Kuder-Richardson) หรือ KR 20 (เยาวดี วิบูลย์ศรี, 2549) ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่า KR 20 มีค่าเท่ากับ 0.715 แสดงว่าข้อสอบมีความเที่ยงตรงในการวัดความรู้เป็นไปตามเกณฑ์

5.1.3 คัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำมาใช้จริงในบทเรียนเว็บ

5.2 แบบวัดมโนทัศน์ (Concept) ของนักเรียนเกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ก่อนการเรียนและหลังการเรียน มีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.2.1 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของแบบวัดมโนทัศน์ (Concept) คือให้คะแนนผู้ที่ตอบเป็น 3 ระดับได้แก่ ตอบถูกที่สุดได้ 2 คะแนนตอบถูกของลงมาได้ 1 คะแนน และตอบผิดคะแนนเป็น 0

5.2.2 เมื่อนักเรียนตอบคำถามซึ่งเป็นแบบตัวเลือก 3 ตัวเลือกเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้อง และแปรร่วมคะแนน โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.2.3 เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบค่าที่ (*t-test*) (เยาวดี วิบูลย์ศรี, 2549) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

5.3 แบบวัดเจตคติการปฏิบัติตนของนักเรียนเกี่ยวกับค่านิยมด้านการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ก่อนการเรียน และหลังการเรียน มีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.3.1 กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนจากแบบวัดการปฏิบัติตนใน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย		ระดับความเห็น
4.50-5.00	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.50-4.49	หมายถึง	เห็นด้วย
2.50-3.49	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
1.50-2.49	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1.00-1.49	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

5.3.2 ส่วนที่ 1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*S.D.*) ของคะแนนการปฏิบัติตนด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

5.3.3 เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบค่าที่ (*t-test*) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

5.3.4 ส่วนที่ 2 วิเคราะห์การปฏิบัติตนโดยการหาค่าร้อยละ และแจกแจงความถี่

5.4 แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้

5.4.1 ผู้วิจัยตรวจคำตอบจากการบันทึกพฤติกรรม ซึ่งนักเรียนได้สะท้อนความคิดเห็นของกما จากนั้นผู้วิจัยตรวจสอบตามตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขึ้นเพื่อนำมาเป็นข้อมูลสนับสนุนการวัดคะแนนค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

5.4.2 สรุปผลและอธิบายผลเกี่ยวกับค่านิยมที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงเนื้อหา (Content Analysis) และจำแนกข้อมูลเป็นความถี่ตามลักษณะของตัวบ่งชี้ (สุภางค์ จันทรานิช, 2545)

ตอนที่ 4 การรับรองรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ปรับแก้หลังการทดลองใช้ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่านรับรอง โดยมี 2 รูปแบบคือ รูปแบบการสอนของอาจารย์ และรูปแบบการเรียนของนักเรียน มีรายละเอียดดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการรับรองรูปแบบ

เครื่องมือที่ใช้ในการรับรองรูปแบบการวิจัย คือ แบบประเมิน และรับรองการวิจัย โดยลักษณะของแบบประเมิน แบ่งเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน ลักษณะข้อคำถามใช้เทคนิคการตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC = Item-Objective Congruence) ลักษณะการตอบให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องสอดคล้อง ไม่แน่ใจ หรือไม่สอดคล้อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบมากที่สุด

ตอนที่ 2 ขั้นตอนการเรียนการสอน ลักษณะข้อคำถามใช้เทคนิคการตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC = Item-Objective Congruence) ลักษณะการตอบให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องสอดคล้อง ไม่แน่ใจ หรือไม่สอดคล้อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบมากที่สุด

ตอนที่ 3 แผนกำกับกิจกรรมการเรียนการสอน ลักษณะข้อคำถามใช้เทคนิคการตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC = Item-Objective Congruence) ลักษณะการตอบให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องสอดคล้อง ไม่แน่ใจ หรือไม่สอดคล้อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบมากที่สุด

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการรับรองรูปแบบงานวิจัยจากบ้านพิพิธภัณฑ์วิทยาลัย พร้อมนำส่งแบบรับรองงานวิจัยให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้วยตนเอง

2.2 ผู้วิจัยติดต่อขอรับแบบรับรองงานวิจัยจากผู้ทรงคุณวุฒิด้วยตนเอง

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ลักษณะของแบบประเมินใช้เทคนิคการตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งวิเคราะห์ด้วยผลรวม และค่า IOC ซึ่งมีการแปลผลระดับความคิดเห็น และวิเคราะห์ค่าคะแนนดังนี้ (เอมอร จังศิริพรปกรณ์, 2550)

ค่าคะแนน	ความหมาย
+1	เมื่อแน่ใจว่ารูปแบบนี้มีกิจกรรมการเรียนการสอนบนเว็บวิชาชีวิตยศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงการที่ส่งผลต่อการสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (สอดคล้อง)
0	เมื่อ <u>ไม่แน่ใจ</u> ว่ารูปแบบนี้มีกิจกรรมการเรียนการสอนบนเว็บวิชาชีวิตยศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงการที่ส่งผลต่อการสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (<u>ไม่แน่ใจ</u>)
-1	เมื่อแน่ใจว่ารูปแบบนี้ <u>ไม่มี</u> กิจกรรมการเรียนการสอนบนเว็บวิชาชีวิตยศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงการที่ส่งผลต่อการสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (<u>ไม่สอดคล้อง</u>)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบประเมินที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คนนั้น ผู้วิจัยมีเกณฑ์การยอมรับความสอดคล้อง คือ $IOC \geq 0.50$

ตอนที่ 5 การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาชีวิตยศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงการ

การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาชีวิตยศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยนำเสนอในรูปแบบของแผนผัง (Flowchart) ประกอบการอธิบายด้วยความเรียง เพื่ออธิบายลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน องค์ประกอบของการเรียนการสอนบนเว็บวิชาชีวิตยศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงการ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยเปรียบเทียบคะแนนค่านิยม ก่อนและหลังการเรียน

ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอนตามลำดับขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความคิดเห็นครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ด้าน จำนวน 12 ท่าน เกี่ยวกับการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตอนที่ 2 ผลการทดลองการใช้รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ด้าน จำนวน 12 ท่าน เกี่ยวกับการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 323 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 400 คน รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 12 ท่าน เกี่ยวกับการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. การศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนวิทยาศาสตร์ และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตารางที่ 3 ตารางแสดงความคิดเห็นของครูผู้สอนวิทยาศาสตร์ ($n=323$) และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ($n=400$)

ตารางที่ 3-1 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของครูเกี่ยวกับประสบการณ์ในการสอนวิทยาศาสตร์ ($n=323$)

ประสบการณ์ในการสอน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. 0-5 ปี	58	18.0
2. 6-10 ปี	35	10.8
3. 11-15 ปี	51	15.8
4. 16-20 ปี	44	13.6
5. 20 ปีขึ้นไป	133	41.2
6. ไม่ตอบ	2	0.6
รวม	323	100

ผลการศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการเรียนการสอน 20 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 41.2 รองลงมาคือ มีประสบการณ์ในการสอน 0-5 ปี และ 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.0 และ 15.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 3-2 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนเกี่ยวกับเกรดเฉลี่ย ($n=400$)

เกรดเฉลี่ย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 2.00	25	6.3
2. 2.01-2.50	67	16.8
3. 2.51-3.00	126	31.5
4. 3.01-3.50	78	19.5
5. 3.51-4.00	99	24.8
6. ไม่ตอบ	5	1.3
รวม	400	100

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีเกรดเฉลี่ยส่วนใหญ่อยู่ในระดับ 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 31.5 รองลงมาเป็นเกรดเฉลี่ย 3.51-4.00 และเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 คิดเป็นร้อยละ 24.8 และ 19.5 ตามลำดับ

ด้านการเรียนการสอนบนเว็บ: ความรู้ ความสามารถเบื้องต้นในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตของนักเรียน

ตารางที่ 3-3 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนเกี่ยวกับช่วง懵ในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ ($n=400$)

จำนวนช่วง懵ในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. 1-3 ช่วง懵	176	44.0
2. 4-6 ช่วง懵	101	25.3
3. มากกว่า 6 ช่วง懵	88	22.0
4. น้อยกว่า 1 ช่วง懵	35	8.8
รวม	400	100

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ต 1-3 ช่วง懵ต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 44 รองลงมาคือ 4-6 ช่วง懵 มากกว่า 6 ช่วง懵 และน้อยกว่า 1 ช่วง懵 คิดเป็นร้อยละ 25.3 22.0 และ 8.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 3-4 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ต (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ($n=400$)

ลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพื่อทำการบ้านที่ได้รับมอบหมาย	283	35.3
2. เพื่อความบันเทิง (chat, Web Board, e-mail ฯลฯ)	253	31.6
3. เพื่อศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม	246	30.7
4. อื่นๆ	19	2.4
รวม	801	100

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เพื่อทำการบ้านที่ได้รับมอบหมาย คิดเป็นร้อยละ 35.3 รองลงมาคือ เพื่อความบันเทิง และเพื่อศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 31.6 และ 30.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 3-5 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นในชีวิตประจำวันบนเว็บ ($n=400$)

การแสดงความคิดเห็นบนเว็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ไม่เคย	312	78.0
2. เคย	88	22.0
รวม	400	100

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยแสดงความคิดเห็นบนเว็บไซต์คิดเป็นร้อยละ 78.0 และเคยแสดงความคิดเห็นบนเว็บ คิดเป็นร้อยละ 22.0

ด้านการเรียนการสอนบนเว็บ: การปฐมนิเทศผู้เรียน

ตารางที่ 3-6 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของครูเกี่ยวกับขั้นตอนการปฐมนิเทศนักเรียน ก่อนเริ่มการจัดการเรียนการสอนบนเว็บ ($n=323$)

การปฐมนิเทศนักเรียนก่อนเริ่มการเรียนการสอน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ครูแจกเอกสาร อธิบาย และแนะนำขั้นตอนการเรียนการสอนบนเว็บในชั้นเรียน	163	50.2
2. ครูอธิบาย และแนะนำขั้นตอนการเรียนการสอนบนเว็บผ่านกระดานสนทนา จากนั้นให้นักเรียนเข้าไปอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมในหน้าเว็บประมวลรายวิชา	160	49.5
3. อื่น ๆ	1	0.3
รวม	323	100

ผลการศึกษาพบว่า การปฐมนิเทศนักเรียนครูส่วนใหญ่ให้ครูเป็นผู้แจกเอกสาร อธิบาย และแนะนำขั้นตอนการเรียนการสอนบนเว็บในชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 50.2 และครูอธิบาย และแนะนำขั้นตอนการเรียนการสอนบนเว็บผ่านกระดานสนทนา จากนั้นให้นักเรียนเข้าไปอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมในหน้าเว็บประมวลรายวิชา คิดเป็นร้อยละ 49.5

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3-7 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของครูเกี่ยวกับหัวข้อในการอธิบายในชั้นตอนการปฐมนิเทศให้นักเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) (n=323)

หัวข้อการอธิบายในการปฐมนิเทศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. กิจกรรมการเรียนการสอนบนเว็บ	262	38.9
2. การประเมินผลการเรียนรู้	217	32.2
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอนบนเว็บ	194	28.9
4. อื่น ๆ	-	-
รวม	673	100

ผลการศึกษาพบว่า หัวข้อในการอธิบายส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนบนเว็บ คิดเป็นร้อยละ 38.9 รองลงมาคือ การประเมินผลการเรียนรู้ และเครื่องมือที่ใช้ในการเรียน การสอนบนเว็บ คิดเป็นร้อยละ 32.2 และ 28.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 3-8 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนเกี่ยวกับเว็บเพจเพิ่มเติมในการเรียน การสอนบนเว็บ (n=400)

เว็บเพจเพิ่มเติม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เว็บเพจที่ปรับความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะเรียน (เว็บเพจเรียนเสริม)	146	36.5
2. เว็บเพจที่สามารถให้นักเรียนดาวน์โหลด (Download) ข้อมูลเพื่อศึกษาด้วยตนเอง	142	35.5
3. เว็บเพจแสดงการเชื่อมโยงเว็บต่างๆ ที่สนับสนุนเนื้อหาของบทเรียน	112	28.0
4. อื่น ๆ	-	-
รวม	400	100

ผลการศึกษาพบว่า คร่าวมีเว็บเพจที่ปรับความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะเรียน (เว็บเพจเรียนเสริม) คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาคือ เว็บเพจที่สามารถให้นักเรียนดาวน์โหลด (Download) ข้อมูลเพื่อศึกษาด้วยตนเอง และเว็บเพจแสดงการเชื่อมโยงเว็บต่างๆ ที่สนับสนุนเนื้อหาของบทเรียน คิดเป็นร้อยละ 35.5 และ 28.0 ตามลำดับ

ด้านการเรียนการสอนบนเว็บ: การสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน

ตารางที่ 3-9 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของครูเกี่ยวกับลักษณะการนำเสนอบทเรียนบนเว็บที่สามารถสร้างความสนใจให้แก่นักเรียน ($n=323$)

ลักษณะการนำเสนอบทเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. มีภาพเคลื่อนไหวประกอบบทเรียน	203	62.8
2. มีภาพนิ่งเสมือนจริงประกอบบทเรียน	74	22.9
3. มีเพลงบรรเลงประกอบบทเรียน	19	5.9
4. มีสีสันที่สดใส	18	5.6
5. อื่น ๆ	9	2.8
รวม	323	100

ผลการศึกษาพบว่า บทเรียนบนเว็บที่มีภาพเคลื่อนไหวประกอบบทเรียนสามารถสร้างความสนใจให้แก่นักเรียน คิดเป็นร้อยละ 62.8 รองลงมาคือ มีภาพนิ่งเสมือนจริง มีเพลงบรรเลง และมีสีสันที่สดใสประกอบบทเรียน คิดเป็นร้อยละ 22.9 5.9 5.6 และ 2.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 3-10 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนเกี่ยวกับความสนใจกับลักษณะการนำเสนอบทเรียนบนเว็บ ($n=400$)

ลักษณะการนำเสนอบทเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. มีภาพกราฟฟิก (ภาพการ์ตูน) และข้อความอธิบายเนื้อหาในบทเรียน	261	65.3
2. มีเพลงบรรเลงประกอบ และข้อความอธิบายเนื้อหาในบทเรียน	92	23.0
3. ข้อความอธิบายเนื้อหาบทเรียนเพียงอย่างเดียว	44	11.0
4. อื่น ๆ	3	0.8
รวม	400	100

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนให้ความสนใจกับลักษณะการนำเสนอของบทเรียนบนเว็บที่มีภาพกราฟฟิก (ภาพการ์ตูน) และข้อความอธิบายเนื้อหาบทเรียน คิดเป็นร้อยละ 65.3 รองลงมาคือ มีเพลงบรรเลงประกอบ และข้อความอธิบายเนื้อหาในบทเรียน คิดเป็นร้อยละ 23.0 และมีข้อความอธิบายเนื้อหาบทเรียนเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 11.0

ตารางที่ 3-11 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะของบทเรียนบนเว็บที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ($n=400$)

ลักษณะการของบทเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ข้อความอธิบายเนื้อหา และภาพถ่ายประกอบ	302	54.7
2. มีเพลงบรรเลงประกอบบทเรียนบนเว็บตลอดเวลา	143	25.9
3. มีข้อความอธิบายเนื้อหาอย่างเดียว	99	17.9
4. อื่น ๆ	8	1.5
รวม	552	100

ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะของบทเรียนบนเว็บที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ส่วนใหญ่ค่ามีข้อความอธิบายเนื้อหา และภาพถ่ายประกอบ คิดเป็นร้อยละ 54.7 รองลงมาคือ มีเพลงบรรเลงประกอบบทเรียนบนเว็บตลอดเวลา และมีข้อความอธิบายเนื้อหา และภาพถ่ายประกอบ คิดเป็นร้อยละ 25.9 และ 17.9 ตามลำดับ

ด้านการเรียนการสอนบนเว็บ: การบอกวัตถุประสงค์ของการเรียน

ตารางที่ 3-12 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของครูเกี่ยวกับลักษณะของการบอกวัตถุประสงค์ของการเรียน ($n=323$)

ลักษณะการบอกวัตถุประสงค์ของการเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. บอกวัตถุประสงค์ในแต่ละบทเรียน หรือหัวข้อเรื่อง ขณะที่เรียนบนเว็บ	223	69.0
2. บอกวัตถุประสงค์ทั้งหมดของบทเรียน ในวันปฐมนิเทศน์นักเรียน	99	30.7
3. อื่น ๆ	1	0.3
รวม	323	100

ผลการศึกษาพบว่า การบอกวัตถุประสงค์ส่วนใหญ่คือบอกวัตถุประสงค์ในแต่ละบทเรียน หรือหัวข้อเรื่องขณะที่เรียนบนเว็บ คิดเป็นร้อยละ 69.0 และบอกวัตถุประสงค์ทั้งหมดของบทเรียน ในวันปฐมนิเทศน์นักเรียน คิดเป็นร้อยละ 30.7

ด้านการเรียนการสอนบนเว็บ: การทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาบทเรียน
 ตารางที่ 3-13 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของครู ($n=323$) และนักเรียน ($n=400$)
 เกี่ยวกับลักษณะในการทบทวนความรู้เดิมในบทเรียนบนเว็บ

ลักษณะการทบทวนความรู้เดิม ในบทเรียนบนเว็บ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนการเรียน	163	50.5	131	32.8
2. ให้นักเรียนเข้าหน้าเว็บเพจ (Web page) ของบทเรียนที่รวบรวมเนื้อหาแบบสรุปย่อ	158	30.7	267	66.8
3. อื่น ๆ	2	0.6	2	0.5
รวม	323	100	400	100

ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ครูให้มีลักษณะการทบทวนความรู้เดิมคือ ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนการเรียน คิดเป็นร้อยละ 50.5 และให้นักเรียนเข้าหน้าเว็บเพจ (Web Page) ของบทเรียนที่รวบรวมเนื้อหาแบบสรุปย่อ คิดเป็นร้อยละ 30.7 ส่วนนักเรียน ส่วนใหญ่ให้เข้าหน้าเว็บเพจ (Web Page) ของบทเรียนที่รวบรวมเนื้อหาแบบสรุปย่อ คิดเป็นร้อยละ 66.8 และให้ทำแบบทดสอบก่อนการเรียน คิดเป็นร้อยละ 32.8

ตารางที่ 3-14 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะการทบทวนความรู้ที่เรียนจากบทเรียนเป็นระยะๆ ($n=400$)

ลักษณะการทบทวนความรู้จากบทเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. แทรกแบบฝึกหัดประมาณ 1 - 2 ข้อ โดยตั้งคำถามให้ นักเรียนตอบแบบมีตัวเลือก	251	62.8
2. แทรกแบบฝึกหัดประมาณ 1 - 2 ข้อ โดยตั้งคำถามให้ นักเรียนตอบแบบอัตโนมัติ	90	22.5
3. แทรกแบบฝึกหัดประมาณ 1 - 2 ข้อ โดยตั้งคำถามให้ นักเรียนตอบแบบเติมคำ	59	14.8
4. อื่น ๆ	-	-
รวม	400	100

ผลการศึกษาพบว่า ควรมีการแทรกแบบฝึกหัดประมาณ 1-2 ข้อ โดยตั้งคำถามให้นักเรียนตอบแบบมีตัวเลือก เพื่อทบทวนความรู้ที่เรียนจากบทเรียนเป็นระยะๆ คิดเป็นร้อยละ 62.8 รองลงมาคือ แทรกแบบฝึกหัดประมาณ 1-2 ข้อ โดยตั้งคำถามให้นักเรียนตอบแบบอัตโนมัติ และแทรกแบบฝึกหัดประมาณ 1-2 ข้อ โดยตั้งคำถามให้นักเรียนตอบแบบเติมคำ คิดเป็นร้อยละ 22.5 และ 14.8 ตามลำดับ

ด้านการเรียนการสอนบนเว็บ: การนำเสนอบทเรียน

ตารางที่ 3-15 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะบทเรียนบนเว็บ ($n=400$)

ลักษณะบทเรียนบนเว็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เรียนตามลำดับเนื้อหาของบทเรียนไปเรื่อยๆ	202	50.5
2. เชื่อมโยงบทเรียนถึงกันหมวด	111	27.8
3. เลือกเรียนหัวข้อใดก่อนก็ได้	84	21.0
4. อื่น ๆ	3	0.8
รวม	400	100

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนสามารถเรียนรู้ในลักษณะของบทเรียนบนเว็บที่เรียนตามลำดับเนื้อหาของบทเรียนไปเรื่อยๆ คิดเป็นร้อยละ 50.5 รองลงมาคือ เชื่อมโยงบทเรียนถึงกันหมวด และเลือกเรียนหัวข้อใดก่อนก็ได้ คิดเป็นร้อยละ 27.8 และ 21.0 ตามลำดับ

ด้านการเรียนการสอนบนเว็บ: การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน

ตารางที่ 3-16 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของครู ($n=323$) และนักเรียน ($n=400$) เกี่ยวกับเครื่องมือบนเว็บสำหรับใช้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นระหว่างครู และนักเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

เครื่องมือบนเว็บ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. กระดานสนทนา (Web Board)	188	37.9	191	34.2
2. ห้องสนทนา (Chat Room)	175	35.4	239	42.8
3. จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)	131	26.5	125	22.4
4. อื่น ๆ	1	0.2	3	0.5
รวม	495	100	558	100

ผลการศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่ให้ใช้กระดานสนทนา (Web Board) เพื่อใช้สำหรับแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นระหว่างครู และนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 37.9 รองลงมาคือห้องสนทนา (Chat Room) และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) คิดเป็นร้อยละ 35.4 และ 26.5 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนส่วนใหญ่ให้ใช้ ห้องสนทนา (Chat Room) คิดเป็นร้อยละ 42.8 รองลงมาคือ กระดานสนทนา (Web Board) และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) คิดเป็นร้อยละ 34.2 และ 22.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 3-17 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของครู ($n=323$) และนักเรียน ($n=400$) เกี่ยวกับเครื่องมือบนเว็บสำหรับใช้ในการส่งงานบนเว็บ

เครื่องมือบนเว็บ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)	169	52.3	184	46.0
2. เว็บบล็อก (Weblog)	135	41.8	152	38.0
3. การแชร์ไฟล์งาน (Share File)	18	5.6	61	15.3
4. อื่น ๆ	1	0.3	3	0.7
รวม	323	100	400	100

ผลการศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่ให้ใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) เพื่อใช้ในการส่งงานบนเว็บ คิดเป็นร้อยละ 52.3 รองลงมาคือ เว็บบล็อก (Weblog) และการแชร์ไฟล์งาน (Share File) คิดเป็นร้อยละ 41.8 และ 5.6 ตามลำดับ เช่นเดียวกับนักเรียนส่วนใหญ่ให้ใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) เพื่อใช้ในการส่งงานบนเว็บ คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาคือ เว็บบล็อก (Weblog) และการแชร์ไฟล์งาน (Share File) คิดเป็นร้อยละ 38.0 และ 15.3 ตามลำดับ

ด้านการเรียนการสอนบนเว็บ: การให้คำแนะนำและให้ข้อมูลป้อนกลับ

ตารางที่ 3-18 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะการเฉลยคำตอบในการทำแบบฝึกหัด ($n=400$)

ลักษณะของแบบทดสอบความรู้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เมื่อตอบผิดแล้วมีข้อความเฉลยที่ถูกต้องทันที	233	58.3
2. เมื่อตอบถูก-ผิดแล้ว มีกราฟิกแสดงให้ทราบ	152	38.0
3. สามารถตอบได้หลายครั้ง และไม่ต้องแสดงข้อความที่ถูกต้อง	12	3.0
4. อื่น ๆ	3	0.8
รวม	400	100

ผลการศึกษาพบว่า ในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนส่วนใหญ่เมื่อตอบผิดแล้วคราวมีข้อความเฉลยที่ถูกต้องทันที คิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมาคือ เมื่อตอบถูก-ผิดแล้ว มีกราฟิกแสดงให้ทราบ และสามารถตอบได้หลายครั้ง และไม่ต้องแสดงข้อความที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 38.0 และ 3.0 ตามลำดับ

ด้านการเรียนการสอนบนเว็บ: การทดสอบความรู้

ตารางที่ 3-19 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของครู ($n=323$) และนักเรียน ($n=400$) เกี่ยวกับลักษณะของแบบทดสอบความรู้

ลักษณะของแบบทดสอบความรู้	ครู		นักเรียน	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. แบบปรนัย (ตัวเลือก)	228	70.6	286	71.5
2. แบบอัตนัย (เขียนตอบ)	81	25.1	107	26.8
3. อื่น ๆ	14	4.3	7	1.8
รวม	323	100	400	100

ผลการศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่ให้ใช้แบบทดสอบความรู้แบบปรนัย (ตัวเลือก) คิดเป็นร้อยละ 70.6 และแบบอัตนัย (เขียนตอบ) คิดเป็นร้อยละ 25.1 เช่นเดียวกับนักเรียนส่วนใหญ่ให้ใช้แบบทดสอบความรู้แบบปรนัย (ตัวเลือก) คิดเป็นร้อยละ 71.5 และแบบอัตนัย (เขียนตอบ) คิดเป็นร้อยละ 26.8

ด้านการเรียนการสอนแบบโครงงาน: ข้อมูลเบื้องต้น

ตารางที่ 3-20 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของครูเกี่ยวกับลักษณะของการทำโครงงานบนเว็บ ($n=323$)

ลักษณะของการทำโครงงานบนเว็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. สำรวจ รวบรวมข้อมูล	209	64.7
2. ค้นคว้าทดลอง	70	21.7
3. การประดิษฐ์คิดค้น	36	11.1
4. อื่น ๆ	8	2.5
รวม	323	100

ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ครูให้ทำโครงงานบนเว็บแบบสำรวจรวบรวมข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 64.7 รองลงมาคือ แบบค้นคว้า ทดลอง และการประดิษฐ์คิดค้น คิดเป็นร้อยละ 21.7 และ 11.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 3-21 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของครู ($n=323$) และนักเรียน ($n=400$) เกี่ยวกับลักษณะการแบ่งกลุ่มนักเรียนในการทำโครงงานบนเว็บ

การแบ่งกลุ่มนักเรียน	ครู		นักเรียน	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. แบบคู่ (2 คน)	172	53.3	189	47.3
2. แบบกลุ่ม (3 คน ขึ้นไป)	151	46.7	211	52.7
รวม	323	100	400	100

ผลการศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่ให้แบ่งกลุ่มนักเรียนในการทำโครงงานบนเว็บเป็นแบบคู่ (2 คน) คิดเป็นร้อยละ 52.9 และแบบกลุ่ม (3 คน ขึ้นไป) คิดเป็นร้อยละ 46.7 ส่วนนักเรียนส่วนใหญ่ให้ทำโครงงานบนเว็บแบบกลุ่ม (3 คน ขึ้นไป) คิดเป็นร้อยละ 52.7 และแบบคู่ (2 คน) คิดเป็นร้อยละ 47.3

ด้านการเรียนการสอนแบบโครงการฯ: การเตรียมการวางแผนเข้าสู่โครงการฯ

ตารางที่ 3-22 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของครูเกี่ยวกับการคัดเลือกประเด็นปัญหาในการทำโครงการบนเว็บ ($n=323$)

การคัดเลือกประเด็นปัญหาในการทำโครงการบนเว็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ครูให้คำปรึกษา/พูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ เพื่อคัดเลือกหัวข้อที่จะศึกษา	222	68.7
2. ให้นักเรียนศึกษาในเบื้องต้นและคัดเลือกหัวข้อด้วยตนเอง	95	29.4
3. ครูเป็นผู้ระบุประเด็นปัญหาให้แก่นักเรียน	6	1.9
4. อื่น ๆ	-	-
รวม	323	100

ผลการศึกษาพบว่า การคัดเลือกประเด็นปัญหาในการทำโครงการบนเว็บส่วนใหญ่ครูควรเป็นผู้ให้คำปรึกษา/พูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ เพื่อคัดเลือกหัวข้อที่จะศึกษา คิดเป็นร้อยละ 68.7 รองลงมาคือ ให้นักเรียนศึกษาในเบื้องต้นและคัดเลือกหัวข้อด้วยตนเอง และครูเป็นผู้ระบุประเด็นปัญหาให้แก่นักเรียน คิดเป็นร้อยละ 29.4 และ 1.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 3-23 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของครูเกี่ยวกับวิธีการกระตุ้นผู้เรียนให้สนใจศึกษาหัวข้อในการทำโครงการบนเว็บ ($n=323$)

วิธีการกระตุ้นผู้เรียนให้สนใจศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ครูเล่าเรื่อง/ประสบการณ์ในการเรียนการสอนเกี่ยวกับโครงการฯ	145	44.9
2. ให้นักเรียนเขียนเรียงความ/เล่าเรื่องประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน	96	29.7
3. จูงใจโดยการให้คะแนนพิเศษ	72	22.3
4. อื่น ๆ	-	-
รวม	323	100

ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ครูควรกระตุ้นผู้เรียนให้สนใจศึกษาหัวข้อโดยการให้ครูเล่าเรื่อง/ประสบการณ์ในการเรียนการสอนเกี่ยวกับโครงการฯ คิดเป็นร้อยละ 44.9 รองลงมาคือให้นักเรียนเขียนเรียงความ/เล่าเรื่องประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน และจูงใจโดยการให้คะแนนพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 29.7 และ 22.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 3-24 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของครู ($n=323$) และนักเรียน ($n=400$) เกี่ยวกับเครื่องมือบนเว็บสำหรับใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างครู และนักเรียนในการเตรียมการวางแผน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

เครื่องมือบนเว็บ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. กระดานสนทนา (Web Board)	186	36.7	171	30.4
2. ห้องสนทนา (Chat Room)	177	35.0	246	43.5
3. จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)	143	28.3	146	25.8
4. อื่น ๆ	-	-	2	0.3
รวม	506	100	565	100

ผลการศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่ให้ใช้กระดานสนทนา (Web Board) ในการติดต่อสื่อสารระหว่างครู และนักเรียนในการเตรียมการวางแผน คิดเป็นร้อยละ 36.7 รองลงมาคือ ห้องสนทนา (Chat Room) และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) คิดเป็นร้อยละ 35.0 และ 28.3 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนส่วนใหญ่ให้ใช้ห้องสนทนา (Chat Room) คิดเป็นร้อยละ 43.5 รองลงมาคือ กระดานสนทนา (Web Board) และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) คิดเป็นร้อยละ 30.4 และ 25.8 ตามลำดับ

ด้านการเรียนการสอนแบบโครงการฯ: การวางแผนการทำโครงการบนเว็บ

ตารางที่ 3-25 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละเกี่ยวกับบทบาทของครูในการวางแผนการทำโครงการบนเว็บ ($n=323$)

บทบาทของครู	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ครูและนักเรียนร่วมกันวางแผนการทำโครงการบนเว็บ	168	52.0
2. มอบหมายให้นักเรียนวางแผนการทำโครงการบนเว็บด้วยตนเอง	74	22.9
3. ครูเป็นที่ปรึกษาเพียงอย่างเดียว	71	22.0
4. อื่น ๆ	10	3.1
รวม	323	100

ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ครูและนักเรียนควรร่วมกันวางแผนการทำโครงการบนเว็บ คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมาคือ มอบหมายให้นักเรียนวางแผนการทำโครงการบนเว็บด้วยตนเอง และครูเป็นที่ปรึกษาเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 22.9 และ 22.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 3-26 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการบนเว็บ ($n=400$)

การมีส่วนร่วมในการวางแผนทำโครงการบนเว็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. วางแผนการทำโครงการของตนเองแล้วนำมาปรึกษาครู	149	37.2
2. ครู และนักเรียนร่วมกันวางแผนการทำโครงการบนเว็บ	131	32.8
3. ศึกษาข้อมูลที่ตนเองใจ และแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนผ่านเว็บบอร์ดแล้วจึงนำมาเสนอครู	120	30.0
4. อื่น ๆ	-	-
รวม	400	100

ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนควรมีส่วนร่วมในการวางแผนการทำโครงการบนเว็บ โดยการวางแผนการทำโครงการของตนเองแล้วนำมาปรึกษาครู คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมาคือ ครู และนักเรียนร่วมกันวางแผนการทำโครงการบนเว็บ และศึกษาข้อมูลที่ตนเองใจ และแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนผ่านเว็บบอร์ดแล้วจึงนำมาเสนอครู คิดเป็นร้อยละ 32.8 และ 30.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 3-27 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของครู และนักเรียน ($n=323$) และนักเรียน ($n=400$) เกี่ยวกับลักษณะเครื่องมือบนเว็บเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร ตอบคำถาม หรือแนะนำนักเรียน ในการดำเนินการทำโครงการบนเว็บ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

เครื่องมือบนเว็บ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. กระดานสนทนา (Web Board)	205	38.5	199	32.9
2. จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)	165	31.0	162	26.8
3. ห้องสนทนา (Chat Room)	162	30.5	241	40.0
4. อื่น ๆ	-	-	2	0.3
รวม	532	100	604	100

ผลการศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่ให้ใช้กระดานสนทนา (Web Board) ในการติดต่อสื่อสาร ตอบคำถาม หรือแนะนำนักเรียนในการดำเนินการทำโครงการบนเว็บ คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมาคือ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) และห้องสนทนา (Chat Room) คิดเป็นร้อยละ 31.0 และ 30.5 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนส่วนใหญ่ให้ใช้ห้องสนทนา (Chat Room) คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาคือ กระดานสนทนา (Web Board) และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) คิดเป็นร้อยละ 32.9 และ 26.8 ตามลำดับ

ตัวแปรการเรียนการสอนแบบโครงการ: การดำเนินการทำโครงการบนเว็บ
ตารางที่ 3-28 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนเกี่ยวกับการแนะนำแหล่งแหล่งในการค้นคว้าหาข้อมูล ($n=400$)

การแนะนำแหล่งการค้นคว้าข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. แนะนำแหล่งข้อมูล เช่น ลิงค์เขื่อมโยงเข้าสู่เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง และรายชื่อหนังสือต่างๆ	211	52.8
2. แนะนำวิธีการค้นหาข้อมูล ประกอบด้วยรายชื่อเว็บที่ใช้สำหรับค้นคว้า และการใช้เว็บนั้นๆ ในการค้นหาข้อมูล	189	47.2
3. อื่น ๆ	-	-
รวม	400	100

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ให้มีการแนะนำแหล่งข้อมูล เช่น ลิงค์เขื่อมโยงเข้าสู่เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง และรายชื่อหนังสือต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 52.8 และแนะนำวิธีการค้นหาข้อมูล ประกอบด้วยรายชื่อเว็บที่ใช้สำหรับค้นคว้า และการใช้เว็บนั้นๆ ในการค้นหาข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 47.2

**ศูนย์วิทยบรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ด้านการเรียนการสอนแบบโครงการฯ: การสรุปและอภิปรายผลโครงการบนเว็บ

ตารางที่ 3-29 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของครู ($n=323$) และนักเรียน ($n=323$) เกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนอการสรุปและอภิปรายผลโครงการบนเว็บ

เครื่องมือบนเว็บ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. นำเสนอบนเว็บโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น พาวเวอร์พอยท์ แฟลช เป็นต้น จากนั้นให้เพื่อนร่วมชั้น และครูร่วมกันอภิปรายผลโครงการบนเว็บผ่านทางเว็บบล็อก (Weblog)	213	65.9	174	43.5
2. นำเสนอบนเว็บโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น พาวเวอร์พอยท์ แฟลช เป็นต้น จากนั้นให้เพื่อนร่วมชั้นร่วมกันอภิปรายผลโครงการบนเว็บผ่านทางเว็บบล็อก (Weblog)	69	21.4	164	41.0
3. สรุปผล จากนั้นให้ครูและนักเรียนร่วมกัน อภิปรายผลในขั้นเรียน (นำเสนอหน้าชั้นเรียน)	35	10.8	58	14.5
4. อื่น ๆ	6	1.9	4	1.0
รวม	323	100	400	100

ผลการศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่ให้นำเสนอบนเว็บโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น พาวเวอร์พอยท์ แฟลช เป็นต้น จากนั้นให้เพื่อนร่วมชั้น และครูร่วมกันอภิปรายผลโครงการบนเว็บผ่านทางเว็บบล็อก (Weblog) คิดเป็นร้อยละ 65.9 รองลงมาคือ นำเสนอบนเว็บโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น พาวเวอร์พอยท์ แฟลช เป็นต้น จากนั้นให้เพื่อนร่วมชั้นร่วมกันอภิปรายผลโครงการบนเว็บผ่านทางเว็บบล็อก (Weblog) และสรุปผล จากนั้นให้ครูและนักเรียนร่วมกัน อภิปรายผลในขั้นเรียน (นำเสนอหน้าชั้นเรียน) คิดเป็นร้อยละ 21.4 และ 10.8 ตามลำดับ เช่นเดียวกับนักเรียนส่วนใหญ่ที่ให้นำเสนอบนเว็บโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น พาวเวอร์พอยท์ แฟลช เป็นต้น จากนั้นให้เพื่อนร่วมชั้น และครูร่วมกันอภิปรายผลโครงการบนเว็บผ่านทางเว็บบล็อก (Weblog) คิดเป็นร้อยละ 43.5 รองลงมาคือ นำเสนอบนเว็บโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น พาวเวอร์พอยท์ แฟลช เป็นต้น จากนั้นให้เพื่อนร่วมชั้นร่วมกันอภิปรายผลโครงการบนเว็บผ่านทางเว็บบล็อก (Weblog) และสรุปผล จากนั้นให้ครูและนักเรียนร่วมกัน อภิปรายผลในขั้นเรียน (นำเสนอหน้าชั้นเรียน) คิดเป็นร้อยละ 41.0 และ 14.5 ตามลำดับ

ด้านการเรียนการสอนแบบโครงการ: การเขียนรายงาน

ตารางที่ 3-30 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละเกี่ยวกับบทบาทของครูในการให้นักเรียนเขียนรายงาน ($n=323$)

บทบาทของครู	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. อธิบาย/ชี้แนะเกี่ยวกับหลักการเขียนรายงานแล้วให้นักเรียนรายงานด้วยตนเอง	257	79.6
2. กำหนดหัวข้อในการเขียนรายงานให้กับนักเรียนแล้วให้นักเรียนเขียนรายงานด้วยตนเอง	65	20.1
3. อื่น ๆ	1	0.3
รวม	323	100

ผลการศึกษาพบว่า บทบาทของครูส่วนใหญ่ในการเขียนรายงานคือ อธิบาย/ชี้แนะเกี่ยวกับหลักการเขียนรายงานแล้วให้นักเรียนรายงานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 79.6 และกำหนดหัวข้อในการเขียนรายงานให้กับนักเรียนแล้วให้นักเรียนเขียนรายงานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 20.1

ด้านการสร้างค่านิยมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง: ข้อมูลเบื้องต้น

ตารางที่ 3-31 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของครูเกี่ยวกับระยะเวลาในการสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ($n=323$)

ระยะเวลา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. 3-4 สัปดาห์	205	63.5
2. 1-2 สัปดาห์	66	20.4
3. อื่น ๆ	52	16.1
รวม	323	100

ผลการศึกษาพบว่า ระยะเวลาส่วนใหญ่ในการสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงคือ 3-4 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 63.5 และ 1-2 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 20.4

ตารางที่ 3-32 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนเกี่ยวกับความรู้ของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ($n=323$)

ระยะเวลา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. รู้จัก	342	85.5
2. ไม่รู้จัก	58	14.5
รวม	323	100

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่รู้จักหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คิดเป็นร้อยละ 85.5 และไม่รู้จักหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คิดเป็นร้อยละ 14.5

ด้านการสร้างค่านิยมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง: การสร้างศรัทธาให้เกิดขึ้นแก่ค่านิยม

ตารางที่ 3-33 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของครู ($n=323$) และนักเรียน ($n=400$) เกี่ยวกับลักษณะของการเรียนการสอนบนเว็บที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนตระหนักรถึงความสำคัญของค่านิยม

ลักษณะของการเรียนการสอนบนเว็บ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. มีตัวอย่างภาพนิ่ง (ภาพเสมือนจริง) และยกตัวอย่างประกอบในบทเรียน เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลตีของค่านิยมนั้นๆ ที่ได้รับ	237	73.4	242	60.5
2. ครูตั้งคำถาม เพื่อให้นักเรียนค้นคว้าเกี่ยวกับค่านิยมนั้นๆ เพิ่มเติม	47	14.6	46	11.5
3. มีตัวอย่างภาพนิ่ง (ภาพเสมือนจริง) ประกอบในบทเรียน เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลตีของค่านิยมนั้นๆ ที่ได้รับ	35	10.8	110	27.5
4. ยื่น ๆ	4	1.2	2	0.5
รวม	323	100	400	100

ผลการศึกษาพบว่า การเรียนการสอนส่วนใหญ่ที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนตระหนักรถึงความสำคัญของค่านิยมของครูคือ มีตัวอย่างภาพนิ่ง (ภาพเสมือนจริง) และยกตัวอย่างประกอบในบทเรียน เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลดีของค่านิยมนั้นๆ ที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 73.4 รองลงมาคือ ครูตั้งคำถาม เพื่อให้นักเรียนค้นคว้าเกี่ยวกับค่านิยมนั้นๆ เพิ่มเติม และมีตัวอย่างภาพนิ่ง (ภาพเสมือนจริง) ประกอบในบทเรียน เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลดีของค่านิยมนั้นๆ ที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 14.6 และ 10.8 ตามลำดับ เช่นเดียวกับนักเรียนส่วนใหญ่คือ มีตัวอย่างภาพนิ่ง (ภาพเสมือนจริง) และยกตัวอย่างประกอบในบทเรียน เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลดีของค่านิยมนั้นๆ ที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 60.5 รองลงมาคือ มีตัวอย่างภาพนิ่ง (ภาพเสมือนจริง) ประกอบในบทเรียน เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลดีของค่านิยมนั้นๆ ที่ได้รับ และครูตั้งคำถาม เพื่อให้นักเรียนค้นคว้าเกี่ยวกับค่านิยมนั้นๆ เพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 27.5 และ 11.5 ตามลำดับ

ด้านการสร้างค่านิยมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง: การให้ความคิดรวบยอด หรือความรู้

ตารางที่ 3-34 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของครูเกี่ยวกับลักษณะการให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยม ($n=323$)

ลักษณะการให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เป็นเนื้อหาบทเรียน โดยมีการสอดแทรกค่านิยมไปในบทเรียน	284	87.9
2. สอนเนื้อหาบทเรียน และค่านิยมแยกจากกัน	35	10.8
3. อื่น ๆ	4	1.2
รวม	323	100

ผลการศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่ควรให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยมเป็นเนื้อหาบทเรียน โดยมีการสอดแทรกค่านิยมไปในบทเรียน คิดเป็นร้อยละ 87.5 และสอนเนื้อหาบทเรียน และค่านิยมแยกจากกัน คิดเป็นร้อยละ 10.8

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3-35 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของครูเกี่ยวกับลักษณะกิจกรรมการสอนเนื้อหา เกี่ยวกับค่าอนิยมควบคู่ไปกับการทำโครงการบนเว็บ ($n=323$)

ลักษณะกิจกรรมการสอน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้ามาก่อนการเรียนการสอน แล้วเสนอผ่านเว็บบล็อก (Weblog)	179	55.5
2. ครูนำเสนอนื้อหาเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงให้กับนักเรียน แล้วจึงมอบหมายงานการค้นคว้า เพิ่มเติม	139	43.0
3. อื่น ๆ	5	1.5
รวม	323	100

ผลการศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่ให้ทำกิจกรรมการสอนเนื้อหาเกี่ยวกับค่าอนิยมควบคู่ไปกับการทำโครงการบนเว็บ โดยให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้ามาก่อนการเรียนการสอน แล้วเสนอผ่านเว็บบล็อก (Weblog) คิดเป็นร้อยละ 55.5 และครูนำเสนอนื้อหาเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้กับนักเรียน แล้วจึงมอบหมายงานการค้นคว้าเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 43.0

ตารางที่ 3-36 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนเกี่ยวกับรูปแบบในการได้รับความรู้ เกี่ยวกับค่าอนิยม ($n = 400$)

รูปแบบการให้ความรู้เกี่ยวกับค่าอนิยม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ข้อความ เสียงบรรยาย ภาพนิ่ง (ภาพเสมือนจริง) และยกตัวอย่างประกอบ	208	52.0
2. ข้อความบรรยาย และภาพนิ่ง (ภาพเสมือนจริง) ประกอบ	117	29.2
3. ข้อความ เสียงบรรยาย และภาพนิ่ง (ภาพเสมือน จริง) ประกอบ	75	18.8
3. อื่น ๆ	-	-
รวม	400	100

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ควรได้รับความรู้เกี่ยวกับค่าอนิยม โดยมีข้อความ เสียงบรรยาย ภาพนิ่ง (ภาพเสมือนจริง) และยกตัวอย่างประกอบ คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมาคือ มีข้อความบรรยาย และภาพนิ่ง (ภาพเสมือนจริง) ประกอบ และมีข้อความ เสียงบรรยาย และภาพนิ่ง (ภาพเสมือนจริง) ประกอบ คิดเป็นร้อยละ 29.2 และ 18.8 ตามลำดับ

2. การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บ จำนวน 3 ท่าน

ตารางที่ 4 ตารางแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บ ($n = 3$)

ตารางที่ 4-1 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับประสบการณ์ในการเรียนการสอนบนเว็บ

ประสบการณ์ด้านการเรียนการสอนบนเว็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. 0-5 ปี	1	33.3
2. 6-10 ปี	-	-
3. 11-15 ปี	1	33.3
4. 16-20 ปี	1	33.4
5. 20 ปีขึ้นไป	-	-
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ในการเรียนการสอนบนเว็บ 0-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.3 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.3 และ 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.4

การปฐมนิเทศน์กิจกรรม

ตารางที่ 4-2 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับลักษณะการปฐมนิเทศน์กิจกรรม

ลักษณะการปฐมนิเทศน์กิจกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ครูแจกเอกสาร อธิบาย และแนะนำขั้นตอนการเรียนการสอนบนเว็บในชั้นเรียน (นอกเว็บ)	2	66.7
2. ครูอธิบาย และแนะนำขั้นตอนการเรียนการสอนบนเว็บผ่านกระดานสันทนา จากนั้นให้นักเรียนเข้าไปอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมในหน้าเว็บประมวลรายวิชา (บันเว็บ)	-	-
3. อื่น ๆ	1	33.3
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้มีการปฐมนิเทศนออกเว็บคือ ครูแจกเอกสาร อธิบาย และแนะนำขั้นตอนการเรียนการสอนบนเว็บในชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 66.7 และมีความคิดเห็นอื่นๆ คือ ให้มีการปฐมนิเทศทั้งสองวิธีคือ อธิบาย และแนะนำขั้นตอนการเรียน การสอนไว้บนเว็บ และให้ครูอธิบายในชั้นเรียนด้วย คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 4-3 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับหัวข้อในการปฐมนิเทศน์เรียน

หัวข้อการปฐมนิเทศน์เรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. รายละเอียดของกิจกรรมการเรียนรู้	3	20
2. วิธีการเรียนรู้แบบโครงงาน	3	20
3. ประมวลรายวิชา และรูปแบบการเรียนการสอน	3	20
4. การใช้อินเทอร์เน็ต	3	20
5. การใช้บทเรียนบนเว็บ/เครื่องมือในบทเรียน	3	20
6. อื่น ๆ	-	-
รวม	15	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดของกิจกรรม การเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้แบบโครงงาน ประมวลรายวิชา และรูปแบบการเรียนการสอน การใช้อินเทอร์เน็ต การใช้บทเรียนบนเว็บ/เครื่องมือในบทเรียนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 20.0 เท่ากัน

การสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน

ตารางที่ 4-4 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน

การสร้างแรงจูงใจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. มีภาพนิ่งสมீอ่อนจริงประกอบบทเรียน	3	100
2. มีภาพเคลื่อนไหวประกอบบทเรียน เช่น การ์ตูนอะนิเมชัน	-	-
3. มีเพลงบรรเลงประกอบบทเรียน	-	-
4. มีสีสันที่สดใส	-	-
5. อื่น ๆ	-	-
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เขียนใช้เวลาสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนโดยมีภาพนิ่งเสมือนจริง ประกอบบทเรียนคิดเป็นร้อยละ 100

การบอกรับวัตถุประสงค์ของการเรียน

ตารางที่ 4-5 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เขียนเกี่ยวกับลักษณะการบอกรับวัตถุประสงค์การเรียน

การบอกรับวัตถุประสงค์ของการเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. บอกวัตถุประสงค์ทั้งหมดของบทเรียน ในวันปัจจุบันนี้เท่านั้น	1	33.3
2. บอกวัตถุประสงค์เฉพาะในแต่ละบทเรียน หรือหัวข้อเรื่อง ขณะที่เรียนบนเว็บ	-	-
3. อื่น ๆ	2	66.7
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เขียนใช้มีการบอกรับวัตถุประสงค์ทั้งหมดของบทเรียนในวันปัจจุบันนี้เท่า 33.3 และอื่นๆ คือให้บอกรับวัตถุประสงค์ทั้งหมดของบทเรียนในวันปัจจุบันนี้และบอกรับวัตถุประสงค์ที่เรียนในแต่ละบทเรียนขณะที่เรียนบนเว็บ คิดเป็นร้อยละ 66.7

การทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาบทเรียน

ตารางที่ 4-6 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เขียนเกี่ยวกับลักษณะการทบทวนความรู้เดิมในบทเรียนบนเว็บให้กับนักเรียนชั้นม.4

ลักษณะการทบทวนความเดิมในบทเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ให้นักเรียนเข้าหน้าเว็บเพจ (Web Page) ของบทเรียนที่รวมเนื้อหาแบบสรุปย่อเพื่อให้นักเรียนทบทวนความรู้เดิม	2	66.7
2. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน	-	-
3. อื่น ๆ	1	33.3
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้นักเรียนทบทวนความรู้เดิม โดยให้นักเรียนเข้าหน้าเว็บเพจ (Web Page) ของบทเรียนที่รวมเนื้อหาแบบสรุปย่อ คิดเป็นร้อยละ 66.7 และอี่นๆ คือ ให้นักเรียนเข้าหน้าเว็บเพจ (Web Page) ของบทเรียนที่รวมเนื้อหาแบบสรุปย่อและให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 4-7 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบการทบทวนความรู้เดิมในบทเรียนบนเว็บให้กับนักเรียนชั้นม.4

รูปแบบการทบทวนความเดิม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. แทรกแบบฝึกหัดประมาณ 1-2 ข้อ โดยตั้งคำถามแบบมีตัวเลือก	1	33.3
2. แทรกแบบฝึกหัดประมาณ 1-2 ข้อ โดยตั้งคำถามแบบอัตโนมัติ	-	-
3. แทรกแบบฝึกหัดประมาณ 1-2 ข้อ โดยตั้งคำถามแบบเติมคำ	-	-
3. อื่น ๆ	2	66.7
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้มีการแทรกแบบฝึกหัดประมาณ 1-2 ข้อ เพื่อทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนแบบอื่นๆ คือการแทรกแบบฝึกหัดควรเป็นไปตามแต่ละวัตถุประสงค์ของบทเรียนและสรุปเนื้อหาอย่างให้นักเรียน คิดเป็นร้อยละ 66.7 และแบบมีตัวเลือก คิดเป็นร้อยละ 33.3

การนำเสนอบทเรียน

ตารางที่ 4-8 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบของบทเรียนบนเว็บ

รูปแบบของบทเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ผู้เรียนเรียนตามลำดับของบทเรียน ตามที่ผู้สอนได้ออกแบบไว้	1	33.3
2. ผู้เรียนเริ่มเรียนบทเรียนได้ก่อนก็ได้ ตามความต้องการของผู้เรียน	1	33.3
3. อื่น ๆ	1	33.4
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ผู้เรียนเรียนตามลำดับของบทเรียน ตามที่ผู้สอนได้ออกแบบไว้ และผู้เรียนเริ่มเรียนบทเรียนได้ก่อนกีดี ตามความต้องการของผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 33.3 เท่ากัน และอื่นๆ คือแล้วแต่บทเรียนว่าเป็นเรื่องใด ลำดับก่อนหรือหลัง คิดเป็นร้อยละ 33.4

ตารางที่ 4-9 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับหน้าเว็บเพจเพิ่มเติม

หน้าเว็บเพจเพิ่มเติม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เว็บเพจปรับความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะเรียน (เว็บเพจเรียนเสริม)	2	66.7
2. เว็บเพจแสดงการเข้มข้นของเว็บต่างๆ ที่สนับสนุนเนื้อหาของบทเรียน	-	-
3. เว็บเพจที่สามารถให้นักเรียนดาวน์โหลดข้อมูลเพื่อศึกษาด้วยตนเอง	-	-
4. อื่น ๆ	1	33.3
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้มีหน้าเว็บเพจปรับความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะเรียน (เว็บเพจเรียนเสริม) คิดเป็นร้อยละ 66.7 และอื่นๆ คือให้มีเว็บเพจปรับความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะเรียน (เว็บเพจเรียนเสริม) เว็บเพจแสดงการเข้มข้นของเว็บต่างๆ ที่สนับสนุนเนื้อหาของบทเรียน และเว็บเพจที่สามารถให้นักเรียนดาวน์โหลดข้อมูลเพื่อศึกษาด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 33.3

การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน

ตารางที่ 4-10 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับชนิดของการใช้เครื่องมือบนเว็บในการแลกเปลี่ยนความรู้

เครื่องมือบนเว็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ห้องสนทนา (Chat Room)	3	30.0
2. กระดานสนทนา (Web Board)	3	30.0
3. จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)	3	30.0
4. อื่น ๆ	1	10.0
รวม	10	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ใช้ห้องสนทนา (Chat Room) กระดานสนทนา (Web Board) จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) คิดเป็นร้อยละ 30.0 เท่ากัน และอื่นๆ คือเลือกใช้ตามความเหมาะสม และควรให้มีหลายรูปแบบให้เลือกปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 10.0

ตารางที่ 4-11 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเครื่องมือบนเว็บสำหรับใช้ในการส่งงาน

เครื่องมือบนเว็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เว็บบล็อก (Weblog)	2	66.7
2. จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)	1	33.3
3. การแชร์ไฟล์งาน (Share File)	-	-
4. อื่น ๆ	-	-
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ใช้เว็บบล็อก (Weblog) ในการส่งงาน คิดเป็นร้อยละ 66.7 และใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) คิดเป็นร้อยละ 33.3

การให้คำแนะนำและให้ข้อมูลป้อนกลับ

ตารางที่ 4-12 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับลักษณะการให้คำแนะนำป้อนกลับในการตอบคำถามของนักเรียนระหว่างบทเรียน

รูปแบบของบทเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ภายนลังจากการเรียนจบในแต่ละหัวข้อย่อย	2	66.7
2. ภายนลังจากที่ตอบคำถามทันที	1	33.3
3. ภายนลังการเรียนจบทั้งบทเรียน	-	-
4. อื่น ๆ	-	-
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้มีลักษณะการให้คำแนะนำภายนลังจากการเรียนจบในแต่ละหัวข้อย่อย คิดเป็นร้อยละ 66.7 และภายนลังจากที่ตอบคำถามทันที คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 4-13 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับลักษณะการแสดงผลป้อนกลับ

ลักษณะการแสดงผลป้อนกลับ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ข้อความ	1	33.3
2. รูปภาพ (프로그래밍) ภาพการ์ตูน/แอนิเมชั่น	-	-
3. รูปภาพ (프로그래밍) ภาพการ์ตูน/แอนิเมชั่น และเพลงประกอบ	-	-
4. ข้อความและเพลงประกอบ	-	-
5. อื่น ๆ	2	66.7
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้มีการการแสดงผลป้อนกลับโดยแสดงเป็นข้อความ/รูปภาพ/เสียงเพลง/การ์ตูน/แอนิเมชั่น คิดเป็นร้อยละ 66.7 และแสดงเป็นข้อความ คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 4-14 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับลักษณะการบอกรายงานให้นักเรียนทราบ

ลักษณะการบอกรายงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เมื่อตอบผิดแล้วมีข้อความเฉลยที่ถูกต้องทันที	2	66.7
2. เมื่อตอบถูก-ผิดแล้ว มีภาพกราฟิกแสดงให้ทราบ	-	-
3. สามารถตอบได้หลายครั้ง และไม่ต้องแสดงข้อความที่ถูกต้อง	-	-
4. อื่น ๆ	1	33.3
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้บอกรายงานโดยเมื่อตอบผิดแล้วมีข้อความเฉลยที่ถูกต้องทันที คิดเป็นร้อยละ 66.7 และอื่นๆ คือ ให้นักเรียนสามารถตอบได้หลายครั้ง และแสดงข้อความหรือภาพเฉลยที่ถูกต้องทันที คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 4-15 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับลักษณะของแบบทดสอบความรู้บนเว็บ

ลักษณะของแบบทดสอบความรู้บนเว็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. แบบปรนัย (ตัวเลือก)	2	66.7
2. แบบอัตนัย (เขียนตอบ)	-	-
3. อื่น ๆ	1	33.3
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ฝึกหัดลักษณะของแบบทดสอบแบบปรนัย (ตัวเลือก) คิดเป็นร้อยละ 66.7 และอื่นๆ คือ การทดสอบความรู้แบบปรนัยเป็นการทดสอบความรู้ความเข้าใจ ส่วนการทดสอบความรู้ในขั้นการนำไปใช้ควรเป็นแบบอัตนัย คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 4-16 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการทดสอบความรู้บนเว็บ

การทดสอบความรู้บนเว็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบบนเว็บ	3	100
2. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบในชั้นเรียน (นอกเว็บ)	-	-
3. อื่น ๆ	-	-
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้นักเรียนทำแบบทดสอบบนเว็บทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

3. การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนแบบโครงงาน จำนวน 3 ท่าน

ตารางที่ 5 ตารางแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนแบบโครงงาน ($n=3$)

ตารางที่ 5-1 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับประสบการณ์ในการเรียนการสอนแบบโครงงาน

ประสบการณ์ด้านการเรียนการสอนบนเว็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. 0-5 ปี	-	-
2. 6-10 ปี	2	66.7
3. 11-15 ปี	-	-
4. 16-20 ปี	-	-
5. 20 ปีขึ้นไป	1	33.3
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในการเรียนการสอนแบบโครงงาน 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 66.7 และ 20 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 33.3

ข้อมูลเบื้องต้น

ตารางที่ 5-2 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบการทำโครงงาน บนเว็บของนักเรียนม.4

รูปแบบการทำโครงงานบนเว็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ค้นคว้าทดลอง	1	33.3
2. สำรวจ รวบรวมข้อมูล	-	-
3. การประดิษฐ์คิดค้น	-	-
4. อื่นๆ	2	66.7
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ใช้รูปแบบการทำโครงงานตามความเหมาะสมของเนื้อหา แนวคิดของผู้ทำ คิดเป็นร้อยละ 66.7 และทำโครงงานแบบค้นคว้าทดลอง คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 5-3 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับลักษณะการทำโครงการบนเว็บ

ลักษณะการทำโครงการบนเว็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. แบบกลุ่ม (3 คน)	2	66.7
2. แบบคู่ (2 คน)	-	-
3. อื่นๆ	1	33.3
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้มีลักษณะการทำโครงการเป็นแบบกลุ่ม (3 คน ขึ้นไป) คิดเป็นร้อยละ 66.7 และอื่นๆ คือ ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน แต่ไม่ควรเกิน 4 คน อย่างมากไม่เกิน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

การเตรียมการวางแผนทำโครงการ

ตารางที่ 5-4 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับระยะเวลาในการเตรียมการวางแผนการทำโครงการ

ระยะเวลาในการเตรียมการวางแผน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. 2 สัปดาห์	1	33.3
2. 1 สัปดาห์	-	-
3. อื่นๆ	2	66.7
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้มีระยะเวลาการทำโครงการโดยปกติในการเตรียมการวางแผน 1 เดือน หรือขึ้นอยู่กับความซับซ้อน ความยากง่ายของโครงการ คิดเป็นร้อยละ 66.7 และ 2 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 5-5 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับระยะเวลาในการเตรียมการวางแผนการทำโครงการบนเว็บ

ระยะเวลาการเตรียมการวางแผนทำโครงการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. 1 สัปดาห์	-	-
2. 2 สัปดาห์	-	-
3. อื่นๆ	3	100
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้มีระยะเวลาในการเตรียมการวางแผนการทำโครงการบนเว็บโดยขึ้นอยู่กับความซับซ้อน ความยากง่ายของโครงการ คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 5-6 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแนวคิด หรือปัญหาในการทำโครงการ

การกระตุ้นให้เกิดแนวคิด/ปัญหาในการทำโครงการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การตั้งคำถามให้นักเรียนได้ฝึกคิดตาม	1	33.3
2. การแนะนำประเด็นต่างๆ จากครู	-	-
3. ครูมอบหมายให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่างๆ	-	-
4. อื่นๆ	2	66.7
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้กระตุ้นนักเรียนโดยครู หรือผู้สอน ซึ่งปัญหาเกิดจากความอยากรู้ของนักเรียนเองจากการศึกษาค้นคว้าจากสื่อการเรียนการสอนต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 66.7 และการตั้งคำถามให้นักเรียนฝึกคิดตาม คิดเป็นร้อยละ 33.3

การวางแผนทำโครงการ

ตารางที่ 5-7 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการทบทวนความรู้เดิมในการวางแผนการทำโครงการบนเว็บ

การทบทวนความรู้เดิม ในการวางแผนการทำโครงการบนเว็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ให้นักเรียนสร้างแผนผังความคิด (Mind mapping) เกี่ยวกับหัวข้อที่จะศึกษา	1	33.3
2. ให้นักเรียนระดมสมองกลุ่มย่อย เกี่ยวกับหัวข้อที่จะศึกษา	-	-
3. อื่นๆ	2	66.7
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญสามารถทบทวนได้หลากหลายวิธี คิดเป็นร้อยละ 66.7 และให้นักเรียนสร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) เกี่ยวกับหัวข้อที่จะศึกษา คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 5-8 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการนำปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการทำโครงการ

การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ในการทำโครงการบนเว็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การเตรียมการวางแผน	2	22.2
2. ทุกรายละเอียดในการทำโครงการ	2	22.2
3. การวางแผน	1	11.1
4. การดำเนินโครงการ	1	11.1
5. การสรุปผลโครงการ	1	11.1
6. การอภิปรายผลโครงการ	1	11.1
7. การเขียนรายงาน	1	11.1
8. อื่นๆ	-	-
รวม	9	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีการให้นำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการทำโครงการคือ การเตรียมการวางแผน และทุกรายละเอียดในการทำโครงการ คิดเป็นร้อยละ 22.2 เท่ากัน รองลงมาคือ ระยะการวางแผน การดำเนินโครงการ การสรุปผลโครงการ การอภิปรายผลโครงการ และการเขียนรายงาน คิดเป็นร้อยละ 11.1 เท่ากัน

ตารางที่ 5-9 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการวางแผนการทำโครงการบนเว็บ

การมีส่วนร่วมในการวางแผนการทำโครงการบนเว็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. วางแผนการทำโครงการบนเว็บของตนเองแล้ว นำมาปรึกษาครุผ่านเว็บบอร์ด	2	66.7
2. ครุ และนักเรียนร่วมกันวางแผนการทำโครงการ บนเว็บบอร์ด	1	33.3
3. ศึกษาข้อมูลที่ตนเองสนใจ และแลกเปลี่ยนข้อมูล ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนผ่านเว็บบอร์ดแล้วจึงนำเสนอ ครุ	-	-
4. อื่นๆ	-	-
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เขียนชี้ให้เห็นมีส่วนร่วมในการวางแผนการทำโครงการบนเว็บ โดยให้นักเรียนวางแผนการทำโครงการบนเว็บของตนเองแล้วนำมาปรึกษาครุ่นคิดเป็นร้อยละ 66.7 และครูและนักเรียนร่วมกันวางแผนการทำโครงการบนเว็บบอร์ดคิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 5-10 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เขียนชี้ให้เห็นกับบทบาทของครูในการวางแผนการทำโครงการบนเว็บ

บทบาทของครู	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ครูเป็นที่ปรึกษาเพียงอย่างเดียว	2	66.7
2. ครูและนักเรียนร่วมกันวางแผนการทำโครงการ	1	33.3
3. มอบหมายให้นักเรียนวางแผนการทำโครงการ ด้วยตนเอง	-	-
4. อื่นๆ	-	-
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เขียนชี้ให้ครูมีบทบาทเป็นที่ปรึกษาเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 66.7 และครูและนักเรียนร่วมกันวางแผนการทำโครงการ คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 5-11 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เขียนชี้ให้เห็นกับเครื่องมือบนเว็บสำหรับใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างครูและนักเรียนในการวางแผนการทำโครงการ

เครื่องมือบนเว็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ห้องสนทนา (Chat Room)	2	40.0
3. จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)	2	40.0
2. กระดานสนทนา (Web Board)	1	20.0
4. อื่นๆ	-	-
รวม	5	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เขียนชี้ให้ใช้ห้องสนทนา (Chat Room) และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) คิดเป็นร้อยละ 40 เท่ากัน รองลงมาคือ กระดานสนทนา (Web Board) คิดเป็นร้อยละ 20

ตารางที่ 5-12 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับระยะเวลาในการวางแผนการทำโครงการบนเว็บ

ระยะเวลาการวางแผนทำโครงการบนเว็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. 2 สัปดาห์	1	33.3
2. 1 สัปดาห์	-	-
3. อื่นๆ	2	66.7
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้มาในระยะเวลาในการวางแผนการทำโครงการบนเว็บ โดยตามความชัดช้อน และความยากง่ายของโครงการคิดเป็นร้อยละ 66.7 และ 2 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 33.3

การดำเนินการทำโครงการ

ตารางที่ 5-13 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือบนเว็บ เพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการดำเนินการทำโครงการ

เครื่องมือบนเว็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ห้องสนทนา (Chat Room)	2	40.0
2. จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)	2	40.0
3. กระดานสนทนา (Web Board)	1	20.0
4. อื่น ๆ	-	-
รวม	5	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ใช้ห้องสนทนา (Chat Room) และจดหมาย อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ในการดำเนินการทำโครงการ คิดเป็นร้อยละ 40.0 เท่ากัน รองลงมา คือ กระดานสนทนา (Web Board) คิดเป็นร้อยละ 20.0

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การสรุปและอภิปรายผลโครงการ

ตารางที่ 5-14 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เขียนช่วยเกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนอการสรุปและอภิปรายผลการทำโครงการบนเว็บ

รูปแบบการนำเสนอ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. นำเสนอบนเว็บโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น พาวเวอร์พอยท์ แฟลช เป็นต้น จากนั้นให้เพื่อนร่วมชั้น และครูร่วมกันอภิปรายผลโครงการบนเว็บผ่านทางเว็บบล็อก (Weblog)	1	33.3
2. นำเสนอบนเว็บโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น พาวเวอร์พอยท์ แฟลช เป็นต้น จากนั้นให้เพื่อนร่วมชั้น ร่วมกันอภิปรายผลโครงการบนเว็บผ่านทางเว็บบล็อก (Weblog)	-	-
3. สรุปผล จากนั้นให้ครูและนักเรียนนร่วมกันอภิปรายผล ในชั้นเรียน (นำเสนอหน้าชั้นเรียน)	-	-
4. อื่น ๆ	2	66.7
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เขียนช่วยให้นำเสนอบนเว็บ และหน้าชั้นเรียนจากนั้นปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอบนเว็บ คิดเป็นร้อยละ 66.7 และนำเสนอบนเว็บโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น พาวเวอร์พอยท์ แฟลช เป็นต้น จากนั้นให้เพื่อนร่วมชั้น และครูร่วมกันอภิปรายผลโครงการบนเว็บผ่านทางเว็บบล็อก (Weblog) คิดเป็นร้อยละ 33.3

การเขียนรายงาน

ตารางที่ 5-15 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เขียนช่วยเกี่ยวกับบทบาทของครูในการเขียนรายงานของนักเรียน

บทบาทของครูในการเขียนรายงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. อธิบาย/ชี้แนะเกี่ยวกับหลักการเขียนรายงานแล้วให้นักเรียนเขียนรายงานด้วยตนเอง	1	33.3
2. กำหนดหัวข้อในการเขียนรายงานแล้วให้นักเรียนเขียนรายงานด้วยตนเอง	-	-
3. อื่น ๆ	2	66.7
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้คุณมีบทบาทในการเขียนรายงานโดยให้คุณอธิบาย/ชี้แนะเกี่ยวกับหลักการเขียนรายงานแล้วให้นักเรียนเขียนรายงานด้วยตนเอง และกำหนดหัวข้อในการเขียนรายงานแล้วให้นักเรียนเขียนรายงานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 66.7 และให้คุณอธิบาย/ชี้แนะเกี่ยวกับหลักการเขียนรายงานแล้วให้นักเรียนเขียนรายงานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 5-16 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการเขียนรายงาน

ผู้ที่มีบทบาทในการเขียนรายงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. นักเรียนทุกคน ช่วยกันเขียนรายงานผ่านเครื่องมือ บนเว็บและในห้องเรียน	1	33.3
2. ครู เป็นผู้แนะนำ	-	-
3. หัวหน้ากลุ่ม เป็นผู้เขียนเอง	-	-
4. อื่น ๆ	2	66.7
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มช่วยกัน โดยมีครูเป็นผู้แนะนำ คิดเป็นร้อยละ 66.7 และนักเรียนทุกคน ช่วยกันเขียนรายงานผ่านเครื่องมือบนเว็บและในห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 66.7

ตารางที่ 5-17 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับสิ่งที่ควรเน้นในการประเมินการทำโครงการ

สิ่งที่ควรเน้นในการประเมิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ความร่วมมือ และกระบวนการทำงาน	1	33.3
2. แนวคิด	-	-
3. การวางแผน	-	-
4. ทุกส่วนเท่าๆ กัน	-	-
5. อื่น ๆ	2	66.7
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้นำการประเมินทุกส่วนของการทำโครงการบนเว็บ แต่ความสำคัญอาจแตกต่างกัน คิดเป็นร้อยละ 66.7 และประเมินด้านความร่วมมือ และกระบวนการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 5-18 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับผู้ประเมินโครงการ

ผู้ประเมินโครงการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ครว	3	25.0
2. เพื่อนร่วมชั้น	3	25.0
3. นักเรียนเอง	2	16.7
4. ผู้เชี่ยวชาญ	2	16.7
5. ทุกคน	1	8.3
6. อื่น ๆ	1	8.3
รวม	12	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ครว เพื่อนร่วมชั้นเป็นผู้ประเมินโครงการ คิดเป็นร้อยละ 25.0 เท่ากัน รองลงมาคือ นักเรียนเอง และผู้เชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 16.7 เท่ากัน และทุกคนหรือผู้ที่สนใจ คิดเป็นร้อยละ 8.3 เท่ากัน

4. การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างค่านิยม จำนวน 3 ท่าน

ตารางที่ 6 ตารางแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างค่านิยม ($n=3$)

ตารางที่ 6-1 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละเกี่ยวกับประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญใน การสอน/สร้างค่านิยม

ประสบการณ์ในการสอน/สร้างค่านิยม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. 0-5 ปี	1	33.3
2. 6-10 ปี	-	-
3. 11-15 ปี	-	-
4. 16-20 ปี	1	33.3
5. 20 ปีขึ้นไป	1	33.3
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในการเรียนการสอนหรือสร้างค่านิยม 0-5 ปี 16-20 ปี และ20 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 33.3 เท่ากัน

ข้อมูลเบื้องต้น

ตารางที่ 6-2 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับระยะเวลาในการสร้างค่านิยมโดยทั่วไป

ระยะเวลาในการสร้างค่านิยมโดยทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. 3-4 สัปดาห์	2	66.7
2. 1-2 สัปดาห์	-	-
3. อื่นๆ	1	33.3
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ระยะเวลาในการสร้างค่านิยมโดยทั่วไป 3-4 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 66.7 และอื่นๆ คือ ควรใช้ระยะเวลามากกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 6-3 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับระยะเวลาในการสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ระยะเวลาในการสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกัน ในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. 3-4 สัปดาห์	3	100
2. 1-2 สัปดาห์	-	-
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ระยะเวลาในการสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 3-4 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 100

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

การสร้างศรัทธาให้เกิดขึ้นแก่ค่านิยม

ตารางที่ 6-4 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับลักษณะการเรียน การสอนที่ช่วยให้นักเรียนตระหนักรถึงความสำคัญของค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ลักษณะการเรียนการสอน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. มีตัวอย่างภาพประกอบในบทเรียน เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลดีของค่านิยมนั้นๆ ที่ได้รับ	2	66.7
2. ตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับค่านิยมนั้นๆ เพิ่มเติมนานาเสน{o	1	33.3
3. สอดแทรกค่านิยมเข้าไปในบทเรียน โดยนำเสนอเป็นเนื้อหาบทเรียนเพียงอย่างเดียว	-	-
4. อื่นๆ	-	-
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะของการเรียนการสอนที่ช่วยให้นักเรียนตระหนักรถึงความสำคัญของค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงคือ มีตัวอย่างภาพประกอบในบทเรียน เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลดีของค่านิยมนั้นๆ ที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 66.7 และตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับค่านิยมนั้นๆ เพิ่มเติมนานาเสน{o คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 6-5 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเครื่องมือบนเว็บที่ช่วยเสริมสร้างให้นักเรียนตระหนักรถึงความสำคัญของค่านิยม

เครื่องมือบนเว็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เว็บบล็อก (Weblog)	2	28.7
2. กระดานสนทนา (Web Board)	2	28.7
3. จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)	1	14.2
4. ห้องสนทนา (Chat Room)	1	14.2
5. อื่น ๆ	1	14.2
รวม	7	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ใช้กระดานสนทนา (Web Board) และเว็บบล็อก (Weblog) ในการช่วยเสริมสร้างให้นักเรียนตระหนักรถึงความสำคัญของค่านิยม คิดเป็นร้อยละ 28.7 เท่ากัน รองลงมาคือ ห้องสนทนา (Chat Room) จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) และอื่นๆ คือ เลือกใช้ตามความเหมาะสม หรือตามความนิยม คิดเป็นร้อยละ 14.2 เท่ากัน

ตารางที่ 6-6 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับผู้ที่มีบทบาทสำคัญมากที่สุดในการสร้างค่านิยม

บทบาทในการสร้างค่านิยม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพื่อนร่วมชั้นเรียนช่วยกันอภิปรายประเด็นที่ได้รับมอบหมาย	2	66.7
2. ครูผู้สอนเป็นผู้กระตุ้นนักเรียน	1	33.3
3. อื่น ๆ	-	-
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนช่วยกันอภิปรายประเด็นที่ได้รับมอบหมาย เพื่อสร้างค่านิยม คิดเป็นร้อยละ 66.7 และครูผู้สอนเป็นผู้กระตุ้นนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 6-7 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับระยะเวลาในการสร้างศรัทธาให้เกิดขึ้น

ระยะเวลาในการสร้างศรัทธา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2. 2 สัปดาห์	3	100
1. 1 สัปดาห์	-	-
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ระยะเวลาในการสร้างศรัทธาเกี่ยวกับค่านิยมคือ 2 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 100

การให้ความรู้หรือความคิดรวบยอดแก่นักเรียน

ตารางที่ 6-8 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับช่วงเวลาในการให้ความรู้ เกี่ยวกับค่านิยม

ช่วงเวลาในการให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ภายนอกที่นักเรียนตระหนักรถึงความสำคัญของค่านิยม	2	66.7
2. ก่อนที่นักเรียนจะตระหนักรถึงความสำคัญของค่านิยม	1	33.3
3. อื่นๆ	-	-
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ช่วงเวลาในการให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยมควรให้ภายในหลังจากที่นักเรียนตระหนักรถึงความสำคัญของค่านิยม คิดเป็นร้อยละ 66.7 และก่อนที่นักเรียนจะตระหนักรถึงความสำคัญของค่านิยม คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 6-9 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบการให้ความรู้

รูปแบบการให้ความรู้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ข้อความบรรยาย และภาพเสมือนจริงประกอบ	2	66.7
2. ข้อความ เสียงบรรยาย และภาพเสมือนจริง	1	33.3
ประกอบ		
3. ข้อความบรรยาย และตัวอย่างเกี่ยวกับความรู้ของค่านิยมนั้น	-	-
4. อื่นๆ	-	-
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการให้ความรู้ควรมีความบรรยาย และภาพเสมือนจริงประกอบ คิดเป็นร้อยละ 66.7 และมีข้อความ เสียงบรรยาย และภาพเสมือนจริงประกอบ คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 6-10 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบการสอน

รูปแบบการสอน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. มีการตั้งคำถามในบทเรียนเพื่อทำให้นักเรียนเกิดแนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และนำไปสู่การทำโครงการได้	2	66.7
2. มีการมอบหมายงานเป็นระยะๆ ในการศึกษา	1	33.3
ข้อมูลเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง		
3. มีการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียนบนเว็บ	-	-
4. อื่นๆ	-	-
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีการตั้งคำถามในบทเรียนเพื่อทำให้นักเรียนเกิดแนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และนำไปสู่การทำโครงงานได้ คิดเป็นร้อยละ 66.7 และมีการมอบหมายงานเป็นรายๆ ในการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 6-11 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เขียนชี้ว่าตนเกี่ยวกับเครื่องมือบนเว็บที่ช่วยสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เครื่องมือบนเว็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เว็บบล็อก (Weblog)	2	33.3
2. กระดานสนทนา (Web Board)	2	33.3
3. ห้องสนทนา (Chat Room)	1	16.7
4. จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)	-	-
5. อื่น ๆ	1	16.7
รวม	6	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เขียนชี้ว่าตนใช้มีการใช้กระดานสนทนา (Web Board) และเว็บบล็อก (Weblog) จะช่วยสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คิดเป็นร้อยละ 33.3 เท่ากัน รองลงมาใช้ห้องสนทนา (Chat Room) และอื่นๆ คือ ใช้ตามความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 16.7 เท่ากัน

ตารางที่ 6-12 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เขียนชี้ว่าตนเกี่ยวกับลักษณะการสอนเนื้อหาควบคู่ไปกับการทำโครงงาน

ลักษณะการสอนเนื้อหาควบคู่กับการทำโครงงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้ามาก่อนการเรียนการสอนแล้วจึงมานำเสนอ	2	66.7
2. ครูนำเสนองานให้นักเรียนแล้วจึงมอบหมายงานเพิ่มเติม	1	33.3
3. อื่น ๆ	-	-
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้ามากกว่า 10% ของการเรียนการสอน แล้วจึงมานำเสนอ คิดเป็นร้อยละ 66.7 และครูนำเสนองานเนื้อหาเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจ-พอดเพียงให้กับนักเรียน แล้วจึงมอบหมายงานเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 6-13 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบบทเรียนบนเว็บ ที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

รูปแบบบทเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. บทเรียนที่เรียนเป็นลำดับต่อเนื่องทุกบท	1	33.3
2. บทเรียนที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนบทใดก่อนก็ได้	1	33.3
3. บทเรียนที่สามารถเข้ามายิงเนื้อหาไปยังส่วนใดก่อนก็ได้	1	33.3
4. อื่น ๆ	-	-
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า บทเรียนที่เรียนเป็นลำดับต่อเนื่องทุกบท บทเรียนที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนบทใดก่อนก็ได้ และบทเรียนที่สามารถเข้ามายิงเนื้อหาไปยังส่วนใดก่อนก็ได้ คิดเป็นร้อยละ 33.3 เท่ากัน

ตารางที่ 6-14 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการสอนแทรกเนื้อหาปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การสอนแทรกเนื้อหาปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. แทรกระหว่างเนื้อหาวิชาภาษาศาสตร์	2	66.7
2. ภายหลังจากที่สอนเนื้อหาวิชาภาษาศาสตร์แล้วจึงค่อยสอนเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	1	33.3
3. มีเนื้อหาของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงก่อนแล้วจึงสอนเนื้อหาในรายวิชาภาษาศาสตร์	-	-
4. อื่น ๆ	-	-
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า การสอนแทรกเนื้อหาปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงผู้เชี่ยวชาญให้แทรกระหว่างเนื้อหาวิชาภาษาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 66.7 และภายหลังจากที่สอนเนื้อหาวิชาภาษาศาสตร์แล้วจึงค่อยสอนเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คิดเป็นร้อยละ 33.3

การให้ลงมือกระทำ หรือปฏิบัติ

ตารางที่ 6-15 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการทำให้นักเรียน บรรลุผลในการสร้างค่านิยม โดยให้ลงมือกระทำ หรือปฏิบัติ

การลงมือกระทำ หรือปฏิบัติ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้อิ่มอานวยต่อ การปฏิบัติ	2	66.7
2. มอบหมายงานให้นักเรียนบันทึกสิ่งที่คิดว่าเป็น ค่านิยมที่เกิดขึ้นกับนักเรียนประจำวัน ในระหว่างการเรียน รายวิชาแล้วให้เป็นคะแนนสะสม	1	33.3
3. อื่นๆ	-	-
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า การสร้างค่านิยมด้วยการให้ลงมือกระทำ หรือปฏิบัติโดยสร้าง บรรยากาศในห้องเรียนให้อิ่มอานวยต่อการปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 66.7 และมอบหมายงานให้ นักเรียนบันทึกสิ่งที่คิดว่าเป็นค่านิยมที่เกิดขึ้นกับนักเรียนประจำวัน ในระหว่างการเรียน รายวิชาแล้วให้เป็นคะแนนสะสม คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 6-16 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับกิจกรรมที่จะช่วยให้ นักเรียนฝึกปฏิบัติแล้วเกิดค่านิยม

กิจกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. สร้างแบบฝึกหัดที่ให้สถานการณ์เกี่ยวกับค่านิยม แล้วตอบคำถาม	-	-
2. สร้างแบบฝึกหัดแบบเกม	-	-
3. อื่นๆ	3	100
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้มีกิจกรรมที่จะช่วยให้นักเรียนฝึกปฏิบัติแล้วเกิด ค่านิยมโดยใช้ได้ทั้ง 2 ข้อคือ สร้างแบบฝึกหัดที่ให้สถานการณ์เกี่ยวกับค่านิยมแล้วตอบคำถาม และสร้างแบบฝึกหัดแบบเกม คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 6-17 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เขียนช่วยเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือบนเว็บในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยม

เครื่องมือบนเว็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เว็บบล็อก (Weblog)	2	33.3
2. กระดานสนทนา (Web Board)	2	33.3
3. ห้องสนทนา (Chat Room)	1	16.7
4. อื่น ๆ	1	16.7
รวม	6	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เขียนช่วยให้ใช้กระดานสนทนา (Web Board) และเว็บบล็อก (Weblog) คิดเป็นร้อยละ 33.3 เท่ากัน และห้องสนทนา (Chat Room) และอื่น ๆ คือใช้เครื่องมือบนเว็บตามความเหมาะสม

ตารางที่ 6-18 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เขียนช่วยเกี่ยวกับการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการทำโครงการให้ประสบผลสำเร็จ

การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ ในการทำโครงการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. นักเรียนด้วยกันกล่าวอภิปรายถึงหลักการที่จะสามารถนำไปใช้และนำหลักการดังกล่าวไปใช้ได้	3	100
2. ครูกระตุ้นให้นักเรียนตระหนักรถึงความสำคัญด้วยการชี้แนะ/บอกกล่าว	-	-
3. อื่น ๆ	-	-
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการทำโครงการให้ประสบผลสำเร็จ ผู้เขียนช่วยให้นักเรียนด้วยกันกล่าวอภิปรายถึงหลักการที่จะสามารถนำไปใช้และนำหลักการดังกล่าวไปใช้ได้ คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 6-19 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมโดยต้องให้เกิดตามความหมายอย่างครบถ้วน

การสร้างค่านิยมโดยต้องเกิดตามความหมาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ไม่ใช่	2	66.7
2. ใช่	1	33.3
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า การสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไม่จำเป็นต้องเกิดสิ่งต่างๆ ตามความหมายอย่างครบถ้วน เพราะต้องอาศัยเวลา และขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน คิดเป็นร้อยละ 66.7 และผู้เชี่ยวชาญตอบว่าจำเป็นต้องเกิดสิ่งต่างๆ ตามความหมายอย่างครบถ้วน เพราะต้องทำให้ต่อเนื่องยั่งยืน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 6-20 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแบบวัดค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

แบบวัดค่านิยม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. แบบประเมินค่า โดยให้สถานการณ์แก่นักเรียนและตอบตามระดับที่เกิดขึ้นจริง (Rating Scale)	3	50.0
2. แบบบรรยาย โดยให้นักเรียนเขียนบรรยายสิ่งที่เป็นภูมิคุ้มกันที่เกิดขึ้นแก่นักเรียนให้ทำทั้งก่อนและหลังเรียน	2	33.3
3. แบบเลือกตอบ โดยมีสถานการณ์เกี่ยวกับค่านิยมและให้นักเรียนตอบตามความเป็นจริง	1	16.7
4. อื่น ๆ	-	-
รวม	6	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ใช้แบบประเมินค่า โดยให้สถานการณ์แก่นักเรียนและตอบตามระดับที่เกิดขึ้นจริง (Rating Scale) คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือแบบบรรยาย โดยให้นักเรียนเขียนบรรยายสิ่งที่เป็นภูมิคุ้มกันที่เกิดขึ้นแก่นักเรียนให้ทำทั้งก่อนและหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และแบบเลือกตอบ โดยมีสถานการณ์เกี่ยวกับค่านิยมและให้นักเรียนตอบตามความเป็นจริง คิดเป็นร้อยละ 16.7

ตารางที่ 6-21 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างค่านิยม

ผู้ที่มีบทบาทในการสร้างค่านิยม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพื่อนร่วมชั้น	2	50.0
2. ครู	1	25.0
3. นักเรียน	-	-
4. อื่น ๆ	1	25.0
รวม	4	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างค่านิยมคือ เพื่อนร่วมชั้น คิดเป็นร้อยละ 50.0 และครู และผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 25.0 เท่ากัน

5. การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 3 ท่าน (n=3)

ตารางที่ 7 ตารางแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ตารางที่ 7-1 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละเกี่ยวกับประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญในการประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ประสบการณ์ในการเรียนการสอน หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. 0-5 ปี	1	33.3
2. 6-10 ปี	-	-
3. 10 ปีขึ้นไป	2	66.7
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในการประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 0-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.3 และ 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 66.7

ตารางที่ 7-2 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละเกี่ยวกับประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญในการประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ประสบการณ์ในการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. 0-5 ปี	1	33.3
2. 6-10 ปี	-	-
3. 10 ปีขึ้นไป	2	66.7
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในการประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 0-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.3 และ 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 66.7

ตารางที่ 7-3 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับระยะเวลาในการสร้างค่านิยมเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ระยะเวลาในการสร้างค่านิยม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. 1-2 สัปดาห์	-	-
2. 3-4 สัปดาห์	3	100
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ระยะเวลาในการสร้างค่านิยมเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าควรใช้ระยะเวลา 3-4 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 100

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7-4 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนตระหนักรถึงความสำคัญของค่านิยม

รูปแบบการเรียนการสอน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. มีตัวอย่างภาพประกอบในบทเรียน เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลดีของค่านิยมนั้นๆ ที่ได้รับ	2	66.7
2. สอดแทรกค่านิยมเข้าไปในบทเรียน โดยนำเสนอบอกเป็นเนื้อหาบทเรียนเพียงอย่างเดียว	-	-
3. ตั้งคำถาม เพื่อให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับค่านิยมนั้นๆ เพิ่มเติมมานำเสนอ	-	-
4. อื่นๆ	1	33.3
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนตระหนักรถึงความสำคัญของค่านิยมคือ มีตัวอย่างภาพประกอบในบทเรียน เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลดีของค่านิยมนั้นๆ ที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 66.7 และอื่นๆ คือ ควรทำหมายวิธีจึงจะได้ผล คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 7-5 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับลักษณะการสอนเนื้อหาใหม่ควบคู่ไปกับการทำโครงการ

ลักษณะการสอนเนื้อหาใหม่ควบคู่กับการทำโครงการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้ามาก่อนการเรียนการสอนแล้วจึงมานำเสนอ	2	66.7
2. ครุนำเสนอนื้อหาเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้กับนักเรียน และจึงมอบหมายงานเพิ่มเติม	1	33.3
3. อื่นๆ	-	-
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะการสอนเนื้อหาควบคู่ไปกับการทำโครงการคือ ให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้ามาก่อนการเรียนการสอนแล้วจึงมานำเสนอ คิดเป็นร้อยละ 66.7 และครุนำเสนอนื้อหาเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้กับนักเรียน และจึงมอบหมายงานเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 7-6 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

รูปแบบการเรียนการสอน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. มีการตั้งคำถามในบทเรียนเพื่อทำให้นักเรียนเกิดแนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และนำไปสู่การทำโครงการได้	2	66.7
2. มีการมอบหมายงานเป็นระยะๆ ในการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	1	33.3
3. มีการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียนบนเว็บ	-	-
4. อื่น ๆ	-	-
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงคือ มีการตั้งคำถามในบทเรียนเพื่อทำให้นักเรียนเกิดแนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และนำไปสู่การทำโครงการได้ คิดเป็นร้อยละ 66.7 และมีการมอบหมายงานเป็นระยะๆ ในการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 7-7 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเครื่องมือบนเว็บที่ช่วยสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เครื่องมือบนเว็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เว็บบล็อก (Weblog)	3	33.4
2. ห้องสนทนา (Chat Room)	2	22.2
3. กระดานสนทนา (Web Board)	2	22.2
4. จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)	2	22.2
5. อื่น ๆ	-	-
รวม	9	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญใช้เว็บบล็อก (Weblog) เพื่อสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คิดเป็นร้อยละ 33.4 รองลงมาคือ ห้องสนทนา (Chat Room) กระดานสนทนา (Web Board) และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) คิดเป็นร้อยละ 22.2 เท่ากัน

ตารางที่ 7-8 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการทำโครงการให้ประสบผลสำเร็จ

การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ ในการทำโครงการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. นักเรียนด้วยกันกล่าวอภิปรายถึงหลักการที่จะสามารถนำไปใช้และนำหลักการดังกล่าวไปใช้ได้	2	66.7
2. ครูกระตุ้นให้นักเรียนตระหนักรถึงความสำคัญด้วยการชี้แนะ/บอกกล่าว	1	33.3
3. อื่น ๆ	-	-
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการทำโครงการให้ประสบผลสำเร็จ นักเรียนด้วยกันควรกล่าวอภิปรายถึงหลักการที่จะสามารถนำไปใช้และนำหลักการดังกล่าวไปใช้ได้ คิดเป็นร้อยละ 66.7 และครูกระตุ้นให้นักเรียนตระหนักรถึงความสำคัญด้วยการชี้แนะ/บอกกล่าว คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 7-9 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบบทเรียนบนเว็บที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

รูปแบบบทเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. บทเรียนที่สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาไปยังส่วนใดก่อนก็ได้	2	66.7
2. บทเรียนที่เรียนเป็นลำดับต่อเนื่องทุกบท	1	33.3
3. บทเรียนที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนบทใดก่อนก็ได้	-	-
4. อื่น ๆ	-	-
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า บทเรียนที่สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาไปยังส่วนใดก่อนก็ได้จะช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คิดเป็นร้อยละ 66.7 และบทเรียนที่เรียนเป็นลำดับต่อเนื่องทุกบท คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 7-10 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการสอนแทรกเนื้อหา
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การสอนแทรกเนื้อหาปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. แทรกระหว่างเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์	2	66.7
2. ภายในหลังจากที่สอนเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์แล้วจึงค่อยสอนเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	1	33.3
3. มีเนื้อหาของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงก่อนแล้วจึงสอนเนื้อหาในรายวิชาวิทยาศาสตร์	-	-
4. อื่น ๆ	-	-
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้สอนแทรกเนื้อหาปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 66.7 และให้แทรกภายในหลังจากที่สอนเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์แล้วจึงค่อยสอนเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 7-11 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมโดยต้องให้เกิดตามความหมายอย่างครบถ้วน

การสร้างค่านิยมโดยต้องเกิดตามความหมาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ไม่ใช่	2	66.7
2. ใช่	1	33.3
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า การสร้างค่านิยมไม่จำเป็นต้องให้เกิดตามความหมายอย่างครบถ้วน คิดเป็นร้อยละ 66.7 และจำเป็นต้องให้เกิดตามความหมายอย่างครบถ้วน คิดเป็นร้อยละ 33.3

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7-12 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแบบวัดค่า尼ยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เครื่องมือบนเว็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. แบบเลือกตอบ โดยมีสถานการณ์เกี่ยวกับค่า尼ยมและให้นักเรียนตอบตามความเป็นจริง	2	33.3
2. แบบบรรยาย โดยให้นักเรียนเขียนบรรยายลิ่งที่เป็นภูมิคุ้มกันที่เกิดขึ้นแก่นักเรียนให้ทำทั้งก่อนและหลังเรียน	2	33.3
3. แบบประเมินค่า โดยให้สถานการณ์แก่นักเรียนและตอบตามระดับที่เกิดขึ้นจริง (Rating Scale)	2	33.3
4. อื่น ๆ	-	-
รวม	6	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญใช้แบบวัดค่า尼ยมแบบเลือกตอบ โดยมีสถานการณ์เกี่ยวกับค่า尼ยมและให้นักเรียนตอบตามความเป็นจริง แบบบรรยาย โดยให้นักเรียนเขียนบรรยายลิ่งที่เป็นภูมิคุ้มกันที่เกิดขึ้นแก่นักเรียนให้ทำทั้งก่อนและหลังเรียน และแบบประเมินค่าโดยให้สถานการณ์แก่นักเรียนและตอบตามระดับที่เกิดขึ้นจริง (Rating Scale) คิดเป็นร้อยละ 33.3 เท่ากัน

ตารางที่ 7-13 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างค่า尼ยม

ผู้ที่มีบทบาทในการสร้างค่า尼ยม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. นักเรียน	2	66.7
2. ครู	1	33.3
3. เพื่อนร่วมชั้น	-	-
4. อื่น ๆ	-	-
รวม	3	100

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างค่า尼ยมคือ นักเรียน คิดเป็นร้อยละ 66.7 และครู คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตอนที่ 2 ผลการทดลองการใช้รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาภาษาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รายวิชาชีววิทยา สาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 39 คน โดยทำการเปรียบเทียบคะแนนค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงก่อนและหลังเรียน ซึ่งสรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตารางที่ 8 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีจากแบบวัดเจตคติ และแบบวัดมโนทัศน์ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ($n = 39$)

ตารางที่ 8-1 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีจากแบบวัดเจตคติก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ($n = 39$)

คะแนนกลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเจตคติในการปฏิบัติตน				
	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	110	78.59	7.40	-7.082	.00*
หลังเรียน	110	92.18	9.01		

* $p < .05$

จากตารางที่ 8-1 พบร้า กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บวิชาภาษาศาสตร์ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติในการปฏิบัติตน ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงหลังเรียน ($\bar{x} = 92.18$) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{x} = 78.59$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 8-2 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยค่าНИยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีจากแบบวัดมโนทัศน์ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ($n = 39$)

คะแนนกลุ่มตัวอย่าง	คะแนนมโนทัศน์				
	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	40	23.90	3.58	-11.579	.00*
หลังเรียน	40	33.62	3.27		

* $p < .05$

จากตารางที่ 8-2 พบร้า กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมอญ ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงการบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างค่าНИยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนมโนทัศน์ในการปฏิบัติตนด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงหลังเรียน ($\bar{x} = 33.62$) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{x} = 23.90$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ผลการรับรองรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการเรียนการสอนไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน รับรองรูปแบบการเรียนการสอน มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 9 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรองรูปแบบงานวิจัยของผู้ทรงคุณวุฒิ

ตารางที่ 9-1 แสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้องขององค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน ($n = 5$)

องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน	ผลรวม	IOC
1. เป้าหมายของการเรียนการสอน	5	1.00
2. ชนิดของการเรียนการสอน	5	1.00
3. เนื้อหาการเรียนการสอน	5	1.00
4. บทบาทผู้เรียน	5	1.00
5. บทบาทผู้สอน	5	1.00
6. วิธีการปฏิสัมพันธ์บนเว็บ	5	1.00
7. เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเครือข่าย	5	1.00
8. ปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน	5	1.00
9. การประเมินผล	5	1.00
ภาพรวมขององค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน	5	1.00

จากตารางที่ 9-1 พบร่วมกัน ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบว่า มีความสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนการสอนทุกองค์ประกอบ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9-2 แสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้องของขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอน ($n = 5$)

ขั้นตอนการเรียนการสอน	ผลรวม	IOC
ขั้นเตรียมก่อนการเรียนการสอน		
1. การปฐมนิเทศนักเรียน (ในชั้นเรียน)	5	1.00
2. การวัดค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีก่อนการเรียน	4	0.80
3. การบอกจุดประสงค์ของบทเรียน	5	1.00
ขั้นกิจกรรมการเรียนการสอน		
1. การกระตุนหรือเร้าให้เกิดความสนใจเกี่ยวกับบทเรียนและเนื้อหา	5	1.00
2. การ trab ทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียน	5	1.00
3. การนำเสนอบทเรียน	4	0.80
4. การให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยม	4	0.80
5. การเตรียมการวางแผนเข้าสู่โครงการ	5	1.00
6. การซึ่งแนวทางการเรียนรู้	5	1.00
7. การสร้างครั้งต่อไป	<ul style="list-style-type: none"> ● การให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับแนวคิด (Mind Mapping) ที่ได้มามา ผ่านเว็บบอร์ด 	
	5	1.00
● การให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับแนวคิดของแต่ละกลุ่มในการทำโครงการบนเว็บ ผ่านเว็บบอร์ด <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนมีแนวคิดในการเลือกสมาชิกในกลุ่มเข้ามา ร่วมงานกันอย่างไร - นักเรียนคิดว่าหัวข้อในการทำโครงการบนเว็บนั้นมีประโยชน์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อมอย่างไร 	4	0.80
● การร่วมกันสรุป และยกตัวอย่างข้อดีองค์กรที่ได้นำแนวคิดและ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในองค์กรไว้บน web blog	5	1.00
● การร่วมกันสนทนาสรุป/คำแนะนำเกี่ยวกับหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงในการทำโครงการบนเว็บ	5	1.00
8. การวางแผนการทำโครงการบนเว็บ	4	0.80

ตารางที่ 9-2 (ต่อ)

ขั้นตอนการเรียนการสอน	ผลรวม	IOC
9. การส่งเสริมการปฏิบัติตามค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง		
<ul style="list-style-type: none"> ● การร่วมกันสนทนากับนักเรียนเห็นถึงหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการทำโครงการบนเว็บผ่าน Chat Room 	4	0.80
<ul style="list-style-type: none"> ● การมอบหมายให้นักเรียนบันทึกเกี่ยวกับพฤติกรรมในการปฏิบัติธรรมระหว่างการทำโครงการบนเว็บ 	4	0.80
<ul style="list-style-type: none"> ● การซักถามและตอบข้อซักถามของนักเรียนผ่าน e-mail, Chat Room, Web Board 	4	0.80
<ul style="list-style-type: none"> ● การดำเนินการทำโครงการบนเว็บ 	5	1.00
10. การดำเนินโครงการ	5	1.00
11. การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน	5	1.00
12. การสรุปและอภิปรายผลโครงการ	5	1.00
13. การให้ผลลัพธ์กลับ	5	1.00
14. การเขียนรายงาน	5	1.00
ขั้นการประเมินผล		
1. การทดสอบความรู้หลังการเรียน	4	0.80
2. การวัดค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีหลังการเรียน	4	0.80
3. การประเมินผลโครงการ	4	0.80
ภาพรวมของขั้นตอนการเรียนการสอน	5	1.00

จากตารางที่ 9-2 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่าขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอน และภาพรวมของขั้นตอนการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกันทุกขั้นตอน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9-3 แสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้องของแผนกำกับกิจกรรมกับรูปแบบการเรียนการสอน ($n = 5$)

แผนกำกับกิจกรรม	ผลรวม	IOC
ขั้นเตรียมก่อนการสอน (ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย)		
- จุดประสงค์	4	0.80
- บทบาทผู้เรียน	5	1.00
- บทบาทผู้สอน	5	1.00
- สิ่งที่ได้	5	1.00
ขั้นกิจกรรมการเรียนการสอน (ประกอบด้วย 14 ขั้นตอนย่อย)		
- จุดประสงค์	5	1.00
- บทบาทผู้เรียน	5	1.00
- บทบาทผู้สอน	5	1.00
- สิ่งที่ได้	4	0.80
ขั้นประเมินผล (ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย)		
- จุดประสงค์	5	1.00
- บทบาทผู้เรียน	5	1.00
- บทบาทผู้สอน	5	1.00
- สิ่งที่ได้	5	1.00
ภาพรวมของแผนกำกับกิจกรรมการเรียนการสอน	5	1.00

จากตารางที่ 9-3 พบร่วมกันว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่าแผนกำกับกิจกรรมกับรูปแบบการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกัน

นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นควรร่วมรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชา วิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความเหมาะสมใน การนำไปใช้อยู่ในระดับดี จำนวน 4 ท่าน และพอใช้ จำนวน 1 ท่าน

บทที่ 5

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิจัยเป็น 2 ตอน ประกอบด้วยรายละเอียดของรูปแบบการเรียนการสอน และเงื่อนไขการนำไปใช้ ดังนี้

ตอนที่ 1

1. รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย

1.1 รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สำหรับผู้สอน

1.2 รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สำหรับผู้เรียน

2. คำอธิบายรายละเอียดของรูปแบบการเรียนการสอน ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ขั้นตอนการเรียนการสอน

ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

ส่วนที่ 3 แผนกำกับกิจกรรมการเรียนการสอน

ตอนที่ 2 การนำรูปแบบไปใช้

1. เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. วิธีการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้
3. การประเมินผลรูปแบบการเรียนการสอน

ตอนที่ 1

1. รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (สำหรับผู้สอน)

ขั้นเตรียมก่อนการสอน

1. ปฐมนิเทศนักเรียน (ในชั้นเรียน)

- แจกคู่มือการเรียนบนเว็บ
- ชี้แจงเอกสารคู่มือ กิจกรรมการเรียน และข้อตกลงในการทำโครงงานบนเว็บแก่นักเรียน
- เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน
- สาธิตวิธีการสมัครสมาชิก web การเรียนการสอนควบคู่กับการให้นักเรียนทุกคนสมัครสมาชิก ไปพร้อมๆ กับครู
- สาธิตวิธีการสร้าง blog ควบคู่กับการให้นักเรียนทุกคนสร้าง blog ไปพร้อมๆ กับครู โดยสร้างประวัติของตนเองชื่อมา

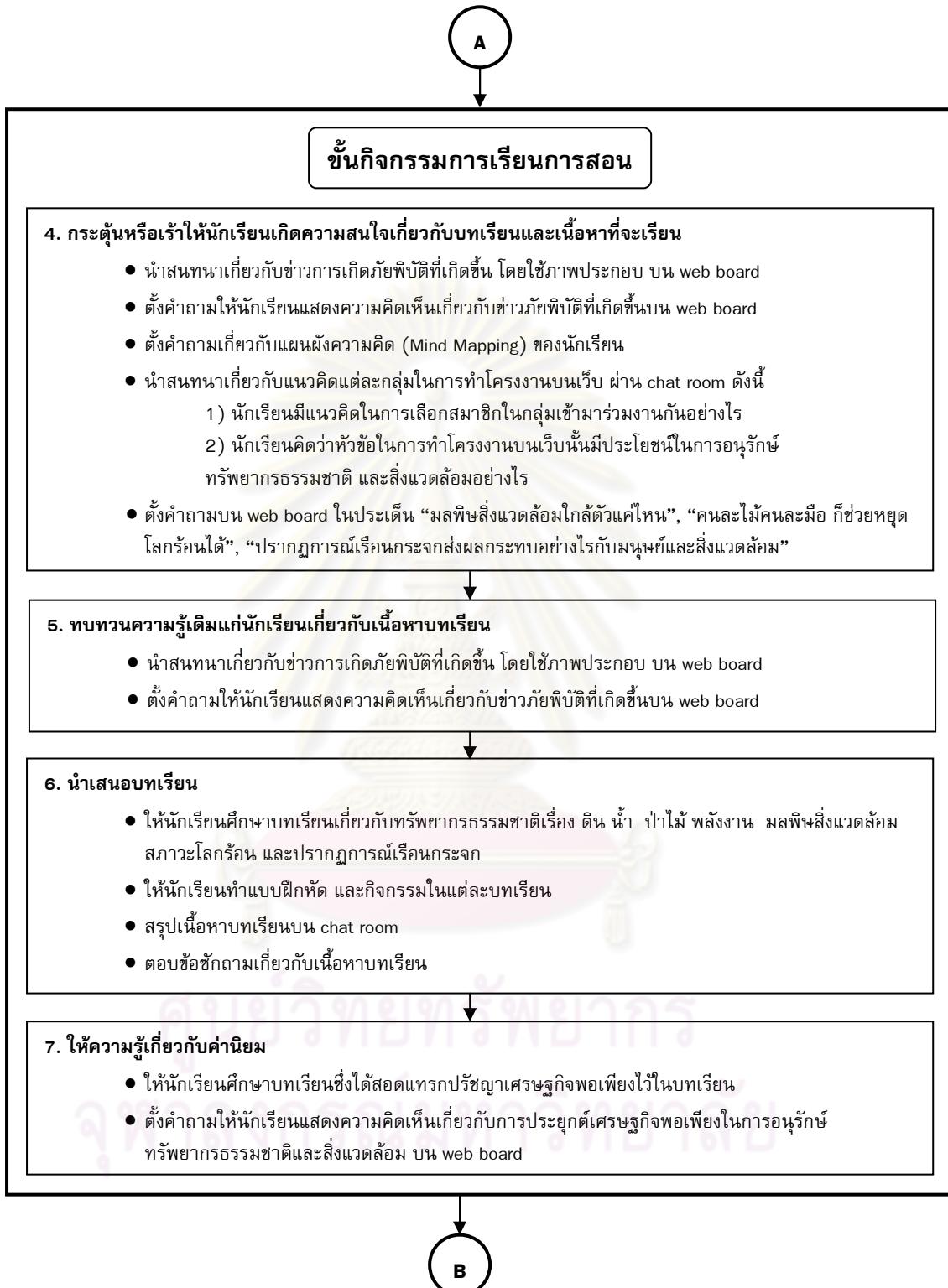
2. การวัดค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงก่อนการเรียน

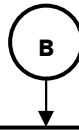
- อธิบาย แนะนำขั้นตอนในการทำแบบวัดค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- แจกแบบวัดค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ดูแล และควบคุมนักเรียนในการทำแบบวัดค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- เก็บรวบรวมแบบวัดค่านิยมฯ เพื่อนำไปตรวจให้คะแนน

3. บอกให้นักเรียนทราบจุดประสงค์ของบทเรียน

- อธิบายวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บแก่นักเรียน
- ตอบข้อซักถามของนักเรียน

A





8. เตรียมการวางแผนเข้าสู่โครงการ

- ให้นักเรียนค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรและสภาพสิ่งแวดล้อมที่สนใจเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลที่ครูได้จัดเตรียมไว้หรือค้นคว้าผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการตั้งประเด็นปัญหาในการทำโครงการดังนี้

1) ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 4 คน

2) ให้นักเรียนค้นคว้าเรื่อง

ทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ทรัพยากรดิน น้ำ ป่า ไม้ รวมทั้งการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสภาพสิ่งแวดล้อม เช่น มลพิษต่างๆ สภาวะโลกร้อน ปรากฏการณ์เรือนกระจก เป็นต้น ตามที่นักเรียนสนใจเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลที่ครูได้จัดเตรียมไว้ให้ หรือค้นคว้าผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการตั้งประเด็นปัญหาในการทำโครงการบนเว็บ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมประเภทสำราญ

3) เมื่อนักเรียนค้นคว้าเรื่องที่นักเรียนสนใจแล้ว ให้นักเรียนทุกคนทำแผนผังความคิด (Mind Mapping) ในเรื่องที่นักเรียนค้นคว้า และ post ไว้บน blog

4) ครูแสดงความคิดเห็น และแนะนำความเป็นไปได้ในการทำโครงการบนเว็บจากแผนผังความคิด Mind Mapping ในเรื่องที่นักเรียนค้นคว้า และ post ไว้บนblog

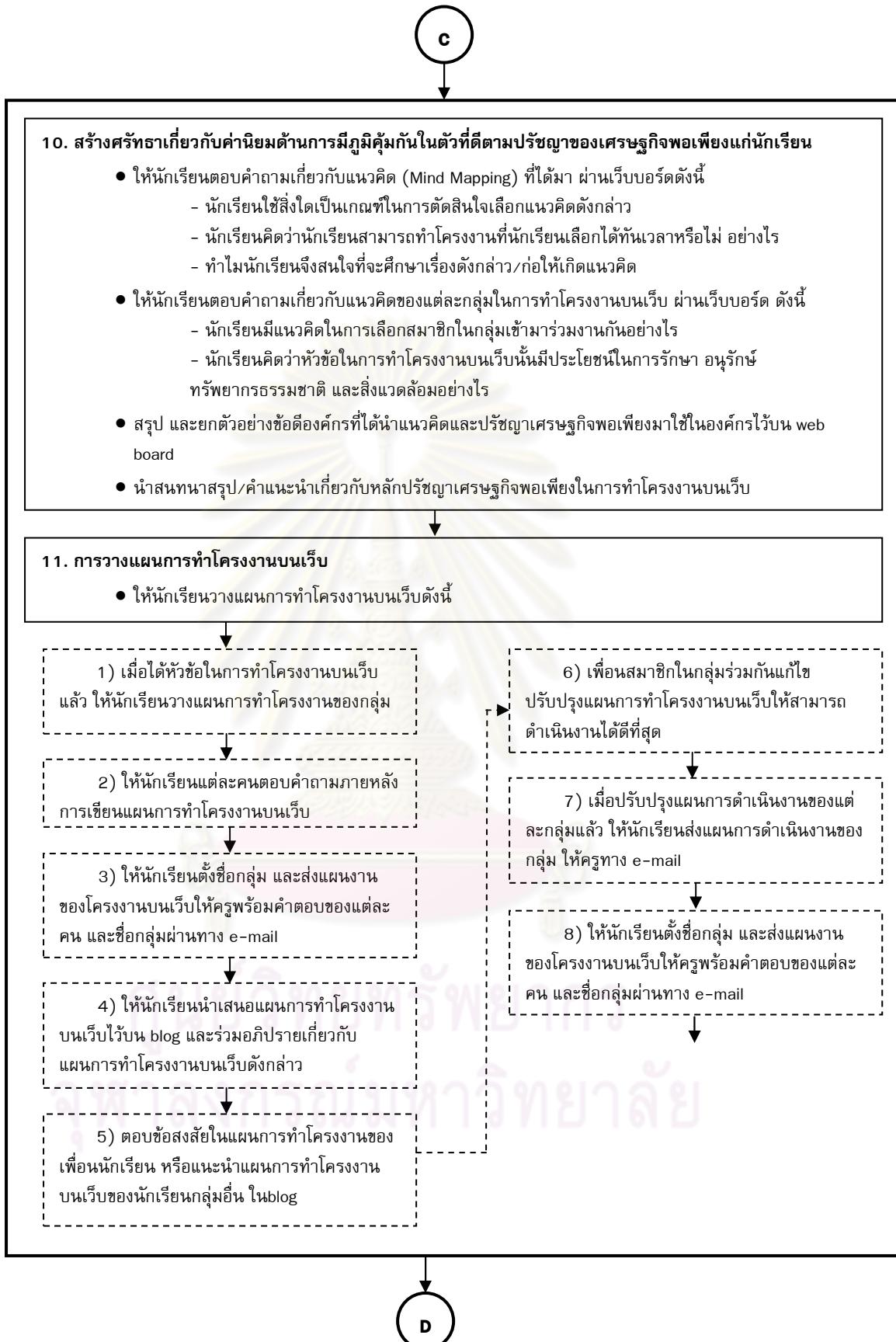
5) ให้นักเรียนประชุมกลุ่มเพื่อระดมสมองหาข้อสรุปเกี่ยวกับหัวข้อการทำโครงการของแต่ละกลุ่มผ่านทางchat room/web board

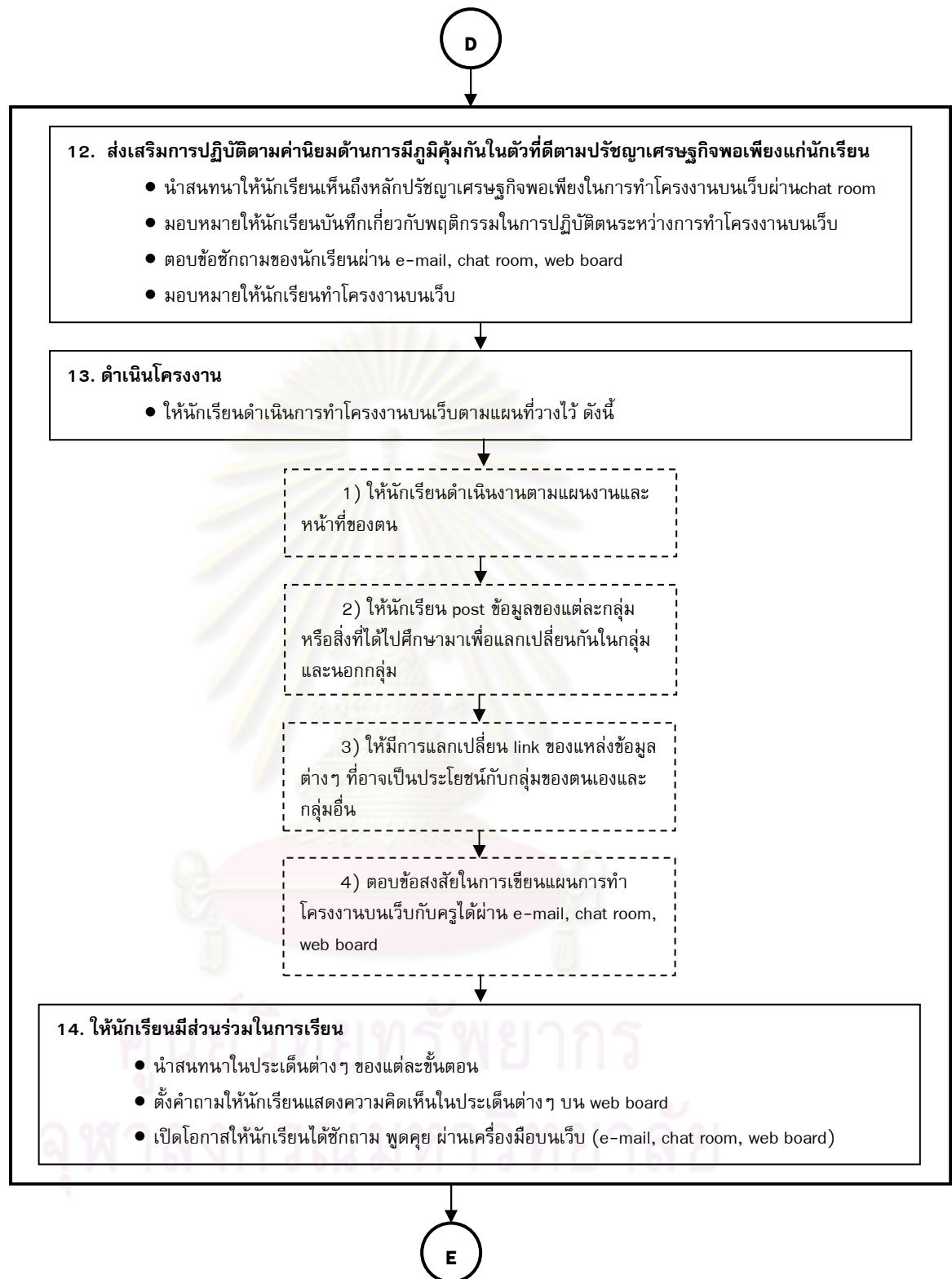
9. ขั้นแนวทางการเรียนรู้

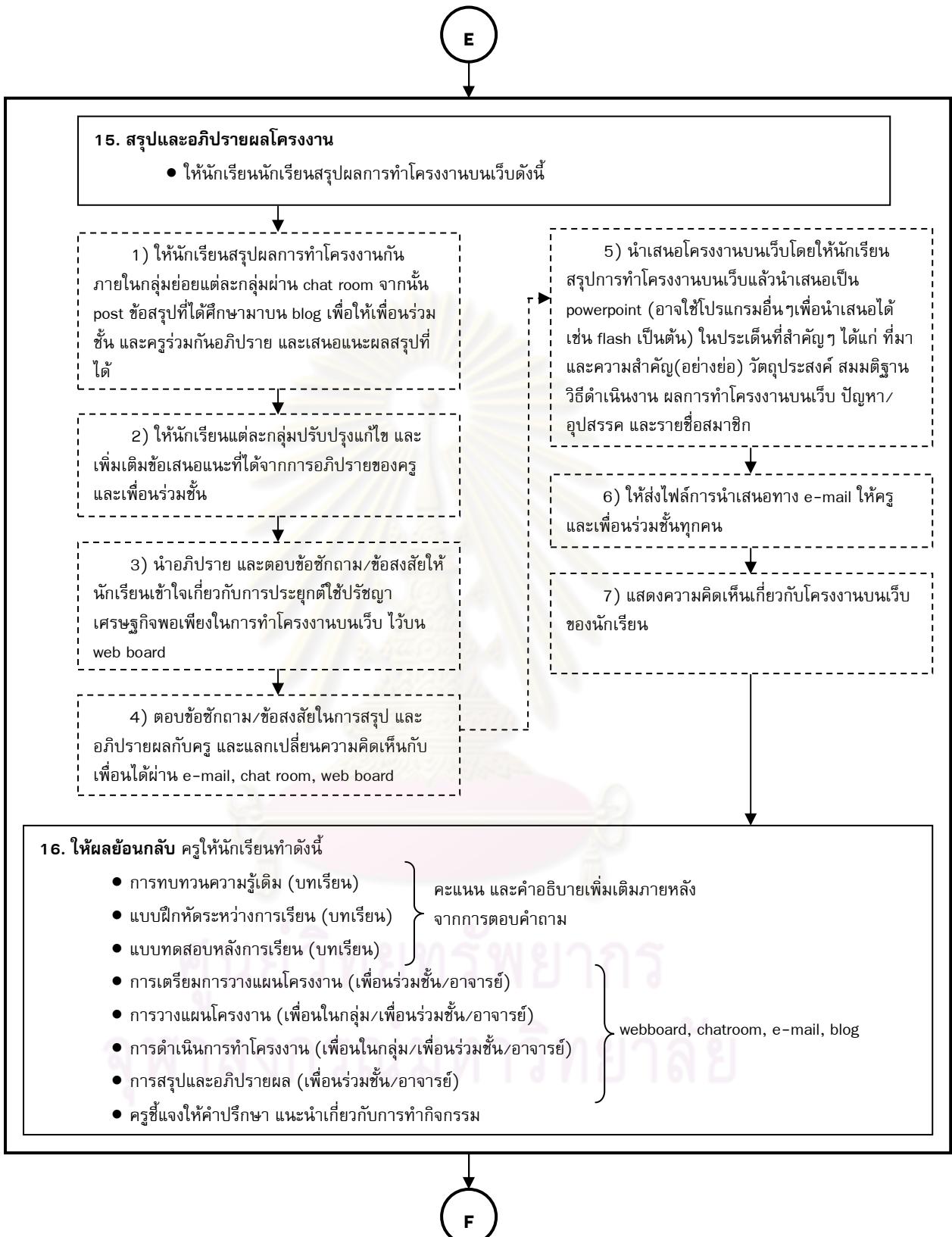
- แนะนำให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้จากเว็บเพจที่มี link ข้อมูลเพิ่มเติม
- ตอบคำถาม ข้อสงสัย ของนักเรียนตลอดระยะเวลาในการเรียนการสอนทั้งในเวลา และนอกเวลาเรียน โดยใช้เครื่องมือบนเว็บ ได้แก่ กระดานสนทนา (web board) ห้องสนทนา (chat room) เว็บบล็อก (blog) ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) ซึ่งมีการนัดเวลาในการติดต่อสื่อสารแบบประจำเวลา เช่น chat room

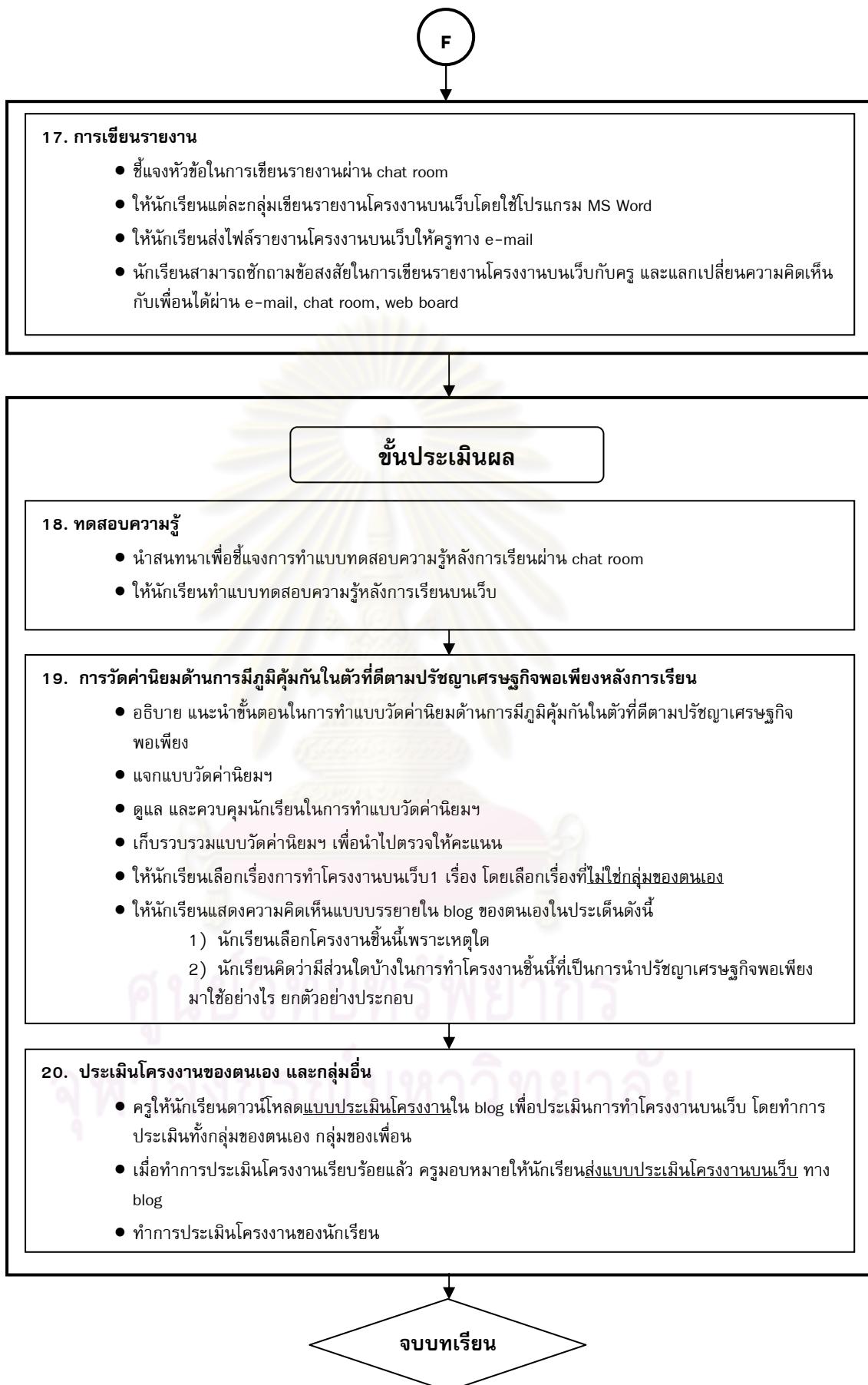


จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย







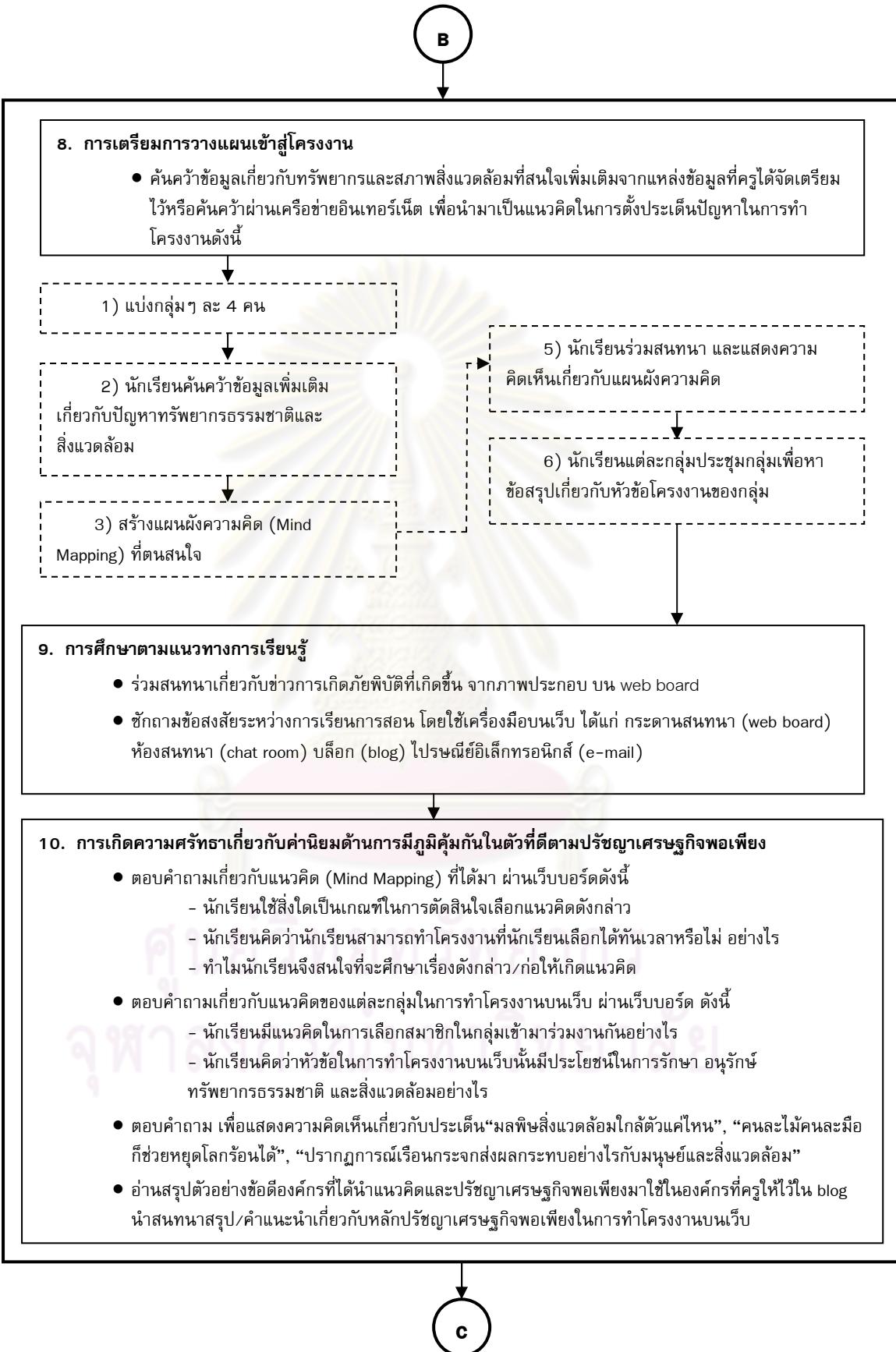


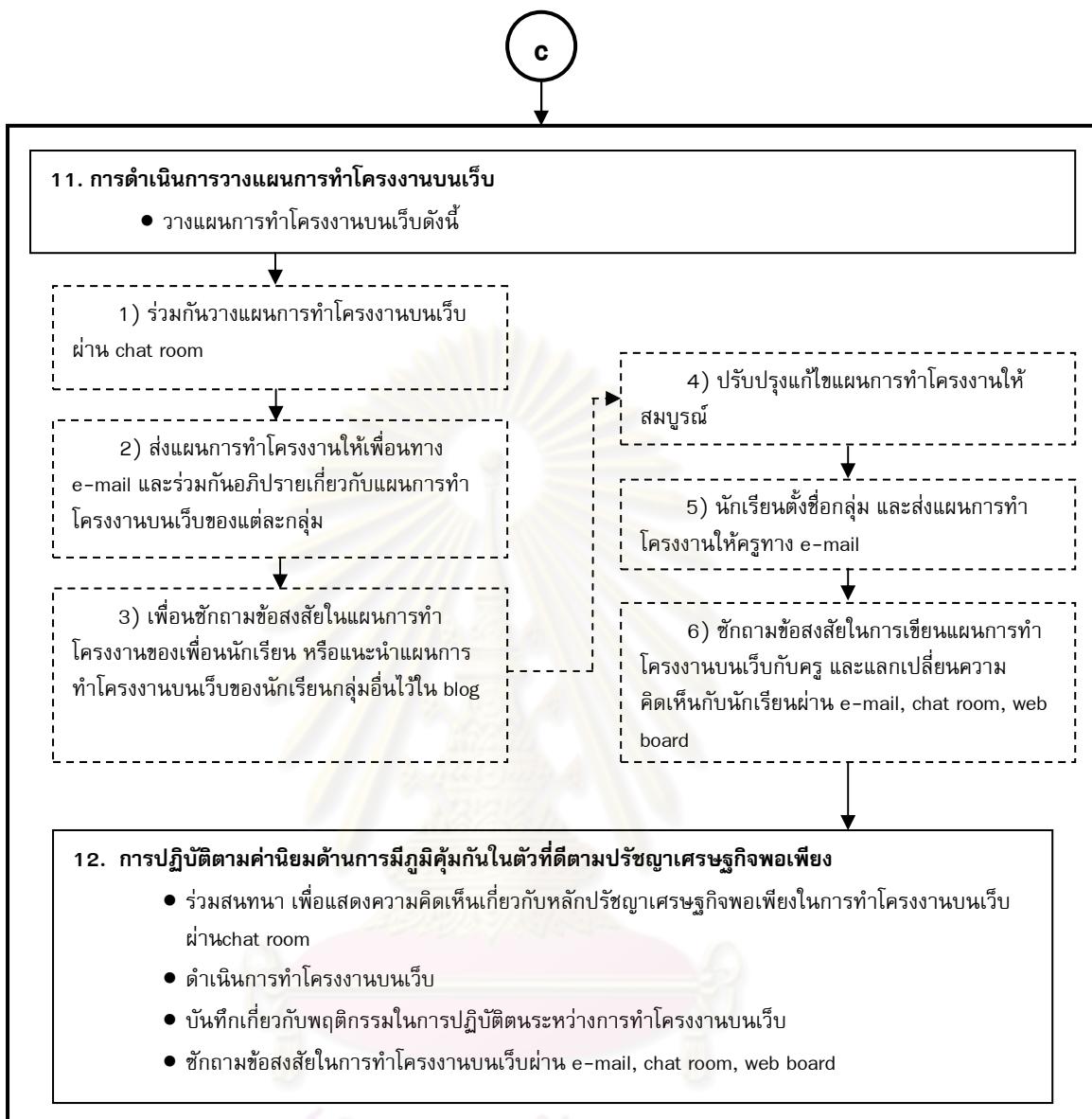
**รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาภาษาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน
เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
(สำหรับผู้เรียน)**



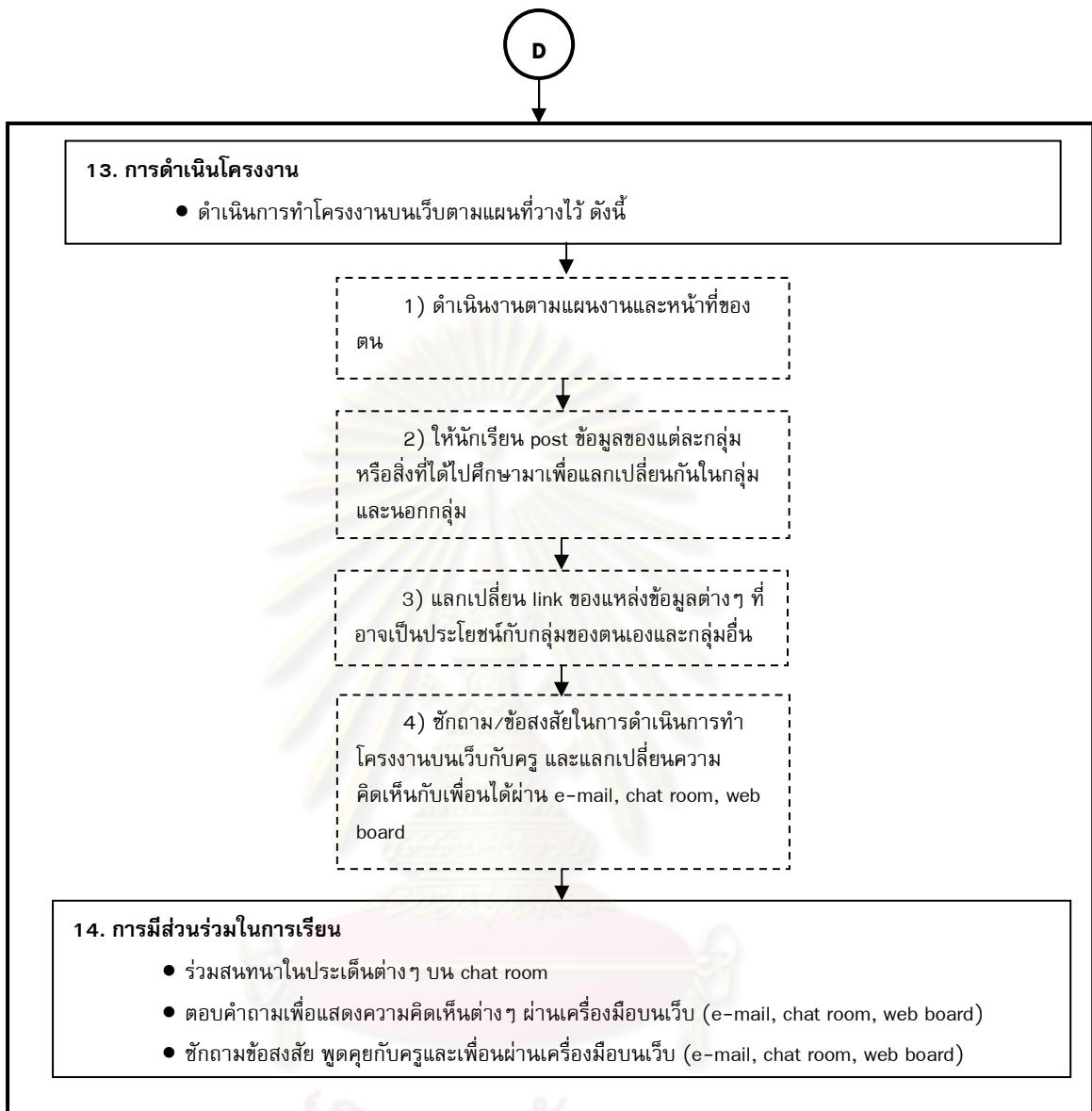
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



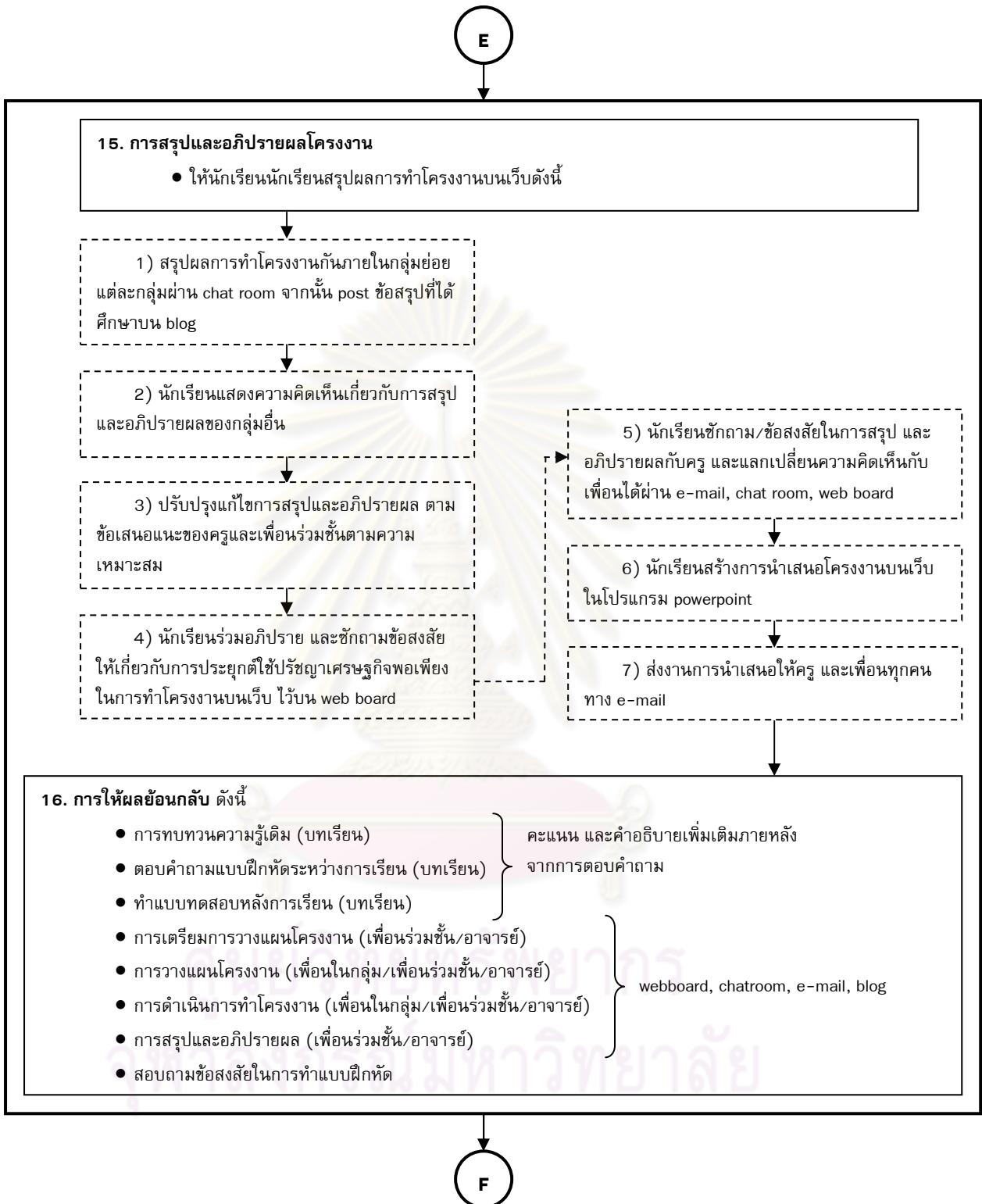


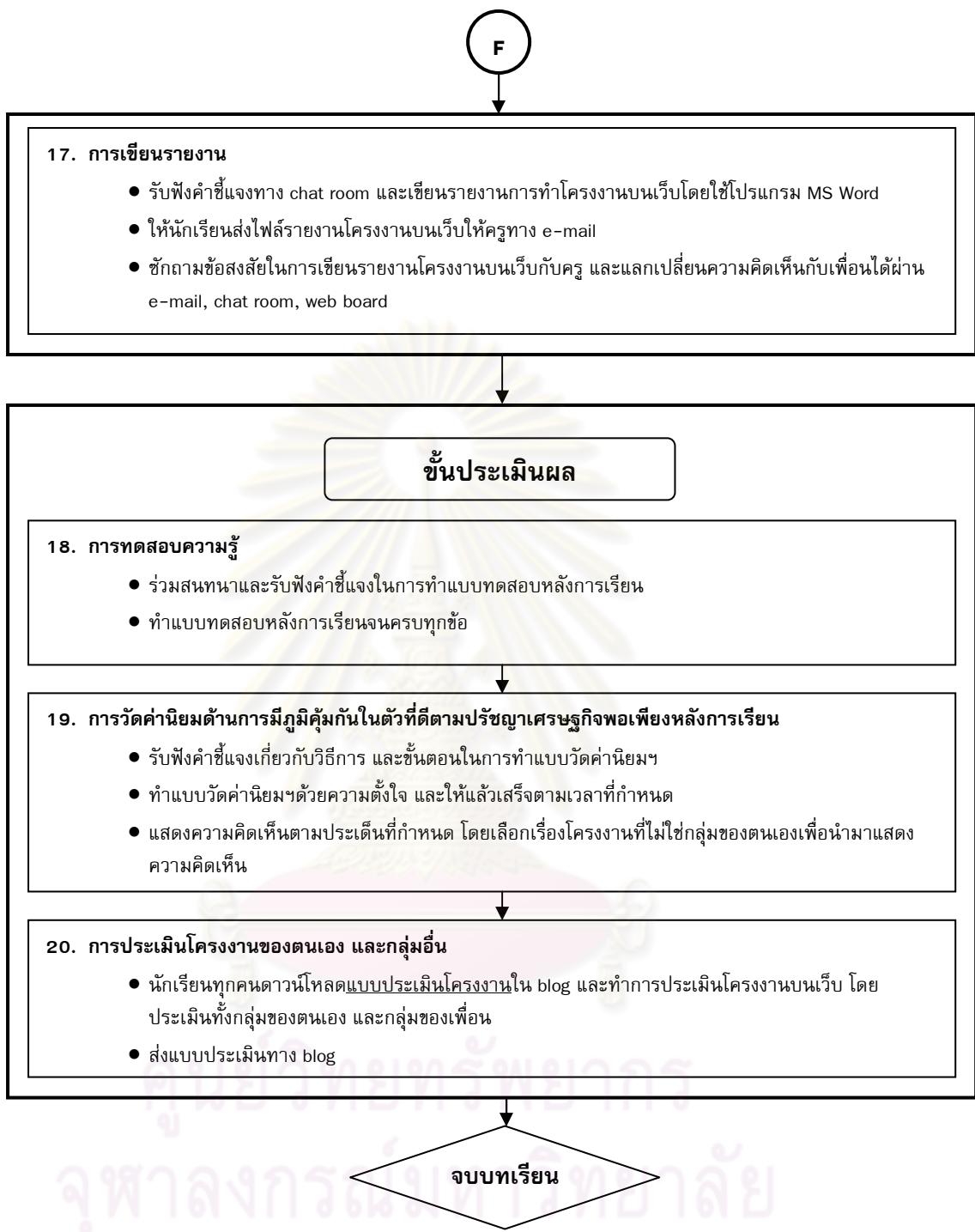


ศูนย์วทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



คุณวิทยาพยากรณ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย





2. คำอธิบายรายละเอียดของ

**รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาภาษาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน
เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**

**รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาภาษาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อ
สร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้**

ส่วนที่ 1 ขั้นตอนการเรียนการสอน

ส่วนที่ 2 องค์ประกอบการเรียนการสอน

ส่วนที่ 3 แผนกำกับกิจกรรมการเรียนการสอน

ส่วนที่ 1 ขั้นตอนการเรียนการสอน

หมายถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบโครงงาน และการเรียนการสอนบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจ-พฤษศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1.1 ขั้นตอนการสอน สำหรับผู้สอน

1.2 ขั้นตอนการเรียน สำหรับผู้เรียน

1. ขั้นตอนการสอน สำหรับผู้สอน ประกอบด้วย

1) ขั้นเตรียมก่อนการเรียนการสอน ประกอบด้วย

1.1) การปฐมนิเทศนักเรียน (ในชั้นเรียน): ผู้สอนอธิบายเพื่อสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้เรียนเกี่ยวกับรายละเอียดของกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ สังเขปเนื้อหาวิชา วันและเวลาในการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียน วิธีการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ การสมัครสมาชิก และการใช้เครื่องมือบนเว็บ

1.2) การวัดค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจ-พฤษศาสตร์: ผู้สอนชี้แจงเกี่ยวกับการทำแบบวัดค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ก่อนการเรียน และเก็บรวบรวมแบบวัดกลับคืนทันที

1.3) การบอกให้นักเรียนทราบจุดประสงค์ของบทเรียน: ผู้สอนแจ้งให้ผู้เรียนทราบวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนทราบเป้าหมายของการเรียนรู้

2) ขั้นกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วย

2.1) การกระตุ้นหรือเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจเกี่ยวกับบทเรียนและเนื้อหาที่จะเรียน: ผู้สอนนำสนเทศเกี่ยวกับเนื้อหาการเรียน โดยให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ผ่านกระดาษสนเทศ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ จากนั้นผู้สอนสรุปและเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน

2.2) การ trab ความรู้เดิมแก่นักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียน: ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้ที่เคยเรียนรู้มา เพื่อเตรียมการเขื่อมโยงกับความรู้ใหม่

2.3) การนำเสนอบทเรียน: ผู้สอนนำเสนอเนื้อหาบทเรียนวิชา วิทยาศาสตร์ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำการศึกษาบทเรียน และทำแบบฝึกหัดระหว่างบทเรียน

2.4) การให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยม: ผู้สอนให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยมโดย สอดแทรกความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยเน้นด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ในการนำเสนอบทเรียน จากนั้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ไปบนกระดาษสนเทศ ผู้สอนเป็นผู้สรุปหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไว้บนเว็บบอร์ด

2.5) การเตรียมการวางแผนเข้าสู่โครงการ: ผู้สอนแนะนำให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ศึกษาในชั้นตอนข้างต้นมาเตรียมการวางแผน และให้ผู้เรียนสร้างแผนผังความคิด (Mind mapping) เกี่ยวกับเรื่องที่ผู้เรียนสนใจจะศึกษาและทำโครงการบนเว็บ แบ่งกลุ่มการทำโครงการบนเว็บ จากนั้นส่งมาให้อาจารย์ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์

2.6) การซึ่งแนวทางการเรียนรู้: ผู้สอนเตรียมแหล่งการเขื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งแนะนำ ตอบปัญหา ข้อสงสัยของผู้เรียน โดยใช้เครื่องมือบนเว็บได้แก่ กระดาษสนเทศ ห้องสนเทศ เว็บบล็อก ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์

2.7) การสร้างครั้งท่าเกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตาม ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแก่นักเรียน: ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนตระหนักร ะเห็นคุณค่า เกี่ยวกับค่านิยมโดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ บนกระดาษสนเทศ จากนั้น ให้นักเรียนศึกษาตัวอย่างองค์กรที่ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจนประสบความสำเร็จใน เว็บบล็อก และแสดงความคิดเห็น ผู้สอนจะสรุปเกี่ยวกับค่านิยมโดยแสดงความคิดเห็นไว้ในเว็บ บล็อก

2.8) การวางแผนการทำโครงการบนเว็บ: ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนวางแผน แผนการทำโครงการบนเว็บเพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำเนินงานได้ทันตามกำหนดเวลา และทราบ ในสิ่งที่ต้องทำ รวมทั้งทราบหน้าที่ของแต่ละคนในกลุ่ม จนสามารถดำเนินงานได้บรรลุสู่ เป้าหมาย และตอบปัญหา แนะนำการวางแผนผ่านทางห้องสนเทศ และเว็บบล็อก

2.9) การส่งเสริมการปฏิบัติตามค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตาม ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแก่นักเรียน: ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำโครงการบนเว็บ โดยนำความรู้ที่ได้ศึกษามา รวมทั้งค่านิยมที่ได้เรียนรู้มาใช้ปฏิบัติจริงในการทำโครงการบนเว็บ โดยใช้เครื่องมือบนเว็บติดต่อสื่อสารระหว่างการทำโครงการ

2.10) การดำเนินโครงการ: ผู้สอนให้ลงทะเบียนมือปฏิบัติโครงการตามที่ได้วางแผนไว้ โดยมีการปรึกษาอาจารย์ และเพื่อนในกลุ่มเป็นระยะๆ รวมทั้งแลกเปลี่ยนข้อมูลต่างๆ ผ่านเครื่องมือบนเว็บ

2.11) การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน: ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ซักถามข้อสงสัยผ่านเครื่องมือบนเว็บในทุกขั้นตอนของการเรียนการสอน โดยมีการนัดเวลาเป็นระยะๆ (ประมาณ 20.00 น. เป็นต้นไป ทุกวัน)

2.12) การสรุปและอภิปรายผลโครงการ: ผู้สอนอธิบาย ชี้แจงการสรุปผล และอภิปรายผลโครงการ เพื่อร่วบรวมและสรุปผลสิ่งที่ได้ดำเนินการศึกษา จากนั้นมอบหมายผู้เรียนให้นำเสนอผลที่ได้ให้แก่ผู้เรียนอื่นๆ และอาจารย์ โดยใช้โปรแกรม Microsoft Powerpoint และส่งมาทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือบล็อก เพื่อให้เพื่อนๆ และอาจารย์จะแสดงความคิดเห็นโดยเกี่ยวกับโครงการกลับไป

2.13) การให้ผลย้อนกลับ: ผู้สอนตอบคำถาม ข้อซักถามจากผู้เรียนทุกขั้นตอนผ่านเครื่องมือบนเว็บ นอกจากนี้ในการทำแบบฝึกหัดระหว่างบทเรียน ชี้เป็นแบบปรนัย เมื่อผู้เรียนตอบผิดก็ให้นักเรียนตอบใหม่จนกว่าจะถูกต้อง เพื่อเป็นการเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง โดยปรากฏเป็นข้อความภายหลังการตอบคำถามแต่ละครั้ง รวมทั้งเป็นการทำทบทวนความรู้ระหว่างการเรียนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจได้มากยิ่งขึ้น

2.14) การเขียนรายงาน: ผู้สอนอธิบาย ชี้แจงการเขียนรายงาน และมอบหมายให้เขียนรายงานขึ้นเป็นรูปเล่ม เพื่อเผยแพร่ผลการศึกษา จากนั้นส่งมาให้อาจารย์ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์

3) ขั้นประเมินผล ประกอบด้วย

3.1) การทดสอบความรู้: ผู้สอนชี้แจง อธิบายการทดสอบความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนนิวัชีวิทยาศาสตร์ และให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบภายในห้องเรียน

3.2) การวัดค่า尼ยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง: ผู้สอนชี้แจง อธิบายวิธีการทำแบบวัดค่า尼ยม แจกแบบวัด จากนั้นเก็บรวบรวมและเปรียบเทียบคะแนน

3.3) การประเมินผลโครงการของผู้เรียน: จัดเตรียมแบบประเมินไว้ให้ผู้เรียนดาวน์โหลดแบบประเมินทางเว็บบล็อก เพื่อทำการประเมินโครงการ และชี้แจงรายละเอียดในการทำแบบประเมิน จากนั้นผู้สอนทำการประเมินโครงการของนักเรียน และรวบรวมคะแนนการประเมินโครงการ

2. ขั้นตอนการเรียน สำหรับผู้เรียน ประกอบด้วย

1) ขั้นเตรียมก่อนการเรียนการสอน ประกอบด้วย

1.1) การรับฟังคำชี้แจงในการเรียน (ในชั้นเรียน): ผู้เรียนสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดของกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ สังเขปเนื้อหาวิชา วันและเวลาในการ

เรียนรู้ การประเมินผลการเรียน วิธีการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ การสมัครสมาชิก และการใช้เครื่องมือบนเว็บ

1.2) การวัดค่า尼ยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงก่อนการเรียน: ผู้เรียนรับฟังคำชี้แจงเกี่ยวกับการทำแบบวัดค่า尼ยมด้านการมีภูมิคุ้มกัน ในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงก่อนการเรียนจากผู้สอน และทำแบบวัดให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนด

1.3) การรับทราบจุดประสงค์ของบทเรียน: ผู้เรียนรับทราบวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ ซึ่งถูกออกแบบขึ้นสืบเนื่องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้

2) ขั้นกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วย

2.1) การกระตุนหรือเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจเกี่ยวกับบทเรียนและเนื้อหาที่จะเรียน: ผู้เรียนตอบคำถามที่ผู้สอนนำเสนอนำมา เพื่อสร้างความสนใจในการเรียนรู้ผ่านกระบวนการสนทนนา

2.2) การทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียน: ผู้เรียนร่วมสนทนนา ผ่านห้องสนทนาก่อนทำการเรียนรู้ รวมทั้งทำแบบฝึกหัดระหว่างการเรียนเพื่อทบทวนความรู้ที่ได้รับ

2.3) การศึกษาบทเรียน: ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาบทเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ บนเว็บ และสามารถศึกษาเพิ่มเติมนอกเวลาได้จากแหล่งอ้างอิงที่มีให้บนเว็บ

2.4) การศึกษาความรู้เกี่ยวกับค่า尼ยม: ผู้เรียนศึกษาความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมๆ กับการศึกษาบทเรียน

2.5) การเตรียมการวางแผนเข้าสู่โครงงาน: ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ศึกษา ในขั้นตอนข้างต้นมาเตรียมการวางแผน โดยการสร้างแผนผังความคิด (Mind mapping) เกี่ยวกับเรื่องที่ผู้เรียนสนใจจะศึกษาและทำโครงงานบนเว็บ แบ่งกลุ่มการทำโครงงานบนเว็บ และสรุปเรื่องที่จะศึกษาของกลุ่ม ผ่านเครื่องมือบนเว็บต่างๆ ได้แก่ กระบวนการสนทนากลุ่ม ห้องสนทนากลุ่ม นำเสนอรายชื่อสมาชิกผ่านทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์

2.6) การศึกษาตามแนวทางการเรียนรู้: ผู้เรียนศึกษาตามแหล่งการเรียนรู้ที่มีอยู่ในเว็บไซต์ รวมทั้งมีการซักถามข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีการนำเสนอรายชื่อผู้สอน โดยใช้เครื่องมือบนเว็บได้แก่ กระบวนการสนทนากลุ่ม ห้องสนทนากลุ่ม ซึ่งได้มีการนัดหมายเป็นเวลาประจำ (ประมาณ 20.00 น. เป็นต้นไป) บล็อก ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์

2.7) การเกิดความครัวท่าเกี่ยวกับค่า尼ยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง: ผู้เรียนตระหนัก และเห็นคุณค่าเกี่ยวกับค่า尼ยมจากการซักถาม การศึกษาตัวอย่างของคกรที่ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงาน และร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับผลดี ผลเสียของค่า尼ยมทางกระบวนการสนทนากลุ่ม ห้องสนทนากลุ่ม

2.8) การดำเนินการวางแผนการทำโครงงานบนเว็บ: เมื่อผู้เรียนเลือกเรื่องที่ต้องการศึกษาได้แล้ว ผู้เรียนต้องทำการวางแผนการทำโครงงานบนเว็บ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำเนินงานได้ทันตามกำหนดเวลา และทราบในลิ๊งค์ที่ต้องทำ รวมทั้งทราบหน้าที่ของแต่ละคนในกลุ่ม

ลักษณะในกลุ่ม จนสามารถดำเนินงานได้บรรลุสู่เป้าหมาย นอกจากนี้ผู้เรียนสามารถซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ และติดต่อเพื่อนในชั้นได้ผ่านทางเครื่องมือบนเว็บ

2.9) การปฏิบัติตามค่า尼ยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง: ผู้เรียนได้ทำโครงการบนเว็บโดยนำความรู้ที่ได้ศึกษามา รวมทั้งค่า尼ยมที่ได้เรียนรู้มาใช้ปฏิบัติจริงในการทำโครงการดังกล่าว โดยใช้เครื่องมือบนเว็บติดต่อสื่อสารระหว่างการทำโครงการ

2.10) การดำเนินโครงการ: ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติโครงการตามที่ได้วางแผนไว้ โดยมีการปรึกษาอาจารย์ และเพื่อนในกลุ่มเป็นระยะๆ ผ่านเครื่องมือบนเว็บ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลซักถามปัญหา หรือข้อสงสัยที่เกิดขึ้นระหว่างการทำโครงการ

2.11) การมีส่วนร่วมในการเรียน: ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น ซักถาม แนะนำเพื่อน และเปลี่ยนความรู้ผ่านเครื่องมือบนเว็บในทุกขั้นตอนของการเรียนการสอน

2.12) การสรุปและอภิปรายผลโครงการ: ผู้เรียนรับทราบวิธีการการสรุปผลและอภิปรายผลโครงการ จากนั้นรวบรวมและสรุปผลสิ่งที่ได้ดำเนินการศึกษา จากนั้นนำเสนอผลที่ได้ให้แก่ผู้เรียนอื่นๆ ทุกคน และอาจารย์โดยใช้โปรแกรม Microsoft Powerpoint และส่งมาทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือบล็อก เพื่อนๆ และอาจารย์จะแสดงความคิดเห็นโดยเกี่ยวกับโครงการกลับไป

2.13) การให้ผลย้อนกลับ: ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดระหว่างบทเรียน ซึ่งเป็นแบบปรนัย เมื่อนักเรียนตอบผิดก็ให้นักเรียนตอบใหม่จนกว่าจะถูกต้อง เพื่อเป็นการเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง โดยปรากฏเป็นข้อความภายหลังการตอบคำถามแต่ละครั้ง รวมทั้งเป็นการทำทบทวนความรู้ระหว่างการเรียนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจได้มากยิ่งขึ้น

2.14) การเขียนรายงาน: ผู้เรียนรับทราบวิธีการเขียนรายงาน จากนั้นรวบรวมความรู้ที่ได้ศึกษามาทั้งกระบวนการตามลำดับ และเขียนรายงานขึ้นเป็นรูปเล่ม เพื่อเผยแพร่ผลการศึกษาแก่ผู้อื่น

3) ขั้นประเมินผล ประกอบด้วย

3.1) การทดสอบความรู้: ผู้เรียนทำการทดสอบความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ภายหลังการเรียน

3.2) การวัดค่า尼ยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง: ผู้เรียนรับฟังคำชี้แจงเกี่ยวกับการทำแบบวัดค่า尼ยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหลังการเรียนจากผู้สอน และทำแบบวัดให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนด

3.3) การประเมินผลโครงการของตนเอง และกลุ่มอื่น: ผู้เรียนดาวน์โหลดแบบประเมินทางเว็บบล็อก เพื่อทำการประเมินโครงการ และศึกษาวิธีการทำแบบประเมินโครงการจากนั้นทำการประเมินโครงการ และส่งแบบประเมินกลับมาทางเว็บบล็อกให้ผู้สอน เพื่อรับรวมคะแนนการประเมินโครงการ

ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

หมายถึง สิ่งที่จำเป็นสำหรับการจัดการเรียนการสอนบนเว็บวิชาศึกษาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ ดังนี้

1. เป้าหมายของการเรียนการสอน: เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. ชนิดของการเรียนการสอน: เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ทั้งแบบประสานเวลา และไม่ประสานเวลา เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงงาน
3. เนื้อหาการเรียนการสอน: ใช้เนื้อหาวิชาชีววิทยา เรื่องคนกับทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม มาจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ
4. บทบาทผู้เรียน: มีบทบาทในการเรียนรู้ด้วยตนเองบนเว็บ และปฏิบัติกิจกรรมโครงงานบนเว็บ ได้แก่ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน-ผู้สอน ผู้เรียน-เนื้อหา และผู้เรียน-ผู้เรียน แบบประสานเวลา และไม่ประสานเวลา โดยใช้แหล่งทรัพยากร และเครื่องมือต่างๆ บนเว็บ เช่น กระดานสนทนา ห้องสนทนา บล็อก ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และการสืบค้นข้อมูลต่างๆ
5. บทบาทผู้สอน: มีบทบาทเป็นผู้จัดการเรียนรู้ วางแผนในการเตรียมความพร้อมเพื่อจัดการเรียนรู้ อำนวยความสะดวก ติดตาม และควบคุมการดำเนินการเรียนรู้ ตรวจสอบผลการประเมินผลการเรียนรู้ ให้คำปรึกษา กระตุ้น สร้างแรงจูงใจ และการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้
6. วิธีปฏิสัมพันธ์บนเว็บ: จัดให้มีกิจกรรมการปฏิสัมพันธ์บนเว็บโดยจัดให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าด้วยตนเอง การปรึกษาอาจารย์ และผู้เรียนด้วยกัน การส่งงาน การตอบคำถาม โดยกำหนดให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์และผู้เรียนด้วยกัน ทั้งแบบประสานเวลา และไม่ประสานเวลา โดยใช้แหล่งทรัพยากร และเครื่องมือต่างๆ บนเว็บ ได้แก่ กระดานสนทนา ห้องสนทนา บล็อก ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และการสืบค้นข้อมูลต่างๆ
7. เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเครือข่าย: หน่วยงานที่จัดการเรียนการสอน (ในที่นี้คือโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นต้องสนับสนุนให้มีความพร้อมด้านอุปกรณ์และระบบเครือข่าย การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าเรียนได้ตลอดเวลาอย่างสะดวกรวดเร็ว รวมทั้งมีบุคลากรซ่่างเทคนิคหรือนักวิชาการคอมพิวเตอร์พร้อมให้บริการแก่ัญหาตลอดการเรียนรู้
8. ปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอนบนเว็บ
 - 8.1 บริการสนับสนุนการเรียนการสอน หมายถึง บริการสนับสนุนบนอินเทอร์เน็ต ได้แก่ กระดานสนทนา ห้องสนทนา บล็อก ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และการสืบค้นข้อมูลต่างๆ

8.2 แหล่งสนับสนุนเพิ่มเติม หมายถึง แหล่งทรัพยากรต่างๆ บนเว็บ ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ คู่มือการเรียนรู้ และแหล่งเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

9. การประเมินผลการเรียน: การวัดค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบวัดแบ่งเป็น 3 ชนิดคือ

9.1 แบบวัดมโนทัศน์ (Concept) ของนักเรียนเกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

9.2 แบบวัดการปฏิบัติตนของนักเรียนเกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

9.3 แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน

นอกจากนี้มีการประเมินแผนผังความคิด (Mind Mapping) การวางแผนการทำโครงการ การดำเนินการทำโครงการ การนำเสนอโครงการ การเขียนรายงาน และความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่องราวต่างๆ บนเว็บ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 แผนกำกับกิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นเตรียมก่อนการเรียนการสอน

1. การปฐมนิเทศน์ก่อนเรียน (ในชั้นเรียน): เป็นการสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้เรียนเกี่ยวกับรายละเอียดของกิจกรรมการเรียนนี้ ได้แก่ สังเขปเนื้อหาวิชา วันและเวลาในการเรียน หัวข้อการประเมินผลการเรียน วิธีการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ การสมัครสมาชิก และการใช้เครื่องมือบนเว็บ

จุดประสงค์	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	สิ่งที่ได้
เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ การสมัครสมาชิกเว็บไซต์ และการสร้างเว็บบล็อก	1. ครุเจอกคู่มือการเรียนบนเว็บ 2. ครุชี้แจงเอกสารคู่มือ กิจกรรมการเรียน และข้อตกลงในการทำโครงงานบนเว็บแก่นักเรียน 3. ครุเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน 4. ครุสาธิตวิธีการสมัครสมาชิก web การเรียน การสอนควบคู่กับการให้ ดร. ทุกคนสมัครสมาชิก ไปพร้อมๆ กับครุ 5. ครุสาธิตวิธีการสร้าง blog ควบคู่กับการให้ ดร. ทุกคนสร้าง blog ไปพร้อมๆ กับครุ โดยสร้างประวัติของตนเองขึ้นมา	1. นักเรียนศึกษาคู่มือการเรียนบนเว็บ 2. นักเรียนรับฟังคำชี้แจง คู่มือ รวมทั้งกิจกรรมการเรียน และข้อตกลงในการทำโครงงานบนเว็บ 3. นักเรียนซักถาม และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการเรียนการสอน 4. นักเรียนสมัครสมาชิกเว็บไซต์พร้อมๆ กับครุ เสาร์จมันตามกำหนดเวลา 5. นักเรียนสร้าง blog พร้อมๆ กับครุ เสาร์จทันตามกำหนดเวลา	นักเรียนเข้าใจกระบวนการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ การสมัครสมาชิก เว็บไซต์ และการสร้างเว็บบล็อก

2. การวัดค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง: เป็นการวัดระดับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงก่อนการเรียน เพื่อทราบระดับค่านิยมของนักเรียนก่อนการเรียน

จุดประสงค์	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	สิ่งที่ได้
เพื่อให้ทราบระดับค่านิยมของนักเรียน ก่อนการเรียน	<ol style="list-style-type: none"> ครูอธิบาย แนะนำขั้นตอนในการทำแบบวัดค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ครูแจกแบบวัดค่านิยมฯ ครูดูแล และควบคุมนักเรียนในการทำแบบวัดค่านิยมฯ ครูเก็บรวบรวมแบบวัดค่านิยมฯ เพื่อนำไปตรวจให้คะแนน 	<ol style="list-style-type: none"> นักเรียนรับฟังคำชี้แจงเกี่ยวกับวิธีการ และขั้นตอนในการทำแบบวัดค่านิยมฯ นักเรียนทำแบบวัดค่านิยมฯด้วยความตั้งใจ และให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนด 	ทราบระดับค่านิยมของนักเรียนก่อนการเรียน

3. การบอกให้นักเรียนทราบจุดประสงค์ของบทเรียน: เป็นการแจ้งให้ผู้เรียนทราบวัตถุประสงค์ของการเรียนหรือ เพื่อให้ผู้เรียนทราบเป้าหมายของการเรียนรู้

จุดประสงค์	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	สิ่งที่ได้
เพื่อให้ทราบระดับค่านิยมของนักเรียน ก่อนการเรียน	<ol style="list-style-type: none"> ครูอธิบายวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บแก่นักเรียน ตอบข้อซักถามของนักเรียน 	<ol style="list-style-type: none"> นักเรียนรับทราบวัตถุประสงค์ นักเรียนซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน 	

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขั้นกิจกรรมการเรียนการสอน

1. การกระตุ้นหรือเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจเกี่ยวกับที่จะเรียนและเนื้อหาที่จะเรียน: เป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนว่า

จุดประสงค์	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	สิ่งที่ได้
<p>1. เพื่อกระตุ้นนักเรียนให้สนใจในการเรียนว่า</p> <p>2. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ได้</p>	<p>1. ครูนำเสนองานเกี่ยวกับข่าวการเกิดภัยพิบัติที่เกิดขึ้น โดยใช้ภาพประกอบบน web board</p> <p>2. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าวภัยพิบัติที่เกิดขึ้นบน web board</p> <p>3. ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับแผนผังความคิด (Mind Mapping) ของนักเรียน</p> <p>4. ครูนำเสนอข่าวภัยพิบัติต่างๆ รวมทั้งประเด็น“มลพิษสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวแค่ไหน”, “คนละไม้คนละมือ ก็ช่วยหยุดโลกร้อนได้”, “ปรากฏการณ์เรือนกระจกส่งผลกระทบอย่างไรกับมนุษย์และสิ่งแวดล้อม”</p> <p>5. ครูตั้งคำถามบน web board ในประเด็น“มลพิษสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวแค่ไหน”, “คนละไม้ละมือ ก็ช่วยหยุดโลกร้อนได้”, “ปรากฏการณ์เรือนกระจกส่งผลกระทบอย่างไรกับมนุษย์และสิ่งแวดล้อม”</p>	<p>1. นักเรียนร่วมเสนอข่าวการเกิดภัยพิบัติที่เกิดขึ้น จากภาพประกอบบน web board</p> <p>2. นักเรียนตอบคำถามเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าวการเกิดภัยพิบัติต่างๆ รวมทั้งประเด็น“มลพิษสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวแค่ไหน”, “คนละไม้คนละมือ ก็ช่วยหยุดโลกร้อนได้”, “ปรากฏการณ์เรือนกระจกส่งผลกระทบอย่างไรกับมนุษย์และสิ่งแวดล้อม”</p> <p>3. นักเรียนร่วมเสนอข่าวการเกิดภัยพิบัติในการทำโครงการบนเว็บ</p>	<p>1. นักเรียนเกิดความสนใจในประเด็นต่างๆ ที่ครูนำเสนอนำเสนอ</p> <p>2. นักเรียนเกิดแนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม เนื้อหาในการเรียนการสอน เพื่อนำไปเป็นแนวคิดในการสร้างหัวข้อในการทำโครงการบนเว็บ</p> <p>3. นักเรียน</p>

2. การทบทวนความรู้เดิมแก่นักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียน: เป็นการให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้ที่เคยเรียนรู้มา เพื่อเตรียมการเข้มโงยงกับความรู้ใหม่

จุดประสงค์	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	สิ่งที่ได้
เพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้มาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ	<ol style="list-style-type: none"> ครุนำสนทนาเกี่ยวกับข่าวการเกิดภัยพิบัติที่เกิดขึ้น โดยใช้ภาพประกอบ บน web board ครุตั้งคำถามให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าวภัยพิบัติที่เกิดขึ้นบน web board 	<ol style="list-style-type: none"> นักเรียนร่วมสนทนาเกี่ยวกับข่าวการเกิดภัยพิบัติที่เกิดขึ้น จากภาพประกอบ บน web board นักเรียนตอบคำถามเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าวการเกิดภัยพิบัติต่างๆ บน web board 	<ol style="list-style-type: none"> นักเรียนได้ทบทวนความรู้เดิมที่มีอยู่ เพื่อนำมาเข้มโงยงกับความรู้ใหม่ที่จะศึกษาบทเรียน

3. การนำเสนอบทเรียน: เป็นการนำเสนอเนื้อหาบทเรียนวิชาชีวิทยาศาสตร์ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำการศึกษาบทเรียน

จุดประสงค์	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	สิ่งที่ได้
<p>เพื่อให้นักเรียนสามารถ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> อธิบายเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนเรื่อง ดิน น้ำ ป่าไม้ พลังงาน มลพิษ สิ่งแวดล้อม ภาวะโลกร้อน และ ปรากฏการณ์เรือนกระจกได้ นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติได้ 	<ol style="list-style-type: none"> ครุให้นักเรียนศึกษาบทเรียนเกี่ยวกับ ทรัพยากรธรรมชาติเรื่อง ดิน น้ำ ป่าไม้ พลังงาน มลพิษสิ่งแวดล้อม ภาวะโลกร้อน และปรากฏการณ์เรือนกระจก ครุให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด และกิจกรรมใน แต่ละบทเรียน ครุสรุปเนื้อหาบทเรียนบน chat room ครุตอบข้อซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียน 	<ol style="list-style-type: none"> นักเรียนศึกษาบทเรียนบนเว็บ นักเรียนตอบคำถามเพื่อแสดงความคิดเห็น ระหว่างการเรียนการสอน บน web board นักเรียนร่วมสนทนาเกี่ยวกับบทสรุปของ บทเรียนบน chat room ซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียน 	<ol style="list-style-type: none"> นักเรียนได้รับความรู้ เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เรื่อง ดิน น้ำ ป่าไม้ พลังงาน มลพิษสิ่งแวดล้อม ภาวะ โลกร้อน และปรากฏการณ์ เรือนกระจก นักเรียนได้แนวทางในการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. การให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยม: มีการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยเน้นด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ในการนำเสนอบทเรียน

จุดประสงค์	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	สิ่งที่ได้
เพื่อให้นักเรียนสามารถประยุกต์การใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้	1. ครูให้นักเรียนศึกษาบทเรียนซึ่งได้สอดแทรกปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไว้ในบทเรียน 2. ครูดังคำตามให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์เศรษฐกิจพอเพียงในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบน web board	1. นักเรียนศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในบทเรียน 2. นักเรียนตอบคำถามเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บน web board	1. นักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในบทเรียน 2. นักเรียนได้แนวคิดในการใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5. การเตรียมการวางแผนเข้าสู่โครงการ: นำความรู้ที่ได้ศึกษาในขั้นตอนข้างต้นมาเตรียมการวางแผน โดยการสร้างแผนผังความคิด (Mind mapping) เกี่ยวกับเรื่องที่ผู้เรียนสนใจจะศึกษาและทำโครงการบนเว็บ แบ่งกลุ่มการทำโครงการบนเว็บ

จุดประสงค์	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	สิ่งที่ได้
เพื่อให้นักเรียนสามารถ ดังนี้ (นอกเวลาเรียน) 1. ประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำโครงการบนเว็บได้ 2. เตรียมการวางแผนเข้าสู่โครงการบนเว็บได้	1. ครูให้นักเรียนค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต หรือหนังสือ เพื่อวางแผน และเตรียมการทำโครงการบนเว็บ ดังนี้ (นอกเวลาเรียน) 1.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม <u>กลุ่มละ 4 คน</u> เพื่อเริ่มทำโครงการ	1. แบ่งกลุ่มในการทำโครงการ 4 คน 2. นักเรียนค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 3. สร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) ที่ตนสนใจ 4. นักเรียนร่วมสนทนากัน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนผังความคิด 5. นักเรียนแต่ละกลุ่มประชุมกลุ่มเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับหัวข้อโครงการของกลุ่ม	1. นักเรียนได้แผนผังความคิด(Mind Mapping) เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการคิดหัวข้อเรื่องการทำโครงการบนเว็บของแต่ละกลุ่ม 2. นักเรียนเห็นถึงความสำคัญในการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

จุดประสงค์	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	สิ่งที่ได้
	<p>1.2 ให้นักเรียนแต่ละคนศึกษา ค้นคว้า <u>ข้อมูล</u>เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ และพลังงาน รวมทั้ง การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น และ สภาพลังแวดล้อม เช่น molipichatang สภาฯโลก ร้อน ปรากฏการณ์เรือนกระจก เป็นต้น ตามที่ นักเรียนสนใจเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลที่ครูได้ จัดเตรียมไว้ให้ หรือค้นคว้าผ่านเครือข่าย อินเทอร์เน็ต เพื่อให้นักเรียนนำมาเป็นแนวคิด ในการตั้งประเด็นปัญหาในการทำโครงการบน เว็บ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมประเพณีสำรวจ 1.3 เมื่อนักเรียนค้นคว้าเรื่องที่นักเรียน สนใจแล้ว ให้นักเรียนทุกคนทำแผนผังความคิด (Mind Mapping) ในเรื่องที่นักเรียนค้นคว้า และ post ไว้บน blog 1.4 ครูร่วมแสดงความคิดเห็น และ แนะนำถึงความเป็นไปได้ในการทำโครงการจาก การ post แผนผังความคิด (mind mapping) ไว้ บน blog</p>		

จุดประสงค์	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	สิ่งที่ได้
	1.5 ครูให้นักเรียนประชุมกลุ่มเพื่อระดมสมองหาข้อสรุปเกี่ยวกับหัวข้อการทำโครงการของแต่ละกลุ่ม โดยใช้การสนทนาน่า่น chat room หรือ web board		

6. การซึ่งแนวทางการเรียนรู้: มีแหล่งการเรียนรู้อย่างข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีการแนะนำ ตอบปัญหา ข้อสงสัยของผู้เรียน โดยใช้เครื่องมือบนเว็บได้แก่ กระดานสนทนา (web board) ห้องสนทนา (chat room) บล็อก (blog) ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

จุดประสงค์	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	สิ่งที่ได้
1. เพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนบนเว็บ 2. เพื่อนักเรียนสามารถค้นคว้าข้อมูล และติดต่อสื่อสารระหว่างครูและนักเรียน ได้ตลอดระยะเวลา	1. ครูแนะนำให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้จากเว็บเพจที่มี link ข้อมูลเพิ่มเติม 2. ครูตอบคำถาม ข้อสงสัย ของนักเรียนตลอดระยะเวลาในการเรียนการสอนทั้งในเวลา และนอกเวลาเรียน โดยใช้เครื่องมือบนเว็บ ได้แก่ กระดานสนทนา ห้องสนทนา บล็อก ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ชี้งมีการันต์เวลาในการติดต่อสื่อสารแบบประสานเวลา เช่น ห้องสนทนา	1. นักเรียนร่วมสนทนาเกี่ยวกับข่าวการเกิดภัยพิบัติที่เกิดขึ้น จากภาพประกอบ บนเว็บบอร์ด 2. นักเรียนซักถามข้อสงสัยระหว่างการเรียน การสอน โดยใช้เครื่องมือบนเว็บ ได้แก่ กระดานสนทนา ห้องสนทนา บล็อก ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์	1. นักเรียนเรียนได้อย่างราบรื่นตลอดระยะเวลาในการเรียนการสอนบนเว็บ 2. มีการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้สอน-นักเรียน และนักเรียน-นักเรียน อย่างสม่ำเสมอ

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

7. การสร้างสรรค์ฯ เกี่ยวกับค่านิยมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแก่นักเรียน: เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนตระหนักรู้ และเห็นคุณค่าเกี่ยวกับค่านิยม

จุดประสงค์	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	สิ่งที่ได้
เพื่อให้นักเรียนเกิดศรัทธาเกี่ยวกับค่านิยมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูสรุป และยกตัวอย่างข้อต้องคิดที่ได้นำแนวคิดและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในองค์กรไว้บน web board 2. ครุนำสนทนากับนักเรียนเห็นถึงหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำโครงการบนเว็บผ่านchat room 3. ให้นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1) นักเรียนใช่ลิ่งใดเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกแนวคิดดังกล่าว 2) นักเรียนคิดว่า นักเรียนสามารถทำโครงการที่นักเรียนเลือกได้ทันเวลาหรือไม่อย่างไร 3) ทำไมนักเรียนจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องดังกล่าว หรือทำให้เกิดแนวคิดดังกล่าว 4. ตั้งคำถามในประเด็น “มูลพิชลิ่งแวดล้อมไกลัตัวแค่ไหน”, “คนละไม้คนละมือ ก็ช่วยหยุดโลกร้อนได้”, “ปรากฏการณ์เรือนกระจกส่งผลกระทบอย่างไรกับมนุษย์และสิ่งแวดล้อม” 5. ครุนำสนทนาสรุปประเด็นเกี่ยวกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการอนุรักษ์ชีวิตจากการตอบคำถาม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนอ่านสรุปตัวอย่างข้อต้องคิดที่ได้นำแนวคิดและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในองค์กรที่ครูนำไปไว้ใน blog 2. นักเรียนร่วมสนทนากับประเด็นเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการทำโครงการบนเว็บผ่าน chat room 3. นักเรียนตอบคำถามเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการวางแผน 4. นักเรียนตอบคำถาม เพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็น “มูลพิชลิ่งแวดล้อมไกลัตัวแค่ไหน”, “คนละไม้คนละมือ ก็ช่วยหยุดโลกร้อนได้”, “ปรากฏการณ์เรือนกระจกส่งผลกระทบอย่างไรกับมนุษย์และสิ่งแวดล้อม” 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนเห็นถึงความสำคัญของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงานขององค์กร 2. นักเรียนเกิดศรัทธา/สนใจเกี่ยวกับค่านิยมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

8. การวางแผนการทำโครงการบนเว็บ: เมื่อเตรียมการวางแผน และเลือกเรื่องที่ต้องการศึกษาได้แล้วผู้เรียนต้องทำการวางแผนการทำโครงการบนเว็บเพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำเนินงานได้ทันตามกำหนดเวลา และทราบในสิ่งที่ต้องทำ รวมทั้งทราบหน้าที่ของแต่ละคนในกลุ่ม จนสามารถดำเนินงานได้บรรลุสู่เป้าหมาย

จุดประสงค์	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	สิ่งที่ได้
<p>เพื่อให้นักเรียนสามารถ ดังนี้ (นอกเวลาเรียน)</p> <ol style="list-style-type: none"> วางแผนการทำโครงการบนเว็บได้ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการวางแผนการทำโครงการบนเว็บได้ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการทำโครงการบนเว็บของกลุ่ม อื่นได้ 	<ol style="list-style-type: none"> เมื่อได้หัวข้อในการทำโครงการบนเว็บแล้ว ให้นักเรียนวางแผนการทำโครงการของกลุ่ม ให้นักเรียนตั้งชื่อกลุ่ม และส่งแผนการทำโครงการบนเว็บ ผ่านทาง e-mail ให้นักเรียนนำเสนอแผนการทำโครงการให้เพื่อน เพื่อร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับแผนการทำโครงการบนเว็บ บน blog ของแต่ละกลุ่ม ครุตอบขอซักถามข้อสงสัยในแผนการทำโครงการของเพื่อนนักเรียน หรือแนะนำ แผนการทำโครงการบนเว็บของนักเรียนกลุ่ม อื่น ใน blog เพื่อนสมาชิกในกลุ่มร่วมกันแก้ไข ปรับปรุง แผนการทำโครงการบนเว็บให้สามารถ ดำเนินงานได้ดีที่สุด เมื่อปรับปรุงแผนการดำเนินงานของแต่ละ กลุ่มแล้ว ให้นักเรียนส่งแผนการทำงานของ กลุ่ม ให้ครุทาง e-mail ตอบข้อซักถาม และข้อสงสัยในการเขียน แผนการทำโครงการบนเว็บกับครุ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักเรียนผ่าน e-mail, chat room, web board ตั้งชื่อกลุ่ม และส่งแผนการทำโครงการ ให้ครุทาง e-mail ซักถามข้อสงสัยในการเขียนแผนการทำโครงการบนเว็บกับครุ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักเรียนผ่าน e-mail, chat room, web board 	<ol style="list-style-type: none"> นักเรียนร่วมกันวางแผนการทำโครงการบน เว็บผ่าน chat room นักเรียนส่งแผนการทำโครงการให้เพื่อนทาง e-mail และร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับแผนการทำโครงการบนเว็บของแต่ละกลุ่ม เพื่อนขักถามข้อสงสัยในแผนการทำ โครงการของเพื่อนนักเรียน หรือแนะนำ แผนการทำโครงการบนเว็บของนักเรียนกลุ่ม อื่นไว้ใน blog ปรับปรุงแก้ไขแผนการทำโครงการให้ สมบูรณ์ นักเรียนตั้งชื่อกลุ่ม และส่งแผนการทำ โครงการให้ครุทาง e-mail ซักถามข้อสงสัยในการเขียนแผนการทำโครงการบนเว็บกับครุ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักเรียนผ่าน e-mail, chat room, web board 	<ol style="list-style-type: none"> นักเรียนมีแผนในการทำ โครงการบนเว็บ นักเรียนนำแนวคิด เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงมาประยุกต์ใช้ใน การวางแผน นักเรียนได้แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการทำโครงการบนเว็บ

9. การส่งเสริมการปฏิบัติตามค่านิยมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแก่นักเรียน: ในการทำโครงการบนเว็บนั้นเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำโครงการบนเว็บโดยนำความรู้ที่ได้ศึกษามา รวมทั้งค่านิยมที่ได้เรียนรู้มาใช้ปฏิบัติจริงในการทำโครงการบนเว็บ โดยใช้เครื่องมือบนเว็บระหว่างการทำโครงการ

จุดประสงค์	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	สิ่งที่ได้
เพื่อให้นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำโครงการบนเว็บ	<ol style="list-style-type: none"> ครุนำสนทนากับนักเรียนเห็นถึงหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำโครงการบนเว็บผ่านchat room ครุมอบหมายให้นักเรียนบันทึกเกี่ยวกับพฤติกรรมในการปฏิบัติตนระหว่างการทำโครงการบนเว็บ ครุตอบข้อซักถามของนักเรียนผ่าน e-mail, chat room, web board 	<ol style="list-style-type: none"> นักเรียนร่วมสนทนากับนักเรียนเห็นถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำโครงการบนเว็บผ่านchat room นักเรียนบันทึกเกี่ยวกับพฤติกรรมในการปฏิบัติตนระหว่างการทำโครงการบนเว็บ ซักถามข้อสงสัยในการทำโครงการบนเว็บผ่าน e-mail, chat room, web board 	<ol style="list-style-type: none"> มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการทำโครงการบนเว็บ มีการบันทึกเกี่ยวกับพฤติกรรมการปฏิบัติตนในการทำโครงการบนเว็บ

10. การดำเนินโครงการ: เป็นการให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติโครงการตามที่ได้วางแผนไว้ โดยมีการบริการอาจารย์ และเพื่อนในกลุ่มเป็นระยะๆ ผ่านเครื่องมือบนเว็บ

จุดประสงค์	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	สิ่งที่ได้
เพื่อให้นักเรียนสามารถดำเนินการทำโครงการบนเว็บได้ (นอกเวลาเรียน)	<ol style="list-style-type: none"> ให้นักเรียนดำเนินการทำโครงการบนเว็บตามแผนงานและหน้าที่ของตน ระหว่างการทำโครงการบนเว็บ ครุให้แต่ละกลุ่ม post ข้อมูล หรือลิ้งที่ได้ไปศึกษามาไว้ใน blog และweb board เพื่อแลกเปลี่ยนกันในกลุ่ม และนอกกลุ่ม แลกเปลี่ยน link ของแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่อาจเป็นประโยชน์กับกลุ่มของตนเองและกลุ่มอื่น 	<ol style="list-style-type: none"> นักเรียนดำเนินการทำโครงการบนเว็บตามแผนงาน และหน้าที่ของตน นักเรียนแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ได้ศึกษามาไว้ใน blog และweb board เพื่อแลกเปลี่ยนกันในกลุ่ม และนอกกลุ่ม นักเรียนซักถาม/ข้อสงสัยในการดำเนินการทำโครงการบนเว็บกับครุ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนได้ผ่าน e-mail, chat room, web board 	

จุดประสงค์	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	สิ่งที่ได้
	4. ครูตอบข้อซักถาม/ข้อสงสัยในการดำเนินการทำโครงการบนเว็บกับครู และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนได้ผ่าน e-mail, chat room, web board		

11. การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน: เป็นการให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นผ่านเครื่องมือบนเว็บในทุกชั้นตอนของการเรียนการสอน

จุดประสงค์	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	สิ่งที่ได้
เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้	1. ครูนำเสนบทนาในประเด็นต่างๆ ของแต่ละชั้นตอน 2. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ บน web board 3. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม พูดคุยผ่านเครื่องมือบนเว็บ (e-mail, chat room, web board)	1. นักเรียนร่วมสนทนากับครูในประเด็นต่างๆ บน chat room 2. นักเรียนตอบคำถามเพื่อแสดงความคิดเห็นต่างๆ ผ่านเครื่องมือบนเว็บ (e-mail, chat room, web board) 3. นักเรียนซักถามข้อสงสัย พูดคุยกับครูและเพื่อนผ่านเครื่องมือบนเว็บ (e-mail, chat room, web board)	ได้ร่วมสนทนากับครู ซักถามข้อสงสัย และแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

12. การสรุปและอภิปรายผลโครงการ: เมื่อผู้เรียนดำเนินโครงการเรียบร้อยแล้ว ต้องมีการสรุปผลและอภิปรายผลโครงการ เพื่อรวบรวมและสรุปผลลัพธ์ที่ได้ดำเนินการศึกษา จากนั้นนำเสนอผลที่ได้ให้แก่ผู้เรียนอื่นๆ และอาจารย์

จุดประสงค์	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	สิ่งที่ได้
<p>เพื่อให้นักเรียนสามารถ ดังนี้ (นอกเวลาเรียน)</p> <ol style="list-style-type: none"> สรุป และอภิปรายผลการทำโครงการบนเว็บได้ อธิบายการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำโครงการบนเว็บได้ 	<ol style="list-style-type: none"> สรุปผลการทำโครงการกันภายในกลุ่มย่อย แต่ละกลุ่มผ่าน chat room จากนั้น post ข้อสรุปที่ได้ศึกษามาบน blog ครุให้แต่ละกลุ่มปรับปรุงแก้ไข และเพิ่มเติม ข้อเสนอแนะที่ได้จากการอภิปรายของครุ และเพื่อนร่วมชั้น ครุนำอภิปราย และตอบข้อซักถาม/ข้อสงสัย ให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำโครงการบนเว็บ ไว้บน web board ครุตอบข้อซักถาม/ข้อสงสัยในการสรุป และอภิปรายผลกับครุ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนได้ผ่าน e-mail, chat room, web board รายชื่อสมาชิก 	<ol style="list-style-type: none"> นักเรียน สรุปผลการทำโครงการกันภายใน กลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มผ่าน chat room จากนั้น post ข้อสรุปที่ได้ศึกษามาบน blog นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการสรุป และอภิปรายผลของกลุ่มอื่น ปรับปรุงแก้ไขการสรุปและอภิปรายผล ตาม ข้อเสนอแนะของครุและเพื่อนร่วมชั้นตามความเหมาะสม นักเรียนร่วมอภิปราย และซักถามข้อสงสัย ให้เกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำโครงการบนเว็บ ไว้บน web board นักเรียนซักถาม/ข้อสงสัยในการสรุป และ อภิปรายผลกับครุ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนได้ผ่าน e-mail, chat room, web board นักเรียนสร้างการนำเสนอโครงการบนเว็บ ในโปรแกรม powerpoint ส่งงานการนำเสนอให้ครุ และเพื่อนทุกคน ทาง e-mail 	<ol style="list-style-type: none"> การสรุป และอภิปรายผล โครงการบนเว็บของแต่ละ กลุ่ม ซึ่งปรับปรุงจากการให้ ข้อเสนอแนะ และข้อซักถาม ของครุและนักเรียน นักเรียนได้แนวทางในการ ประยุกต์ใช้หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงในการ ทำงาน

จุดประสงค์	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	สิ่งที่ได้
	<p>5. นำเสนองานบนเว็บโดยให้นักเรียนสรุปการทำโครงงานบนเว็บแล้วนำเสนอเป็น powerpoint (อาจใช้โปรแกรมอื่นๆเพื่อนำเสนอได้ เช่น flash เป็นต้น) ในประดิษฐ์ที่สำคัญๆ ได้แก่ ที่มาและความสำคัญ(อย่างย่อ) วัตถุประสงค์ สมมติฐาน วิธีดำเนินงาน ผล การทำโครงงานบนเว็บ ปัญหา/อุปสรรค และ</p> <p>6. ให้ส่งไฟล์การนำเสนอทาง e-mail ให้ครูและเพื่อนร่วมชั้นทุกคน</p> <p>7. ครุยแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงงานบนเว็บของนักเรียน</p>		

13. การให้ผลย้อนกลับ: ในการทำแบบฝึกหัดระหว่างบทเรียน ซึ่งเป็นแบบปรนัย เมื่อนักเรียนตอบผิดก็ให้นักเรียนตอบใหม่จนกว่าจะถูกต้อง เพื่อเป็นการเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง โดยปรากฏเป็นข้อความภายหลังการตอบคำถามแต่ละครั้ง รวมทั้งเป็นการทำทบทวนความรู้ระหว่างการเรียนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจได้มากยิ่งขึ้น

จุดประสงค์	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	สิ่งที่ได้
เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาการเรียนได้จากคำตอบที่ถูกต้อง	<p>1. ครุยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด และกิจกรรมในแต่ละบทเรียน</p> <p>2. ครุยชี้แจงให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการทำแบบฝึกหัดและกิจกรรมอย่อย</p>	<p>1. นักเรียนตอบคำถามในแบบฝึกหัดบทเรียนบนเว็บทุกบทเรียน</p> <p>2. นักเรียนสอบถามข้อมูลส่วนตัวในการทำแบบฝึกหัด</p>	ทบทวนเนื้อหาที่ได้เรียนมาเป็นระยะๆ

14. การเขียนรายงาน: เป็นการรวมความรู้ที่ได้ศึกษามาทั้งกระบวนการตามลำดับ และเขียนรายงานขึ้นเป็นรูปเล่ม เพื่อเผยแพร่ผลการศึกษา

จุดประสงค์	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	สิ่งที่ได้
เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนรายงาน โครงงานบนเว็บได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน ทุกหัวข้อ (นอกเวลาเรียน)	1. ครุชี้แจงหัวข้อในการเขียนรายงานผ่าน chat room 2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนรายงานโครงงาน บนเว็บโดยใช้โปรแกรม MS Word 3. ให้นักเรียนส่งไฟล์รายงานโครงงานบนเว็บ ให้ครุทาง e-mail 4. นักเรียนสามารถซักถามข้อสงสัยในการเขียนรายงานโครงงานบนเว็บกับครุ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนได้ผ่าน e-mail, chat room, web board	1. นักเรียนรับฟังคำชี้แจง และเขียนรายงาน การทำโครงงานบนเว็บโดยใช้โปรแกรม MS Word 2. นักเรียนส่งไฟล์รายงานโครงงานบนเว็บให้ครุทาง e-mail 3. ซักถามข้อสงสัยในการเขียนรายงาน โครงงานบนเว็บกับครุ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนได้ผ่าน e-mail, chat room, web board	รูปเล่มรายงานการทำ โครงงานบนเว็บ

ขั้นประเมินผล

1. การทดสอบความรู้: เป็นการทดสอบความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ภายหลังการเรียน

จุดประสงค์	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	สิ่งที่ได้
เพื่อทราบคะแนนการทดสอบความรู้หลัง การเรียน	1. ครุนำเสนบทนาเพื่อชี้แจงการทำแบบทดสอบความรู้หลังการเรียนผ่าน chat room 2. ครุให้นักเรียนทำแบบทดสอบความรู้หลัง การเรียนบนเว็บ	1. นักเรียนร่วมสนทนาและรับฟังคำชี้แจงใน การทำแบบทดสอบหลังการเรียน 2. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังการเรียนจน ครบถ้วน	ทราบคะแนนการทดสอบ ความรู้หลังการเรียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. การวัดค่าaniยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง: เป็นการวัดระดับค่าaniยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหลังการเรียน เพื่อทราบระดับค่าaniยมของนักเรียนหลังการเรียน ประกอบกับการวัดค่าaniยมจากแบบบันทึกพฤติกรรมซึ่งผู้เรียนได้บันทึกระหว่างการเรียนตั้งแต่เริ่มเรียนเป็นระยะๆ

จุดประสงค์	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	สิ่งที่ได้
<p>1. เพื่อทราบระดับความเห็นค่าaniยมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหลังการเรียน</p> <p>2. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าaniยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้</p>	<p>1. ครุอธิบาย และนำขั้นตอนในการทำแบบวัดค่าaniยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>2. ครุแจกแบบวัดค่าaniยมฯ</p> <p>3. ครุดูแล และควบคุมนักเรียนในการทำแบบวัดค่าaniยมฯ</p> <p>4. ครุเก็บรวบรวมแบบวัดค่าaniยมฯ เพื่อนำไปตรวจให้คะแนน</p> <p>5. ให้นักเรียนเลือกเรื่องการทำโครงการบนเว็บ 1 เรื่อง โดยเลือกเรื่องที่<u>ไม่ใช่กิจกรรมของตนเอง</u></p> <p>6. ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นแบบบรรยายใน web blog ของตนเองในประเด็นดังนี้</p> <p>1) นักเรียนเลือกโครงการอันไหน เพาะเหตุใด</p> <p>2) นักเรียนคิดว่ามีส่วนใดบ้างในการทำโครงการขึ้นนี้ที่เป็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้อย่างไร ยกตัวอย่างประกอบ</p>	<p>1. นักเรียนรับฟังคำชี้แจงเกี่ยวกับวิธีการ และขั้นตอนในการทำแบบวัดค่าaniยมฯ</p> <p>2. นักเรียนทำแบบวัดค่าaniยมฯด้วยความตั้งใจ และให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนด</p> <p>3. นักเรียนแสดงความคิดเห็นตามประเด็นที่กำหนด โดยเลือกเรื่องโครงการที่ไม่ใช่กิจกรรมของตนเองเพื่อนำมาแสดงความคิดเห็น</p>	<p>1. ทราบระดับค่าaniยมของนักเรียนหลังการเรียน</p> <p>2. ทราบแนวคิดเกี่ยวกับค่าaniยมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน</p>

3. การประเมินผลโครงการของตนเอง และกลุ่มอื่น: ผู้เรียนดาวน์โหลดแบบประเมินทางเว็บบล็อก เพื่อทำการประเมินโครงการ จากนั้นส่งแบบประเมินกลับมาทางเว็บบล็อกให้ผู้สอน เพื่อรับรวมคะแนนการประเมินโครงการ

จุดประสงค์	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	สิ่งที่ได้
เพื่อประเมินการทำโครงการบนเว็บ (นอกเวลาเรียน)	<ol style="list-style-type: none"> ครูให้นักเรียนดาวน์โหลดแบบประเมิน <u>โครงการใน web blog</u> เพื่อประเมินการทำโครงการบนเว็บ โดยทำการประเมินทั้งกลุ่มของตนเอง กลุ่มของเพื่อน เมื่อทำการประเมินโครงการเรียบร้อยแล้ว ครูมอบหมายให้นักเรียนส่งแบบประเมิน <u>โครงการบนเว็บ ทาง web blog</u> ครูประเมินโครงการของนักเรียน 	<ol style="list-style-type: none"> นักเรียนทุกคนดาวน์โหลดแบบประเมิน <u>โครงการใน web blog</u> และทำการประเมินโครงการบนเว็บ โดยประเมินทั้งกลุ่มของตนเอง และกลุ่มของเพื่อน ส่งแบบประเมินทาง web blog 	ทราบระดับคะแนนในการประเมินโครงการบนเว็บของนักเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2

การนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้

การนำรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาภาษาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปใช้ประกอบด้วย เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ วิธีการนำรูปแบบไปใช้ และการประเมินผลรูปแบบการเรียนการสอน มีรายละเอียดดังนี้

1. เงื่อนไขการนำไปใช้ ดังนี้

1.1 การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ ต้องประกอบด้วยองค์ประกอบของรูปแบบทั้ง 3 ส่วน คือ องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน วิธีการเรียนการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน จึงจะทำให้รูปแบบการเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพ

1.2 รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาภาษาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1.3 ผู้เรียนและผู้สอนควรศึกษารูปแบบให้เข้าใจก่อนนำไปใช้

1.4 ผู้เรียนควรมีความรู้พื้นฐานทางการใช้งานคอมพิวเตอร์ในระดับใกล้เคียง กันจะทำให้เกิดบรรยากาศการเรียนที่สนุก เพลิดเพลิน จากการร่วมสนทนากัน อาทิ รายละเอียดของหัวข้อ คำศัพท์ ที่สำคัญ รวมถึงการตอบคำถาม ที่นักเรียนสามารถตอบได้โดยไม่ต้องคิดมาก แต่ต้องมีความสนใจและเข้าใจในหัวข้อที่สอน สามารถตอบได้โดยไม่ต้องคิดมาก แต่ต้องมีความสนใจและเข้าใจในหัวข้อที่สอน

1.5 ผู้สอนควรมีการกระตุ้น สร้างแรงจูงใจด้วยคำพูด ผ่านทางเครื่องมือสื่อสาร บนเว็บได้แก่ กระดาษสนทนา และห้องสนทนา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ต่อไปได้ นอกจากรูปแบบการเรียนรู้แล้ว ผู้สอนควรจัดทำห้องสนทนา ให้เป็นสถานที่ที่นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมถึงสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม ได้โดยสะดวก ผ่านทางเครื่องมือสื่อสารบนเว็บ เช่น ไลน์ หรือ Facebook ฯลฯ

2. วิธีการนำรูปแบบไปใช้

2.1 ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความสนใจ และทัศนคติที่ดีต่อระบบการเรียนการสอน บนเว็บ มีประสบการณ์ในการใช้งานคอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ตบราวเซอร์ ที่สามารถรองรับรูปแบบการเรียนรู้ ที่สอน ผู้สอนควรจัดทำห้องสนทนา ให้เป็นสถานที่ที่นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมถึงสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม ได้โดยสะดวก ผ่านทางเครื่องมือสื่อสารบนเว็บ เช่น ไลน์ หรือ Facebook ฯลฯ

2.2 ผู้สอนควรจัดทำห้องสนทนา ให้เป็นสถานที่ที่นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมถึงสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม ได้โดยสะดวก ผ่านทางเครื่องมือสื่อสารบนเว็บ เช่น ไลน์ หรือ Facebook ฯลฯ

2.3 ผู้สอนควรจัดทำห้องสนทนา ให้เป็นสถานที่ที่นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมถึงสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม ได้โดยสะดวก ผ่านทางเครื่องมือสื่อสารบนเว็บ เช่น ไลน์ หรือ Facebook ฯลฯ

2.4 โรงเรียนจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ความพร้อมของโรงเรียนในการจัดการเรียนการสอนบนเว็บด้านอุปกรณ์ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเครือข่าย เพื่อดำเนินการให้สามารถรองรับการจัดการเรียนการสอนบนเว็บให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. การประเมินผลรูปแบบการเรียนการสอน

3.1 การประเมินผลค่ามีนัยมีคุณค่าในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประเมินจากแบบวัดมโนทัศน์ แบบวัดเจตคติการปฏิบัติตนของนักเรียน เกี่ยวกับค่ามีนัยมีคุณค่าในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และแบบบันทึกพฤติกรรมจากการทำโครงการบนเว็บ

3.2 การประเมินโครงงานบนเว็บ ประเมินผลงานจากแบบประเมินโครงงานทั้งจากผู้สอนประเมินผู้เรียน ผู้เรียนประเมินตนเอง และประเมินกลุ่มอื่น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน ที่มีต่อค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

4. เพื่อนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีคะแนนค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวิธีการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนบนเว็บวิชา วิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางและพื้นฐานในการสร้างโครงสร้างรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บ
2. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับอาจารย์วิทยาศาสตร์ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
3. นำร่างแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา
4. ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
5. นำแบบสอบถามไปใช้สอบถามอาจารย์วิทยาศาสตร์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และผู้เชี่ยวชาญ 12 ท่าน

ตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1. กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชา วิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. สร้างรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บตามกรอบแนวคิด
3. สร้างแบบประเมินต้นแบบรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
4. นำร่างรูปแบบและแบบประเมินรูปแบบให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และนำแบบประเมินรูปแบบไปใช้จริง

ตอนที่ 3 ทดลองการใช้รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1. สร้างลิ้นชื่อเว็บตามรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บที่พัฒนาขึ้น มีขั้นตอน และทดสอบประสิทธิภาพลิ้นชื่อเว็บ เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของบทเรียนเว็บ และประเมินเนื้อหา

ของบทเรียนโดยนำไปทดสอบกับนักเรียนที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร E_1/E_2 มีเกณฑ์ในการประเมินประสิทธิภาพสื่อมีค่าไม่ต่ำกว่า 80/80

2. สร้างแผนการสอน และนำแผนการสอนให้อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้สอนประจำวิชา และผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบแผนการสอน จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และนำไปใช้จริง

3. สร้างแบบทดสอบความรู้ แบบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ และนำข้อสอบไปทดลองใช้ (try out) จากนั้นแก้ไขและนำไปใช้จริง

4. สร้างแบบวัดมโนทัศน์ (Concept) ของนักเรียนเกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกัน ในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ก่อนการเรียนและหลังการเรียน จากนั้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบพิจารณาความตรงกับเนื้อหา ความเหมาะสมของ การใช้ภาษา และความเหมาะสม ของตัวเลือก ความสอดคล้องของข้อคำถาม (สถานการณ์) กับตัวปัจจัยที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้น และนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

5. สร้างแบบวัดการปฏิบัติตนของนักเรียนเกี่ยวกับค่านิยมด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน ในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากการทำโครงการบนเว็บ ก่อนการเรียน และหลังการเรียน จากนั้นนำข้อคำถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบพิจารณาความเหมาะสมของ การใช้ภาษา ความสอดคล้องของข้อคำถามกับตัวปัจจัยที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้น สร้างแบบวัดฉบับจริง และนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

6. สร้างแบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ จากกรอบแนวคิดของกระบวนการเรียนการสอนแบบโครงงาน โดยตั้งประเด็นคำถามเป็นคำถามปลายเปิด จากนั้นให้นักเรียนตอบคำถาม และบันทึกเรื่องราวต่างๆ ทุกล一方面 เป็นการให้นักเรียนแสดงแนวคิดเกี่ยวกับค่านิยมที่ นักเรียนนรรส์สึก หรือปฏิบัติตลอดระยะเวลาในกระบวนการเรียนการสอน

7. การดำเนินการทดลองนำรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้

7.1 ทำจดหมายเพื่อติดต่อโรงเรียนสาธิตแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่าย มัธยม และติดต่อโรงเรียนในการดำเนินการทดลองรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบน เว็บ

7.2 เตรียมความพร้อมการบริหารจัดการเรียนการสอนบนเว็บตามรูปแบบที่ พัฒนาขึ้น

7.3 เตรียมความพร้อมของสื่อเว็บในการเรียนการสอน และเอกสารประกอบ รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บ และเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

7.4 ทดสอบผู้เรียนก่อนการเรียนโดยแจ้งแบบวัดมโนทัศน์ (Concept) และ แบบวัดการปฏิบัติตนของนักเรียนเกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จากนั้นนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูล

7.5 ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บที่พัฒนาขึ้น โดยมีการ ให้ความรู้พื้นฐานในรายวิชา ตามหลักสูตรในชั้นเรียนปกติ โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนมี ความรู้พื้นฐานอย่างพอเพียงเพื่อที่จะใช้เป็นฐานความคิดในการจัดทำโครงงาน ซึ่งเป็นกิจกรรม ที่ช่วยให้เกิดค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

7.6 เริ่มทำโครงการไปพร้อม ๆ กับการสอนเนื้อหาตามบทเรียนบนเว็บ โดยมีการแทรกเนื้อหา กิจกรรมการทำโครงการ ซึ่งการติดต่อและทำกิจกรรมโครงการนั้นนักเรียนต้องใช้เวลาในการออกชั้นเรียนในการเข้ามาทำงานบนเว็บ โดยมีกิจกรรมโครงการและค้นหาข้อมูลจากเครื่องมือต่าง ๆ บนเว็บ โดยใช้เว็บที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไว้สมอ่อนเป็นห้องเรียนที่นักเรียนจะสามารถนัดหมายเพื่อเข้า ที่มาทำกิจกรรมโครงการ

7.7 ภายหลังกระบวนการเรียนการสอนผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังการเรียน โดยใช้แบบวัดมโนทัศน์ (Concept) และแบบวัดการปฏิบัติตามของนักเรียนเกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำนวนน้ำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบคะแนนค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงก่อนการเรียนและหลังการเรียน

ตอนที่ 4 การรับรองรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงการ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1. ปรับปรุงแก้ไขร่างรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงการ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. สร้างแบบรับรองรูปแบบ เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน รับรองรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น
3. นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ
4. ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไข และนำไปใช้
5. ผู้วิจัยนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงการ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัย สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงการ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1.1 ครุผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ มีความคิดเห็นดังนี้

1.1.1 การจัดการเรียนการสอนบนเว็บ พบว่า วิธีการปฐมนิเทศที่เหมาะสมที่สุดคือ อาจารย์เป็นผู้ปฐมนิเทศนักเรียนก่อนการเรียนการสอนบนเว็บโดยเป็นผู้แจกเอกสาร อธิบายกิจกรรมการเรียนการสอนบนเว็บ และแนะนำขั้นตอนการเรียนการสอนบนเว็บในชั้นเรียน ส่วนการตอบกิจกรรมที่เรียนบนเว็บแต่ละบทเรียน

1.1.2 บทเรียนบนเว็บ พบว่า รูปแบบบทเรียนบนเว็บที่เหมาะสมที่สุดคือ การมีภาพกราฟฟิก (ภาพการ์ตูน) ภาพนิ่ง และข้อความอธิบายเนื้อหาประกอบบทเรียน โดยเรียนตามลำดับเนื้อหาของบทเรียนไปเรื่อยๆ ส่วนการนำเสนอบทเรียนที่จะสามารถสร้างความสนใจให้แก่นักเรียนมากที่สุดคือ มีภาพเคลื่อนไหวประกอบบทเรียน และสิ่งที่ควรมีเพิ่มเติมนอกเหนือจากบทเรียนบนเว็บคือ เว็บเพจที่ปรับความรู้พื้นฐาน (เว็บเพจเรียนเสริม)

1.1.3 การทบทวนความรู้ แบบฝึกหัด และการทดสอบความรู้ พบว่า ลักษณะการทบทวนความรู้ที่เหมาะสมที่สุดคือ ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนการเรียน ส่วนรูปแบบของแบบฝึกหัดระหว่างการเรียนที่เหมาะสมที่สุดคือ การแทรกแบบฝึกหัดประมาณ 1-2 ข้อระหว่างการเรียนบนเว็บ แบบมีตัวเลือก และเมื่อตอบผิดแล้วควรมีข้อความเฉลยที่ถูกต้องทันที

1.1.4 การเรียนรู้แบบโครงงาน พบว่า ประเภทในการทำโครงงานบนเว็บที่เหมาะสมที่สุดคือ การทำโครงงานแบบสำรวจรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป ซึ่งอาจารย์จะเป็นผู้ให้คำปรึกษา หรือพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ รวมทั้งเล่าเรื่อง หรือประสบการณ์ในการเรียนการสอนเกี่ยวกับโครงงานแก่นักเรียน เพื่อนำไปเป็นแนวคิดในการคัดเลือกหัวข้อที่จะศึกษา ส่วนวิธีการการวางแผนการทำโครงงานที่เหมาะสมที่สุดคือ อาจารย์และนักเรียนร่วมกันวางแผนการทำโครงงานบนเว็บ โดยมอบหมายให้นักเรียนวางแผนการทำโครงงานของตนเองแล้วนำมารีบกษาอาจารย์ นอกจากนี้อาจารย์ควรแนะนำแหล่งข้อมูล เช่น ลิงค์เชื่อมโยงเข้าสู่เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง และรายชื่อหนังสือต่างๆ ส่วนวิธีการนำเสนอผลการทำโครงงานบนเว็บที่เหมาะสมที่สุดคือ ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น พาวเวอร์-พ้อยท์ แฟลช เป็นต้น ในการนำเสนอ จากนั้นให้ และในการเขียนรายงานนั้น อาจารย์ควรเป็นผู้อธิบายและชี้แนะเกี่ยวกับหลักการเขียนรายงานแล้วให้นักเรียนรายงานด้วยตนเอง

1.1.5 การสร้างค่านิยม พบว่า ระยะเวลาที่เหมาะสมในการสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงคือ 3-4 สัปดาห์ ส่วนลักษณะของบทเรียนที่จะช่วยแสดงให้เห็นถึงผลดีของค่านิยมนั้นๆ ที่ได้รับคือ มีตัวอย่างภาพนิ่ง (ภาพสมือนจริง) และยกตัวอย่างประกอบบทเรียน วิธีการสอนความรู้เกี่ยวกับค่านิยมให้กับนักเรียนที่เหมาะสมที่สุดคือ มีการสอนแทรกเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับค่านิยมไว้ในบทเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

1.1.6 เครื่องมือบนเว็บ พบว่า เครื่องมือที่เหมาะสมที่สุดในการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นระหว่างครุ และนักเรียนคือ กระดานสนทนา ส่วนวิธีการส่งงานที่เหมาะสมที่สุดคือ การใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ลักษณะของแบบทดสอบที่

เหมาะสมที่สุดคือ แบบปรนัย นอกจากนี้การนำเสนอโครงการที่เหมาะสมที่สุดคือ เพื่อนร่วมชั้น และอาจารย์ร่วมกันอภิรายผลโครงการบนเว็บผ่านทางเว็บบล็อก

1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นดังนี้

1.2.1 การเรียนการสอนบนเว็บ พぶว่า วิธีการสอนกวดๆ ประสังค์ของบทเรียนที่เหมาะสมที่สุดคือ บอกวัตถุประสงค์ในแต่ละบทเรียนขณะที่เรียนบนเว็บ รูปแบบบทเรียนที่เหมาะสมที่สุดคือ มีภาพเคลื่อนไหว ภาพกราฟฟิก (ภาพการ์ตูน) และข้อความอธิบายเนื้อหาประกอบบทเรียน โดยให้นักเรียนเรียนตามลำดับเนื้อหาของบทเรียนไปเรื่อยๆ ส่วนการทบทวนความรู้เดิมที่เหมาะสมที่สุดคือ ให้นักเรียนเข้าหน้าเว็บเพจ (Web page) ของบทเรียนที่รวบรวมเนื้อหาแบบสรุปย่อ และลิงก์ที่คร่าวมีเพิ่มเติมนอกเหนือจากบทเรียนบนเว็บคือ เว็บเพจที่ปรับความรู้พื้นฐาน (เว็บเพจเรียนเสริม)

1.2.2 แบบฝึกหัด พぶว่า รูปแบบของแบบฝึกหัดระหว่างการเรียนที่เหมาะสมที่สุดคือ การแทรกแบบฝึกหัดประมาณ 1-2 ข้อระหว่างการเรียนบนเว็บ แบบมีตัวเลือก และเมื่อตอบผิดแล้วคราวมีข้อความเฉลยที่ถูกต้องทันที

1.2.3 เครื่องมือบนเว็บ พぶว่า เครื่องมือที่เหมาะสมที่สุดในการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นระหว่างครู และนักเรียนคือ ห้องสนทนา ส่วนวิธีการส่งงานที่เหมาะสมที่สุดคือ การใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์

1.2.4 การเรียนรู้แบบโครงการ พぶว่า การแบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อทำโครงการบนเว็บที่เหมาะสมที่สุดคือ แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป วิธีการวางแผนการทำโครงการของตนเองแล้วนำมารายการอาจารย์ นอกจากนี้อาจารย์ควรแนะนำแหล่งข้อมูล เช่น ลิงค์เขื่อมโยงเข้าสู่เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง และรายชื่อหนังสือต่างๆ ส่วนวิธีการนำเสนอผลการทำโครงการบนเว็บที่เหมาะสมที่สุดคือ ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น พาวเวอร์พอยท์ แฟลช เป็นต้น ในการนำเสนอ

1.2.5 การสร้างค่านิยม พぶว่า รูปแบบบทเรียนที่เหมาะสมที่สุดที่จะแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ของค่านิยมนั้นๆ ที่ได้รับคือ มีตัวอย่างภาพนิ่ง (ภาพเสมือนจริง) และยกตัวอย่างประกอบในบทเรียน และในบทเรียนคร่าวมีข้อความ เสียงบรรยาย ภาพนิ่ง (ภาพเสมือนจริง) และยกตัวอย่างประกอบ

1.3 ผู้เขียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นดังนี้

1.3.1 ด้านการเรียนการสอนบนเว็บ พぶว่า วิธีการปฐมนิเทศที่เหมาะสมที่สุดคือ อาจารย์เป็นผู้ปฐมนิเทศนักเรียนก่อนการเรียนการสอนบนเว็บ โดยต้องสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดของกิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้แบบโครงการ คู่มือประกอบการเรียน และรูปแบบการเรียนการสอน ส่วนการสอนกวดๆ ประสังค์ควรบอกวัตถุประสงค์ทั้งหมดของบทเรียนในวันปฐมนิเทศ รูปแบบของบทเรียนที่จะช่วยสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนคือ มีภาพนิ่งเสมือนจริงประกอบบทเรียน โดยเรียนตามลำดับของบทเรียน ตามที่ผู้สอนได้ออกแบบไว้ และ/หรือผู้เรียนเริ่มเรียนบทเรียนได้ก่อนก็ได้ ตามความต้องการของผู้เรียน วิธีการทบทวน

ความรู้ดีมที่เหมาะสมสมที่สุดคือ ให้นักเรียนเข้าหน้าเว็บเพจ (web page) ของบทเรียนที่รวบรวมเนื้อหาแบบสรุปย่อ เครื่องมือที่เหมาะสมสมที่สุดในการส่งงานคือ เว็บบล็อก และสิ่งที่ควรมีเพิ่มเติมนอกเหนือจากบทเรียนบนเว็บคือ เว็บเพจที่ปรับความรู้พื้นฐาน (เว็บเพจเรียนเสริม) ลักษณะการให้คะแนนป้อนกลับในการตอบคำถามระหว่างบทเรียนที่เหมาะสมสมที่สุดคือ ภายหลังจากการเรียนจบในแต่ละหัวข้ออย่าง และมีลักษณะการแสดงผลป้อนกลับตามความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของบทเรียน เมื่อตอบผิดแล้วมีข้อความเฉลยที่ถูกต้องทันที และมีลักษณะของแบบทดสอบความรู้บนเว็บแบบปรนัย (ตัวเลือก)

1.3.2 ด้านการเรียนรู้แบบโครงงาน พบว่า

- 1) ให้นักเรียนทำโครงงานแบบกลุ่ม (3 คน)
- 2) ระยะเวลาที่เหมาะสมในการเตรียมการวางแผนการทำโครงงานบนเว็บนั้นชี้อยู่กับความซับซ้อน ความยากง่ายของโครงงาน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการทำโครงงานนั้นสามารถนำมาใช้ได้ในทุกระยะของการทำโครงงาน วิธีการวางแผนการทำโครงงานบนเว็บที่เหมาะสมสมที่สุดคือ วางแผนการทำโครงงานของตนเองแล้วนำมายกระดาน อาจารย์ผ่านกระดานสนทนา โดยอาจารย์มีบทบาทเป็นที่ปรึกษาเพียงอย่างเดียว
- 3) เครื่องมือที่เหมาะสมสมที่สุดในการติดต่อสื่อสารระหว่างครูและนักเรียนระหว่างการทำโครงงานบนเว็บคือ ห้องสนทนา ส่วนวิธีการส่งงานที่เหมาะสมสมที่สุดคือ การใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ วิธีการนำเสนอบนเว็บที่เหมาะสมสมที่สุดคือ ให้นำเสนอบนเว็บก่อน จากนั้นนำเสนอบนหน้าชั้นเรียน และนำข้อคิดเห็นของเพื่อนและอาจารย์ไปปรับปรุงแก้ไขแล้วจึงนำเสนอบนเว็บอีกรอบหนึ่ง
- 4) การเขียนรายงานนั้น อาจารย์ควรเป็นผู้อธิบายและชี้แนะเกี่ยวกับหลักการเขียนรายงาน รวมทั้งกำหนดหัวข้อการเขียนรายงานแล้วให้นักเรียนรายงานด้วยตนเองโดยมีครูเป็นผู้แนะนำ สำรวจประเมินโครงงานที่เหมาะสมสมที่สุดคือ เน้นการประเมินทุกส่วนของการทำโครงงานบนเว็บ แต่ความสำคัญอาจแตกต่างกัน ซึ่งผู้ที่ทำการประเมินโครงงานคือครู และเพื่อนร่วมชั้น

1.3.3 ด้านค่านิยม พบว่า

- 1) ระยะเวลาที่เหมาะสมในการสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงคือ 3-4 สัปดาห์ ส่วนระยะเวลาที่เหมาะสมสมที่สุดในการสร้างศรัทธาเกี่ยวกับค่านิยมคือ 2 สัปดาห์ และช่วงเวลาที่เหมาะสมในการให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยมคือ ภายหลังจากที่นักเรียนตระหนักรถึงความสำคัญของค่านิยม
- 2) บทเรียนที่จะแสดงให้เห็นถึงผลดีของค่านิยมนั้นฯ เพื่อช่วยให้นักเรียนตระหนักรถึงความสำคัญของค่านิยมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงคือ มีตัวอย่างภาพประกอบในบทเรียน ส่วนรูปแบบบทเรียนสำหรับการให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยมที่เหมาะสมสมที่สุดคือ มีข้อความบรรยาย และภาพแสดงนิริจประกอบ โดยเลือกเรียนบทใดก่อนก็ได้ หรือบทเรียนที่สามารถเข้ามายิงเนื้อหาไปยังส่วนใดก่อนก็ได้ หรือเรียนเป็นลำดับต่อเนื่องทุกบท

ส่วนการสอนแทรกเนื้อหาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมที่สุดคือ ให้แทรกระหว่าง
เนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์

3) เครื่องมือที่เหมาะสมที่สุดในการช่วยเสริมสร้างให้นักเรียน
ตระหนักรถึงความสำคัญของค่านิยม ซึ่งเพื่อนร่วมชั้นเรียนจะช่วยกันอภิปรายประเด็นที่ได้รับ¹
มอบหมาย นอกจากรหัสเป็นเครื่องมือที่ช่วยสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเกี่ยวกับค่านิยม และ²
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมคือ กระดาษสนทนากล่อง และเว็บบล็อก

4) รูปแบบการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจใน
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงคือ มีการตั้งคำถามในบทเรียนเพื่อทำให้นักเรียนเกิดแนวคิดเกี่ยวกับ
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และนำไปสู่การทำโครงการได้

5) วิธีการสร้างค่านิยมโดยให้มีการให้ลงมือการทำ หรือปฏิบัติที่
เหมาะสมที่สุดคือ การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้อิสระอำนวยต่อการปฏิบัติ โดยมีกิจกรรมที่
จะช่วยให้นักเรียนฝึกปฏิบัติแล้วเกิดค่านิยมคือ สร้างแบบฝึกหัดที่ให้สถานการณ์เกี่ยวกับ
ค่านิยมแล้วตอบคำถาม และสร้างแบบฝึกหัดแบบเกม ส่วนการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไป
ใช้ในการทำโครงการให้ประสบผลสำเร็จคือ ให้นักเรียนด้วยกันกล่าวอภิปรายถึงหลักการที่จะ³
สามารถนำไปใช้และนำหลักการดังกล่าวไปใช้ได้ การสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่
ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไม่จำเป็นต้องเกิดสิ่งต่างๆ ตามความหมายอย่างครบถ้วน
 เพราะต้องอาศัยเวลา และขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน และผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างค่านิยม⁴
คือ เพื่อนร่วมชั้น

6) แบบวัดค่านิยมที่เหมาะสมที่สุดคือ ใช้แบบประเมินค่า โดยให้
สถานการณ์แก่นักเรียนและตอบตามระดับที่เกิดขึ้นจริง

1.3.4 ด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบร่วม

1) ระยะเวลาที่เหมาะสมในการสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัว
ที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงคือ 3-4 สัปดาห์

2) รูปแบบการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนตระหนักรถึง
ความสำคัญของค่านิยมคือ มีตัวอย่างภาพประกอบในบทเรียน ซึ่งสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาไปยัง⁵
ส่วนใดก็ได้ เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลดีของค่านิยมนั้นๆ ที่ได้รับ โดยมีลักษณะการสอนเนื้อหา
ควบคู่ไปกับการทำโครงการคือ ให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้ามาก่อนการเรียนการสอนแล้วจึงมา⁶
นำเสนอ มีการตั้งคำถามในบทเรียนเพื่อทำให้นักเรียนเกิดแนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจ
พอเพียง และนำไปสู่การทำโครงการได้

3) เครื่องมือที่ช่วยสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเกี่ยวกับปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียงคือ เว็บบล็อก

4) บทเรียนที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียงคือ ให้มีการสอนแทรกเนื้อหาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเนื้อหาวิชา
วิทยาศาสตร์

5) แบบวัดค่า尼ยมที่เหมาะสมสมคือ แบบวัดค่า尼ยมแบบเลือกตอบ โดยมีสถานการณ์เกี่ยวกับค่า尼ยมและให้นักเรียนตอบตามความเป็นจริง แบบบรรยาย โดยให้นักเรียนเขียนบรรยายถึงที่เป็นภูมิคุ้มกันที่เกิดขึ้นแก่นักเรียนให้ทำทั้งก่อนและหลังเรียน และแบบประเมินค่า โดยให้สถานการณ์แก่นักเรียนและตอบตามระดับที่เกิดขึ้นจริง (rating scale) และผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างค่า尼ยมคือ นักเรียน

นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความหมายที่ผู้จัดได้สังเคราะห์ขึ้น ดังนี้

6) ด้านการบริหารความเสี่ยงผู้เชี่ยวชาญไม่เห็นด้วย เพราะ เป็นคำที่เข้าใจยากให้เปลี่ยนการใช้คำให้เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน

7) ด้านการคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ด้านความรอบคอบ ด้านความมั่นใจ ด้านการพัฒนาองค์ความรู้ เชี่ยวชาญเห็นด้วย และมีด้านอื่นๆ ที่ควรเพิ่มเติมคือ ด้านการคิดวิเคราะห์ หาเหตุผล และด้านคุณธรรม เช่น ชัยชนะทาง ประยุทธ์ชื่อสัตต์

8) ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยเกี่ยวกับความหมายของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ซึ่งผู้จัดได้สังเคราะห์ขึ้น ที่จะแสดงให้เห็นถึงการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีของนักเรียน และสามารถนำไปวัดค่า尼ยมที่เกิดขึ้นได้จากการทำโครงการทั้ง 6 ด้าน คือ การเตรียมตัวที่จะทำโครงการ การค้นคว้าหาข้อมูลอย่างรอบด้าน เพื่อใช้ประกอบการทำโครงการ การวางแผนด้านค่าใช้จ่าย และระยะเวลาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การดำเนินงานที่รอบคอบ และระมัดระวังตามแผนงานที่กำหนด สรุป และอภิปรายผลโครงการอย่างรอบคอบ สามารถอธิบายได้อย่างชัดเจน

2. การศึกษาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่า尼ยมด้านการมีภูมิคุ้มกัน ในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับร่างรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่า尼ยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า

2.1 ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นว่าบทบาทผู้สอนกับจุดประสงค์การเรียนการสอนทุกข้อมีความสอดคล้องกัน

2.2 ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นว่าบทบาทผู้เรียนกับจุดประสงค์การเรียนการสอนทุกข้อมีความสอดคล้องกัน

3. การทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาพิทยาศาสตร์ ด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

จากการที่ผู้วิจัยนำรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม รายวิชาชีววิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 39 คน โดยทำการเปรียบเทียบคะแนนค่า尼ยมด้านด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีคะแนนค่า尼ยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การรับรองรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

4.1 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่าองค์ประกอบการเรียนการสอนทั้ง 9 องค์ประกอบนั้นมีเนื้อหารายละเอียดเหมาะสมสมต่อ กิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

4.2 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการเรียนการสอนว่ามีเหมาะสมสมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

4.3 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคำอธิบายรายละเอียดกิจกรรมในแผนกำกับกิจกรรมการเรียนการสอนว่ามีความชัดเจนและเหมาะสมสม

5. การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 องค์ประกอบการเรียนการสอน

หมายถึง สิ่งที่จำเป็นสำหรับการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ คือ เป้าหมายของการเรียนการสอน ชนิดของการเรียนการสอน เนื้อหาการเรียนการสอน บทบาทผู้เรียน บทบาทผู้สอน วิธีการปฏิสัมพันธ์ บนเว็บ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเครือข่าย ปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน และการประเมินผล

ส่วนที่ 2 ขั้นตอนการเรียนการสอน

หมายถึง ลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย

วิธีการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนมุ่งเน้นการออกแบบโดยการสังเคราะห์หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบการเรียนการสอน หลักการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนบนเว็บ หลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงงาน และ หลักการสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาออกแบบ ขั้นตอนการเรียนการสอนในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นเตรียมก่อนการสอน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นการปฐมนิเทศ ผู้เรียน และขั้นวัดค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงก่อนเรียน (นอกเว็บ) และการบอกให้นักเรียนทราบจุดประสงค์ของบทเรียน

2) ขั้นกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วย 14 ขั้นตอน คือ การกระตุ้น หรือเร้าให้เกิดความสนใจเกี่ยวกับบทเรียนและเนื้อหา การทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหา บทเรียน การนำเสนอบทเรียน การให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยม การเตรียมการวางแผนเข้าสู่ โครงงาน การซึ่งแนวทางการเรียนรู้ การสร้างครรثາเกี่ยวกับค่านิยมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การวางแผนการทำโครงงานบนเว็บ การส่งเสริมการปฏิบัติตามค่านิยมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การดำเนินโครงงาน การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน การสรุปและ อภิปรายผลโครงงาน การให้ผลลัพธ์กลับ การเขียนรายงาน

3) ขั้นการประเมินผล เป็นการวัดค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตาม ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (นอกเว็บ) การทดสอบความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนวิชา วิทยาศาสตร์ การประเมินผลโครงงานของผู้เรียนหลังเรียน

ส่วนที่ 3 กิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 2 ตอนดังนี้

1. กิจกรรมให้ห้องเรียน ได้แก่ การปฐมนิเทศหน่วยการเรียน การประเมินผล
2. กิจกรรมการเรียนการสอนบนเว็บ ได้แก่ การสืบค้นแหล่งข้อมูล การใช้กระดาน สบทนา การสนทนากำนบเว็บ การศึกษาเนื้อหาที่ผู้สอนนำเสนอ การให้คำแนะนำเพิ่มเติมทาง ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเกิดค่านิยมของนักเรียนเจิงได้นำเป็นประเด็นในการอภิปราย ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บวิชา วิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มี คะแนนค่านิยมหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็น เช่นนี้ เพราะ

1.1 ขั้นตอนการเตรียมก่อนการสอน ประกอบด้วยการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยมีการปฐมนิเทศน์นักเรียนคือ มีการแจกคู่มือการเรียนบนเว็บ ชี้แจงเอกสารคู่มือ กิจกรรมการเรียน และข้อตกลงในการทำโครงงานบนเว็บแก่นักเรียน มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังสาอิต วิธีการสมัครสมาชิกเว็บ การเรียนการสอนควบคู่กับการให้ นร. ทุกคนสมัครสมาชิก ไปพร้อมๆ กับครู สาอิตวิธีการสร้างบล็อกควบคู่กับการให้นักเรียนทุกคนสร้างบล็อกไปพร้อมๆ กับครู นอกจากนี้ครูได้บอกรหัสให้นักเรียนทราบจุดประสงค์ของการเรียน ซึ่งการทำหน้าที่ต่อไปจะต้องมีความตระหนักรู้ใน การเรียนการสอนจะช่วยจัดเนื้อหาวิชาได้ถูกต้อง แนะนำทางให้นักเรียนได้ทราบถึงส่วนสำคัญ ของบทเรียน อีกทั้งยังเป็นพื้นฐานให้นักเรียนก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในการเรียนโดยที่ การตั้งวัตถุประสงค์จะต้องเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม สอดคล้องกับแนวคิดของเมเกอร์ (Mager, 1962 อ้างถึงใน วารินทร์ รัศมีพรหม, 2542) ซึ่งจะช่วยให้สามารถประเมินผล ภายหลังการสอนว่า�ักเรียนบรรลุหรือไม่ เกิดค่านิยมไปแล้วอย่างไรบ้าง เมื่อจากวัตถุประสงค์เชิง พฤติกรรมเป็นสิ่งที่ช่วยสื่อความหมายให้กับนักเรียนทราบว่าสิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้จะอะไรบ้าง ภายหลังการเรียนการสอน และครูก็ทราบว่า�ักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากการสังเกต พฤติกรรมการเกิดค่านิยมของนักเรียน

1.2 การเรียนการสอนแบบโครงงาน เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนรู้ตามความสนใจของผู้เรียน และสามารถสร้างองค์ความรู้ ด้วยตนเอง อีกทั้งนักเรียนยังสามารถแสดงความสามารถในด้านการสื่อสารกับผู้อื่น รู้จักการทำงานเป็นทีม การวางแผนในการทำงาน การทำงานอย่างเป็นระบบ การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในขณะที่ร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำโครงงาน ซึ่งถือว่าเป็นการปลูกฝัง ความเป็นประชาธิบัติ เนื่องจากว่าแนวคิดหลักของการเรียนรู้แบบโครงงาน จะใช้หลักการเรียนรู้ร่วมกัน (Team Learning) รวมทั้งได้แสดงคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่อยู่ในตัว ผู้เรียนด้วย ขณะที่ทุกคนร่วมกันทำงานภายหลังจากที่มีการสอดแทรกค่านิยมด้านการมี

ภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Von and Cooper (2000) การเรียนการสอนแบบโครงงานนี้มีผลโดยตรงต่อการเพิ่มโอกาสในการเจริญก้าวหน้าของบุคคลในการเรียนรู้และความสามารถของตนเอง ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ และดำเนินชีวิตในอนาคต สอดคล้องกับแนวคิดของนันทิยาคุณพล (2545) ที่กล่าวว่า กระบวนการเรียนการสอนที่ครุผู้สอนควรนำมาใช้ในการเรียนการสอนแบบโครงงานกระบวนการหึงหึงนี่คือ กระบวนการสร้างเจตคติ ค่านิยม (Value) และยังสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาที่เกี่ยวข้องพร้อมตัวบ่งชี้ความสำเร็จที่ได้จากการสอน โครงงานคือ มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ศรัทธา และมุ่งมั่นในความต้องการ ซึ่งตรงกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงคือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี โดยต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขความรอบรู้ และคุณธรรม

1.3 การเรียนการสอนบนเว็บ เป็นการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่น นักเรียนสามารถซักถามข้อสงสัย สอบถาม หรือแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นกับผู้เรียน-ผู้เรียน ผู้เรียน-ผู้สอน เป็นการเพิ่มช่องทางที่จะขยายการเรียนรู้ได้เพิ่มมากขึ้น ช่วยให้สามารถติดต่อสื่อสารได้ตลอดเวลาทั้งกับนักเรียนด้วยกันเอง และการติดต่อสื่อสารกับครู ทั้งในรูปแบบการติดต่อสื่อสารในเวลาเดียวกัน เช่น ห้องสนทนา รูปแบบการสื่อสารนี้จะต้องมีการนัดหมายเวลาการสนทนากัน และรูปแบบการติดต่อสื่อสารต่างเวลา กัน เช่น ระยะเวลาสนทนากัน และบล็อกทำให้ระหว่างการทำโครงงานครุและนักเรียนมีความใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น สามารถช่วยเหลือผู้เรียนได้ตลอดเวลา (วิชุดา รัตนเพียร, 2545) เป็นการลดข้อจำกัดด้านระยะเวลาและการทำงานได้ทางหนึ่ง

2. ขั้นตอนการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ วิชา วิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยขออภิปรายในส่วนของกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ดังนี้

2.1 การนำเสนอการเรียนการสอนบนเว็บ เป็นขั้นตอนหนึ่งที่ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือบนเว็บแบบไม่ประสานเวลาคือ ระยะเวลาสนทนากัน มาใช้เป็นกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยได้แสดงภาพเหตุการณ์ภัยพิบัติต่างๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน จากนั้นนำเสนอให้นักเรียนเห็นถึงสถานการณ์ที่เลวร้าย ทำให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรง เพื่อเชื่อมโยงไปสู่ความรู้หรือความคิดรวบยอดเนื้อหาเรื่อง ทรัพยากรธรรมชาติและลิ่งแวดล้อมในแต่ละภาคเรียน รวมทั้งเกิดศรัทธาเกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และยังเป็นการกระตุ้นหรือเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจเกี่ยวกับการเรียนและเนื้อหาที่จะเรียน และเมื่อนักเรียนได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็น และอภิปรายเหตุการณ์ดังกล่าว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- “เกิดจากการกระทำโดยไม่คำนึงถึงผลกระทบ”
- “เกิดจากความไม่ระมัดระวัง ความมักง่ายและเห็นแก่ตัวของมนุษย์ อย่างเช่น การก่อสร้างที่ใช้วัสดุที่ไม่แข็งแรง เมื่อเจอกัยพิบัติธรรมชาติ จึงทำให้เกิดความเสียหายมากกว่าที่ควรเป็น หรือการก่อสร้างที่ไม่คำนึงถึงสภาพสถานที่ซึ่งอาจเป็นสถานที่เสี่ยงต่อการเกิดภัยธรรมชาติ”

จากนั้น จึงได้สรุปลักษณะของค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีภายหลัง การแสดงความคิดเห็น ชี้สอดคล้องกับแนวคิดในการสร้างค่านิยมของพนัส หันนาคินทร์ (2526) ไกรนุช ศิริพูล (2531) ที่ได้กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนาและปลูกฝังค่านิยมไว้ว่า สร้างครรภ์ฯให้เกิดขึ้นแก่ค่านิยม หรือจริยธรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้น โดยชี้ให้เห็นประโยชน์ และคุณค่าของค่านิยม และให้ความรู้ถึงองค์ประกอบและวิธีการปฏิบัติตัวให้เป็นไปตามค่านิยมนั้นๆ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ตอบคำถามที่นักเรียนส่งสัญญาณห้องสนทนา (Chat Room) แบบรวม เพื่อให้นักเรียนเกิดความกระจ่างในค่านิยมสอดคล้องกับแนวคิดของ Louis E.Rath, Merrill Harmin and Sidney B.Simon (1966) ที่ได้เสนอวิธีการพัฒนาค่านิยม โดยกระบวนการกระจ่างนิยมในขั้นการเห็นคุณค่า (Prizing)

นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เครื่องมือบนเว็บเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนและผู้สอนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ตลอดเวลา เช่น ห้องสนทนา (Chat Room) ผู้วิจัยได้นำไปใช้ในระหว่างกระบวนการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ โดยกำหนดเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนสามารถใช้เป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เรียน-ผู้เรียน และผู้เรียน-ผู้สอน ซึ่งมีการนัดหมายเวลาในการติดต่อสื่อสารเนื่องจากเป็นเครื่องมือแบบประสานเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นการสร้างครรภ์ฯให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน เนื่องจากมีการออกแบบให้ผู้เรียนดูตัวอย่างเกี่ยวกับองค์กรที่นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ พุดเกลี่ยกล่อมชักจูง และให้เหตุผลที่น่าเชื่อถือ โดยผู้สอนยกตัวอย่างองค์กรไว้ในบล็อก จากนั้นให้ผู้เรียนสนทนา อภิปราย โดยผู้สอนนำอภิปราย โดยใช้การสนทนาผ่านห้องสนทนา เพื่อให้ผู้เรียนเห็นถึงความสำคัญ และเกิดครรภ์ฯ อีกทั้งยังเป็นตัวอย่าง ที่นักเรียนสามารถนำมาเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บได้ และยังเป็นการให้ความรู้และความคิดรวบยอดเกี่ยวกับค่านิยมที่นักเรียนได้ศึกษาจากตัวอย่าง ชี้สอดคล้องกับแนวคิดในการสร้างค่านิยมของพนัส หันนาคินทร์ (2526) ไกรนุช ศิริพูล (2531) ที่นอกจากจะกล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนาและปลูกฝังค่านิยมไว้ว่า สร้างครรภ์ฯให้เกิดขึ้นแก่ค่านิยม หรือจริยธรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้น โดยชี้ให้เห็นประโยชน์ และคุณค่าของค่านิยม และให้ความรู้ถึงองค์ประกอบและวิธีการปฏิบัติตัวให้เป็นไปตามค่านิยมนั้นๆ แล้วยังกล่าวถึงการให้มีการปฏิบัติตามค่านิยม หรือจริยธรรมนั้นอย่างสม่ำเสมอ และหากเป็นไปได้ก็ต้องพยายามปลูกฝังให้เป็นนิสัยประจำตัวต่อไป ซึ่งจากการทดลองพบว่า ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

2.2 ขั้นตอนของการเรียนการสอนแบบโครงงานอันประกอบด้วยการเตรียมการวางแผนโครงงาน การวางแผนโครงงาน นั้นเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมาใช้เป็นแนวทางในการทำโครงงานบนเว็บ และนำความรู้เกี่ยวกับค่านิยมที่ได้ศึกษามานำมาใช้ในการปฏิบัติโครงงาน ตามแนวคิดของ พนัส หันนาคินทร์ (2526) ชี้ผู้วิจัยได้มอบหมายงานโดยใช้การสนทนากันทางห้องสนทนา (Chat Room) คือ เมื่อนักเรียนเรียนเนื้อหาเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะได้ให้นักเรียนเข้าห้องสนทนา เพื่อรับทราบ และซักถามข้อสงสัยในการทำงานแต่ละครั้ง และเมื่อผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายแล้วจึงให้นักเรียนส่งงานทางบล็อก หรือทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้มีการมอบหมายงานเป็นระยะๆ เมื่อผู้เรียนมีข้อสงสัยก็สามารถเข้าไปสอบถามได้ในกระดานสนทนา ผู้สอนจะเป็นผู้เข้าไปตอบข้อข้อคำถามทุกวัน และยังสามารถใช้ห้องสนทนาพูดคุยกับผู้สอน และผู้เรียน พูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ระหว่างการทำโครงงานบนเว็บได้ ผู้เรียนจะมีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นได้ตลอดเวลา เปิดโอกาสให้เด็กมีการแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก กับกลุ่มเพื่อนหรือบุคคลอื่นเพื่อฝึกทักษะการแก้ปัญหา ชี้การเรียนการสอนแบบโครงงานนั้นมีรายละเอียดดังนี้

1) การเตรียมการวางแผนโครงงานบนเว็บ เป็นขั้นตอนแรกในการทำโครงงาน โดยผู้สอนมอบหมายให้นักเรียนค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรและสภาพสิ่งแวดล้อมที่สนใจเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลที่ครูได้จัดเตรียมไว้ หรือค้นคว้าผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการตั้งประเด็นปัญหาในการทำโครงงาน และให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้ค้นคว้ามา สร้างเป็นแผนผังความคิด (Mind Mapping) จากนั้นส่งให้ครูทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ จากนั้นให้นักเรียนประชุมกลุ่มเพื่อหาข้อสรุปของหัวข้อในการทำโครงงานบนเว็บ เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติตามค่านิยมคือ รู้จักค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเอง มีความรอบคอบในการคิดหาข้อมูล มีความระมัดระวังในการเลือกข้อมูลที่จะสามารถทำเป็นโครงงานได้จริง นักเรียนมีการคำนึงถึงในอนาคตว่าจะสามารถทำงานได้จริงหรือไม่ ชี้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นไว้ในแบบบันทึกการเรียนรู้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- “นำความรู้เรื่องการสร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) ไปใช้กับรายวิชาอื่นๆ โดยการสรุปเนื้อหาต่างๆ ได้”
 - “รู้จักค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเอง”
 - “เลือกเรื่องที่จะทำอย่างมีเหตุผล”
 - “หาข้อมูลหลายๆ ด้าน หลายๆ แหล่ง”
- สิ่งเหล่านี้เป็นค่านิยมที่จะนำไปสู่การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญา

เศรษฐกิจพอเพียง

2) การวางแผนการทำโครงงานนั้นเป็นขั้นตอนที่สำคัญขั้นตอนหนึ่ง และยังสอดคล้องกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นการให้นักเรียนได้รู้จักวางแผน ซึ่งเป็นค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีที่นักเรียนจะ

สามารถปฏิบัติเกี่ยวกับค่านิยมได้จริง นำไปสู่การมีภูมิคุ้มกันของนักเรียนได้ ชึ่งนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นไว้ในแบบบันทึกการเรียนรู้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- “เป็นสิ่งที่ดีที่ได้รู้จักการวางแผนในการทำงาน”
- “รู้จักคิดก่อนทำ ทำให้สามารถช่วยลดอุปสรรคระหว่างการทำงานได้”
- “ทำให้เห็นถึงอุปสรรคล่วงหน้าที่อาจจะเกิดขึ้นสามารถแก้ไข จุดบกพร่องได้ทัน ปัญหาเรื่องใหญ่ก็จะกลایเป็นเรื่องเล็ก”
- “จะนำความรู้ในการวางแผนไปใช้ประโยชน์ในกิจกรรมวิชาอื่นๆ ต่อไป”

3) การดำเนินโครงการ เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนได้ลงมือกระทำและปฏิบัติตามแผนงานที่ได้วางไว้ นักเรียนจะค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อที่นักเรียนสนใจที่จะทำ และรวบรวมข้อมูลทั้งจากทางอินเทอร์เน็ต หนังสือต่างๆ และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยการส่งข้อมูลที่ค้นคว้ามาทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ มีการแบ่งให้ทุกคนในกลุ่มค้นหาข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้มาอภิปราย วิเคราะห์ความเหมาะสมของข้อมูลกันในกลุ่ม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง สมบูรณ์มากที่สุด ซึ่งลักษณะดังกล่าวเป็นค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีคือเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักพึงพาตนเอง รู้จักการแสดงความคิดเห็นแบบประชาธิปไตยตามหลักการและเหตุผล ทำให้เกิดความรอบคอบ ระมัดระวังเกี่ยวกับข้อมูลที่แต่ละคนค้นคว้ามาได้นอกจากนี้ยังรู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และเอื้อเพื่อเพื่อแผ่อีกด้วย นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่าสามารถเตรียมพร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นกับสถานการณ์เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ สามารถดำเนินชีวิตอย่างเป็นแบบแผนมากขึ้น และนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในงานอื่นๆ ต่อไป สอดคล้องตามแนวคิดด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และสอดคล้องกับแนวคิดในการสร้างค่านิยมของพนัส หันนาคินทร์ (2526 อ้างถึงใน เทพวานี วินิจฉาร, 2548) ไกรนุช ศิริพูล (2531 อ้างถึงใน อุ่นใจ นาคนคร, 2533) ที่ได้กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนาและปลูกฝังค่านิยมไว้ว่า ให้มีการปฏิบัติตามค่านิยม หรือจริยธรรมนั้นอย่างสม่ำเสมอ

4) การสรุป ภาระรายงาน และการเขียนรายงาน เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนได้นำความรู้ที่ได้ศึกษามาทั้งหมดสรุปรวมเป็นผลการศึกษา การเตรียมการสำหรับนำเสนอผลการศึกษาในโครงการ โดยการจัดทำพาวเวอร์พอยท์เพื่อนำเสนอผลงาน และกระบวนการดำเนินงาน จากนั้นส่งให้ครุ และเพื่อนในชั้นเรียนประเมินโครงการ ทางไปรษณีย์ อิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งนักเรียนทุกคนในชั้นเรียนต้องประเมินโครงการของเพื่อนทุกคน โดยให้นักเรียนดาวน์โหลดแบบประเมินโครงการทางบล็อก ซึ่งนักเรียนสามารถซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับโครงการของเพื่อนทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ กระดานสนทนา ห้องสนทนา หรือบล็อก ขั้นตอนนี้เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักการทำงานอย่างรอบคอบ ระมัดระวังเกี่ยวกับข้อมูลที่ค้นคว้ามา รู้จักการพึงพาตนเองในการแบบประเมิน นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นไว้ในแบบบันทึกการเรียนรู้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- “เป็นขั้นตอนที่ค่อนข้างยากแต่ได้พิจารณาทำ”

- “ทุกคนภายในกลุ่มช่วยกันทำงาน”

- “รู้จักการทำงานอย่างเป็นระบบ”

- “รู้จักแบ่งเวลาในการทำงาน”

สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงค่าaniymด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตาม

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การนำเสนอการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่าaniymด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้

1. จากการทดลองในครั้งนี้ทำให้ทราบว่าการเรียนการสอนบนเว็บนั้นผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถใช้เครื่องมือสื่อสารบนเว็บได้ และพบว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้สื่อการสอนมากนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่โดยทั่วไปนั้นยังขาดทักษะการใช้คอมพิวเตอร์อยู่ ดังนั้นผู้สอนจึงควรฝึกทักษะเพิ่มเติมในการใช้คอมพิวเตอร์เพิ่มขึ้น เพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสอนได้อย่างราบรื่นยิ่งขึ้น

2. รายวิชาที่จะนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้ไปใช้ ควรออกแบบการเรียนการสอนในทุกหน่วยการเรียน เพื่อให้เกิดการพัฒนาค่าaniymอย่างต่อเนื่อง เพราะการพัฒนาค่าaniymนั้นต้องใช้ระยะเวลา และอาศัยการลงมือทำและปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง (ทวีป อภิสิทธิ์, 2527 อ้างถึงใน พรพัฒนา เพิ่มผล, 2545 อ้างถึงใน เทพวนี วินิจกรรม, 2548) จึงจะทำให้เกิดการพัฒนาค่าaniymได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผู้สอนควรมีการกระตุ้นสร้างแรงจูงใจ ด้วยคำพูด คำถามผ่านทางเครื่องมือสื่อสารบนเว็บ อันได้แก่ กระดานสนทนา และห้องสนทนา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ต่อไปได้ นอกจากนั้นแล้วยังควรแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนเป็นรายบุคคลผ่านทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อช่วยเหลือผู้เรียนบางรายเป็นกรณีพิเศษ

4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นในแต่ละขั้นตอนอาจมีกิจกรรมในช่วงเรียนค่อนข้างมาก ผู้เรียนไม่สามารถทำงานส่งงานได้ทันในช่วงเรียน ผู้สอนจึงให้ผู้เรียนส่งงานนอกเวลา และติดต่อสื่อสารนอกเวลา ในการซักถามข้อสงสัยระหว่างการทำโครงงานผ่านกระดานสนทนา ซึ่งเป็นสื่อแบบไม่ประจำเวลาเพราะะนั้นผู้เรียนจึงสามารถส่งคำตอบได้ทุกเวลา และห้องสนทนาซึ่งมีการนัดหมายการติดต่อนอกเวลาเรียน

5. ควรให้ระยะเวลาในการทำโครงการเพิ่มขึ้น เนื่องจากบางครั้งอาจไม่สามารถทำในช่วงเวลา จึงต้องมีการนัดหมายเพื่อปรึกษากันอยู่ตลอดเวลา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล ต่อไป

2. ควรมีการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมในตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยไม่ควรแบ่งเป็นด้าน

3. อาจมีการวิจัยเชิงเปรียบเทียบเกี่ยวกับการทำโครงการในรูปแบบต่างๆ

4. ควรมีการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เนื่องจากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนั้นยังมีประเด็นอื่นๆ ที่นำเสนออยู่อีกมาก

5. ในกรณีทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่นักเรียนเห็นว่าเร็วเกินไป ดังนั้นในการทำวิจัยครั้งต่อไป จึงควรใช้ระยะเวลามากกว่านี้ โดยต้องสร้างค่านิยมไปพร้อมๆ กันในทุกๆ รายวิชา จึงจะทำให้เกิดค่านิยมอย่างต่อเนื่อง

6. ในการสร้างค่านิยมนั้นต้องอาศัยระยะเวลาการพัฒนาค่านิยมอย่างต่อเนื่อง แต่การวิจัยครั้งนี้มีระยะเวลาที่จำกัด ซึ่งในการทำวิจัยครั้งต่อไปอาจมีการวิจัยระยะยาว (Longitudinal study) (<http://btananuwat.tripod.com/ete493/type.pdf>) เพื่อเป็นการยืนยันผลที่ได้มาจากการวิจัยในครั้งนี้ในการเกิดค่านิยมของนักเรียนต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา ศูนย์อบรมเยาวชนนครราชสีมา. การประกวดโครงงานคุณธรรม เยาวชนไทยทำดี ภายในหลวง เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงเจริญพระชนมพรรษา 80 พรรษา ในปี 2550 [ออนไลน์]: แหล่งที่มา: group.korat2.go.th/songserm/picture/krongkan.doc [20 เมษายน 2550]

เกศินี ฤทธิแพทย์. สรุปผลการสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง : ข้อเสนอเชิงนโยบายสาธารณะ [ออนไลน์]: แหล่งที่มา: <http://www.disaster.go.th/html/personel/p2/data2/nida.htm> [20 เมษายน 2550]

เกียรติศักดิ์ อิชยานนท์. การสร้างค่านิยมที่ดีในสังคมไทย. วารสารวัฒนธรรมไทย. 23 (มีนาคม 2527) : 62-76.

กิตานันท์ มลิทอง. เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2 ปรับปรุงเพิ่มเติม. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาสสทศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

กิตานันท์ มลิทอง. เทคโนโลยีและการสื่อสารเพื่อการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: อรุณการพิมพ์, 2548ก.

ไกรนุช ศิริพูล. ความเป็นครู. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลนิยมวิทยา, 2531.

ขวัญจิตต์ โภมุทแดง. การศึกษาค่านิยมที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศของครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. เศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร. พิมพ์ครั้งที่ 2. ม.ป.ท., 2548.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559). พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค, 2545.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. การพัฒนาและประเมินผลผู้เรียนด้านคุณธรรมจริยธรรม : กรณีศึกษาจากการปฏิบัติจริง. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ออมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2544.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. สพฐ.จัด 525 ค่ายคุณธรรม ให้เยาวชน
ไทยทำความดีถาวรในหลวง [ออนไลน์] : แหล่งที่มา: <http://www.norsorpor.com/go2.php?u=http%3A%2F%2Fwww.manager.co.th%2FQOL%2FViewNews.aspx%3FNewsID%3D9500000041113> [20 เมษายน 2549]

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. เศรษฐกิจพอเพียง
[ออนไลน์]: แหล่งที่มา: <http://www.sufficiencyeconomy.org/show.php?Id=134>
[20 เมษายน 2550]

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. วิทยากรกับการปลูกฝังและเสริมสร้าง
ค่านิยม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2530.

ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง [ออนไลน์] : แหล่งที่มา: http://cddweb.cdd.go.th/cdregion06/poor_cdd6_1.pdf [20 เมษายน 2550]

จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา. การสัมมนาวิชาการหัวข้อ **เศรษฐกิจพอเพียง : ข้อเสนอเชิงนโยบายสาธารณะ [ออนไลน์]** : แหล่งที่มา: http://www.cad.go.th/news_20061013_3.html [20 เมษายน 2550]

ใจทิพย์ ณ สงขลา. การสอนผ่านเครือข่ายเวลต์ไวด์เว็บ. **วารสารครุศาสตร์** ปีที่ 27,
3 (มีนาคม 2542): 18-28.

ใจทิพย์ ณ สงขลา. **การออกแบบการเรียนการสอนบนเว็บ ในระบบการเรียนอิเล็กทรอนิกส์.** กรุงเทพมหานคร: คณะกรรมการวิชาชีวะ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

ชนิตา รักษ์พลเมือง. **สังคมวิทยาขั้นนำ.** ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะกรรมการวิชาชีวะ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

ชวลิต ชูกำแพง. **การประเมินการเรียนรู้.** กรุงเทพฯ: มหาสารคาม, 2550.

ชญาพร พัชรัชเจียร. **ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาแมธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

ติน ปรัชญพุทธิ์. **ข้าราชการระดับสูงของไทย และความมุ่งมั่นในการพัฒนาประเทศ.** สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

ถนอมพร เลาหจารัสแสง. **การสอนบนเว็บ (Web-Based Instruction) นวัตกรรมเพื่อคุณภาพการเรียนการสอน.** **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.** ปีที่ 28, 1 (มกราคม-มิถุนายน 2544): 87-94.

ถวัลย์ มาสรัสร และมณี เรืองคำ. **แนวทางจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโครงงาน (Project).** พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษร, 2549.

เทพวานี วินิจกា/or. การปลูกฝังค่านิยมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กระบวนการตามแนวคิดของบลูมและแรทส์.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

ทำเนียบรัฐบาล. สำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี. พัฒนาผู้นำ/นำเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษาและการปฏิบัติ [ออนไลน์]: แหล่งที่มา: http://www.thaigov.go.th/TH/News/News_Thai.aspx?News_ID=T50000012226&menu=2 [20 เมษายน 2550]

รารีรัตน์ ยิ่งยง. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนแบบโครงการประกอบการประชาสัมพันธ์ กับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือของหน่วยนิเทศ กรมสามัญ. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร, 2542.

ธีระชัย ปูรณโชค. การสอนกิจกรรมโครงการงานวิทยาศาสตร์: คู่มือสำหรับครู. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

นาถยา ภัทรแสงไชย. ยุทธศาสตร์การสอนเพื่อพัฒนาค่านิยม. กรุงเทพฯ: โอดี้ยนส์ໂຕ, 2542.

นภดล ภานะวิเชียร. การศึกษาค่านิยมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ได้รับการสร้างเสริมด้วยกระบวนการที่พัฒนาตามแนวคิดของไอเซ็น และแรทส์. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต, ภาควิชาคณิตกรรมการบริหารหลักสูตรดุษฎีบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

นฤมล ยุตาคม. การเรียนรู้โดยการทำโครงการ (Project-based learning). สารศึกษาศาสตร์ประทัศน์ 15 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2543): 35-46.

นาถยา ภัทรแสงไชย. ยุทธศาสตร์การสอนเพื่อพัฒนาค่านิยม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ โอดี้ยนส์ໂຕ, 2524.

นิพนธ์ คันธเสวี. ค่านิยม: เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาค่านิยมไทย.

กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, มปป.

นีอ่อน กลิ่นรัตน์. ค่านิยมของอาจารย์ในสถาบันฝึกหัดครู. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2525.

นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี [ออนไลน์]: แหล่งที่มา: http://www.ops.go.th/osm/present_year/policy.doc [20 เมษายน 2550]

บุปผาติ ทัพพิกรณ์. เวิล์ดไลท์เว็บเครื่องมือในการสร้างความรู้: การประชุมทางวิชาการ
ทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เรื่องการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ที่เน้น
นักเรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: สมาคมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา
ไทย, 2541(อั้ดสำเนา).

บุปผาติ ทัพพิกรณ์. เทคโนโลยีสารสนเทศทางวิทยาศาสตร์ศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2546.

ปทป. เมธากุณวุฒิ. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนทางไกล โดยใช้การเรียนการ
สอนแบบเว็บเบสต์ : เอกสารประกอบการสอนวิชา 2710643 หลักสูตรและการสอน
ทางอุดมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

ประคง กรรมสูตร. สติ๊ติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. 2,000 เล่ม, พิมพ์ครั้งที่ 2 ฉบับ
ปรับปรุงแก้ไข. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

ประภาศรี ศักดิ์ศรีชัยสกุล. การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนผ่านเว็บวิชาภาษาไทย
ตามกระบวนการสอนของภายใน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีผลลัพธ์
ทางการเรียนวิชาภาษาไทยต่ำ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาหลักสูตร
การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

ประเภทและรูปแบบของงานวิจัย [ออนไลน์]: แหล่งที่มา: <http://btananauwat.tripod.com/ete493/type.pdf> [20 เมษายน 2550]

ประยุทธ์ สุกก้อนห้อง. การสำรวจค่าอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของครูโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดภาคใต้. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต,
ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

ประลิทธี ตงยิ่งคิริ. การวางแผนและวิเคราะห์โครงการ. กรุงเทพฯ: ชีเอ็ดยูเคชั่น, 2545.

ปริyanุช พิบูลสรวง. การอภิปราย เดินตามรอยเท้าพ่อ...เศรษฐกิจพอเพียง [ออนไลน์] :
แหล่งที่มา: <http://www.stou.ac.th/Thai/Offices/Oce/Knowledge/1-50/page6-1-50.html> [20 เมษายน 2550]

ปรัชญาแนวทางการดำเนินชีวิตกับนโยบายเศรษฐกิจ. ฐานเศรษฐกิจ: 25 - 28 มีนาคม
2550.

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง [ออนไลน์] : แหล่งที่มา: <http://longlivetheking.kpmx.com/course/view.php?id=2> [20 เมษายน 2550]

พรรณพิพิษ ศิริวรรณบุศย์. ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

พรชุลี อาชวารมย์. การสอนแบบโครงการ. สารสารวิชาการ3 (มีนาคม 2542): 22-31.

พระเทพ จันทรากุกุณฐ์. ผลของการเรียนการสอนบนเว็บที่มีต่อความรู้และความสามารถในการทำโครงการวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, ภาควิชาแม่ยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

พระราชดำรัสเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง [ออนไลน์]: แหล่งที่มา: <http://est.buu.ac.th/moodle/mod/resource/view.php?id=779> [20 เมษายน 2550]

พวงแก้ว ปานพรหมินทร์. ค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ ตามการรับรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาแม่ยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

พนัส หันนาคินทร์. การสอนค่านิยม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ พิษณุโลก, 2520.

พนัส หันนาคินทร์. การสอนค่านิยมและจริยธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พิมเนค, 2526.

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และคณะ. การสอนคิดด้วยโครงงาน. 2,000 เล่ม, พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

กพ เลาห์ไพบูลย์. แนวการสอนวิทยาศาสตร์. 3,000 ฉบับ, พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช จำกัด, 2537.

มงคล เทียนประเทืองชัย. สู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน [ออนไลน์]: แหล่งที่มา: http://law.rsu-cyberu.com/news_detail.php?id=1&t=news6 [20 เมษายน 2550]

มาวงศ์ ทิพย์ศรี. โครงการวิทยาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 1. 5,000 เล่ม. กรุงเทพมหานคร: บริษัทเดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์ จำกัด, 2543.

เมธี ปีลันธนาณฑ์. วิธีปลูกฝังและสร้างเสริมค่านิยม. สารสารคุรุปริทัศน์ 1(กุมภาพันธ์ 2520) : 42-48.

ยุพา วีระไวทยะ และปริยา นพคุณ. สอนวิทยาศาสตร์แบบมืออาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสตดศรี-สฤทธิ์วิวงศ์, 2544.

เยาวดี วิบูลย์ศรี. การวัดผลและการสร้างแบบสอบถามลักษณะ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร: ศناسนา, 2524.

โรงเรียนเครือข่าย [ออนไลน์]: แหล่งที่มา: www.sufficiencyeconomy.org [20 เมษายน 2550]

ลัดดา ภู่เกียรติ. โครงการเพื่อการเรียนรู้: หลักการและแนวทางการจัดกิจกรรม. กรุงเทพฯ:
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

เลขาธิการสภากาชาดไทย, สำนักงาน. รายงานการสัมมนาห้องเรียนรู้แบบการจัดกระบวนการ
เรียนรู้ของครูต้นแบบ (ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542) สรุป
รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
2542. 2,000 เล่ม, พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี: แอดดิต มีเดีย, 2547.

เลขาธิการสภากาชาดไทย, สำนักงาน. รายงานการสัมมนาห้องเรียนรู้แบบการจัดกระบวนการ
เรียนรู้ของครูต้นแบบ (ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542)
รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์.
2,000 เล่ม, พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี : แอดดิต มีเดีย, 2547.

วราภรณ์ ตระกูลสุขตี. การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บด้วยการเรียนรู้แบบ
โครงการเพื่อการเรียนรู้เป็นทีมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าธนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, ภาควิชาหลักสูตร การสอนและ
เทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

วาทินี สรรพัฒน์. การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บ วิชาวิทยาศาสตร์ที่ใช้
หลักการเรียนรู้แบบคันபับด้วยการทดลอง สำหรับนักศึกษาราชภัฏ. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

วนิดา สุวรรณนิพนธ์ และบัณฑิต ผังนิรันดร์. การวิจัยทางธุรกิจ. ม.ป.ท., 2545.

วินัย รอดจ่าย. รายงานการตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ [ออนไลน์]: แหล่งที่มา:
www.inspect9.moe.go.th/pontot9.doc. [20 เมษายน 2550]

วิชาการ, กรม. เอกสารชุดเทคนิคการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด:
โครงการ. 5,000 เล่ม, พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหลักสูตร, 2544.

วิชุด รัตนเพียร. การเรียนการสอนผ่านเว็บ: ทางเลือกใหม่ของเทคโนโลยีการศึกษาไทย.
สารสารคุณศาสตร์ ปีที่ 27, 3 (มีนาคม 2542): 29-35.

วิชุด รัตนเพียร. การเรียนการสอนบนเว็บขั้นนำ: **Instruction to Web-Based Instruction.**
กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

วิทยากร เชียงกุล. รายงานสภาพการศึกษาไทย 2547/2548 ภาคหน้าของปัญหาและ
แนวทางการแก้ไข. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: วี.ที.ซี.คอมมิวนิคเคชั่น, 2549.

ศรีเรือน แก้วกังวาน. **จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย: วัยรุ่น-วัยสูงอายุ.** 2,000 เล่ม,
พิมพ์ครั้งที่ 9 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม. กรุงเทพฯ: โรงพยาบาลจุฬารามศาสตร์,
2549.

ศึกษาอิเล็กทรอนิกส์ กระทรวง. รายงานจำนวนครุและพนักงานราชการจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ [ออนไลน์]: แหล่งที่มา: http://210.1.20.11/dataonweb/onwebcheck/report6spt_show.php [20 เมษายน 2550]

ศึกษาอิเล็กทรอนิกส์ กระทรวง. แผนปฏิบัติราชการกระทรวงศึกษาอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อรับนโยบายรัฐบาล(ปีงบประมาณ พ.ศ.2550 – 2551) [ออนไลน์]: แหล่งที่มา:
http://www.bps2.moe.go.th/download/plan2550to2551.ppt#291,6,ภาพที่_6
[20 เมษายน 2550]

ศุภกร เกษกัลลा. การพัฒนาโปรแกรมการเรียนการสอนโดยใช้แนวการสอนแบบโครงงานผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเรื่อง ปัญหาสิ่งแวดล้อม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต, ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

ศุภชัย ยะวงศ์. เอกสารการสอนชุดวิชาการวางแผนนโยบายโครงการและการบริหารโครงการ หน่วยที่ 6-15: แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2535.

เศรษฐกิจพอเพียง. [ออนไลน์]: แหล่งที่มา: http://www.tpif.or.th/newtpif/thomma_sufficiency_economy.php [20 เมษายน 2550]

สมบูรณ์ ศาลายาชีวน. จิตวิทยาเพื่อการศึกษาผู้ใหญ่. เชียงใหม่: ลานนาการพิมพ์, 2526.

ส. วานิช ประวัลพุกษ์. ทัศนคติในแห่งจิตวิทยา. วารสารการวัดผลการศึกษา. 3(กันยายน-ธันวาคม 2524). 1-6.

สามัญศึกษา, กรม. ทิศทางการพัฒนาการศึกษาของกรมสามัญศึกษา ปี 2530.

กรุงเทพมหานคร: กองพัสดุและอุปกรณ์การศึกษา กรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาอิเล็กทรอนิกส์, 2529.

สาโรช บัวครี. จริยธรรมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: คุรุสภา, 2526.

สันทิ สมัครการ. ค่านิยมกับการพัฒนาประเทศ: คำบรรยายและอภิปรายการฝึกอบรมวิทยากรค่านิยม. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2525.

สุชาติ วงศ์สุวรรณ. การเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21: การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ, 2542.

สุนทรี โคมิน และสนิท สมัครการ. **ค่านิยมและระบบค่านิยมไทย: เครื่องมือในการสำรวจ**
วัด. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์, 2522.

ลูกางค์ จันทวนิช. **วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ.** 3,000 เล่ม, พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

สังคม สัญจร. **เส้นทางการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง : กรณีชุมชนราชธานีอโศก [ออนไลน์]:**
แหล่งที่มา: <http://school.obec.go.th/bpr/book/A-09.pdf> [20 เมษายน 2550]

ส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์, สถาบัน. **หลักสูตรกลุ่มวิทยาศาสตร์ [ออนไลน์]:** แหล่งที่มา:
http://www.ipst.ac.th/math_curriculum/index.html [20 เมษายน 2550]

เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาการ **TDRI ประจำปี ๒๕๔๒ [ออนไลน์]:** แหล่งที่มา:
http://cms.sme.go.th/cms/c/document_library/get_file?repository_id=18&file_path=%2Fdownload%2Fseminar+5+years+osmep&file_name=1-2.pdf [20 เมษายน 2550]

เออมอร จังคิริพรปกรณ์. **การวัดและประเมินผลการศึกษา.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2550.

ภาษาอังกฤษ

Alberecht and Firedrake. **Another Mission to Mars: Collaborative Math and Science**
Projects. Learning and Leading with Technology; vol. 24 September, 1996.

Amos, D.H. **Microcomputers as teaching enhancement devices in the primary grades.**
Dissertation Abstracts International 59-12A, 1998.

Angelo T. K., Cross, K.P. **Classroom assessment techniques : A handbook for college**
teachers. San Francisco, CA: Jossey-Bass, 1993.

Bloom, H. et. al. **The benefits and Costs of JITPA title 2-programs: Keyfindings from the**
national Job Training Partnership Act study. The Journal of Human Resources 32
(3) : 549-576, 1997.

Blumenfeld, P.C., Krajcik, J.S., Marx, R.W. and Soloway, E. **Lessons learned : How**
collaboration helped middle grade science teachers learn project-based
instruction. The elementary school journal 94 (May 1994) : 539-551.

Blumenfeld, P.C., Soloway, E, Marx, R.W., Krajcik, J.S., Guzdial, M., and Palincsar. **A**
motivating project-based learning : sustaining the doing, supporting the learning.
Educational Psychologist 26 (summer and fall 1991) : 369-398.

- Bos, N.D. **Affordances of students' using the world wide web as a publishing medium in project-based learning environment (eleventh-grade)**. Dissertation Abstracts International 59-10A, 1998.
- Carver, S.M., Lehrer, R., Connell and Ericson, J. **Learning by hypermedia design : Issues of assessment and implementation**. Educational Psychologist, 27(3), 385-404. 1992.
- Clark, G. 1996. **Glossary of CBT/WBT terms [Online]**: Available from:
<http://citeseer.ist.psu.edu/context/964439/0> [2008, April 20]
- Colleen, Jones. 1996. **Designing Web-Based Instruction : Research and Rationale [Online]** : Available from: <http://ccwf.cc.utexas.edu/jonesc/research/emparre.html> [2008, April 20]
- Cooper Linda. 2000. **On-Line Courses : Tips For Making Them Work [Online]** : Available from: <http://pandora.nla.gov.au/nph-arch/2000/Y2000-Jun-1/>
<http://www.usq.edu.au/electpub/e-list/vol3no3/index.htm> [2008, April 20]
- Craig, D.V. **When the learner is in charge : technological literacy patterns in student-generated project for fifth graders (internet)**. Dissertation Abstracts International 59-01A (1997).
- Crammer, S.F. **Assessing Effectiveness in the Collaborative Classroom**. New Directions for Teaching and Learning 59(1994): 69-81.
- Driscoll, Magaret. **Defining Internet-Based and Web-Based Training. Performance Improvement**. Vol.36 April, 1997: 5-9.
- Edwards, C.P., Grandini, L. & Forman, G.E.(Eds). **The Hundred languages of Children: The Reggio Emilia approach to early childhood education**. Norwood, NJ : Ablex, 1993.
- Feichtner, S. B. & E. A. Davis. **Why some groups fail: A survey of students' experiences with learning groups**. In G.M. Maher & V. Tinto (Eds.) Collaborative Learning: A Sourcebook for Higher Education, University Park, PA: National Center on Postsecondary Teaching, Learning, and Assessment, 59-67, 1992.
- Ferretti, R.P. and Okolo, C.M. **Authenticity in learning: multimedia design projects in the social studies for students with disabilities**. Journal of learning disabilities 29(September 1996) : 450-476.

- Fisher, B.A. **Small Group Decision Making: Communication and Group Process.** 2nd ed., New York: McGraw-Hill Book Co, 1980.
- Fowler H. Seymour. **Secondary school science teaching practices.** New York: The Centre for Applied Research in Education, 1964.
- Good, Carter V. **Dictionary of Education.** 3rd ed., New York : Mc Graw-Hill Book Co, 1973.
- Hatfield, S. R. **The seven principles in action.** Bolton, MA: Anker Publishing, 1995.
- Hault, Thomas Ford. **Dictionary of Modern Sociology.** Little adams and Co., 1969.
- Hannam, W. 1998. **Web based instruction lessons.** [Online] : Available from: http://soe-unc-edu/educi111/8-98/index_wbi2.htm [2008, April 20]
- Hirumi, A. and Bermudz, A. Web based instruction lessons. **Journal of Research on Computing In Education.** 29: 1–16, 1996.
- Jaques, D. **Learning in Groups.** Journal of Technology Education. London: Croom Helm, 1984.
- J. Conway, D. Kember, A. Sivan and M. Wu. **Peer Assessment : An individual's contribution to a group project.** Assessment and Evaluation in Higher Education 18, 1993. 45–56 pp.
- Johnson D.W., Johnson, R.T., & Smith, K.A. **Cooperative Learning : Increasing College Faculty instructional productivity (ASHE-ERIC) Higher Education Report No.4).** Washington, DC: The George Washington University, School of Education and Human Development, 1991.
- Katz, L. G. and Chard, S.C. 1998. **Issues in Selecting topics for projects.** [ERIC digest]. Champaign, IL: ERIC (learninghouse on Elementary and Early Childhood Education). Retrieved July 10, 2002 from <http://ericcps.crc.uiuc.edu/eece/pubs/digests/1998/katzpr98.html> [2008, April 20]
- Khan, B. H. ed. **Web-based instruction.** Eaglewood Cliffs, NJ: Educational Technology Publications, 1997.
- Krajcik, J.S., Blumenfeld, P.C., Marx, R.W. and Soloway, E. **A collaborative model for Helping middle grade science teachers learn project-based instruction.** The elementary school journal94 (May 1994) : 483-497.

- Lenschow, A. **Institutional and Policy Change in the European Community: Variations in Environmental Policy Integration**, PhD dissertation, Department of Politics, New York: New York University, 1996.
- Lynch J. Patrick and Horton Sarah. **Web style guide: basic design principles for creating web sites**. New Haven and London: Yale University Press, 1999.
- Matuserich, M.N. **Implementing technology in a fifth-grade classroom : school and home perspectives (constructivism)**. Dissertation Abstracts International 60-04A (1999).
- Mcmanus, Thomas Fox. 1996. **Delivering instruction on the world wide web [Online]** : Available from: <http://ccwf.utexas.edu/~mamanus/wbi.html> [2008, April 20]
- Meyer, D.K. **Challenge in a mathematics classroom : student'motivation and strategies in project-based learning**. The elementary school journal97 (May 1997) : 501-521.
- Moursand, D.G. **Project-based learning in an information-technology environment**. Learning and Leading with technology25 (1998) : 85-102.
- Raths, Louis E., Harmin, Merill and Simon, Sidney B. **Values and Teaching : Working with Values in the Classroom**. United States of America : Charles E. Merrill Publishing Co., 1966.
- Relan, Anju and Gillani, B. Bijan. **Web-Based Instructional and the Traditional Classroom: Similarities and Differences**. In Badrul H. Khan (Ed.), Web-Based Instruction. New Jersey: Educational Technology Publications, 1997: P 41-46.
- Ritchie, Donn and Hoffman, Bob. **Incorporating Instructional Design Principles with the World Wide Web. In Khan B.H., Web-Based Instruction (p. 135-138)**. Englewood Cliffs. New Jersey: Educational Technology Publications, 1997.
- Robbins, E. **Why architects draw**. Research in Science Education 33, Kluwer Academic Publishers, Cambridge, MA: MIT, 1997.
- Rokeach, M. **Make Attitudes and Values**. San Francisco : Jassey Bass, 1968.
- Rokeach, M. **Understanding Human Values**. New York : Mcmillian Publishing Co., Inc., 1979.
- Slavin, R.E. **Cooperative Learning: Theory, Research and Practice**. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall, 1990.

Scott Don and et al. **Internet Based Collaborative Learning: An Empirical Evaluation**

[Online] Available from: [http://ausweb.scu.edu.au/proceedings/donscott/\[2008, April 20\]](http://ausweb.scu.edu.au/proceedings/donscott/[2008, April 20]), 1997.

Su, R. 1998. **The Effectives of Enhanced Web-based Instruction on Preservice Teachers' Mathematics Achievement and Attitude Changes toward Mathematics and Towards Computer in Taiwan, Republic of China** [Online] : Available from: http://mathed.unco.edu/recentgrads_index.html [2008, April 20]

Ventimiglia, L. M. **Cooperative Learning at the College Level**. The NEA Higher Education Journal, 5-30, 1994.

Von Kotze, Astrid and Cooper, Linda. 2000. **Exploring the Transformative Potential of Project-based Learning in University Adult Education** [Online] : Available from: http://eric.ed.gov/ERICWebPortal/custom/portlets/recordDetails/detailmini.jsp?_nfpb=true&_&ERICExtSearch_SearchValue_O=EJ614220&ERICExtSearch_Searc hType_O=no&accno=EJ614220 [2008, April 20]

Williams, R.M. Values. In E. Sills (ed.), **International Encyclopedia of the Social Science**. New York : Macmillan, 1968.

Young, C.B., Henquinet, J.A. **A Conceptual framework for designing group projects**. Journal of Education for Business, 76, 56-60.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย





ภาคผนวก ก.

รายนามผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รายนามผู้เชี่ยวชาญในการสอบตามความคิดเห็น
2. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินร่างรูปแบบงานวิจัย
3. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมิน และรับรองรูปแบบงานวิจัย



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายงานผู้เขียนข้อมูลในการสอนตามความคิดเห็น

1. ด้านการเรียนการสอนบนเว็บ (WBI)

- 1.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์(พิเศษ) ดร.ปรัชญันนท์ นิลสุข (ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ)
- 1.2 อาจารย์ ดร. ภัสสร สังข์ครี (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอัญเชิญ)
- 1.3 อาจารย์ มนันต์ย์ ผิวขาว (มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย)

2. ด้านการเรียนการสอนแบบโครงการ (Project-based learning)

- 2.1 อาจารย์ จารุสัทธิ์ กลินเนอร์
- 2.2 อาจารย์ ศิริวัฒน์ ศรีสะอด
- 2.3 อาจารย์ พ clue จันทรากุณฑ์
(โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม)

3. ด้านการสร้างค่านิยม

- 3.1 อาจารย์ ดร.รักช้อน รัตนวิจิตต์เวช (โรงเรียนราชวินิต มัธยม)
- 3.2 อาจารย์ วัฒนา ก้อนเชื้อรัตน์ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครราชสีมา เขต 1)
- 3.3 อาจารย์ พงษ์พิพิช ศิริเจริญ (โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ)

4. ด้านปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- 3.1 รองศาสตราจารย์สุเมธ แก่นเมือง (คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น)
- 3.2 อาจารย์ ดร.รักช้อน รัตนวิจิตต์เวช (โรงเรียนราชวินิต มัธยม)
- 3.3 อาจารย์ วัฒนา ก้อนเชื้อรัตน์ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครราชสีมา เขต 1)

รายงานผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินงานวิจัย

1. ด้านการเรียนการสอนบนเว็บ (WBI)

- 1.1 รองศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ พันธ์ล้ำเจียก (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอัญเชิญ)
- 1.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ใจทิพย์ ณ สงขลา (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)
- 1.3 อาจารย์ ณัฐกร สงคราม (สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง)

2. ด้านการเรียนการสอนแบบโครงการ (Project-based learning)

- 2.1 อาจารย์ ลัตดาวัลย์ พิชญะเลิศชานุ (โรงเรียนราชวินิต มัธยม)
- 2.2 อาจารย์ สายสวاث สุวนันกีภูะ (โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม)
- 2.3 อาจารย์ สุรลึงห์ นิรชาร (โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม)

3. ด้านการสร้างค่านิยมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- 3.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วลัย พานิช (คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)
- 3.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรถพล อนันต์วรสกุล (คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)
- 3.3 อาจารย์ ฤกษ์ทิรา บุญเลี้ยง (โรงเรียนราชวินิต มัธยม)

รายงานผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมิน และรับรองรูปแบบงานวิจัย

1. รองศาสตราจารย์วันเพ็ญ วรรณโภกmal (มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลฯ)
2. รองศาสตราจารย์ศิลปชัย บูรณพานิช (โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม)
3. อาจารย์ ดร.บุญเรือง เนียมห้อม (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)
4. อาจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช)
5. อาจารย์ หทัยฯ ท่าห้อง (โรงเรียนราชวินิต มัธยม)

ภาคผนวก ข.

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. แบบสอบถามความคิดเห็นครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์
2. แบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
3. แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บ การเรียนการสอนแบบโครงงาน การสร้างค่าเฉลี่ย ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
4. แบบประเมินและรับรองรูปแบบงานวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย สำหรับครุกสุ่มสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

ชื่อเรื่อง	การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
สาขาวิชา	สังคมศึกษา
ภาควิชา	หลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณิตศาสตร์
ผู้วิจัย	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาจารย์ที่ปรึกษา	นางสาววิไลลักษณ์ ชาติวิเชียร รองศาสตราจารย์ ดร.อรจรีย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ต้านมุขยาศาสตร์-สังคมศาสตร์)

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

- เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครุกสุ่มสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- เพื่อนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บวิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย โดยผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท คณิตศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 และได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของครุกสุ่มสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ตามวัตถุประสงค์ข้างต้น ซึ่งความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และในการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว รวมไปถึงการนำงานวิจัยไปใช้ ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพของครุกสุ่มสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครุกสุ่มสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัยจึงขอความร่วมมือและขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งในการตอบแบบสอบถามและได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ พร้อมทั้งส่งแบบสอบถามกลับคืนมา ณ โอกาสหนึ่ง

ในการนี้ผู้วิจัยได้จัดเตรียมของพร้อมและมีป้ายในการจัดสั่งแบบสอบถามคืนแบบมาด้วย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

- ❖ โรงเรียน..... จังหวัด.....
- ❖ ชื่อ-นามสกุล
- ❖ ประสบการณ์ในการสอน 0-5 ปี 6-10 ปี
 11-15 ปี 16-20 ปี
 20 ปีขึ้นไป

ຂໍ້ຕົວອະນຸມາດ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าคำตอบที่ท่านคิดว่าเหมาะสมที่สุด
ด้านการเรียนการสอนบนเว็บ

❖ การปฐมนิเทศผู้เรียน

1. ท่านคิดว่า การปฐมนิเทศนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเริ่มการเรียนการสอนบนเว็บนั้นควรจัดในลักษณะใด (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- ครูอธิบาย และแนะนำขั้นตอนการเรียนการสอนบนเว็บผ่านกระดานสนทนา จากนั้นให้นักเรียนเข้าไปอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมในหน้าเว็บประมวลรายวิชา (บันเว็บ)
 ครูแจกเอกสาร อธิบาย และแนะนำขั้นตอนการเรียนการสอนบนเว็บในชั้นเรียน (นอกเว็บ)
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2. ในการปฐมนิเทศผู้เรียน ครูควรอธิบายในเรื่องใดบ้าง (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- กิจกรรมการเรียนการสอนบนเว็บ
 เครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอนบนเว็บ
 การประเมินผลการเรียนรู้
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

❖ การสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน

3. ท่านคิดว่า การนำเสนอบบทเรียนบนเว็บลักษณะใดที่นักเรียนจะให้ความสนใจมากที่สุด (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- มีภาพนิ่งเสมือนจริงประกอบบทเรียน
 มีภาพเคลื่อนไหวประกอบบทเรียน เช่น การ์ตูนแอนิเมชั่น
 มีเพลงบรรยายประกอบบทเรียน
 มีสีสันที่สดใส
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

❖ บอกวัตถุประสงค์ของการเรียน

4. การบอกวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนบนเว็บ ควรบอกนักเรียนในลักษณะใด (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- บอกวัตถุประสงค์ทั้งหมดของบทเรียน ในวันปฐมนิเทศนักเรียน
 บอกวัตถุประสงค์เฉพาะในแต่ละบทเรียน หรือหัวข้อเรื่อง ขณะที่เรียนบนเว็บ
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๒๘ ทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาบทเรียน

5. ท่านคิดว่า ในการทบทวนความรู้เดิมในบทเรียนบนเว็บให้กับนักเรียนชั้นม.4 ควรมีลักษณะใด

- ให้นักเรียนเข้าหน้าเว็บเพจ (web page) ของบทเรียนที่รวมรวมเนื้อหาแบบสรุปย่อเพื่อให้นักเรียนทบทวนความรู้เดิม
- ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๒๙ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน

6. ท่านคิดว่าการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นระหว่างครูกับนักเรียน ควรใช้เครื่องมือบนเว็บชนิดใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ห้องสนทนา (chat room)
- กระดาษสนทนา (web board)
- จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

7. ท่านคิดว่าควรให้นักเรียนส่งงานผ่านเครื่องมือบนเว็บชนิดใด (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- เว็บบล็อก (weblog) ของขันเรียน
- จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
- การแชร์ไฟล์งาน (Share File)
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๓๐ การทดสอบความรู้

8. ท่านคิดว่า การทดสอบความรู้ของผู้เรียนหลังจากที่ได้เรียนบนเว็บแล้ว ควรมีแบบทดสอบความรู้บนเว็บในลักษณะใด (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- แบบปรนัย (ตัวเลือก)
- แบบอัตนัย (เขียนตอบ)
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ด้านการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ

๓๑ ข้อมูลเบื้องต้น

9. ท่านคิดว่ารูปแบบการทำโครงงานบนเว็บที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มากที่สุด ควรมีลักษณะใด (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- ค้นคว้าทดลอง
- สำรวจ รวบรวมข้อมูล
- การประดิษฐ์ คิดค้น
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

10. ท่านคิดว่าในการจัดกิจกรรมการทำโครงงานบนเว็บควรมีแบ่งกลุ่มนักเรียนในลักษณะใด (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- แบบคู่ (2 คน) เพราะ.....
- แบบกลุ่ม (3 คนขึ้นไป) เพราะ.....จำนวน.....คน

❖ ระยะเตรียมการวางแผนเข้าสู่โครงการ (Preliminary planning)

11. ท่านคิดว่า การคัดเลือกประเด็นปัญหาในการทำโครงการบนเว็บสำหรับนักเรียนชั้นม. 4 นั้น ควรทำอย่างไร (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- ให้นักเรียนศึกษาในเบื้องต้นและคัดเลือกหัวข้อด้วยตนเอง
- ครูให้คำปรึกษา/พูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ เพื่อคัดเลือกหัวข้อที่จะศึกษา
- ครูเป็นผู้ระบุประเด็นปัญหาให้แก่นักเรียน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

12. ท่านคิดว่า วิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจที่จะศึกษาประเด็นหัวข้อต่าง ๆ ตามที่ครูต้องการควรทำอย่างไร (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- ครูเล่าเรื่อง/ประสบการณ์ในการเรียนการสอนเกี่ยวกับโครงการ
- จูงใจโดยการให้คะแนนพิเศษ
- ให้นักเรียนเขียนเรื่องความ/เล่าเรื่องของกล่าวประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

13. ท่านคิดว่า ในระยะการเตรียมการวางแผนทำโครงการใช้เครื่องมือบนเว็บลักษณะใดในการติดต่อสื่อสารกับนักเรียน (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ห้องสนทนหา (chat room)
- กระดานสนทนหา (web board)
- จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

❖ วางแผนเกี่ยวกับโครงการ และนำเสนอแผนงานให้แก่สมาชิก (they play their project and present plans to each other)

14. ท่านคิดว่า ครุครัวมีบทบาทอย่างไรในการวางแผนทำโครงการบนเว็บ (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- มอบหมายให้นักเรียนวางแผนการทำโครงการด้วยตนเอง
- ครูและนักเรียนร่วมกันวางแผนการทำโครงการ
- ครูเป็นที่ปรึกษาเพียงอย่างเดียว
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

15. ท่านคิดว่า ครุครัวใช้เครื่องมือบนเว็บลักษณะใดในระหว่างการดำเนินการทำโครงการบนเว็บ เพื่อตอบคำถาม หรือแนะนำผู้เรียน (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ห้องสนทนหา (chat room)
- กระดานสนทนหา (web board)
- จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

❖ ระยะสรุปและอภิปรายผลโครงการ (consolidating project)

16. ท่านคิดว่า นักเรียนควรนำเสนอการสรุปผลและอภิปรายผลโครงการในรูปแบบใด(เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- นำเสนอบนเว็บโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น พาวเวอร์พอยท์ แฟลช เป็นต้น จากนั้นให้เพื่อนร่วมชั้นร่วมกันอภิปรายผลโครงการบนเว็บผ่านทางเว็บบล็อก (blog)
- นำเสนอบนเว็บโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น พาวเวอร์พอยท์ แฟลช เป็นต้น จากนั้นเพื่อนร่วมชั้น และครูร่วมกันอภิปรายผลโครงการบนเว็บผ่านทางเว็บบล็อก (blog)
- สรุปผล จากนั้นให้ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายผลในชั้นเรียน (นำเสนอหน้าชั้น)

❖ การเขียนรายงาน

17. ท่านคิดว่า ครูควรมีบทบาทอย่างไรในการเขียนรายงานของนักเรียน

- อธิบาย/ชี้แจงเกี่ยวกับหลักการเขียนรายงานแล้วให้นักเรียนเขียนรายงานด้วยตนเอง
- กำหนดหัวข้อในการเขียนรายงานให้กับนักเรียนแล้วให้นักเรียนเขียนรายงานด้วยตนเอง
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

การสร้างค่านิยมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

❖ ข้อมูลเบื้องต้น

18. ท่านคิดว่า การสร้างค่านิยมด้านการเมืองมีคุณค่าในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจ-พอเพียงให้เกิดขึ้น แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ควรใช้ระยะเวลาประมาณเท่าใด (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- 1-2 สัปดาห์
- 3-4 สัปดาห์
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

❖ สร้างสรรค์ฯให้เกิดขึ้นแก่ค่านิยม

19. ท่านคิดว่า การเรียนการสอนบนเว็บลักษณะใดที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนตระหนักรถึง

ความสำคัญของค่านิยมด้านการเมืองมีคุณค่าในตัวที่ดีได้

- มีตัวอย่างภาพนิ่ง (ภาพเสมือนจริง) ประกอบในบทเรียน เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลดีของค่านิยมนั้นๆ ที่ได้รับ
- มีตัวอย่างภาพนิ่ง (ภาพเสมือนจริง) และยกตัวอย่างประกอบในบทเรียน เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลดี ของค่านิยมนั้นๆ ที่ได้รับ
- ครุตั้งคำถาม เพื่อให้นักเรียนค้นคว้าเกี่ยวกับค่านิยมนั้นๆ เพิ่มเติม
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

❖ ให้ความรู้

20. การให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นั้น ควรทำในลักษณะใด

- เป็นเนื้อหาบทเรียน โดยมีการสอดแทรกค่านิยมไปในบทเรียน
- สอนเนื้อหาบทเรียน และค่านิยมแยกจากกัน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

21. ครูคิดว่า การสอนเนื้อหาเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นเนื้อหาใหม่และควบคู่ไปกับ การทำงานนั้นควรจัดกิจกรรมการสอนในลักษณะใด

- ให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้ามาก่อนการเรียนการสอน และนำเสนอผ่านเว็บบล็อก (blog)
- ครูนำเสนอนื้อหาเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับนักเรียน และจัดมุมหมายงาน การค้นคว้าเพิ่มเติม
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ชื่อเรื่อง	การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
สาขาวิชา	สสศศศศศศ
ภาควิชา	หลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะกรรมการฯ
ผู้วิจัย	นางสาววิไลลักษณ์ ชาติวิเชียร
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.อรจรีย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ด้านมนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์)

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

- เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- เพื่อนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บวิชาภาษาไทย เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คำ解釋

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย โดยผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 และได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามวัตถุประสงค์ข้างต้น ซึ่งความคิดเห็นของทางท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และในการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว รวมไปถึงการนำงานวิจัยไปใช้ ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพของนักเรียน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัยจึงขอความร่วมมือและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งในการตอบแบบสอบถามและได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ พร้อมทั้งส่งแบบสอบถามกลับคืนมา ณ โอกาสหนึ่ง

ในการนี้ผู้วิจัยได้จัดเตรียมของพร้อมและมีใบอนุญาตในการจัดสัมมนาและนำเสนอผลงานวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของนักเรียน

- ❖ โรงเรียน..... จังหวัด.....
- ❖ ชื่อ-นามสกุล
- ❖ เกรดเฉลี่ย (GPA) ต่ำกว่า 2.00 2.01-2.50
 2.51-3.00 3.01-3.50
 3.51-4.00

ສະຫຼາດລາຍລະອຽດ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าคำตอบตามความเป็นจริง

ด้านการเรียนการสอนบนเว็บ

❖ ความรู้ ความสามารถถือเป็นต้นในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต

1. นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตสัปดาห์ละประมาณกี่ชั่วโมง

- น้อยกว่า 1 ชั่วโมง 1-3 ชั่วโมง
 4-6 ชั่วโมง มากกว่า 6 ชั่วโมง

2. ส่วนใหญ่นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสิ่งใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เพื่อศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม
 เพื่อทำการบ้านที่ได้รับมอบหมาย
 เพื่อความบันเทิง (chat, web board, e-mail ฯลฯ)
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

3. นักเรียนเคยแสดงความคิดเห็นกับเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันบนเว็บเป็นประจำหรือไม่ (ถ้าเคยกรุณากดซิลล์เว็บ)

- เคย เว็บ.....
 ไม่เคย

❖ การป้องกันภัยไซเบอร์เรียน

4. หากนักเรียนเรียนบทเรียนบนเว็บ นักเรียนต้องการให้มีหน้าเว็บเพจใดเพิ่มเติม (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- เว็บเพจที่ปรับความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะเรียน (เว็บเพจเรียนเสริม)
 เว็บเพจแสดงการเขื่อมโยงเว็บต่าง ๆ ที่สนับสนุนเนื้อหาของบทเรียน
 เว็บเพจที่สามารถให้นักเรียนดาวน์โหลด (download) ข้อมูลเพื่อศึกษาด้วยตนเอง
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

❖ การสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน

5. นักเรียนจะให้ความสนใจกับการนำเสนอบบทเรียนบนเว็บแบบใด (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- มีภาพกราฟิก (ภาพการ์ตูน) และข้อความอธิบายเนื้อหาในบทเรียน
 มีเพลงบรรเลงประกอบ และข้อความอธิบายเนื้อหาในบทเรียน
 มีข้อความอธิบายเนื้อหาบทเรียนพิยองอย่างเดียว
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

6. นักเรียนเรียนรู้ได้ดีในบทเรียนบนเว็บที่นำเสนอบบทเรียนแบบใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- มีเพลงบรรเลงประกอบบทเรียนบนเว็บตลอดเวลา
 มีเพียงข้อความอธิบายเนื้อหาอย่างเดียว
 มีข้อความอธิบายเนื้อหา และภาพถ่ายประกอบ

❖ ทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาบทเรียน

7. นักเรียนต้องการทบทวนความรู้เดิมในลักษณะใด (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- ให้นักเรียนเข้าหน้าเว็บเพจ (web page) ของบทเรียนที่รวบรวมเนื้อหาแบบสรุปย่อเพื่อให้นักเรียนทบทวนความรู้เดิม
- ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

8. เพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้ที่เรียนจากบทเรียนบนเว็บเป็นระยะ ๆ นักเรียนชอบการทบทวนแบบใด (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- แทรกแบบฝึกหัดประมาณ 1-2 ข้อ โดยตั้งคำถามให้นักเรียนตอบแบบมีตัวเลือก
- แทรกแบบฝึกหัดประมาณ 1-2 ข้อ โดยตั้งคำถามให้นักเรียนตอบแบบอัตโนมัติ
- แทรกแบบฝึกหัดประมาณ 1-2 ข้อ โดยตั้งคำถามให้นักเรียนตอบแบบเติมคำ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

❖ นำเสนอบบทเรียน

9. นักเรียนเรียนรู้บทเรียนบนเว็บได้ดีในลักษณะ (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- เรียนตามลำดับเนื้อหาของบทเรียนไปเรื่อย ๆ
- เลือกเรียนหัวข้อใดก่อนก็ได้
- เชื่อมโยงบทเรียนถึงกันทั้งหมด
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

❖ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน

10. นักเรียนคิดว่าการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นระหว่างครุภัณฑ์นักเรียนควรใช้เครื่องมือบนเว็บชนิดใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ห้องสนทนา (chat room)
- กระดานสนทนา (web board)
- จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

11. นักเรียนคิดว่าควรส่งงานผ่านเครื่องมือบนเว็บชนิดใด (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- เว็บบล็อก (weblog) ของชั้นเรียน
- จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
- การแชร์ไฟล์งาน (share file)
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

❖ ให้คำแนะนำและให้ข้อมูลป้อนกลับ

12. ในการทำแบบฝึกหัด นักเรียนต้องการทราบคะแนนโดยวิธีใด (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- เมื่อตอบผิดแล้วมีข้อความเฉลยที่ถูกต้องทันที
- เมื่อตอบถูก-ผิดแล้ว มีภาพกราฟิกแสดงให้ทราบ
- สามารถตอบได้หลายครั้ง และไม่ต้องแสดงข้อความที่ถูกต้อง
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

❖ การทดสอบความรู้

13. การทดสอบความรู้ของนักเรียนหลังจากการเรียนบนเว็บแล้ว นักเรียนต้องการทำข้อสอบแบบใด (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- แบบปรนัย (ตัวเลือก)
- แบบอัตนัย (เขียนตอบ)
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ต้นการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ

❖ ข้อมูลเบื้องต้น

14. หากนักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำโครงงานบนเว็บนั้น นักเรียนชอบโครงงานบนเว็บในลักษณะใด (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- แบบคู่ (2 คน) เพราะ
- แบบกลุ่ม (3 คนขึ้นไป) เพราะ

❖ ระยะเตรียมการวางแผนเข้าสู่โครงงาน (Preliminary planning)

15. เมื่อครูให้นักเรียนเตรียมการวางแผนทำโครงงานบนเว็บ นักเรียนจะใช้เครื่องมือ บนเว็บนิดใดติดต่อกับกลุ่มเพื่อนและครู (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ห้องสนทนาระบบทามท่า (chat room)
- กระดานสนทนาระบบทามท่า (web board)
- จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

❖ วางแผนเกี่ยวกับโครงงาน และนำเสนอแผนงานให้แก่สมาชิก (they play their project and present plans to each other)

16. นักเรียนคิดว่า ข้อความในการมีส่วนร่วมในการวางแผนการทำโครงงานบนเว็บอย่างไร (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- ครู และนักเรียนร่วมกันวางแผนการทำโครงงาน
- วางแผนการทำโครงงานของตนเองแล้วนำมาปรึกษาครู
- ศึกษาข้อมูลที่ตนเองสนใจ และแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนผ่านเว็บบอร์ดแล้วจึงนำเสนอครู
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

❖ ระยะดำเนินโครงงาน (project in progress)

17. นักเรียนคิดว่า การค้นคว้าหาข้อมูลในการทำโครงงานบนเว็บควรมีหน้าเว็บเพจใดเพิ่มเติม (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- แนะนำแหล่งข้อมูล เช่น ลิงค์เชื่อมโยงเข้าสู่เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง และรายชื่อหนังสือต่างๆ
- แนะนำวิธีการค้นหาข้อมูล ประกอบด้วยรายชื่อเว็บที่ใช้สำหรับค้นคว้า และการใช้เว็บนั้นๆ ในการค้นหาข้อมูล
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

18. นักเรียนคิดว่า ควรใช้กิจกรรมการเรียนการสอนในบนเว็บในการติดต่อสื่อสารกับกลุ่มเพื่อนและครูในการดำเนินการทำโครงงานบนเว็บ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ห้องสนทนาระบบทามท่า (chat room)
- กระดานสนทนาระบบทามท่า (web board)
- จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

❖ ระยะสรุปและอภิปรายผลโครงการ (*consolidating project*)

19. นักเรียนต้องการนำเสนอการสรุปผล และอภิปรายผลโครงการนี้ในรูปแบบใด (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- นำเสนอบนเว็บโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น พาวเวอร์พอยท์ แฟลช เป็นต้น จากนั้นให้เพื่อนร่วมชั้นร่วมกันอภิปรายผลโครงการบนเว็บผ่านทางเว็บบล็อก (blog)
- นำเสนอบนเว็บโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น พาวเวอร์พอยท์ แฟลช เป็นต้น จากนั้นเพื่อนร่วมชั้น และครูร่วมกันอภิปรายผลโครงการบนเว็บผ่านทางเว็บบล็อก (blog)
- สรุปผล จากนั้นให้ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายผลในชั้นเรียน (นำเสนอหน้าชั้น)
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

การสร้างค่านิยมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

❖ ข้อมูลเบื้องต้น

20. นักเรียนรู้จักหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหรือไม่ จากแหล่งใด (เช่น อินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ วิทยุฯลฯ)

- รู้จัก จากสื่อ.....
- ไม่รู้จัก

❖ สร้างศรัทธาให้เกิดขึ้นแก่ค่านิยม

21. นักเรียนคิดว่า การเรียนการสอนแบบใดที่จะสามารถทำให้นักเรียนตระหนักรถึงความสำคัญของค่านิยมได้ (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- มีตัวอย่างภาพนิ่ง (ภาพเสมือนจริง) ประกอบในบทเรียน เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลดีของค่านิยมนั้น ๆ ที่ได้รับ
- มีตัวอย่างภาพนิ่ง (ภาพเสมือนจริง) และยกตัวอย่างประกอบในบทเรียน เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลดีของค่านิยมนั้น ๆ ที่ได้รับ
- ตั้งคำถาม เพื่อให้นักเรียนค้นคว้าเกี่ยวกับค่านิยมนั้น ๆ เพิ่มเติม
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

❖ ให้ความรู้

22. นักเรียนต้องการได้รับความรู้เกี่ยวกับค่านิยมบนเว็บในรูปแบบใด (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- ข้อมูลบรรยาย และภาพนิ่ง (ภาพเสมือนจริง) ประกอบ
- ข้อมูล เสียงบรรยาย และภาพนิ่ง (ภาพเสมือนจริง) ประกอบ
- ข้อมูล เสียงบรรยาย ภาพนิ่ง (ภาพเสมือนจริง) และยกตัวอย่างประกอบ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๙๘๙๙๙๙๙๙๙

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....
.....
.....
.....
.....
.....

๙๘๙๙๙๙๙๙

ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
สาขาวิชา	สหศึกษา
ภาควิชา	หลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะกรรมการคุณภาพ
ผู้วิจัย	นางสาววิไลลักษณ์ ชาติวิเชียร
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.อรจารีย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ด้านมนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์)

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

- เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- เพื่อนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย โดยผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 และได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บตามวัตถุประสงค์ข้างต้น ซึ่งความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และในการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว รวมไปถึงการนำงานวิจัยไปใช้ ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัยจึงขอความร่วมมือและขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งในการตอบแบบสอบถามและได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ พร้อมทั้งส่งแบบสอบถามกลับคืนมา ณ โอกาสหนึ่ง

ในการนี้ผู้วิจัยได้จัดเตรียมของพร้อมและมีใบในการจัดล่วงแบบสอบถามคืนแนบมาด้วย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้เขียนราย

❖ ชื่อ-นามสกุล

❖ สถานที่ทำงาน/สอน.....

❖ ประสบการณ์ด้านการเรียนการสอนบนเว็บ

- | | |
|--------------------------------------|-----------------------------------|
| <input type="checkbox"/> 0-5 ปี | <input type="checkbox"/> 6-10 ปี |
| <input type="checkbox"/> 11-15 ปี | <input type="checkbox"/> 16-20 ปี |
| <input type="checkbox"/> 20 ปีขึ้นไป | |

ຂໍ້ຕົວຕ່າງໆ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เขียนรายด้านการเรียนการสอนบนเว็บ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าคำตอบที่ท่านคิดว่าเหมาะสม

❖ การปฐมนิเทศผู้เรียน

1. ท่านคิดว่า การปฐมนิเทศนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเริ่มการเรียนการสอนบนเว็บนั้นควรจัดในลักษณะใด (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- ครูอธิบาย และแนะนำขั้นตอนการเรียนการสอนบนเว็บผ่านกระดาษสนทนา จากนั้นให้นักเรียนเข้าไปอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมในหน้าเว็บประมวลรายวิชา (บันเว็บ)
- ครูแจกเอกสาร อธิบาย และแนะนำขั้นตอนการเรียนการสอนบนเว็บในชั้นเรียน (นอกเว็บ)
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2. ท่านคิดว่า การปฐมนิเทศนักเรียนก่อนการเรียนการสอนบนเว็บนั้นควรสร้างความเข้าใจให้แก่นักเรียนในเรื่องใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- รายละเอียดของกิจกรรมการเรียนรู้
- วิธีการเรียนรู้แบบโครงงาน
- ประมวลรายวิชา และรูปแบบการเรียนการสอน
- การใช้อินเทอร์เน็ต
- การใช้บทเรียนบนเว็บ/เครื่องมือในบทเรียน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

❖ การสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน

3. ท่านคิดว่า การนำเสนอบทเรียนบนเว็บควรสร้างความสนใจให้แก่นักเรียนอย่างไร (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- มีภาพนิ่งเสมือนจริงประกอบบทเรียน
- มีภาพเคลื่อนไหวประกอบบทเรียน เช่น การ์ตูนแอนิเมชั่น
- มีเพลงบรรเลงประกอบบทเรียน
- มีสีสันที่สดใส
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

❖ บอกรับถุประสงค์ของการเรียน

4. การบอกรับถุประสงค์ของการเรียนการสอนบนเว็บ ควรบอกนักเรียนในลักษณะใด (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- บอกรับถุประสงค์ทั้งหมดของบทเรียน ในวันปฐมนิเทศน์การเรียน
- บอกรับถุประสงค์เฉพาะในแต่ละบทเรียน หรือหัวข้อเรื่อง ขณะที่เรียนบนเว็บ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

❖ ทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาบทเรียน

6. ท่านคิดว่า ในกราฟทบทวนความรู้เดิมในบทเรียนบนเว็บให้กับนักเรียนชั้นม.4 ควรมีลักษณะใด

- ให้นักเรียนเข้าหน้าเว็บเพจ (web page) ของบทเรียนที่รวมรวมเนื้อหาแบบสรุปย่อเพื่อให้นักเรียนทบทวนความรู้เดิม
- ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

7. ท่านคิดว่า การทบทวนความรู้เดิมสำหรับนักเรียนชั้นม.4 เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงควรอยู่ในรูปแบบใด (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- แทรกแบบฝึกหัดประมาณ 1-2 ข้อ โดยตั้งคำถามแบบมีตัวเลือก
- แทรกแบบฝึกหัดประมาณ 1-2 ข้อ โดยตั้งคำถามแบบอัตนัย
- แทรกแบบฝึกหัดประมาณ 1-2 ข้อ โดยตั้งคำถามแบบเติมคำ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

❖ การนำเสนอบทเรียน

8. รูปแบบของบทเรียนบนเว็บซึ่งมีเนื้อหาใหม่ ควรเป็นบทเรียนแบบใด (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- ผู้เรียนเรียนตามลำดับของบทเรียน ตามที่ผู้สอนได้ออกแบบไว้
- ผู้เรียนเริ่มเรียนบทใดก่อนก็ได้ ตามความต้องการของผู้เรียน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

9. ท่านคิดว่า นอกจากเว็บการนำเสนอบทเรียนแล้ว ควรมีหน้าเว็บเพจใดเพิ่มเติม (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- เว็บเพจที่ปรับความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะเรียน (เว็บเพจเรียนเสริม)
- เว็บเพจแสดงการเชื่อมโยงเว็บต่างๆ ที่สนับสนุนเนื้อหาของบทเรียน
- เว็บเพจที่สามารถให้นักเรียนดาวน์โหลด (download) ข้อมูลเพื่อศึกษาด้วยตนเอง
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

❖ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน

9. ท่านคิดว่าการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นระหว่างครุภัณฑ์นักเรียน ควรใช้เครื่องมือบนเว็บชนิดใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ห้องสนทนา (chat room)
- กระดานสนทนา (web board)
- จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

10. ท่านคิดว่าควรให้นักเรียนส่งงานผ่านเครื่องมือบนเว็บชนิดใด (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- เว็บบล็อก (weblog) ของขันเรียน
- จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
- การแชร์ไฟล์งาน (Share File)
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

❖ การให้คำแนะนำและให้ข้อมูลป้อนกลับ

11. เมื่อให้นักเรียนตอบคำถามระหว่างบทเรียนแล้ว ท่านคิดว่าควรให้คะแนน หรือผลป้อนกลับช่วงใด (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- ภายหลังจากที่ตอบคำถามทันที
- ภายหลังจากการเรียนจบในแต่ละหัวข้ออย่อย
- ภายหลังการเรียนจบทั้งบทเรียน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

12. ท่านคิดว่า การแสดงผลป้อนกลับควรแสดงในลักษณะใด (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- รูปภาพ (โปรดระบุ) ภาพการ์ตูน/แอนิเมชั่น
- รูปภาพ (โปรดระบุ) ภาพการ์ตูน/แอนิเมชั่น และเพลงบรรเลงประกอบ
- ข้อความ
- ข้อความ และเพลงบรรเลงประกอบ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

13. ท่านคิดว่า ในการทำแบบฝึกหัดควรให้นักเรียนทราบคะแนนโดยวิธีใด (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- เมื่อตอบผิดแล้วมีข้อความเฉลยที่ถูกต้องทันที
- เมื่อตอบถูก-ผิดแล้ว มีภาพกราฟิกแสดงให้ทราบ
- สามารถตอบได้หลายครั้ง และไม่ต้องแสดงข้อความที่ถูกต้อง
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๒๐ การทดสอบความรู้

14. ท่านคิดว่า การทดสอบความรู้ของผู้เรียนหลังจากที่ได้เรียนบนเว็บแล้ว ควรมีแบบทดสอบความรู้บนเว็บในลักษณะใด (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- แบบปรนัย (ตัวเลือก)
- แบบอัตนัย (เขียนตอบ)
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

15. ท่านคิดว่า การทดสอบความรู้ของผู้เรียนในการเรียนการสอนบนเว็บควรทำอย่างไร (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- ให้นักเรียนทำแบบทดสอบบนเว็บ
- ให้นักเรียนทำแบบทดสอบในชั้นเรียน (นอกเว็บ)
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ສະບັບສຳຄັນ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ສະບັບສຳຄັນ

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยสำหรับผู้เขี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนแบบโครงงาน

ชื่อเรื่อง	การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
สาขาวิชา	สหศึกษา
ภาควิชา	หลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะกรรมการฯ
ผู้วิจัย	นางสาววิไลลักษณ์ ชาติวิเชียร
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.อรจารีย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ด้านมนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์)

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

- เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เขี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนแบบโครงงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- เพื่อนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย โดยผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 และได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของผู้เขี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนแบบโครงงานตามวัตถุประสงค์ข้างต้น ซึ่งความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และในการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว รวมไปถึงการนำงานวิจัยไปใช้ ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้เขี่ยวชาญ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เขี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนแบบโครงงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัยจึงขอความร่วมมือและขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งในการตอบแบบสอบถามและได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ พร้อมทั้งส่งแบบสอบถามกลับคืนมา ณ โอกาสหนึ่ง

ในการนี้ผู้วิจัยได้จัดเตรียมของพร้อมและมีป้ายในการจัดสั่งแบบสอบถามคืนแบบมาด้วย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้เขียนราย

❖ ชื่อ-นามสกุล/ตำแหน่ง(ถ้ามี)

❖ สถานที่สอน/ทำงาน.....

❖ ประสบการณ์ด้านการเรียนการสอนแบบโครงงาน

- | | |
|--------------------------------------|-----------------------------------|
| <input type="checkbox"/> 0-5 ปี | <input type="checkbox"/> 6-10 ปี |
| <input type="checkbox"/> 11-15 ปี | <input type="checkbox"/> 16-20 ปี |
| <input type="checkbox"/> 20 ปีขึ้นไป | |

ຂໍ້ຕົວອະນຸມາດ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เขียนรายด้านการเรียนการสอนแบบโครงงาน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าคำตอบที่ท่านคิดว่าเหมาะสม

❖ ข้อมูลเบื้องต้น

1. ท่านคิดว่า รูปแบบการทำโครงงานบนเว็บสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงควรเป็นแบบใด (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- ค้นคว้าทดลอง
- สำรวจ รวบรวมข้อมูล
- การประดิษฐ์ คิดค้น

2. ท่านคิดว่า การทำโครงงานบนเว็บควรมีลักษณะใด (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- แบบคู่ (2 คน) เพราะ.....
- แบบกลุ่ม (3 คนขึ้นไป) เพราะ.....

❖ การเตรียมการวางแผนทำโครงงาน (Preliminary planning)

3. การทำโครงงานโดยปกตินั้นควรใช้ระยะเวลาในการเตรียมการวางแผนนานเท่าใด (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- 1 สัปดาห์
- 2 สัปดาห์
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

4. ท่านคิดว่า ถ้าให้นักเรียนทำโครงงานบนเว็บนั้นควรจะใช้ระยะเวลาในการเตรียมการวางแผนทำโครงงานบนเว็บนานเท่าใด (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- 1 สัปดาห์
- 2 สัปดาห์
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

5. ท่านคิดว่า สิ่งใดที่จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแนวคิด หรือปัญหาในการทำโครงงานได้ (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- การแนะนำประเด็นต่าง ๆ จากอาจารย์
- อาจารย์มอบหมายให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ
- การตั้งคำถามให้นักเรียนได้ฝึกคิดตาม
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๖๙ การวางแผนทำโครงการ

๖. ท่านคิดว่า การวางแผนในการทำโครงการบนเว็บจะสามารถตอบทวนความรู้ หรือประสบการณ์เดิมของนักเรียนได้อย่างไร (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- ให้นักเรียนสร้างแผนภูมิความคิด (concept map) เกี่ยวกับหัวข้อที่จะศึกษา
- ให้นักเรียนระดมสมองกลุ่มอยู่อย (จำนวน.....คน) เกี่ยวกับหัวข้อที่จะศึกษา
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๗. ท่านคิดว่า ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวคิดที่จะช่วยในการทำโครงการด้านใดมากที่สุด เพราะเหตุใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- การเตรียมการวางแผน เพราะ.....
- การวางแผน เพราะ.....
- การดำเนินโครงการ เพราะ.....
- การอภิปรายผลโครงการ เพราะ.....
- การสรุปผลโครงการ เพราะ.....
- การเขียนรายงาน เพราะ.....
- ทุกระยะในการทำโครงการ เพราะ.....
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๘. ท่านคิดว่า ครวตที่จะให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการทำโครงการบนเว็บอย่างไร (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- อาจารย์ และนักเรียนร่วมกันวางแผนการทำโครงการผ่านเว็บบอร์ด
- วางแผนการทำโครงการของตนเองแล้วนำมาปรึกษาอาจารย์ผ่านเว็บบอร์ด
- ศึกษาข้อมูลที่ตนเองสนใจ และแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนผ่านเว็บบอร์ด แล้วจึงมานำเสนออาจารย์
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๙. ท่านคิดว่า อาจารย์ควรมีบทบาทอย่างไรในการวางแผนการทำโครงการบนเว็บ (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- มอบหมายให้นักเรียนวางแผนการทำโครงการด้วยตนเอง
- อาจารย์และนักเรียนร่วมกันวางแผนการทำโครงการ
- อาจารย์เป็นที่ปรึกษาเพียงอย่างเดียว
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๑๐. ท่านคิดว่าการวางแผนทำโครงการบนเว็บ ควรใช้เครื่องมือบนเว็บชนิดใดในการติดต่อสื่อสารระหว่างครุและนักเรียน (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ห้องสนทนา (chat room)
- กระดานสนทนา (web board)
- จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๑๑. ท่านคิดว่าครวตใช้ระยะเวลาในการวางแผนการทำโครงการบนเว็บเป็นระยะเวลาเท่าใด (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- ๑ สัปดาห์
- ๒ สัปดาห์
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๒๐ การดำเนินการทำโครงการ

12. ท่านคิดว่า ควรใช้เครื่องมือบนเว็บชนิดใด ในการให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นระหว่างครุภัณฑ์ (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ห้องสนทนา (chat room)
- กระดานสนทนา (webboard)
- จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๒๑ การสรุปและอภิปรายผลโครงการ (consolidating project)

13. ท่านคิดว่า นักเรียนควรนำเสนองานสรุปและอภิปรายผลโครงการบนเว็บในรูปแบบใด (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- นำเสนอบนเว็บโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น พาวเวอร์พอยท์ แฟลช เป็นต้น จากนั้นให้เพื่อนร่วมชั้นร่วมกันอภิปรายผลโครงการบนเว็บผ่านทางเว็บบล็อก (weblog)
- นำเสนอบนเว็บโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น พาวเวอร์พอยท์ แฟลช เป็นต้น จากนั้น เพื่อนร่วมชั้น และครูร่วมกันอภิปรายผลโครงการบนเว็บผ่านทางเว็บบล็อก (weblog)
- สรุปผล จากนั้นให้ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายผลในชั้นเรียน (นำเสนอหน้าชั้น)
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๒๒ การเขียนรายงาน

14. ท่านคิดว่า อาจารย์ควรมีบทบาทอย่างไรในการเขียนรายงานของนักเรียน (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- อธิบาย/ชี้แนะเกี่ยวกับหลักการเขียนรายงานแล้วให้นักเรียนเขียนรายงานด้วยตนเอง
- กำหนดหัวข้อในการเขียนรายงานให้กับนักเรียนแล้วให้นักเรียนเขียนรายงาน
ด้วยตนเอง
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

15. ท่านคิดว่า ครรช์ควรมีบทบาทสำคัญที่สุดในการเขียนรายงานอย่างไร (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- ครรช เป็นผู้แนะนำ
- นักเรียนทุกคน ช่วยกันเขียนรายงานผ่านเครื่องมือบนเว็บและในห้องเรียน
- หัวหน้ากลุ่ม เป็นผู้เขียนเอง
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

16. ท่านคิดว่า การประเมินการทำโครงการนั้นควรเน้นที่สิ่งใด (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- แนวคิด
- การวางแผน
- ความร่วมมือ และกระบวนการทำงาน
- ทุกส่วนเท่า ๆ กัน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

17. ท่านคิดว่า โครงการที่จะเป็นผู้ประเมินโครงการ (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ครู
- เพื่อนร่วมชั้น
- นักเรียนเอง
- ผู้เชี่ยวชาญ
- ทุกคน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ຂໍ້ຕົວຕະຫຼາດ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....
.....
.....

ຂໍ້ຕົວຕະຫຼາດ

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างค่านิยม

ชื่อเรื่อง	การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี
สาขาวิชา	ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
สาขาวิชา	โสตทัศนศึกษา
ภาควิชา	หลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะกรรมการคุณภาพ
ผู้วิจัย	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาจารย์ที่ปรึกษา	นางสาววิไลลักษณ์ ชาติวิเชียร รองศาสตราจารย์ ดร.อรจารีย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ต้านมนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์)

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

- เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านค่านิยมและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- เพื่อนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย โดยผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 และได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านค่านิยมและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามวัตถุประสงค์ข้างต้น ซึ่งความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บวิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว รวมไปถึงการนำงานวิจัยไปใช้ ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านค่านิยมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัยจึงขอความร่วมมือและขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งในการตอบแบบสอบถามและได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ พร้อมทั้งส่งแบบสอบถามกลับคืนมา ณ โอกาสหนึ่ง

ในการนี้ผู้วิจัยได้จัดเตรียมของพร้อมและแบบสอบถามมาด้วย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้เชี่ยวชาญ

❖ ชื่อ-นามสกุล

❖ สถานที่ทำงาน/สอน

❖ ประสบการณ์ในการสอน/สร้างค่านิยม

- | | |
|--------------------------------------|-----------------------------------|
| <input type="checkbox"/> 0-5 ปี | <input type="checkbox"/> 6-10 ปี |
| <input type="checkbox"/> 11-15 ปี | <input type="checkbox"/> 16-20 ปี |
| <input type="checkbox"/> 20 ปีขึ้นไป | |

ສະຫຼາຍາມ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างค่านิยม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หน้าคำตอบที่ท่านคิดว่าเหมาะสม

❖ ข้อมูลเบื้องต้น

1. โดยทั่วไปแล้ว การสร้างค่านิยมนั้นส่วนใหญ่จะใช้ระยะเวลาเท่าใด (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- 1-2 สัปดาห์
- 3-4 สัปดาห์

2. ท่านคิดว่า ใน การสร้างค่านิยมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีแก่นักเรียนควรใช้ระยะเวลาเท่าใด (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- 1-2 สัปดาห์
- 3-4 สัปดาห์

❖ การสร้างครรثارาให้เกิดขึ้นแก่ค่านิยม

3. ท่านคิดว่า การเรียนการสอนแบบใดที่จะสามารถทำให้นักเรียนตระหนักรถึงความสำคัญของค่านิยมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้ (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- สอดแทรกค่านิยมเข้าไปในบทเรียน โดยนำเสนอบอกเนื้อหาบทเรียนเพียงอย่างเดียว
- มีตัวอย่างภาพประกอบในบทเรียน เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลดีของค่านิยมนั้นๆ ที่ได้รับ
- ตั้งคำถาม เพื่อให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับค่านิยมนั้นๆ เพิ่มเติมมากนำเสนอ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

4. ท่านคิดว่า การใช้เครื่องมือบนเว็บชนิดใดที่จะช่วยเสริมสร้างให้นักเรียนตระหนักรถึงความสำคัญของค่านิยมให้เกิดขึ้น (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ห้องสนทนา (Chat Room)
- กระดานสนทนา (Web board)
- จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)
- เว็บบล็อก (Weblog)
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

5. ท่านคิดว่า โครงการที่จะเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญมากที่สุดในการสร้างค่านิยมให้เกิดขึ้นกับนักเรียนอย่างไร (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้กระตุนนักเรียน
- เพื่อนร่วมชั้นเรียน ช่วยกันอภิปรายประเด็นที่ได้รับมอบหมาย
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

6. ท่านคิดว่า ระยะการสร้างครรภาระให้เกิดขึ้น ควรใช้ระยะเวลาเท่าใด (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- 1 สัปดาห์
- 2 สัปดาห์

๒๖ การให้ความรู้แก่นักเรียน

7. ท่านคิดว่า การให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยมนั้นควรเกิดขึ้นเมื่อใด (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- ก่อนที่นักเรียนจะตระหนักรู้ถึงความสำคัญของค่านิยม
- ภายหลังจากที่นักเรียนตระหนักรู้ถึงความสำคัญของค่านิยม
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

8. ท่านคิดว่า นักเรียนควรได้รับความรู้เกี่ยวกับค่านิยมนั้นในรูปแบบใด (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- ข้อความบรรยาย และภาพเสมือนจริงประกอบ
- ข้อความบรรยาย และตัวอย่างเกี่ยวกับความรู้ของค่านิยมนั้น
- ข้อความ เสียงบรรยาย และภาพเสมือนจริงประกอบ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

9. ท่านคิดว่า การเรียนการสอนแบบใดที่จะช่วยให้นักเรียนระดับชั้นม.4 เกิดความรู้ ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- มีการมอบหมายงานเป็นราย ๆ ในการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- มีการตั้งคำถามในบทเรียนเพื่อทำให้นักเรียนเกิดแนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และนำไปสู่การทำโครงการได้
- มีการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียนบนเว็บ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

10. ท่านคิดว่า เครื่องมือบนเว็บใดที่จะช่วยสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ห้องสนทนา (Chat Room)
- กระดานสนทนา (Web board)
- จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
- เว็บบล็อก (Weblog)
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

11. ท่านคิดว่า การสอนเนื้อหาเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นเนื้อหาใหม่และควบคู่ไปกับการทำโครงการนั้นควรทำอย่างไร (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- ให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้ามาก่อนการเรียนการสอนแล้วจึงมานำเสนอ
- อาจารย์นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับนักเรียน และจึงมอบหมายงานเพิ่มเติม
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

12. ท่านคิดว่า บทเรียนบนเว็บแบบใดที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้มากที่สุด (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- บทเรียนที่เรียนเป็นลำดับต่อเนื่องทุกบท
- บทเรียนที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนบทใดก่อนก็ได้
- บทเรียนที่สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาไปยังส่วนใดก็ได้
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

13. ท่านคิดว่า ในบทเรียนบนเว็บนั้นควรมีการสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในส่วนใด (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- ภายนอกจากที่สอนเนื้อหาวิชาพิทยาศาสตร์แล้วจึงค่อยสอนเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- แทรกระหว่างเนื้อหาวิชาพิทยาศาสตร์
- ฝึกสอนเนื้อหาของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงก่อนแล้วจึงสอนเนื้อหาในรายวิชาพิทยาศาสตร์
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๑๒ การลงมือกระทำ หรือปฏิบัติ

14. ท่านคิดว่า การสร้างค่านิยมต้องมีการให้ลงมือกระทำ/ปฏิบัติ จึงจะบรรลุผลลัพธ์ สามารถทำได้อย่างไร (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- มอบหมายงานให้นักเรียนบันทึกสิ่งที่คิดว่าเป็นค่านิยมที่เกิดขึ้นกับนักเรียนประจำวันในระหว่างการเรียนรายวิชาแล้วให้เป็นคะแนนสะสม
- สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติ คือ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

15. กิจกรรมใดที่จะช่วยให้นักเรียนฝึกปฏิบัติแล้วเกิดค่านิยมได้ (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- สร้างแบบฝึกหัดที่ให้สถานการณ์เกี่ยวกับค่านิยมแล้วตอบคำถาม
- สร้างแบบฝึกหัดแบบเกม
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

16. ท่านคิดว่า ภายนอกการฝึกปฏิบัติของนักเรียน (จากข้อ 10) และ ควรให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมที่เกิดขึ้นผ่านเครื่องมือบนเว็บชนิดใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ห้องสนทนา (Chat Room)
- กระดานสนทนา (Web board)
- เว็บบล็อก (Weblog)
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

17. ท่านคิดว่า หากนักเรียนนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้จะช่วยให้การทำงานนั้นประสบผลลัพธ์มากยิ่งขึ้นได้อย่างไร (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- อาจารย์กระตุ้นให้ผู้เรียนตระหนักรถึงความสำคัญ ด้วยการซี้แซะ/บอกกล่าว
- นักเรียนตัวยกันกล่าวอภิปรายถึงหลักการที่จะสามารถนำไปใช้และนำหลักดังกล่าวไปใช้ได้
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

18. ท่านคิดว่า การสร้างค่านิยมด้านการเมืองมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนั้นจำเป็นที่จะต้องเกิดสิ่งต่าง ๆ ตามความหมายอย่างครบถ้วนใช่หรือไม่ เพาะะเหตุใด

- ใช่ เพราะ
- ไม่ใช่ เพราะ

19. ท่านคิดว่า การวัดค่านิยมด้านการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ควรใช้แบบวัดชนิดใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- แบบเลือกตอบ โดยมีสถานการณ์เกี่ยวกับค่านิยมและให้นักเรียนตอบตามความเป็นจริง
- แบบบรรยาย โดยให้นักเรียนเขียนบรรยายลิ่งที่เป็นภูมิคุ้มกันที่เกิดขึ้นแก่นักเรียนให้ทำทั้งก่อนและหลังเรียน
- แบบประเมินค่า โดยให้สถานการณ์แก่นักเรียนและตอบตามระดับที่เกิดขึ้นจริง (rating scale)
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

20. ท่านคิดว่า โครงการที่จะมีบทบาทสำคัญในการสร้างค่านิยมเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- | | |
|-----------------------------------|--------------------------------------------------|
| <input type="checkbox"/> อาจารย์ | <input type="checkbox"/> เพื่อนร่วมชั้น |
| <input type="checkbox"/> นักเรียน | <input type="checkbox"/> อื่น ๆ (โปรดระบุ) |

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๙๙๙๙๙๙๙๙๙

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ชื่อเรื่อง	การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี
สาขาวิชา	ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
สาขาวิชา	สหศึกษา
ภาควิชา	หลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะกรรมการคุรุศาสตร์
ผู้วิจัย	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาจารย์ที่ปรึกษา	นางสาววิไลลักษณ์ ชาติวิเชียร รองศาสตราจารย์ ดร.อรจารีย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ต้านมนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์)

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

- เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- เพื่อนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย โดยผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 และได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามวัตถุประสงค์ข้างต้น ซึ่งความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การวัดค่านิยมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีรวมไปถึงการนำงานวิจัยไปใช้ ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัยจึงขอความร่วมมือและขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งในการตอบแบบสอบถามและได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ พร้อมทั้งส่งแบบสอบถามกลับคืนมา ณ โอกาสหนึ่ง

ในการนี้ผู้วิจัยได้จัดเตรียมของพร้อมและมีป้ายในการจัดส่งแบบสอบถามคืนแนบมาด้วย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้เขียนราย

❖ ชื่อ-นามสกุล

❖ สถานที่ทำงาน/สอน.....

❖ ประสบการณ์ในการประยุกต์ใช้ในเรียนการสอนเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

0-5 ปี 6-10 ปี 10 ปีขึ้นไป

❖ ประสบการณ์ในการประยุกต์ใช้ในเรียนการสอนเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

0-5 ปี 6-10 ปี 10 ปีขึ้นไป

ส่วนส่วนส่วน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เขียนรายด้านปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าคำตอบที่ท่านคิดว่าเหมาะสม

1. ท่านคิดว่า ใน การสร้างค่านิยมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีแก่นักเรียนควรใช้ระยะเวลาเท่าใด (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- 1-2 สัปดาห์
- 3-4 สัปดาห์

2. ท่านคิดว่า การเรียนการสอนแบบใดที่จะสามารถทำให้นักเรียนตระหนักรถึงความสำคัญของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้ (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- สอดแทรกค่านิยมเข้าไปในบทเรียน โดยนำเสนอบริบทเรียนเพียงอย่างเดียว
- มีตัวอย่างภาพประกอบในบทเรียน เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลดีของค่านิยมนั้นๆ ที่ได้รับ
- ตั้งคำถาม เพื่อให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับค่านิยมนั้นๆ เพิ่มเติมนานนำเสนอ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

3. ท่านคิดว่า การสอนเนื้อหาเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นเนื้อหาใหม่และควบคู่ไปกับการทำโครงการนั้นควรทำอย่างไร (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- ให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้ามาก่อนการเรียนการสอนแล้วจึงนำเสนอ
- อาจารย์นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับนักเรียน แล้วจึงมอบหมายงานเพิ่มเติม
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

4. ท่านคิดว่า การเรียนการสอนแบบใดที่จะช่วยให้นักเรียนระดับชั้นม.4 เกิดความรู้ ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- มีการมอบหมายงานเป็นระยะๆ ใน การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- มีการตั้งคำถามในบทเรียนเพื่อทำให้นักเรียนเกิดแนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และนำไปสู่การทำโครงการได้
- มีการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียนบนเว็บ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

5. ท่านคิดว่า กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เครื่องมือบนเว็บชนิดใดที่จะช่วยสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ห้องสนทนา (Chat Room)
- กระดานสนทนา (Web board)
- จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
- เว็บบล็อก (Weblog)

6. ท่านคิดว่า หากนักเรียนนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้จะช่วยให้การทำโครงการทำโครงงานนั้นประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้นได้อย่างไร (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- อาจารย์กระตุนให้ผู้เรียนตระหนักรถึงความสำคัญ ด้วยการชี้แนะ/บอกกล่าว
- นักเรียนด้วยกันกล่าวอภิปรายถึงหลักการที่จะสามารถนำไปใช้และนำหลักดังกล่าวไปใช้ได้
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

7. ท่านคิดว่า บทเรียนบนเว็บแบบใดที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้มากที่สุด (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- บทเรียนที่เรียนเป็นลำดับต่อเนื่องทุกบท
- บทเรียนที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนบทใดก่อนก็ได้
- บทเรียนที่สามารถเข้ามายอิงเนื้อหาไปยังส่วนใดก่อนก็ได้
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

8. ท่านคิดว่า ในบทเรียนบนเว็บนั้นควรมีการสอนแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในส่วนใด (เลือกตอบได้ 1 ข้อ)

- ภาษาหลังจากที่สอนเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์แล้วจึงค่อยสอนเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- แทรกระหว่างเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์
- ฝึกเนื้อหาของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงก่อนแล้วจึงสอนเนื้อหาในรายวิชาวิทยาศาสตร์
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

9. ท่านคิดว่า การสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนั้นจำเป็นที่จะต้องเกิดสิ่งต่าง ๆ ตามความหมายอย่างครบถ้วนใช่หรือไม่ เพราะเหตุใด

- ใช่ เพราะ
- ไม่ใช่ เพราะ

10. ท่านคิดว่า การวัดค่านิยมด้านการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ควรใช้แบบวัดชนิดใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- แบบเลือกตอบ โดยมีสถานการณ์เกี่ยวกับค่านิยมและให้นักเรียนตอบตามความเป็นจริง
- แบบบรรยาย โดยให้นักเรียนเขียนบรรยายถึงที่เป็นภูมิคุ้มกันที่เกิดขึ้นแก่นักเรียนให้ทำทั้งก่อนและหลังเรียน
- แบบประเมินค่า โดยให้สถานการณ์แก่นักเรียนและตอบตามระดับที่เกิดขึ้นจริง (rating scale)
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

11. ท่านคิดว่า โครงการที่จะมีบทบาทสำคัญในการสร้างค่านิยมเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- | | |
|-----------------------------------|--------------------------------------------------|
| <input type="checkbox"/> อาจารย์ | <input type="checkbox"/> เพื่อนร่วมชั้น |
| <input type="checkbox"/> นักเรียน | <input type="checkbox"/> อื่น ๆ (โปรดระบุ) |

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าคำตอบตามความคิดเห็นของท่าน พร้อมด้วยเหตุผล

๑๖ ด้านความหมายของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

จากที่ผู้วิจัยได้รวบรวม วิเคราะห์และสังเคราะห์ หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ท่านเห็นด้วยหรือไม่ในข้อต่อไปนี้ว่าเป็นคำสำคัญ และความหมายของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้าน การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี เพราะเหตุใด (ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้รับไปกำหนดตัวชี้วัดในการวัดค่านิยมที่เกิดขึ้นแก่นักเรียน)

ความหมาย/คำสำคัญ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
๑๖ การบริหารความเสี่ยง (Risk Management)	<input type="checkbox"/> เพราะ	<input type="checkbox"/> เพราะ
๑๖ การคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	<input type="checkbox"/> เพราะ	<input type="checkbox"/> เพราะ
๑๖ ความรอบคอบ	<input type="checkbox"/> เพราะ	<input type="checkbox"/> เพราะ
๑๖ ความระมัดระวัง	<input type="checkbox"/> เพราะ	<input type="checkbox"/> เพราะ
๑๖ การพึ่งพาตนเอง	<input type="checkbox"/> เพราะ	<input type="checkbox"/> เพราะ
๑๖ อื่น ๆ (โปรดระบุ)	<input type="checkbox"/> เพราะ	<input type="checkbox"/> เพราะ

ท่านเห็นด้วย หรือไม่ในข้อต่อไปนี้ที่จะแสดงให้เห็นถึงการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีของนักเรียน และสามารถนำไปวัดค่าनิยมที่เกิดขึ้นได้จากการทำโครงการ เพราะเหตุใด

รายการ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
๑ การเตรียมตัวที่จะทำโครงการ (การศึกษาหาข้อมูลเบื้องต้นในการเลือกหัวข้อเรื่อง การสอบตามเพื่อน และอาจารย์ มีเป้าหมายที่ชัดเจน ๆ)	<input type="checkbox"/> เพราะ	<input type="checkbox"/> เพราะ
๒ การค้นคว้าหาข้อมูลอย่างรอบด้าน เพื่อใช้ประกอบการทำโครงการ	<input type="checkbox"/> เพราะ	<input type="checkbox"/> เพราะ
๓ การวางแผนด้านค่าใช้จ่ายตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	<input type="checkbox"/> เพราะ	<input type="checkbox"/> เพราะ
๔ การวางแผนเกี่ยวกับระยะเวลาในการทำโครงการตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	<input type="checkbox"/> เพราะ	<input type="checkbox"/> เพราะ
๕ การดำเนินงานที่รอดคอบ และระมัดระวังตามแผนงานที่กำหนด	<input type="checkbox"/> เพราะ	<input type="checkbox"/> เพราะ
๖ สรุป และอภิปรายผลโครงการอย่างรอบคอบ สามารถอธิบายได้อย่างชัดเจน	<input type="checkbox"/> เพราะ	<input type="checkbox"/> เพราะ
๗ อื่น ๆ (โปรดระบุ)	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>

ลักษณะลักษณะ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....
.....
.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

**แบบรับรองรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ วิชาวิทยาศาสตร์
เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**

งานวิจัยเรื่อง

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ
วิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี
ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัย

นางสาววิไลลักษณ์ ชาติวิเชียร
โทร. 08-9685-3050 อีเมล: vilailux_cu@hotmail.com

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.อรจริย์ ณ ตะกั่วทุ่ง

วิทยานิพนธ์

ระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาโลสทธศนศึกษา
ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำชี้แจง

- แบบรับรองชุดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ในการรับรอง “รูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ วิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4” ผู้วิจัยขอความกรุณาท่าน พิจารณารับรองรูปแบบ ก่อนการนำเสนอสำหรับผลการวิจัยครั้งนี้ต่อไป
- โปรดพิจารณาแบบรับรองงานวิจัยฉบับนี้ ซึ่งประกอบด้วยเอกสาร 2 ชุด ได้แก่

เอกสารหมายเลข 1 คือ แบบรับรองรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน
- ตอนที่ 2 ขั้นตอนการเรียนการสอน
- ตอนที่ 3 แผนกำกับกิจกรรมการเรียนการสอน

เอกสารหมายเลข 2 คือ เอกสารประกอบการรับรองงานวิจัย (หากมีข้อเสนอแนะ หรือข้อคิดเห็นต่างๆ ท่านสามารถเขียนลงบนเอกสารชุดนี้)

ตอนที่ 1 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน (โปรดพิจารณาเอกสารหมายเลขอีกครั้ง หน้า 2-3)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ความเหมาะสมตามความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดให้

ค่าคะแนน	ความหมาย
+1	เมื่อแนใจว่าองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนนี้ <u>จำเป็นและเหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน</u> แบบโครงงานบนเว็บ วิชาวิทยาศาสตร์ ที่ส่งผลต่อ การสร้างค่านิยม ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
0	เมื่อไม่แนใจว่าองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนนี้ <u>จำเป็นและเหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน</u> แบบโครงงานบนเว็บ วิชาวิทยาศาสตร์ ที่ส่งผลต่อ การสร้างค่านิยม ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
-1	เมื่อแนใจว่าองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนนี้ <u>จำเป็นและเหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน</u> แบบโครงงานบนเว็บ วิชาวิทยาศาสตร์ ที่ส่งผลต่อ การสร้างค่านิยม ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน	ระดับความเหมาะสม		
	+1	0	-1
1. เป้าหมายของการเรียนการสอน			
2. ชนิดของการเรียนการสอน			
3. เนื้อหาการเรียนการสอน			
4. บทบาทผู้เรียน			
5. บทบาทผู้สอน			
6. วิธีการปฏิสัมพันธ์บนเว็บ			
7. เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเครือข่าย			
8. ปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน			
9. การประเมินผล			
ภาพรวมขององค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน			

ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการเรียนการสอน (โปรดพิจารณาเอกสารหมายเลขอีกครั้ง 2 หน้า 4-23)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ความเหมาะสมตามความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดให้

ค่าคะแนน	ความหมาย
+1	เมื่อแน่ใจว่าขั้นตอนนี้ มีความเหมาะสมสมต่อการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ วิชาวิทยาศาสตร์ ที่ส่งผลต่อการสร้างค่านิยม ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ^{ปีที่ 4}
0	เมื่อไม่แน่ใจว่าขั้นตอนนี้ มีความเหมาะสมสมต่อ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงงาน บนเว็บ วิชาวิทยาศาสตร์ ที่ส่งผลต่อการสร้างค่านิยม ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ^{ปีที่ 4}
-1	เมื่อแน่ใจว่าขั้นตอนนี้ ไม่มีความเหมาะสมสมต่อการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงงานบนเว็บ วิชา วิทยาศาสตร์ ที่ส่งผลต่อการสร้างค่านิยม ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ^{ปีที่ 4}

ขั้นตอนการเรียนการสอน	ระดับความเหมาะสม		
	+1	0	-1
ขั้นเตรียมก่อนการเรียนการสอน (ดูรายละเอียดในเอกสารหมายเลขอีกครั้ง 2 หน้า 4, 7, 14, 17) <ol style="list-style-type: none"> 1. การปฐมนิเทศนักเรียน (ในชั้นเรียน) 2. การวัดค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีก่อนการเรียน 3. การบอกจุดประสงค์ของบทเรียน 			
ขั้นกิจกรรมการเรียนการสอน (ดูรายละเอียดในเอกสารหมายเลขอีกครั้ง 2 หน้า 4-6, 8-13, 14-15, 18-23) <ol style="list-style-type: none"> 1. การกระตุ้นหรือเร้าให้เกิดความสนใจเกี่ยวกับบทเรียนและเนื้อหา 2. การทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียน 3. การนำเสนอบบทเรียน 			

ขั้นตอนการเรียนการสอน	ระดับความเหมาะสม		
	+1	0	-1
4. การให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยม			
5. การเตรียมการวางแผนเชิงโครงงาน			
6. การเขียนแนวทางการเรียนรู้			
7. การสร้างครัวเรือนที่ให้ความรู้แก่เด็กและเยาวชนตามมาตรฐานสากล <ul style="list-style-type: none"> ● การให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับแนวคิด (Mind Mapping) ที่ได้มามาฝึก <p>เว็บบอร์ด</p> <ul style="list-style-type: none"> ● การให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับแนวคิดของแต่ละกลุ่มในการทำโครงงาน <p>บนเว็บ ฝ่ายเว็บบอร์ด</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนมีแนวคิดในการเลือกสมาชิกในกลุ่มเข้ามาร่วมงานกัน อย่างไร - นักเรียนคิดว่าหัวข้อในการทำโครงงานบนเว็บนั้นมีประโยชน์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างไร 			
8. การวางแผนการทำโครงงานบนเว็บ			
9. การส่งเสริมการปฏิบัติตามค่านิยมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง			
<ul style="list-style-type: none"> ● การร่วมกันสนทนาระบุปัตติธรรมค่านิยมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 			
<ul style="list-style-type: none"> ● การร่วมกันสนทนาระบุปัตติธรรมค่านิยมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 			
10. การดำเนินโครงงาน			
11. การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน			
12. การสรุปและอภิปรายผลโครงงาน			
13. การให้ผลลัพธ์กลับ			
14. การเขียนรายงาน			

ขั้นตอนการเรียนการสอน	ระดับความเหมาะสม		
	+1	0	-1
ขั้นการประเมินผล (ดูรายละเอียดในเอกสารหมายเลขอ 2 หน้า 6, 13, 15-16, 23)			
1. การทดสอบความรู้หลังการเรียน			
2. การวัดค่าเฉลี่ยมต้นการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีหลังการเรียน			
3. การประเมินผลโครงงาน			
ภาพรวมของขั้นตอนการเรียนการสอน			

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแผนกำกับกิจกรรมการเรียนการสอน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ความเหมาะสมตามความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดให้

ค่าคะแนน

+1

เมื่อแน่ใจว่าเนื้อหารายละเอียดกิจกรรม

มีความชัดเจนและเหมาะสม

0

เมื่อไม่แน่ใจว่าเนื้อหารายละเอียดกิจกรรม

มีความชัดเจนและเหมาะสม

-1

เมื่อแน่ใจว่าเนื้อหารายละเอียดกิจกรรม

ไม่มีความชัดเจนและไม่เหมาะสม

แผนกำกับกิจกรรมการเรียนการสอน	ความเหมาะสม		
	+1	0	-1
ขั้นเตรียมก่อนการสอน (ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย)			
- จุดประสงค์			
- บทบาทผู้เรียน			
- บทบาทผู้สอน			
- สิงที่ได้			
ขั้นกิจกรรมการเรียนการสอน (ประกอบด้วย 14 ขั้นตอนย่อย)			
- จุดประสงค์			
- บทบาทผู้เรียน			
- บทบาทผู้สอน			
- สิงที่ได้			
ขั้นประเมินผล (ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย)			
- จุดประสงค์			
- บทบาทผู้เรียน			
- บทบาทผู้สอน			
- สิงที่ได้			
ภาพรวมของแผนกำกับกิจกรรมการเรียนการสอน			

ตอนที่ 4 ข้อวิพากษ์และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

**ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ข้อมูลและความคิดเห็น
อันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างมาก**

ข้าพเจ้า ได้ทำการรับรองรูปแบบการเรียน
การสอนแบบโครงงานบนเว็บ วิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างค่า尼ยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
มีความเหมาะสมสมในระดับ

ดี

พอดี

ควรปรับปรุง

ลงชื่อผู้ประเมิน

ศูนย์วิทยบริการฯ

(.....)

นางสาววิไลลักษณ์ ชาติวิเชียร

ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค.

เครื่องมือวัดค่าनิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1. แบบวัดมโนทัศน์ (concept) ของนักเรียนเกี่ยวกับค่า�ิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. แบบวัดเจตคติในการปฏิบัติตนเกี่ยวกับค่า�ิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตาม ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากการทำโครงการบนเว็บ
3. แบบบันทึกการเรียนรู้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**แบบวัดมโนทัศน์ (Concept) ของนักเรียน
เกี่ยวกับค่านิยมด้านการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง**

คะแนน

ชื่อ-นามสกุล

วัน.....ที่..... เดือน..... พ.ศ. 2551

ตอนที่ 1 มโนทัศน์ (Concept) จากสถานการณ์ที่กำหนดให้

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X หน้าข้อที่นักเรียนคิดว่าจะปฏิบัติ เพียง 1 ข้อเท่านั้น

1. ถ้าเกิดน้ำท่วมบ่อยครั้ง นักเรียนจะป้องกันความเสี่ยงที่เกิดขึ้นอย่างไร

- ก. สมใจใช้กระสอบทรายเพื่อป้องกันน้ำท่วมเข้าบ้าน
- ข. สมปองร่องน้ำกว้างจะลดลงไปเอง
- ค. สมชายไม่ทิ้งขยะมูลฝอยลงในแม่น้ำเพื่อป้องกันการอุดตันของท่อระบายน้ำ

2. ถ้านักเรียนจะหลีกเลี่ยงการเกิดมลพิษสิ่งแวดล้อม นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ใช้ทรัพยากรอย่างเดิม เพราะไม่สามารถหลีกเลี่ยงการเกิดมลพิษได้
- ข. วางแผนการใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด
- ค. วางแผนการใช้ทรัพยากร

3. โฉ ตั้งเป้าหมายว่าจะช่วยลดสภาวะโลกร้อนโดยประยุตการใช้ไฟฟ้า

นักเรียนคิดว่าโฉกระทำสิ่งใด

- ก. ความระมัดระวัง
- ข. การพึงพาตนเอง
- ค. การป้องกันความเสี่ยง

4. นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่ว่า การป้องกันความเสี่ยงจะทำให้นักเรียนสามารถบรรลุเป้าหมายในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่ตั้งไว้ได้

- ก. เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้ประสบความสำเร็จตามแผนงานการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างราบรื่น
- ข. เห็นด้วย เพราะจะทำให้ลดอุปสรรคในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมได้
- ค. ไม่เห็นด้วย เพราะจะทำให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน

5. ถ้าในอนาคตมีขยะที่ย่อยสลายได้ยากอันเนื่องมาจากพลาสติกต่าง ๆ เป็นจำนวนมากดังนั้นในปัจจุบันนักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ยอมรับผลที่เกิดขึ้น เนื่องจากยังไม่มีผลิตภัณฑ์ที่ใช้ทดแทนพลาสติกได้
- ข. ให้เป็นหน้าที่ของรัฐบาลในการกำจัดขยะ
- ค. ลดการใช้วัสดุที่ทำจากพลาสติกให้มากที่สุด

6. ถ้านักเรียนเห็นด้วยหรือไม่ในการคำนึงถึงปริมาณการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในอนาคต

- ก. เห็นด้วย เพราะจะเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ข. ไม่เห็นด้วย เพราะไม่มีประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ค. เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะทำให้วางแผนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ง่าย

7. นักเรียนคาดว่าวิธีการใดจะช่วยลดการใช้พลังงานลงได้

- ก. เดือน วางแผนก่อนการเดินทางเสมอ
- ข. ดวง ใช้บริการระบบขนส่งมวลชน
- ค. ดาว ขับรถไปทำงานด้วยตนเอง

8. นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่ในการคาดเดาผลกระทบที่จะเกิดขึ้น

- ก. ไม่เห็นด้วย เพราะคาดเดาได้ยาก
- ข. เห็นด้วย เพราะจะทำให้ทำงานได้ง่ายขึ้น
- ค. เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะทำให้คิดแก้ปัญหาในหลายແม່ນຸມซึ่งอาจจะเกิดขึ้นในอนาคตได้

9. การกระทำในข้อใดแสดงถึงความรอบคอบในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

- ก. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเอง
- ข. ทำงานตามลำดับขั้นตอนที่วางแผนไว้
- ค. วางแผนการอนุรักษ์อย่างเป็นขั้นตอนตามหลักการอนุรักษ์

**10. มัจฉาเกิดข้อสงสัยระหว่างการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ จึงได้ตั้งสมมติฐานตามข้อเท็จจริง
นักเรียนคิดว่าการตั้งสมมติฐานดังกล่าวเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
หรือไม่**

- ก. ใช่ เพราะจะทำให้คิดอย่างรอบคอบ
- ข. ใช่ เพราะเป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
- ค. ใช่ เพราะจะไม่ทำให้หลงเชื่อเรื่องต่าง ๆ โดยง่าย

11. ถ้าครุภาระหมายงานกลุ่มร่วมกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลที่ค้นคว้ามาเพื่อนำไปรายงานหน้าชั้นเรียน นักเรียนคิดว่า

- ก. “ตีเหมือนกัน จะได้ไม่ต้องหาข้อมูลเยอะ”
- ข. “ตีนังที่ทำงานกลุ่มจะได้มีข้อมูลที่หลากหลายมากขึ้น”
- ค. “อยากรажานเดียว เพราะไม่อยากแบ่งข้อมูลที่นักเรียนค้นคว้ามา”

12. นักเรียนยินดีที่จะทำงานด้วยความรอบคอบเสมอหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. ยินดีเป็นอย่างมาก เพราะทำให้ได้คะแนนสูงขึ้น
- ข. ยินดี เพราะทำให้ตอบคำถามครบถ้วน
- ค. ไม่ยินดี เพราะไม่ได้ช่วยให้คะแนนเพิ่มขึ้น

13. นักเรียนคิดว่า ข้อใดแสดงถึงผู้ที่มีความระมัดระวังในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ

- ก. น้ำค้าง พยายามลดการใช้ไฟฟ้าทุกเดือน
- ข. น้ำหวาน ใช้น้ำซักผ้าลดน้ำตันไม้
- ค. น้ำตาล มากจะเก็บของป่ามาขาย

14. นักเรียนคิดว่า หากไม่รู้จักริมฝีก้มกันในตัวที่ดีจะเกิดผลอย่างไร

- ก. ไม่ตระหนักรถึงแนวทางในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- ข. ไม่สามารถอนุรักษ์ทรัพยากรได้
- ค. ไม่ตระหนักรถึงผลกระทบต่อที่อาจจะเกิดขึ้น

15. นักเรียนคิดว่า ข้อใดเป็นพฤติกรรมของผู้ที่มีความรับมัตตร่วง

- ก. ไฟฟ้าอยู่ใช้ทรัพยากรตามที่ต้นเนื่องต้องการ
- ข. โภเม่นนำทรัพยากรที่ใช้แล้วมาใช้ใหม่
- ค. เพชรใช้ทรัพยากรตามความจำเป็น

16. นักเรียนชอบทำงานโดยมีความรับมัตตร่วงมากน้อยเพียงใด

- ก. ชอบ เพราะสามารถทำงานได้เรียบร้อย
- ข. ไม่ชอบ เพราะจะทำให้ทำงานได้ช้า
- ค. ชอบมาก เพราะงานเสร็จทันตามกำหนดเวลา และถูกต้อง

17. กลุ่มของนักเรียนต้องการทำรายงานเรื่องสภาพโลกร้อน และเพื่อมอบหมายงานการค้นคว้าข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ตให้ แต่นักเรียนค้นคว้าหาข้อมูลไม่เป็น นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ขอเปลี่ยนหน้าที่กับเพื่อนคนอื่นในกลุ่ม
- ข. พยายามหางานด้วยตนเอง โดยอาจให้ผู้อื่นช่วยแนะนำ
- ค. บอกเพื่อนว่า “ตนเองงานจากอินเทอร์เน็ตไม่เป็น และไม่ขอช่วยข้อมูล”

18. ถ้าเพื่อนของนักเรียนขอความช่วยเหลือในการหาข้อมูลจากนักเรียนเป็นประจำนักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ให้ความช่วยเหลือเพื่อนทุกครั้ง
- ข. ให้ความช่วยเหลือเพื่อนเป็นบางครั้ง
- ง. ไม่ให้ความช่วยเหลือโดยการหาข้อมูลให้ แต่บอกวิธีการค้นหาข้อมูลให้เพื่อน

19. นักเรียนชอบการพึ่งพาตนเองมากน้อยเพียงใด

- ก. ชอบ เพราะอิสระในการดำเนินชีวิต
- ข. ชอบมาก เพราะเป็นการฝึกฝนตนเองในการดำเนินชีวิต
- ค. ไม่ชอบ เพราะต้องดำเนินชีวิตอย่างโดดเดี่ยว

20. ถ้านักเรียนไม่เข้าใจหลักการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง
- ข. ทบทวนสิ่งที่ได้เรียนมา
- ค. สอบถามเพื่อน

**แบบวัดเจตคติการปฏิบัติตนเกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี
ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จากการทำโครงการบนเว็บ**

ชื่อ-นามสกุล

วัน.....ที่..... เดือน..... พ.ศ. 2551

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย✓ ให้ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนตามความเป็นจริง

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น					นักเรียนทำ/ไม่		ถ้าเคย		ถ้าไม่เคย	
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ
1. ข้าพเจ้าแบ่งหน้าที่ตามความสนใจและความถนัด											
2. ข้าพเจ้าเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเอง											
3. ข้าพเจ้าเสนอหัวข้อเรื่องในการทำโครงการเพื่อให้ เพื่อนในกลุ่มเลือก											
4. ข้าพเจ้าทำงานเสร็จก่อนกำหนดการส่งเสมอ											

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					นักเรียนทำ/ไม่		<u>ถ้าเคย</u>		<u>ถ้าไม่เคย</u>	
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ
5. ข้าพเจ้ามีวิธีการแก้ปัญหาในการทำงานหลายทาง											
6. ข้าพเจ้าหาข้อมูลในการทำโครงการอย่างรอบด้านเพื่อสังเคราะห์ข้อมูล											
7. ข้าพเจ้าจดบันทึกงานที่ได้รับมอบหมายเสมอ											
8. ข้าพเจ้าแสดงความคิดเห็นอย่างสั่งสั่งเสมอในทุกเรื่อง											
9. ข้าพเจ้าสอบถามครูประจำวิชาเมื่อมีข้อสงสัย หรือมีปัญหาเสมอ											
10. ข้าพเจ้าตั้งสมมติฐานตามความเป็นจริง											
11. ข้าพเจ้าคาดการณ์ว่าการทำโครงการจะสำเร็จทันตามกำหนด											
12. ข้าพเจ้าวางแผนการทำโครงการอย่างเป็นลำดับชั้นตอน											

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น					นักเรียนทำ/ไม่		ถ้าเคย		ถ้าไม่เคย	
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ
13. ข้าพเจ้าสรุปผลการทำโครงการตามขั้นตอนที่วางแผนไว้											
14. ข้าพเจ้าตอบคำตามตามที่ครูกำหนดให้อย่างครบถ้วน											
15. ข้าพเจ้าปรึกษาครู หรือผู้เชี่ยวชาญเพื่อค้นคว้าหาคำตอบที่ถูกต้องที่สุด											
16. ข้าพเจ้าทำเนินโครงการอย่างเป็นลำดับขั้นตอน											
17. ข้าพเจ้าตอบคำตามในข้อที่ตอบได้											
18. ข้าพเจ้าทำเนินโครงการอย่างรัดกุม											
19. ข้าพเจ้าแบ่งปันข้อมูลกับเพื่อนๆ เสวำภัยในกลุ่ม											
20. ข้าพเจ้าศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเอง											

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น					นักเรียนทำ/ไม่		ถ้าเคย		ถ้าไม่เคย	
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ
21. เมื่อมีปัญหาข้าพเจ้าสอบถามครูเพื่อให้ช่วย แก้ปัญหาในทันที											
22. ข้าพเจ้าแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเองก่อน เสนอ											

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โดย น.ส. วิไลลักษณ์ ชาติวิเชียร
 นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาศัลศึกษา
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบบันทึกการเรียนรู้จากการดำเนินโครงการบนเว็บ

เรื่อง “การสร้าง Mind Mapping”

คำชี้แจง ให้นักเรียนบันทึกพฤติกรรม/ความรู้สึกในสิ่งที่นักเรียนทำกิจกรรม Mind Mapping ให้สอดคล้องกับความเป็นจริง

หัวข้อที่นักเรียนสร้าง Mind Mapping คือ.....

- เหตุผลที่นักเรียนสร้าง Mind Mapping ในหัวข้อดังกล่าว คือ.....
(เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจพอเพียงหรือไม่ อย่างไร)
- ความรู้สึกที่นักเรียนได้รับจากการทำ Mind Mapping คือ
- ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำ Mind Mapping คือ
- สิ่งที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป คือ
- ความคิดเห็นอื่น ๆ

แบบบันทึกการเรียนรู้จากการดำเนินโครงการบนเว็บ

เรื่อง “การเตรียมการวางแผนเข้าสู่โครงการบนเว็บ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนบันทึกพฤติกรรม/ความรู้สึกในสิ่งที่นักเรียนทำกิจกรรมในใบงานที่ 1 (เช่น การจับกลุ่ม การเลือกหัวข้อเรื่อง เป็นต้น) ให้สอดคล้องกับความเป็นจริง

- เหตุผลที่นักเรียนเลือกหัวข้อเรื่องในการทำโครงการบนเว็บ? กระบวนการทำงานของนักเรียนได้ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหรือไม่อย่างไร ให้ยกตัวอย่างประกอบ เพรา.....
- ความรู้สึกที่นักเรียนได้รับจากการเตรียมการวางแผนเข้าสู่โครงการบนเว็บ คือ
- ประโยชน์ที่ได้รับจากการเตรียมการวางแผนเข้าสู่โครงการบนเว็บ คือ.....
- และการเตรียมการวางแผนเข้าสู่โครงการบนเว็บสอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ.....
- สิ่งที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป คือ
- ความคิดเห็นอื่น ๆ

แบบบันทึกการเรียนรู้จากการดำเนินโครงการบนเว็บ
เรื่อง “การวางแผนการทำโครงการบนเว็บ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนบันทึกพฤติกรรม/ความรู้สึกในสิ่งที่นักเรียนทำกิจกรรมในใบงานที่ 2 ให้สอดคล้องกับความเป็นจริง

- นักเรียนวางแผนทำโครงการบนเว็บอย่างไร? ได้ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหรือไม่อย่างไร ให้ยกตัวอย่างประกอบ.....
 - ความรู้สึกที่นักเรียนได้รับจากกิจกรรมการวางแผนการทำโครงการบนเว็บ คือ
 - ประโยชน์ที่ได้รับจากการวางแผนการทำโครงการ คือ
 - การวางแผนการทำโครงการบนเว็บสอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างไร
 - สิ่งที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป คือ
 - ความคิดเห็นอื่น ๆ
-
.....

แบบบันทึกการเรียนรู้จากการดำเนินโครงการบนเว็บ
เรื่อง “การดำเนินการทำโครงการบนเว็บ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนบันทึกพฤติกรรม/ความรู้สึกในสิ่งที่นักเรียนทำกิจกรรมในใบงานที่ 3 ให้สอดคล้องกับความเป็นจริง

- นักเรียนดำเนินการทำโครงการบนเว็บอย่างไร? กระบวนการทำงานของนักเรียนได้ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหรือไม่อย่างไรบ้าง ให้ยกตัวอย่างประกอบ.....
 - ความรู้สึกที่นักเรียนได้รับจากการทำโครงการบนเว็บ คือ
 - ประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินการทำโครงการบนเว็บ คือ
 - สิ่งที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป คือ
 - ความคิดเห็นอื่น ๆ
-
.....

**แบบบันทึกการเรียนรู้จากการดำเนินโครงการบนเว็บ
เรื่อง “การสรุปและอภิปรายผลการทำโครงการบนเว็บ”**

คำชี้แจง ให้นักเรียนบันทึกพฤติกรรม/ความรู้สึกในสิ่งที่นักเรียนทำกิจกรรมในใบงานที่ 4-5 ให้สอดคล้องกับความเป็นจริง

- นักเรียนได้สรุป และอภิปรายผล รวมทั้งนำเสนอการทำโครงการบนเว็บอย่างไร? ในกระบวนการทำงานของนักเรียนได้ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหรือไม่อย่างไรบ้าง ให้ยกตัวอย่างประกอบ
 - ความรู้สึกที่นักเรียนได้รับจากการทำใบงานที่ 4-5 (การสรุป และอภิปรายผล รวมทั้งการนำเสนอโครงการบนเว็บ) คือ.....
 - ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำโครงการบนเว็บ (ใบงานที่ 4-5) คือ.....
 - สิ่งที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป คือ
 - ความคิดเห็นอื่น ๆ
-
-

**แบบบันทึกการเรียนรู้จากการดำเนินโครงการบนเว็บ
เรื่อง “การเขียนรายงานการทำโครงการบนเว็บ”**

คำชี้แจง ให้นักเรียนบันทึกพฤติกรรม/ความรู้สึกในสิ่งที่นักเรียนทำกิจกรรมในใบงานที่ 6 ให้สอดคล้องกับความเป็นจริง

- นักเรียนได้เขียนรายงานการทำโครงการบนเว็บอย่างไร? กระบวนการทำงานของนักเรียนได้ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหรือไม่อย่างไรบ้าง ให้ยกตัวอย่างประกอบ
- ความรู้สึกที่นักเรียนได้รับจากการเขียนรายงาน คือ
- ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำเขียนรายงาน คือ
- สิ่งที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป คือ
- ความคิดเห็นอื่น ๆ

ใบงานที่ 7

“แสดงความคิดเห็นกันเถอะ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกเรื่องการทำโครงการบนเว็บ 1 เรื่อง โดยเลือกเรื่องที่ไม่ใช่กลุ่มของตนเอง และแสดงความคิดเห็นต่อไปนี้

ชื่อโครงการที่เลือก.....

- นักเรียนเลือกโครงการชิ้นนี้เพราะเหตุใด?
 - นักเรียนคิดว่ามีส่วนใดบ้างในการทำโครงการบนเว็บชิ้นนี้ที่เป็นการนำปัจญາเครழูกิพอเพียงมาใช้อ่าย่างไร ยกตัวอย่างประกอบ
 - จากโครงการชิ้นนี้ มีสิ่งที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้ คือ
 - ความคิดเห็นอื่น ๆ
-
.....
.....

แบบบันทึกการเรียนรู้จากการทำโครงการบนเว็บ

คำชี้แจง ให้นักเรียนบันทึกพฤติกรรม/ความรู้สึกในสิ่งที่นักเรียนทำโครงการบนเว็บ ให้สอดคล้องกับความเป็นจริง

- เหตุผลที่นักเรียนทำโครงการชิ้นนี้ ? เพราะ.....
 - ความรู้สึกที่นักเรียนได้รับจากการทำโครงการบนเว็บ คือ
 - ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำโครงการบนเว็บ คือ
 - สิ่งที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป คือ
 - ความคิดเห็นอื่น ๆ
-
.....
.....

ภาคผนวก ง.

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเจตคติในการปฏิบัติตนเกี่ยวกับค่า尼ยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจากการทำโครงการบนเว็บก่อนและหลังการเรียน
2. คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนโนนทัศน์ในการปฏิบัติตน เกี่ยวกับค่า尼ยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงก่อน และหลังการเรียน
3. ความถี่และร้อยละของการเกิดค่า尼ยมจากแบบบันทึกการเรียนรู้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. ผลการวิเคราะห์แบบวัดเจตคติในการปฏิบัติด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตารางที่ 10 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบวัดเจตคติในการปฏิบัติด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ($n = 39$)

ตารางที่ 10-1 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบวัดเจตคติในการปฏิบัติด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ($n = 39$)

ช้อคาม	ก่อนเรียน			หลังเรียน		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ด้านการป้องกันความเสี่ยง						
1. ข้าพเจ้าแบ่งหน้าที่ตามความสนใจและความถนัด	3.95	0.69	เห็นด้วย	4.44	0.55	เห็นด้วย
2. ข้าพเจ้าเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเอง	3.82	0.68	เห็นด้วย	4.44	0.50	เห็นด้วย
3. ข้าพเจ้าเสนอหัวข้อเรื่องในการทำโครงการเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มเลือก	3.92	0.81	เห็นด้วย	4.15	0.59	เห็นด้วย
4. ข้าพเจ้าทำงานเสร็จก่อนกำหนดการส่งเสมอ	3.64	0.81	เห็นด้วย	4.26	0.79	เห็นด้วย
5. ข้าพเจ้ามีวิธีการแก้ปัญหาในการทำงานหลายทาง	3.69	0.61	เห็นด้วย	4.28	0.65	เห็นด้วย
รวม	3.80	0.72	เห็นด้วย	4.31	0.62	เห็นด้วย
ด้านการคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น						
6. ข้าพเจ้าหาข้อมูลในการทำโครงการอย่างรอบด้านเพื่อสังเคราะห์ข้อมูล	3.79	0.73	เห็นด้วย	4.13	0.70	เห็นด้วย
7. ข้าพเจ้าจดบันทึกงานที่ได้รับมอบหมายเสมอ	3.85	0.99	เห็นด้วย	4.05	0.89	เห็นด้วย
8. ข้าพเจ้าแสดงความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอในทุกเรื่อง	3.59	0.91	เห็นด้วย	4.08	0.81	เห็นด้วย
9. ข้าพเจ้าสอบถามความคืบหน้าเรื่องที่ไม่เข้าใจ หรือมีปัญหาเสมอ	3.90	1.02	เห็นด้วย	4.26	0.72	เห็นด้วย
รวม	3.80	0.91	เห็นด้วย	4.13	0.78	เห็นด้วย

ตารางที่ 10-1 (ต่อ)

ข้อความ	ก่อนเรียน			หลังเรียน		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ด้านความรอบคอบ						
10. ข้าพเจ้าตั้งสมมติฐานตามความเป็นจริง	3.82	0.72	เห็นด้วย	4.15	0.63	เห็นด้วย
11. ข้าพเจ้าคาดการณ์ว่าการทำโครงการจะสำเร็จทันตามกำหนด	3.85	0.87	เห็นด้วย	4.10	0.91	เห็นด้วย
รวม	3.84	0.80	เห็นด้วย	4.13	0.77	เห็นด้วย
ด้านความระมัดระวัง						
12. ข้าพเจ้าวางแผนการทำโครงการอย่างเป็นลำดับขั้นตอน	3.64	0.67	เห็นด้วย	4.21	0.86	เห็นด้วย
13. ข้าพเจ้าสรุปผลการทำโครงการตามขั้นตอนที่วางแผนไว้	3.77	0.78	เห็นด้วย	4.18	0.64	เห็นด้วย
14. ข้าพเจ้าตอบคำถามตามที่ครูกำหนดให้อย่างครบทั่วถ้วน	3.74	0.82	เห็นด้วย	4.28	0.60	เห็นด้วย
15. ข้าพเจ้าปรึกษาครู หรือผู้เชี่ยวชาญเพื่อค้นคว้าหาคำตอบที่ถูกต้องที่สุด	4.05	0.72	เห็นด้วย	4.00	0.92	เห็นด้วย
รวม	3.80	0.75	เห็นด้วย	4.17	0.76	เห็นด้วย
การพึ่งพาตนเอง						
16. ข้าพเจ้าดำเนินโครงการอย่างเป็นลำดับขั้นตอน	4.13	0.73	เห็นด้วย	4.18	0.85	เห็นด้วย
17. ข้าพเจ้าตอบคำถามในข้อที่ต้องได้	1.90	0.91	ไม่เห็นด้วย	4.10	1.05	เห็นด้วย
18. ข้าพเจ้าดำเนินโครงการอย่างรัดกุม	3.44	1.21	ไม่แน่ใจ	4.10	0.79	เห็นด้วย
19. ข้าพเจ้าแบ่งปันข้อมูลกับเพื่อนๆ เนื่องจากความภายนอก	2.18	0.97	ไม่เห็นด้วย	4.03	1.11	เห็นด้วย
20. ข้าพเจ้าศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเอง	3.90	1.05	เห็นด้วย	4.33	0.70	เห็นด้วย
21. เมื่อสืบสานมาแล้วข้าพเจ้าสอบถามครูเพื่อให้ช่วยแก้ปัญหาในทันที	2.18	1.02	ไม่เห็นด้วย	4.21	0.89	เห็นด้วย
22. ข้าพเจ้าแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเองก่อนเสนอ	3.85	1.09	เห็นด้วย	4.23	0.74	เห็นด้วย
รวม	3.08	1.00	ไม่แน่ใจ	4.17	0.88	เห็นด้วย
รวมค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทั้ง 5 ด้าน	3.66	0.84	เห็นด้วย	4.18	0.76	เห็นด้วย

จากตารางที่ 10-1 พบว่า เจตคติในการปฏิบัติตนเกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำโครงการบนเว็บของนักเรียนมีคะแนนค่าเฉลี่ยทั้ง 5 ด้าน ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยรวม 3.66 และหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยรวมสูงขึ้นคือ 4.18 เมื่อแปลความหมายของระดับเจตคติในการปฏิบัติตนเกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำโครงการบนเว็บทั้ง 5 ด้าน พบว่าก่อนเรียนนักเรียนมีเจตคติในการปฏิบัติตนเกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำโครงการบนเว็บอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{x} = 3.66$) และหลังเรียนนักเรียนมีเจตคติในการปฏิบัติตนเกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำโครงการบนเว็บอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{x} = 4.18$)

เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านของการปฏิบัติตนเกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำโครงการบนเว็บ พบว่า ในด้านการป้องกันความเสี่ยง ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยคือ 3.80 อยู่ในระดับเห็นด้วย หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลองคือ 4.31 อยู่ในระดับเห็นด้วย เช่นเดียวกับก่อนการทดลอง

ด้านการคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยคือ 3.80 อยู่ในระดับเห็นด้วย หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลองคือ 4.13 อยู่ในระดับเห็นด้วย เช่นเดียวกับก่อนการทดลอง

ด้านความรอบคอบ ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยคือ 3.84 อยู่ในระดับเห็นด้วย หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลองคือ 4.13 อยู่ในระดับเห็นด้วย เช่นเดียวกับก่อนการทดลอง

ด้านความระมัดระวัง ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยคือ 3.80 อยู่ในระดับเห็นด้วย หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลองคือ 4.17 อยู่ในระดับเห็นด้วย เช่นเดียวกับก่อนการทดลอง

ด้านการพึ่งพาตนเอง ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยคือ 3.08 อยู่ในระดับไม่แน่ใจ หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลองคือ 4.18 อยู่ในระดับเห็นด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10-2 แสดงความถี่ และร้อยละในการปฏิบัติด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากการทำโครงการบนเว็บ ($n=39$)

ข้อความ	ความถี่และร้อยละของการปฏิบัตินก่อนเรียน						ความถี่และร้อยละของการปฏิบัตินหลังเรียน					
	การปฏิบัติ			ถ้าทำ			การปฏิบัติ			ถ้าทำ		
	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ
ด้านการป้องกันความเสี่ยง												
1. ข้าพเจ้าแบ่งหน้าที่ตามความสนใจและความถนัด												
1. ข้าพเจ้าแบ่งหน้าที่ตามความสนใจและความถนัด	33 (84.62)	6 (15.38)	32 (100)	0 (0)	2 (33.33)	4 (66.67)	38 (97.44)	1 (2.56)	35 (92.10)	3 (7.90)	1 (100)	0 (0)
2. ข้าพเจ้าเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเอง	28 (82.86)	11 (17.14)	23 (82.14)	5 (17.86)	2 (18.18)	9 (81.82)	38 (97.44)	1 (2.56)	31 (81.58)	1 (2.63)	1 (100)	0 (0)
3. ข้าพเจ้าเสนอหัวข้อเรื่องในการทำโครงการเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มเลือก	25 (64.10)	14 (35.90)	24 (96.00)	1 (4.00)	11 (78.57)	3 (21.43)	36 (92.31)	3 (7.69)	34 (94.44)	2 (5.56)	3 (100)	0 (0)
4. ข้าพเจ้าทำงานเสร็จก่อนกำหนดการส่งสมอ	26 (66.67)	13 (33.33)	23 (88.46)	3 (11.54)	10 (76.92)	3 (23.08)	34 (87.18)	5 (12.82)	34 (100)	0 (0)	5 (100)	0 (0)
5. ข้าพเจ้ามีวิธีการแก้ปัญหาในการทำงานหลายทาง	31 (79.49)	8 (20.51)	30 (96.77)	1 (3.23)	6 (75.00)	2 (25.00)	37 (94.87)	2 (5.13)	33 (89.19)	4 (10.81)	2 (100)	0 (0)
6. ข้าพเจ้าหาข้อมูลในการทำโครงการอย่างรอบด้านเพื่อสังเคราะห์ข้อมูล	27 (69.23)	12 (30.77)	25 (92.59)	2 (7.41)	10 (83.33)	2 (16.67)	32 (82.05)	7 (17.95)	32 (100)	0 (0)	6 (85.71)	1 (14.29)
7. ข้าพเจ้าจดบันทึกงานที่ได้รับมอบหมายเสมอ	29 (74.36)	10 (25.64)	28 (96.55)	1 (3.45)	4 (40.00)	6 (60.00)	33 (84.62)	6 (15.38)	31 (93.94)	2 (6.06)	5 (83.33)	1 (16.67)

ตารางที่ 10-2 (ต่อ)

ข้อความ	ความถี่และร้อยละของการปฏิบัตินก่อนเรียน						ความถี่และร้อยละของการปฏิบัตินหลังเรียน					
	การปฏิบัติ		ถ้าทำ		ถ้าไม่ทำ		การปฏิบัติ		ถ้าทำ		ถ้าไม่ทำ	
	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ
8. ข้าพเจ้าแสดงความคิดเห็นอย่างสໍາเสมอในทุกเรื่อง	29 (74.36)	10 (25.64)	29 (100)	0 (0)	10 (100)	0 (0)	34 (87.18)	5 (12.82)	34 (100)	0 (0)	3 (60.00)	2 (40.00)
9. ข้าพเจ้าสอบถามครูประจำวิชาเมื่อมีข้อสงสัยหรือมีปัญหาเสมอ	28 (82.86)	11 (17.14)	28 (100)	0 (0)	11 (100)	0 (0)	34 (87.18)	5 (12.82)	34 (100)	0 (0)	4 (80.00)	1 (20.00)
ด้านการคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์												
ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น												
10. ข้าพเจ้าตั้งสมมติฐานตามความเป็นจริง	31 (79.49)	8 (20.51)	31 (100)	0 (0)	7 (87.50)	1 (12.50)	38 (97.44)	1 (2.56)	35 (92.11)	3 (7.89)	1 (100)	0 (0)
11. ข้าพเจ้าคาดการณ์ว่าการทำโครงการจะสำเร็จทันตามกำหนด	29 (74.36)	10 (25.64)	28 (96.55)	1 (3.45)	8 (80.00)	2 (20.00)	35 (89.74)	4 (10.26)	34 (97.14)	1 (2.86)	4 (100)	0 (0)

ตารางที่ 10-2 (ต่อ)

ข้อความ	ความถี่และร้อยละของการปฏิบัตินก่อนเรียน						ความถี่และร้อยละของการปฏิบัตินหลังเรียน					
	การปฏิบัติ			ถ้าทำ			การปฏิบัติ			ถ้าทำ		
	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ
ด้านความรอบคอบ												
12. ข้าพเจ้าวางแผนการทำ โครงการอย่างเป็นลำดับ ชั้นตอน	31	8	31	0	4	4	36	3	34	2	3	0
	(79.49)	(20.51)	(100)	(0)	(100)	(0)	(92.31)	(7.69)	(94.44)	(5.56)	(100)	(0)
13. ข้าพเจ้าสรุปผลการทำ โครงการตามชั้นตอนที่ วางแผนไว้	29	10	28	1	9	1	39	0	39	0	0	0
	(74.36)	(25.64)	(96.55)	(3.45)	(90.00)	(10.00)	(100)	(0)	(100)	(0)	(0)	(0)
14. ข้าพเจ้าตอบคำถาม ตามที่ครูกำหนดให้อย่าง ครบถ้วน	31	8	31	0	5	3	38	1	38	0	1	0
	(79.49)	(20.51)	(100)	(0)	(62.50)	(37.50)	(97.44)	(2.56)	(100)	(0)	(100)	(0)
15. ข้าพเจ้าปรึกษาครู หรือผู้เชี่ยวชาญเพื่อค้นคว้า หาคำตอบที่ถูกต้องที่สุด	29	10	28	1	7	3	31	8	31	0	7	1
	(74.36)	(25.64)	(96.55)	(3.45)	(70.00)	(30.00)	(79.49)	(20.51)	(100)	(0)	(87.50)	(12.50)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10-2 (ต่อ)

ข้อความ	ความถี่และร้อยละของการปฏิบัตินก่อนเรียน						ความถี่และร้อยละของการปฏิบัตินหลังเรียน					
	การปฏิบัติ			ถ้าทำ			การปฏิบัติ			ถ้าทำ		
	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ
ด้านความระมัดระวัง												
16. ข้าพเจ้าทำให้												
โครงงานอย่างเป็นลำดับ	31	8	31	0	6	2	38	1	35	3	1	0
ขั้นตอน	(79.49)	(20.51)	(100)	(0)	(75.00)	(25.00)	(97.44)	(2.56)	(92.11)	(7.89)	(100)	(0)
17. ข้าพเจ้าตอบคำถามใน	33	6	28	5	5	1	38	1	38	0	1	0
ข้อที่ตอบได้	(84.62)	(15.38)	(84.85)	(15.15)	(83.33)	(16.67)	(97.44)	(2.56)	(100)	(0)	(100)	(0)
18. ข้าพเจ้าทำให้												
โครงงานอย่างรัดกุม	31	8	31	0	5	3	34	5	33	1	5	0
โครงงานอย่างรัดกุม	(79.49)	(20.51)	(100)	(0)	(62.50)	(37.50)	(87.18)	(12.82)	(97.06)	(2.94)	(100)	(0)
การพึงพาตโนเอง												
19. ข้าพเจ้าแบ่งปันข้อมูล	27	12	25	2	1	1	36	3	35	1	1	2
กับเพื่อนๆ เฉพาะภายนอก	(69.23)	(30.77)	(92.59)	(7.41)	(50.00)	(50.00)	(92.31)	(7.69)	(97.22)	(2.78)	(33.33)	(66.67)
กลุ่ม												
20. ข้าพเจ้าศึกษาค้นคว้า	30	9	29	1	5	4	38	1	35	0	1	0
ข้อมูลด้วยตนเอง	(76.92)	(23.08)	(96.67)	(3.33)	(55.56)	(44.44)	(97.44)	(2.56)	(100)	(0)	(100)	(0)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10-2 (ต่อ)

ข้อความ	ความถี่และร้อยละของการปฏิบัตินก่อนเรียน						ความถี่และร้อยละของการปฏิบัตินหลังเรียน					
	การปฏิบัติ			ถ้าทำ			การปฏิบัติ			ถ้าทำ		
	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ	ทำ	ไม่ทำ
การพึงพาตนเอง (ต่อ)												
21. เพื่อเมื่อปัญหาข้าพเจ้า	32	7	30	2	7	0	36	3	35	1	2	1
สอบตามครูเพื่อให้ช่วย แก้ปัญหาในทันที	(82.05)	(17.95)	(93.75)	(6.25)	(100)	(0)	(92.31)	(7.69)	(97.22)	(2.78)	(66.67)	(33.33)
22. ข้าพเจ้าแก้ปัญหาที่ เกิดขึ้นด้วยตนเองก่อน เสนอ	28	11	28	0	10	1	36	3	36	0	3	0
	(71.79)	(28.21)	(100)	(0)	(90.91)	(9.09)	(92.31)	(7.69)	(100)	(0)	(100)	(0)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 10-2 พบว่า ก่อนเรียนนักเรียนบางส่วนยังไม่ปฏิบัติตามเกี่ยวกับค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหรือถ้ามีโอกาสก็จะไม่ปฏิบัติ เช่น ข้าพเจ้าแบ่งหน้าที่ตามความสนใจและความสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ข้าพเจ้าเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 81.82 ข้าพเจ้าจดบันทึกงานที่ได้รับมอบหมายเสมอ คิดเป็นร้อยละ 60.00 ส่วนหลังเรียนนักเรียนส่วนใหญ่สามารถปฏิบัติตามค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงหรือถ้าไม่ปฏิบัติถ้ามีโอกาสจะปฏิบัติ ซึ่งในแต่ละด้านของการปฏิบัติตามค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงก่อนและหลังเรียน มีรายละเอียด ดังนี้

นักเรียนปฏิบัติตามในด้านการแบ่งหน้าที่ตามความสนใจและความสนับสนุนก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 84.62 และไม่ปฏิบัตร้อยละ 15.38 ซึ่งนักเรียนที่ปฏิบัติจะปฏิบัติเช่นนี้ต่อทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 และนักเรียนที่ไม่ได้ปฏิบัติถ้ามีโอกาสจะปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 33.33 ส่วนหลังเรียนนักเรียนทุกคนปฏิบัติ และจะปฏิบัติเช่นนี้ต่อทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

นักเรียนปฏิบัติตามโดยเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเองก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.86 และไม่ปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 17.14 ซึ่งนักเรียนที่ปฏิบัติจะปฏิบัติเช่นนี้ต่อ คิดเป็นร้อยละ 82.14 และไม่ปฏิบัติเช่นนี้ต่อ คิดเป็นร้อยละ 17.86 นักเรียนที่ไม่ได้ปฏิบัติถ้ามีโอกาสจะปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 18.18 และไม่ปฏิบัตร้อยละ 81.82 ส่วนหลังเรียนนักเรียนปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 97.44 และไม่ปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 2.56 ซึ่งนักเรียนที่ปฏิบัติจะปฏิบัติเช่นนี้ต่อ คิดเป็นร้อยละ 81.58 ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้ปฏิบัติเช่นนี้ต่อ คิดเป็นร้อยละ 2.63 ถ้ามีโอกาสจะปฏิบัติทุกคนจะปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 100

นักเรียนปฏิบัติตามโดยเสนอหัวข้อเรื่องในการทำโครงการเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มเลือกก่อนเรียนนักเรียนปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 64.10 และไม่ปฏิบัตร้อยละ 35.90 ซึ่งนักเรียนที่ปฏิบัติจะปฏิบัติเช่นนี้ต่อ คิดเป็นร้อยละ 96.00 และนักเรียนที่ไม่ได้ปฏิบัติถ้ามีโอกาสจะปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 78.57 ส่วนหลังเรียนนักเรียนปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 92.31 ไม่ปฏิบัติคิดเป็นร้อยละ 7.69 ซึ่งนักเรียนที่ปฏิบัติจะปฏิบัติเช่นนี้ต่อทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

นักเรียนปฏิบัติตามทำงานเสร็จก่อนกำหนดการส่งเสมอ ก่อนเรียนนักเรียนปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 66.67 และไม่ปฏิบัตร้อยละ 33.33 ซึ่งนักเรียนที่ปฏิบัติจะปฏิบัติเช่นนี้ต่อ คิดเป็นร้อยละ 88.46 และนักเรียนที่ไม่ได้ปฏิบัติถ้ามีโอกาสจะปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 76.92 ส่วนหลังเรียนนักเรียนทุกคนปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 94.87 และจะปฏิบัติเช่นนี้ต่อทุกคนโดยคิดเป็นร้อยละ 100

นักเรียนปฏิบัติตามโดยมีวิธีการแก้ปัญหาในการทำงานหดလายทางก่อนเรียน นักเรียนปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 79.49 และไม่ปฏิบัตร้อยละ 20.51 ซึ่งนักเรียนที่ปฏิบัติจะปฏิบัติเช่นนี้ต่อ คิดเป็นร้อยละ 96.77 นักเรียนที่ไม่ได้ปฏิบัติถ้ามีโอกาสจะปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 75.00 และไม่ปฏิบัตร้อยละ 25.00 ส่วนหลังเรียนนักเรียนปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 94.87 ไม่ปฏิบัตร้อยละ 5.13 ซึ่งนักเรียนที่ปฏิบัติจะปฏิบัติเช่นนี้ต่อ คิดเป็นร้อยละ 89.19 ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้ปฏิบัติถ้ามีโอกาสจะปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 100

นักเรียนปฏิบัติตามโดยหาก้มูลในการทำโครงการอย่างรอบด้านเพื่อสังเคราะห์ข้อมูลก่อนเรียนนักเรียนปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 69.23 และไม่ปฏิบัตร้อยละ 30.77 ซึ่งนักเรียนที่ปฏิบัติจะปฏิบัติเช่นนี้ต่อ คิดเป็นร้อยละ 92.59 นักเรียนที่ไม่ได้ปฏิบัติถ้ามีโอกาสจะปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 83.33 และไม่ปฏิบัตร้อยละ 16.67 ส่วนหลังเรียนนักเรียนปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 82.05 ไม่ปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 17.95 ซึ่งนักเรียนที่ปฏิบัติจะปฏิบัติเช่นนี้ต่อทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้ปฏิบัติถ้ามีโอกาสจะปฏิบัติซึ่งคิดเป็นร้อยละ 85.71

นักเรียนปฏิบัติตามโดยจดบันทึกงานที่ได้รับมอบหมายเสมอ ก่อนเรียนนักเรียนปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 74.36 และไม่ปฏิบัตร้อยละ 25.64 ซึ่งนักเรียนที่ปฏิบัติจะปฏิบัติเช่นนี้ต่อ คิดเป็นร้อยละ 96.55 นักเรียนที่ไม่ได้ปฏิบัติถ้ามีโอกาสจะปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 40.00 และไม่ปฏิบัตร้อยละ 60.00 ส่วนหลังเรียนนักเรียนปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 84.62 ไม่ปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 6.06 ซึ่งนักเรียนที่ปฏิบัติจะปฏิบัติเช่นนี้ต่อ คิดเป็นร้อยละ 93.94 ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้ปฏิบัติถ้ามีโอกาสจะปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 83.33

นักเรียนปฏิบัตินักเรียนโดยตั้งสมมติฐานตามความเป็นจริง วางแผนการทำโครงการอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ตอบคำถามตามที่ครุกำหนดให้อย่างครบถ้วน ดำเนินโครงการอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ดำเนินโครงการอย่างรัดกุมก่อนเรียนนักเรียนปฏิบัติเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 79.49 และไม่ปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 20.51 รองลงมาคือแสดงความคิดเห็นอย่างสั่งเสมอในทุกเรื่อง คาดการณ์ว่าการทำโครงการจะสำเร็จทันตามกำหนด สู่ผลการทำโครงการตามขั้นตอนที่วางแผนไว้ ปรึกษาครู หรือผู้เชี่ยวชาญเพื่อค้นคว้าหาคำตอบที่ถูกต้องที่สุดก่อนเรียนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 74.36 และไม่ปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 25.64 ส่วนนักเรียนปฏิบัตินในการหาข้อมูลในการทำโครงการอย่างรอบด้านเพื่อสังเคราะห์ข้อมูล และแบ่งปันข้อมูลกับเพื่อนๆ เฉพาะภายในกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 69.23 และไม่ปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 30.77

ส่วนหลังเรียนนักเรียนปฏิบัตินโดยสรุปผลการทำโครงการตามขั้นตอนที่วางแผนไว้ คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ ตอบคำถามตามที่ครุกำหนดให้อย่างครบถ้วน ดำเนินโครงการอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ตอบคำถามในข้อที่ตอบได้ และศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 97.44 และไม่ปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 2.56 ส่วนนักเรียนปฏิบัตินโดยปรึกษาครู หรือผู้เชี่ยวชาญเพื่อค้นคว้าหาคำตอบที่ถูกต้องที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.49 และไม่ปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 20.51

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ตารางแสดงการตอบคำถามของนักเรียนเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี จากแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน ($n = 39$)

ตารางที่ 11-1 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนในการบันทึกการเรียนรู้ เรื่อง การทำ Mind Mapping

การป้องกันความเสี่ยง	การคำนึงถึง สิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	ความระมัดระวัง	ความรอบคอบ	การพัฒนาตนเอง
เลือกหัวข้อที่ตนเองสนใจ (10/ร้อยละ 25.64)	เป็นการเตรียมพร้อมรับทราบการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในสถานการณ์ปัจจุบัน (22/ร้อยละ 56.41)	การประหยัดทรัพยากร (3/ร้อยละ 7.69)	ค้นหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ (17 ร้อยละ 43.59)	รู้จักค้นคว้าหาข้อมูลด้วยตนเอง (27/ร้อยละ 69.23)
รู้จักใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า (12/ร้อยละ 30.77)	การเตรียมตัวรับมือจากปัญหาการขาดแคลนทรัพยากร (18/ร้อยละ 46.15)		ได้ฝึกคิดวิเคราะห์หัวข้อต่างๆ ที่มีส่วนเชื่อมโยงถึงสิ่งที่กำลังทำ (5/ร้อยละ 12.82)	แก้ปัญหาผลพิษโดยต้องเริ่มจากตัวเราเป็นอันดับแรก (9/ร้อยละ 23.08)
ใช้งบประมาณอย่างพอเพียง (5/ร้อยละ 12.82)	สามารถนำไปใช้ในการสรุปความรู้ในวิชาอื่น (25/ร้อยละ 64.10)		หาข้อมูลรายๆ หัวข้อ แล้วจึงตัดสินใจทำ (2/ร้อยละ 5.13)	ใช้ภูมิปัญญาชาวบ้าน (2/ร้อยละ 5.13)
ได้วางแผนการทำงานก่อนที่จะปฏิบัติงานจริง (20 /ร้อยละ 51.28)	ทำงานได้ง่าย รวดเร็ว เป็นขั้นตอน (23/ร้อยละ 58.97)			ปรับปรุงแก้ไขตนเองในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ (6/ร้อยละ 15.38)
เราทุกคนต้องช่วยกันรักษาทรัพยากร-ธรรมชาติ (1/ร้อยละ 2.56)	ใช้พลังงานทางเลือก (5/ร้อยละ 12.82)			
ทำงานเป็นขั้นตอน (16/ร้อยละ 41.02)				

ตารางที่ 11-2 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนในการบันทึกการเรียนรู้
เรื่อง การเตรียมการวางแผนเข้าสู่โครงการบนเว็บ

การป้องกันความเสี่ยง	การคำนึงถึงสิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	ความระมัดระวัง	ความรอบคอบ	การพัฒนา
ไม่เข้าเว็บไซต์ที่คาดว่าจะมีไวรัส (1/ร้อยละ 2.56)	คำนึงถึงผลของโครงการ (3/ร้อยละ 7.69)	ปิดคอมพิวเตอร์ เมื่อไม่ใช่ (1/ร้อยละ 2.56)	ค้นหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ (27/ร้อยละ 69.23)	ค้นคว้าหาข้อมูลด้วยตนเอง (32/ร้อยละ 82.05)
ร่วมกันคิดเลือกหัวข้อเรื่อง (31/ร้อยละ 79.49)	เตรียมตัวก่อนลงมือทำ (7/ร้อยละ 17.95)	เลือกแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ (12/ร้อยละ 30.77)	คิดจากหลาย ๆ แบบ (2/ร้อยละ 5.13)	ต้องเริ่มประยัดจากตัวเองก่อน (1/ร้อยละ 2.56)
แบ่งงานกันทำ (29/ร้อยละ 73.63)	สามารถนำไปใช้ได้ในอนาคต/ในการดำเนินชีวิต (36/ร้อยละ 92.31)	รู้จักประมาณตนว่าโครงการขึ้นให้จะสามารถทำได้หรือไม่ (8/ร้อยละ 20.51)	แลกเปลี่ยนความรู้ (30/ร้อยละ 76.92)	ใช้ภูมิปัญญาชาวบ้าน (9/ร้อยละ 23.08)
รู้จักวางแผนการทำงานให้สอดคล้องกับโครงการ (33/ร้อยละ 84.62)	กำหนดเป้าหมายในการค้นคว้าหาความรู้ (1/ร้อยละ 2.56)	ตั้งใจทำงาน (2/ร้อยละ 5.13)	ฝึกคิดวิเคราะห์ (14/ร้อยละ 35.90)	คิดแก้ปัญหาด้วยตนเองก่อน (4/ร้อยละ 10.26)
เข้าใจหน้าที่ และแนวคิดของโครงการ (2/ร้อยละ 5.13)	ทราบถึงหัวข้อ จุดประสงค์ของโครงการทำให้สามารถเตรียมพร้อมในการทำงานขั้นต่างๆ ต่อไป (4/ร้อยละ 10.26)	ทำงานตามลำดับความสำคัญ ก่อน-หลัง (9/ร้อยละ 23.08)	รู้ว่าสามารถปฏิบัติงานได้ครบหรือไม่จากแผนการ (6/ร้อยละ 15.38)	
ทำงานเป็นขั้นตอน (16/ร้อยละ 41.02)	คำนึงถึงสถานการณ์น้ำมันในปัจจุบัน ทำให้ต้องศึกษาถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (3/ร้อยละ 7.69)	ช่วยกันคิด/แลกเปลี่ยนความคิดเห็น (33/ร้อยละ 84.62)	หาข้อมูลที่หลากหลายเพื่อนำมาเยี่ยมยั้น ความคิดของตนเองในกลุ่มเพื่อน (15/ร้อยละ 38.46)	

การป้องกันความเสี่ยง	การดำเนินการ สิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	ความระมัดระวัง	ความรอบคอบ	การพัฒนา
	ดำเนินการใช้ชีวิตประจำวันของคนในเมืองที่ส่วนใหญ่ที่ใช้ชีวิตสะดวกสบาย ไม่พ่อประมาณ ทำให้ลืมเปลี่ยนพฤติกรรม (1/ร้อยละ 2.56)	ใช้การนั่งรถเมล์ แทนการนั่งแท็กซี่ เพื่อประหยัดน้ำมัน (1/ร้อยละ 2.56)		
	ความถูกต้องของข้อมูลในการทำงาน (2/ร้อยละ 5.13)	ปัญหา/อุปสรรค ลดลง(1/ร้อยละ 2.56)		
		ใช้ความคิดเห็นของกลุ่ม (5/ร้อยละ 12.82)		

ตารางที่ 11-3 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนในการบันทึกการเรียนรู้เรื่อง การวางแผนการทำงานบนเว็บ

การป้องกันความเสี่ยง	การดำเนินการ สิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	ความระมัดระวัง	ความรอบคอบ	การพัฒนา
คิดอย่างเป็นขั้นตอน (11/ร้อยละ 28.21)	ดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ (36/ร้อยละ 92.31)	การประหยัดทรัพยากร (14/ร้อยละ 35.90)	ค้นหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ (22/ร้อยละ 56.41)	รู้จักคิด วิเคราะห์ด้วยตนเอง (6/ร้อยละ 15.38)
รู้จักการวางแผน ทำงานอย่างเป็นระบบ ขั้นตอน (23/ร้อยละ 58.97)	ดำเนินการปัจจัยต่างๆ ในกระบวนการวางแผนการทำงาน (5/ร้อยละ 12.82)		ได้ฝึกคิด วิเคราะห์ หัวข้อต่างๆที่มีส่วนเชื่อมโยงกับสิ่งที่กำลังทำ (7/ร้อยละ 17.95)	พยายามทำงานตามแผนงานที่วางไว้ (5/ร้อยละ 12.82)
รู้จักการจัดการเวลา (5/ร้อยละ 12.82)	สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน (25/ร้อยละ 64.10)		หาข้อมูลหลายๆ หัวข้อ แล้วจึงตัดสินใจทำ (3/ร้อยละ 7.69)	ช่วยกันหาข้อมูล (24/ร้อยละ 61.54)
แบ่งงานกันทำ (29/ร้อยละ 73.36)	ดำเนินการตามคาดว่าเราจะสามารถดำเนินงานตามแผนได้หรือไม่ (3/ร้อยละ 7.69)		ต้องใช้ความรอบคอบในการวางแผน (4/ร้อยละ 10.26)	

การป้องกันความเสี่ยง	การดำเนินการ สิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	ความระมัดระวัง	ความรอบคอบ	การพัฒนา
ทำงานเป็นขั้นตอน (16/ร้อยละ 41.02)			คิดก่อนลงมือ ปฏิบัติจริง ทำให้ รอบคอบยิ่งขึ้น (12/ร้อยละ 30.77)	
ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า (28/ร้อยละ 71.79)				

ตารางที่ 11-4 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนในการบันทึกการเรียนรู้
เรื่อง การดำเนินการทำโครงการบนเว็บ

การป้องกันความเสี่ยง	การดำเนินการ สิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	ความระมัดระวัง	ความรอบคอบ	การพัฒนา
แบ่งหน้าที่กัน (35/ ร้อยละ 89.74)	ดำเนินงานตามขั้นตอน (27/ร้อยละ 69.23)	ร่วมกันอภิปราย และแสดงความ คิดเห็น (26/ ร้อยละ 66.67)	ค้นหาข้อมูล จากแหล่งต่างๆ (21/ร้อยละ 53.85)	ค้นคว้าหาข้อมูล ด้วยตนเอง (28/ร้อยละ 71.79)
ทำงานตามหน้าที่ (5/ร้อยละ 12.82)	นำความรู้เกี่ยวกับ เศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน (14/ ร้อยละ 35.90)	รวบรวมข้อมูล (15/ร้อยละ 38.46)	แลกเปลี่ยน ความรู้ (33/ร้อยละ 84.62)	แก้ไขปัญหา อุปสรรคด้วยตนเอง (4/ร้อยละ 10.26)
แบ่งเวลา (5/ร้อยละ 12.82)	แบ่งงานโดยคำนึงถึงปัจจัย ต่างๆ ของแต่ละบุคคล (2/ร้อยละ 5.13)	ระมัดระวังในการ ใช้แหล่งน้ำมาก ขึ้น (1/ร้อยละ 2.56)		คิดหาวิธีการกำจัด ขยะด้วยตนเอง (1/ร้อยละ 2.56)
ต้องทำงานอย่างมีแบบ แผน (20/ร้อยละ 51.28)				ปรับปรุงแก้ไข ตนเองในการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติ (7/ร้อยละ 17.95)

ตารางที่ 11-5 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนในการบันทึกการเรียนรู้เรื่อง การสรุป และอภิปรายผลการทำโครงการบนเว็บ

การป้องกันความเสี่ยง	การคำนึงถึงสิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	ความระมัดระวัง	ความรอบคอบ	การพัฒนาตนเอง
จัดการความรู้อย่างเป็นระบบ (4/ร้อยละ 10.26)	นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ดำเนินชีวิตอย่างเป็นแบบแผน (30/ร้อยละ 76.92)	ร่วมกันสรุปอภิปรายและแสดงความคิดเห็น (29/ร้อย 73.36)	แลกเปลี่ยนความรู้ (14/ร้อยละ 35.90)	รับรู้จากการหาข้อมูลด้วยตนเอง (33/ร้อยละ 84.62)
สรุปและอภิปรายตามขั้นตอน (25/ร้อยละ 64.10)	นำทักษะ และความรู้ไปใช้ในงานอื่นๆ (23/ร้อยละ 58.97)	รวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาสรุปและอภิปราย (16/ร้อยละ 41.02)	ฝึกคิดวิเคราะห์ (11/ร้อยละ 28.21)	
	คำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่ทำให้เกิดปัญหาฯ ประกอบกับข้อมูลที่ค้นคว้ามา (5/ร้อยละ 12.82)		รวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ (6/ร้อยละ 15.38)	
	คำนึงถึงผู้อื่นที่จะรับชมงานนำเสนอ เป็นปัจจัยหลักในการสร้างงานนำเสนอ (2/ร้อยละ 5.13)		คิดในหมายแจ้ง (2/ร้อยละ 5.13)	
	สามารถนำไปใช้ประโยชน์แก่ชุมชนได้ (1/ร้อยละ 2.56)			

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11-6 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนในการบันทึกการเรียนรู้
เรื่อง การเขียนรายงาน

การป้องกันความเสี่ยง	การคำนึงถึงสิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	ความระมัดระวัง	ความรอบคอบ	การพัฒนา
สามารถทำเป็นแบบแผน (5/ร้อยละ 12.82)	นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน (36/ร้อยละ 92.31)	การฝึกคิดวิเคราะห์ (4/ร้อยละ 10.26)	ค้นหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ (26/ร้อยละ 66.67)	เขียนรายงานด้วยตนเอง (8/ร้อยละ 20.51)
รู้จักใช้การวางแผน (35/ร้อยละ 89.74)	นำทักษะ และความรู้ไปใช้ในงานอื่นๆ (18/ร้อยละ 46.15)	ระมัดระวังในการเขียนรายงาน (2/ร้อยละ 5.13)	นำข้อมูลที่ได้มาจากการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบ (7/ร้อยละ 17.95)	
แบ่งหน้าที่กันทำ (27/ร้อยละ 69.23)	สามารถคาดการณ์ราคาน้ำมันล่วงหน้า ทำให้สามารถเตรียมพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ (2/ร้อยละ 5.13)	ร่วมกันสรุปอภิปรายและแสดงความคิดเห็น (23/ร้อยละ 61.54)	รอบคอบในการเขียนรายงาน (2/ร้อยละ 5.13)	
มีความภาคภูมิใจที่สามารถทำงานได้สำเร็จ	นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน (21/ร้อยละ 53.85)	ร่วมกันสร้างงานนำเสนอ (10/ร้อยละ 25.64)		
		ร่วมกันเขียนรายงาน (25/ร้อยละ 64.10)		

ตารางที่ 11-7 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนในการบันทึกการเรียนรู้
เรื่อง การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงงานที่ตนเองสนใจ

การป้องกันความเสี่ยง	การคำนึงถึงสิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	ความระมัดระวัง	ความรอบคอบ	การพัฒนาตนเอง
การวางแผนก่อนการทำงาน (19/ร้อยละ 48.72)	เตรียมพร้อมรับมือกับสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น (10/ร้อยละ 25.64)	การหาพลังงานทดแทน (1/ร้อยละ 2.56)	ค้นหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ (5/ร้อยละ 12.82)	ใช้ภูมิปัญญาชาวบ้าน (2/ร้อยละ 5.13)
รู้จักการวางแผนอย่างเป็นระบบ (28/ร้อยละ 71.79)	นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน (18/ร้อยละ 46.15)		ได้ฝึกคิดวิเคราะห์หัวข้อต่างๆ ที่มีส่วนเชื่อมโยงถึงสิ่งที่กำลังทำ (7/ร้อยละ 17.65)	
ใช้ของอย่างรู้คุณค่า เกิดประโยชน์สูงสุด (3/ร้อยละ 7.69)	นำไปใช้เป็นพลังงานทดแทนในอนาคต (1/ร้อยละ 2.56)		หาข้อมูลหลายหัวข้อ แล้วเลือกตัดสินใจทำ (2/ร้อยละ 5.13)	
	นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การแก้ไขปัญหา (15/ร้อยละ 38.46)			
	คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับธรรมชาติ (2/ร้อยละ 5.13)			
	คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน (ทรัพยากรธรรมชาติ) (5/ร้อยละ 12.82)			

ตารางที่ 11-8 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนในการบันทึกการเรียนรู้
เรื่อง การทำโครงการบนเว็บ

การป้องกันความเสี่ยง	การคำนึงถึงสิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	ความระมัดระวัง	ความรอบคอบ	การพัฒนาตนเอง
รู้จักการวางแผนในการดำเนินชีวิต (3/ร้อยละ 7.69)	นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน (22/ร้อยละ 56.41)	การฝึกคิดวิเคราะห์ (8/ร้อยละ 20.51)	ค้นหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ (14/ร้อยละ 35.90)	ได้ค้นคว้าหาข้อมูลด้วยตนเอง (25/ร้อยละ 64.10)
ใช้ของอย่างรู้คุณค่า เกิดประโยชน์สูงสุด (12/ร้อยละ 30.77)	นำความรู้ในการวางแผนไปใช้ในชีวิตประจำวัน (18/ร้อยละ 46.15)		แลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อน (31/ร้อยละ 79.49)	
	การดำรงชีวิตอย่างมีแบบแผน และเป็นขั้นตอน (13/ร้อยละ 12.82)			
	การใช้พลังงานทดแทน (1/ร้อยละ 2.56)			

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ภาคผนวก จ.

ตัวอย่างแผนกำกับกิจกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนกำกับกิจกรรม เรื่อง “คนกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

ภาคเรียนที่ 2 สัปดาห์ที่ 1-5

วิชา ชีววิทยา

สาระการเรียนรู้ : สาระที่ 2 ชีวิตกับสิ่งแวดล้อม

1. การสำรวจ การสืบค้นข้อมูลการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในท้องถิ่น ในประเทศไทย และโลก
2. การวิเคราะห์ปัญหาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม สาเหตุ ปัญหา และการป้องกัน แก้ไขระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ
3. การระดมความคิดและการลงมือปฏิบัติเกี่ยวกับการอนุรักษ์ การป้องกันกันแก้ไข และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

มาตรฐาน ว 2.2 เข้าใจความสำคัญของวิทยาศาสตร์ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติในระดับท้องถิ่น ประเทศไทย และโลก นำความรู้ไปใช้ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

มาตรฐานการเรียนรู้

สำรวจ วิเคราะห์สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อม และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และระดับโลก วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา วางแผน และลงมือปฏิบัติร่วมกับชุมชนป้องกัน แก้ไขปัญหา เฝ้าระวัง อนุรักษ์ และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. สำรวจ สืบค้นข้อมูล วิเคราะห์ และนำเสนอเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น ในประเทศไทย และของโลก
2. สืบค้นข้อมูล วิเคราะห์และนำเสนอการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหา สาเหตุของปัญหา และการป้องกัน แก้ไข อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่น และของประเทศไทย
3. ระดมความคิด วางแผน และลงมือปฏิบัติร่วมกับชุมชนในการป้องกัน เฟ้าระวัง แก้ไขปัญหา และอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ภาค 4, 1-2

น.ส.วิไลลักษณ์ ชาติวิเชียร

ศูนย์วิทยาทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนกำกับกิจกรรม เรื่อง “คนกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”
สารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ วิชา ชีววิทยา
ภาคเรียนที่ 1 สัปดาห์ที่ 1 (วันจันทร์ที่ 30 มิถุนายน 2551)

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คบ 4 เวลา 11.10-12.00 น. (50 นาที)

น.ส.วิไลลักษณ์ ชาติวิเชียร

สัปดาห์ ที่	เวลา (นาที)	วัตถุประสงค์	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ การเรียนรู้	การวัดและประเมินผล การเรียนรู้		หมายเหตุ
			บทบาทครู	บทบาทนักเรียน		การวัด	การประเมิน	
1 (1 คบ) วิชา โครงงาน 50 นาที	15	เมื่อเรียนจบคานนี้ แล้วนักเรียนสามารถ 1. อธิบายกระบวนการ เรียนการสอนแบบ โครงงานบนเว็บได้ อย่างถูกต้อง 2. ระบุวัตถุประสงค์ใน การเรียน และการทำ กิจกรรมได้อย่างถูกต้อง	1. ครูแจ้งคู่มือการเรียนบนเว็บ 2. ครูอธิบายวัตถุประสงค์ในการ เรียนการสอนแบบโครงงาน บนเว็บแก่นักเรียน (5 นาที) 3. ครูชี้แจงเอกสารคู่มือ กิจกรรม การเรียน และข้อตกลงในการทำ โครงงานบนเว็บแก่นักเรียน (5 นาที) 4. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียน ซักถาม และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน	1. นักเรียนศึกษาคู่มือการเรียน บนเว็บ 2. นักเรียนรับทราบวัตถุประสงค์ บนเว็บแก่นักเรียน (5 นาที) 3. นักเรียนรับฟังคำชี้แจง คู่มือ รวมทั้งกิจกรรมการเรียน และ ข้อตกลงในการทำโครงงานบนเว็บ 4. นักเรียนซักถาม และแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการ สอน	1. คู่มือการเรียน บนเว็บ - ตัวอย่าง หน้าจอ - วัตถุประสงค์ ในการเรียน - การใช้ เครื่องมือต่างๆ 2. พาวเวอร์ พอยท์นำเสนอ - วัตถุประสงค์ การเรียน	- ความ สนใจ - ตัวอย่าง หน้าจอ - วัตถุประสงค์ ในการเรียน - การ ซักถาม	- นร.มีความ สนใจ 80% - นร.มีการ ซักถาม 60%	- ปฐมนิเทศ (ข้อ 1, 3, 4, 5) - บอก วัตถุประสงค์ใน การเรียนรู้ (ข้อ 2) ในชั้นเรียนปกติ
	30	3. สมัครสมาชิก เว็บไซต์ได้สำเร็จ	5. ครูสาธิตวิธีการสมัครสมาชิก web การเรียนการสอนควบคู่กับ การให้ นร.ทุกคนสมัครสมาชิก ไป พร้อมๆ กับครู (10 นาที)	5. นักเรียนสมัครสมาชิกเว็บไซต์ พร้อมๆ กับครู เลื่อนมันตาม กำหนดเวลา		- การ สมัคร สมาชิก web การเรียน การสอนได้	- นร. สมัคร สมาชิก web การเรียนการ สอนได้เสร็จ ภายใน 10 นาที	

ลำดับ ที่	เวลา (นาที)	วัตถุประสงค์	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ การเรียนรู้	การวัดและประเมินผล		หมายเหตุ
			บทบาทครู	บทบาทนักเรียน		การวัด	การประเมิน	
		4. สร้าง web blog เป็นของตนเองได้	6. ครูสามารถใช้วิธีการสร้าง web blog ควบคู่กับการให้ นร. ทุกคนสร้าง web blog ไปพร้อมๆ กับครู โดย สร้างประวัติของตนเองขึ้นมา (10 นาที)	6. นักเรียนสร้าง blog พร้อมๆ กับครูเสร็จทันตามกำหนดเวลา		- การสร้าง web blog ได้สำเร็จ	- นร.สร้าง web blog ได้เสร็จภายใน 10 นาที	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนกำกับกิจกรรม เรื่อง “ทรัพยากรธรรมชาติ”

สารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ วิชา ชีววิทยา

ภาคเรียนที่ 1 สัปดาห์ที่ 1 (วันศุกร์ที่ 4 กรกฎาคม 2551)

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คบ 1-2 เวลา 8.30-10.10 น. (100 นาที)

น.ส.วิไลลักษณ์ ชาติวิเชียร

สัปดาห์ ที่	เวลา (นาที)	วัตถุประสงค์	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ การเรียนรู้	การวัดและประเมินผล การเรียนรู้		หมายเหตุ
			บทบาทครู	บทบาทนักเรียน		การวัด	การประเมิน	
1 (คบ 1) วิชา ชีววิทยา	30	เมื่อเรียนจบคานนี้ แล้วนักเรียนสามารถ 1. ทราบระดับค่านิยม ด้านการมีภูมิคุ้มกันใน ตัวที่ดีตามปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง เศรษฐกิจพอเพียงของ ตนเองก่อนเรียน 2. ครูจะสอนให้เข้าใจ ความต้องการของตัว เองและ他人 3. ครูจะสอนให้เข้าใจ ความต้องการของตัว เองและ他人 4. ครูจะสอนให้เข้าใจ ความต้องการของตัว เองและ他人	1. ครูอธิบาย แนะนำขั้นตอนในการทำแบบวัดค่านิยมด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2. ครูแจกแบบวัดค่านิยมฯ 3. ครูดูแล และควบคุมนักเรียนในการทำแบบวัดค่านิยมฯ 4. ครูเก็บรวบรวมแบบวัดค่านิยมฯ เพื่อนำไปตรวจให้คะแนน	1. นักเรียนรับฟังคำชี้แจงเกี่ยวกับวิธีการ และขั้นตอนในการทำแบบวัดค่านิยมฯ 2. นักเรียนทำแบบวัดค่านิยมฯ ด้วยความตั้งใจ และให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนด	- แบบวัดการปฏิบัติตนของนักเรียนเกี่ยวกับค่านิยม ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	- การทำแบบวัดการปฏิบัติตน ของนักเรียน เกี่ยวกับค่านิยมฯ	- ระดับความคิดเห็น ของนร. (5 - 4-3-2-1) ในชั้นเรียนปกติ	- ทบทวน ความรู้เดิม (ข้อ 6) ในชั้นเรียนปกติ

ลำดับ ที่	เวลา (นาที)	วัตถุประสงค์	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ การเรียนรู้	การวัดและประเมินผล การเรียนรู้		หมายเหตุ
			บทบาทครู	บทบาทนักเรียน		การวัด	การประเมิน	
10	2. อธิบายความหมาย ส่วนประกอบ และการ อนุรักษ์ทรัพยากรดินได้ 3. อธิบายความสำคัญ วัฏจักรของน้ำ และการ อนุรักษ์ทรัพยากรน้ำได้ 4. อธิบายความหมาย ประเภท และการ อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ได้ 5. อธิบายชนิด และ การอนุรักษ์ทรัพยากร พลังงานได้ 6. นำหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติได้	ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที) 1. ครูนำเสนองานเกี่ยวกับข่าวการ เกิดภัยพิบัติที่เกิดขึ้น โดยใช้ ภาพประกอบ บน web board 2. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าวภัยพิบัติ ที่เกิดขึ้นบน web board	1. นักเรียนร่วมสนทนากับครูเกี่ยวกับ ข่าวการเกิดภัยพิบัติที่เกิดขึ้น จาก ภาพประกอบ บน web board 2. นักเรียนตอบคำถามเพื่อแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าวการเกิด ภัยพิบัติต่างๆ บน web board	- รูปภาพ ข่าว เหตุการณ์น้ำ ท่วม แผ่นดินไหว พายุ โดย นำเสนอในพาว เวอร์-พอยท์	- การตอบ คำถาม ท่วม แผ่นดินไหว พายุ โดย นำเสนอในพาว เวอร์-พอยท์	นร.สามารถ ตอบคำถาม ได้ 70% - การ ซักถามข้อ สงสัย 50%	นร.สามารถ ตอบคำถาม ได้ 70% - ซักถามข้อ สงสัย 50%	- สร้างศรัทธา ให้เกิดขึ้นแก่ ค่านิยม (ข้อ 7- 9) - ให้ความรู้ เกี่ยวกับค่านิยม (ข้อ 10) - กระตุ้นหรือ เร้าให้ผู้เรียน เกิดความสนใจ (ข้อ 7-10) ในชั้นเรียนปกติ

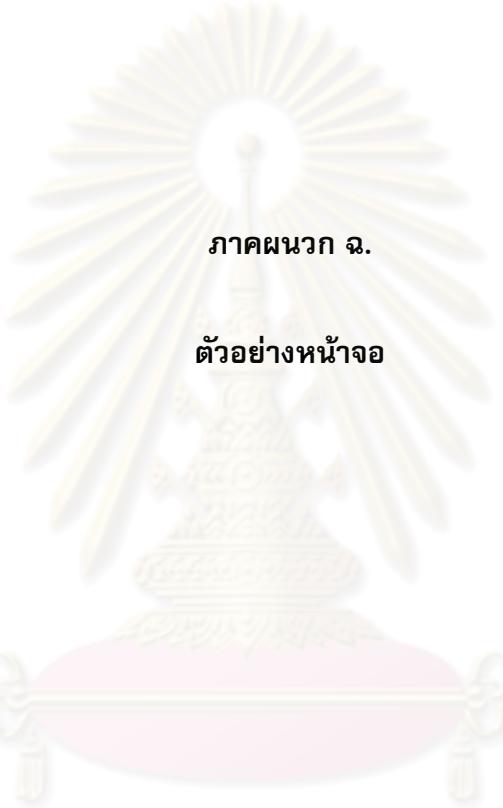
ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลักษณะ ที่	เวลา (นาที)	วัตถุประสงค์	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ การเรียนรู้	การวัดและประเมินผล		หมายเหตุ
			บทบาทครู	บทบาทนักเรียน		การวัด	การประเมิน	
(คบ 1-2)	50		ขั้นสอน 3. ครูให้นักเรียนศึกษาบทเรียนเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติเรื่อง ดิน น้ำ ป่าไม้ พลังงาน ให้แล้วเสร็จภายในคาบเรียน 4. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและกิจกรรมในแต่ละบทเรียน 5. ครูแนะนำให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้จากเว็บเพจที่มี link ข้อมูลเพิ่มเติม	3. นักเรียนศึกษาบทเรียนเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติเรื่อง ดิน น้ำ ป่าไม้ พลังงาน ให้แล้วเสร็จภายในคาบเรียน 4. นักเรียนทำแบบฝึกหัด และกิจกรรมในแต่ละบทเรียน 5. นักเรียนสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมทางอินเทอร์เน็ตจากเว็บเพจที่มี link ข้อมูลเพิ่มเติม	- บทเรียนเว็บ	- การทำแบบฝึกหัด	- ทำแบบฝึกหัดระหว่างการเรียนบนเว็บ	- นำเสนอบทเรียน (ข้อ 11-14) - ให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยม (ข้อ 12-15) - ทดสอบความรู้ (ข้อ 11) การเรียนการสอนบนเว็บ
	10 นาที		ขั้นสรุป (10 นาที) 6. ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับประเด็นนี้อatha ที่นักเรียนได้ศึกษามีสิ่งใดบ้างบน web board ดังนี้ 1) ทรัพยากรดิน 2) ทรัพยากรน้ำ 3) ทรัพยากรป่าไม้ 4) ทรัพยากรพลังงาน 5) หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 7. ครูอธิบายรายละเอียดตามใบงานที่มอบหมาย (ใบงานที่ 1)	6. นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับประเด็นที่ได้ศึกษามา บน web board ดังนี้ 1) ทรัพยากรดิน 2) ทรัพยากรน้ำ 3) ทรัพยากรป่าไม้ 4) ทรัพยากรพลังงาน 5) หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 7. นักเรียนรับฟังคำอธิบายตามใบงานที่ได้รับมอบหมาย				

แผนกำกับกิจกรรม เรื่อง “ทรัพยากรธรรมชาติ”
 สารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ วิชา ชีววิทยา
 ภาคเรียนที่ 1 สัปดาห์ที่ 1

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 คบ นอกเวลา เวลา –
 น.ส.วิไลลักษณ์ ชาติวิเชียร

สัปดาห์ ที่	เวลา (นาที)	วัตถุประสงค์	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ การเรียนรู้	การวัดและประเมินผล การเรียนรู้		หมายเหตุ
			บทบาทครู	บทบาทนักเรียน		การวัด	การประเมิน	
1 (นอก เวลา)	-	นักเรียนสามารถ ประยุกต์ใช้หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงใน การทำโครงการบนเว็บ ได้	1. ครูให้นักเรียนค้นคว้าข้อมูลทาง อินเทอร์เน็ต หรือหนังสือ เพื่อ วางแผน และทำโครงการบนเว็บ ตามใบงานที่ 1 2. ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับแผนผัง ความคิด (Mind Mapping) ของ นักเรียนในใบงานที่ 1 3. ครูสรุป และยกตัวอย่างข้อดี ของคํกรที่ได้นำแนวคิดและปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในองค์กร ไว้บน web board	1. นักเรียนเลือกค้นข้อมูลเพิ่มเติม 2. นักเรียนตอบคำถามในประเด็น ต่างๆ เกี่ยวกับแผนผังความคิด แล้วส่งคำตอบมาที่ e-mail 3. นักเรียนศึกษาตัวอย่างข้อดี ของคํกรที่ได้นำแนวคิดและปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในองค์กร บน web board และร่วมแสดง ความคิดเห็นตามระยะเวลาที่ กำหนด	- ในงานที่ 1 (ดูเอกสาร หมายเลขอ 6 ประ ⁻ chat room - web board - ตัวอย่างการใช้ เศรษฐกิจ พอเพียงของ องค์กรต่างๆ (แสดงในใบงาน) กอบ)	- แผนผัง (Mind Mapping) ที่ นักเรียน Post ไว้บน เว็บบอร์ด - การตอบ คำถาม	- แต่ละกลุ่มมี แผนผัง ความคิด บน เว็บบอร์ดตาม เวลาที่กำหนด - ตอบคำถาม ในการสร้าง แนวคิดโดยมี ปรัชญาศกพ. - นร.ตอบ คำถาม 70% - นร.มีความ สนใจการ แสดงตัวอย่าง องค์กรที่นำ ปรัชญาศกพ. มาใช้ 80%	- ระยะ เตรียมการ วางแผนเข้าสู่ โครงการ – วางแผน โครงการ (ข้อ 1, 2) - ชี้แนวทางการ เรียนรู้ (ใบงาน) – สร้างศรัทธาให้ เกิดขึ้นแก่ ค่านิยม (ข้อ 3) การเรียนการ สอนบนเว็บ



ภาคผนวก ฉ.

ตัวอย่างหน้าจอ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

[c=0][a=#FF80C0][a=19]B.[/a][a=20]B[/a][a=21]e[/a][a=22]3[/a][a=23]z[/a][a=24]*[/a][a=27]:)][/a]อย่างกินหมุนกระหะ![/a][/c] says:

ถ้าทำเรื่องแบบมุลฝอย ได้ในนะ?

vilailux says:

ได้ค่ะ

vilailux says:

แล้วมีประโยชน์อย่างไรละคร ที่จะทำโครงการ

[c=0][a=#FF80C0][a=19]B.[/a][a=20]B[/a][a=21]e[/a][a=22]3[/a][a=23]z[/a][a=24]*[/a][a=27]:)][/a]อย่างกินหมุนกระหะ![/a][/c] says:

ถ้าเราสรุปสาเหตุที่มาและที่ไป เราสามารถที่จะแปรรูป และใช้สิ่งของที่ก่อให้เกิดขยะลดน้ำยลง

[c=0][a=#FF80C0][a=19]B.[/a][a=20]B[/a][a=21]e[/a][a=22]3[/a][a=23]z[/a][a=24]*[/a][a=27]:)][/a]อย่างกินหมุนกระหะ![/a][/c] says:

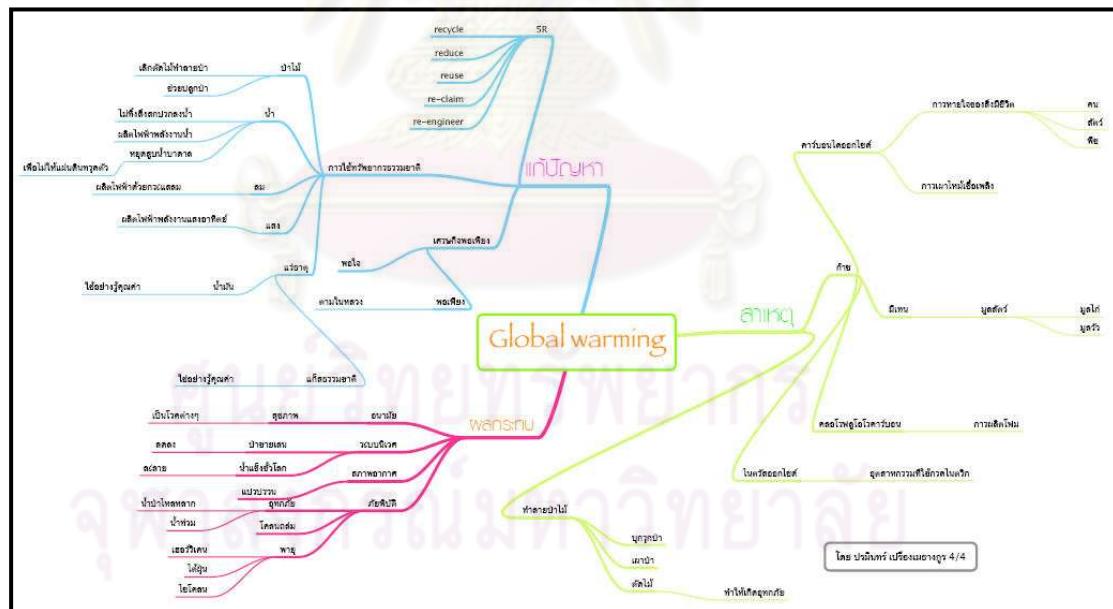
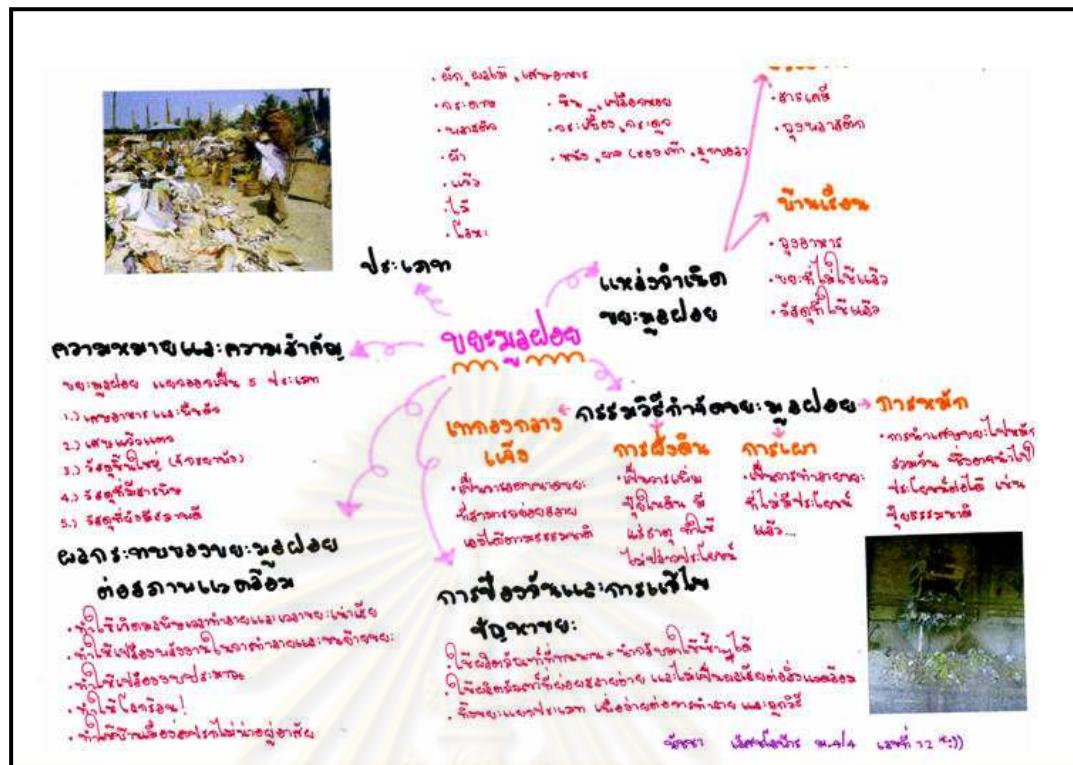
ทำให้ช่วยโลกก่อนได้ และจะจะมีผลต้นน้ำยลง ไม่เป็นผลพิษต่อบ้านเมือง ค่ะ

ภาพแสดงตัวอย่างการสนทนาผ่าน chat room

ผู้ดู : alvin	วันที่ตอบ : 22/07/2008
 <p>ได้รับความอุ่นจากอาจารย์เพียง ใช้หลักเดียวที่รักษาพืชเพียงในการสอน การ รักษาความสัมภัยต่างๆ มีรากทึบ กันภายใน และมีการอีเชคผลลัพธ์กับความจำเป็นของสิ่งต่างๆ</p>	
ผู้ดู : chanikarn	วันที่ตอบ : 04/07/2008
 <p>สำหรับชีวิตมีความสอดคล้อง สามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้อย่างพอดีและไม่ใช่คนต่างด้วยความอ่อนน้อม เนื่องจากมีรากทึบ กันทึด สามารถรับมือกับปัญหาที่ผ่านเข้ามาในชีวิตได้ และสามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีผลลัพธ์</p>	
ผู้ดู : umi_46	วันที่ตอบ : 28/07/2008
 <p>พยายามให้หัวใจที่สุด ให้ไว้กับมีค่าก่อนใช้</p>	
ผู้ดู : alvin	วันที่ตอบ : 22/07/2008
 <p>คงจะนิ่งไม่พั่นค่า "หลักเดียวที่รักษาพืชเพียง" ครับในเมืองตอนบนเนื่องจากมีภัยต่างๆ มากมาย เป็นสิ่งที่ ครอบคลุมได้ก็ว่าง่ายๆ เช่นการตัดไม้ท้าว่ารักษาพืชรักษาภัยต่างๆ ให้หายขาด จึงต้องหันมาใช้ รวมถึงสุดยอดที่จะเกิดเสื่อมเสื่อมที่นี่มาใช้ เช่น ไม้เมืองตัดแต่งไว้ก็ต้องปลูกทดแทนด้วยต้องรอพาน อายุการใช้เวลาหนาในการเติบโต หรือการใช้ขยะพากหนาระบุกกันเป็นต้น</p>	

ผู้คน : jeeab	วันที่ตอน : 28/07/2008
 <p>ทำให้เราเริ่มการใช้ชีวิตร่วมอย่างรักและพึ่งพาเพื่อปรับเปลี่ยนความ</p>	
ผู้คน : alvin	วันที่ตอน : 22/07/2008
 <p>ได้รับความสุขจากการปลูกพืช ใช้หลักเกณฑ์รักษาพืชใน การปลูก การรักษาชีวิต่างๆ มีความรู้มีภูมิปัญญาใน แบบการเมืองที่บุคคลที่เคยทำงานเข้ามายืนรองตัวเอง</p>	
ผู้คน : womeyanee	วันที่ตอน : 04/07/2008
 <p>จะมีความสุขจากการด้านเกษตรกรรม วัฒนธรรม สังคมและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น</p>	
ผู้คน : chanikarn	วันที่ตอน : 04/07/2008
 <p>ทำให้มีความสุข สามารถดำเนินชีวิตรอยู่ได้อย่างพอเพียง ไม่ใช้สิ่งของแล้วก็สามารถเลี้ยงอาหารของตนเอง ผู้อื่นรัก กัน ก็ต้องรับรักกันปัญหาที่มาๆ ไปๆ เข้ามาในชีวิต แต่ ผลงานของตน กับปัญหา ได้อย่างสงบสุข</p>	
ผู้คน : alvin	วันที่ตอน : 22/07/2008
 <p>คงจะเป็นไปไม่ได้สำหรับ "หลักเกษตรกรรมพืช" ครับ ในเมืองตอนบนก็คงตากฝน หนารา ปืนห้องที่ ยังคงบดบังได้ก่ออาชญากร การเดือดเดือดไม่ได้ทำให้เครื่องมาระบบบ้านเราเกิดความทึ่งท่องเที่ยว ลุบกระซิบกันไว้ ใจ รวมทั้งผลกระทบที่จะเกิดเมื่อเราดำเนินชีวิตนี้ลงมาใช้ เช่น ไฟ เสียงดินแด่สักดิ์ต่อไปสู่ภูเขาและที่ดินด้วยเสียงพาก อย่างเช่นไห้เวลาระบบในการเดินทาง หรือการใช้ชีวันพำนัชร่วมกันเป็นต้น</p>	
ผู้คน : womeyanee	วันที่ตอน : 15/07/2008
 <p>ใช้หลักเกษตรกรรมพืชก่อ ศีล การอยู่อย่างพอเพียงกันไม่เมี้ยดเสียบิน โคร เชน การปลูกพืชหลายชนิด ในโรงเรือน ฟื้นฟูเชิงการเชื่อมโยงพืชต่อพืชต่อพืช ก่อสร้างชาติ และเป็นการปลูกพืชหมุนเวียนโดยไม่ได้เก็บปัญหาเดินวิถีเดียว เนื่องจากทุกๆ ครั้งที่ปลูกพืชนั้นก็จะปลูกพืชต่อไปอย่างต่อเนื่อง ฯลฯ</p>	
ผู้คน : Nida	วันที่ตอน : 18/07/2008
 <p>เกิดจากการใช้เทคโนโลยีและภารกิจการเชิงรัฐศาสตร์และมนุษย์ ทำให้เกิดผลกระทบต่อระบบน้ำ ภูมิปัญญา เตือนภัยจากภัยที่กำลังเกิดขึ้นภัยโลกภัยอ่อนตัว</p>	

ภาพตัวอย่างการแสดงความคิดเห็นผ่าน web board



ภาพตัวอย่างผลงานการสร้าง Mind Mapping

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ นางสาววิไลลักษณ์ ชาติวิเชียร สำเร็จการศึกษาปริญญาคึกษาศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอุปถัมภ์ ปีการศึกษา 2548 เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัย สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2549

